

รายงานการประชุมวุฒิสภา
ครั้งที่ ๒๐ (สมัยสามัญทั่วไป)
วันศุกร์ที่ ๑๐ พฤษภาคม พุทธศักราช ๒๕๕๕
ณ ตึกรัฐสภา

เริ่มประชุมเวลา ๐๙.๓๕ นาฬิกา

จำนวนสมาชิก ที่มาประชุมทั้งหมด ๑๘๓ คน

ประธานวุฒิสภา : สมาชิก ทวีป บัณฑิตานสมาชิก มาครบองค์ประชุมแล้ว
กระผมขอเปิดประชุมครับ

ระเบียบวาระที่ ๑ กระผมขอแจ้งข้อที่ประชุม เพื่อรับทราบรายงานการปฏิบัติงาน
ของศาลปกครองและสำนักงานศาลปกครอง ประจำปี ๒๕๕๓

รายงานการปฏิบัติงานของ

ศาลปกครองและสำนักงานศาลปกครอง

ประจำปี ๒๕๕๓

LIRT

Legislative Institutional Repository of Thailand

“ศาลปกครองเพื่อความเป็นธรรมในสังคม”

Legislative Institutional Repository of Thailand

พ ระราชดำรัส

ในโอกาสที่คณะตุลาการศาลปกครองสูงสุดเข้าเฝ้าฯ

ถวายสัตย์ปฏิญาณก่อนเข้ารับหน้าที่

"...ต้องไปศึกษารัฐธรรมนูญอีกที เพื่อที่จะดูว่าการปกครองจะมีปัญหาอะไร และจะหาจุดปัญหาต่างๆ ที่จะมีขึ้นมาได้ เพื่อให้การปกครองเป็นไปโดยยุติธรรม และราบรื่นสำหรับประชาชน ฉะนั้น การที่ท่านได้ปฏิญาณนั้นก็ต้องจำเอาไว้ ต้องระลึกว่า หน้าที่ของท่านนับว่าสำคัญมาก และน่าจะเป็นผู้ที่มีความรู้ดี มีความเฉลียวฉลาด ด้วยเหตุและผล เพราะให้การปกครองของประเทศไทยเป็นไปตามหลักของประชาธิปไตย อันมีรัฐธรรมนูญเป็นกฎหมายสูงสุด และพยายามที่จะวิเคราะห์วิจัยว่า รัฐธรรมนูญมีความหมายอย่างไร ถ้าทำได้ก็อย่างนี้ ท่านก็จะได้ทำหน้าที่สูงส่งของท่าน เพื่อความเจริญรุ่งเรืองของประเทศชาติและประชาชน ก็ขอให้ทุกๆ ท่านได้มีความสามารถที่จะปฏิบัติหน้าที่ โดยราบรื่นมีจิตใจเข้มแข็ง มีปัญญาเขียนแหลม เพื่อที่จะผ่านพ้นปัญหาต่างๆ โดยปรึกษาหารือกันด้วยเหตุผล มีใช้โดยทะเลาะกัน

ขอให้ทุกคนสามารถปฏิบัติงานของตน เพื่อความสำเร็จของศาล ซึ่งเป็นศาลสูงสุดอันหนึ่งเหมือนกัน และเพื่อความสุจริต ความก้าวหน้า รุ่งเรืองของประเทศและประชาชน"

ณ พระตำหนักเปี่ยมสุข วังไกลกังวล

วันจันทร์ที่ ๑๙ มิถุนายน ๒๕๕๓

ภาพตราสัญลักษณ์ศาลปกครองและสำนักงานศาลปกครอง

LIRT

Legislative Institutional Repository of Thailand

ตราสัญลักษณ์ศาลปกครองและสำนักงานศาลปกครอง

ตราสัญลักษณ์ศาลปกครองและสำนักงานศาลปกครอง มีลักษณะเป็นดวงตรารูปวงรี ภายในมีรูปตราพระตุลพาทที่มีแกนกลางเป็นพระศทพจอมทัพประดิษฐานบนพาน มีข้อชัยพฤกษ์อยู่ด้านล่าง

ความหมาย

๑. วงรี มาจากวงกลมหรือเป็นรูปไข่ หมายถึง วงกลมซึ่งมีการเคลื่อนไหว หมุนไปตลอดเวลา เป็นการพัฒนาการอย่างไม่หยุดนิ่ง มีความก้าวหน้าอยู่เสมอ

๒. ตูลพาท ตูล หรือตาซัง เป็นเครื่องหมายวัดหาความเสมอกัน หมายถึง เสมอภาค มีความเป็นธรรมและไม่เอียงเอียงแก่ฝ่ายใด ความหมายโดยรวมทางตุลพาท จึงหมายถึงการทรงไว้ซึ่งความยุติธรรมเที่ยงตรง

๓. พระศทพจอมทัพ เป็นพระศทพประจำพระองค์ในพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวภูมิพลอดุลยเดช เป็นเครื่องหมายแสดงว่าศาลปกครองและสำนักงานศาลปกครองจัดตั้งขึ้นสืบเชื้อสายในรัชกาลของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวภูมิพลอดุลยเดช เพื่อให้มีความยุติธรรมแก่ประชาชนในพระบรมภักดิ์โดยพระมหากษัตริย์ กับทั้งเป็นมิ่งขวัญเครื่องเตือนใจให้ตุลาการศาลปกครองและข้าราชการฝ่ายศาลปกครองปฏิบัติหน้าที่ให้บรรลุเจตนารมณ์ในการจัดตั้งศาลปกครอง

๔. พาน ใช้สำหรับอัญเชิญสิ่งสำคัญ ซึ่งได้แก่การอัญเชิญพระศทพจอมทัพซึ่งเป็นพระศทพประจำพระองค์ในพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวภูมิพลอดุลยเดช

๕. ข้อชัยพฤกษ์ เป็นข้อใบไม้ใช้สวมหัวเมื่อมีชัยชนะ หมายถึงความมีชัยชนะในการคิดและการดำเนินการแห่งสรรพกิจทั้งปวงของศาลปกครองและสำนักงานศาลปกครอง

LIRT

Legislative Institutional Repository of Thailand

(ก)

คำนำ

ศาลปกครองเป็นองค์กรที่จัดตั้งขึ้นตามบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ มาตรา ๒๗๖ - มาตรา ๒๘๐ โดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อเป็นองค์กรหลักองค์กรหนึ่งในการตรวจสอบการใช้อำนาจของทางราชการ มีหน้าที่ในการพิจารณาพิพากษาคดีหรือคำสั่งเกี่ยวกับความชอบด้วยกฎหมายของการกระทำทางปกครอง เพื่อปกป้องคุ้มครองสิทธิเสรีภาพของประชาชนและเพื่อสร้างบรรทัดฐานที่ถูกต้องในการปฏิบัติราชการ โดยมีสำนักงานศาลปกครองซึ่งเป็นส่วนราชการที่เป็นหน่วยงานอิสระตามรัฐธรรมนูญ มีฐานะเป็นนิติบุคคล ทำหน้าที่เป็นหน่วยธุรการ ตามพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๕๒

ในรอบปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๓ ที่ผ่านมา ศาลปกครองและสำนักงานศาลปกครองได้เร่งรัดวางระบบโครงสร้างพื้นฐานต่างๆ ทั้งในเรื่องการจัดตั้งและวางระบบบริหารงานของสำนักงานศาลปกครอง การคัดเลือกและแต่งตั้งตุลาการศาลปกครอง การจัดหาอาคารที่ทำการการจัดทำร่างระเบียบเกี่ยวกับวิธีพิจารณาคดีปกครอง การเตรียมความพร้อมให้กับตุลาการศาลปกครอง ข้าราชการสำนักงานศาลปกครองและบุคลากรภาครัฐที่เกี่ยวข้อง ตลอดจนการเผยแพร่และประชาสัมพันธ์พันธกิจของศาลปกครอง เพื่อผลักดันให้เกิดผลสัมฤทธิ์ของงานตามเจตนารมณ์ของรัฐธรรมนูญ

รายงานการปฏิบัติงานของศาลปกครองและสำนักงานศาลปกครองประจำปี ๒๕๕๓ นี้ ได้รวบรวมข้อมูลต่างๆ ตั้งแต่แนวคิดและความเป็นมาเกี่ยวกับศาลปกครอง ภาพรวมในปัจจุบันของศาลปกครองและสำนักงานศาลปกครอง แผนการดำเนินงานและผลการปฏิบัติงานในรอบปีที่ผ่านมา ตลอดจนทิศทางการดำเนินงานในระยะ ๕ ปี (พ.ศ. ๒๕๕๔ - พ.ศ. ๒๕๕๘) เพื่อรายงานต่อคณะรัฐมนตรี สภาผู้แทนราษฎร วุฒิสภา และประชาชนที่สนใจ รวมทั้งเพื่อประโยชน์ในการเผยแพร่และประชาสัมพันธ์พันธกิจผลการดำเนินงานของศาลปกครองและสำนักงานศาลปกครองให้เป็นที่รู้จักแพร่หลายต่อไป

(๒)

สารบัญ

	หน้า
๑ คำนำ	(ก)
๑๑ คณะตุลาการศาลปกครองสูงสุด	๓๓
๑๒ ทำราชการระดับสูงของสำนักงานศาลปกครอง	๓๓
๑๓ ส่วนที่ ๑ แนวความคิดและความเป็นมาเกี่ยวกับศาลปกครอง	๒๑
ประวัติความเป็นมาของการจัดตั้งศาลปกครอง	๒๓
ระบบศาลเดี่ยวและระบบศาลคู่	๓๒
ลักษณะสำคัญของวิธีพิจารณาคดีปกครอง	๓๕
๑๔ ส่วนที่ ๒ ภาพรวมในปัจจุบัน	๓๗
ที่มาแห่งกรอบภารกิจในการจัดตั้งและดำเนินงาน	๓๙
โครงสร้างและเขตอำนาจของศาลปกครอง	๕๑
อำนาจหน้าที่ของศาลปกครอง	๕๖
อำนาจหน้าที่และการกิจของสำนักงานศาลปกครอง	๕๖
การแบ่งส่วนราชการภายในสำนักงานศาลปกครอง	๕๗
กรอบอัตราค่าจ้างของศาลปกครองและสำนักงานศาลปกครอง	๖๒
งบประมาณ	๗๐
๑๕ ส่วนที่ ๓ แผนการดำเนินงานและผลการปฏิบัติงาน	
ของศาลปกครองและสำนักงานศาลปกครอง	
ในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๓	๗๑
แผนการดำเนินงานในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๓	๗๓
ผลการดำเนินงานในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๓	๗๔
ปัญหาอุปสรรคการดำเนินงานในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๓	๗๕

LIRT

(ค)

	หน้า
ส่วนที่ ๔ ทิศทางการดำเนินงานในระยะ ๕ ปี	
(พ.ศ. ๒๕๕๕ - พ.ศ. ๒๕๕๘)	๔๗
บทนำ	๔๘
วิสัยทัศน์และพันธกิจของศาลปกครองและสำนักงานศาลปกครอง	๑๑๑
เป้าประสงค์หลักของการดำเนินงานและกลยุทธ์การดำเนินงาน	
สู่ความสำเร็จ	๑๑๒
แผนหลักของศาลปกครองและสำนักงานศาลปกครอง	๑๑๔
การติดตามและประเมินผล	๑๑๖
ส่วนที่ ๕ ภาคผนวก	๑๑๘
ภาพกิจกรรมสำคัญในรอบปี ๒๕๕๓	๑๑๙
พระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและ	
วิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๕๒	๑๒๓

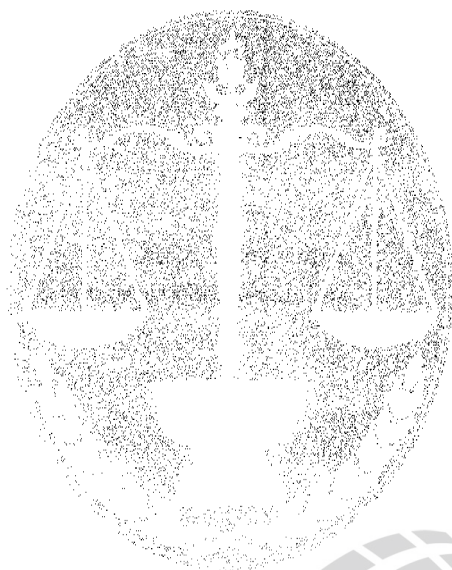

LIRT

Legislative Institutional Repository of Thailand

**คณะตุลาการศาลปกครองสูงสุด
ข้าราชการระดับสูงของสำนักงานศาลปกครอง**

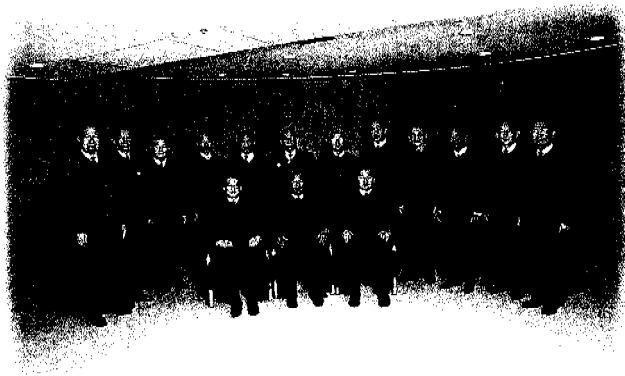

Legislative Institutional Repository of Thailand

คณะตุลาการศาลปกครองสูงสุด

แถวหนึ่ง (กลาง) นายอักษราทร จุฬารัตน (ซ้าย) นายอัครวิทย์ สุมารวงศ์ (ขวา) นายโกศล พลกุล	ประธานศาลปกครองสูงสุด รองประธานศาลปกครองสูงสุดคนที่หนึ่ง รองประธานศาลปกครองสูงสุดคนที่สอง
แถวที่นั่งจากซ้าย นายสวัสดิ์ วัฒนายกร พลเอก นิคม คั่นสนามคม นายพีระพล เชาวน์ศิริ นายเฉลิมชัย วสินนท์ นายไพศาล กุมาลปวีลย์ นายประวิชา พานิชวงศ์ นายธีรฤทธิ์ หลีกเลิศวัฒน์ นายพัลลภ วิจิตรวิทย์กุล นายเจริญ หัตถกรรม นายศาวี วัฒนสิงห์ นายอัฒพล สิงห์ไกรวินท์ นายกฤษฎี ลาติวงศ์	ตุลาการศาลปกครองสูงสุด ตุลาการศาลปกครองสูงสุด ตุลาการศาลปกครองสูงสุด ตุลาการหัวหน้าคณะศาลปกครองสูงสุด ตุลาการหัวหน้าคณะศาลปกครองสูงสุด ตุลาการหัวหน้าคณะศาลปกครองสูงสุด ตุลาการหัวหน้าคณะศาลปกครองสูงสุด ตุลาการศาลปกครองสูงสุด ตุลาการศาลปกครองสูงสุด ตุลาการศาลปกครองสูงสุด ตุลาการศาลปกครองสูงสุด ตุลาการศาลปกครองสูงสุด

รายงานการปฏิบัติงานของศาลปกครองและสำนักงานศาลปกครองประจำปี ๒๕๕๓

คณะตุลาการศาลปกครองสูงสุด

นายอักษราทร จุฬารัตน
ประธานศาลปกครองสูงสุด

คุณวุฒิ

- นิติศาสตรบัณฑิต มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์
- เมดัลในชาติไทย สำนักอบรมศึกษากฎหมายแห่งเนติบัณฑิตยสภา
- Doctor of Jurisprudence, University of Rome, Italy
- วุฒิปริญญาโทสาขารัฐประศาสนศาสตร์บัณฑิตสูง มหาวิทยาลัยการปกครอง
- วุฒิบัตรวิชาศัลยกรรมทันตกรรม ชุดที่ ๓๓ วิทยาลัยการทันตกรรม
- ปริญญาบัตรวิทยาลัยป้องกันราชอาณาจักร รุ่นที่ ๓๒

ประสบการณ์

- เลขานุการกรมการร่างกฎหมาย (๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๑๐ - ๓๑ มีนาคม ๒๕๑๕)
- ผู้ช่วยเลขานุการรัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม (๑ มิถุนายน ๒๕๑๕ - ๓ มีนาคม ๒๕๑๖)
- กรรมการร่างรัฐธรรมนูญ (พ.ศ. ๒๕๑๗)
- สมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (พ.ศ. ๒๕๓๐ - พ.ศ. ๒๕๓๒)
- กรรมการร่างรัฐธรรมนูญ (พ.ศ. ๒๕๓๒)
- ผู้อำนวยการกองร่างกฎหมาย (๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๓๒ - ๒๑ ตุลาคม ๒๕๓๔)
- กรรมการร่างกฎหมายประจำ (๒๑ ตุลาคม ๒๕๓๔ - ๗ ตุลาคม ๒๕๓๕)
- รองเลขาธิการคณะกรรมการกฤษฎีกา (๑๐ ตุลาคม ๒๕๓๕ - ๓๐ กันยายน ๒๕๓๗)
- เลขาธิการคณะกรรมการกฤษฎีกา (๑ ตุลาคม ๒๕๓๗ - ๑๙ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๑)
- สมาชิกวุฒิสภา (พ.ศ. ๒๕๓๙ - พ.ศ. ๒๕๔๑)

เครื่องราชอิสริยาภรณ์

- มหาปรมาภรณ์ช้างเผือก
- มหาวชิรมงกุฏ
- เหนือจุลจักรพรรดิมาลา
- Officier dans l'Ordre National du Mérite (France)

LIRT

Legislative Institutional Repository of Thailand

รายงานการปฏิบัติงานของศาลปกครองและสำนักงานศาลปกครองประจำปี ๒๕๔๓

คณะตุลาการศาลปกครองสูงสุด

นายอัศวินวิทย์ สุมวงศ์
รองประธานศาลปกครองสูงสุดคนที่หนึ่ง

คุณวุฒิ

- นิติศาสตรบัณฑิต (เกียรตินิยมพิเศษ) มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์
- เนติบัณฑิตไทย สำนักอบรมศึกษากฎหมายแห่งเนติบัณฑิตยสภา
- LL.B. (Second Class Honours-Upper Division) University College, University of London
- Barrister-at-Law (Second Class Honours) Gray's Inn, London
- Certificate in International and Comparative Law, Academy of American and International Law, Dallas, U.S.A.

ประสบการณ์

- กรรมการและเลขานุการ คณะกรรมการข้าราชการศาลปกครองนายแพทย์และพาณิชย์ด้วยครอบครัว (พ.ศ. ๒๕๒๐ - พ.ศ. ๒๕๒๖)
- ที่ปรึกษานายกรัฐมนตรี และที่ปรึกษาอนุกรรมการนโยบายรัฐมนตรี (พ.ศ. ๒๕๒๑ - พ.ศ. ๒๕๒๓)
- รองเลขาธิการส่งเสริมงานตุลาการ (๒ กันยายน ๒๕๒๑ - ๓๑ มีนาคม ๒๕๒๗)
- ผู้พิพากษาศาลแพ่ง (๑ เมษายน ๒๕๒๗ - ๓๐ กันยายน ๒๕๒๘)
- ผู้พิพากษาหัวหน้าคณะในศาลแพ่ง (๑ ตุลาคม ๒๕๒๘ - ๓๐ กันยายน ๒๕๓๐)
- ผู้พิพากษาหัวหน้าคณะในศาลอุทธรณ์ (๑ ตุลาคม ๒๕๓๐ - ๓๐ กันยายน ๒๕๓๑)
- ผู้พิพากษาหัวหน้าคณะในศาลฎีกา (๑ ตุลาคม ๒๕๓๑ - ๓๐ พฤศจิกายน ๒๕๓๑)
- ได้รับผู้พิพากษาพิเศษพิเศษด้านทางกฎหมายและการค้าระหว่างประเทศกลาง (๑ ธันวาคม ๒๕๓๑ - ๓๐ กันยายน ๒๕๓๒)
- ย้ายเป็นผู้พิพากษาศาลอุทธรณ์ภาค ๘ (๑ ตุลาคม ๒๕๓๒ - ๓๐ กันยายน ๒๕๓๓)

เครื่องราชอิสริยาภรณ์

- มหาวชิรมงกุฎ
- มหามงกุฎ
- เหรียญจักรพรรดิมาลา

คณะกรรมการศาลปกครองสูงสุด

นายโบดิน พงษ์ทอง
รองประธานศาลปกครองสูงสุดคนที่สอง

คุณวุฒิ

- นิติศาสตรบัณฑิต (เกียรตินิยมดี) มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์
- เนติบัณฑิตไทย สำนักอบรมศึกษากฎหมายแห่งเนติบัณฑิตยสภา
- D.E.A. de Droit Public, I, Université de Paris II
- D.E.A. de Connaissance du Tiers Monde, I, Université de Paris VII
- Docteur de Troisième Cycle (Droit Public), L' Université de Paris II

ประสบการณ์

- ผู้ช่วยศาสตราจารย์ คณะนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง (๖๑ พฤษภาคม ๒๕๓๕ - ๓๐ มกราคม ๒๕๓๗)
- หัวหน้าภาควิชากฎหมายมหาชน คณะนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง (๑ มีนาคม ๒๕๓๗ - พ.ศ. ๒๕๓๙)
- รองศาสตราจารย์ คณะนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง (๓๐ มกราคม ๒๕๓๗ - ๑๒ กรกฎาคม ๒๕๓๘)
- รองอธิการบดีฝ่ายบริหารและนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี (๑๕ กรกฎาคม ๒๕๓๘ - มกราคม ๒๕๓๙)
- ผู้อำนวยการบัณฑิตศึกษา คณะนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง (๕ พฤศจิกายน ๒๕๓๙ - ๑๓ กรกฎาคม ๒๕๔๔)
- รัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรี (กรกฎาคม ๒๕๓๘ - ตุลาคม ๒๕๔๐)
- ประธานคณะกรรมการวินิจฉัยปัญหาพระราชบัญญัติพระราชบัญญัติว่าด้วยการควบคุมการพนัน พ.ศ. (พ.ศ. ๒๕๓๙)
- ประธานคณะกรรมการวินิจฉัยปัญหาพระราชบัญญัติว่าด้วยการปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๑
- ประธานคณะกรรมการวินิจฉัยปัญหาพระราชบัญญัติการร่วมผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ พ.ศ. ๒๕๔๓
- รองประธานคณะกรรมการวินิจฉัยปัญหาพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครอง พ.ศ. (พ.ศ. ๒๕๔๑)
- นายอภยาคมกฤษฎาภานนท์แห่งประเทศไทย (พ.ศ. ๒๕๔๑ - พ.ศ. ๒๕๔๓)
- กรรมการวินิจฉัยข้อพิพาท

เครื่องราชอิสริยาภรณ์

- มหาไภยมาภรณ์ช้างเผือก
- มหาไภยมาภรณ์มงกุฎไทย
- Palme Académique (France)
- Chevalier - Ordre National de la Légion d'Honneur (France)

LIRT

Legislative Institutional Repository of Thailand

คณะตุลาการศาลปกครองสูงสุด

นายไพศาล กุมวลย์วิสัย
ตุลาการหัวหน้าคณะศาลปกครองสูงสุด

คุณวุฒิ

- ธรรมศาสตร์บัณฑิต มหาวิทยาลัยวิชาธรรมศาสตร์และการเมือง
- เติบโตในชาติไทย สำนักอบรมศึกษากฎหมายแห่งเนติบัณฑิตยสภา
- Master of Laws, Yale University, U.S.A.
- ประกาศนียบัตรโรงเรียนสงครามจิตวิทยา กองบัญชาการทหารสูงสุด
- ระเบียบปฏิบัติราชการของสำนักงานศาลปกครอง รุ่นที่ ๑๔

ประสบการณ์

- ผู้พิพากษาศาลชั้นต้นและผู้พิพากษาศาลอุทธรณ์ กระทรวงยุติธรรม (๑๓ กันยายน ๒๕๐๓ - ๗ ตุลาคม ๒๕๑๐)
- หัวหน้ากองการคดี สำนักงานปลัดกระทรวงยุติธรรม (๑๖ มกราคม ๒๕๑๐ - ๑๕ เมษายน ๒๕๑๒)
- เลขาธิการรัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม (๒๐ มิถุนายน ๒๕๑๒ - ๑๒ มิถุนายน ๒๕๑๗)
- ที่ปรึกษาเลขาธิการนายกรัฐมนตรี (พ.ศ. ๒๕๑๗ - พ.ศ. ๒๕๒๒)
- กรรมการและเลขาธิการกรรมการร่างรัฐธรรมนูญ (พ.ศ. ๒๕๑๗)
- กรรมการสงฆ์วิจัยแห่งชาติ สาขานิติศาสตร์ (พ.ศ. ๒๕๑๗ - พ.ศ. ๒๕๓๗)
- ผู้กำหนดการฝ่ายกฎหมาย, ผู้ช่วยผู้ว่าการและรองผู้ว่าการธนาคารแห่งประเทศไทย (๗ ตุลาคม ๒๕๓๗ - ๓๐ ธันวาคม ๒๕๓๗)
- ศาสตราจารย์คณะนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ (พ.ศ. ๒๕๓๘ - ปัจจุบัน)
- ชาญฉลาดตุลาการ กระทรวงยุติธรรม (พ.ศ. ๒๕๓๐ - พ.ศ. ๒๕๓๓)
- กรรมการการปฏิรูป (พ.ศ. ๒๕๓๓ - พ.ศ. ๒๕๓๕)
- กรรมการตรวจสอบทรัพย์สินการเมืองการเมือง (พ.ศ. ๒๕๓๕)
- สมาชิกวุฒิสภา และประธานกรรมการวิสามัญวุฒิสภา (พ.ศ. ๒๕๓๕ - พ.ศ. ๒๕๓๗)

เครื่องราชอิสริยาภรณ์

- มหาปรมาภรณ์ช้างเผือก
- มหาอภรณ์มงกุฎ
- เหรียญจักรพรรดิมาลา

รายงานการปฏิบัติงานของศาลปกครองต่อสำนักงานศาลปกครองประจำปี ๒๕๕๓

คณะตุลาการศาลปกครองสูงสุด

นายเจลิมาชัย วสินนธ์
ตุลาการหัวหน้าคณะศาลปกครองสูงสุด

คุณวุฒิ

- อวรมศาสตรบัณฑิต มหาวิทยาลัยวิชาธรรมศาสตร์และการเมือง
- Docteur en Droit : La faculté de Droit et des Sciences économiques, L' Université de Paris
- บริญญาบัตรวิชาชีพชั้นสูงป้องกันราชอาณาจักร

ประสบการณ์

- นิติกรพิเศษ กรมบัญชีกลาง (พ.ศ. ๒๕๑๓ - พ.ศ. ๒๕๑๗)
- ทำวิทยานิพนธ์กฎหมาย กระบวนการคลัง (พ.ศ. ๒๕๑๗ - พ.ศ. ๒๕๑๙)
- อ.ก.พ. วิชาสามัญเกี่ยวกับกฎกระทรวงและกฎกระทรวง (พ.ศ. ๒๕๑๙ - พ.ศ. ๒๕๒๓)
- ทักษิณธรรมศาสตราจารย์ (พ.ศ. ๒๕๒๓ - พ.ศ. ๒๕๒๕)
- กรรมการกฎหมาย (พ.ศ. ๒๕๒๕ - ๑๙ กุมภาพันธ์ ๒๕๓๓)
- กรรมการตุลาการในศาลปกครองชั้นต้น (พ.ศ. ๒๕๓๕ - พ.ศ. ๒๕๓๙)
- ประธานกรรมการกฎหมาย (คณะพิเศษ) รับผิดชอบในการรับปรึกษาและให้ความเห็นทางกฎหมายตามพระราชบัญญัติควบคุมรับผิดชอบและแต่งตั้งเจ้าหน้าที่ พ.ศ. ๒๕๓๙
- ในคณะกรรมการวิชาชีพผู้พิทักษ์ทางปกครอง (พ.ศ. ๒๕๓๙ - ๑๙ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๓)
- กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิฝ่ายผู้พิทักษ์ในคณะกรรมการข้าราชการฝ่ายรัฐสภา

เครื่องราชอิสริยาภรณ์

- มหาปรมาภรณ์ช้างเผือก
- มหาทิวรรักษ์
- เหรียญจักรพรรดิมาลา

LIRT

Legislative Institutional Repository of Thailand

คณะตุลาการศาลปกครองสูงสุด

นายกีรตยุทธ์ ห่อเอื้องรัตน์
ตุลาการหัวหน้าคณะศาลปกครองสูงสุด

คุณวุฒิ

- นิติศาสตรบัณฑิต มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์
- Master of Public Administration, Syracuse University, NY., U.S.A.

ประสบการณ์

- ที่ปรึกษากฎหมาย ณ กรุงเทพมหานคร (๑๗ สิงหาคม ๒๕๒๐ - ๑๙ กันยายน ๒๕๒๕)
- ผู้อำนวยการสถาบันพัฒนาข้าราชการพลเรือน (๑๔ ตุลาคม ๒๕๒๖ - ๑๖ เมษายน ๒๕๓๕)
- ผู้ช่วยเลขาธิการคณะกรรมการข้าราชการพลเรือน (๑๓ เมษายน ๒๕๓๕ - ๓๐ กันยายน ๒๕๓๖)
- รองเลขาธิการคณะกรรมการข้าราชการพลเรือน (๑ ตุลาคม ๒๕๓๖ - ๓๐ กันยายน ๒๕๔๐)
- กรรมการวินิจฉัยข้อพิพาท (๑๙ สิงหาคม ๒๕๓๙ - ๑๙ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๓)
- เลขาธิการคณะกรรมการปฏิรูประบบบริหาร (๑๙ กันยายน ๒๕๔๐ - ๓๐ กันยายน ๒๕๔๒)
- กรรมการให้เงินเดือนและปรับปรนการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการ
- กรรมการข้าราชการพลเรือนในมหาวิทยาลัยผู้ทรงคุณวุฒิ
- ประธานอนุกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการ
สำหรับคณะกรรมการป้องกัน

เครื่องราชอิสริยาภรณ์

- มหามัรยาภรณ์ช้างเผือก
- มหามัรยาภรณ์มงกุฎ
- เหรียญจักรพรรดิมาลา

LIRT

Legislative Institutional Repository of Thailand

รายงานการปฏิบัติงานของศาลปกครองและสำนักงานศาลปกครองประจำปี ๒๕๕๓

คณะกรรมการศาลปกครองสูงสุด

นายวิชา พานิชวงศ์
ตุลาการหัวหน้าคณะศาลปกครองสูงสุด

คุณวุฒิ

- ธรรมศาสตร์บัณฑิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒและเกษมเมือง
- นิติศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์
- มีดีศาสตรดุษฎีบัณฑิตกิตติมศักดิ์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ประสบการณ์

- หัวหน้ากองและผู้ชำนาญการกองบังคับคดีล้มละลาย สำนักง.เนปัดกระทรวงยุติธรรม (ตุลาคม ๒๕๑๕ - มกราคม ๒๕๑๗)
- รองอธิบดีผู้พิพากษาศาลแพ่ง (ตุลาคม ๒๕๒๑ - ตุลาคม ๒๕๒๔)
- ผู้พิพากษาศาลฎีกาและผู้พิพากษาหัวหน้าคณะในศาลฎีกา (ตุลาคม ๒๕๒๔ - ตุลาคม ๒๕๒๕)
- อธิบดีผู้พิพากษาศาลอาญา (ตุลาคม ๒๕๒๕ - ตุลาคม ๒๕๒๖)
- กรรมการและเลขาธิการเนติบัณฑิตกิตติมศักดิ์ (พ.ศ. ๒๕๒๗ - พ.ศ. ๒๕๒๙)
- กรรมการวินิจฉัยอุทธรณ์ฎีกา และหัวหน้าคณะกรรมการวินิจฉัยร้องทุกข์ คณะกรรมการตุลาการ (๓ กรกฎาคม ๒๕๒๗ - ๒๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๓๓)
- รองประธานศาลฎีกา (ตุลาคม ๒๕๓๓ - ๓๐ กันยายน ๒๕๓๕)
- กรรมการในคณะกรรมการตุลาการ (พ.ศ. ๒๕๓๗ - พ.ศ. ๒๕๓๘)
- กรรมการปรับปรุงประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่งและประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา (๒๓ กันยายน ๒๕๓๘ - ๒๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๓๙)
- กรรมการวินิจฉัยอุทธรณ์ฎีกา สำนักง.เนปัดกระทรวงยุติธรรม
- ประธานกรรมการร่างกฎหมายล้มละลาย กระทรวงยุติธรรม

เครื่องราชอิสริยาภรณ์

- มหาวชิรมงกุฎ
- มหาวชิรมงกุฎ
- เหรียญจักรพรรดิมาลา

คณะตุลาการศาลปกครองสูงสุด

นายจรัญ หัตถกรรม
ตุลาการศาลปกครองสูงสุด

คุณวุฒิ

- นิติศาสตรบัณฑิต มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์
- เติบโตที่ประเทศไทย สำเร็จมัธยมศึกษาจากกฎหมายแห่งเนติบัณฑิตยสภา
- ปริญญาบัตรวิทยาลัยป้องกันราชอาณาจักร รุ่นที่ ๓๓

ประสบการณ์

- ผู้พิพากษาศาลแขวงธนบุรี (๑๙ ธันวาคม ๒๕๑๑ - ๓๐ กันยายน ๒๕๑๙)
- ผู้พิพากษานวนหน้าศาลประจำกระทรวง
- ผู้พิพากษานวนหน้าศาลจังหวัดไชยา
- ผู้พิพากษานวนหน้าศาลจังหวัดปทุมธานี (๑ ตุลาคม ๒๕๑๙ - ๓๑ มีนาคม ๒๕๒๒)
- ผู้พิพากษาศาลแพ่งและผู้พิพากษานวนหน้าคณะในศาลแพ่ง
(๑ เมษายน ๒๕๒๒ - ๓๐ เมษายน ๒๕๓๐)
- รองอธิบดีผู้พิพากษาศาล ๕ และภาค ๒ (๑ ตุลาคม ๒๕๓๐ - ๑๖ เมษายน ๒๕๓๒)
- รองปลัดกระทรวงยุติธรรม (๑๙ เมษายน ๒๕๓๒ - ๑๙ พฤศจิกายน ๒๕๓๕)
- รองอธิบดีผู้พิพากษาศาลแพ่ง (๑๙ พฤศจิกายน ๒๕๓๕ - ๓ ตุลาคม ๒๕๓๖)
- ผู้พิพากษาศาลฎีกาและผู้พิพากษานวนหน้าคณะในศาลฎีกา
(๔ ตุลาคม ๒๕๓๖ - ๓๐ กันยายน ๒๕๓๖)
- ผู้พิพากษาศาลฎีกาในศาลฎีกา (๑ ตุลาคม ๒๕๓๖ - ๒๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๓๖)

เครื่องราชอิสริยาภรณ์

- มหาปรมาภรณ์ช้างเผือก
- มหาจักรีบรมราชูปถัมภ์
- เหรียญจักรพรรดิมาลา

รายงานการปฏิบัติงานของศาลปกครองและสำนักงานศาลปกครองประจำปี ๒๕๕๓

คณะตุลาการศาลปกครองสูงสุด

นายดำรง วัฒนสิงห์
ตุลาการศาลปกครองสูงสุด

คุณวุฒิ

- รัฐศาสตรบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
- พัฒนบริหารศาสตรมหาบัณฑิต สาขารัฐประศาสนศาสตร์ (เกียรตินิยมดี)
สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์
- Certificate in Public Administration, Manchester University, England
- ปริญญาบัตรวิทยาลัยป้องกันราชอาณาจักร รุ่นที่ ๓๙

ประสบการณ์

- นายอำเภอวังเจียม ทิบุตังสาหาร แม่ฮ่องสอน (๑๑ เมษายน ๒๕๓๓ - ๓ พฤษภาคม ๒๕๓๓)
- ปลัดจังหวัดเพชรบูรณ์ - ลพบุรี (๕ พฤษภาคม ๒๕๓๓ - ๓๐ กันยายน ๒๕๓๕)
- รองผู้ว่าราชการจังหวัดสุราษฎร์ธานี (๑ ตุลาคม ๒๕๓๕ - ๓๐ กันยายน ๒๕๓๗)
- ผู้ว่าราชการจังหวัดสุราษฎร์ธานี (๑ ตุลาคม ๒๕๓๗ - ๓๐ กันยายน ๒๕๓๙)
- รองอธิบดีกรมการปกครอง (๑ ตุลาคม ๒๕๓๙ - ๓๐ กันยายน ๒๕๔๑)
- รองปลัดกระทรวงมหาดไทย (๑ ตุลาคม ๒๕๔๑ - ๓๐ กันยายน ๒๕๔๒)
- กรรมการการตรวจแผ่นดิน กระทรวงมหาดไทย (๒๑ กรกฎาคม ๒๕๔๒ - ๓๐ กันยายน ๒๕๔๕)
- กรรมการสภากันเองรัฐบาล กระทรวงการคลัง (พฤศจิกายน ๒๕๔๖ - กันยายน ๒๕๔๖ ยกเว้นระหว่างเดือน พฤศจิกายน ๒๕๔๗ - กันยายน ๒๕๔๘)
- ประธานกรรมการองค์การตลาด กระทรวงมหาดไทย (๓๐ ธันวาคม ๒๕๔๘ - ๓๐ กันยายน ๒๕๕๒)

เครื่องราชอิสริยาภรณ์

- มหาปรมาภรณ์ช้างเผือก
- มหาวชิรมงกุฏ

คณะตุลาการศาลปกครองสูงสุด

นายอรรถ ชลัฒนังคค์
ตุลาการศาลปกครองสูงสุด

คุณวุฒิ

- รัฐศาสตรบัณฑิต (การปกครอง) มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์
- Master of Public Administration (Financial Management)
The Pennsylvania State University, U.S.A.

ประสบการณ์

- ผู้อำนวยการศูนย์สารสนเทศทางงบประมาณ สำนักงานงบประมาณ
(๑๙ เมษายน ๒๕๒๖ - ๑ ตุลาคม ๒๕๓๐)
- ผู้อำนวยการกองนโยบายงบประมาณ สำนักงานงบประมาณ
(๒๙ กันยายน ๒๕๓๓ - ๓๐ กันยายน ๒๕๓๓)
- ผู้ช่วยผู้อำนวยการสำนักงานงบประมาณ (๑ ตุลาคม ๒๕๓๓ - ๑๖ พฤศจิกายน ๒๕๓๙)
- รองผู้อำนวยการสำนักงานงบประมาณ (๑๖ พฤศจิกายน ๒๕๓๙ - ๓๐ กันยายน ๒๕๔๑)
- กรรมการดำเนินการตรวจสอบการปฏิบัติตามสัญญาจ้างงานให้เอกชนเข้าร่วมงานในโครงการ
ในกิจการของรัฐ พ.ศ. ๒๕๔๕
- กรรมการสมาชิกวิทยาดุษฎีบัณฑิต (พ.ศ. ๒๕๔๖ - ๓๗ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๗)
- กรรมการการเคหะแห่งชาติ (พ.ศ. ๒๕๔๘ - ๑๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๙)
- กรรมการวินิจฉัยร้องทุกข์ (พ.ศ. ๒๕๔๙ - ๑๗ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๓)
- กรรมการข้าราชการพลเรือนในมหาวิทยาลัย (๑๗ ตุลาคม ๒๕๕๐ - ๑๖ ตุลาคม ๒๕๕๒)

เครื่องราชอิสริยาภรณ์

- มหาปรมาภรณ์ช้างเผือก
- มหาวชิรมงกุฏ
- เหรียญดุษฎีมาลา

LIRT

Legislative Institutional Repository of Thailand

รายงานการปฏิบัติงานของศาลปกครองและสำนักงานศาลปกครองประจำปี ๒๕๕๑

คณะตุลาการศาลปกครองสูงสุด

พลเอก นิยม คันสนาคคม
ตุลาการศาลปกครองสูงสุด

คุณวุฒิ

- วิทยาศาสตร์บัณฑิต โรงเรียนนาครจักรพรรดิจุฬาลงกรณ์เกล้า
- ประโยคครูพิเศษมัธยม กระทรวงศึกษาธิการ
- โรงเรียนเสนาธิการทหารบก
- นิติศาสตรบัณฑิต มหาวิทยาลัยรามคำแหง
- ระเบียบกฎหมายต่อพลศึกษาป้องกันราชอาณาจักร รุ่นที่ ๒๔

ประสบการณ์

- ข้าราชการพิเศษ (พ.ศ. ๒๕๑๔) - พ.ต. (๒๕๓๑)
- กรรมการการประปาแห่งประเทศไทย (พ.ศ. ๒๕๓๖)
- อนุกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการ (พ.ศ. ๒๕๓๒ - พ.ศ. ๒๕๓๔)
- ผู้อำนวยการโรงเรียนเตรียมทหาร กรมการศึกษาวัง (๒๕ สิงหาคม ๒๕๓๕ - ๓๐ กันยายน ๒๕๓๖)
- ผู้บัญชาการโรงเรียนนายร้อยพระจุลจอมเกล้า (๑ ตุลาคม ๒๕๓๖ - ๓๐ กันยายน ๒๕๓๘)
- รองอธิบดีพิเศษ (พ.ศ. ๒๕๓๑ - ปัจจุบัน)
- ผู้บัญชาการสถาบันวิชาการทหารบกชั้นสูง (๑ ตุลาคม ๒๕๓๖ - ๓๑ มีนาคม ๒๕๓๘)
- ผู้อำนวยการวิทยาลัยป้องกันราชอาณาจักร (๑ มีนาคม ๒๕๓๕ - ๓๐ กันยายน ๒๕๓๖)
- ผู้บัญชาการสถาบันวิชาการป้องกันประเทศ (๑ ตุลาคม ๒๕๓๖ - ๓๐ กันยายน ๒๕๓๘)
- ตุลาการศาลทหารชั้นต้น ชำนาญและชั้นสูง
- กรรมการวินิจฉัยร้องทุกข์ (๒๔ สิงหาคม ๒๕๓๖ - ๑๗ กุมภาพันธ์ ๒๕๓๗)

เครื่องราชอิสริยาภรณ์

- มหาปรมาภรณ์ช้างเผือก
- มหาวชิรมงกุฏ
- ตติยจุลจอมเกล้าวิเศษ
- เหรียญดุษฎีมาลาฯ ทช. ชั้น ๑

Legislative Institutional Repository of Thailand

คณะตุลาการศาลปกครองสูงสุด

นายพีระพล เซาวันศิริ
ตุลาการศาลปกครองสูงสุด

คุณวุฒิ

- นิติศาสตรบัณฑิต มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์
- เนติบัณฑิตไทย สำนักอบรมศึกษากฎหมายแห่งเนติบัณฑิตยสภา

ประสบการณ์

- อธิบดีศาลปกครองจำเขต (อธิบดีอัยการเขต ๗ เขต ๕ และเขต ๗)
(๑ ตุลาคม ๒๕๓๕ - ๓๐ กันยายน ๒๕๓๙)
- กรรมการอัยการผู้ทรงคุณวุฒิ (๑๙ ธันวาคม ๒๕๓๗ - ๓๐ กันยายน ๒๕๔๒)
- อธิบดีอัยการฝ่ายคดีอาชญาคดี (๑ ตุลาคม ๒๕๓๙ - ๓๐ กันยายน ๒๕๔๐)
- อนุกรรมการประจำคณะกรรมการตรวจลงตราต่างประเทศ ป.ป.ส.
(๑ ตุลาคม ๒๕๓๙ - ๓๐ กันยายน ๒๕๔๐)
- อธิบดีอัยการฝ่ายพัฒนาข้าราชการฝ่ายอัยการ (๑ ตุลาคม ๒๕๔๐ - ๓๐ กันยายน ๒๕๔๑)
- อธิบดีอัยการฝ่ายคณะกรรมการทักท้วง (๑ ตุลาคม ๒๕๔๑ - ๓๐ กันยายน ๒๕๔๒)
- อธิบดีอัยการฝ่ายป้องกัน
- อนุญาโตตุลาการ กระทรวงยุติธรรม
- คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการ

เครื่องราชอิสริยาภรณ์

- มหาปรมาภรณ์ช้างเผือก
- มหาวิริยมาภรณ์

LIRT

Legislative Institutional Repository of Thailand

รายงานการปฏิบัติงานของศาลปกครองและสำนักงานศาลปกครองประจำปี ๒๕๕๓

คณะตุลาการศาลปกครองสูงสุด

นายสัทธีต์ วิธินายกร
ตุลาการศาลปกครองสูงสุด

คุณวุฒิ

- Bachelor of Science in Mechanical Engineering S.B., Massachusetts Institute of Technology (M.I.T.) U.S.A.

ประสบการณ์

- ผู้ตรวจราชการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ (๑ เมษายน ๒๕๓๐ - ๑๖ ตุลาคม ๒๕๓๓)
- รองปลัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ (๑๗ ตุลาคม ๒๕๓๓ - ๒๗ กรกฎาคม ๒๕๓๕)
- กรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ (ตุลาคม ๒๕๓๓ - กรกฎาคม ๒๕๓๕)
- กรรมการบริหารโครงการความร่วมมือทางเศรษฐกิจ ประชาชน แห่งโลกาภิวัตน์แห่งรัฐบาลไทย ญี่ปุ่น และสหรัฐอเมริกา (ตุลาคม ๒๕๓๓ - กรกฎาคม ๒๕๓๕)
- กรรมการนโยบายและมาตรการข้าว (ตุลาคม ๒๕๓๓ - กรกฎาคม ๒๕๓๕)
- ประธานคณะกรรมการบริหารโครงการดินเพื่อการเกษตรและปศุสัตว์พม่า (ตุลาคม ๒๕๓๓ - กรกฎาคม ๒๕๓๕)
- กรรมการจัดที่ดินแห่งชาติ (ตุลาคม ๒๕๓๕ - กันยายน ๒๕๓๕)
- อธิบดีกรมชลประทาน (๒๖ กรกฎาคม ๒๕๓๕ - กันยายน ๒๕๓๕)
- กรรมการวินิจฉัยอุทกภัย

เครื่องราชอิสริยาภรณ์

- มหาวชิรมงกุฎ
- มหาวชิรมงกุฎ
- ทูตยจุลจอมเกล้าวิเศษ
- เหรียญรัตนาภรณ์ รัชกาลที่ ๙

Legislative Institutional Repository of Thailand

LIRT

คณะตุลาการศาลปกครองสูงสุด

นายสุทัศน์ วิจิตวิริยกุล
ตุลาการศาลปกครองสูงสุด

คุณวุฒิ

- นิติศาสตรบัณฑิต มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์
- เนติบัณฑิตไทย สำนักอบรมกฎหมายแห่งเนติบัณฑิตยสภา
- Doctor Juris (Doktor Der Rechtswissenschaften) Vienna University, Austria

ประสบการณ์

- รองคณบดีคณะนิติศาสตร์ (ฝ่ายวิชาการ) มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ (๑๑ มิถุนายน ๒๕๓๕ - พ.ศ. ๒๕๓๖)
- หัวหน้าภาควิชากฎหมายแพ่ง คณะนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ (๒๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๓๕ - พ.ศ. ๒๕๓๖)
- ผู้อำนวยการศูนย์นิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ (พ.ศ. ๒๕๓๖)
- หัวหน้าภาควิชานิติศาสตร์ทางสังคม ปรัชญาและประวัติศาสตร์ คณะนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์
- กรรมการพิจารณาและเลือกและหลักเกณฑ์เกี่ยวกับการเบิกจ่ายเงิน มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ (๑๖ พฤศจิกายน ๒๕๓๖ - พ.ศ. ๒๕๓๖)
- ข้าราชการบำนาญจากกฎหมายสหกรณ์การเกษตร ที่ดิน ทรัพยากรธรรมชาติ การพลังงาน และสิ่งแวดล้อม
- กรรมการและอนุกรรมการแข่งขันกฎหมายเกี่ยวกับวิธีพิจารณาทางปกครอง
- คณะทำงานของร่างข้อมติเพื่อปฏิบัติราชการตามกฎหมายว่าด้วยวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง และกฎหมายว่าด้วยความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่
- กรรมการวินิจฉัยข้อพิพาท

เครื่องราชอิสริยาภรณ์

- ประดมาภรณ์มงกุฎไทย
- ทวีติยาภรณ์ช้างเผือก
- เหรียญจักรพรรดิมาลา

LIRT

Legislative Institutional Repository of Thailand

รายงานการปฏิบัติงานของศาลปกครองและสำนักงานศาลปกครองประจำปี ๒๕๕๓

คณะตุลาการศาลปกครองสูงสุด

นายอำพล สิงห์โกวินท์
ประธานศาลปกครองสูงสุด

คุณวุฒิ

- รัฐศาสตรบัณฑิต (เมธีรตินิยมคดี) มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์
- สังคมสงเคราะห์ศาสตรบัณฑิต มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์
- M.A. in Sociology & Anthropology, Michigan State University, U.S.A.
- ปริญญาบัตรวิทยาลัยป้องกันราชอาณาจักร รุ่นที่ ๓๑

ประสบการณ์

- อาจารย์ประจำคณะรัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ (พ.ศ. ๒๕๑๐ - พ.ศ. ๒๕๑๓)
- รองอธิบดีกรมแรงงาน (พ.ศ. ๒๕๒๓ - พ.ศ. ๒๕๒๖)
- รองเลขาธิการแห่งรัฐพัฒนาชนบท (พ.ศ. ๒๕๒๘ - พ.ศ. ๒๕๓๓)
- เลขาธิการสำนักงานแรงงานสังคม (พ.ศ. ๒๕๓๓ - พ.ศ. ๒๕๓๗)
- ประธานกรรมการประกันสังคม (๑ ตุลาคม ๒๕๓๓ - ๓๐ กันยายน ๒๕๓๕)
- ประธานกรรมการกองทุนเงินทดแทน (๑ ตุลาคม ๒๕๓๕ - ๓๐ กันยายน ๒๕๓๗)
- ต่อได้กรมประชาสงเคราะห์ (พ.ศ. ๒๕๓๗ - พ.ศ. ๒๕๔๐)
- รองเลขาธิการแห่งกรมแรงงานและสวัสดิการสังคม (พ.ศ. ๒๕๔๐ - พ.ศ. ๒๕๔๖)

เครื่องราชอิสริยาภรณ์

- มหาปรมาภรณ์ช้างเผือก
- มหาวชิรมงกุฎ
- เหรียญรัตนาภรณ์ ปรป. ชั้น ๔

LIRT

Legislative Institutional Repository of Thailand

รายงานการปฏิบัติงานของศาลปกครองคณะสำนักงานศาลปกครองประจำปี ๒๕๕๓

ข้าราชการระดับสูงของสำนักงานศาลปกครอง

นายชาญชัย แสงศักดิ์
รักษาการในตำแหน่ง
เลขาธิการสำนักงานศาลปกครอง

นางสาวพรทิพย์ ทองดี
ที่ปรึกษาสำนักงานศาลปกครอง
รักษาการในตำแหน่งรองเลขาธิการ
สำนักงานศาลปกครองด้านคดีปกครอง

นางกาญจนารัตน์ ลิ่วโรจน์
ที่ปรึกษาสำนักงานศาลปกครอง
รักษาการในตำแหน่งรองเลขาธิการ
สำนักงานศาลปกครองด้านวิชาการ

นายสุชาติ เวโรจน์
ผู้อำนวยการสำนักอำนวยการศาลปกครอง
รักษาการในตำแหน่งรองเลขาธิการ
สำนักงานศาลปกครองด้านบริหาร

LIRT

รายงานการปฏิบัติงานของศาลปกครองและสำนักงานศาลปกครองประจำปี ๒๕๕๓

นายมนัส จุฑานนท์
ผู้อำนวยการสำนักงานกึ่งบังคับปกครอง

นางเสริมศิริณี ตันติเวสส
ผู้อำนวยการสำนักงานส่งเสริม
งานคดีปกครอง

นายจรัมพร ประถมบุรณ
ผู้อำนวยการสถาบันพัฒนาบุคลากร
และข้าราชการฝ่ายศาลปกครอง

นายสุรพันธ์ บุรานนท์
ผู้อำนวยการสำนักงานศาลปกครองสูงสุด

นายสิทธิธาดา สิทธิสุข
ผู้อำนวยการสำนักงานศาลปกครองกลาง

นางอัสณี เรืองเครือ
ผู้อำนวยการกองคดี

LIRT

Legislative Institutional Repository of Thailand

ส่วนที่ ๑ แนวความคิดและความเป็นมาเกี่ยวกับศาลปกครอง

ประวัติความเป็นมาของการจัดตั้งศาลปกครอง

ระบบศาลเดี่ยวและระบบศาลคู่

ลักษณะสำคัญของวิธีพิจารณาคดีปกครอง

Legislative Institutional Repository of Thailand

ส่วนที่ ๑

แนวความคิดและความเป็นมาเกี่ยวกับศาลปกครอง

ประวัติความเป็นมาของการจัดตั้งศาลปกครอง

แนวความคิดที่จะจัดตั้งศาลปกครองขึ้นในประเทศไทยได้มีมาเป็นเวลานานแล้วโดยมีวิวัฒนาการเป็นลำดับจากอดีตสู่ปัจจุบันดังนี้คือ

ในรัชสมัยของพระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว พระองค์ได้ทรงมีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ตรา “พระราชบัญญัติเคาน์ตีลออฟสเตต คีตที่เรียกวาราชการแผ่นดิน” จัดตั้ง “เคาน์ตีลออฟสเตต” ขึ้นในปี พ.ศ. ๒๔๖๗ โดยให้มีอำนาจหน้าที่เป็นที่ปรึกษาของพระองค์ในการบริหารราชการแผ่นดินและในการร่างกฎหมายทั้งที่พิจารณาเรื่องที่ราชการได้รับความเดือดร้อนในลักษณะเดียวกันกับ “Council of State” หรือ “สภาที่ปรึกษาแห่งรัฐ” (Concil d’Etat) ของประเทศฝรั่งเศสและกลุ่มประเทศภาคพื้นทวีปยุโรปอื่นๆ ที่ใช้ระบบประมวลกฎหมาย เช่น เบลเยียม เนเธอร์แลนด์ ลักเซมเบิร์ก อิตาลี กรีซ ฯลฯ ซึ่งสมทบ “เคาน์ตีลออฟสเตต” ของกลุ่มประเทศดังกล่าวนี้มีอำนาจหน้าที่ที่สำคัญ ๒ ประการ คือ ทำหน้าที่เป็นที่ปรึกษาราชการแผ่นดินของฝ่ายบริหารและทำหน้าที่เป็นศาลปกครองพิจารณาวินิจฉัยชี้ขาดพิพาททางปกครองระหว่างราษฎรกับรัฐหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐ

ต่อมาในปี พ.ศ. ๒๔๗๖ รัฐบาลโดยดำรงของนายปรีดี พนมยงค์ มีความประสงค์ที่จะให้มีการจัดตั้ง “ศาลปกครอง” เพื่อทำหน้าที่พิจารณาวินิจฉัย “คดีปกครอง” (ข้อพิพาททางปกครองระหว่างราษฎรกับรัฐ) ในลักษณะเดียวกันกับ “สภาที่ปรึกษาแห่งรัฐ” ของประเทศฝรั่งเศส แต่ไม่เรียกว่า “ศาลปกครอง” ในขณะนั้นเพราะเกรงว่าจะเป็นช่องทางให้ประเทศตะวันตกซึ่งไม่ทำตนยึดถือบรรทัดฐานสิทธิมนุษยชนอย่างแท้จริงแต่ในขณะนั้นได้กับประเทศไทยที่มีเอกราชมาแต่แรกแล้วได้ รัฐบาลในขณะนั้นจึงเรียกชื่อสถาบันดังกล่าวว่า “คณะกรรมการการอุทธรณ์” โดยเสนอให้มีการตราพระราชบัญญัติว่าด้วยคณะกรรมการการอุทธรณ์ พุทธศักราช ๒๔๗๖ จัดตั้ง “คณะกรรมการการอุทธรณ์” ขึ้นโดยให้มีอำนาจหน้าที่ในการจัดร่างกฎหมายและให้คำปรึกษาทางกฎหมายแก่รัฐบาลกับให้มีอำนาจหน้าที่ในการพิจารณา “คดีปกครอง” ตามที่จะได้มีกฎหมายกำหนดให้อยู่ในอำนาจของคณะกรรมการการอุทธรณ์

ในปี พ.ศ. ๒๔๗๘ คณะรัฐมนตรีได้เสนอร่างพระราชบัญญัติว่าด้วยอำนาจของคณะกรรมการการอุทธรณ์ในคดีปกครอง และร่างพระราชบัญญัติว่าด้วยวิธีพิจารณาคดีปกครอง ต่อสภาผู้แทนราษฎร แต่ปรากฏว่าในระหว่างกระพิจารณาของสภาผู้แทนราษฎร คณะรัฐมนตรีได้ขอให้สภาผู้แทนราษฎรขอการพิจารณาไว้ก่อน ทั้งนี้ คงจะเห็นว่ายังไม่ถึงเวลาสมควรที่จะจัดตั้งศาลปกครองขึ้นในเวลานั้น

ที่ได้ประกาศใช้รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๑๗ แล้วก็ได้มีการเตรียมการขนานใหญ่ที่จะจัดตั้งศาลปกครองและศาลในสาขาแรงงาน สาขานาวิกโยธิน หรือศาลาสังคมขึ้นตามรัฐธรรมนูญ และได้มีการตราพระราชบัญญัติอันมีบทบัญญัติไว้ล่วงหน้าให้สิทธิแก่บุคคลที่จะฟ้องคดีปกครองหรืออุทธรณ์คำวินิจฉัยของคณะกรรมการฝ่ายปกครองต่อศาลปกครองที่จะจัดตั้งขึ้น รวม ๕ ฉบับ คือ พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๑๘ มาตรา ๑๐๔-มาตรา ๑๐๕ และมาตรา ๑๐๗ พระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแห่งกรุงเทพมหานคร พ.ศ. ๒๕๑๘ มาตรา ๓๑ พระราชบัญญัติผังเมือง พ.ศ. ๒๕๑๘ มาตรา ๗๐ พระราชบัญญัติการปฏิรูปที่ดินเพื่อเกษตรกรรม พ.ศ. ๒๕๑๘ มาตรา ๔๒ พระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการเมืองพัทยา พ.ศ. ๒๕๒๑ มาตรา ๒๔ และมาตรา ๑๐๑ นอกจากนี้ เพื่อเตรียมการจัดตั้งศาลปกครองขึ้นตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๑๗ สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาได้ร่างพระราชบัญญัติการร้องทุกข์ พ.ศ. ขึ้น โดยมีหลักการสำคัญที่จะปรับปรุงอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการเรื่องร้องทุกข์เพื่อวางรากฐานของศาลปกครองที่จะจัดตั้งขึ้นในลำดับต่อไป

แต่ก่อนที่จะได้มีการตราพระราชบัญญัติขึ้นตามร่างพระราชบัญญัติการร้องทุกข์ดังกล่าวข้างต้น เพื่อเตรียมการจัดตั้งศาลปกครองขึ้นตามรัฐธรรมนูญ แห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๑๗ ก็มีการยึดอำนาจการปกครองประเทศโดยคณะปฏิรูปการปกครองแผ่นดิน เมื่อวันที่ ๖ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๑๗ มีการยกเลิกรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๑๗ และได้ประกาศใช้รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๑๗ แทน รัฐธรรมนูญฉบับที่กล่าวนี้มีมติให้มีบทบัญญัติเกี่ยวกับการจัดตั้งศาลปกครองแต่ประการใด แต่ความผิดที่จะจัดตั้งศาลปกครองก็ยังคงมีอยู่ต่อไป แต่ยังมีได้มีการตราพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองขึ้น จนกระทั่งได้เกิดการปฏิวัติอีกครั้งหนึ่งเมื่อวันที่ ๒๐ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๒๐ รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๑๗ ได้ถูกยกเลิกไป และประกาศใช้ธรรมนูญการปกครองราชอาณาจักร พุทธศักราช ๒๕๒๐ แทน คณะรัฐมนตรีที่ได้จัดตั้งขึ้นตามธรรมนูญการปกครองราชอาณาจักรฉบับนี้ได้แถลงนโยบายที่จะรีบเร่งจัดตั้งศาลเฉพาะเรื่องเช่น ศาลปกครอง ศาลแรงงาน ศาลภาษี ขึ้น

ในระหว่างใช้บังคับธรรมนูญการปกครองราชอาณาจักร พุทธศักราช ๒๕๒๐ ได้มีการตราพระราชบัญญัติคณะกรรมการกฤษฎีกา พ.ศ. ๒๕๒๑ ขึ้น ยกเลิกพระราชบัญญัติว่าด้วยคณะกรรมการกฤษฎีกา พ.ศ. ๒๕๑๖ และพระราชบัญญัติเรื่องร้องทุกข์ พ.ศ. ๒๕๑๒ โดยพระราชบัญญัติคณะกรรมการกฤษฎีกา พ.ศ. ๒๕๒๑ มีหลักการสำคัญที่จะปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยคณะกรรมการกฤษฎีกาและกฎหมายว่าด้วยเรื่องร้องทุกข์และรวมเป็นกฎหมายฉบับเดียวกัน โดยให้เหตุผลในการประกาศใช้ว่า เนื่องจากรัฐบาลมีนโยบายจัดตั้งศาลปกครอง จึงมีความจำเป็นต้องเตรียมรับการจัดตั้งศาลปกครองขึ้น ประกอบกับเหตุผลที่ว่าเรื่องร้องทุกข์เป็นที่มาของคดีปกครอง สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาจึงจำเป็นต้องทำ Thailand เหตุของการร้องทุกข์มาแต่เบื้องต้น และสามารถวิเคราะห์เหตุแห่งการร้องทุกข์ได้ ซึ่งจะนำไปสู่การปรับปรุงแก้ไขกฎหมายให้เหมาะสมยิ่งขึ้น และจะช่วยให้กรรมการเรื่องร้องทุกข์มีความ

รายงานการปฏิบัติงานของศาลปกครองและสำนักงานศาลปกครองประจำปี ๒๕๕๓

เข้ามาเกี่ยวข้องเนื่องกับงานร่างกฎหมายและงานให้ความเห็นในทางกฎหมายของคณะกรรมการกฤษฎีกา จึงสมควรรวมสำนักงานคณะกรรมการเรื่องร่างรัฐธรรมนูญเข้ากับสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา และสมควรกำหนดคุณสมบัติของผู้ที่ได้รับแต่งตั้งเป็นกรรมการผู้ร่างรัฐธรรมนูญทุกข้อกับคุณสมบัตินิติกรรมการกฤษฎีกา ให้ความสอดคล้องกันด้วย บทบัญญัติของพระราชบัญญัติคณะกรรมการกฤษฎีกาในส่วนที่เกี่ยวกับการกรรมการวินิจฉัยร้องทุกข์และการพิจารณาวินิจฉัยเรื่องร้องทุกข์ส่วนใหญ่มาจากร่างพระราชบัญญัติการร้องทุกข์ที่กล่าวมาข้างต้นและมีหลักการตรงกันที่จะให้คณะกรรมการวินิจฉัยร้องทุกข์เป็นองค์กรที่เตรียมวางรากฐานของศาลปกครองที่จะจัดตั้งขึ้นต่อไปในภายหลัง

หลังจากการประกาศใช้พระราชบัญญัติคณะกรรมการกฤษฎีกา พ.ศ. ๒๕๒๒ แล้วรัฐบาลซึ่งมีพลเอก เปรม ติณสูลานนท์ เป็นนายกรัฐมนตรียังคงมีนโยบายที่จะจัดตั้งศาลปกครองอยู่ต่อไป ดังนั้น ในปี พ.ศ. ๒๕๒๓ กระทรวงยุติธรรมจึงได้เสนอร่างพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองต่อคณะรัฐมนตรี และคณะรัฐมนตรีได้ประชุมปรึกษาเมื่อวันที่ ๑๗ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๒๓ ลงมติรับหลักการและให้สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาตรวจสอบร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวเป็นกฎหมายที่ต้องอาศัยความเห็นชอบเฉพาะด้าน จึงตั้งคณะกรรมการร่างกฎหมายคณะพิเศษขึ้นตรวจสอบพิจารณาแก้ไขเพิ่มเติมร่างกฎหมายของกระทรวงยุติธรรมจนแล้วเสร็จ และได้เสนอไปถึงคณะรัฐมนตรี คณะรัฐมนตรีได้เสนอร่างพระราชบัญญัติต่อสภาผู้แทนราษฎร เมื่อสภาผู้แทนราษฎรได้ให้ความเห็นชอบแล้วจึงเสนอต่อไปยังวุฒิสภา เนื่องด้วยพิจารณาอยู่ที่วุฒิสภานั้นทั้งศาลของสภาผู้แทนราษฎรสิ้นสุดลงเนื่องจากมีการยุบสภา ร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวจึงตกไปไม่ได้อีกประการใดในกฎหมาย

ในช่วงปี พ.ศ. ๒๕๒๓ - พ.ศ. ๒๕๓๑ สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาได้ดำเนินการพัฒนาบุคลากรและกระบวนการวินิจฉัยเรื่องร้องทุกข์เพื่อนำไปสู่การจัดตั้งศาลปกครองในหลายด้าน โดยในปี พ.ศ. ๒๕๒๒ สำนักงานฯ ได้เสนอให้มีการตราพระราชบัญญัติคณะกรรมการกฤษฎีกา พ.ศ. ๒๕๒๒ เพื่อพัฒนาคณะกรรมการวินิจฉัยร้องทุกข์ไปสู่การเป็นศาลปกครองในรูปแบบของ “สภาที่ปรึกษาแห่งรัฐ” ของฝรั่งเศสโดยมีแนวทางในการดำเนินงานที่สำคัญหลายประการ **ส่วนแรก** คือปรับปรุงการจัดองค์กรและอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการกฤษฎีกาและสำนักงานฯ โดยสำนักงานฯ ได้เสนอให้มีการตราพระราชบัญญัติคณะกรรมการกฤษฎีกา พ.ศ. ๒๕๒๒ ซึ่งพระราชบัญญัติฉบับนี้ได้ปรับปรุงการจัดองค์กรและอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการกฤษฎีกาและสำนักงานฯ เสียใหม่ โดยกำหนดให้คณะกรรมการวินิจฉัยร้องทุกข์เพื่อทำหน้าที่พิจารณาวินิจฉัยเรื่องร้องทุกข์และพิจารณา วินิจฉัยปัญหาข้อคำวินิจฉัยของคณะกรรมการตามกฎหมายต่างๆ ที่มีอำนาจหน้าที่วินิจฉัยคดีปกครองเฉพาะเรื่อง และกำหนดให้สำนักงานฯ ทำหน้าที่เป็นหน่วยงานธุรการและหน่วยประสานบริหารงานของคณะกรรมการกฤษฎีกา **ส่วนที่สอง** คือการสำรวจและพัฒนากระบวนการพิจารณาตีปกครองขึ้นในประเทศไทยตามขั้นตอนที่กำหนดไว้ ๒ ขั้นตอน ได้แก่ ขั้นตอนที่ ๑ (พ.ศ. ๒๕๒๓ - พ.ศ. ๒๕๓๔) สำนักงานฯ ได้มีประกาศ

รายงานการปฏิบัติงานของศาลปกครองและสำนักงานศาลปกครองประจำปี ๒๕๕๓

วิธีพิจารณาคดีปกครองของฝรั่งเศสมาทดลองใช้เพียงบางส่วนก่อนในรูปของ “ระเบียบของคณะกรรมการวินิจฉัยร้องทุกข์” ซึ่งกำหนดวิธีพิจารณาเรื่องร้องทุกข์ในระยะเริ่มต้นโดยใช้ “ระบบไต่สวน” โดยกำหนดให้เจ้าหน้าที่ของสำนักงานฯ และคณะกรรมการวินิจฉัยร้องทุกข์มีบทบาทสำคัญในการแสวงหาความจริง จากเรื่องที่มีผู้มาร้องทุกข์ตามกระบวนการวิธีพิจารณาที่ได้กำหนดไว้ขั้นตอนที่ ๒ (พ.ศ. ๒๕๓๙ - พ.ศ. ๒๕๓๑) หลังจากที่ได้สำนักงานฯ ได้ทดลองใช้ระบบวิธีพิจารณาเรื่องร้องทุกข์ในระยะเริ่มต้นจนเป็นที่คุ้นเคยของบุคลากรที่เกี่ยวข้องแล้ว สำนักงานฯ ได้ปรับปรุงระเบียบวิธีพิจารณาเรื่องร้องทุกข์โดยกำหนดให้ “พนักงานผู้รับผิดชอบสำนวน” เข้ามามีบทบาทในการทวงและตามดูอำนาจในการพิจารณาวินิจฉัยเรื่องร้องทุกข์ของคณะกรรมการวินิจฉัยร้องทุกข์มากขึ้นโดยการเสนอ “คำแถลงการณ์” (ความเห็นที่ขาดเบื้องต้น) ต่อคณะกรรมการวินิจฉัยร้องทุกข์ก่อนที่จะลงมติวินิจฉัยเรื่องร้องทุกข์ ส่วนที่สาม คือการพัฒนาความรู้และเผยแพร่แนวความคิดทางกฎหมายปกครองให้แก่บุคลากรที่เกี่ยวข้องและวงการนิติศาสตร์ โดยให้จัดให้มีการฝึกอบรม สัมมนา และบรรยายพิเศษเกี่ยวกับระบบกฎหมายปกครองของต่างประเทศและวิธีพิจารณาเรื่องร้องทุกข์ให้แก่เจ้าหน้าที่ของสำนักงานฯ และเจ้าหน้าที่ของหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้องอย่างต่อเนื่องมาโดยตลอดและได้ถือ “วารสารกฎหมายปกครอง” ซึ่งได้นำคำวินิจฉัยของคณะกรรมการวินิจฉัยร้องทุกข์และการสั่งการของนายกรัฐมนตรีในเรื่องร้องทุกข์ที่สำคัญ ๆ ตลอดจนบทความทางวิชาการเกี่ยวกับกฎหมายปกครองของต่างประเทศมาลงพิมพ์เผยแพร่ ส่วนที่สี่ คือ การศึกษาวิเคราะห์เหตุแห่งการร้องทุกข์ และเสนอแนะแนวทางในการแก้ไขหรือป้องกันเหตุแห่งการร้องทุกข์มิให้เกิดขึ้นอีกโดยได้ดำเนินการในเรื่องนี้ไปพอสมควร

ในปี พ.ศ. ๒๕๓๒ คณะรัฐมนตรีในสมัยรัฐบาลที่มีพลเอก ชวนะวัฒน์ เป็นนายกรัฐมนตรี ได้มีมติในคราวประชุมเมื่อวันที่ ๖ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๓๒ รวม ๒ ประการคือ ประการแรก ไม่รับหลักการร่างพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ของกระทรวงยุติธรรม (ที่เสนอให้จัดตั้ง “ศาลปกครอง” ในระบบศาลยุติธรรมตาม “ระบบศาลเดียว”) และ ประการที่สอง มอบให้สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาไปพิจารณาปรับปรุงคณะกรรมการวินิจฉัยร้องทุกข์ให้มีรูปแบบ อำนาจหน้าที่ และการดำเนินงานในลักษณะของศาลปกครองแทนการจัดตั้งศาลปกครองในระบบศาลยุติธรรมโดยสำนักงานฯ ได้เสนอแต่งตั้งคณะกรรมการเพื่อพิจารณากำหนดโครงการและแผนงานสำหรับการปรับปรุงคณะกรรมการวินิจฉัยร้องทุกข์ตามนโยบายของรัฐบาล รวมทั้งแต่งตั้งคณะอนุกรรมการอีก ๓ คณะ ได้แก่ คณะอนุกรรมการพิจารณากำหนดโครงการและแผนงานสำหรับการปรับปรุงคณะกรรมการวินิจฉัยร้องทุกข์ คณะอนุกรรมการเฉพาะกิจพิจารณาการปรับปรุงหลักสูตรคณะนิติศาสตร์และคณะวิทยาศาสตร์ในมหาวิทยาลัยเกี่ยวกับวิชากฎหมายปกครองและกฎหมายมหาชน คณะอนุกรรมการเฉพาะกิจพิจารณากำหนดแนวทางในการปรับปรุงระบบการบรรจุผู้พิพากษาและข้าราชการในศาลขึ้นในสาขากฎหมายต่าง ๆ ข้าราชการในส่วนราชการแต่เดิมได้มีการเปลี่ยนแปลงทางคดีเมืองโดยคณะผู้รักษาความสงบเรียบร้อยแห่งชาติ การดำเนินการของคณะกรรมการและคณะอนุกรรมการฯ จึงได้ระงับไป

รายงานการปฏิบัติงานของศาลปกครองและสำนักงานศาลปกครองประจำปี ๒๕๕๓

ในปี พ.ศ. ๒๕๓๕ รัฐบาลซึ่งมีนายชวน หลีกภัย เป็นนายกรัฐมนตรี ได้แถลงนโยบายต่อรัฐสภาเมื่อวันที่ ๒๑ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๓๕ ว่า รัฐบาลมีนโยบายที่จะ “พัฒนาบุคลากรและกระบวนการวินิจฉัยเรื่องร้องทุกข์ตลอดจนเตรียมปัจจัยที่เกี่ยวข้องให้พร้อมเพื่อนำไปสู่การจัดตั้งศาลปกครองให้ทันภายใน ๔ ปี” และได้แต่งตั้งคณะกรรมการพัฒนาระบบบริหารราชการแผ่นดิน (ค.พ.ร.) เพื่อดำเนินการให้เป็นไปตามนโยบายดังกล่าว ซึ่ง ค.พ.ร. ได้ แต่งตั้งคณะกรรมการพัฒนาระบบงานบุคคลภาครัฐและจัดตั้งศาลปกครอง ให้มีอำนาจหน้าที่ศึกษาวิเคราะห์และเสนอแนะเกี่ยวกับการกำหนดแนวทาง นโยบาย กลยุทธ์ และมาตรการในการพัฒนาระบบงานบุคคลภาครัฐ ฯลฯ และการจัดตั้งศาลปกครองตามนโยบายของรัฐบาล ซึ่งคณะกรรมการฯ ดังกล่าว ได้เสนอแนะมาตรการและแผนงานในการจัดตั้งศาลปกครองตามนโยบายของรัฐบาลต่อ ค.พ.ร. ซึ่ง ค.พ.ร. ได้พิจารณาแล้วเห็นชอบด้วย แต่เห็นควรเร่งรัดให้มีการจัดตั้งศาลปกครองให้แล้วเสร็จภายใน ๒ ปี แทนที่จะเป็น ๔ ปี โดยเห็นควรกำหนดมาตรการและขั้นตอนที่จะต้องดำเนินการภายในระยะเวลาดังกล่าว โดยแยกออกเป็น ๔ มาตรการ คือ มาตรการที่หนึ่ง : การตรวจกฎหมายว่าด้วยการพิจารณาเรื่องทางปกครองและการดำเนินการของรัฐบาลโดยได้ดำเนินการยกย่องกฎหมายที่สำคัญ ๒ ฉบับ คือ “ร่างพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ.” และ “ร่างพระราชบัญญัติความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ พ.ศ.” มาตรการที่สอง : การพัฒนาคณะกรรมการวินิจฉัยร้องทุกข์และอำนาจหน้าที่เพื่อกำหนดศาลปกครอง โดยแบ่งออกเป็น ๒ ขั้นตอน คือมาตรการในการพัฒนาคณะกรรมการวินิจฉัยร้องทุกข์ก่อนการจัดตั้งศาลปกครอง (ประกอบด้วยแผนงานกระจายกระบวนการวินิจฉัยเรื่องร้องทุกข์ไปสู่ส่วนภูมิภาคและแผนงานดำเนินการเกี่ยวกับอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการวินิจฉัยร้องทุกข์ก่อนการจัดตั้งศาลปกครอง) และมาตรการในการพัฒนาคณะกรรมการวินิจฉัยร้องทุกข์ให้ทำหน้าที่เป็นศาลปกครองได้อย่างเต็มรูปแบบโดยดำเนินการจัดทำร่างพระราชบัญญัติคณะกรรมการกฤษฎีกา (ฉบับที่ ..) พ.ศ. เพื่อให้คดีปกครองทั้งหลายเข้าสู่การพิจารณาวินิจฉัยโดยคณะกรรมการวินิจฉัยร้องทุกข์ในฐานะที่เป็นศาลปกครองได้โดยมิต้องเสนอคำวินิจฉัยให้นายกรัฐมนตรีพิจารณาสั่งการอีกต่อไป ซึ่งถือว่าเป็นศาลปกครองอย่างเต็มรูปแบบ มาตรการที่สาม : การพัฒนาบุคลากรที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินการพิจารณาคดีปกครองเพื่อนำไปสู่การจัดตั้งศาลปกครอง และ มาตรการที่สี่ : การจัดเตรียมปัจจัยที่เกี่ยวข้องเพื่อนำไปสู่การจัดตั้งศาลปกครอง ประกอบด้วยแผนงานประชาสัมพันธ์ให้ประชาชนได้เข้าใจและคุ้นเคยกับกระบวนการวินิจฉัยเรื่องร้องทุกข์คดีปกครอง และศาลปกครอง และแผนงานจัดหาสถานที่ทำการให้แก่สำนักงานคณะกรรมการวินิจฉัยร้องทุกข์

ในปี พ.ศ. ๒๕๓๗ สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาได้จัดทำร่างพระราชบัญญัติ ๒ ฉบับ คือ ร่างพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. กำหนดให้มีการจัดตั้งศาลปกครองขึ้นต้นและศาลปกครองสูงสุดเป็นเอกเทศจากระบบศาลยุติธรรมและมีคณะกรรมการตุลาการศาลปกครองแยกต่างหากจากคณะกรรมการตุลาการของศาลยุติธรรม และร่างพระราชบัญญัติคณะกรรมการกฤษฎีกา (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ซึ่งกำหนดให้คณะกรรมการ

รายงานการปฏิบัติงานของศาลปกครองและสำนักงานศาลปกครองประจำ ปี ๒๕๕๓

พิจารณาว่าพระราชบัญญัติดังกล่าว ต่อมา รัฐมนตรีฯ ได้เสนอความเห็นของคณะกรรมการปฏิรูปการเมืองและร่างพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. และร่างพระราชบัญญัติคณะกรรมการกฤษฎีกา (ฉบับที่ ...) พ.ศ. ที่สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาได้ปรับปรุงให้เป็นไปตามความเห็นของคณะกรรมการปฏิรูปการเมืองต่อมายก รัฐมนตรีเพื่อพิจารณาผ่านเสนอคณะรัฐมนตรีต่อไป แต่ได้มีการยุบสภาผู้แทนราษฎรเสียก่อน การดำเนินการในเรื่องดังกล่าวจึงไม่แล้วไป

ในปี พ.ศ. ๒๕๕๓ รัฐบาลซึ่งมีพลเอก ชวลิต ยงใจยุทธ เป็นนายกรัฐมนตรี ได้แถลงนโยบายต่อรัฐสภาเกี่ยวกับการจัดตั้งศาลปกครองอย่างชัดเจนไว้ในข้อ ๑.๓ ว่า รัฐบาลจะ “เร่งผลักดัน...ให้มีความปกครองขึ้นเป็นเอกเทศจากระบบศาลยุติธรรมโดยสอดคล้องกับบทบัญญัติและเจตนารมณ์ของรัฐธรรมนูญ” รัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรีได้มอบหมายให้สำนักงานเสนอร่างพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. และร่างพระราชบัญญัติคณะกรรมการกฤษฎีกา (ฉบับที่ ...) พ.ศ. ที่เคยนำเสนอสู่รัฐบาลที่แล้ว ต่อมา นายกรัฐมนตรี ซึ่งต่อม นายกรัฐมนตรีเห็นชอบให้เสนอคณะรัฐมนตรีเพื่อพิจารณาต่อไป โดยในขณะนั้น รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม ได้เสนอร่างพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ของกระทรวงยุติธรรม ต่อคณะรัฐมนตรีเพื่อพิจารณาเช่นกัน และในส่วนของการแต่งตั้งคณะนั้น มีการเรียกร้องขององค์กรวิชาชีพโดย (สมาคมสิทธิเสรีภาพของประชาชน) สมัชชาคนจน คณะจารย์คณะนิติศาสตร์ของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง และมหาวิทยาลัยอัสสัมชัญให้ดำเนินการจัดตั้งศาลปกครองตามบทบัญญัติและเจตนารมณ์ของรัฐธรรมนูญต่อไปโดยเร็ว ซึ่งการพิจารณาคดีสันติของคณะรัฐมนตรีนั้น เห็นว่าควรมีการจัดตั้งศาลปกครองโดยเร็ว เรียกชื่อว่า “ศาลปกครอง” ควรมีการเสนอร่างกฎหมายว่าด้วยการจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครองเพื่อให้เข้าสู่กระบวนการพิจารณาของสภาผู้แทนราษฎรตามลำดับขั้นตอนต่อไปเพราะ กว่าที่จะ ร่างจนเปิดให้มีการได้ยังต้องใช้เวลาอีกมาก ศาลปกครองที่จะจัดตั้งขึ้นใหม่ควรแยกจาก มาจากระบบศาลยุติธรรม โดยจัดเป็นระบบคู่ขนานไปกับศาลยุติธรรมและศาลทหาร ที่มีอยู่แล้ว ศาลปกครองต้องมีความเป็นอิสระอย่างแท้จริง การควบคุม การแต่งตั้ง โยกย้าย ถดถอย การจัดกลไกให้มีฝ่ายบริหารเข้าแทรกแซง มีการจัดระบบประมวลของคดี การให้หลักประกันเรื่องค่าตอบแทนและสิทธิประโยชน์ที่บุคลากรจะต้องไม่ทับกับกับกระบวนการของสำนักงาน อุดมคดียังมีน้อยอยู่ทางของคณะ ไม่ให้ให้ศาลปกครองไปสังกัดองค์กรอื่นใดทั้งสิ้น ศาลปกครอง จำเป็นต้องมีหน่วยงานทางวิชาการที่อิสระ ไม่สังกัดทั้งกระทรวงยุติธรรมและสำนักนายกรัฐมนตรี คณะกรรมการกฤษฎีกา ซึ่งควรให้หัวหน้าฝ่ายกฎหมายมาพิจารณาพิจารณาว่ากฎหมาย ให้ความเห็นทางกฎหมายและพัฒนากฎหมายคดีไปเท่านั้น โดยสมควรจัดตั้งหน่วยงานของกระทรวงขึ้นเป็นเอกเทศเป็นของตนเอง รองรักษาปกครองโดยเฉพาะในพระองค์เองกับสำนักงานอัยการสูงสุด เวชชีวินกร และวงเวียนแผ่นดิน รวมทั้งคณะรัฐมนตรีทั้งเห็นชอบในหลักการของร่างพระราชบัญญัติ ๓ ฉบับ ดังนี้ คือ ร่างพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ.

ร่างพระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม (ฉบับที่ ...) พ.ศ. ร่างพระราชบัญญัติ คณะกรรมการกฤษฎีกา (ฉบับที่ ...) พ.ศ. โดยยึดหลักการให้ศาลปกครองที่จะจัดตั้งขึ้นใหม่ เป็นหน่วยงานอิสระและมีหน่วยงานธุรการเป็นอิสระ ไม่สังกัดส่วนราชการใด

ต่อมาได้มีการประกาศใช้รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ โดย มีการบัญญัติไว้ในมาตรา ๒๗๖ - มาตรา ๒๘๐ ให้มีการจัดตั้งศาลปกครองแยกต่างหากจาก ศาลอื่นๆ ในลักษณะศาลคู่ เพื่อให้มีอำนาจหน้าที่วินิจฉัยคดีปกครอง และให้มีการแต่งตั้ง ตุลาการศาลปกครอง รวมทั้งให้มีคณะกรรมการตุลาการศาลปกครอง ตลอดจนให้มีการ จัดตั้งหน่วยงานธุรการของศาลปกครองที่เป็นอิสระขึ้นโดยเฉพาะ ซึ่งภายหลังจากที่รัฐธรรมนูญ ดังกล่าวข้างต้นได้มีผลใช้บังคับแล้ว ก็ได้มีการเปลี่ยนแปลงรัฐบาลซึ่งมีนายชวน หลีกภัย เป็น นายกรัฐมนตรีได้แต่งตั้ง “คณะกรรมการนโยบายและประสานงานการดำเนินการให้เป็นไปตาม รัฐธรรมนูญ” ซึ่งคณะกรรมการดังกล่าวได้มีมติมอบหมายให้สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา ปรับปรุงร่างพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ที่ได้เสนอ ญกษผู้แทนราษฎรแล้วให้สอดคล้องกับรัฐธรรมนูญต่อไป สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาจึง ได้ดำเนินการปรับปรุงร่างพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ให้สอดคล้องกับบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญ ซึ่งคณะรัฐมนตรีได้พิจารณาร่างดังกล่าวแล้วมีมติ ให้มีเสนาบดีผู้แทนราษฎรเพื่อพิจารณา โดยเสนาบดีผู้แทนราษฎรในคราวประชุมเมื่อวันที่ ๑๖ กรกฎาคม ๒๕๕๑ ได้พิจารณาร่างพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ของรัฐบาล และร่างพระราชบัญญัติในเรื่องเดียวกันอีก ๓ ฉบับ และมีมติรับหลักการและ ให้แต่งตั้งคณะกรรมการกฤษฎีกาวิสามัญในพิจารณาร่างพระราชบัญญัติทั้ง ๔ ฉบับ ดังกล่าว โดย ให้ใช้ร่างฯ ของคณะรัฐมนตรีเป็นหลัก ซึ่งต่อมาร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวได้ผ่านการพิจารณา ของเสนาบดีผู้แทนราษฎรและวุฒิสภา และได้มีการประกาศใช้เป็นกฎหมาย คือ พระราชบัญญัติ จัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๕๒

พระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๕๒ ได้บัญญัติ ให้จัดตั้งศาลปกครองขึ้นเป็นศาลอิสระระบบหนึ่ง เพื่อให้มีอำนาจพิจารณาพิพากษาคดีที่เป็น ข้อพิพาทระหว่างหน่วยงานราชการ หน่วยงานของรัฐ รัฐวิสาหกิจ หรือราชการส่วนท้องถิ่น หรือ เจ้าหน้าที่ของรัฐที่อยู่ในบังคับบัญชาหรือในกำกับดูแลของรัฐบาลกับเอกชน หรือระหว่างหน่วย ราชการ หน่วยงานของรัฐ รัฐวิสาหกิจหรือราชการส่วนท้องถิ่น หรือเจ้าหน้าที่ของรัฐที่อยู่ใน บังคับบัญชา หรือในกำกับดูแลของรัฐบาลด้วยกัน ซึ่งเป็นข้อพิพาทล้วนเป็นผลมาจากการกระทำ หรือละเว้นการกระทำที่หน่วยงานราชการ หน่วยงานของรัฐ รัฐวิสาหกิจ หรือราชการส่วนท้องถิ่น หรือเจ้าหน้าที่ของรัฐนั้นต้องปฏิบัติตามกฎหมาย หรือเนื่องจากการกระทำ หรือละเว้นการ กระทำที่หน่วยงานราชการหน่วยงานของรัฐ รัฐวิสาหกิจ หรือราชการส่วนท้องถิ่น หรือเจ้าหน้าที่ ของรัฐนั้นต้องรับผิดชอบในการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายฯ ทั้งนี้ ตามที่กฎหมายบัญญัติ

รายงานการปฏิบัติงานของศาลปกครองและสำนักงานศาลปกครองประจำปี ๒๕๕๓

โดย ที่การพิจารณาคดีของศาลปกครองเป็นเรื่องที่เกี่ยวข้องกับการละเมิดกฎหมายหรือคำสั่งทางปกครอง การกระทำละเมิดในทางปกครอง หรือการทำสัญญาทางปกครอง อันเป็นเรื่องระหว่างรัฐกับเอกชนซึ่งมีฐานะไม่เท่าเทียมกัน ระบบการพิจารณาและพิพากษาคดีจึงจำเป็นต้องมีกระบวนการที่เป็นพิเศษต่างจากคดีแพ่งและคดีอาญา เพราะเอกชนจะอยู่ในฐานะเสียเปรียบที่ไม่อาจทราบข้อมูลจากหน่วยงานของรัฐได้ และในขณะที่ยกกันผลแห่งคำพิพากษาอาจจะกระทบถึงการบริหารราชการแผ่นดิน หรือต้องจ่ายเงินภาษีอากรของส่วนรวมในคำตัดสินหรือคำเสียหายแก่เอกชน ในการพิจารณาคดีจึงจำเป็นต้องใช้ระบงได้สวนเพื่อให้ตุลาการศาลปกครองหรือพนักงานคดีปกครองซึ่งมาจากตุลาการศาลปกครองในการทำส่วนงานหาข้อเท็จจริงที่แท้จริง ศาลปกครองแบ่งออกเป็นสองชั้น คือ ศาลปกครองสูงสุด และศาลปกครองชั้นต้น (ประกอบด้วยศาลปกครองกลาง และศาลปกครองในภูมิภาค) และมีสำนักงานศาลปกครองเป็นหน่วยธุรการของศาลปกครองซึ่งมีผละในการบริหารงานบุคคล การงบประมาณ และการดำเนินงานการเงิน ทั้งนี้ ตามที่กฎหมายบัญญัติ

ระบบศาลเดี่ยวและระบบศาลคู่

การวิเคราะห์ศาลที่มีอำนาจหน้าที่วินิจฉัยชี้ขาดในต่างประเทศนั้น ขะแบ่งได้เป็น ๒ ระบบใหญ่ๆ คือ

๑. ประเทศที่ใช้ระบบ “ศาลเดี่ยว” คือ ให้ศาลยุติธรรมมีอำนาจหน้าที่วินิจฉัยชี้ขาดคดีต่างๆ ทุกประเภท ไม่ว่าจะเป็นคดีแพ่ง คดีอาญา คดีปกครองหรือคดีประเภทอื่น โดยระบบนี้ให้ผู้ที่พิพากษามีคุณสมบัติและความรู้ทางกฎหมายเป็นายทั่วไป (Generalist) เป็นผู้วินิจฉัยคดีปกครอง

ประเทศที่ใช้ระบบ “ศาลเดี่ยว” ได้แก่ ประเทศสหราชอาณาจักร สหรัฐอเมริกา และประเทศที่ใช้ระบบกฎหมายคอมมอนลอว์

๒. ประเทศที่ใช้ระบบ “ศาลคู่” คือ ให้ศาลยุติธรรมมีอำนาจหน้าที่วินิจฉัยชี้ขาดเฉพาะคดีแพ่งและคดีอาญาเท่านั้น ส่วนการวินิจฉัยชี้ขาดคดีปกครองนั้น ให้อยู่ในอำนาจหน้าที่ของศาลปกครอง ซึ่งมีระบยศาลและระบบ ผู้พิพากษาแตกต่างจากจากระบบศาลยุติธรรม โดยผู้พิพากษาศาลปกครองจะมีคุณสมบัติเฉพาะและเป็น “ผู้เชี่ยวชาญเฉพาะด้าน” (Specialist) ซึ่งมีความเชี่ยวชาญทางกฎหมายเฉพาะด้านพิเศษ

ประเทศที่ใช้ระบบ “ศาลคู่” ได้แก่ ประเทศฝรั่งเศส เนเธอร์แลนด์ สหพันธ์สาธารณรัฐเยอรมัน สเปน และฟินแลนด์

จากการดำเนินการที่ผ่านมาเพื่อให้มีศาลปกครองในประเทศไทยนั้น มีแนวทางว่าประเทศไทยควรมีระบบศาลปกครองแยกต่างหากจากระบบศาลยุติธรรมโดยมีเหตุผล ดังต่อไปนี้

๑.๑ กฎหมายปกครองมีลักษณะพิเศษแตกต่างจาก กฎหมายอาญา

กฎหมายปกครองมีลักษณะพิเศษแตกต่างจากกฎหมายอาญา เพราะเป็นกฎหมายว่าด้วยการจัดตั้งหรือการจำกัดองค์การของหน่วยงานของรัฐหรือการกำหนดอำนาจหน้าที่

ของหน่วยงานของรัฐและเจ้าหน้าที่ของรัฐในการดำเนินการต่างๆ เพื่อให้บริการสาธารณะแก่ประชาชนเป็นส่วนรวม

๒.๒ คดีปกครองมีลักษณะที่แตกต่างจากคดีแพ่ง

๒.๒.๑ คดีแพ่งเป็นข้อโต้แย้งเกี่ยวกับนิติสัมพันธ์ที่เกิดจากความยินยอมระหว่างเอกชนที่มีฐานะเท่าเทียมกัน การดำเนินคดีแพ่งจึงเป็นไปตามกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง ซึ่งใช้ “ระบบกล่าวหา” ที่คู่ความต่างฝ่ายต่างคอยดูแลรักษาประโยชน์ของตน โดยศาลเป็นคนกลางที่คอยชี้แนะนักปยานหลักฐานและวินิจฉัยคดีให้เป็นไปตามเจตนารมณ์ของคู่กรณี

๒.๒.๒ คดีปกครองต้องการแสวงหาความจริง การดำเนินคดีปกครองจึงใช้ “ระบบไต่สวน” โดยให้ศาลมีบทบาทสำคัญในการแสวงหาข้อเท็จจริง และพยานหลักฐานจากคู่ความและบุคคลภายนอก

๒.๓ ผู้พิพากษาศาลปกครองควรมีความเชี่ยวชาญเกี่ยวกับคดีปกครอง

๒.๓.๑ ในการพิจารณาคดีปกครอง ศาลจะเป็นผู้ควบคุมตรวจสอบการใช้อำนาจของฝ่ายบริหาร ผู้พิพากษาศาลปกครองจึงต้องมีความรอบรู้ในระบอบบริหารราชการแผ่นดิน เพื่อที่จะได้รู้ว่าการดำเนินการเข้าไปควบคุมตรวจสอบการดำเนินการของฝ่ายบริหารได้หรือไม่ ทำให้เสียประสิทธิภาพในการบริหารและรู้ว่าการนี้ไม่ควรก้าวล่วงเข้าไปแทรกแซงในเรื่องที่ควรเป็นดุลพินิจโดยแท้ของฝ่ายปกครองเพื่อมิให้ศาลก้าวเข้าไปทำตนเป็นผู้บังคับบัญชาสูงสุดของฝ่ายบริหาร

๒.๓.๒ ระบบการศึกษากฎหมายและการฝึกอบรมผู้พิพากษาศาลยุติธรรมของไทยเน้นหนักไปในด้านการเรียนการสอนวิชากฎหมายแพ่ง กฎหมายพาณิชย์ กฎหมายอาญา กฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง และกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา ทำให้ผู้พิพากษาได้รับความรู้ที่ไม่ตรงกับอำนาจหน้าที่ในการพิจารณาวินิจฉัยคดีปกครอง

๒.๓.๓ ระบบการคัดเลือกและแต่งตั้งผู้พิพากษาศาลยุติธรรมของไทยเป็นระบบปิด กล่าวคือ ผู้พิพากษาระดับต้นจะได้รับแต่งตั้งจากผู้พิพากษาชั้นได้ และผู้พิพากษาระดับสูงจะได้รับการแต่งตั้งจากผู้พิพากษาระดับล่างเท่านั้น โดยไม่มีการแต่งตั้งผู้พิพากษามาจากบุคคลภายนอกซึ่งมีประสบการณ์และความเชี่ยวชาญในระบอบบริหารราชการแผ่นดิน

นอกจากนี้ การให้ระบบผู้พิพากษาสมทบให้มาช่วยผู้พิพากษาศาลยุติธรรมพิจารณาคดีปกครอง ก็ย่อมจะไม่ดีผล เพราะผู้พิพากษาสมทบบังคับเป็นเพียงผู้เชี่ยวชาญที่คอยช่วยให้คำปรึกษาแก่ผู้พิพากษาศาลยุติธรรม

การประกาศใช้พระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๕๒ ทำให้ระบบศาลของประเทศไทยเปลี่ยนแปลงจากระบบ “ศาลเดียว” มาเป็นระบบ “ศาลคู่” ในปัจจุบัน

รายงานการปฏิบัติงานของศาลปกครองและสำนักงานศาลปกครองประจำปี ๒๕๕๓

ลักษณะสำคัญของวิธีพิจารณาความคดีปกครอง

วิธีพิจารณาความคดีปกครองมีลักษณะสำคัญๆ อยู่หลายประการ กล่าวคือ

๑. เป็นวิธีพิจารณาที่ใช้ระบบไต่สวนในการแสวงหาข้อเท็จจริง

ในคดีทั่วไป (คดีแพ่ง) ซึ่งอยู่ในอำนาจพิจารณาพิพากษาของศาลยุติธรรมนั้น ข้อพิพาทที่เกิดขึ้นเป็นข้อพิพาทระหว่างเอกชนต่อเอกชนด้วยกัน ซึ่งโดยหลักแล้วต้องถือว่าคู่ความจะอยู่ในฐานะที่เท่าเทียมกันในการต่อสู้คดี กระบวนการแสวงหา ข้อเท็จจริงในคดีแพ่งจึงใช้ "ระบบกล่าวหา" ที่คู่ความจะเป็นผู้มีบทบาทสำคัญในการเสนอพยานหลักฐานเพื่อสนับสนุนข้ออ้างของตน และหักล้างข้ออ้างข้อโต้แย้งของคู่ความอีกฝ่ายหนึ่ง ศาลจะเป็นเพียงผู้กำกับให้การเสนอพยานหลักฐานเป็นไปตามหลักเกณฑ์ที่กฎหมายกำหนด แล้วจะฟังข้อเท็จจริงไปตามที่ปรากฏข้อเท็จจริง

แต่ในคดีปกครองซึ่งส่วนใหญ่จะเกี่ยวข้อพิพาทระหว่างเอกชนกับราชการนั้นคู่กรณีอยู่ในฐานะที่ไม่เท่าเทียมกันในการต่อสู้คดี โดยเอกชนผู้เป็นโจทก์อยู่ในฐานะที่เสียเปรียบเพราะเอกสาร หลักฐานต่างๆ มักจะอยู่ในความครอบครองของทางราชการ กระบวนการแสวงหาข้อเท็จจริง ในวิธีพิจารณาความคดีปกครองจึงต้องใช้ "ระบบไต่สวน" โดยศาลจะเป็นผู้มีบทบาทสำคัญในการ แสวงหาข้อเท็จจริงและพยานหลักฐานเพื่อให้เกิดความเป็นธรรมแก่คู่ความอย่างแท้จริง

๒. เป็นวิธีพิจารณาที่เป็นลายลักษณ์อักษรโดยสภาพ

การเสนอคำฟ้อง คำให้การ คำคัดค้านคำให้การ คำให้การเพิ่มเติม คำแถลง ฯลฯ โดยปกติ จะกระทำเป็นลายลักษณ์อักษรเกือบทั้งหมด และพยานหลักฐานต่างๆ โดยส่วนใหญ่มักเป็นการทำให้เป็นลายลักษณ์อักษร ดังนั้น ในเรื่องวิธีพิจารณาความคดีจึงเป็นวิธีพิจารณาที่เป็นลายลักษณ์อักษรโดยสภาพ และศาลก็จะได้อ้างอิงข้อเท็จจริงต่างๆ จากการพิจารณาเอกสารหลักฐาน ซึ่งสามารถตรวจสอบความถูกต้องแท้จริงได้ชัดเจนกว่าพยานประเภทอื่นๆ อย่างไรก็ตามวิธีพิจารณาในระบอบนี้ก็ไม่พ้นกาลเวลาในการไต่สวนพยานบุคคลหรือคู่กรณี ที่ต้องตรวจสอบวัตถุเพื่อให้อ้างอิงข้อเท็จจริงเพิ่มเติม

๓. เป็นวิธีพิจารณาที่ใช้หลักการให้สิทธิโต้แย้งหรือหลักการฟังความสองฝ่าย

ในคดีปกครองถือหลักว่า เมื่อคู่กรณีไม่ได้อยู่ฝ่ายหนึ่งซึ่งแรงหรือเสนอพยานหลักฐานเช่นใดแล้ว จะต้องให้โอกาสคู่กรณีอีกฝ่ายหนึ่งได้วิพากษ์ และโต้แย้งหลักฐานซึ่งได้แจ้งข้อกล่าวอ้างของฝ่ายนั้นไว้ ข้อเท็จจริงที่คู่กรณีอีกฝ่ายไม่มีโอกาสโต้แย้งนั้น โดยหลักแล้วศาลจะไม่นำมาใช้ในการพิจารณาพิพากษาไม่ได้

๔. เป็นวิธีพิจารณาที่กำหนดให้มีการตั้งศาลชั้นอุทธรณ์พิจารณาพิพากษาของตุลาการ

คดีปกครองใช้ระบอวิธีพิจารณาที่มีการตรวจสอบและทบทวนข้อเท็จจริงและข้อกฎหมายของตุลาการที่ทำหน้าที่เกี่ยวข้อง ซึ่งจะประกอบด้วย "ศาลาการเจ้าของสำนวน" "ศาลาการผู้แถลงคดี" (Legislative Institutional Repository of Thailand) และ "องค์คณะพิจารณาพิพากษา" ได้กฤษฎีกาว่าด้วยเรื่องสำนวนฯ ซึ่งเป็นตุลาการคนหนึ่ง

ในองค์คณะฯ จะเป็นผู้มีบทบาทหลักในการแสวงหาข้อเท็จจริงต่างๆ ให้ครบถ้วนมากที่สุด แต่ก็จะมีตุลาการผู้แถลงคดี ซึ่งเป็นตุลาการที่ไม่ได้อยู่ในองค์คณะ และองค์คณะพิจารณาพิพากษา เป็นผู้พิจารณาสำนวนคดีอีกครั้งในภายหลัง ซึ่งเท่ากับเป็นการตรวจสอบการแสวงหาข้อเท็จจริงซ้ำอีกรั้ง ๒ ครั้ง

สำหรับตุลาการผู้แถลงคดีซึ่งเป็นผู้เสนอ “คำแถลงการณ์” หรือ ข้อเสนอในการตัดสินใจคดีขององค์คณะพิจารณาพิพากษาก็มีบทบาทสำคัญในฐานะผู้ถ่วงดุลอำนาจพิจารณาคดีพิพากษาขององค์คณะพิจารณาพิพากษา เพราะแม้ว่าคำพิพากษาของศาลปกครองจะเป็นข้อวินิจฉัยขององค์คณะพิจารณาพิพากษานั้น แต่ “คำแถลงการณ์” ของผู้แถลงคดีที่ปรากฏเป็นลายลักษณ์อักษร นอกจากจะเป็นประโยชน์เพื่อใช้เป็นแนวทางในการวินิจฉัยคดีขององค์คณะได้เป็นอย่างดีแล้ว ยังเป็นมาตรฐานเทียบเคียงการใช้ดุลพินิจ หรือการให้เหตุผลขององค์คณะพิจารณาพิพากษาด้วย เพราะหากองค์คณะพิจารณาพิพากษาไม่เห็นด้วยกับคำแถลงการณ์ของผู้แถลงคดี องค์คณะพิจารณาพิพากษาก็ต้องแสดงเหตุผลเป็นลายลักษณ์อักษรที่ชัดเจนหนักแน่นกว่าไว้ด้วย ทั้งนี้ โดยปกติจะมีการพิมพ์เผยแพร่คำพิพากษาและคำแถลงการณ์ควบคู่กันเสมอ

LIRT

Legislative Institutional Repository of Thailand

ส่วนที่ ๒ ภาพรวมในปัจจุบัน

ที่มาแห่งกรอบภารกิจในการจัดตั้งและดำเนินงาน

โครงสร้างและเขตอำนาจศาลปกครอง

อำนาจหน้าที่ของศาลปกครอง

อำนาจหน้าที่และภารกิจของสำนักงานศาลปกครอง

การแบ่งส่วนราชการภายในสำนักงานศาลปกครอง

กรอบอัตรากำลังของศาลปกครองและสำนักงานศาลปกครอง

งบประมาณ

Legislative Institutional Repository of Thailand

ส่วนที่ ๒

ภาพรวมในปัจจุบันของศาลปกครองและสำนักงานศาลปกครอง

ที่มาแห่งกรอบภารกิจในการจัดตั้งและดำเนินงานของศาลปกครอง และสำนักงานศาลปกครอง

การดำเนินภารกิจในการจัดตั้งและดำเนินงานของศาลปกครองและสำนักงานศาลปกครอง มีที่มาจากกรอบภารกิจที่สำคัญ ๓ ประการ ดังต่อไปนี้

๑. กรอบภารกิจที่มาจากการเมือง

กันเนื่องมาจากการต้องการของประชาชนที่ได้เรียกร้องให้สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรมีอำนาจในการจัดการปกครอง และให้มีการจัดตั้งศาลปกครองเป็นองค์กรทรงอำนาจตรวจสอบ ควบคุมการให้คำนำเข้รัฐและการปกป้องคุ้มครองสิทธิเสรีภาพของประชาชน และเพื่อเป็นการสนองตอบความต้องการของประชาชนโดยฝ่ายการเมือง รัฐสภาจึงได้ให้ความเห็นชอบรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ และพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๕๒ โดยให้จัดตั้งศาลปกครองและสนับสนุนงบประมาณเพื่อให้ดำเนินการเป็นไปตามกฎหมาย

๒. กรอบภารกิจที่มาจากการบริหาร

คณะรัฐมนตรีได้มีมติอนุมัติในหลักการตามแผนแม่บทการปฏิรูประบบราชการ พ.ศ. ๒๕๔๓ - พ.ศ. ๒๕๕๓ และได้ถือกฤษฎีกาว่าด้วยการบริหารในภาวะวิกฤติทางเศรษฐกิจ โดยมุ่งวางกรอบแนวทางในการดำเนินงานของหน่วยงานภาครัฐที่เน้นการบริหารที่เป็นเลิศ โปร่งใส รวมทั้งเน้นผลลัพธ์ของงาน การรักษาดินแดนของหน่วยงานภาครัฐให้เล็กลงที่วัดและประเมินผล และในคราวประชุมเมื่อวันที่ ๑๑ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๕๒ คณะรัฐมนตรีมีมติเห็นชอบแผนปฏิรูประบบราชการภาครัฐ และอนุมัติให้ดำเนินการต่อไปได้ตามที่สำนักงานคณะกรรมการปฏิรูประบบราชการเสนอ โดยแผนดังกล่าวได้กล่าวถึงศาลปกครองไว้ในข้อ ๕.๕.๓ ของแผนการปรับเปลี่ยนวัฒนธรรมและค่านิยมในการบริหารภาครัฐดังนี้ “ปรับปรุงกระบวนการให้รางวัลและลงโทษให้ดำเนินการด้วยความรวดเร็ว และให้ปรับปรุงกระบวนการทางวินัยให้เกิดผลในทางปฏิบัติ เพื่อสามารถเป็นกลไกที่มีประสิทธิภาพในการป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบของข้าราชการที่ทุจริตประพฤติมิชอบและให้สอดคล้องกับการพัฒนาของศาลปกครองที่จะจัดตั้งขึ้นตามรัฐธรรมนูญด้วย” นอกจากนี้ยังมีการเปลี่ยนแนวคิดทางการบริหารการยุติธรรมจากระบบศาลเดี่ยวมาเป็นระบบศาลคู่ เพื่อแยกการบริหารคดีแพ่งและคดีอาญาของศาลยุติธรรมออกจากการบริหารคดีปกครองของศาลปกครอง

รายงานการปฏิบัติงานของศาลปกครองและสำนักงานศาลปกครองประจำปี ๒๕๕๓

๓. กรอบภารกิจที่มาจากกฎหมาย

รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๖๐ มาตรา ๒๗๖ - มาตรา ๒๘๐ บัญญัติให้จัดตั้งศาลปกครองขึ้นโดยแยกต่างหากจากศาลอื่น อันเป็นลักษณะระบบศาลคู่ โดยให้มีอำนาจหน้าที่วินิจฉัยคดีปกครอง ให้มีการแต่งตั้งตุลาการศาลปกครอง คณะกรรมการตุลาการศาลปกครอง และหน่วยธุรการของศาลปกครองที่เป็นอิสระโดยให้มีศาลปกครองสูงสุด ศาลปกครองชั้นต้น และจะมีศาลปกครองชั้นอุทธรณ์ด้วยก็ได้และพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๖๒ บัญญัติให้มี ๒ ชั้นศาลคือ ศาลปกครองสูงสุด และศาลปกครองชั้นต้น ซึ่งศาลปกครองชั้นต้นประกอบด้วยศาลปกครองกลางและศาลปกครองในภูมิภาค โดยในวาระเริ่มแรกให้จัดตั้งศาลปกครองในภูมิภาค ๑๖ แห่ง กระจายอยู่ในจังหวัดต่างๆ ที่ทุกภูมิภาคของประเทศ คือ ขอนแก่น ชุมพร เชียงใหม่ นครราชสีมา นครศรีธรรมราช บุรีรัมย์ พิษณุโลก แพร่ กระบี่ ระยอง ชพบุรี สกลนคร สุราษฎร์ สุพรรณบุรี อุตรดิตถ์ และอุบลราชธานี โดยให้ดำเนินการเปิดทำการศาลปกครองในภูมิภาคตามความจำเป็น โดยคำนึงถึงการคิดเห็นของตุลาการศาลปกครองที่มีความรู้ความสามารถเหมาะสม แต่ทั้งนี้ต้องไม่น้อยกว่าปีละ ๗ ศาล

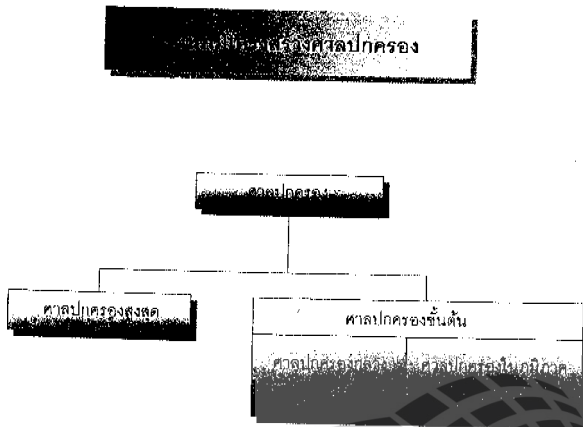

โครงสร้างและเขตอำนาจของศาลปกครอง

พระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๕๒ (มาตรา ๗)
บัญญัติให้ศาลปกครองมี ๒ ชั้นศาล คือ

๑. ศาลปกครองสูงสุด
๒. ศาลปกครองชั้นต้น ได้แก่
 - (๑) ศาลปกครองกลาง
 - (๒) ศาลปกครองในภูมิภาค

LIRT

Copyright © 2004 by John Wiley & Sons, Inc.

แผนภูมิโครงสร้างองค์กรสถาบันกศน.ของสงข

[Downloaded from ipg.sagepub.com at 80.67.96.106 on 09/04/14](#)

[illegible]

(b) $\mathbb{H}^n \times \mathbb{H}^n \rightarrow \mathbb{H}^n$ is defined by

ကမ္ဘာ့အသံလွှင့်ချိတ်ဆက်မှုများ

2010年11月 第23卷第5期

ผลงานวิจัยที่ตีพิมพ์ในวารสารวิชาการ

© 2000 Blackwell Publishers Ltd. *Journal of Internal Medicine* 247: 101–107

• ពេទ្យាភារកិច្ចការពារក្នុងសង្គម

$\mathbb{P}^1 \times \mathbb{P}^1 \times \mathbb{P}^1 \rightarrow \mathbb{P}^1 \times \mathbb{P}^1 \rightarrow \mathbb{P}^1$

๑๓. การควบคุมการปกครองของเจ้าผู้ครอง

2008年11月26日

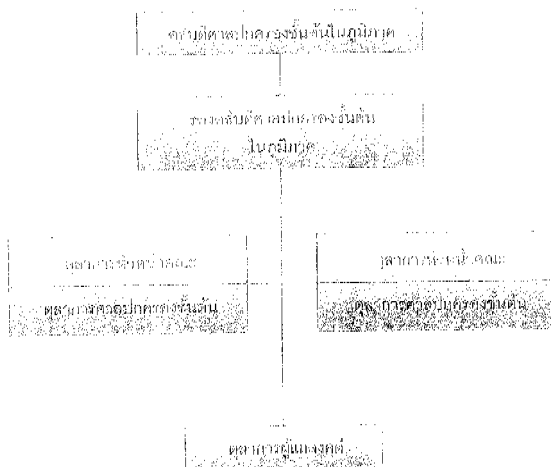
LIRT

Legislative Institutional Repository of Thailand

กรมราชบัณฑิตยสถาน กระทรวงวัฒนธรรม กรุงเทพมหานคร, รหัสไปรษณีย์ 10200

แผนภูมิโครงสร้างองค์กรศาลปกครองในภูมิภาค

หมายเหตุ : โครงสร้างองค์กรนี้ เป็นเพียงแนวทางในการดำเนินการเท่านั้น ไม่สามารถนำมาใช้
เพื่อประโยชน์อื่นใด

LIRT

Legislative Institutional Repository of Thailand

รายงานการปฏิบัติงานของศาลปกครองและสำนักงานศาลปกครองประจำปี ๒๕๕๓

โดยแต่ละศาลปกครองมีที่ตั้งและเขตอำนาจ ดังนี้

- ๑) ศาลปกครองสูงสุดมีที่ตั้งในกรุงเทพมหานครหรือในจังหวัดใดก็ได้
- ๒) ศาลปกครองกลางมีที่ตั้งในกรุงเทพมหานครหรือในจังหวัดใดก็ได้ โดยมีเขตอำนาจครอบคลุมท้องที่กรุงเทพมหานคร นครปฐม นนทบุรี ปทุมธานี ราชบุรี สมุทรปราการ สมุทรสงคราม สมุทรสาคร และจังหวัดอื่นที่มิได้อยู่ในเขตอำนาจของศาลปกครองในภูมิภาคแห่งใดแห่งหนึ่ง
- ๓) ศาลปกครองในภูมิภาคจะจัดตั้งขึ้นในวาระเริ่มแรกจำนวนทั้งสิ้น ๑๖ แห่ง กระจายกันทั่วประเทศ โดยกฎหมายกำหนดให้จัดตั้งไม่น้อยกว่าสี่ละ ๘ ศาล ศาลปกครองในภูมิภาคแต่ละแห่งมีเขตอำนาจครอบคลุมท้องที่หลายจังหวัดตามที่กฎหมายกำหนดไว้ ดังนี้
 - (๑) ศาลปกครองขอนแก่น ตั้งอยู่ในจังหวัดขอนแก่น โดยมีเขตตลอดท้องที่จังหวัดกาฬสินธุ์ จังหวัดขอนแก่น และจังหวัดมหาสารคาม
 - (๒) ศาลปกครองชุมพร ตั้งอยู่ในจังหวัดชุมพร โดยมีเขตตลอดท้องที่จังหวัดชุมพร จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ จังหวัดเพชรบุรี และจังหวัดระนอง
 - (๓) ศาลปกครองเชียงใหม่ ตั้งอยู่ในจังหวัดเชียงใหม่ โดยมีเขตตลอดท้องที่จังหวัดเชียงราย จังหวัดเชียงใหม่ จังหวัดแม่ฮ่องสอน จังหวัดลำปาง และจังหวัดลำพูน
 - (๔) ศาลปกครองนครราชสีมา ตั้งอยู่ในจังหวัดนครราชสีมา โดยมีเขตตลอดท้องที่จังหวัดชัยภูมิ และจังหวัดนครราชสีมา
 - (๕) ศาลปกครองนครราชสีมา ตั้งอยู่ในจังหวัดนครราชสีมา โดยมีเขตตลอดท้องที่จังหวัดกระบี่ จังหวัดนครราชสีมา จังหวัดพังงา จังหวัดภูเก็ต และจังหวัดสุราษฎร์ธานี
 - (๖) ศาลปกครองบุรีรัมย์ ตั้งอยู่ในจังหวัดบุรีรัมย์ โดยมีเขตตลอดท้องที่จังหวัดบุรีรัมย์ และจังหวัดสุรินทร์
 - (๗) ศาลปกครองพิษณุโลก ตั้งอยู่ในจังหวัดพิษณุโลก โดยมีเขตตลอดท้องที่จังหวัดกำแพงเพชร จังหวัดตาก จังหวัดนครสวรรค์ จังหวัดพิจิตร จังหวัดพิษณุโลก จังหวัดเพชรบูรณ์ และจังหวัดสุโขทัย
 - (๘) ศาลปกครองแพร่ ตั้งอยู่ในจังหวัดแพร่ โดยมีเขตตลอดท้องที่จังหวัดน่าน จังหวัดพะเยา จังหวัดแพร่ และจังหวัดสุโขทัย
 - (๙) ศาลปกครองสกลนคร ตั้งอยู่ในจังหวัดสกลนคร โดยมีเขตตลอดท้องที่จังหวัดนครราชสีมา จังหวัดบึงกาฬ และจังหวัดสกลนคร
 - (๑๐) ศาลปกครองระยอง ตั้งอยู่ในจังหวัดระยอง โดยมีเขตตลอดท้องที่จังหวัดฉะเชิงเทรา จังหวัดชลบุรี จังหวัดตราด จังหวัดปราจีนบุรี จังหวัดระยอง และจังหวัดสระแก้ว
 - (๑๑) ศาลปกครองลพบุรี ตั้งอยู่ในจังหวัดลพบุรี โดยมีเขตตลอดท้องที่จังหวัดนครนายก จังหวัดพระนครศรีอยุธยา จังหวัดลพบุรี จังหวัดสระบุรี จังหวัดสิงห์บุรี และจังหวัดอ่างทอง

รายงานการปฏิบัติงานของศาลปกครองและสำนักงานศาลปกครองประจำปี ๒๕๕๓

สำหรับศาลปกครองสูงสุดนั้น กฎหมายกำหนดให้มีอำนาจพิจารณาพิพากษาคดีดังต่อไปนี้

๑. คดีที่อุทธรณ์คำพิพากษาหรือคำสั่งของศาลปกครองชั้นต้น
๒. คดีพิพาทเกี่ยวกับคำวินิจฉัยของคณะกรรมการการวินิจฉัยคำพิพากษาตามที่รัฐหรือใหญ่ตุลาการในศาลปกครองสูงสุดประกาศกำหนด

๓. คดีพิพาทเกี่ยวกับความชอบด้วยกฎหมายของพระราชกฤษฎีกาหรือกฎที่ออกโดยคณะรัฐมนตรี หรือโดยความเห็นชอบของคณะรัฐมนตรี

๔. คดีที่กฎหมายกำหนดไว้เฉพาะให้อยู่ในอำนาจศาลปกครองสูงสุด

ดังนั้น ศาลปกครองชั้นต้นจะเป็นศาลที่มีอำนาจทั่วไปในการพิจารณาพิพากษาคดีปกครอง โดยเป็นศาลระดับอุทธรณ์จะนัดขึ้นมาฟัง ส่วนศาลปกครองสูงสุดจะเป็นศาลสูงที่คอยตรวจสอบคำพิพากษาหรือคำสั่งของศาลปกครองชั้นต้นอีกครั้งหนึ่ง หากผู้ทูลฟ้องไม่พอใจคำพิพากษาหรือคำสั่งใดของศาลปกครองชั้นต้น และเป็นศาลที่มีอำนาจพิจารณาพิพากษาคดีบางประเภทที่มีความสำคัญเป็นพิเศษ

เรื่องที่ไม่อยู่ในอำนาจศาลปกครอง นั้นมีอยู่ด้วยกัน ๓ ประเภท ได้แก่ เรื่องการดำเนินคดีเกี่ยวกับวินัยทหาร เรื่องการดำเนินคดีของคณะกรรมการตุลาการ (ก.ต.) และคดีที่อยู่ในอำนาจศาลเยาวชนและครอบครัว ศาลแรงงาน ศาลภาษีอากร ศาลทรัพย์สินทางปัญญาและการค้าระหว่างประเทศ ศาลล้มละลาย หรือศาลท่านอื่นๆ เป็นต้น

การฟ้องคดีปกครอง

การฟ้องคดีปกครองนั้นเกิดขึ้นในกรณีที่ผู้ฟ้องคดีโดยส่งฟ้องไปยังศาล โดยผู้ฟ้องสามารถยื่นฟ้องได้เอง ไม่มีนายทนาย แต่ขอให้ใส่รายละเอียดหลักฐานสั้นๆ เท่านั้นไม่จำเป็นต้องโดยไม่มีหลักฐานที่สนับสนุนก็จะเป็นภาระแก่ผู้ประสงค์จะฟ้องคดี เว้นแต่เงื่อนไขบางประการที่ต้องกำหนดไว้เพื่อเป็นกรอบในการดำเนินคดี อีกทั้งคดีส่วนใหญ่ไม่ต้องเสียค่าใช้จ่าย และยังบังคับให้ต้องมีหน่วยความในกรฟ้องคดีอีกด้วย

เงื่อนไขในการฟ้องคดี

ถึงแม้ว่าการฟ้องคดีปกครองจะกระทำโดยง่าย แต่มีความจำเป็นที่จะต้องกำหนดเงื่อนไขบางประการเอาไว้ ทั้งนี้ เพื่อมิให้มีการถกเถียงคดีกันอย่างไม่รู้จบหรือโดยไม่มีมูลใดๆ จึงจะเป็นการสร้างความยุ่งยากให้กับผู้ถูกฟ้องคดีซึ่งเป็นภาระแก่ศาล และเพื่อให้ความระมัดระวังความเดือดร้อนเสียหายแก่ประชาชน และมิให้ราษฎรยื่นเงื่อนไขอันเกินสมควรกำหนดไว้เพียง ๔ ประการเท่านั้น ได้แก่

๑. ผู้ฟ้องคดี

Legislative Institutional Repository of Thailand

ตั้งเป็นผู้ได้รับความเดือดร้อนหรือเสียหาย หรืออาจจะเดือดร้อนหรือเสียหาย

โดยมีอำนาจฟ้องได้จากการกระทำหรือการงดเว้นการกระทำของทางราชการ หรือเป็นคู่กรณี

รายงานการปฏิบัติงานของศาลปกครองและสำนักงานศาลปกครองประจำปี ๒๕๕๓

ข้อได้แก่รับ ขอนัดสัญญาทางปกครอง หรือเป็นผู้มีข้อโต้แย้งกันใดที่กฎหมายกำหนดให้ฟ้องคดีต่อศาลปกครอง

๔. ระยะเวลาการฟ้องคดี

ต้องฟ้องภายในระยะเวลาที่กฎหมายกำหนด ซึ่งโดยหลัก คือ ภายใน ๙๐ วัน นับแต่วันที่ได้รับรู้เหตุแห่งการฟ้องคดี หรือภายในหนึ่งปีในกรณีที่ฟ้องคดีเกี่ยวกับการกระทำละเมิด หรือความรับผิดอย่างอื่นของทางราชการ หรือในกรณีที่ฟ้องคดีเกี่ยวกับสัญญาทางปกครอง

๓. คดีฟ้อง

ไม่ว่าแบบฟอร์มบังคับโดยเฉพาะ เพียงแต่มีเงื่อนไขว่าต้องให้ด้วยคำสุภาพ และต้องมีเจ้าหน้าที่สาธารณะให้เข้าใจได้ว่าเป็นคำฟ้อง ซึ่งประกอบด้วยชื่อและที่อยู่ของผู้ฟ้องคดีและของหน่วยงานที่เป็นเหตุแห่งการฟ้องคดี การกระทำที่เป็นเหตุแห่งการฟ้องคดี พร้อมข้อเท็จจริงหรือพฤติการณ์ตามสมควร หากมีหลักฐานอื่นๆ ที่ให้เข้าใจได้และคำขอว่าประสงค์จะให้ศาลสั่งอย่างไรเพื่อแก้ไขความเดือดร้อนเสียหายของตนและต้องลงลายมือชื่อของผู้ฟ้องคดีด้วย

๕. การขอให้มีการแก้ไขข้อบกพร่องในเบื้องต้นก่อนที่จะนำเรื่องมาฟ้องศาลปกครอง

หากในเรื่องที่จะฟ้องคดีนั้น มีกฎหมายกำหนดให้ต้องดำเนินการอย่างใดเพื่อแก้ไขความเดือดร้อนหรือเสียหายนั้นเสียก่อน ผู้ฟ้องคดีก็ต้องดำเนินการเช่นนั้นให้เสร็จสิ้นแล้ว จึงจะริเริ่มฟ้องคดีต่อศาลได้

การยื่นฟ้อง

การยื่นฟ้องคดีนั้น นอกจากผู้ฟ้องคดีจะสามารถยื่นฟ้องได้ด้วยตนเองต่อเจ้าหน้าที่ของศาลปกครองแล้ว ผู้ฟ้องคดีอาจให้ผู้อื่นยื่นคำฟ้องทางไปรษณีย์ลงทะเบียนก็ได้

ส่วนปัญหาที่ว่าจะต้องยื่นฟ้องต่อศาลใดนั้น ถ้าเป็นคดีที่อยู่ในเขตอำนาจของศาลปกครองชั้นต้น ก็ยื่นหลักฐานฯ ฝ่ายคดีชั้นฟ้องต่อศาลปกครองชั้นต้นให้ผู้ฟ้องคดีมีภูมิลำเนา หรือที่มูลคดีเกิดขึ้น ถ้าเป็นคดีที่อยู่ในอำนาจของศาลปกครองสูงสุดก็ต้องยื่นฟ้องโดยตรงต่อศาลปกครองสูงสุด เว้นแต่กรณียื่นอุทธรณ์คำพิพากษาของศาลชั้นต้นจะต้องยื่นอุทธรณ์ต่อศาลปกครองชั้นต้นที่มีคำพิพากษานั้นๆ

การดำเนินการคดีในศาลปกครอง

กรณีดำเนินคดีในศาลปกครองนั้น การแสวงหาข้อเท็จจริงและพยานหลักฐานให้ได้ถูกต้องและครบถ้วนเป็นสิ่งสำคัญที่สุด เพราะในความสัมพันธ์ระหว่างราชการกับประชาชน ทั้งสองฝ่ายอยู่ในฐานะที่ไม่เท่าเทียมกัน ทำให้ต้องใช้ระบบวิธีพิจารณาแบบใดระบบหนึ่งที่แล้ว ความคู่กันหลักการให้สิทธิได้แก่หรือหลักการฟังความสองฝ่าย

ด้วยเหตุนี้ หากผู้ฟ้องคดีไม่สามารถเสนอข้อเท็จจริงและพยานหลักฐานที่เกี่ยวข้องได้อย่างเต็มที่ เพราะเอกสารหลักฐานอยู่ในความครอบครองของทางราชการ ก็สมควรจะริเริ่มคดีฟ้อง เพื่อที่หาจะดำเนินการให้ได้พยานหลักฐานนี้แต่เพียงผู้เดียวขององค์กรมีหน้าที่

หรือข้อโต้แย้งอย่างใด จะต้องให้ผู้ซึ่งคดีได้รับทราบ โดยผู้ฟ้องคดีสามารถชี้แจงแสดงความคิดเห็นหรือข้อเท็จจริงเกี่ยวกับหลักฐานของตนได้ และในการนั่งพิจารณาคดีครั้งแรกยังเปิดโอกาสให้ผู้กรณีทั้งสองฝ่ายนำพยานหลักฐานมาสืบประกอบคำแถลงของฝ่ายตน และอาจมาแถลงด้วยวาจาต่อหน้าศาลได้อีกด้วย

นอกจากนั้น ระบบวิธีพิจารณาแคว้นปกครองมืองให้มีการแบ่งตุลาการให้ด้านาจะระหว่างตุลาการศาลปกครองด้วยกัน เพื่อตรวจสอบความสมบูรณ์ถูกต้องของข้อเท็จจริง กล่าวคือ โดยหลักแล้ว “ตุลาการเจ้าพนักงาน” จะเป็นผู้มีบทบาทสำคัญในการแสวงหาและรวบรวมข้อเท็จจริง แต่จะต้องเสนอข้อเท็จจริงนั้นต่อตุลาการอื่นที่ประกอบเป็นองค์คณะ และต่อ “ตุลาการผู้แถลงคดี” ซึ่งมีใช้ตุลาการในองค์คณะนั้นให้พิจารณาด้วย สำหรับในส่วนของการวินิจฉัยชี้ขาดตัดสินคดี “ตุลาการผู้แถลงคดี” จะเสนอ “คำแถลงการณ์” ซึ่งรวมถึงความเห็นในทางชี้ขาดตัดสินคดีต่อองค์คณะอื่นที่องค์คณะจะลงมติวินิจฉัยชี้ขาด ระบบวิธีแบบนี้เห็นว่าเป็นความเห็นของตุลาการคนเดียวว่า หากกรณีหน้าที่ต้องตัดสินคดีเรื่องนั้นตนจะพิพากษาอย่างไร ด้วยเหตุผลประการใด ซึ่งแม้ว่าคำตัดสินขององค์คณะเท่านั้นที่จะถือเป็นคำพิพากษา แต่การให้มีระบบการเสนอ “คำแถลงการณ์” ของตุลาการผู้แถลงคดีต่อองค์คณะเช่นนี้ จะช่วยส่งเสริมให้การใช้อำนาจตัดสินคดีขององค์คณะมีความรอบคอบและถูกต้องมากยิ่งขึ้น ทั้งนี้เพราะหากองค์คณะไม่เห็นด้วยกับคำแถลงการณ์ โดยหลักก็จะต้องแสดงให้เห็นถึงเหตุผลที่หนักแน่นและน่าเชื่อถือมากกว่า เพราะจะมีการเปรียบเทียบคำวินิจฉัยและเหตุผลของตุลาการผู้แถลงคดีและขององค์คณะได้ง่าย เนื่องจากกฎหมายกำหนดให้มีการพิมพ์เผยแพร่คำพิพากษาขององค์คณะ และคำแถลงการณ์ของผู้แถลงคดีควบคู่กันเสมอ

โดยมีกระบวนการพิจารณาสรุปได้ตามแผนผังขั้นตอนดังต่อไปนี้

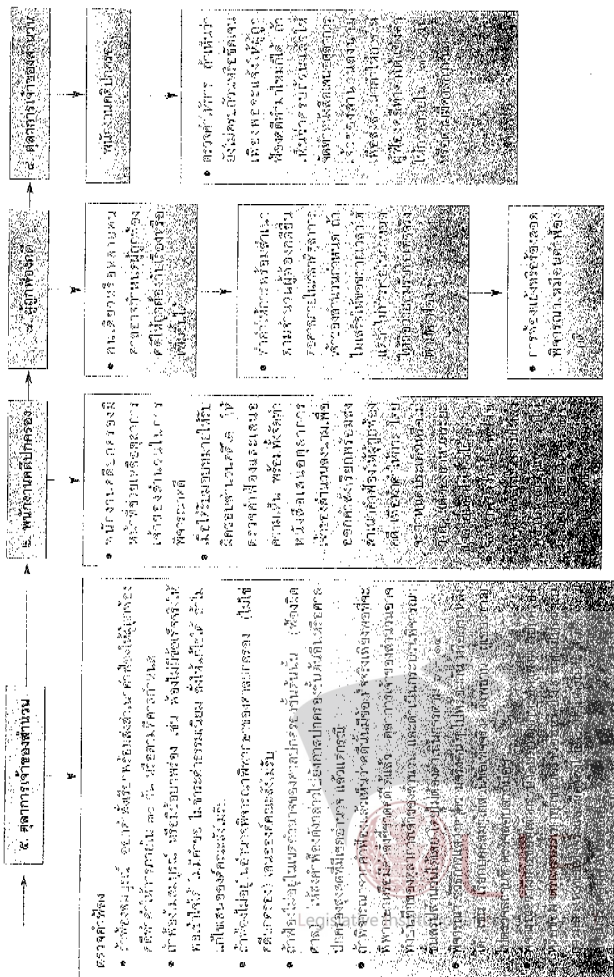

www.thelibraryofthelaw.com

www.thelibraryofthelaw.com

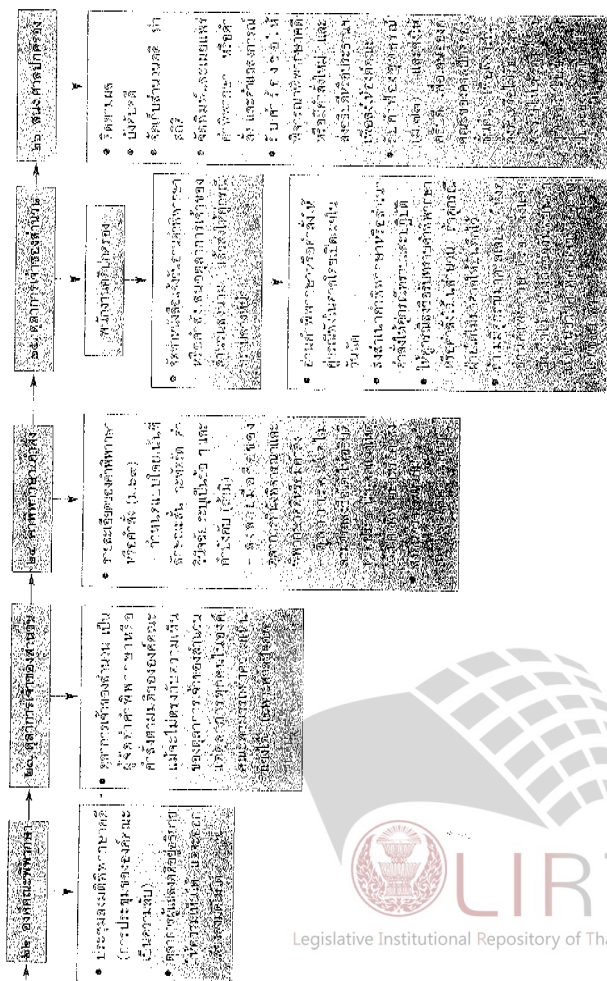

Legislative Institutional Repository of Thailand

๑. การกำหนดอำนาจหน้าที่ของ คณะรัฐมนตรี	๒. การกำหนดอำนาจหน้าที่ของ ศาลรัฐธรรมนูญ	๓. การกำหนดอำนาจหน้าที่ของ ศาลปกครอง	๔. การกำหนดอำนาจหน้าที่ของ ศาลอาญา	๕. การกำหนดอำนาจหน้าที่ของ ศาลฎีกา	๖. การกำหนดอำนาจหน้าที่ของ ศาลเยาวชนและครอบครัว	๗. การกำหนดอำนาจหน้าที่ของ ศาลทหาร	๘. การกำหนดอำนาจหน้าที่ของ ศาลรัฐธรรมนูญ	๙. การกำหนดอำนาจหน้าที่ของ ศาลปกครอง	๑๐. การกำหนดอำนาจหน้าที่ของ ศาลอาญา	๑๑. การกำหนดอำนาจหน้าที่ของ ศาลฎีกา	๑๒. การกำหนดอำนาจหน้าที่ของ ศาลเยาวชนและครอบครัว	๑๓. การกำหนดอำนาจหน้าที่ของ ศาลทหาร	๑๔. การกำหนดอำนาจหน้าที่ของ ศาลรัฐธรรมนูญ	๑๕. การกำหนดอำนาจหน้าที่ของ ศาลปกครอง	๑๖. การกำหนดอำนาจหน้าที่ของ ศาลอาญา

รายงานการปฏิบัติงานของศาลปกครองและสำนักงานศาลปกครองประจำปี ๒๕๕๓

อำนาจหน้าที่และการกิจของสำนักงานศาลปกครอง

สำนักงานศาลปกครอง เป็นส่วนราชการที่เป็นหน่วยงานอิสระตามรัฐธรรมนูญ มีฐานะเป็นนิติบุคคล มีอิสระในการบริหารงานบุคคล การงบประมาณและการดำเนินการอื่น ตามที่กฎหมายบัญญัติ โดยมีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้

๑. ดำเนินการในงานธุรการของศาลปกครอง
๒. ดำเนินการเกี่ยวกับคดีปกครองตามคำสั่งของศาลปกครอง
๓. ดำเนินการบังคับให้เป็นไปตามคำสั่งศาลปกครอง
๔. รักษาและรวบรวมข้อมูลเพื่อประโยชน์ในการปฏิบัติงานของศาลปกครอง
๕. คุ้มครองเหตุแห่งการฟ้องคดีปกครองเพื่อเสนอแนะแนวทางทางราชการปรับปรุงวิธีปฏิบัติราชการส่วนราชการของรัฐที่เกี่ยวข้อง

ราชการส่วนราชการของรัฐที่เกี่ยวข้อง

๖. จัดพิมพ์และเผยแพร่คำพิพากษาหรือคำสั่งของศาลปกครอง
๗. เพื่อให้มีการศึกษาอบรมและพัฒนาความรู้ของบุคลากร ศาลปกครอง ข้าราชการฝ่ายศาลปกครอง และเจ้าหน้าที่อื่นของรัฐที่เกี่ยวข้อง ตลอดจนประสานงานกับหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้องเพื่อจัดอบรมหลักสูตรเฉพาะทาง ทักษะการบริหารการแผ่นดิน และบุคลากรด้านกฎหมายมหาชน

๘. ปฏิบัติระงับความขัดแย้งตามพระราชบัญญัตินี้ หรือตามที่กฎหมายกำหนดให้เป็นอำนาจหน้าที่ของสำนักงานศาลปกครอง

ภายใต้สำนักงานหน้าที่ที่กำหนดไว้ตามพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๕๒ สำนักงานศาลปกครองมีภารกิจที่สำคัญ ๓ ด้าน ดังนี้

๑. ด้านงานคดี ช่วยดำเนินการเกี่ยวกับคดีตามคำสั่งของศาลปกครองและดำเนินการบังคับคดีให้เป็นไปตามคำพิพากษาหรือคำสั่งของศาลปกครอง

๒. ด้านงานธุรการศาล สนับสนุนและส่งเสริมการพิจารณาพิพากษาคดีของศาลปกครอง ให้คำอำนวยความสะดวกในด้านคดีปกครองให้แก่ประชาชน รับผิดชอบเกี่ยวกับการบริหารงานธุรการของศาลปกครองทั้งราชอาณาจักร (บริหารงานธุรการของสำนักงานศาลปกครอง มีภาคศุภภาคและรับผิดชอบเกี่ยวกับการราชการทั่วไปของสำนักงานศาลปกครอง รวมทั้งกำกับและเร่งรัดการปฏิบัติราชการในสำนักงานศาลปกครองให้เป็นไปตามนโยบาย แผนงานและแผนการปฏิบัติราชการของสำนักงานศาลปกครอง)

๓. ด้านงานวิชาการ ศึกษาอบรมข้อมูลต่างๆ เพื่อประโยชน์ของศาลปกครอง วิเคราะห์เหตุการณ์และเพื่อคดี เพื่อบริหารและพัฒนาบริหาร และหน่วยงานของรัฐ ในการปรับปรุงระบบบริหารราชการ และวิธีปฏิบัติงาน จัดการศึกษาอบรมเพิ่มพูนความรู้แก่บุคลากรศาลปกครองและบุคคลากรสำนักงานศาลปกครอง รวมทั้งเจ้าหน้าที่อื่นของรัฐและพิมพ์เผยแพร่คำพิพากษา

การแบ่งส่วนราชการภายในสำนักงานศาลปกครอง

สำนักงานศาลปกครอง เป็นส่วนราชการที่เป็นหน่วยงานอิสระ ซึ่งมีหัวหน้าส่วนราชการ คือ เจ้าพนักงานสำนักงานศาลปกครอง เป็นตำแหน่งระดับ ๑๑ เทียบเท่าปลัดกระทรวง และตามประกาศคณะกรรมการข้าราชการฝ่ายศาลปกครอง เรื่อง การแบ่งส่วนราชการและอำนาจหน้าที่ของส่วนราชการในสำนักงานศาลปกครอง พ.ศ. ๒๕๕๓ ซึ่งออกโดยนายกรัฐมนตรีตามความในมาตรา ๘๔ (๑) แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๕๒ กำหนดให้แบ่งส่วนราชการสำนักงานศาลปกครอง เพื่อประโยชน์ในการดำเนินงานตอบสนองภารกิจของสำนักงานศาลปกครองตามที่กฎหมายบัญญัติ ดังนี้

- (๑) สำนักขานวยการศาลปกครอง
- (๒) กองคลัง
- (๓) สำนักส่งเสริมงานคดีปกครอง
- (๔) สำนักบังคับคดีปกครอง
- (๕) สำนักวิจัยและวิชาการ
- (๖) สถาบันพัฒนาบุคลากรและข้าราชการฝ่ายศาลปกครอง
- (๗) ศูนย์สารสนเทศ
- (๘) สำนักงานศาลปกครองสูงสุด
- (๙) สำนักงานศาลปกครองกลาง
- (๑๐) สำนักงานศาลปกครองในภูมิภาค ๑๖ แห่ง

คณะกรรมการตุลาการศาลปกครอง (ก.ศป.)

ตามพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒ บัญญัติให้คณะกรรมการตุลาการศาลปกครอง (ก.ศป.) มีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้

- (๑) ให้ความเห็นชอบในการแต่งตั้ง การย้าย การเลื่อนตำแหน่ง การเลื่อนเงินเดือน การลาเข้ารับราชการ การลงโทษ และการพ้นจากตำแหน่งของตุลาการศาลปกครอง
- (๒) พิจารณาคัดเลือกประธานศาลปกครองสูงสุด รองประธานศาลปกครองสูงสุด และตุลาการหัวหน้าคณะศาลปกครองสูงสุด
- (๓) พิจารณาคัดเลือกอธิบดีศาลปกครองชั้นต้น รองอธิบดีศาลปกครองชั้นต้น ตุลาการหัวหน้าคณะศาลปกครองชั้นต้น และตุลาการในศาลปกครองชั้นต้น
- (๔) ให้ความเห็นชอบในการแต่งตั้งเลขาธิการและรองเลขาธิการสำนักงานศาลปกครอง
- (๕) กำหนดจำนวนตุลาการในศาลปกครองสูงสุดและตุลาการในศาลปกครองชั้นต้น
- (๖) สกกระเบียบ ประกาศหรือกำหนดหลักเกณฑ์ต่างๆ ตามพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองฯ เช่น หลักเกณฑ์เกี่ยวกับคุณสมบัติของพนักงานคดีปกครอง กำหนดเครื่องแบบ ตุลาการศาลปกครองและระเบียบการแต่งกาย กำหนดวินัยแห่งการเป็นตุลาการศาลปกครอง เป็นต้น

คณะกรรมการตุลาการศาลปกครอง ประกอบด้วย

- (๑) ประธานศาลปกครองสูงสุด เป็นประธาน
- (๒) กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิจำนวน ๙ คน ซึ่งเป็นตุลาการในศาลปกครองสูงสุด ๖ คน และตุลาการในศาลปกครองชั้นต้น ๓ คน ซึ่งได้รับเลือกจากตุลาการในศาลนั้นๆ
- (๓) กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งได้รับเลือกจากวุฒิสภา ๒ คน และจากคณะรัฐมนตรี ๑ คน

โดยมีเลขาธิการสำนักงานศาลปกครองเป็นเลขาธิการของ ก.ศป. กรรมการตาม (๒) และ (๓) มีวาระการดำรงตำแหน่งคราวละ ๒ ปี และอาจได้รับเลือกใหม่ได้ แต่จะดำรงตำแหน่งติดต่อกันเกิน ๒ วาระไม่ได้

ในการบริหารงานของสำนักงานศาลปกครองมีเลขาธิการสำนักงานศาลปกครอง ซึ่งเป็นข้าราชการฝ่ายศาลปกครองเป็นผู้บังคับบัญชา ขึ้นตรงต่อประธานศาลปกครองสูงสุด โดยมีรองเลขาธิการ เป็นผู้ช่วยสั่งและปฏิบัติราชการ และมีคณะกรรมการข้าราชการฝ่ายศาลปกครอง (ก.ข.ฟ.) ซึ่งมีอำนาจยกกระเบียบหรือประกาศเกี่ยวกับข้าราชการชั้นงานต่างๆ ของสำนักงานศาลปกครอง

คณะกรรมการข้าราชการฝ่ายศาลปกครอง (ก.ข.ฟ.)

คณะกรรมการข้าราชการฝ่ายศาลปกครองมีอำนาจยกกระเบียบ หรือประกาศเกี่ยวกับการบริหารงานทั่วไป การบริหารงานบุคคล การงบประมาณ การเงิน และทรัพย์สิน และการดำเนินการอื่นของสำนักงานศาลปกครองโดยเฉพาะในเรื่อง ดังต่อไปนี้

LIRT

Legislative Institutional Repository of Thailand

รายงานการปฏิบัติงานของศาลปกครองและสำนักงานศาลปกครองประจำ ปี ๒๕๕๓

(๑) การแบ่งส่วนราชการภายในของสำนักงานศาลปกครองและอำนาจหน้าที่ของส่วนราชการดังกล่าว

(๒) การกำหนดคุณสมบัติ การคัดเลือก การบรรจุ การแต่งตั้ง การทดลองปฏิบัติหน้าที่ราชการ การย้าย การเลื่อนตำแหน่ง การพ้นจากตำแหน่ง การเลื่อนชั้นเงินเดือน การออกจากราชการ การสั่งพักราชการ การสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อน วินัย การสอบสวน และการโทษทางวินัย การร้องทุกข์ และการคุ้มครองการฟ้องโทษสำหรับข้าราชการฝ่ายศาลปกครอง

(๓) การรักษาราชการแทนและการปฏิบัติราชการแทนในตำแหน่งของข้าราชการฝ่ายศาลปกครอง

(๔) การกำหนดวันเวลาทำงาน วันหยุดราชการตามประเพณี วันหยุดราชการประจำปี และการลาหยุดราชการของข้าราชการฝ่ายศาลปกครอง

(๕) การกำหนดระเบียบแบบและการแต่งกายของข้าราชการฝ่ายศาลปกครอง

(๖) การจ้างและการแต่งตั้งบุคคลเพื่อเป็นผู้เชี่ยวชาญหรือเป็นผู้ชำนาญการเฉพาะด้านอันจะเป็นประโยชน์ต่อการปฏิบัติหน้าที่ของศาลปกครอง รวมทั้งจัดราคาตอบแทนการจ้างด้วย

(๗) การแต่งตั้งบุคคลหรือคณะบุคคลเพื่อดำเนินกิจการใด ๆ ตามแต่จะมอบหมาย

(๘) การบริหารจัดการงบประมาณและการพัสดุของสำนักงานศาลปกครอง

(๙) การจัดสวัสดิการหรือการสงเคราะห์อื่นแก่ข้าราชการฝ่ายศาลปกครอง

(๑๐) การรักษาพระเกียรติประวัติดีและควบคุมการเกษียณอายุของข้าราชการฝ่ายศาลปกครอง

(๑๑) การกำหนดวิธีการและเงื่อนไขในการจ้างลูกจ้างสำนักงานศาลปกครอง รวมทั้งการกำหนดเงื่อนไขแบบและการแต่งกาย การกำหนดวันเวลาทำงาน วันหยุดราชการตามประเพณี วันหยุดราชการประจำปี การลาหยุดราชการ และการจัดสวัสดิการหรือการสงเคราะห์อื่นของลูกจ้างสำนักงานศาลปกครอง

(๑๒) การกำหนดกิจการอื่นที่อยู่ในอำนาจและหน้าที่ของคณะกรรมการข้าราชการฝ่ายศาลปกครอง

คณะกรรมการข้าราชการฝ่ายศาลปกครอง (ก.ข.ป.) ประกอบด้วยกรรมการรวมทั้งสิ้น ๙ คน ดังนี้

(๑) ประธานศาลปกครองสูงสุด เป็นประธาน

(๒) กรรมการโดยตำแหน่ง

(ก) รองประธานศาลปกครองสูงสุดคนหนึ่งที่

(ข) อธิบดีศาลปกครองกลาง

(ค) เลขาธิการสำนักงานศาลปกครอง

(ง) เลขาธิการคณะกรรมการกฤษฎีกา

(จ) เลขาธิการคณะกรรมการข้าราชการพลเรือน

LIRT

Legal Institutional Repository of Thailand

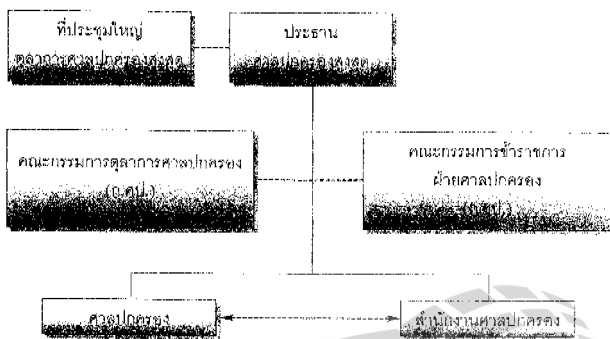
รายงานการปฏิบัติงานของศาลปกครองและสำนักงานศาลปกครองประจำปี ๒๕๕๘

(๓) กรรมการผู้แทนข้าราชการฝ่ายศาลปกครอง ในระดับไม่ต่ำกว่าตำแหน่งที่ ก.ค.ป. กำหนดจำนวน ๓ คน ซึ่งได้รับเลือกจากข้าราชการฝ่ายศาลปกครองด้วยกันตามวิธีการที่ ก.ค.ป. ประกาศกำหนดโดยความเห็นชอบของที่ประชุมใหญ่ตุลาการในศาลปกครองสูงสุด

ทั้งนี้ เลขานุการสำนักงานศาลปกครองจะเป็นผู้แต่งตั้งข้าราชการฝ่ายศาลปกครองใน เลขานุการและผู้ช่วยเลขานุการ

แผนภูมิโครงสร้างการบริหารงานของศาลปกครองและสำนักงานศาลปกครอง

LIRT

Legislative Institutional Repository of Thailand

รายงานการปฏิบัติงานของศาลปกครองและสำนักงานศาลปกครองประจำปี ๒๕๕๓

กรอบอัตรากำลังของศาลปกครองและสำนักงานศาลปกครอง

กรอบอัตรากำลังของศาลปกครองสูงสุด (ปีงบประมาณ ๒๕๕๓ - ๒๕๕๔)

ตำแหน่ง	จำนวน (คน)
ประธานศาลปกครองสูงสุด	๑
รองประธานศาลปกครองสูงสุด	๒
ตุลาการหัวหน้าคณะศาลปกครองสูงสุด	๙
ตุลาการศาลปกครองสูงสุด	๑๖
รวมตุลาการศาลปกครองสูงสุด	๒๓
ตุลาการผู้แถลงคดี	๘*
รวมทั้งสิ้น	๓๑

* ตุลาการผู้แถลงคดี จำนวน ๘ ท่าน เป็นตุลาการศาลปกครองชั้นต้นในศาลปกครองกลาง

กรอบอัตรากำลังของศาลปกครองกลาง (ปีงบประมาณ ๒๕๕๓ - ๒๕๕๔)

ตำแหน่ง	จำนวน (คน)
อธิบดีศาลปกครองชั้นต้น	๑
รองอธิบดีศาลปกครองชั้นต้น	๑
ตุลาการหัวหน้าคณะศาลปกครองชั้นต้น	๑๐
ตุลาการศาลปกครองชั้นต้น	๒๖
แผนกผู้แถลงคดี	๒๐
รวม	๕๘

LIRT

Legislative Institutional Repository of Thailand

รายงานการปฏิบัติงานของศาลปกครองและสำนักงานศาลปกครองประจำปี ๒๕๕๓

กรอบอัตรากำลังของศาลปกครองชั้นต้นในภูมิภาคแต่ละแห่ง (ปีงบประมาณ ๒๕๕๓ - ๒๕๕๔)
จำนวน ๑๖ แห่ง

ตำแหน่ง	จำนวน (คน)
อธิบดีศาลปกครองชั้นต้น	๑
รองอธิบดีศาลปกครองชั้นต้น	๑
ตุลาการหัวหน้าคณะศาลปกครองชั้นต้น	๒
ตุลาการศาลปกครองชั้นต้น	๙
ตุลาการผู้แถลงคดี	๒
รวม	๑๐

กรอบอัตรากำลังของสำนักงานศาลปกครอง (ปีงบประมาณ ๒๕๕๓ - ๒๕๕๕)

หน่วยงาน	ปี ๒๕๕๓	ปี ๒๕๕๔	ปี ๒๕๕๕
ส่วนกลาง	๕	๗	๗
สำนักชำนองวิชาการศาลปกครอง	๔๘	๔๘	๔๗
กองคลัง	๒๘	๒๘	๒๗
สถาบันพัฒนาตุลาการและข้าราชการฝ่ายศาลปกครอง	๒๒	๒๒	๒๒
สำนักวิจัยและวิชาการ	๒๖	๒๖	๒๖
ศูนย์สารสนเทศ	๔๐	๔๐	๔๐
สำนักส่งเสริมงานคดีปกครอง	๒๑	๒๑	๒๑
สำนักบังคับคดีปกครอง	๒๘	๒๘	๒๗
สำนักงานศาลปกครองสูงสุด	๕๙	๕๙	๕๙
สำนักงานศาลปกครองกลาง	๙๖	๙๖	๙๖
สำนักงานศาลปกครองในภูมิภาค ๑๖ แห่ง	๓๐๑	๓๐๒	๓๐๔
รวม	๗๐๒	๗๐๘	๗๐๘

รายงานการปฏิบัติงานของศาลปกครองและสำนักงานศาลปกครองประจำปี ๒๕๕๓

กรอบบัตริการกำลังลูกจ้างประจำของสำนักงานศาลปกครอง (ปีงบประมาณ ๒๕๕๓ - ๒๕๕๕)

หน่วยงาน/ตำแหน่ง	ปี ๒๕๕๓	ปี ๒๕๕๔	ปี ๒๕๕๕
สำนักงานศาลปกครอง			
กองคลัง			
- พนักงานขับรถยนต์	๑๖	๑๖	๑๖
- นักการภารโรง	๓	๓	๓
สำนักงานศาลปกครองในภูมิภาค			
- พนักงานขับรถยนต์	๑๔	๒๘	๓๒
รวม	๒๖	๔๐	๕๑

รายงานการปฏิบัติงานของศาลปกครองและสำนักงานศาลปกครองประจำ ปี ๒๕๖๓

อัตรากำลังของสำนักงานศาลปกครองในปัจจุบัน

อัตรากำลังของสำนักงานศาลปกครองในปีงบประมาณ ๒๕๖๓ สำหรับ ณ วันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๖๓ ประกอบด้วย ข้าราชการ ลูกจ้างประจำ และลูกจ้างชั่วคราว มีจำนวนทั้งสิ้น ๓๑๑ คน โดยมีรายละเอียดของอัตรากำลังจำนวนตามหน่วยงานต่าง ๆ ดังนี้

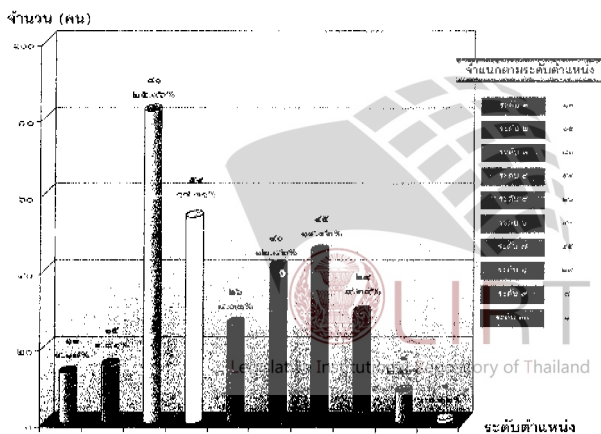
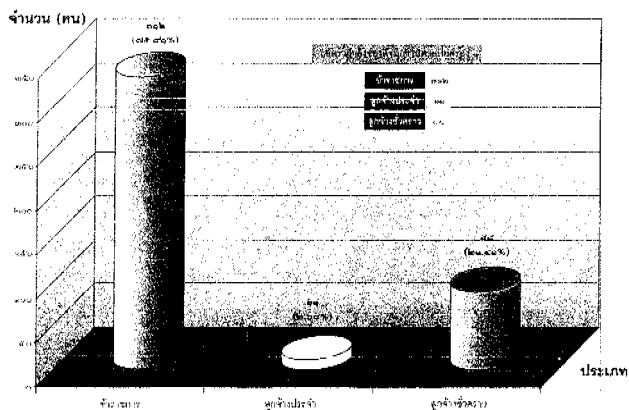
หน่วยงาน	ประเภท		
	ข้าราชการ	ลูกจ้างประจำ	ลูกจ้างชั่วคราว
รวมทาง	๑		
๑. กองคลัง	๑๕	๑๐	๒๕
๒. สำนักเข้าเนวตการการตอปครอง	๕๖	—	๒๑
๓. สำนักบังคับคดีปกครอง	๑๕	—	๑
๔. สำนักส่งเสริมงานคดีปกครอง	๑๕	—	๑
๕. สำนักวิจัยและวิชาการ	๒๐	—	๒
๖. สถาบันพัฒนาคณาการและวิชาการฝ่ายศาลปกครอง	๑๖	—	๑๒
๗. ศูนย์สารสนเทศ	๒๓	—	๑
๘. สำนักงานศาลปกครองสูงสุด	๖๖	—	๑๗
๙. สำนักงานศาลปกครองกลาง	๖๑	—	๕
๑๐. สำนักงานศาลปกครองในภูมิภาค ๑ (เชียงใหม่)	๑๕	๑	—
๑๑. สำนักงานศาลปกครองในภูมิภาค ๕ (นครราชสีมา)	๑	—	—
๑๒. สำนักงานศาลปกครองในภูมิภาค ๖ (พิษณุโลก)	๑	—	—
๑๓. สำนักงานศาลปกครองในภูมิภาค ๑๐ (ระยอง)	๕	—	—
๑๔. สำนักงานศาลปกครองในภูมิภาค ๑๑ (สงขลา)	๕	—	—
๑๕. สำนักงานศาลปกครองในภูมิภาค ๑๕ (อุดรธานี)	๒	—	—
๑๖. สำนักงานศาลปกครองในภูมิภาค ๑๖ (อุบลราชธานี)	๕	—	—
รวม	๓๑๒	๑๑	๑๑๕
	(๗๕.๕๑%)	(๒.๖๔%)	(๒๑.๘๕%)
รวมทั้งสิ้น	๔๑๑ (๑๐๐%)		

หมายเหตุ: กิ่งมีข้าราชการที่อยู่ระหว่างระบวนการบรรจุและแต่งตั้งมีจำนวน ๔๓ อัตรา

รายงานการปฏิบัติงานของศาลปกครองและสำนักงานศาลปกครองประจำปี ๒๕๕๓

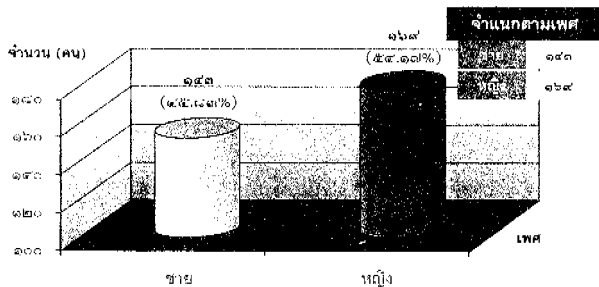
แผนภูมิรูปภาพแสดงข้อมูลอัตรากำลังของสำนักงานศาลปกครองในปัจจุบัน

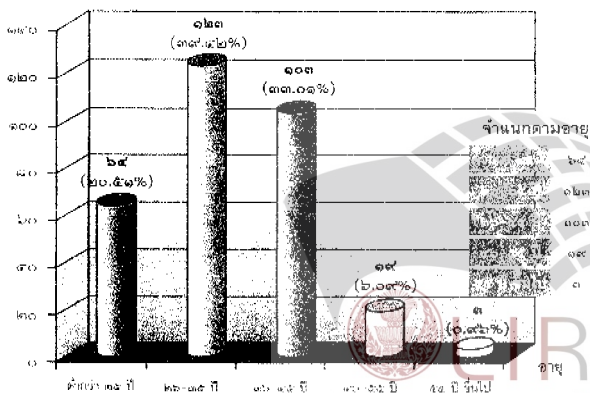
รายงานการปฏิบัติงานของศาลปกครองและสำนักงานศาลปกครองประจำปี ๒๕๕๓

แผนภูมิรูปภาพแสดงข้อมูลข้าราชการสำนักงานศาลปกครอง

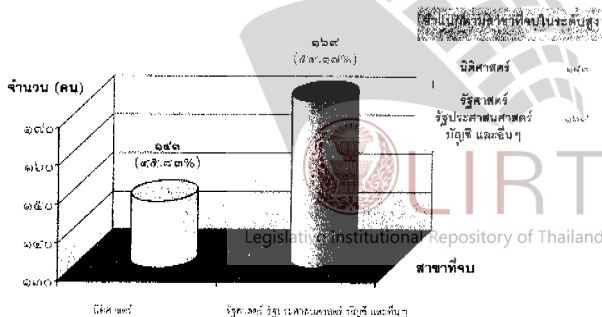
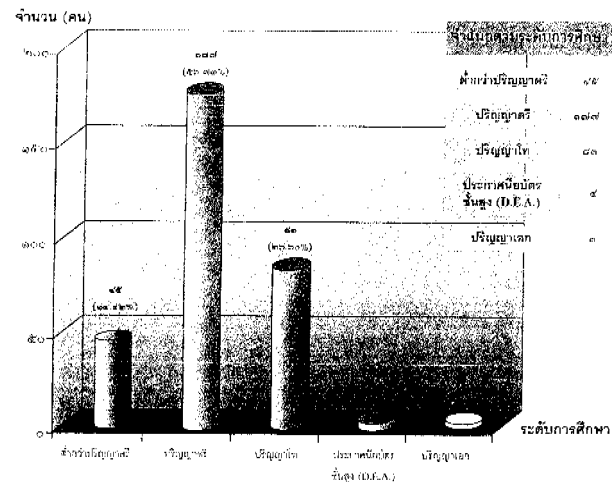
จำนวน (คน)

รายงานการปฏิบัติงานของศาลปกครองและสำนักงานศาลปกครองประจำปี ๒๕๕๓

แผนภูมิรูปภาพแสดงข้อมูลข้าราชการสำนักงานศาลปกครอง

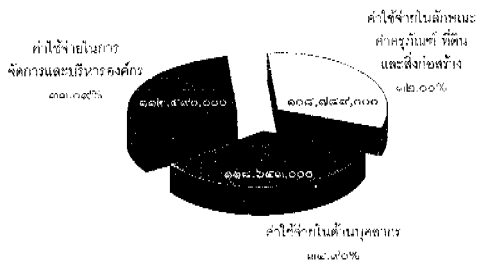
ตราประทับตรา: กำลังเข้าราชการสำนักงานศาลปกครองจังหวัดขอนแก่น เขตที่ ๑๐ ถนนพหลโยธิน กรุงเทพมหานคร ๑๐๑๑๐

[illegible]

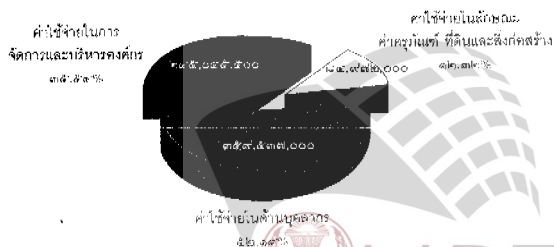
รายงานการปฏิบัติงานของศาลปกครองและสำนักงานศาลปกครอง ประจำปี ๒๕๕๓

แผนภูมิรูปภาพแสดงงบประมาณของศาลปกครองและสำนักงานศาลปกครอง

งบประมาณปี พ.ศ. ๒๕๕๓

ค่าใช้จ่ายในด้านบุคลากร	๑๑๘,๗๔๗,๐๐๐
ค่าใช้จ่ายในการจัดการและบริหารองค์กร	๑๑๘,๗๔๗,๐๐๐
ค่าใช้จ่ายในลักษณะครุภัณฑ์ ที่ดิน และสิ่งก่อสร้าง	๑๑๘,๗๔๗,๐๐๐
รวม	๓๕๖,๒๔๑,๐๐๐

งบประมาณปี พ.ศ. ๒๕๕๔

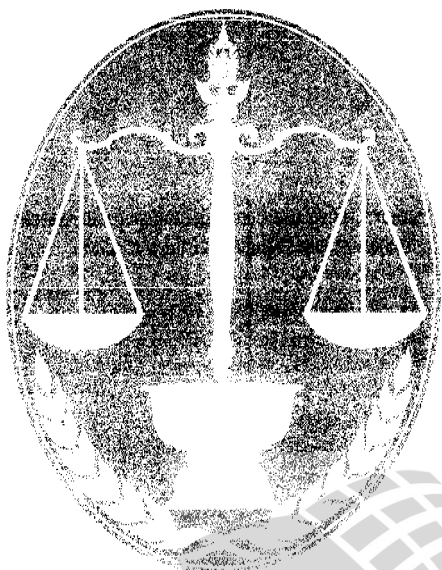
ค่าใช้จ่ายในด้านบุคลากร	๓๕,๖๒๔,๕๐๐
ค่าใช้จ่ายในการจัดการและบริหารองค์กร	๓๕,๖๒๔,๕๐๐
ค่าใช้จ่ายในลักษณะครุภัณฑ์ ที่ดิน และสิ่งก่อสร้าง	๓๕,๖๒๔,๕๐๐
รวม	๑๐๖,๘๗๓,๕๐๐

**ส่วนที่ ๓ แผนการดำเนินงานและผลการปฏิบัติงานของศาลปกครองชั้น
 สำนักงา ศาลปกครองในปึงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๓**

แผนการดำเนินงานในปึงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๓

ผลการดำเนินงานในปึงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๓

ปัญหาอุปสรรคการดำเนินงานในปึงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๓

LIRT

Legislative Institutional Repository of Thailand

ส่วนที่ ๓

แผนการดำเนินงานและผลการปฏิบัติงานของศาลปกครองและ สำนักงานศาลปกครองในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๓

แผนการดำเนินงานในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๓

สำนักงานศาลปกครองได้กำหนดแผนการดำเนินงานของศาลปกครองและสำนักงานศาลปกครองในปีแรกไว้ดังนี้

๑. แผนงานจัดตั้งสำนักงานศาลปกครอง
๒. แผนงานคดีเลือกและแต่งตั้งตุลาการศาลปกครอง
๓. แผนงานจัดหาอาคารที่ทำการสำหรับศาลปกครองและสำนักงานศาลปกครอง
๔. แผนงานจัดทำร่างระเบียบเกี่ยวกับวิธีพิจารณาคดีปกครอง
๕. แผนงานจัดหาระบบข้อมูลทางกฎหมายและข้อมูลสารานุกรมของศาลปกครองและสำนักงานศาลปกครอง
๖. แผนงานฝึกอบรมและพัฒนาบุคลากรศาลปกครองและข้าราชการฝ่ายศาลปกครอง
๗. แผนงานประชาสัมพันธ์งานศาลปกครอง

รายงานการปฏิบัติงานของศาลปกครองและสำนักงานศาลปกครองประจำปี ๒๕๕๓

ผลการดำเนินงานในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๓

ในรอบปีที่ผ่านมาสำนักงานศาลปกครองได้ดำเนินการให้เป็นไปตามแผนที่กำหนดไว้ รวมทั้งมีการดำเนินงานด้านอื่น ๆ ที่สำคัญ ดังต่อไปนี้

๑. แผนงานจัดตั้งสำนักงานศาลปกครอง

๑.๑ งานจัดโครงสร้างการบริหารส่วนราชการภายใน จัดเตรียมกรอบอัตรากำลัง และกำหนดตำแหน่งภายในสำนักงานศาลปกครอง

การประชุมคณะกรรมการข้าราชการฝ่ายศาลปกครอง ครั้งที่ ๑/๒๕๕๒ มีมติเห็นชอบ และอนุมัติโครงสร้างการบริหารส่วนราชการภายในและแผนอัตรากำลัง ๓ ปี (ปีงบประมาณ ๒๕๕๓ - ๒๕๕๕) ของสำนักงานศาลปกครองตามที่คณะทำงานจัดเตรียมโครงสร้างองค์กรและอัตราค่าจ้างของสำนักงานศาลปกครองเสนอ โดยมีการจัดโครงสร้างแบ่งส่วนราชการภายใน ตามประกาศคณะกรรมการข้าราชการฝ่ายศาลปกครอง เรื่อง การแบ่งส่วนราชการและอำนาจหน้าที่ของส่วนราชการในสำนักงานศาลปกครอง พ.ศ. ๒๕๕๓ ซึ่งทยอยโดยอาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๘๔ (๑) แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๕๒ กำหนดในแบ่งส่วนราชการสำนักงานศาลปกครอง เป็น ๑ กอง ๔ สำนัก ๑ สถาบัน ๑ ศูนย์ และ ๑๔ สำนักงาน ภายใต้กรอบอัตราค่าจ้างระยะ ๓ ปี คือ ปีงบประมาณ ๒๕๕๓ จำนวน ๓๑๑ อัตรา ปีงบประมาณ ๒๕๕๔ จำนวน ๑,๐๒๕ อัตรา และปีงบประมาณ ๒๕๕๕ จำนวน ๑,๑๑๔ อัตรา

ระบบการกำหนดตำแหน่งของข้าราชการฝ่ายศาลปกครอง ได้นำพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕ มาใช้โดยอนุโลม ได้แก่ บทบัญญัติในลักษณะ ๓ ว่าด้วยข้าราชการพลเรือนสามัญ หมวด ๑ ว่าด้วยการกำหนดตำแหน่งและกาที่ได้รับเงินเดือนและเงินประจำตำแหน่งมาตรา๒๕-มาตรา๓๕ โดยระบบการกำหนดตำแหน่งของสำนักงานศาลปกครองจะมีฐานค่าจ้างและจะใช้หลักการเดียวกันกับระบบการกำหนดตำแหน่งข้าราชการพลเรือนสามัญ คือ กำหนดตำแหน่งเป็น ๑๑ ระดับ โดยจะมีตำแหน่งใด ระดับใด จำนวนเท่าใด ให้เป็นไปตามที่คณะกรรมการข้าราชการฝ่ายศาลปกครองกำหนด ซึ่งตามบทบัญญัติดังกล่าวได้กำหนดประเภทตำแหน่งข้าราชการพลเรือนสามัญเป็น ๓ ประเภท คือ ตำแหน่งประเภททั่วไป ตำแหน่งประเภทวิชาชีพเฉพาะหรือเชี่ยวชาญเฉพาะ และตำแหน่งประเภทบริหารระดับสูงหรือบริหารระดับกลาง โดยให้ใช้แนวทางการกำหนดตำแหน่งตามมาตรฐานกำหนดตำแหน่งของคณะกรรมการข้าราชการพลเรือนเป็นหลักและให้ได้รับเงินเดือนและเงินประจำตำแหน่ง ในลักษณะเดียวกับข้าราชการพลเรือนสามัญ

จากการวิเคราะห์ภาระกิจหลักของสำนักงานศาลปกครอง ซึ่งประกอบด้วย การดำเนินการเกี่ยวกับคดีปกครองตามคำสั่งของศาลปกครองและดำเนินการอื่นที่เกี่ยวข้องกับคดีปกครอง ศาลปกครอง งานสอบสวนแสวงหาข้อเท็จจริงและพยานหลักฐาน สรุปสำนวนและเสนอความเห็นเกี่ยวกับแนวทางการวินิจฉัยคดี งานชั่งชั่งค่าพิพาท งานประมวลและวิเคราะห์ข้อมูลต่างๆ เพื่อสนับสนุนและอำนวยความสะดวกในการปฏิบัติงานของศาลปกครอง

รายงานการปฏิบัติงานของศาลปกครองและสำนักงานศาลปกครองประจำ ปี ๒๕๔๓

งานศึกษา วิเคราะห์ วิจัยเกี่ยวกับคดีปกครองทั้งคดีปกครองทั่วไป คดีละเมิดทางปกครองและเหตุแห่งการฟ้องคดีปกครอง งานจัดพิมพ์เผยแพร่คำพิพากษา งานจัดให้มีการศึกษาคูหา และพัฒนาความรู้ของบุคลากรศาลปกครอง ข้าราชการฝ่ายศาลปกครอง และเจ้าหน้าที่อื่นของรัฐที่เกี่ยวข้อง และงานพิจารณาคดีปกครองและงานอื่นๆ การคดีปกครอง รวมทั้งงานธุรการของศาลปกครองพบว่า สามารถจำแนกลักษณะงานและกำหนดตำแหน่งสายงานหลักได้เป็น ๔ สายงาน ได้แก่ สายงาน “พนักงานคดีปกครอง” และสายงาน “เจ้าหน้าที่ศาลปกครอง” ซึ่งเป็นสายงานเริ่มต้นจากตำแหน่งระดับ ๓ ถึงระดับ ๑๐

สำหรับตำแหน่งในสายงานอื่นๆ ของสำนักงานศาลปกครองจะเป็นกลุ่มตำแหน่งที่ปฏิบัติงานสนับสนุนและอำนวยความสะดวกให้งานหลักของสำนักงานศาลปกครองสามารถดำเนินการได้อย่างมีประสิทธิภาพ มีจำนวนรวมทั้งสิ้น ๒๐ ตำแหน่ง โดยอาจกำหนดตำแหน่งตามกลุ่มงานได้ดังต่อไปนี้

ตำแหน่งในสายงาน เริ่มต้นระดับ ๑	ตำแหน่งในสายงาน เริ่มต้นระดับ ๒	ตำแหน่งในสายงานเริ่มต้นระดับ ๓			ตำแหน่งใน สายงานเริ่ม ต้นระดับ ๔
กลุ่มงานธุรการ	กลุ่มงานคดีคดี	กลุ่มงานธุรการ	กลุ่มงานคดีคดี	กลุ่มงานคดีคดี	กลุ่มงานคดีคดี
บริหารทั่วไป	เฉพาะด้าน	บริหารทั่วไป	เฉพาะคดี	บริหารทั่วไป	บริหารคดี
๑. เจ้าหน้าที่ ธุรการ	๑. เจ้าหน้าที่ คดีคดี	๑. เจ้าหน้าที่ ธุรการ	๑. เจ้าหน้าที่ คดีคดี	๑. เจ้าหน้าที่ คดีคดี	๑. เจ้าหน้าที่ คดีคดี
๒. เจ้าหน้าที่ พัสดุ	๒. เจ้าหน้าที่ พัสดุ	๒. เจ้าหน้าที่ พัสดุ	๒. เจ้าหน้าที่ พัสดุ	๒. เจ้าหน้าที่ พัสดุ	๒. เจ้าหน้าที่ พัสดุ
๓. เจ้าหน้าที่ การเงินและ การบัญชี	๓. เจ้าหน้าที่ การเงินและ การบัญชี	๓. เจ้าหน้าที่ การเงินและ การบัญชี	๓. เจ้าหน้าที่ การเงินและ การบัญชี	๓. เจ้าหน้าที่ การเงินและ การบัญชี	๓. เจ้าหน้าที่ การเงินและ การบัญชี
๔. เจ้าหน้าที่ บันทึกข้อมูล	๔. เจ้าหน้าที่ บันทึกข้อมูล	๔. เจ้าหน้าที่ บันทึกข้อมูล	๔. เจ้าหน้าที่ บันทึกข้อมูล	๔. เจ้าหน้าที่ บันทึกข้อมูล	๔. เจ้าหน้าที่ บันทึกข้อมูล

ส่วนการกำหนดตำแหน่งระดับสูงในสำนักงานศาลปกครองนั้นจะประกอบด้วยเลขานุการสำนักงานศาลปกครอง รองเลขาธิการสำนักงานศาลปกครอง จำนวน ๓ ตำแหน่งและที่ปรึกษาด้านงานศาลปกครอง จำนวน ๒ ตำแหน่ง รวมเป็น ๕ ตำแหน่ง

๑.๒ งานโอนกิจการ ทรัพย์สิน สิทธิ ข้าราชการ ลูกจ้างและงบประมาณและ

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาให้เป็นของอยู่ยงอนคงศาลปกครองของ Thailand

สำนักงานศาลปกครองได้รับการจัดตั้งขึ้นโดยพระราชบัญญัติว่าด้วยการทรง
ทรวง กรม (ฉบับที่ ๑๖) พ.ศ. ๒๕๔๒ และพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธี

รายงานการปฏิบัติงานของศาลปกครองส่วนกลางศาลปกครองประจำปี ๒๕๕๓

พิจารณาดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๕๒ ซึ่งได้บัญญัติให้สำนักงานศาลปกครองเป็นส่วนราชการที่เป็นหน่วยงานอิสระตามรัฐธรรมนูญ มีฐานะเป็นนิติบุคคล

พระราชบัญญัติคณะกรรมการกฤษฎีกา (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๕๒ ได้บัญญัติให้อธิบดีกรมการพิธีสิน สิทธิ หนี้สิน ข้าราชการ ลูกจ้าง และเงินงบประมาณในส่วนที่เกี่ยวข้องกับงานคณะกรรมการวินิจฉัยร้องทุกข์และกองวิเคราะห์กฎหมายและการร้องทุกข์ สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาไปเป็นของสำนักงานศาลปกครอง ทั้งนี้ เพราะที่นายกรัฐมนตรีประกาศกำหนดในราชกิจจานุเบกษา รวมทั้งในบทเฉพาะกาลของพระราชบัญญัติฉบับนี้ได้ให้บทบัญญัติเกี่ยวกับการร้องทุกข์ตามกฎหมายว่าด้วยคณะกรรมการกฤษฎีกา ยังคงใช้บังคับในระหว่างที่ศาลปกครองยังไม่เปิดทำการ ฉะนั้น การโอนข้าราชการและลูกจ้างจึงต้องกระทำเป็นระยะให้สอดคล้องกับกฎหมาย คือ ระยะแรกมีผลทันทีที่พระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๕๒ ใช้บังคับ (วันที่ ๑๑ ตุลาคม ๒๕๕๒) เพื่อปฏิบัติงานเร่งด่วนในการจัดตั้งและเปิดทำการศาลปกครอง สำหรับระยะที่ ๒ มีผลเมื่อศาลปกครองเปิดทำการแล้ว เพื่อปฏิบัติงานด้านร้องทุกข์

ถ้าพิจารณาตามความในมาตรา ๑๑ แห่งพระราชบัญญัติคณะกรรมการกฤษฎีกา (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๕๒ นายกรัฐมนตรีได้ออกประกาศ ณ วันที่ ๑๒ ตุลาคม ๒๕๕๒ ให้โอนกิจการทรัพย์สิน สิทธิ หนี้สิน ข้าราชการ ลูกจ้าง และเงินงบประมาณของงานคณะกรรมการวินิจฉัยร้องทุกข์และกองวิเคราะห์กฎหมายและการร้องทุกข์ สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาไปเป็นของสำนักงานศาลปกครอง ซึ่งประกอบด้วยงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๓ จำนวน ๑๖,๙๘๙,๒๑๐ บาท และค่าราชการและลูกจ้างรวม ๑๑๙ ล้านบาท โดยคิดโอนในระยะแรกจำนวน ๖๐ ล้านบาท และในระยะที่สอง จำนวน ๕๙ ล้านบาท

๑.๑. งานจัดวางระบบการทำงานด้านต่าง ๆ ของสำนักงานศาลปกครองเพื่อสนับสนุนการปฏิบัติงานของศาลปกครองในส่วนกลางและศาลปกครองในภูมิภาค

คณะที่งานจัดเตรียมโครงสร้างองค์กรและอัตรากำลังของสำนักงานศาลปกครอง ได้จัดทำรายงานผลการศึกษา เรื่อง กลยุทธ์การดำเนินงานและการจัดองค์กรของสำนักงานศาลปกครอง โดยข้อสรุปผลการศึกษา เสนอว่ากลยุทธ์ในการทำงานของสำนักงานศาลปกครองในระยะแรก เน้นการพัฒนาทรัพยากรการบริหารและโครงสร้างพื้นฐานการบริหารของหน่วยงานให้เข้มแข็ง เน้นการรวมอำนาจวินิจฉัยสั่งการไว้ที่ส่วนกลาง เพื่อสร้างเอกภาพของมาตรฐานการทำงานและผลงานออกสู่สาธารณะ โดยภารกิจในระยะแรกที่ต้องดำเนินการ คือ การพัฒนาบุคลากรของสำนักงาน การจัดวางระบบหลักเกณฑ์และวิธีการทำงาน การจัดทำคู่มือ การจัดทำระเบียบกระบวนการวิธีพิจารณาคดีปกครอง การวางแผนงานในการบังคับคดี การวางระบบบัญชีการเงินและการวางระบบบริหารบุคลากรของศาลปกครองและสำนักงานศาลปกครอง เป็นต้น สำหรับกลยุทธ์ในการทำงานระยะยาวจะผลักดันให้มีการกระจายการดำเนินงานของสำนักงานศาลปกครองออกสู่ภูมิภาค เพื่อเป็นกลไกให้ศาลปกครองในภูมิภาคอย่างเต็มรูปแบบ รวมทั้งมอบอำนาจการบริหารจัดการสำนักงานจากส่วนกลางสู่ภูมิภาคและผลักดันให้มีการใช้ระบบ

รายงานการปฏิบัติงานของศาลปกครองและสำนักงานศาลปกครองประจำปี ๒๕๕๓

บริหารจัดการแผนมุ่งผลสัมฤทธิ์อย่างเต็มรูปแบบ นอกจากนี้ คณะทำงานจัดเตรียมโครงสร้างองค์กรฯ ได้เสนอโครงสร้างการแบ่งส่วนราชการภายในและโครงสร้างแผนอัตรากำลัง ๓ ปี (ปีงบประมาณ ๒๕๕๓ - ๒๕๕๕) ของสำนักงานศาลปกครองต่อที่ประชุมคณะกรรมการข้าราชการฝ่ายศาลปกครอง ครั้งที่ ๑/๒๕๕๒ ซึ่งที่ประชุมมีมติเห็นชอบและอนุมัติตามที่เสนอ โดยการแบ่งส่วนราชการภายในของสำนักงานศาลปกครองออกเป็น ๔ สำนัก ๑ สถาบัน ๑ ศูนย์ ๑ กอง และ ๑๘ สำนักงาน ส่วนการกำหนดตำแหน่งนั้น ได้กำหนดภายใต้กรอบอัตราจ้างระยะ ๓ ปี คือ ปีงบประมาณ ๒๕๕๓ จำนวน ๗๑๒ อัตรา ปีงบประมาณ ๒๕๕๔ จำนวน ๑,๐๑๓ อัตรา และปีงบประมาณ ๒๕๕๕ จำนวน ๑,๑๑๔ อัตรา

คณะกรรมการข้าราชการฝ่ายศาลปกครองได้ดำเนินการออกประกาศและระเบียบต่าง ๆ เพื่อให้เอื้อต่อการจัดระบบการทำงานในหลายๆ ด้าน เช่น การแบ่งส่วนราชการและอำนาจหน้าที่ของส่วนราชการในสำนักงานศาลปกครอง การงบประมาณ การเงินทรัพย์สินงานบุคคล และการบริหารงานทั่วไป เป็นต้น อีกทั้งสำนักงานศาลปกครองได้ดำเนินการจัดทำแผนภูมิขั้นตอนต่างๆ ในการดำเนินคดีปกครอง ได้แก่ ขั้นตอนผู้ฟ้องคดียื่นฟ้อง ขั้นตอนผู้ถูกฟ้องคดียื่นคำให้การ ขั้นตอนผู้ฟ้องคดียื่นคำคัดค้านคำให้การ และขั้นตอนผู้ถูกฟ้องคดียื่นคำให้การเพิ่มเติม ขั้นตอนการพิจารณาคดี ขั้นตอนการจัดทำคำพิพากษา/คำสั่ง และขั้นตอนหลังจากมีคำพิพากษาหรือคำสั่ง

สำนักงานศาลปกครองได้ดำเนินการจัดทำแผนแม่บทศาลปกครองและสำนักงานศาลปกครอง ฉบับที่ ๑ (พ.ศ. ๒๕๔๔ - พ.ศ. ๒๕๔๘) เพื่อให้ใช้เป็นกรอบชี้นำทิศทางในการกำหนดแนวทางการบริหารและการปฏิบัติงานในระยะยาว และกำหนดรูปแบบของแนวทางการบริหารจัดการที่มีประสิทธิภาพและประสิทธิผล รวมทั้งใช้เป็นเครื่องมือในการควบคุมระบบงานให้ไปสู่จุดหมายที่กำหนดไว้ โดยประกอบด้วย ๔ แผนหลัก คือ แผนบริหารและพัฒนาระบบงาน แผนพิจารณาคดีปกครองและส่งเสริมงานตุลาการ แผนพัฒนาบุคลากรและการประชาสัมพันธ์ และแผนพัฒนางานวิชาการและการวิจัย นอกจากนี้ สำนักงานศาลปกครองยังได้ดำเนินการจัดทำแผนแม่บทเทคโนโลยีสารสนเทศของสำนักงานศาลปกครอง และจัดทำระบบสารสนเทศสำหรับงานบริหารภายใน ได้แก่ ระบบงานสรรหาบุคลากรศาลปกครองสูงสุดและศาลปกครองชั้นต้น ระบบงานรับโอนข้าราชการ ระบบเงินเดือน ระบบงานงบประมาณ ระบบวัสดุครุภัณฑ์ ระบบบุคลากร และระบบประเมินความเหมาะสมกับตำแหน่ง

๑.๕ งานจัดทำระเบียบเกี่ยวกับการบริหารทั่วไป การบริหารงานบุคคล การงบประมาณ การเงิน ทรัพย์สิน และระเบียบอื่นๆ ของสำนักงานศาลปกครอง

สำนักงานศาลปกครองได้ดำเนินการออกระเบียบ หรือประกาศต่างๆ เพื่อให้เอื้อต่อการปฏิบัติงานและเกิดความคล่องตัวในการบริหารของหน่วยงาน จำนวนทั้งสิ้น ๒๔ ฉบับ จำแนกเป็นระเบียบและประกาศคณะกรรมการข้าราชการฝ่ายศาลปกครอง จำนวน ๒๑ ฉบับ ประกาศสำนักงานศาลปกครอง จำนวน ๓ ฉบับ และระเบียบคณะกรรมการสวัสดิการสำนักงานศาลปกครอง จำนวน ๕ ฉบับ โดยมีรายละเอียด ดังนี้

[illegible]

รายงานการปฏิบัติงานของศาลปกครองและสำนักงานศาลปกครองประจำปี ๒๕๕๓

๑.๕ งานคัดเลือก บรรจุ แต่งตั้ง และรับโอนข้าราชการและลูกจ้างของหน่วยงานอื่นของรัฐมาเป็นข้าราชการและลูกจ้างของสำนักงานศาลปกครอง

อัตราจ้างของสำนักงานศาลปกครอง สืบราช ณ วันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๕๓ มีจำนวนทั้งสิ้น ๔๑๑ อัตรา ดังนี้

ข้อมูลอัตรากำลังของสำนักงานศาลปกครอง สืบราชถึงวันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๕๓

ประเภท	อัตรากำลัง
ข้าราชการ	๓๑๒
- ส่วนกลาง	๒๕๘
- ส่วนภูมิภาค	๕๔
ลูกจ้างประจำ	๑๑
ลูกจ้างชั่วคราว	๘๘
รวม	๔๑๑

หมายเหตุ ยังมีข้าราชการที่อยู่ระหว่างกระบวนการบรรจุและแต่งตั้งอีกจำนวน ๘๓ อัตรา

๑.๖ งานทีมตัวข้าราชการมาปฏิบัติงานเป็นการชั่วคราว

บุคลากรที่โอนมาจากสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาเพื่อมาดำเนินการจัดตั้งและเตรียมความพร้อมในการเปิดทำการศาลปกครองนั้นยังมีไม่เพียงพอ ประกอบกับยังขาดบุคลากรที่มีความชำนาญในด้านการจัดองค์การและการบริหารงานบุคคล จึงได้ดำเนินการยืมตัวข้าราชการจากสำนักงาน ก.พ. มาช่วยดำเนินการด้านนี้เป็นการชั่วคราว และได้โอนมาบรรจุเป็นข้าราชการสำนักงานศาลปกครองส่วนหนึ่ง เพื่อช่วยดำเนินการในด้านการจัดโครงสร้างการแบ่งส่วนราชการภายใน การจัดเตรียมขอบอัตรากำลังและกำหนดตำแหน่งอัตราในสำนักงานศาลปกครองเพื่อรองรับการเปิดทำการของศาลปกครองสูงสุด ศาลปกครองกลาง และศาลปกครองในภูมิภาค

๑.๗ งานจ้างลูกจ้างชั่วคราวเพื่อปฏิบัติงานเร่งด่วนต่างๆ

ปัจจุบันบุคลากรที่ทำหน้าที่ช่วยยืมตัว งานบันทึกข้อมูล และงานธุรการยังมีไม่เพียงพอ จึงได้มีการเสนอคณะกรรมการข้าราชการฝ่ายศาลปกครอง เพื่อพิจารณาขอบอัตราลูกจ้างชั่วคราวดังกล่าวและได้รับการอนุมัติเป็นที่เรียบร้อยแล้ว โดยในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๓ มีขอบอัตราจ้าง จำนวน ๒๕๑ อัตรา และในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๔ จำนวน ๒๕๐ อัตรา ซึ่งในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๓ สำนักงานศาลปกครองมีอัตราจ้างลูกจ้างชั่วคราวจำนวนทั้งสิ้น ๘๘ อัตรา

รายงานการปฏิบัติงานของศาลปกครองและสำนักงานศาลปกครองประจำปี ๒๕๕๓

๑.๘ งานคัดเลือกข้าราชการฝ่ายศาลปกครอง เพื่อเป็นคณะกรรมการข้าราชการฝ่ายศาลปกครอง

พระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๔๑ บัญญัติให้มีคณะกรรมการข้าราชการฝ่ายศาลปกครอง ประกอบด้วย ประธานศาลปกครองสูงสุดเป็นประธาน รองประธานศาลปกครองสูงสุดคนหนึ่งที่ อธิบดีศาลปกครองกลาง เลขาธิการสำนักงานศาลปกครอง เลขาธิการคณะกรรมการกฤษฎีกา เลขาธิการคณะกรรมการข้าราชการพลเรือน และข้าราชการฝ่ายศาลปกครอง จำนวน ๓ คน ซึ่งในส่วนของข้าราชการฝ่ายศาลปกครอง จำนวน ๓ คน สำนักงานศาลปกครอง ได้ดำเนินการคัดเลือกข้าราชการฝ่ายศาลปกครองเพื่อเป็นคณะกรรมการข้าราชการฝ่ายศาลปกครองเป็นที่เรียบร้อยแล้ว

๒. แผนงานคัดเลือกและแต่งตั้งตุลาการศาลปกครอง

๒.๑ งานคัดเลือกและแต่งตั้งตุลาการศาลปกครองสูงสุด

๒.๑.๑ การจัดตั้งและจัดให้มีการประชุมคณะกรรมการคัดเลือกตุลาการศาลปกครองสูงสุด

ตามมาตรา ๔๗ แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒ กำหนดให้การแต่งตั้งตุลาการในศาลปกครองสูงสุดครั้งแรกเมื่อพระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ โดยให้มีคณะกรรมการคัดเลือกตุลาการในศาลปกครองสูงสุดประกอบด้วยข้าราชการสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาสองคน ซึ่งได้รับเลือกโดยที่ประชุมใหญ่คณะกรรมการกฤษฎีกา ผู้พิพากษาในศาลฎีกาสองคนซึ่งดำรงตำแหน่งไม่ต่ำกว่าผู้พิพากษาศาลฎีกา และได้รับเลือกโดยที่ประชุมใหญ่ศาลฎีกา ผู้แทนคณะกรรมการข้าราชการอัยการหนึ่งคน ผู้แทนคณะกรรมการข้าราชการพลเรือนหนึ่งคน ผู้แทนคณะกรรมการสหภาพนายความหนึ่งคน ผู้แทนคณะนิติศาสตร์หรือเทียบเท่าของสถาบันอุดมศึกษาของรัฐทุกแห่งซึ่งเลือกกันเองในหนึ่งสภสองคน และผู้แทนคณะรัฐศาสตร์หรือเทียบเท่าของสถาบันอุดมศึกษาของรัฐทุกแห่งซึ่งเลือกกันเองในหนึ่งสภหนึ่งคน เป็นกรรมการ

การดำเนินงานของคณะกรรมการคัดเลือกตุลาการในศาลปกครองสูงสุด โดยสรุป มีดังนี้

๑) ประชุมคณะกรรมการคัดเลือกตุลาการในศาลปกครองสูงสุดตาม มาตรา ๔๗ แห่ง พระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองฯ

๒) ประกาศรับสมัครบุคคลผู้มีคุณสมบัติที่จะได้รับแต่งตั้งเป็นตุลาการในศาลปกครองสูงสุด (มาตรา ๔๓) โดยมีผู้สมัครเข้ารับการคัดเลือก จำนวน ๑๖๒ คน

๓) คณะกรรมการคัดเลือกฯ ประชุมพิจารณา กำหนดคุณสมบัติเกณฑ์ ในการคัดเลือกตุลาการในศาลปกครองสูงสุด และพิจารณาผ่านร่างและคัดเลือกผู้สมัครตามหลักเกณฑ์ที่กำหนด

รายงานการปฏิบัติงานของศาลปกครองและสำนักงานศาลปกครองประจำปี ๒๕๕๓

๔) ประกาศรายชื่อบุคคลผู้ผ่านการคัดเลือกในรอบแรก จำนวน ๔๖ คน โดยเชิญชวนให้บุคคลในวงการกฎหมายและการบริหารราชการแผ่นดินให้ข้อคิดเห็นเกี่ยวกับบุคคลดังกล่าวโดยทำเป็นหนังสือลงลายมือชื่อ

๕) รายงานผลการดำเนินการของคณะกรรมการคัดเลือกตุลาการในศาลปกครองสูงสุดต่อนายกรัฐมนตรี

ภายหลังจากมีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งตุลาการในศาลปกครองสูงสุดแล้ว คณะกรรมการคัดเลือกตุลาการในศาลปกครองสูงสุดได้พ้นจากหน้าที่ตามมาตรา ๙๘ วรรคสาม

๒.๑.๒ การคัดเลือกและแต่งตั้งตุลาการศาลปกครองสูงสุด

คณะกรรมการคัดเลือกตุลาการในศาลปกครองสูงสุด ได้ดำเนินการพิจารณาคัดเลือกบุคคลที่มีคุณสมบัติตามมาตรา ๑๓ แห่ง พระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองฯ และมีความเหมาะสมที่จะแต่งตั้งเป็นตุลาการศาลปกครองสูงสุด จากจำนวนผู้สมัครเข้ารับการคัดเลือกทั้งหมด ๔๙๒ คน มีผู้ผ่านการคัดเลือกในรอบแรก จำนวน ๔๖ คน แล้วเสนอรายชื่อต่อนายกรัฐมนตรีและนายกรัฐมนตรีนำรายชื่อดังกล่าวเสนอขอความเห็นชอบต่อวุฒิสภา ซึ่งในวันที่ ๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๓ ที่ประชุมวุฒิสภาให้ความเห็นชอบรายชื่อบุคคลเป็นตุลาการศาลปกครองสูงสุด จำนวน ๑๗ คน (ไม่ผ่านความเห็นชอบ ๖ คน) โดยนายกรัฐมนตรีได้นำความกราบบังคมทูลเพื่อทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งเป็นที่เรียบร้อยแล้ว และตุลาการศาลปกครองสูงสุดทั้ง ๑๗ คน ได้เข้าถวายสัตย์ปฏิญาณต่อพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวเมื่อวันที่ ๓๔ มิถุนายน ๒๕๕๓ ที่พระตำหนักเปี่ยมสุข วังไกลกังวล อำเภอหัวหิน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ และต่อมาวุฒิสภาศาลปกครองสูงสุด ๒ ท่าน ได้รับการคัดเลือกให้ดำรงตำแหน่งตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ ได้แก่ นายกระมล ทองธรรมชาติ และนายผิน จันทรานัน ปัจจุบันศาลปกครองจึงมีตุลาการศาลปกครองสูงสุดเพียง ๑๕ คน

๒.๑.๓ การคัดเลือกและแต่งตั้งประธานศาลปกครองสูงสุด ๑ คน

ทรงพระทานศาลปกครองสูงสุด ๒ คน และตุลาการหัวหน้าคณะศาลปกครองสูงสุด ๕ คน

ภายหลังจากมีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งตุลาการในศาลปกครองสูงสุดแล้ว ตุลาการศาลปกครองสูงสุดได้ประชุมร่วมกันเพื่อคัดเลือกผู้ดำรงตำแหน่งประธานศาลปกครองสูงสุด รองประธานศาลปกครองสูงสุด ๒ คน และตุลาการหัวหน้าคณะศาลปกครองสูงสุด ๕ คน ตามมาตรา ๙๖ วรรคสาม แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองฯ โดยมีผู้ได้รับคัดเลือกดังนี้

- ๑) นายอัยยการ จุฬาวัดน์ เป็นประธานศาลปกครองสูงสุด
- ๒) นายศรัทธา สุขภักดิ์ เป็นรองประธานศาลปกครองสูงสุดคนที่หนึ่ง
- ๓) นายไฉน พลกุล เป็นรองประธานศาลปกครองสูงสุดคนที่สอง
- ๔) นายไพศาล กุศลชัยดี เป็นตุลาการหัวหน้าคณะศาลปกครองสูงสุด
- ๕) นายเฉลิมชัย วสันต์ เป็นตุลาการหัวหน้าคณะศาลปกครองสูงสุด

รายงานการปฏิบัติงานของศาลปกครองและสำนักงานศาลปกครองประจำปี ๒๕๕๓

๖) นายจีรยุทธ์ ห่อเลืหวิน เป็นตุลาการหัวหน้าคณะศาลปกครองสูงสุด
๗) นายปวิชา พานิชวงศ์ เป็นตุลาการหัวหน้าคณะศาลปกครองสูงสุด
โดยมีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งให้นายถิรภราทร จุฬารัตน
เป็นประธานศาลปกครองสูงสุด ในวันที่ ๓๑ ตุลาคม ๒๕๕๓ และมีพระบรมราชโองการ
โปรดเกล้าฯ แต่งตั้งรองประธานศาลปกครองสูงสุด ๒ คน และตุลาการหัวหน้าคณะศาลปกครอง
สูงสุด ๔ คน ในวันที่ ๑๗ พฤศจิกายน ๒๕๕๓

๖.๒ งานคัดเลือกและแต่งตั้งตุลาการศาลปกครองชั้นต้น

ได้มีการประชุมใหญ่ตุลาการในศาลปกครองสูงสุดตามมาตรา ๙๙ แห่งพระราช
บัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๖๒ เพื่อพิจารณาคัดเลือกบุคคล
ผู้มีคุณสมบัติเหมาะสมมาดำรงตำแหน่งตุลาการในศาลปกครองชั้นต้น ไม่เกิน ๑๓๐ คน โดยมี
กระบวนการคัดเลือกตุลาการศาลปกครองชั้นต้น ดังนี้

๑) ที่ประชุมใหญ่ตุลาการในศาลปกครองสูงสุด ได้กำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการ
ในการคัดเลือกโดยขอประกาศ เชิญ ทายคัดเลือกบุคคลเพื่อแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งตุลาการ
ศาลปกครองในศาลปกครองชั้นต้น เพื่อกำหนดให้ดำรงตำแหน่งตุลาการศาลปกครองใน
ศาลปกครองชั้นต้นตามมาตรา ๙๙ แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองฯ โดยได้ประกาศ
เป็นการทั่วไปและเวียนแจ้งไปยังหน่วยงานต่างๆ

๒) ตรวจสอบคุณสมบัติเบื้องต้นและตรวจสอบรายชื่อผู้สมัคร โดยผู้สมัคร
เข้ารับการคัดเลือกทั้งสิ้น จำนวน ๖๘๓ คน

๓) การคัดเลือกกระทำโดยการทดสอบข้อเขียนและการประเมินประสบการณ์
ในการทำงานหรือผลงาน โดยมีผู้ผ่านการทดสอบข้อเขียน จำนวน ๑๓๙ คน

๔) การประเมินประสบการณ์ในการทำงานหรือผลงานทางวิชาการของผู้ผ่าน
การทดสอบข้อเขียน กระทำโดยที่ประชุมใหญ่ตุลาการในศาลปกครองสูงสุด มีผู้ผ่านการประเมิน
ประสบการณ์ในการทำงานหรือผลงานทางวิชาการ จำนวน ๑๐๓ คน

๕) การสอบสัมภาษณ์ มีผู้ผ่านการสอบสัมภาษณ์ จำนวน ๔๐ คน

๖) การวินิจฉัยความเห็น มีการประกาศรายชื่อผู้ผ่านการสัมภาษณ์มาให้ทราบ
เป็นการทั่วไป เพื่อเชิญชวนให้บุคคลในวงกว้างมาแสดงการบริหารราชการแผ่นดินให้ข้อคิดเห็น
ตามมาตรา ๙๙ ประกอบกับมาตรา ๙๘ พระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและ
วิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๖๒ มีผู้ผ่านการคัดเลือกจำนวนทั้งสิ้น ๘๗ คน

หลังจากมีการคัดเลือกตุลาการศาลปกครองชั้นต้นเรียบร้อยแล้ว มีการดำเนินการ
แต่งตั้งอธิบดีศาลปกครองกลาง รองอธิบดีศาลปกครองกลาง และตุลาการศาลปกครองกลาง
และตั้งคณะกรรมาธิการแต่งตั้งอธิบดี รองอธิบดี และตุลาการศาลปกครองในภูมิภาค และจะมีงาน
เลือกและจัดให้มีการประชุมคณะกรรมการตุลาการศาลปกครอง(กปค.)ไปลำดับต่อไป of Thailand

รายงานการปฏิบัติงานของศาลปกครองและสำนักงานศาลปกครอง ประจำปี ๒๕๕๖

๓. แผนงานจัดหาอาคารที่ทำการสำหรับศาลปกครองและสำนักงานศาลปกครอง

๓.๑ งานจัดหาอาคารที่ทำการสำหรับศาลปกครองสูงสุด ศาลปกครองกลาง และสำนักงานศาลปกครอง

สำนักงานศาลปกครองได้จัดหาอาคารที่ทำการสำหรับศาลปกครองสูงสุด ศาลปกครองกลาง และสำนักงานศาลปกครองในพื้นที่บริเวณเดียวกัน เพื่อให้เกิดความสะดวกและรวดเร็วในการติดต่อประสานงาน จึงได้เข้าอาคารสถานที่เอกชน คือ อาคารเอ็มโพร์ ทาวเวอร์ บริเวณชั้นที่ ๓๑-๓๗ ถนนสาทรใต้ เป็นการชั่วคราว ส่วนการจัดหาอาคารที่ทำการถาวรอยู่ระหว่างการประสานกับกรมธนารักษ์และส่วนราชการที่เกี่ยวข้องเพื่อจัดหาสถานที่และอาคารที่ที่เหมาะสมไป

๓.๒ งานจัดหาอาคารที่ทำการสำหรับศาลปกครองในภูมิภาค

สำนักงานศาลปกครองได้ตั้งคณะทำงานจัดหาสถานที่จัดตั้งศาลปกครองในภูมิภาค ประกอบด้วยผู้แทนกรมธนารักษ์ กระทรวงการคลัง ผู้แทนสำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี ผู้แทนสำนักงานนโยบายและแผนสิ่งแวดล้อม กระทรวงวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี และสิ่งแวดล้อม ผู้แทนกรมโยธาธิการ กระทรวงมหาดไทย และเจ้าหน้าที่ของสำนักงานศาลปกครอง ร่วมมือในการจัดหาสถานที่จัดตั้งศาลปกครองในภูมิภาค ตามแนวทางที่สำนักงานศาลปกครองได้ให้ความเห็นชอบ โดยคำนึงการศึกษา สภาวะสภาพสถานที่ รวบรวมข้อมูลที่เกี่ยวข้อง พิจารณาจัดทำความเห็นและเสนอรายงานการคัดเลือกสถานที่ที่มีความเหมาะสม เพื่อจัดตั้งศาลปกครองในภูมิภาคพบเห็นต่อเลขาธิการสำนักงานศาลปกครอง รวมทั้งการจัดทำรายละเอียดการขอใช้ที่ดินที่ราชการหรือขอเช่าจากภาคเอกชนให้ทันกำหนดเวลาตามที่กฎหมายบัญญัติ

การจัดหาอาคารสถานที่ตั้งศาลปกครองในภูมิภาค ได้กำหนดแนวทางดำเนินงานตามลำดับ ดังนี้ คือ

๑) ขอใช้ที่ดินที่ของทางราชการ เพื่อประหยัดเงินงบประมาณและสอดคล้องกับมติคณะรัฐมนตรีที่ต้องการให้ส่วนราชการที่ตั้งขึ้นใหม่ทั้งในส่วนกลางและส่วนภูมิภาค หรือในจังหวัดต่างๆ จะต้องขอใช้สถานที่ของทางราชการก่อน หากไม่มีจึงขอเช่าจากภาคเอกชน

๒) ขอเช่าจากภาคเอกชน โดยสำรวจข้อมูลจากภาคราชการ ภาคธุรกิจและภาคเอกชนในจังหวัดเป้าหมาย เพื่อพิจารณาสถานที่ที่มีความเหมาะสมในด้านต่างๆ ได้แก่ ความเหมาะสมทางกายภาพ ความสวยงาม ความเป็นสัดส่วนเฉพาะ ความเหมาะสมด้านงบประมาณ เป็นต้น

คณะทำงานได้ดำเนินการจัดหาสถานที่จัดตั้งศาลปกครองในภูมิภาคตามแนวทางที่สำนักงานศาลปกครองกำหนด ในระยะแรกได้มีการจัดหาสถานที่เพื่อใช้เป็นที่ทำการศาลปกครองในภูมิภาคกระจายไปทั่วทุกภาค จำนวน ๘ แห่ง แต่เนื่องจากไม่มีสถานที่ของทางราชการหรือพื้นที่ใช้สอยเพียงพอต่อการดำเนินงานของศาลปกครองในภูมิภาคทั้ง ๘ แห่ง สำนักงานศาลปกครองจึงได้เตรียมการขอเช่าอาคารจากภาคเอกชนเป็นการชั่วคราว โดยได้มีการ

รายงานการปฏิบัติงานของศาลปกครองและสำนักงานศาลปกครองประจำปี ๒๕๕๓

ขอประกาศขอเชิญผู้สนใจเสนอให้เข้าสถานที่เพื่อใช้เป็นอาคารที่ทำการศาลปกครองในภูมิภาค (ชั่วคราว)

การจัดหาอาคารสถานที่เพื่อใช้เป็นที่ทำการถาวรของศาลปกครองในภูมิภาค สำนักงานศาลปกครองได้มีการประสานงานกับกรมธนารักษ์และส่วนราชการที่เกี่ยวข้องในการเตรียมการจัดหาอาคารสถานที่ที่เหมาะสม เพื่อให้เป็นที่ทำการถาวรของศาลปกครองในภูมิภาคเบื้องต้นไว้แล้ว ในระยะต่อไปสำนักงานศาลปกครองได้มีการเตรียมการเพื่อจัดหาสถานที่จัดตั้งศาลปกครองในภูมิภาคอีกจำนวน ๙ แห่ง

๔. แผนงานจัดทำร่างระเบียบเกี่ยวกับวิธีพิจารณาคดีปกครอง คู่มือและเอกสารทางวิชาการ

๔.๑ งานจัดทำร่างระเบียบเกี่ยวกับวิธีพิจารณาคดีปกครอง

ในระยะแรกของการจัดตั้งศาลปกครอง “ระเบียบวิธีพิจารณาคดีปกครอง” ถือเป็นหัวใจสำคัญในการพิจารณาพิพากษาคดีปกครอง สำนักงานศาลปกครองจึงได้ดำเนินการยกย่องระเบียบวิธีพิจารณาคดีปกครอง ดังนี้

๑) ยกย่องระเบียบของที่ประชุมใหญ่ตุลาการในศาลปกครองสูงสุดว่าด้วยวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. เพื่อให้เป็นหลักในการดำเนินการกระบวนการพิจารณาคดีปกครองตั้งแต่เริ่มต้นถึงพิพากษาสิ้นสุดการดำเนินคดีปกครอง

๒) ยกย่องระเบียบของที่ประชุมใหญ่ตุลาการในศาลปกครองสูงสุด ว่าด้วยการจัดองค์คณะ การจ่ายสำนวน การปฏิบัติหน้าที่ของสำนวนและผู้แถลงคดี และการมอบอำนาจ เพื่อให้เป็นหลักในการดำเนินการกระบวนการพิจารณาคดีปกครองในการจัดองค์คณะ การจ่ายสำนวน การปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าของสำนวน พนักงานคดีปกครองและผู้แถลงคดี รวมทั้งการมอบอำนาจให้ดำเนินคดีปกครองแทน

๓) ยกย่องระเบียบ ก.ค.ป. ว่าด้วยอำนาจหน้าที่ประธานศาลปกครองสูงสุด และอธิบดีศาลปกครองชั้นต้นและการบริหารงานศาลปกครอง พ.ศ. เพื่อกำหนดอำนาจหน้าที่ของประธานศาลปกครองสูงสุดและอธิบดีศาลปกครองชั้นต้นและการบริหารงานศาลปกครอง

๔.๒ งานจัดทำคู่มือทางวิชาการ

เพื่อกระชับในการปฏิบัติงานพิจารณาคดีปกครองของพนักงานคดีปกครอง และตุลาการศาลปกครอง สำนักงานศาลปกครองได้จัดทำคู่มือและคำอธิบายเกี่ยวกับหลักกฎหมายในเรื่องต่างๆ เช่นอำนาจของศาลปกครอง รวมถึงแนวทางในการพิจารณาพิพากษาคดี

ปกครองประเภทต่างๆ และกรณีตัวอย่าง โดยครอบคลุมประเด็นในเรื่องต่างๆ ได้แก่ คดีปกครองเกี่ยวกับการบริหารงานบุคคลและวินัยของข้าราชการ คดีปกครองเกี่ยวกับการควบคุมอำนาจและผังเมือง คดีปกครองเกี่ยวกับทรัพย์สินและสัญญาซื้อขายที่ดิน คดีปกครองเกี่ยวกับสัญญาเช่าที่ดินหลังหรือทรัพย์สิน คดีปกครองเกี่ยวกับที่ดิน คดีปกครองเกี่ยวกับสวัสดิการและสิทธิประโยชน์ของข้าราชการ คดีปกครองเกี่ยวกับสิ่งแวดล้อม การสาธารณสุข และเหตุเดือดร้อนรำคาญ

รายงานการปฏิบัติงานของศาลปกครองและสำนักงานศาลปกครองประจำปี ๒๕๕๔

นอกจากนั้น ยังจัดทำคู่มือการปฏิบัติงานของพนักงานคดีปกครอง ตุลาการ - เจ้าของสำนวน และตุลาการผู้แถลงคดีปกครอง ขึ้นเพื่อประโยชน์ในการปฏิบัติงานของพนักงานคดีปกครอง ตุลาการเจ้าของสำนวน และตุลาการผู้แถลงคดีปกครอง ตั้งแต่เริ่มรับคำฟ้อง จนกระทั่งมีการทำคำพิพากษา และคู่มือการคัดเลือกตุลาการศาลปกครอง ซึ่งจัดทำขึ้นเพื่อเป็นแนวทางในการปฏิบัติงานเกี่ยวกับการคัดเลือกตุลาการศาลปกครองที่มีคุณภาพ

๔.๓ งานแปลเอกสารทางวิชาการ

ดำเนินการแปลเอกสารทางวิชาการจากภาษาไทยเป็นภาษาต่างประเทศและจากภาษาต่างประเทศเป็นภาษาไทย สำหรับภาษาต่างประเทศที่ทำกรแปล ได้แก่ ฝรั่งเศสและเยอรมัน เป็นต้น ทั้งนี้ เพื่อนำมาใช้ประโยชน์ในการศึกษาเปรียบเทียบหลักกฎหมายทั้งในส่วนกฎหมายสารบัญญัติและวิธีสบัญญัติ ดังนี้

- ๑) การควบคุมตรวจสอบองค์ประกอบคดีปกครองตามกฎหมายเยอรมัน
- ๒) วิธีพิจารณาในชั้นตรวจคำฟ้องและแสวงหาข้อเท็จจริงและสรุปสำนวน
- ๓) บันทึกระเบียบหรือระยะเวลาการฟ้องคดีปกครองตามกฎหมายไทยและ

ฝรั่งเศส

- ๔) การอุทธรณ์ (Berufung) ในคดีปกครองของเยอรมัน

๕) บันทึกปัญหาการบังคับคดีปกครองกฎหมายไทยและแนวทางแก้ไขโดยเทียบเคียงกับกฎหมายฝรั่งเศส

- ๖) ศาลปกครองชั้นต้นและศาลปกครองชั้นอุทธรณ์
- ๗) กฎหมายวิธีพิจารณาคดีปกครองของเยอรมัน
- ๘) คำสั่งทางปกครองของเจ้าหน้าที่ตำรวจตามกฎหมายเยอรมัน
- ๙) ระยะเวลาในการฟ้องคดีปกครองตามกฎหมายเยอรมัน
- ๑๐) การบังคับคดีปกครองตามกฎหมายเยอรมัน
- ๑๑) ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาคดีในศาลปกครองชั้นต้น และศาลปกครองชั้นอุทธรณ์ของฝรั่งเศส (บางมาตรา)

- ๑๒) การฟ้องคดีปกครอง

๑๓) การฟ้องโต้แย้งนิติกรรมทางปกครองและการฟ้องเพื่อให้ฝ่ายปกครองออกนิติกรรมทางปกครองตามกฎหมายเยอรมัน

๑๔) บทความเรื่อง "L'EXAMEN d'un DOSSIER CONTENTIEUX par le TRIBUNAL ADMINISTRATIF"

- ๑๕) ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาคดีปกครองของฝรั่งเศส
- ๑๖) ประเภทคดีปกครองและผู้มีสิทธิฟ้องคดีปกครองแต่ละประเภท
- ๑๗) ปรากฏเอกสารงานแปลของ ดร. ชำนาญดี แสงศักดิ์ เนื่อง อธิการของ

ฝรั่งเศสในด้านการปฏิรูประบบกฎหมายการเมืองและการปกครองในประเทศไทย

รายงานการปฏิบัติงานของศาลปกครองและสำนักงานศาลปกครองประจำปี ๒๕๕๓

๔.๔ งานจัดทำโครงการวิจัยเพื่อนำผลการวิจัยมาใช้ประกอบการพิจารณาตัดสินคดีปกครอง

๔.๔.๑ งานจัดทำโครงการศึกษาวิจัยโครงการจัดจ้างที่ปรึกษา เพื่อนำผลการวิจัยมาใช้ประกอบในการปฏิบัติงานของพนักงานคดีปกครองและตุลาการศาลปกครอง โดยเป็นโครงการต่อเนื่องระหว่างปีงบประมาณ ๒๕๔๓ และ ๒๕๔๔ จำนวน ๒ โครงการ ได้แก่ จรรยาบรรณของตุลาการศาลปกครอง การบังคับคดีปกครอง คดีปกครองเกี่ยวกับสัญญาทางปกครอง คดีปกครองเกี่ยวกับละเมิดและความรู้เบื้องต้นทางปกครอง คดีปกครองเกี่ยวกับดุลพินิจของฝ่ายปกครอง และคดีปกครองเกี่ยวกับคำวินิจฉัยของคณะกรรมการวินิจฉัยข้อพิพาท

๔.๔.๒ งานจัดทำโครงการศึกษาวิจัยโดยจัดจ้างที่ปรึกษา เพื่อนำผลการวิจัยมาใช้ประกอบการจัดทำคู่มือทางวิชาการของสำนักงานศาลปกครอง และเพื่อที่จะได้มีแนวทางในการปฏิบัติงานของพนักงานคดีปกครองและตุลาการศาลปกครอง โดยได้ดำเนินการจัดจ้างสถาบันวิจัยและให้คำปรึกษาแห่งมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์เป็นผู้ดำเนินการ จำนวน ๒๑ เรื่อง ดังนี้

- ๑) เจตนารมณ์และความเป็นมาของบทบัญญัติในมาตราต่าง ๆ ของพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒
- ๒) วิธีพิจารณาคดีปกครองของศาลปกครองไทย
- ๓) การปฏิบัติหน้าที่ของตุลาการศาลปกครอง
- ๔) ระบบงานธุรการและการเงินศาลปกครอง
- ๕) ระบบและวิธีการในการคัดเลือกตุลาการศาลปกครอง
- ๖) คดีปกครองเกี่ยวกับการเวนคืนอสังหาริมทรัพย์
- ๗) คดีปกครองเกี่ยวกับที่ดิน
- ๘) คดีปกครองเกี่ยวกับการควบคุมอาคารและผังเมือง
- ๙) คดีปกครองเกี่ยวกับสวัสดิการและสิทธิประโยชน์ของข้าราชการ
- ๑๐) คดีปกครองเกี่ยวกับสิ่งแวดล้อม การสาธารณสุข และเหตุฉุกเฉิน

จำนวน

- ๑๑) มาตราการระงับเหตุที่เกิดขึ้นระหว่างการพิจารณา
- ๑๒) ความเกี่ยวพันและการแบ่งอำนาจและเขตอำนาจระหว่างศาลปกครอง นิตยภัตศาลปกครองกับศาลอื่น

๑๓) คดีปกครองเกี่ยวกับองค์การวิชาชีพต่าง ๆ เช่น แพทย์ หนายศรวม
วิศวกร หนังสือกพิมพ์

- ๑๔) คดีปกครองเกี่ยวกับการบริหารบุคคลและวินัยของข้าราชการ
- ๑๕) คดีปกครองเกี่ยวกับการละเลยต่อหน้าที่หรือปฏิบัติหน้าที่ล่าช้าเกิน

สมควร

- ๑๖) คดีปกครองเกี่ยวกับการพัสดุและสัญญาับทางราชการ

รายงานการปฏิบัติงานของศาลปกครองและสำนักงานศาลปกครองประจำ ปี ๒๕๕๓

๑๗) คดีปกครองเกี่ยวกับองค์ประกอบของส่วนท้องถิ่น ศึกษาบทบาทอำนาจหน้าที่ขององค์ประกอบของส่วนท้องถิ่น

๑๘) การดำเนินคดีปกครองของหน่วยงานของรัฐ

๑๙) อำนาจหน้าที่และการประสานงานระหว่างผู้ตรวจการแผ่นดินของรัฐสภากับศาลปกครอง

๒๐) หลักกฎหมายปกครองฝรั่งเศส

๒๑) หลักกฎหมายปกครองเยอรมัน

๔.๕ งานค้นคว้ารวบรวมและจัดทำเอกสารทางวิชาการ

๔.๕.๑ งานค้นคว้าและรวบรวมเอกสารทางวิชาการ

๑) รวบรวมวิทยานิพนธ์จากกฎหมายมหาชนจากมหาวิทยาลัยต่าง ๆ รวบรวมเอกสารหรือตำรากฎหมายจากต่างประเทศ รวบรวมคำวินิจฉัยของคณะกรรมการวินิจฉัยร้องทุกข์ ตั้งแต่เริ่มก่อตั้งในปี พ.ศ. ๒๕๒๒ - ปัจจุบัน และรวบรวมความเห็นของคณะกรรมการร่างกฎหมายตั้งแต่อดีต - ปัจจุบัน

๒) ค้นคว้าหลักกฎหมายเกี่ยวกับวิธีพิจารณาคดีปกครองของประเทศฝรั่งเศส เพื่อรวบรวมไว้เป็นเอกสารในการค้นคว้าทางวิชาการ ดังนี้

- THE FRENCH LEGAL SYSTEM AN INTRODUCTION
- THE FRENCH LEGAL SYSTEM
- PRINCIPLES OF FRENCH LAW

๓) ค้นคว้าข้อมูลเกี่ยวกับเงินเดือนและสถานะของผู้พิพากษาในประเทศฝรั่งเศสและเยอรมัน เพื่อรวบรวมไว้เป็นเอกสารในการค้นคว้าทางวิชาการ

๔.๕.๒ งานจัดทำบทความและเอกสารทางวิชาการเพื่อดำเนินการเผยแพร่แก่บุคลากรศาลปกครองสูงสุดและข้าราชการในสำนักงานศาลปกครอง

๑) บทความทางวิชาการเรื่องประเภทคดีปกครองและผู้มีสิทธิฟ้องคดีปกครอง

๒) เอกสารการสัมมนาได้แก่สัมมนาทางวิชาการ เรื่อง ปัญหาเขตอำนาจศาลปกครองกับศาลยุติธรรม

๓) บทความเรื่อง ศาลรัฐธรรมนูญ : บทบาทและวิธีคิดที่ควรสะท้อน

๔) บทความ เรื่อง ปัญหาการบังคับคดีปกครองตามกฎหมายไทยและแนวทางแก้ไข

LIRT

๕. แผนงานจัดทำระบบข้อมูลทางกฎหมายและข้อมูลสารสนเทศของศาลปกครองและสำนักงานศาลปกครอง

๕.๑ งานจัดทำระบบข้อมูลทางกฎหมาย

เตรียมการศึกษาคู่มือและวิเคราะห์ และออกแบบโดยสร้างฐานข้อมูลและวิธีการจัดเก็บข้อมูลทางกฎหมาย

๕.๒ งานจัดตั้งห้องสมุดทางกฎหมายสำหรับศาลปกครองและสำนักงานศาลปกครอง

ดำเนินการจัดซื้อวัสดุอุปกรณ์และครุภัณฑ์ของห้องสมุดจำนวน ๓๕ รายการ รวมทั้งเตรียมการจัดซื้อระบบคอมพิวเตอร์วิเคราะห์เอกสารนิติศาสตร์ของห้องสมุด จำนวน ๑ ระบบ และได้ดำเนินการนำเข้าหนังสือ จำนวนทั้งสิ้น ๒,๔๓๙ เล่ม จำแนกเป็นหนังสือที่สั่งซื้อ จำนวน ๑,๒๒๒ เล่ม และหนังสือที่ได้รับยกย่องคืนทุนการ จำนวน ๑,๐๑๗ เล่ม ในส่วนของสิ่งพิมพ์ต่อเนื่องได้ดำเนินการนำเข้าจำนวนทั้งสิ้น ๖,๓๐๖ เล่ม/ฉบับ จำแนกเป็นวารสารที่ได้รับจากการสั่งซื้อ จำนวน ๕๗๔ เล่ม วารสารที่ได้รับยกย่องคืนทุนการ จำนวน ๒๑๗ เล่ม หนังสือพิมพ์ จำนวน ๖๖๔ ฉบับ และราชกิจจานุเบกษา จำนวน ๔,๖๔๗ เล่ม รวมทั้งสิ่งซื้อซ้ำรวม เทปวีดีโอและเทปคาสเซ็ท จำนวน ๘๔ แผ่น/ม้วน และรวบรวมรายชื่อหนังสือกฎหมายและสาขาที่เกี่ยวข้องกับการปฏิบัติงานของศาลปกครองและสำนักงานศาลปกครองจากสำนักพิมพ์ต่าง ๆ

ในด้านการทำบัตรรายการและวิเคราะห์หมวดหมู่ ดำเนินการรวบรวมคำร่างและคู่มือสำหรับใช้ในงานทำบัตรรายการและวิเคราะห์หมวดหมู่วัสดุสารนิเทศ ศึกษารูปแบบลงรายการบรรณานุกรมสำหรับคอมพิวเตอร์ เพื่อใช้ในห้องสมุดสำนักงานศาลปกครอง โดยกำหนดเขตข้อมูลต่างๆ ที่จะนำมาแสดงผล หรือใช้ในการสืบค้นข้อมูลเพื่อรองรับการนำระบบโปรแกรมสำเร็จรูปห้องสมุดอัตโนมัติมาใช้กับงานห้องสมุด นอกจากนั้น ยังดำเนินการลงทะเบียนวัสดุสารนิเทศประเภทต่างๆ ได้แก่ พระราชบัญญัติต่างๆ คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยร้องทุกข์ความเห็นคณะกรรมการร่างกฎหมาย หนังสือภาษาไทย อังกฤษ และฝรั่งเศส รวมจำนวนทั้งสิ้น ๓,๓๔๘ เล่ม ลงรายการวัสดุสารนิเทศในฐานข้อมูลคอมพิวเตอร์ Worksheet จำนวน ๒,๐๔๓ เล่ม และให้เลขหมู่วัสดุสารนิเทศ ๒๔๘ เล่ม

ส่วนงานบริการ ได้ให้บริการยืมและรับคืน จำนวน ๔,๒๒๔ เล่ม บริการตอบคำถามและช่วยการค้นคว้า จำนวน ๑,๓๕๐ เรื่อง และบริการยืมระหว่างห้องสมุด จำนวน ๒๐ เล่ม รวมทั้งในส่วนของการระบบห้องสมุดอัตโนมัติระหว่างการศึกษาและระบบห้องสมุดอัตโนมัติของแต่ละบริษัทที่ยังคงอยู่ในประเทศไทย โดยศึกษาข้อดีข้อเสียของโปรแกรมสำเร็จรูปอัตโนมัติของแต่ละบริษัทและพิจารณาในเรื่องความเหมาะสมต่อการใช้งานในสำนักงานศาลปกครอง

๕.๓ งานจัดทำระบบสารสนเทศโดยเทคโนโลยีสารสนเทศ เพื่อเชื่อมโยงและประสานงานกันในการปฏิบัติงานระหว่างศาลปกครองสูงสุด ศาลปกครองกลาง ศาลปกครองในภูมิภาค และสำนักงานศาลปกครอง

รายงานการปฏิบัติงานของศาลปกครองและสำนักงานศาลปกครองประจำปี ๒๕๕๓

- ๑) จัดทำแผนแม่บทเทคโนโลยีสารสนเทศของสำนักงานศาลปกครอง
- ๒) ดำเนินการจัดหาคอมพิวเตอร์และอุปกรณ์ต่างๆ ให้แก่สำนักงานศาลปกครองไปแล้วบางส่วนและอยู่ในระหว่างดำเนินการจัดซื้อในส่วนที่เหลือ
- ๓) จัดทำระบบงานสารสนเทศสำหรับงานบริหารภายในสำนักงานศาลปกครอง ได้แก่ ระบบงานบริหารศาลปกครองสูงสุดและศาลปกครองชั้นต้น ระบบงานรับโอนข้าราชการ งบประมาณเงินเดือน ระบบงานงบประมาณ ระบบวัสดุครุภัณฑ์ ระบบบุคลากร ระบบประเมินความเหมาะสมกับตำแหน่ง
- ๔) ระบบงานที่กำลังอยู่ในระหว่างดำเนินการ ได้แก่ ระบบงานบริหารภายใน หรือระบบ Intranet Electronic Mail เพื่อติดต่อสื่อสารกันภายในศาลปกครองและสำนักงานศาลปกครอง ระบบงานสอบถามและค้นคว้าข้อมูลเกี่ยวกับคดีและคำพิพากษา โดยผ่านเครือข่าย Internet

๖. แผนงานฝึกอบรมและพัฒนาบุคลากรศาลปกครอง ข้าราชการฝ่ายศาลปกครอง และบุคลากรภาครัฐที่เกี่ยวข้อง

สำนักงานศาลปกครองได้ดำเนินการจัดฝึกอบรมและสัมมนาข้าราชการฝ่ายศาลปกครองแล้วหลายรุ่นหลายหลักสูตร จำแนกเป็นหลักสูตรจัดฝึกอบรม จำนวน ๔ หลักสูตร จัดประชุมและสัมมนา จำนวน ๒ ครั้ง รวมทั้งงานต้อนรับการเยี่ยมชมกิจการและดูงานศาลปกครอง จำนวน ๒ คณะ โดยมีรายละเอียด ดังนี้

๖.๑ งานจัดฝึกอบรม

หลักสูตร	จำนวนรุ่นที่จัด (รุ่น)	จำนวนผู้รับ การอบรม (คน)
๑) “ความรู้พื้นฐานการปฏิบัติราชการ”	๓	๑๗๑
๒) “การเขียนหนังสือราชการ”	๔	๑๗๕
๓) “ความรู้เกี่ยวกับการใช้เครื่องและโปรแกรมคอมพิวเตอร์”	๑๔	๓๐๖
๔) “เสวนากรณีการบริหาร”	๑	๒๕
รวม ๔ หลักสูตร	๒๒	๖๗๗

งานอื่นๆ และหลักสูตรฝึกอบรมที่ได้เข้าร่วมดำเนินการ ได้แก่ หลักสูตรการฝึกอบรมข้าราชการฝ่ายศาลปกครองที่ทำหน้าที่เกี่ยวกับงานคดี เรื่อง “การทำงานเกี่ยวกับคดีของศาลปกครอง” จำนวน ๔ รุ่น งานฝึกอบรมและสัมมนาเชิงปฏิบัติการสำหรับบุคลากรในศาลปกครองชั้นต้น งานฝึกอบรมข้าราชการ พนักงานรัฐวิสาหกิจ เจ้าหน้าที่ของรัฐ และงานฝึกอบรมทนายความและตัวแทนองค์กรภาคเอกชน งานจัดทำคู่มือการปฏิบัติงานพิจารณาคดีปกครองและงานเข้าร่วมประชุมนานาชาติด้านกฎหมายปกครอง

รายงานการปฏิบัติงานของศาลปกครองและสำนักงานศาลปกครองประจำปี ๒๕๕๓

๖.๒ งานจัดประชุมและสัมมนา

เรื่อง	จำนวนผู้เข้าร่วมประชุมสัมมนา	วันเวลาและสถานที่
๑. จัดเสวนาตุลาการศาลปกครองสูงสุด ครั้งที่ ๑	๕๐	วันที่ ๖ กันยายน ๒๕๕๓ ณ โรงแรมสยามซิตี้
เรื่อง "การเตรียมบุคลากรของศาลปกครอง"		พญาไท กรุงเทพฯ
๒. จัดประชุมเชิงปฏิบัติการเพื่อพิจารณาร่างแผนแม่บทของศาลปกครองและสำนักงานศาลปกครอง	๔๓	ระหว่างวันที่ ๒๒-๒๔ กันยายน ๒๕๕๓ ณ โรงแรมดุสิตริเวอร์ไซด์ โอลิมปิก ซิตี้ อำเภอชะอำ จังหวัดเพชรบุรี ผู้เข้าร่วมประชุมประกอบด้วย
		ตุลาการศาลปกครองสูงสุด ที่ปรึกษาพิเศษ
		สำนักงานศาลปกครอง ผู้บริหารสำนักงาน
		ศาลปกครอง ผู้แทนอเนกภาคี ผู้แทนมูลนิธิ
รวม ๒ ครั้ง	๙๓	คอนราดอาเดนาวร์

งานจัดสัมมนาที่ได้รับมอบหมายได้แก่ หลักสูตรสัมมนาตุลาการศาลปกครองสูงสุด เรื่อง "ทิศทางและแผนการทำงานของสำนักงานศาลปกครอง" (จำนวน ๑ รุ่น) หลักสูตรการสัมมนาข้าราชการและผู้ทรงคุณวุฒิ เรื่อง "ความคาดหวังของประชาชนกับศาลปกครอง" จำนวน ๑ รุ่น หลักสูตรการสัมมนาสถาบันอุดมศึกษา เรื่อง "สังคมไทยก้าวไกลกับศาลปกครอง" จำนวน ๑ รุ่น หลักสูตรการสัมมนาประชาชน ๔ ภาค เรื่อง "ศาลปกครองหนทางเพื่อสิทธิของประชาชน" จำนวน ๔ รุ่น งานสัมมนาข้าราชการศาลปกครองด้านงานคดี

๖.๓ งานเยี่ยมชมกิจการและดูงานศาลปกครอง

ดำเนินการต้อนรับคณะเยาวชนประชาธิปไตยด้วยใจ คณะอาจารย์และเจ้าหน้าที่โครงการจากกรมประชาสัมพันธ์ จำนวน ๑๕๐ คน ในการเยี่ยมชมกิจการศาลปกครองตามโครงการเยาวชนประชาธิปไตยด้วยใจของกรมประชาสัมพันธ์ ณ ห้องสัมมนา ชั้น ๓๓ สำนักงานศาลปกครอง และดำเนินการจัดการดูงานและฝึกปฏิบัติให้กับคณะนักศึกษาดูงานโครงการอบรมกฎหมายมหาชน รุ่นที่ ๑๐ ของคณะนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ จำนวน ๙๐ คน

๗. แผนงานประชาสัมพันธ์สำนักงานศาลปกครอง

๗.๑ งานเผยแพร่ประชาสัมพันธ์งานศาลปกครอง

๗.๑.๑ ทางสื่อหนังสือพิมพ์ และสิ่งพิมพ์อื่นๆ

จัดทำและส่งข่าวไปยังหนังสือพิมพ์ ๑๔๔ ฉบับ โดยมีเนื้อหาที่สำคัญ อาทิ ผลการคัดเลือกประธานตุลาการศาลปกครองสูงสุด ศาลปกครองไม่เห็นด้วยกับทนายร่วมเป็นailand กรรมการพิทักษ์สิทธิเลือกตั้ง คุณสมบัติทั่วไปของผู้สมัครตุลาการศาลปกครองชั้นต้น การเตรียมการจัดตั้งศาลปกครองในภูมิภาค รายชื่อผู้ผ่านการทดสอบข้อเขียนตุลาการศาลปกครองชั้นต้น

รายงานการปฏิบัติงานของศาลปกครองและสำนักงานศาลปกครองประจำปี ๒๕๔๓

ข้าราชการรับสมัครงาน เป็นต้น นอกจากนั้น ได้มีการเตรียมความพร้อมในด้านข้อมูลทางวิชาการ และข้อมูลความรู้ความก้าวหน้าในการดำเนินงานของศาลปกครองอาทิ บทความ เพื่อประชาสัมพันธ์ ผ่านสื่อสิ่งพิมพ์

๗.๑.๒ ทางสถานศึกษาและสถาบันการศึกษาต่างๆ

จัดส่งประกาศสำนักงานศาลปกครองเรื่องการรับโอนข้าราชการไปยังหน่วยงานต่างๆ ได้แก่ กระทรวง ทบวง กรม มหาวิทยาลัย องค์การอิสระ จำนวน ๘๐ แห่ง

๗.๒ งานจัดทำคู่มือการฟ้องคดีปกครองและเอกสารประชาสัมพันธ์งานศาลปกครอง เพื่อแจกจ่ายให้แก่ผู้มาชุมชน องค์การภาคเอกชน และประชาชนผู้สนใจทั่วไป

การดำเนินงานจัดทำคู่มือการฟ้องคดีปกครองอยู่ในขั้นตอนการตรวจสอบและปรับปรุงด้านเนื้อหาและภาษา ซึ่งการกลั่นกรองตรวจสอบในด้านเนื้อหาและภาษาอาจจะต้องใช้เวลาเนื่องจากเป็นหนังสือที่ใช้เผยแพร่ในระหว่างและการจัดทำแต่ละครั้งจะต้องพิมพ์เป็นจำนวนมาก จึงต้องระมัดระวังมิให้ข้อมูลผิดพลาด นอกจากนั้น ยังได้จัดทำสื่อสิ่งพิมพ์เพื่อใช้เผยแพร่ในระยะแรกโดยได้แจกจ่ายหนังสือเผยแพร่ประชาสัมพันธ์ เรื่อง “ประชาชนกับศาลปกครอง” ไปแล้วประมาณ ๒,๐๐๐ เล่ม

๗.๓ กิจกรรมสัมพันธ์มวลชนสัมพันธ์

ร่วมกิจกรรมกับสื่อมวลชน อาทิ ไปร่วมแสดงความยินดีในวันครบรอบสถาปนาช่อง ๑๑ หนังสือพิมพ์กรุงเทพธุรกิจ และหนังสือพิมพ์ไทยโพสต์ เป็นต้น เพื่อก่อให้เกิดการสร้างความเข้าใจระหว่างประชาชนและผู้สนใจที่สื่อมวลชนได้ให้ความรู้และคำแนะนำ และร่วมมือเผยแพร่ข่าวสารศาลปกครองด้วยดีเสมอมา

๗.๔ การตอบข้อซักถามและจัดหาข้อมูลแก่ผู้ร้องขอต่อศาลปกครอง

ตอบข้อซักถามแก่ผู้สนใจทางโทรศัพท์ในด้านความรู้เกี่ยวกับศาลปกครองและการสรรหาบุคลากร จัดหาข้อมูลให้แก่ผู้ร้องขอ อาทิ พระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองฯ ประชาชนกับศาลปกครองตามกฎหมายไทยและภาษาต่างประเทศ รายชื่อคณะตุลาการศาลปกครองสูงสุด โดยมีผู้ร้องขอทั้งในกรุงเทพฯ และต่างจังหวัด รวมทั้งสถาบันการศึกษาต่างๆ และได้จัดทำบันทึกรายชื่อ และหน่วยงานของผู้สนใจไว้เป็นข้อมูลพื้นฐานตั้งแต่เดือนกันยายน ๒๕๔๒ เป็นต้นมา

๗.๕ การตรวจสอบข่าวสารศาลปกครองและเผยแพร่ข่าวสารข้อมูลที่เป็นประโยชน์ต่อบุคคลในหน่วยงาน

ตรวจสอบติดตามและเผยแพร่ข่าวสารศาลปกครองและข่าวสารข้อมูลอื่นๆ ที่เป็นประโยชน์ต่อบุคลากรในหน่วยงานเป็นประจำทุกวัน อีกทั้งได้จัดเก็บรวบรวมข่าวสารทั้งหมดไว้อย่างเป็นระบบโดยแยกเป็น ๑ เดือน/๑ แฟ้มข้อมูล

๘. ผลการดำเนินงานด้านอื่นๆ ที่สำคัญ

๘.๑ ความร่วมมือกับหน่วยงานต่างประเทศ

๘.๑.๑ มูลนิธิคอนราด อาเดนาวร์ (KONRAD ADENAUER FOUNDATION)

รายงานการปฏิบัติงานของศาลปกครองและสำนักงานศาลปกครองประจำปี ๒๕๔๓

DATION) ได้ให้ความร่วมมือกับสำนักงานศาลปกครองในรูปของโครงการความช่วยเหลือ ในปี พ.ศ. ๒๕๔๓ โดยให้การสนับสนุนด้านการทักวิจัยเกี่ยวกับกฎหมาย การจัดซื้อหนังสือและวารสารด้านกฎหมายทั้งภาษาไทยและต่างประเทศเข้าห้องสมุด การจัดประชุมเชิงปฏิบัติการเกี่ยวกับแผนแม่บทของศาลปกครองและสำนักงานศาลปกครอง ระหว่างวันที่ ๒๓-๒๔ กันยายน ๒๕๔๓ ณ โรงแรมดุสิต วิลลอร์ท แคนดี้ โฮเทลล์ จังหวัดเพชรบุรี

๔.๑.๒ ธนาคารโลก (World Bank) สำนักงานศาลปกครองได้ดำเนินการติดต่อประสานงานกับเจ้าหน้าที่สำนักงานธนาคารโลกประจำประเทศไทย เพื่อวางแผนทางความร่วมมือระหว่างสำนักงานศาลปกครองและธนาคารโลกในภาพรวม และได้จัดทำเอกสารเสนอโครงการขอรับเงินความช่วยเหลือแบบให้เปล่าของรัฐบาลเป็นทุนจากธนาคารโลก เพื่อนำมาใช้ในการพัฒนาแนวทางการทำงานของศาลปกครอง รวมทั้งได้มีการประสานงานกับสำนักงานบริหารหนี้สาธารณะ กระทรวงการคลัง (ในฐานะผู้บริหารเงินความช่วยเหลือที่ให้นานรัฐบาลไทย) เพื่อประสานกับธนาคารโลกในการขออนุมัติโครงการจัดประชุมเชิงปฏิบัติการเกี่ยวกับแผนแม่บทของศาลปกครองและสำนักงานศาลปกครอง และขอรับเงินช่วยเหลือมาใช้ในการจัดตั้งศาล นอกจากนั้น ได้จัดเตรียมเอกสารประกอบการประชุม และรายงานสรุปผลการประชุมเชิงปฏิบัติการ ฉบับภาษาอังกฤษสำหรับผู้เชี่ยวชาญของธนาคารโลก ประจำกรุงวอชิงตัน ดี.ซี. ซึ่งเดินทางมาเข้าร่วมการประชุม

๔.๑.๓ AusAID ประเทศออสเตรเลีย ให้ความสนับสนุนศาลปกครองและสำนักงานศาลปกครองด้านการทักวิวิจัย และการฝึกอบรม สัมมนา เพื่อพัฒนาบุคลากรของศาลปกครองและสำนักงานศาลปกครอง โดยแบ่งคดีได้เป็น ๒ ระยะ คือ

- ๑) ระยะที่ ๑ ในปีงบประมาณ ๒๕๔๓ สำนักงานศาลปกครองได้รับการสนับสนุนให้จัดทำโครงการเสวนาตุลาการศาลปกครองสูงสุด ซึ่งดำเนินการจัดการเสวนาแลกเปลี่ยนความคิดเห็นระหว่างตุลาการศาลปกครองสูงสุด ผู้ทรงคุณวุฒิและผู้บริหารของสำนักงานศาลปกครองในเรื่อง “การเตรียมบุคลากรของศาลปกครอง” เมื่อวันที่ ๒ กันยายน ๒๕๔๓ ณ โรงแรมสยามซิตี้ กรุงเทพฯ นอกจากนั้นยังได้รับการสนับสนุนในด้านค่าสัมมนา ฝึกอบรมอื่น ๆ รวมทั้งการจัดทำหนังสือเผยแพร่ประชาสัมพันธ์ความรู้เกี่ยวกับศาลปกครองให้กับประชาชนทั่วไป
- ๒) ระยะที่ ๒ โดยขอความร่วมมือทางวิชาการจากรัฐบาลออสเตรเลีย ได้แก่ ทุนการศึกษาระดับปริญญาโท ด้านกฎหมายปกครอง กฎหมายมหาชน และการบริหารงานศาล ทุนฝึกอบรมสัมมนาทั้งในประเทศและต่างประเทศ จำนวน ๓ หลักสูตร ทุนช่วยเหลือด้านประชาสัมพันธ์ ซึ่งได้รับการตอบรับในเบื้องต้นแล้ว

๔.๑.๔ จัดทำคำขอรับความช่วยเหลือจากทบวงการต่างประเทศฝรั่งเศส ได้รับ ความช่วยเหลือจากทบวงการต่างประเทศฝรั่งเศส ได้แก่ ทุนการศึกษาระดับปริญญาเอกด้านกฎหมายมหาชน ณ ประเทศฝรั่งเศส จำนวน ๑ ทุน ทุนด้านประเทศฝรั่งเศส จำนวน ๒ ทุน

๔.๑.๕ จัดทำคำขอรับความร่วมมือทางวิชาการจากประเทศแคนาดา ญูปูน และเยอรมัน เพื่อสนับสนุนการดำเนินงานในด้านต่าง ๆ ของสำนักงานศาลปกครอง

รายงานการปฏิบัติงานของศาลปกครองและสำนักงานศาลปกครองประจำปี ๒๕๕๑

๔.๒ ความร่วมมือกับหน่วยงานในประเทศ

๔.๒.๑ จัดทำคำขอรับการจัดสรรทุนการศึกษาจากสำนักงาน ก.พ. โดยได้รับการจัดสรรจากสำนักงาน ก.พ. จำนวน ๓ ทุน ดังนี้

๑) ทุนบุคคลทั่วไป ทุนระดับปริญญาโท-เอก ด้านการบริหารงานศาล ณ ประเทศสหรัฐอเมริกา จำนวน ๑ ทุน ทุนระดับปริญญาโท-เอก ด้านกฎหมายปกครอง ณ ประเทศสวีเดน จำนวน ๑ ทุน

๒) ทุนพัฒนาข้าราชการ ทุนระดับปริญญาโท-เอก ด้านกฎหมายปกครอง ณ ประเทศฝรั่งเศส จำนวน ๑ ทุน

๔.๒.๒ คัดเลือกข้าราชการไปฝึกอบรมภาษาอังกฤษ ณ กรมวิเทศสหการ จัดส่งข้าราชการสำนักงานศาลปกครองไปทดสอบ เพื่อรับการคัดเลือกไปฝึกอบรมภาษาอังกฤษ ณ กรมวิเทศสหการ หลักสูตรการใช้ภาษาอังกฤษในการปฏิบัติงาน (ILC)

๔.๓ จัดทำเอกสารและข้อมูลเพื่อเผยแพร่แก่หน่วยงานและบุคคลต่างประเทศ จัดเตรียมเทปสัมภาษณ์ของเลขาธิการสำนักงานศาลปกครองเพื่อเผยแพร่ในเอกสารข่าวจาก PRD NEWS Round Up ของกรมประชาสัมพันธ์ และจัดทำเอกสารเผยแพร่ทั้งในรูปแบบพับและรูปเล่มเกี่ยวกับการจัดตั้งและการดำเนินงานของศาลปกครองและสำนักงานศาลปกครอง เพื่อเผยแพร่ไปยังสถานเอกอัครราชทูตต่างประเทศประจำประเทศไทย สำนักข่าวต่างประเทศ หอการค้าต่างประเทศในประเทศไทย และหน่วยงานต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง ตลอดจนจัดทำหนังสือแจ้งความคืบหน้าเกี่ยวกับการเลือกตั้งประธานศาลปกครองสูงสุด รองประธานศาลปกครองสูงสุด ตุลาการหัวหน้าคณะศาลปกครองสูงสุด และการดำเนินกิจการของศาลปกครองและสำนักงานศาลปกครองให้หน่วยงานต่างประเทศที่เกี่ยวข้องทราบ อาทิ ผู้แทนของมูลนิธิคอนราด อาเดนาวร์ประจำประเทศไทย ที่ปรึกษาสำนักงานความร่วมมือทางเศรษฐกิจและการพัฒนา (AusAID) และเอกอัครราชทูตฝรั่งเศสประจำประเทศไทย

๔.๔ คัดเลือกผู้สมัครเข้ารับทุนต่างประเทศ ดำเนินการคัดเลือกผู้สมัครเข้ารับทุนฝึกอบรม ของรัฐบาลเนเธอร์แลนด์ หลักสูตร International Law and Organisation for Development

๔.๕ จัดทำข้อมูลเกี่ยวกับสถานศึกษาในต่างประเทศ จัดทำข้อมูลเกี่ยวกับสถานศึกษาในต่างประเทศที่มีการสอนวิชากฎหมายปกครอง กฎหมายวิธีพิจารณาศัตติปกครอง เทคโนโลยีสารสนเทศที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินงานของศาล การแปล โดยติดต่อขอข้อมูลจากสถานเอกอัครราชทูต ๑๕ ประเทศ

LIRT

ปัญหาอุปสรรคการดำเนินงานของสำนักงานศาลปกครองในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๔๓

โดยที่พระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒ มีผลใช้บังคับตั้งแต่วันที่ ๑๑ ตุลาคม ๒๕๔๒ ซึ่งทำให้มีสำนักงานศาลปกครองเกิดขึ้นและทำหน้าที่ตามที่กฎหมายบัญญัติได้ ก่อนหน้านั้นยังไม่มีหน่วยงานใดที่ได้รับมอบหมายให้ทำหน้าที่เตรียมการเพื่อการจัดตั้งศาลปกครอง จนกระทั่งคณะรัฐมนตรีมีมติเมื่อวันที่ ๓ สิงหาคม ๒๕๔๒ มอบหมายให้สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาเป็นผู้ดำเนินการเพื่อให้มีการจัดตั้งศาลปกครองตามที่บัญญัติไว้ในร่างพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. จึงได้มีคณะทำงานเพื่อเตรียมการจัดตั้งศาลปกครองขึ้น ปัญหาและอุปสรรคในระยะเริ่มก่อตั้งจึงมีหลายประการ กล่าวคือ

๑. ปัญหาด้านงบประมาณ ดังได้กล่าวแล้วว่า แต่เดิมไม่มีหน่วยงานใดได้รับมอบหมายให้เตรียมการเพื่อการจัดตั้งศาลปกครอง จนกระทั่งใกล้เวลาที่พระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองจะประกาศใช้บังคับ คณะรัฐมนตรีจึงได้มีมติมอบหมายให้สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาเป็นผู้เตรียมการ ซึ่งเป็นช่วงเวลาที่ล่วงเลยเวลาที่กำหนดงบประมาณรายจ่ายประจำปี พ.ศ. ๒๕๔๓ แล้ว และกำลังอยู่ในช่วงให้จัดทำข้อบัญญัติได้ ซึ่งสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาก็ได้จัดทำข้อบัญญัติ และต่อมาเมื่อพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปี พ.ศ. ๒๕๔๓ ใช้บังคับ ปรากฏว่า ได้มีการจัดสรรงบประมาณให้แก่สำนักงานศาลปกครองโดยรวมอยู่ในงบกลางรายการค่าใช้จ่ายเพื่อรองรับการดำเนินงานขององค์กรตามกฎหมายรัฐธรรมนูญฉบับใหม่ (๕ ยุคแรก) ซึ่งสำนักงานศาลปกครองได้จัดทำแผนการใช้จ่ายเงินเสนอขายรัฐมนตรี เพื่อขอรับการจัดสรรเงินงบกลางดังกล่าว และกว่าที่จะได้รับอนุมัติเงินงวดแรกก็ประมาณเดือนธันวาคม ๒๕๔๒ จึงกล่าวได้ว่าในช่วง ๓ เดือนแรกของการดำเนินงาน สำนักงานศาลปกครองไม่มีเงินงบประมาณเพื่อการบริหารขององค์กรเลย ซึ่งปัญหาดังกล่าวทำให้เกิดการจัดหาบุคลากรเพิ่มมาปฏิบัติงานสนับสนุนในด้านต่างๆ ดังกล่าวต่อไปนี้

๒. ปัญหาด้านการขาดแคลนบุคลากรฝ่ายสำนักงานศาลปกครอง ในระยะแรกเมื่อพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองฯ ใช้บังคับ ได้มีประกาศสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาโอนข้าราชการและลูกจ้างของสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาส่งหนึ่ง ประมาณ ๘๕ คน (นิติกร ๓๐ คน ฝ่ายสนับสนุนซึ่งเป็นเจ้าหน้าที่ธุรการและเจ้าหน้าที่บันทึกข้อมูลเป็นส่วนใหญ่ ๒๘ คน) จึงมีปัญหาการขาดแคลนบุคลากรที่สำคัญและจำเป็นในระยะก่อตั้งสำนักงานฯ คือ ด้านการเจ้าหน้าที่ ซึ่งจะต้องมาจัดทำโครงสร้างองค์กร อัตราค่าจ้าง และบรรจุแต่งตั้งบุคคล และขาดแคลนอัตราค่าจ้างด้านการคลัง ซึ่งในระยะแรกสำนักงานศาลปกครองได้รับความสนับสนุนจากสำนักงาน ก.พ. ให้มีมติขั้วข้าราชการมา ๔ คน เพื่อจัดทำโครงสร้างอัตราค่าจ้างและเตรียมรับข้าราชการและลูกจ้าง ในระยะต่อมาจนถึงปัจจุบันก็ยังคงเร่งดำเนินการรับสมัครข้าราชการและลูกจ้างเพื่อบริการปฏิบัติงานในตำแหน่งต่างๆ อย่างต่อเนื่อง

๓. ปัญหาเรื่องสถานที่ทำการ โดยที่สำนักงานศาลปกครองไม่มีสถานที่ที่จะใช้เป็นที่ทำการ เพราะแต่เดิมได้เคยใช้อาคารที่สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาเช่าเป็นที่ทำการของหน่วยงานคณะกรรมการวินิจฉัยร้องทุกข์ และการจัดหาที่ทำการชั่วคราวของตนเองในระยะแรก

รายงานการปฏิบัติงานของศาลปกครองและสำนักงานศาลปกครองประจำปี ๒๕๔๓

ไม่อาจดำเนินการได้โดยรวดเร็ว เนื่องจากติดขัดที่ปัญหางบประมาณดังที่กล่าวมาแล้ว และปัญหาการได้สถานที่ทำการสำคัญก็ส่งผลให้การเรียกบุคลากรไม่อาจทำได้เนื่องจากไม่มีสถานที่ทำงาน ต่อมาเมื่อได้รับงบประมาณมาแล้วสำนักงานศาลปกครองจึงได้จัดหาที่ทำการชั่วคราวเพื่อใช้เป็น ที่ทำการของศาลปกครองสูงสุด ศาลปกครองกลาง และสำนักงานศาลปกครอง ณ อาคารเอ็มโพร์ ทาวเวอร์ ชั้นที่ ๓๖-๓๗ ถนนสาทรใต้ แขวงยานนาวา เขตสาทร กรุงเทพมหานคร

๔. ปัญหาเรื่องความล่าช้าในการคัดเลือกและแต่งตั้งตุลาการศาลปกครอง โดยที่ พระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองฯ ได้บัญญัติขั้นตอนการดำเนินการเกี่ยวกับการจัดตั้งและเปิด ทำการศาลปกครองไว้ว่า ให้มีการคัดเลือกตุลาการในศาลปกครองสูงสุดตามจำนวนและวิธีการที่ กฎหมายกำหนด เมื่อมีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งตุลาการในศาลปกครองสูงสุดแล้ว จึงให้มีการเลือกกันเองเป็นประธานศาลปกครองสูงสุด ๑ คน รองประธานศาลปกครองสูงสุด ๒ คน และตุลาการหัวหน้าคณะศาลปกครองสูงสุด ๔ คน ต่อจากนั้นให้ที่ประชุมใหญ่ตุลาการ ศาลปกครองสูงสุดกำหนดหลักเกณฑ์การคัดเลือกและคัดเลือกบุคคลที่มีคุณสมบัติตามที่ กฎหมายกำหนดและมีความเหมาะสมเพื่อแต่งตั้งเป็นอธิบดีศาลปกครองชั้นต้น รองอธิบดี ศาลปกครองชั้นต้น และตุลาการศาลปกครองชั้นต้น เมื่อได้มีการแต่งตั้งตุลาการศาลปกครอง ชั้นต้นแล้วจึงจะประกาศเปิดทำการศาลปกครองสูงสุดและศาลปกครองกลางได้ ซึ่งในการดำเนินการคัดเลือกตุลาการศาลปกครองสูงสุดและตุลาการศาลปกครองชั้นต้นตามหลักเกณฑ์และวิธีการ ที่กฎหมายกำหนดนั้น แม้จะได้ดำเนินการอย่างเร่งรีบแล้วแต่ก็ใช้เวลาสำหรับการคัดเลือก ตุลาการศาลปกครองสูงสุดถึง ๒ เดือนเต็ม และใช้เวลาสำหรับการคัดเลือกตุลาการศาลปกครอง ชั้นต้นถึง ๔ เดือนเต็ม ทั้งนี้ ยังไม่รวมเวลาที่วุฒิสภามีปัญหาข้อกฎหมายเกี่ยวกับการคัดเลือก ตุลาการศาลปกครองสูงสุดแรกว่าขัดรัฐธรรมนูญเพราะไม่ผ่านการพิจารณาของคณะกรรมการ ตุลาการศาลปกครองหรือไม่ นอกจากภารกิจที่จะต้องเปิดทำการศาลปกครองสูงสุดและศาล ปกครองกลางแล้ว พระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองฯ ยังได้บัญญัติให้ต้องเปิดศาลปกครองใน ภูมิภาคอีกไม่น้อยกว่าปีละ ๗ ศาล

๕. ปัญหาการจัดหาสถานที่ทำการศาลปกครองในภูมิภาค พระราชบัญญัติจัดตั้งศาล ปกครองฯ บัญญัติว่าในระยะเริ่มแรกให้มีศาลปกครองในภูมิภาค ๑๖ ศาล โดยกำหนดจังหวัดที่ เป็นสถานที่ตั้งและกำหนดเขตศาลไว้ และจะต้องเปิดศาลภูมิภาคได้ไม่น้อยกว่าปีละ ๗ ศาล สำนักงานศาลปกครองได้ตั้งคณะทำงานจัดหาสถานที่ทำการของศาลปกครองในภูมิภาค ซึ่งใน ปีแรกนี้เห็นว่าภูมิภาคที่มีความพร้อมและมีความเหมาะสมจะจัดตั้งได้แก่ ศาลปกครองเชียงใหม่ ศาลปกครองพิษณุโลก ศาลปกครองอุดรธานี ศาลปกครองนครราชสีมา ศาลปกครองระยอง ศาลปกครองชุมพร และศาลปกครองสงขลา สถานที่และอาคารที่ทำการที่คาดว่าจะจัดหาได้จะเป็น อาคารชั่วคราวซึ่งเช่าจากเอกชน เนื่องจากไม่สามารถจัดหาสถานที่ที่เป็นของทางราชการได้ เพราะบางแห่งไม่มี หรือมีแต่ไม่เหมาะสม และบางแห่งมีที่รกร้างไว้จนสิ้นบริวารที่ดิน

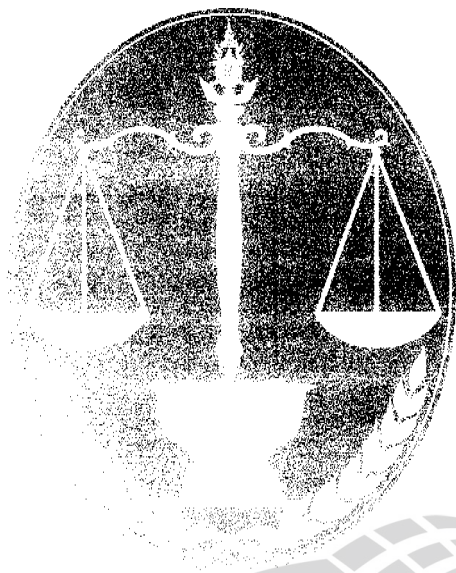
ส่วนที่ ๔ กิจการการดำเนินงานในระยะ ๕ ปี (พ.ศ. ๒๕๕๕ - พ.ศ. ๒๕๕๙)

บทนำ

วิสัยทัศน์และพันธกิจของศาลปกครองและสำนักงานศาลปกครอง
เป้าประสงค์หลักของการดำเนินงานและกลยุทธ์การดำเนินงานสู่
ความสำเร็จ

แผนหลักของศาลปกครองและสำนักงานศาลปกครอง

การติดตามและประเมินผล

LIRT

Legislative Institutional Repository of Thailand

ส่วนที่ ๔

ทิศทางการทำงานในอนาคตในระยะ ๕ ปี (พ.ศ. ๒๕๕๕ - พ.ศ. ๒๕๕๙)

บทนำ

ศาลปกครองและสำนักงานศาลปกครองเป็นองค์กรที่จัดตั้งขึ้นตามบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๖๐ มาตรา ๑๗๖ มาตรา ๒๔๐ โดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อให้เป็นองค์กรที่ทำหน้าที่พิจารณาพิพากษาคดีหรือมีคำสั่งเกี่ยวกับความชอบด้วยกฎหมายของการกระทำทางปกครอง โดยมีสำนักงานศาลปกครองเป็นหน่วยงานธุรการทำหน้าที่สนับสนุนงานของศาลปกครองทั้งทางด้านงานคดี งานธุรการศาลและงานวิชาการ ซึ่งจากการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมในภาพรวม พบว่าลักษณะงานมีแนวโน้มเพิ่มสูงขึ้นทั้งในด้านปริมาณคดีและในด้านความคาดหวังของผู้มีสิทธิการ โดยอาจแบ่งสภาพแวดล้อมดังกล่าวออกได้เป็น ๒ ลักษณะใหญ่ๆ ได้แก่

๑. สภาพแวดล้อมของคดีที่เกิดขึ้นระหว่างหน่วยราชการ หน่วยงานของรัฐ รัฐวิสาหกิจ หรือราชการส่วนท้องถิ่นหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐที่อยู่ในบังคับบัญชาหรือในกำกับดูแลของรัฐบาล (หรือที่เรียกโดยรวมว่า “หน่วยงานทางปกครอง” และ “เจ้าหน้าที่ของรัฐ”) กับเอกชน มีผลต่อการปฏิบัติงานของศาลปกครองและสำนักงานศาลปกครองที่สำคัญหลายประการ คือ

๑.๑ เป็นสภาพแวดล้อมที่มีผลมาจากการที่ประชาชนเกิดความตื่นตัวที่จะเข้ามามีส่วนร่วมในทางการเมืองและการบริหารของประเทศสูงมากขึ้น ทั้งในรูปของตัวบุคคลและกลุ่มบุคคล มีความมุ่งหวังที่จะให้หน่วยงานทางปกครองหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐ มีระบบการบริหารจัดการที่ดี หรือกรมรัฐ มีการคุ้มครองสิทธิเสรีภาพของประชาชนตามบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญ มีการให้บริการประชาชนที่รวดเร็ว ได้มาตรฐานและเป็นธรรม

๑.๒ เป็นสภาพแวดล้อมที่มีผลมาจากการที่หน่วยงานทางปกครอง หรือเจ้าหน้าที่ของรัฐ ยังคงอยู่ในช่วงระยะเวลาของการปรับระบบบริหารจัดการให้สอดคล้องกับกระแสความตื่นตัวและความต้องการ รวมทั้งหลักการคุ้มครองสิทธิเสรีภาพของประชาชน ซึ่งบางส่วนยังคงมีการปฏิบัติในลักษณะที่ขัดกับหลักการการบริหารจัดการที่ดีหรือธรรมรัฐ

จากสภาพแวดล้อมทั้งสองประการดังกล่าว จึงส่งผลต่อนแนวโน้มที่จะเกิดปริมาณคดีที่ประชาชนจะฟ้องร้องต่อหน่วยงานทางปกครองหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐที่อยู่ในอำนาจของศาลปกครองในเบื้องต้นสูงมาก โดยจะผ่นคลายลงเป็นลำดับเมื่อหน่วยงานทางปกครองหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐได้มีการปรับระบบการบริหารจัดการและการปฏิบัติงานให้สอดคล้องกับความต้องการของประชาชนมากขึ้นแล้ว

รายงานการปฏิบัติงานของศาลปกครองและสำนักงานศาลปกครองประจำปี ๒๕๕๓

๒. สภาพแวดล้อมของคดีที่เกิดขึ้นระหว่างหน่วยงานทางปกครองหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐด้วยกันเอง อันเป็นผลมาจากการที่การปฏิบัติงานของหน่วยงานทางปกครองหลายหน่วยงานในปัจจุบัน ยังคงมีลักษณะของการทำงานที่ซ้ำซ้อนคาบเกี่ยวกัน ความสำเร็จของงานในหน่วยงานหนึ่งยังขึ้นอยู่กับทวิปฏิบัติของอีกหน่วยงานหนึ่ง การปฏิบัติหรือการละเว้นการปฏิบัติงานในหน่วยงานหนึ่งจะมีผลต่อการปฏิบัติของอีกหน่วยงานหนึ่ง และโดยที่ในปัจจุบันการกระจายอำนาจให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเพื่อให้มีอิสระในการปฏิบัติงานมากขึ้น ส่งผลให้เกิดแนวโน้มของการฟ้องคดีที่เกี่ยวข้องกับการใช้อำนาจอิสระทั้งจากองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นกับหน่วยงานทางปกครองประเภทอื่น หรือระหว่างองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นด้วยกันเองเพิ่มมากขึ้น ซึ่งส่งผลต่อการเพิ่มปริมาณคดีที่อยู่ในอำนาจของศาลปกครองให้มากขึ้น

เมื่อพิจารณาสภาพแวดล้อมทั้งสองลักษณะดังกล่าว ประกอบกับความเป็นองค์กรที่จัดตั้งขึ้นใหม่ของศาลปกครองและสำนักงานศาลปกครองตามบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ ซึ่งเป็นรัฐธรรมนูญที่ตั้งอยู่บนความคาดหวังและเจตนารมณ์ของการปฏิรูปการเมืองการปกครอง ทำให้ศาลปกครองและสำนักงานศาลปกครองในฐานะของสถาบันหลักในการดูแลและให้หลักประกันความเป็นธรรมเกี่ยวกับข้อพิพาททางปกครองจะต้องให้ความสำคัญกับเรื่องที่เกี่ยวข้องกับการกึ่งและความคาดหวังของประชาชนในประเด็นสำคัญดังต่อไปนี้

๒.๑ การตัดสินใจคดีด้วยความเป็นธรรม โปร่งใส และรวดเร็ว ด้วยการจัดระบบงานทั้งในส่วนงานพิจารณาวินิจฉัยและตัดสินคดีรวมทั้งการบังคับคดี และงานสนับสนุนให้สามารถสนองตอบต่อการปกครองและความต้องการของคู่ความทางศาลปกครองได้อย่างรวดเร็ว และมีคุณภาพได้มาตรฐาน

๒.๒ การให้บริการด้านธุรการแก่ผู้ฟ้องคดีและผู้ถูกฟ้องคดีที่ยึดถือธรรมและเสมอภาค ด้วยการวางระบบเจ้าพนักงานฟ้องและสร้างระบบใดส่วนที่สามารถให้ข้อมูลเพื่อประกอบการพิจารณาวินิจฉัยคดีได้อย่างถูกต้องและให้ความเป็นธรรมแก่ทั้งผู้ฟ้องคดีและผู้ถูกฟ้องคดี

๒.๓ การให้ข้อเสนอแนะเพื่อการปรับปรุงการปฏิบัติงานราชการทางปกครองแก่หน่วยงานทางปกครองและเจ้าหน้าที่ของรัฐ ด้วยการนำผลการพิจารณาตัดสินคดีมาจัดทำเป็นบรรทัดฐานทางการปฏิบัติราชการทางปกครอง เพื่อให้หน่วยงานทางปกครองและเจ้าหน้าที่ของรัฐยึดถือเป็นหลักในการปฏิบัติราชการ

ศาลปกครองและสำนักงานศาลปกครองกับการปรับตัวภายใต้สภาพแวดล้อมของการปฏิบัติงานในปัจจุบัน

ศาลปกครองและสำนักงานศาลปกครองเป็นองค์กรที่จัดตั้งขึ้นใหม่ การปรับตัวให้สอดคล้องกับสภาพแวดล้อมของการปฏิบัติงาน จึงมุ่งเน้นที่การใช้องค์ความรู้จากการเป็นองค์กรที่เกิดขึ้นจากความมุ่งหวังของสังคมที่คาดหวังให้มีองค์กรอิสระเข้ามาทำหน้าที่ควบคุม และตรวจสอบการใช้อำนาจรัฐ เพื่อเป็นหลักประกันความยุติธรรมให้กับสังคม ความคู่ไปกับภารกิจ

ข้อจำกัดที่อาจเกิดปัญหาจากปริมาณงานที่สูงมากในระยะต้น ขณะที่เ็นองค์กรจัดตั้งขึ้นใหม่ และมีจุดสนใจในการหากระบวนการและบุคลากรที่มีสมรรถนะและมาตรฐานเพียงพอ องค์การจึงต้องเร่งรัดพัฒนาระบบงาน ระบบงบประมาณ ระบบการพัฒนาประสิทธิภาพและมาตรฐานของบุคลากร ระบบสารสนเทศ และระบบอื่นๆ ที่จำเป็น เพื่อให้มีระบบการบริหารงานที่ทันสมัย มีสมรรถนะและมาตรฐานทั้งในแง่ของมาตรฐานด้านความรู้และทักษะ มาตรฐานด้านการระบอบการทำงาน และมาตรฐานด้านผลงาน หรือเป็นพื้นฐานในการเสริมสร้างศักยภาพที่เป็นจุดแข็งขององค์กรอย่างมั่นคงในระยะยาว

การปรับตัวดังกล่าว ศาลปกครองและสำนักงานศาลปกครองจำเป็นต้องมีแผนการดำเนินงานที่แสดงถึงทิศทางการทำงาน การกำหนดโครงสร้างองค์กรที่เหมาะสม ตลอดจนแนวทางการพัฒนาระบบการบริหารงาน ระบบบริหารบุคลากรและพัฒนาบุคคล และระบบข้อมูลสารสนเทศที่สอดคล้องกับสถานการณ์ของการปฏิบัติงาน

วิสัยทัศน์ของศาลปกครองและสำนักงานศาลปกครอง

เนื่องจากภารกิจพื้นฐานหรือภารกิจตามกฎหมายของศาลปกครอง คือการพิจารณาพิพากษาคดีหรือมีคำตัดสินเกี่ยวกับความชอบด้วยภาระกระทำทางปกครอง เพื่อควบคุมการใช้อำนาจรัฐของฝ่ายปกครองให้ถูกในขอบเขตของกฎหมายเพื่อคุ้มครองประโยชน์ของคู่กรณี ทั้งสองฝ่าย กล่าวคือ ให้การคุ้มครองป้องกันสิทธิเสรีภาพของประชาชนผู้ได้รับความเสียหายหรือการเสียหายจากผิดพลาด ความเสียหายที่เกิดจากการกระทำหรือการละเว้นกระทำของฝ่ายปกครอง หรืออีกนัยหนึ่งก็คือการให้หลักประกันความเป็นธรรมแก่ผู้ได้รับผลกระทบหรือความเสียหายจากการกระทำของหน่วยงานทางปกครองและเจ้าหน้าที่ของรัฐ

แต่ในขณะเดียวกันผลของคำพิพากษาอาจกระทบการบริหารราชการแผ่นดิน หรือทำให้ภาคธุรกิจต้องจ่ายเงินค่าเสียหายเป็นค่าชดเชย หรือการควบคุมการใช้อำนาจของหน่วยงานทางปกครองและเจ้าหน้าที่ของรัฐ ซึ่งไม่ควรจะไปก่อกำยต่ออำนาจอิสระของหน่วยงานทางปกครองและเจ้าหน้าที่ของรัฐมากเกินไปจนเกิดผลเสียต่อประสิทธิภาพในการปฏิบัติงานด้านการให้บริการสาธารณะได้ การพิจารณาพิพากษาคดีปกครองจึงเป็นเรื่องที่ศาลปกครองต้องพิจารณาและให้ความคุ้มครองทางรัฐด้วย เพื่อไม่ให้เกิดความเสียหายต่อสาธารณะขึ้นได้ ดังนั้นจึงได้กำหนดเป็นวิสัยทัศน์ของศาลปกครองและสำนักงานศาลปกครอง ดังนี้

“ศาลปกครอง จะเป็นสถาบันหลักของประเทศที่ประกันความเป็นธรรมเกี่ยวกับข้อพิพาททางปกครอง โดยมุ่งคุ้มครองสิทธิเสรีภาพของประชาชนและการดำเนินงานของรัฐเพื่อประโยชน์สาธารณะให้อยู่ในภาวะที่สมดุล”

สำนักงานศาลปกครอง จะเป็นกลไกสนับสนุนการทำงานด้านคดีของศาลปกครอง ที่ทรงประสิทธิภาพ มีประสิทธิภาพ และโปร่งใส รวมทั้งจะเป็นองค์กรนำในการสนับสนุนให้เกิดการปกครองทางปกครองต้องชอบด้วยกฎหมาย มีผลในทางปฏิบัติและเกิดความเป็นธรรมแก่ประชาชนและหน่วยงานของรัฐโดยแท้”

รายงานการปฏิบัติงานของศาลปกครองและสำนักงานศาลปกครองประจำปี ๒๕๕๓

เพื่อให้บรรลุวิสัยทัศน์ที่ได้กำหนดไว้ ศาลปกครองและสำนักงานศาลปกครองจึงได้กำหนดพันธกิจที่ต้องดำเนินการดังต่อไปนี้

พันธกิจของศาลปกครอง

๑. พิจารณาคดีด้วยความเป็นธรรม โปร่งใส และรวดเร็ว เพื่อเป็นหลักประกันในการคุ้มครองป้องกันสิทธิเสรีภาพ และให้เกิดความเป็นธรรมแก่คู่กรณีทุกฝ่าย

๒. สร้างบรรทัดฐานทางปกครอง เพื่อให้หน่วยงานและเจ้าหน้าที่ของรัฐยึดถือเป็นแนวทางในการปฏิบัติราชการที่สอดคล้องกับกฎหมายและไม่กระทบต่อสิทธิเสรีภาพของประชาชน

พันธกิจของสำนักงานศาลปกครอง

๑. ช่วยศาลปกครองในการพิจารณาพิพากษาคดีปกครองและดำเนินการบังคับคดีปกครอง เพื่อ “เอื้อย่นยา” ความทุกข์ร้อนของประชาชนและ “แก้ไขข้อพิพาท” ทางปกครองระหว่างประชาชนกับรัฐและหน่วยงานของรัฐด้วยกันเอง

๒. ป้องกันมิให้เกิดคดีปกครองมาสู่ศาล โดยการวิเคราะห์เหตุแห่งการฟ้องคดีเพื่อเสนอแนะแนวทางการปรับปรุงวิถีปฏิบัติราชการทางปกครองต่อหน่วยงานทางปกครองและเจ้าหน้าที่ของรัฐ และเผยแพร่ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับหลักกฎหมายปกครองให้แก่เจ้าหน้าที่ของรัฐ

๓. ส่งเสริมและประชาสัมพันธ์ เพื่อให้ประชาชนมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับสิทธิที่ได้รับคุ้มครองและวิธีการขอรับการคุ้มครองจากศาลปกครองและสามารถควบคุมตรวจสอบความถูกต้อง

เป้าประสงค์หลักของการดำเนินงานและกลยุทธ์การดำเนินงานสู่ความสำเร็จ

การดำเนินงานของสำนักงานศาลปกครองเพื่อให้บรรลุพันธกิจในแต่ละด้าน ในระยะเวลา ๕ ปี (พ.ศ. ๒๕๕๔ - พ.ศ. ๒๕๕๘) ได้วางเป้าประสงค์หลักของแผนไว้ดังนี้

๑. จัดตั้งศาลปกครองสูงสุด ศาลปกครองกลาง และศาลปกครองในภูมิภาค และวางระบบการไต่สวนคดี การพิจารณาคดี การบังคับคดี และการไกล่เกลี่ยข้อพิพาทคดีปกครองที่โปร่งใส รวดเร็วและเป็นธรรม

๒. พัฒนาระบบการที่เกี่ยวพันกับการพิพากษาคดีให้สามารถปฏิบัติงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ และมีผลงานเป็นที่ยอมรับ

๓. ให้การจัดทำคำพิพากษาคดีมีคุณภาพ และให้มีการเผยแพร่ผลการพิจารณาพิพากษาคดีในทุกด้านเสนอต่อคณะรัฐมนตรี สมาชิกแทนราษฎร วุฒิสภา และเผยแพร่ต่อประชาชนโดยทั่วไป

๔. สร้างและพัฒนากระบวนการให้มีประสิทธิภาพ และมีมาตรฐานเพื่อสนับสนุนงานด้านธุรการศาล

รายงานการปฏิบัติงานของศาลปกครองและสำนักงานศาลปกครองประจำปี ๒๕๕๓

๕. ส่งเสริมงานวิชาการและการวิจัยที่นำไปสู่การพัฒนากระบวนการของศาลปกครอง และสำนักงานศาลปกครอง รวมทั้งการให้ข้อเสนอแนะแนวทางการปรับปรุงวิธีปฏิบัติราชการทางปกครองต่อหน่วยงานและเจ้าหน้าที่ของรัฐ

๖. ส่งเสริมและประชาสัมพันธ์ให้ความรู้ ความเข้าใจแก่ประชาชน หน่วยงานและเจ้าหน้าที่ของรัฐ ให้หลักการระงับทางปกครองตั้งข้อสงสัยกฎหมาย มีผลในทางปฏิบัติและเกิดความเป็นธรรมต่อประชาชนและหน่วยงานของรัฐ

โดยเหตุที่สำนักงานศาลปกครอง จะต้องเป็นกลไกที่ทรงประสิทธิภาพ ในการทำงานให้กับศาลปกครอง จึงส่งผลให้การพัฒนสมรรถนะในการทำงานของสำนักงานศาลปกครอง เป็นกลยุทธ์ที่มีความสำคัญที่จะทำให้สำนักงานศาลปกครองเป็นองค์กรที่ทรงประสิทธิภาพ ตามวิสัยทัศน์ที่กำหนดได้ โดยสาระสำคัญของกลยุทธ์ในการพัฒนสมรรถนะของสำนักงานศาลปกครองเพื่อตอบสนองต่อวัตถุประสงค์หลักของแผนจึงควรต้องมีลักษณะดังนี้

๑. สร้างฐานข้อมูลของศาลปกครองและสำนักงานศาลปกครองให้สมบูรณ์แบบ
๒. สร้างกฎระเบียบในการทำงานที่ง่ายและชัดเจน
๓. ขยายการทำงานของศาลปกครองให้ทั่วถึงเพียงพอต่อความต้องการของประชาชน
๔. นำเอาองค์ความรู้เกี่ยวกับหลักกฎหมายมหาชน และกฎหมายด้วยคดีปกครอง ที่พัฒนาแล้วในต่างประเทศ มาสนับสนุนการพัฒนาศักยภาพและประยุกต์ใช้เพื่อพัฒนาคุณภาพการพิพากษาคดีปกครองของไทย

๕. พัฒนาความรู้ของเจ้าหน้าที่ของรัฐเพื่อกำหนดให้เป็นผู้ถูกฟ้องในคดีปกครอง
๖. ใช้ประโยชน์จากเทคโนโลยีสารสนเทศ เพื่อการปฏิบัติงานของสำนักงานศาลปกครองให้มากที่สุด

๗. เสริมความเข้มแข็งในทางวิชาการที่เกี่ยวกับการทำงานให้กับบุคลากรของสำนักงานศาลปกครอง เพื่อให้สามารถปฏิบัติงานที่มีคุณภาพได้อย่างแท้จริง

๘. ยกระดับคุณภาพในการทำงานและการบริการของสำนักงานศาลปกครองให้ได้มาตรฐานสากล

๙. พัฒนาระบบทางก้าวหน้าในสายอาชีพสำหรับข้าราชการของสำนักงานศาลปกครอง รวมทั้งขยายฐานคุณสมบัติของบุคลากรที่จะรับเข้ามาเป็นข้าราชการของสำนักงานศาลปกครอง ให้กว้างขึ้น ตลอดจนปรับปรุงระบบการคิดสรรบุคลากรให้มีคุณภาพในการลั่นกรองอย่างแท้จริง

๑๐. แสวงหาความร่วมมือและความช่วยเหลือจากองค์กรอื่นทั้งในและนอกประเทศ เพื่อร่วมกันสนับสนุนและเทคโนโลยีสมัยใหม่ให้กว้างที่สุด

๑๑. ลดภาระงานโดยให้อาชนเข้ามามีส่วนช่วยงานบางอย่างในลักษณะผู้รับจ้างเหมางาน

๑๒. ให้ความสำคัญและดำเนินงานเผยแพร่ประชาสัมพันธ์ผลงานของศาลปกครองสู่สาธารณะชนอย่างสม่ำเสมอ

รายงานการปฏิบัติงานของศาลปกครองและสำนักงานศาลปกครองประจำปี ๒๕๕๓

๑๓. สร้างเครือข่ายพันธมิตรกับหน่วยงานราชการผู้ใช้อำนาจอธิปไตย โดยหากหน่วยงานราชการสามารถนำนโยบายไปปฏิบัติได้อย่างถูกต้อง ก็จะเป็นการช่วยลดปริมาณคดีที่ศาลปกครองได้

๑๔. ปัดหลักการมาภิบาล (Good Governance) ให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการป้องกันและสร้างภูมิคุ้มกันมิให้กรณีพิพาททางปกครองเกิดขึ้น

ทั้งนี้ สำนักงานศาลปกครองจะแบ่งกลยุทธ์ในการพัฒนางานใน ๕ ปีแรก (พ.ศ. ๒๕๕๓ - พ.ศ. ๒๕๖๒) ครอบคลุม ๓ ช่วง เป็น ช่วงเวลา ๓ ปีแรก และ ๒ ปีหลัง ได้แก่

ในช่วงเวลา ๓ ปีแรก (พ.ศ. ๒๕๕๔ - พ.ศ. ๒๕๕๖) ดำเนินการจัดตั้งองค์กรและสร้างระบบงานใหม่ให้เรียบร้อยก่อน แล้วจึงพัฒนาระบบที่เกี่ยวข้องและสร้างมาตรฐานขั้นต่ำของระบบงานและคุณภาพผลงาน

หลังจากนั้นในช่วงเวลา ๒ ปีหลัง (พ.ศ. ๒๕๕๗ - พ.ศ. ๒๕๕๘) ดำเนินการยกระดับคุณภาพการทำงานให้เพิ่มสูงขึ้นและขยายผลสืบเนื่องจากการยกระดับคุณภาพการทำงานดังกล่าวไปสู่ระบบงาน ส่วนงาน และปัจจัยการสนับสนุนงานด้านอื่นๆ ให้กว้างขวางยิ่งขึ้น เพื่อเป็นพื้นฐานการทำงานในระยะยาวของแผนแม่บทฉบับต่อไป

แผนหลักของศาลปกครองและสำนักงานศาลปกครอง

เพื่อดำเนินงานตามแผนแม่บทศาลปกครองและสำนักงานศาลปกครองที่มุ่งเน้นไปสู่อนาคตตามวิสัยทัศน์ที่วางไว้ให้วิริยภักดิ์มุ่งหมายรวมขององค์กรโดยคำนึงถึงกระบวนการที่เกี่ยวข้อง จากการวิเคราะห์ปัจจัยที่สำคัญในภาพรวมทั้งหมดแล้ว สำนักงานศาลปกครองได้กำหนดแผนหลักเพื่อเป็นกรอบทิศทางการดำเนินงาน จำนวน ๔ แผน ดังนี้

๑. แผนบริหารและพัฒนา ระบบงาน
 ๒. แผนพิจารณาคดีปกครองและส่งเสริมงานตุลาการ
 ๓. แผนพัฒนาบุคลากรและการประชาสัมพันธ์
 ๔. แผนพัฒนางานวิชาการและการวิจัย
- โดยมีโครงสร้างของแผน แผนงานสาขาได้ดังนี้

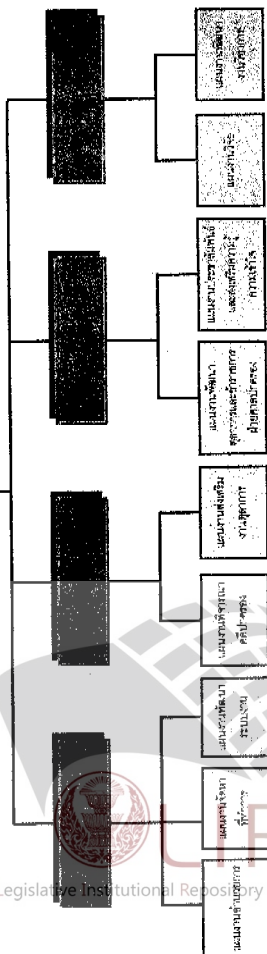

LIRT

โครงสร้างของแผน แผนงานศาลปกครองและสำนักงานศาลปกครอง

แผนแม่บทศาลปกครองและสำนักงานศาลปกครองระยะ ๕ ปี
(พ.ศ. ๒๕๔๔ - พ.ศ. ๒๕๔๘)

รายงานการปฏิบัติงานของศาลปกครองกลางปีงบประมาณปกรครองประจำปี ๒๕๕๑

การติดตามและประเมินผล

การติดตามและประเมินผลเป็นกระบวนการสำคัญ เพราะเป็นการชี้ให้เห็นถึงความจำเป็นของการวางแผน และการดำเนินการตามแผน และสามารถสนับสนุนการบริหารงานในกิจกรรมอื่นได้มาก เนื่องจากผลที่ได้สามารถบ่งบอกถึงความก้าวหน้า ปัญหาอุปสรรค ผลสำเร็จและผลกระทบจากการดำเนินงานอันเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาประสิทธิภาพของงาน ทั้งในการกำหนดนโยบาย แผนการดำเนินงาน การเร่งรัด กำกับ ควบคุมการดำเนินงาน และการแก้ไขปัญหาข้อจำกัดที่จะให้ผู้บริหารนำไปสู่การปรับปรุงแก้ไขการดำเนินงานได้ทันต่อสถานการณ์

การรายงานและติดตามประเมินผลการปฏิบัติงานของศาลปกครองและสำนักงานศาลปกครอง จะมุ่งถึงผลกระทบที่ได้จากการดำเนินงานตามโครงการต่าง ๆ และผลสัมฤทธิ์ของโครงการ โดยมีวัตถุประสงค์ ดังนี้

๑. เพื่อทราบความก้าวหน้า สภาพการณ์และผลการดำเนินงาน ตลอดจนปัญหา อุปสรรคในการดำเนินงาน ตามแผนงานโครงการและภารกิจของศาลปกครองและสำนักงานศาลปกครอง

๒. เพื่อเป็นข้อมูลในการเร่งรัดการดำเนินงานให้เป็นไปตามเป้าหมาย ปรับปรุงแก้ไขข้อบกพร่องในการดำเนินงาน และขะเลิกการดำเนินงาน

๓. เพื่อเป็นข้อมูลในการจัดทำรายงานการปฏิบัติงานประจำปีของศาลปกครองและสำนักงานศาลปกครองเสนอต่อหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

ในการดำเนินการติดตามและประเมินผลของศาลปกครองและสำนักงานศาลปกครอง ได้กำหนดแนวทางการดำเนินงาน ดังนี้

๑. จัดวางและพัฒนาระบบการรายงานผลการดำเนินงานของศาลปกครองและสำนักงานศาลปกครอง โดยการกำหนดตารางมาตรฐานการรายงานผลการดำเนินงานของส่วนราชการในสังกัดสำนักงานศาลปกครอง ทั้งในส่วนงานศาลปกครองสูงสุด สำนักงานศาลปกครองกลาง และสำนักงานศาลปกครองในส่วนภูมิภาค กำหนดปฏิทินการรายงานผลการดำเนินงานของส่วนราชการในสังกัดสำนักงานศาลปกครอง ประมวลผล วิเคราะห์ เสนอแนะแก้ไขปรับปรุงการดำเนินงานให้ส่วนราชการในสังกัดสำนักงานศาลปกครองนำไปพิจารณาแก้ไข จัดทำเอกสารรายงานผลงานประจำปีของศาลปกครองและสำนักงานศาลปกครอง รวมทั้งการนำเทคโนโลยีสารสนเทศมาใช้ในการเชื่อมโยงการรายงานผลการดำเนินงานตามแผนงานโครงการต่าง ๆ ของหน่วยงานในสังกัดสำนักงานศาลปกครอง ทั้งในส่วนงานศาลปกครองสูงสุด สำนักงานศาลปกครองกลาง และสำนักงานศาลปกครองในส่วนภูมิภาค

๒. จัดวางและพัฒนาระบบการประเมินผลการดำเนินงานของศาลปกครองและสำนักงานศาลปกครอง โดยการกำหนดตัวชี้วัดการดำเนินงานใน ๓ ระดับได้แก่ ระดับแผนแม่บท ระดับแผนงาน และระดับโครงการ

Legislative Institutional Repository of Thailand

๓. ประเมินผลการดำเนินงานในระดับแผนแม่บท แผนงาน และโครงการที่สำคัญ ปีละ

รายงานการปฏิบัติงานของศาลปกครองและสำนักงานศาลปกครองประจำปี ๒๕๕๓

๕. การประเมินผลการดำเนินงานอาจจ้างสถาบันที่ปรึกษาประเมินผลงานในเรื่องที่มีผลกระทบต่อประชาชนในวงกว้าง เพื่อให้การประเมินผลของศาลปกครองและสำนักงานศาลปกครองเป็นที่ยอมรับโดยทั่วไป

๖. นำผลการประเมินมาปรับปรุงแก้ไขแผนงานโครงการ และวิธีการดำเนินงานในระยะต่อไป

Legislative Institutional Repository of Thailand

ส่วนที่ ๕ ภาคผนวก

ภาพกิจกรรมสำคัญในรอบปี ๒๕๕๓
พระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและ
วิธีการพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๕๒

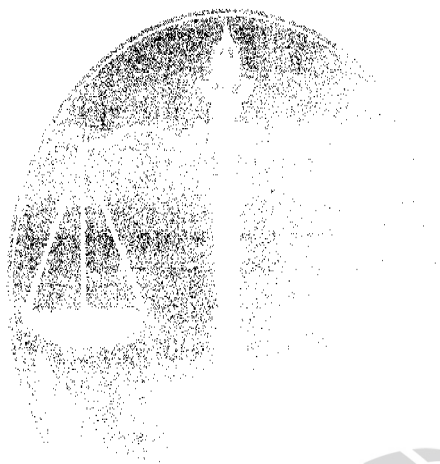

Legislative Institutional Repository of Thailand

ภาพกิจกรรมสำคัญในรอบปี ๒๕๕๓

- พิธีถวายสัตย์ปฏิญาณ
- กิจกรรมในวันสำคัญทางราชการ
- เที่ยมชมและศึกษาดูงาน
- ความร่วมมือกับต่างประเทศ
- การประชุม สัมมนาและฝึกอบรม

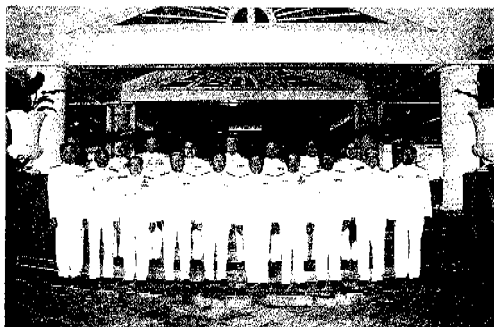

Legislative Institutional Repository of Thailand

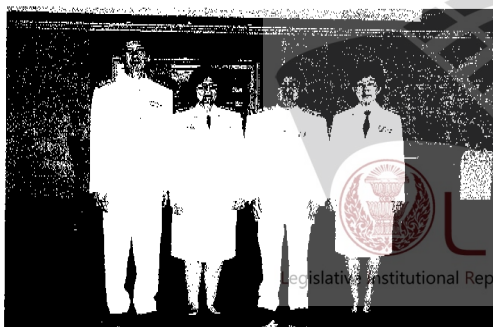

พิธีถวายสัตย์ปฏิญาณ

ตุลาการศาลปกครองสูงสุดทั้ง ๑๗ ท่าน ได้เข้าถวายสัตย์ปฏิญาณต่อพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ในวันที่ ๑๙ มิถุนายน ๒๕๕๓

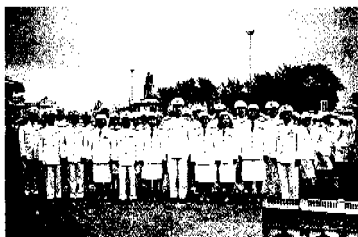
ผู้บริหารระดับสูงของสำนักงานศาลปกครอง ได้เข้าร่วมพิธีถวายสัตย์ปฏิญาณต่อพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ในวันที่ ๑๙ มิถุนายน ๒๕๕๓ ที่พระตำหนักเปี่ยมสุข วังไกลกังวล อำเภอหัวหิน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์

รายงานการปฏิบัติงานของศาลปกครองและสำนักงานศาลปกครองประจำปี ๒๕๕๓

กิจกรรมในวันสำคัญทางราชการ

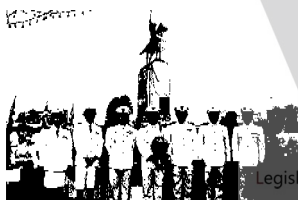

งานวางพวงมาลาวันโขนพระราช
ในวันที่ ๒๓ ตุลาคม ๒๕๕๓
บริเวณพระบรมมหาราชวัง

ผู้บริหารระดับสูงและข้าราชการ
ของสำนักงานศาลปกครอง
ร่วมลงนามถวายพระพร
ในวันที่ ๕ ธันวาคม ๒๕๕๓
บริเวณพระบรมมหาราชวัง

ข้าราชการสำนักงานศาลปกครองเข้าร่วมงานวาง
พวงมาลา ในวันรัฐธรรมนูญ ในวันที่ ๑๑ ธันวาคม
๒๕๕๓ บริเวณรัฐสภา

ข้าราชการสำนักงานศาลปกครองเข้าร่วมงานวาง
พวงมาลา ในวันที่ ๑๓ ธันวาคม ๒๕๕๓ บริเวณ
หน้าพระที่นั่งอาภรณ์ภิรมย์

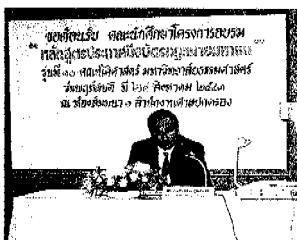
Legislative Institutional Repository of Thailand

รายงานการปฏิบัติงานของศาลปกครองและสำนักงานศาลปกครองประจำปี ๒๕๕๓

เยี่ยมชมและศึกษาดูงาน

คณะนักศึกษาคณะนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธำมาศ “หลักสูตรประกาศนียบัตรกฎหมายมหาชน” รุ่นที่ ๔๐ คณะนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ วันที่ ๒๕ สิงหาคม ๒๕๕๓ ณ ห้องสัมมนา ๑ สำนักงานศาลปกครอง

คณะผู้เชี่ยวชาญประจำอาเซียนได้เข้าร่วมการประชุม
ประจำปี ๒๕๕๓ ณ ห้องสัมมนา ๑ สำนักงานศาลปกครอง

รายงานการประชุมของทางฝ่ายรองเลขาธิการอาเซียนฝ่ายการต่างประเทศ ครั้งที่ ๒๕๖๓

ความร่วมมือกับต่างประเทศ

ASEAN-UK Partnership for Resilient Growth and Sustainable Development

ASEAN-UK Partnership for Resilient Growth and Sustainable Development

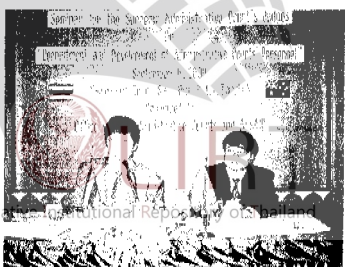
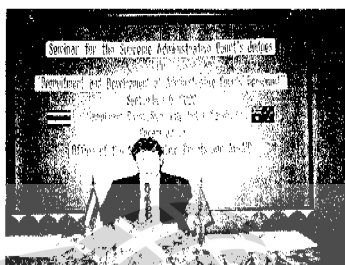
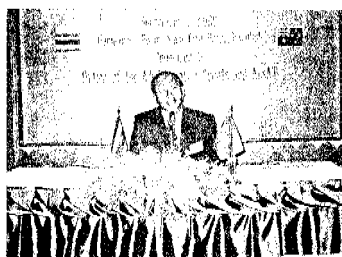

รายงานการปฏิบัติงานของศาลปกครองกลางและศาลปกครองชั้นต้นที่ทรงอภิวรณา ๒๕๕๖

การประชุมสัมมนา และฝึกอบรม

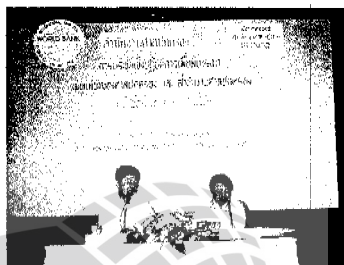
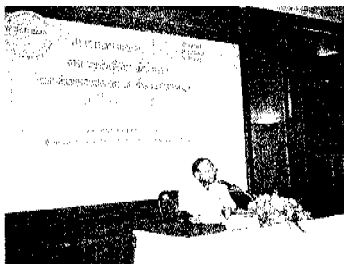
ทั้งนี้ ในการประชุมสัมมนาและฝึกอบรมดังกล่าว ได้มีหน่วยงานราชการที่เกี่ยวข้องเข้าร่วมประชุมสัมมนาและฝึกอบรม ดังนี้

รายงานการปฏิบัติงานของคณะกรรมการอำนวยการหอสมุดประชาชนจังหวัดบุรีรัมย์ ๒๕๕๓

๑. การประชุมคณะกรรมการอำนวยการหอสมุดประชาชนจังหวัดบุรีรัมย์ ครั้งที่ ๑๖/๒๕๕๓ เมื่อวันที่ ๑๖ กรกฎาคม ๒๕๕๓ ณ ห้องประชุมหอสมุดประชาชนจังหวัดบุรีรัมย์

รายงานการปฏิบัติงานของศาลปกครองและสำนักงานศาลปกครองประจำปี ๒๕๕๓

การประชุมเชิงปฏิบัติการเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพ การปฏิบัติงานของสำนักงานศาลปกครอง ระหว่างวันที่ ๑๓-๑๔ ธันวาคม ๒๕๕๓ ที่โรงแรมโรมาเนียโกเทล กรุงเทพมหานคร จังหวัดนครราชสีมา

การฝึกอบรมเจ้าหน้าที่ศาลปกครอง ศาลปกครอง ทักษะ พนักงาณคดีปกครองระดับต้น

วันที่ ๑ ระหว่างวันที่ ๑๖ ตุลาคม - ๓๐ พฤศจิกายน ๒๕๕๓

วันที่ ๒ ระหว่างวันที่ ๑๓ ธันวาคม ๒๕๕๓ - ๑๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๔ ณ ห้องสัมมนา ๑ สำนักงานศาลปกครอง

ก ๖ สำนักงานศาลปกครอง

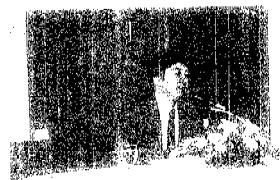
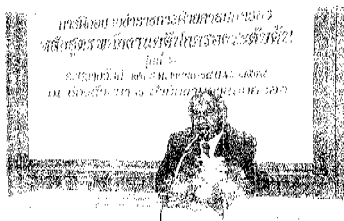

การพัฒนาระบบงานด้านนิติศาสตร์และกฎหมายสู่มาตรฐานสากล

การพัฒนาระบบงานด้านนิติศาสตร์และกฎหมายสู่มาตรฐานสากล

การพัฒนาระบบงานด้านนิติศาสตร์และกฎหมายสู่มาตรฐานสากล
 การพัฒนาระบบงานด้านนิติศาสตร์และกฎหมายสู่มาตรฐานสากล
 การพัฒนาระบบงานด้านนิติศาสตร์และกฎหมายสู่มาตรฐานสากล

รายงานการปฏิบัติงานของศาลปกครองและสำนักงานศาลปกครองประจำปี ๒๕๕๓

การฝึกอบรมข้าราชการฝ่ายศาลปกครอง หลักสูตร พนักงานคดีปกครองระดับกลาง
รุ่นที่ ๑ ระหว่างวันที่ ๒-๖ พฤศจิกายน ๒๕๕๓
ณ ห้องสัมมนา ๑ สำนักงานศาลปกครอง

การฝึกอบรมข้าราชการฝ่ายศาลปกครอง หลักสูตร พนักงานคดีปกครองระดับสูง
รุ่นที่ ๑ ระหว่างวันที่ ๒๐ พฤศจิกายน - ๒ ธันวาคม ๒๕๕๓
ณ ห้องสัมมนา ๑ สำนักงานศาลปกครอง

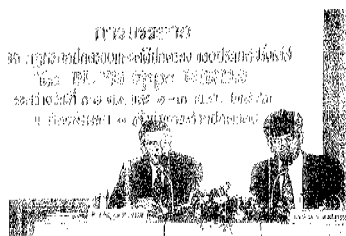

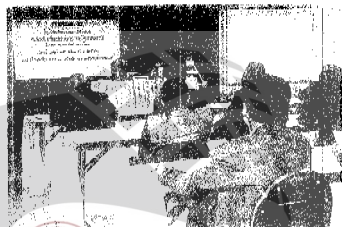
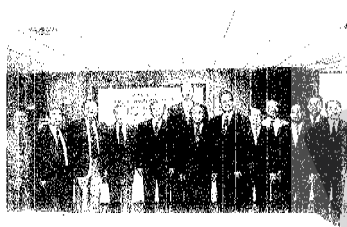
การประชุมสัมมนาการพัฒนาระบบงานด้านนิติบัญญัติ

การประชุมสัมมนาการพัฒนาระบบงานด้านนิติบัญญัติ จัดขึ้นเมื่อวันที่ 25 กรกฎาคม 2556 ณ โรงแรมรอยัลริมนคร กรุงเทพมหานคร

การประชุมสัมมนาการพัฒนาระบบงานด้านนิติบัญญัติ จัดขึ้นเมื่อวันที่ 25 กรกฎาคม 2556 ณ โรงแรมรอยัลริมนคร กรุงเทพมหานคร โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาระบบงานด้านนิติบัญญัติ

การประชุมสัมมนาการพัฒนาระบบงานด้านนิติบัญญัติ จัดขึ้นเมื่อวันที่ 25 กรกฎาคม 2556 ณ โรงแรมรอยัลริมนคร กรุงเทพมหานคร โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาระบบงานด้านนิติบัญญัติ

LIRT

Legislative Institutional Repository of Thailand

พระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครอง
และวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒

เล่ม ๑๑๖ ตอนที่ ๕๔ ก

หน้า ๑
ราชกิจจานุเบกษา

๑๐ ตุลาคม ๒๕๕๒

พระราชบัญญัติ

จัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง

พ.ศ. ๒๕๕๒

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ ๕ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๕๒

เป็นปีที่ ๕๕ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้
ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรให้มีกฎหมายว่าด้วยการจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง
จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดยคำแนะนำและยินยอมของรัฐสภา
ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๕๒”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา
เป็นต้นไป

มาตรา ๓ ในพระราชบัญญัตินี้

“หน่วยงานทางปกครอง” หมายความว่า กระทรวง ทบวง กรม ส่วนราชการที่เรียกชื่อ
อย่างอื่นและมีฐานะเป็นกรม ราชการส่วนภูมิภาค ราชการส่วนท้องถิ่น รัฐวิสาหกิจที่ตั้งขึ้นโดยพระราช
บัญญัติหรือพระราชกฤษฎีกา หรือหน่วยงานอื่นของรัฐ และให้หมายความรวมถึงหน่วยงานที่ได้รับ
มอบหมายให้อำนาจทางปกครองหรือให้ดำเนินการกิจการทางปกครอง

“เจ้าหน้าใต้กระวัง” หมายความว่า

(๑) ข้าราชการ พนักงาน ลูกจ้าง คณะบุคคล หรือผู้ที่ปฏิบัติงานในหน่วยงานทางปกครอง

(๒) คณะกรรมการวินิจฉัยข้อพิพาท คณะกรรมการการหรือบุคคลซึ่งมีกฎหมายให้อำนาจในการออกกฎ คำสั่ง หรือมติใดๆ ที่มีผลกระพือบุคคล และ

(๓) บุคคลที่อยู่ในบังคับบัญชาหรือในกำกับดูแลของหน่วยงานทางปกครอง หรือเจ้าหน้าใต้ของรัฐมนตรี (๑) หรือ (๒)

“คณะกรรมการวินิจฉัยข้อพิพาท” หมายความว่า คณะกรรมการที่จัดตั้งขึ้นตามกฎหมายเพื่อการจัดองค์และวิธีพิจารณาสำหรับกรณีข้อพิพาทคดีและหน้าที่ตามกฎหมาย

“ศาลปกครองสูงสุด” หมายความว่า ศาลาการปกครองสูงสุด และศาลปกครองในศาลปกครองชั้นต้น

“ก.ส.ป.” หมายความว่า คณะกรรมการศาลาการปกครอง

“คู่กรณี” หมายความว่า ผู้ฟ้องคดี ผู้ถูกฟ้องคดี และให้หมายความรวมถึงบุคคล หน่วยงานทางปกครอง หรือเจ้าหน้าที่ของรัฐซึ่งเข้ามาเป็นคู่กรณีด้วยการร้องขอ ไม่ว่าจะโดยความสมัครใจเองหรือโดยถูกคำสั่งศาลปกครองเรียกเข้ามาคดี ทั้งนี้ เนื่องจากเห็นผู้มีส่วนได้เสีย หรือเจตนาจากผลแห่งคดีนั้นและเพื่อประโยชน์แก่การดำเนินการพิจารณา ให้รวมถึงผู้มีสิทธิกระทำการแทนด้วย

“คำฟ้อง” หมายความว่า การเสนอข้อหาต่อศาลไม่ว่าจะได้เสนอต่อศาลปกครองชั้นต้นหรือศาลปกครองสูงสุด ไม่ว่าจะได้เสนอในขณะที่เริ่มคดีโดยคำฟ้องหรือคำร้องขอ หรือเสนอในภายหลังโดยคำฟ้องเพิ่มเติม หรือแก้ไข หรือฟ้องแย้ง หรือโดยสอดเข้ามาในคดีไม่ว่าจะด้วยความสมัครใจ หรือถูกบังคับ หรือโดยมีคำสั่งให้พิจารณาใหม่

“กฎ” หมายความว่า พระราชบัญญัติ กฎกระทรวง ประกาศกระทรวง จัตวาบัญญัติหรือระเบียบ ข้อบังคับ หรือบทบัญญัติอื่นที่มีผลบังคับเป็นกฏทั่วไป โดยไม่มุ่งหมายให้ใช้บังคับแก่กรณีใดหรือบุคคลใดเป็นพิเศษ

“สัญญาทางปกครอง” หมายความว่า สัญญาที่คู่สัญญาอย่างน้อยฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งเป็นหน่วยงานทางปกครองหรือเป็นบุคคลซึ่งกระทำการแทนรัฐ และมีลักษณะเป็นสัญญาทั่วไปทาง สัญญาที่ให้จัดให้บริการสาธารณะ หรือจัดให้มีสิ่งสาธารณูปโภคหรือแสวงประโยชน์จากทรัพยากรธรรมชาติ

มาตรา ๑ ให้ประธานศาลปกครองสูงสุดรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

LIRT

เล่ม ๑๑๖ ตอนที่ ๕๘ ก

หน้า ๓
ราชกิจจานุเบกษา

๑๐ ตุลาคม ๒๕๕๒

มาตรา ๕ บรรดาระเบียบ ข้อบังคับ หรือประกาศที่ออกโดยที่ประชุมใหญ่ตุลาการในศาลปกครองสูงสุดหรือ ก.ศป. หรือ ก.ศป. โดยความเห็นชอบของที่ประชุมใหญ่ตุลาการในศาลปกครองสูงสุด เมื่อประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้วให้ใช้บังคับได้

มาตรา ๖ ระเบียบของที่ประชุมใหญ่ตุลาการในศาลปกครองสูงสุดตามมาตรา ๕๕ และ มาตรา ๖๖ ต้องส่งให้สภาผู้แทนราษฎรในวันก่อนระเบียบดังกล่าว เพื่อให้สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรตรวจสอบได้ ถ้าต่อมามีการเสนอญัตติและสภาผู้แทนราษฎรมีมติภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ตั้งระเบียบดังกล่าวให้สภาผู้แทนราษฎรด้วยคะแนนเสียงไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนสมาชิกทั้งหมดเท่าที่มีอยู่ ให้ยกเลิกระเบียบใดไม่ทั่วทั้งหมดหรือบางส่วน ให้ที่ประชุมใหญ่ตุลาการในศาลปกครองสูงสุดดำเนินการให้เป็นไปตามนั้น

กำหนดวันตามวรรคหนึ่งให้หมายถึงวันในสมัยประชุม

หมวด ๑

การจัดตั้งและเขตอำนาจศาลปกครอง

มาตรา ๗ ศาลปกครองแบ่งออกเป็นสองชั้น คือ

- (๑) ศาลปกครองสูงสุด
- (๒) ศาลปกครองชั้นต้น ได้แก่
 - (ก) ศาลปกครองกลาง
 - (ข) ศาลปกครองในภูมิภาค

มาตรา ๘ ให้จัดตั้งศาลปกครองสูงสุดขึ้นมีที่ตั้งในกรุงเทพมหานครหรือในจังหวัดใดก็ได้
ให้จัดตั้งศาลปกครองกลางขึ้นมีที่ตั้งในกรุงเทพมหานครหรือในจังหวัดใดก็ได้ โดยมีเขตตลอดทั้งกรุงเทพมหานคร จังหวัดนครปฐม จังหวัดนนทบุรี จังหวัดปทุมธานี จังหวัดราชบุรี จังหวัดสมุทรปราการ จังหวัดสมุทรสงคราม และจังหวัดสมุทรสาคร

ในระหว่างที่ศาลปกครองในภูมิภาคยังไม่มีเขตอำนาจในท้องที่ใดให้ศาลปกครองกลางมีเขตอำนาจในท้องที่นั้นด้วย

บรรดาคดีที่เกิดขึ้นนอกเขตอำนาจศาลปกครองกลางตามวรรคสองและวรรคสาม จะยื่นฟ้องต่อศาลปกครองกลางก็ได้ ทั้งนี้ ให้อยู่ในดุลพินิจของศาลนั้นที่จะไม่รับพิจารณาพิพากษาคดีที่อื่นฟ้อง เช่นนั้นได้ เว้นแต่คดีที่โอนมาตามหลักเกณฑ์ของการพิจารณาคดีปกครอง

การขึ้นตั้งและการกำหนดเขตอำนาจของศาลปกครองในภูมิภาค ให้กระทำโดยพระราชบัญญัติ โดยคำนึงถึงปริมาณ เขตตั้งและการบริหารบุคคลากรของศาลปกครอง โดยจะกำหนดให้เขตอำนาจของศาลปกครองในภูมิภาค ครอบคลุมเขตปกครองหลายจังหวัดก็ได้

ศาลปกครองสูงสุด ศาลปกครองกลาง และศาลปกครองในภูมิภาค จะเปิดทำการเมื่อใด ให้ประธานศาลปกครองสูงสุดประกาศในราชกิจจานุเบกษา กำหนดวันเปิดทำการของศาลปกครอง

มาตรา ๖ ศาลปกครองมีอำนาจพิจารณาพิพากษาหรือมีคำสั่งในเรื่องดังต่อไปนี้

(๑) กรณีพิพาทเกี่ยวกับการที่หน่วยงานทางปกครองหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐกระทำการโดยไม่ชอบด้วยกฎหมาย ไม่ว่าจะเป็นการออกกฎ คำสั่งหรือการกระทำอื่นใดเนื่องจากการทำโดยไม่มีอำนาจหรือ นอกเหนืออำนาจ เจ้าหน้าที่หรือไม่ถูกต้องตามกฎหมาย หรือโดยไม่ถูกต้องตามรูปแบบขั้นตอน หรือวิธีการ อันเป็นสาระสำคัญที่กำหนดไว้สำหรับการกระทำนั้น หรือโดยไม่สุจริต หรือมีลักษณะเป็นการเลือกปฏิบัติที่ไม่เป็นธรรม หรือมีลักษณะเป็นการสร้างชั้นตอนโดยไม่จำเป็น หรือสร้างภาระให้เกิดกับประชาชนเกินสมควร หรือเกินควร หรือผิดวินัยโดยมิชอบ

(๒) กรณีพิพาทเกี่ยวกับการที่หน่วยงานทางปกครองหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐละเลยต่อหน้าที่ตามที่กฎหมายกำหนดให้ต้องปฏิบัติ หรือปฏิบัติหน้าที่ดังกล่าวล่าช้าเกินสมควร

(๓) กรณีพิพาทเกี่ยวกับการกระทำละเมิดหรือความรับผิดอย่างอื่นของหน่วยงานทางปกครอง หรือเจ้าหน้าที่ของรัฐอันเกิดจากการใช้อำนาจตามกฎหมาย หรือจากกฎ คำสั่งทางปกครอง หรือ คำสั่งอื่น หรือจากการละเลยต่อหน้าที่ตามที่กฎหมายกำหนดให้ต้องปฏิบัติหรือปฏิบัติหน้าที่ดังกล่าวล่าช้าเกินสมควร

(๔) กรณีพิพาทเกี่ยวกับสัญญาทางปกครอง

(๕) กรณีที่มีกฎหมายกำหนดให้หน่วยงานทางปกครองหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐต้องจัดหาเพื่อรับใช้บุคคลต้องกระทำหรือละเว้นกระทำการอย่างหนึ่งอย่างใด

(๖) กรณีพิพาทเกี่ยวกับเรื่องที่มีกฎหมายกำหนดให้อยู่ในเขตอำนาจ ศาลปกครอง

เรื่องดังต่อไปนี้ไม่อยู่ในอำนาจศาลปกครอง

(๑) การดำเนินคดีเกี่ยวกับวินัยทหาร

(๒) การดำเนินคดีขอความเห็นชอบการตุลาการตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการฝ่ายตุลาการ

(๓) คดีที่อยู่ในอำนาจของศาลเยาวชนและครอบครัว ศาลแรงงาน ศาลภาษีอากร ศาลทรัพย์สินทางปัญญาและการค้าระหว่างประเทศ ศาลล้มละลาย หรือศาลจำคุกพิเศษอื่น

LIRT

หน้า ๕
เล่ม ๑๑๖ ตอนที่ ๕๔ ก ราชกิจจานุเบกษา ๑๐ ตุลาคม ๒๕๖๒

มาตรา ๑๐ ศาลปกครองชั้นต้นมีอำนาจพิจารณาพิพากมาคดีที่อยู่ในอำนาจศาลปกครองชั้นต้นคดีที่อยู่ในอำนาจพิจารณาพิพากษาของศาลปกครองสูงสุด

มาตรา ๑๑ ศาลปกครองสูงสุดมีอำนาจพิจารณาพิพากมาคดี ดังต่อไปนี้

- (๑) คดีพิพาทเกี่ยวกับความผิดของคณะกรรมการวินิจฉัยข้อพิพาทตามที่ประชุมใหญ่ตุลาการในศาลปกครองสูงสุดประกาศกำหนด
- (๒) คดีพิพาทเกี่ยวกับความชอบด้วยกฎหมายของพระราชกฤษฎีกา หรือกฎที่ออกโดยคณะรัฐมนตรี หรือโดยความเห็นชอบของคณะรัฐมนตรี
- (๓) คดีที่มีกฎหมายกำหนดให้อยู่ในอำนาจศาลปกครองสูงสุด
- (๔) คดีที่อุทธรณ์คำพิพากษาหรือคำสั่งของศาลปกครองชั้นต้น

หมวด ๒

ตุลาการศาลปกครอง

มาตรา ๑๒ ในศาลปกครองสูงสุด ให้มีตำแหน่งตุลาการศาลปกครอง ดังต่อไปนี้

- (๑) ประธานศาลปกครองสูงสุด
 - (๒) รองประธานศาลปกครองสูงสุด
 - (๓) ตุลาการหัวหน้าคณะศาลปกครองสูงสุด
 - (๔) ตุลาการศาลปกครองสูงสุด
- ทั้งนี้ ตามจำนวนที่ ก.ศป. กำหนดโดยได้รับความเห็นชอบจากสภาผู้แทนราษฎรและวุฒิสภา
- มาตรา ๑๓ ผู้ที่จะได้รับแต่งตั้งเป็นตุลาการในศาลปกครองสูงสุดต้องมีคุณสมบัติ ดังต่อไปนี้
- (๑) มีสัญชาติไทย
 - (๒) มีอายุไม่ต่ำกว่าสี่สิบห้าปี
 - (๓) เป็นผู้ทรงคุณวุฒิในสาขานิติศาสตร์ รัฐศาสตร์ รัฐประศาสนศาสตร์ เศรษฐศาสตร์ สังคมศาสตร์ หรือในการบริหารราชการแผ่นดิน ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ที่ ก.ศป. กำหนด และ
 - (๔) มีคุณสมบัติอื่นอย่างหนึ่งอย่างใด ดังต่อไปนี้
- (ก) เป็นหรือเคยเป็นกรรมการร่างกฎหมาย "ความการมีอยู่หรือยังอยู่" หรือกรรมการ
- กฤษฎีกา

LIRT

(ข) รับราชการหรือเคยรับราชการในตำแหน่งไม่ต่ำกว่าตุลาการหัวหน้าคณะศาลปกครองชั้นต้น

(ค) รับราชการหรือเคยรับราชการในตำแหน่งไม่ต่ำกว่าผู้พิพากษาศาลฎีกาหรือเทียบเท่า หรือตุลาการพระธรรมนูญศาลทหารสูงสุด

(ง) รับราชการหรือเคยรับราชการในตำแหน่งไม่ต่ำกว่าอัยการพิเศษประจำเขตหรือเทียบเท่า

(จ) รับราชการหรือเคยรับราชการในตำแหน่งไม่ต่ำกว่าอธิบดีหรือเทียบเท่าหรือตำแหน่งอื่นในหน่วยงานของรัฐที่เทียบเท่าตามที่ ก.ค.อ. ประกาศกำหนด

(ฉ) เป็นหรือเคยเป็นผู้สอนวิชาในสาขานิติศาสตร์ รัฐศาสตร์ รัฐประศาสนศาสตร์ เศรษฐศาสตร์ สังคมศาสตร์ หรือวิชาที่เกี่ยวกับการบริหารราชการแผ่นดินในสถาบันอุดมศึกษา และสำเร็จตำแหน่งหรือเคยดำรงตำแหน่งศาสตราจารย์หรือศาสตราจารย์พิเศษ

(ช) เป็นหรือเคยเป็นผู้ประกอบวิชาชีพเฉพาะความไม่น้อยกว่าห้าปี และมีประสบการณ์ในคดีปกครองตาม สสอ.ก.ค.อ. ประกาศกำหนด

มาตรา ๔๔ ตุลาการในศาลปกครองสูงสุดต้องไม่มีลักษณะต้องห้ามในขณะดำรงตำแหน่งดังต่อไปนี้

(๑) เป็นข้าราชการอื่นซึ่งมีตำแหน่งหรือเงินเดือนประจำ

(๒) เป็นพนักงานหรือลูกจ้างของหน่วยงานของรัฐหรือบุคคลใด

(๓) เป็น ผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง สมาชิกสภาท้องถิ่น ผู้บริหารท้องถิ่น กรรมการหรือผู้ดำรงตำแหน่งที่รับผิดชอบในการบริหารพรรคการเมือง สมาชิกพรรคการเมือง หรือเจ้าหน้าที่ในพรรคการเมือง

(๔) เป็นกรรมการในรัฐวิสาหกิจ

(๕) เป็น กรรมการในหน่วยงานของรัฐ เว้นแต่จะได้ขออนุมัติจาก ก.ค.อ.

(๖) เป็นกรรมการ ผู้จัดการ หรือที่ปรึกษา หรือดำรงตำแหน่งอื่นใดที่มีลักษณะสมมูลซ้ำซ้อนในหน่วยงานวิสาหกิจ

(๗) เป็นทนายความหรือประกอบอาชีพหรือวิชาชีพอย่างอื่นหรือดำรงตำแหน่งหรือประกอบกิจการใดๆ อันขัดต่อการปฏิบัติหน้าที่ตามระเบียบที่ ก.ค.อ. กำหนด

มาตรา ๔๕ ให้ ก.ค.อ. พิจารณาคัดเลือกบุคคลที่มีคุณสมบัติตามมาตรา ๑๓ และมีทนายเฉพาะสมที่จะแต่งตั้งเป็นตุลาการในศาลปกครองสูงสุด แจ้งให้เสนอรายชื่อที่ก่อนนายกรัฐมนตรี และ

ให้นายกรัฐมนตรีนำรายชื่อดังกล่าวเสนอขอความเห็นชอบต่อวุฒิสภาภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ได้รับรายชื่อ เมื่อได้รับความเห็นชอบแล้วให้นายกรัฐมนตรีนำความกราบบังคมทูลเพื่อทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้ง

ให้ ก.ศป. พิจารณาคัดเลือกบุคลากรในศาลปกครองสูงสุดคนหนึ่งเป็นประธานศาลปกครองสูงสุด แล้วให้เสนอชื่อต่อเนบกรรัฐมนตรี และให้นายกรัฐมนตรีนำเสนอขอความเห็นชอบต่อวุฒิสภาภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ได้รับการเสนอชื่อ เมื่อได้รับความเห็นชอบแล้วให้นายกรัฐมนตรีนำความกราบบังคมทูลเพื่อทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้ง

การแต่งตั้งบุคลากรในศาลปกครองสูงสุดคนใดให้ดำรงตำแหน่งรองประธานศาลปกครองสูงสุด และบุคลากรหัวหน้าคณะศาลปกครองสูงสุด ให้ ก.ศป. พิจารณาคัดเลือก แล้วให้นายกรัฐมนตรีนำความกราบบังคมทูลเพื่อทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งต่อไป

วิธีการคัดเลือกประธานศาลปกครองสูงสุด รองประธานศาลปกครองสูงสุด บุคลากรหัวหน้าคณะศาลปกครองสูงสุด และบุคลากรศาลปกครองสูงสุด ให้เป็นไปตามระเบียบที่ ก.ศป. กำหนดโดยความเห็นชอบของที่ประชุมใหญ่ตุลาการในศาลปกครองสูงสุด

มาตรา ๑๖ ผู้ซึ่งได้รับความเห็นชอบจากวุฒิสภาให้ดำรงตำแหน่งตุลาการในศาลปกครองสูงสุด ผู้ใดมีลักษณะดังห้ามตามมาตรา ๑๔ ต้องลาออกจากหน้าที่เป็นบุคคลซึ่งมีลักษณะต้องห้ามหรือแสดงหลักฐานให้เป็นที่เชื่อได้ว่าคนใดได้เลิกระบอบอาชีพหรือวิชาชีพหรือการใด ๆ อันมีลักษณะต้องห้ามดังกล่าวแล้วก่อนนายกรัฐมนตรีภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่วุฒิสภาให้ความเห็นชอบ

มาตรา ๑๗ ในศาลปกครองชั้นต้นแต่ละศาล ให้มีตำแหน่งตุลาการศาลปกครอง ดังต่อไปนี้

- (๑) อธิบดีศาลปกครองชั้นต้น
- (๒) รองอธิบดีศาลปกครองชั้นต้น
- (๓) ตุลาการหัวหน้าคณะศาลปกครองชั้นต้น
- (๔) ตุลาการศาลปกครองชั้นต้น

ทั้งนี้ ตามจำนวนที่ ก.ศป. กำหนดโดยได้รับความเห็นชอบจากสภาผู้แทนราษฎรและวุฒิสภา

มาตรา ๑๘ ผู้ที่จะได้รับแต่งตั้งเป็นตุลาการในศาลปกครองชั้นต้นต้องมีคุณสมบัติ ดังต่อไปนี้

- (๑) มีสัญชาติไทย
- (๒) มีอายุไม่ต่ำกว่าสามสิบห้าปี
- (๓) เป็นผู้ทรงคุณวุฒิในสาขานิติศาสตร์ รัฐศาสตร์ รัฐประศาสนศาสตร์ เศรษฐศาสตร์ สังคมศาสตร์ หรือในการบริหารราชการแผ่นดิน ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ที่ ก.ศป. กำหนด และ

(๔) มีคุณสมบัติอย่างหนึ่งอย่างใด ดังต่อไปนี้

(ก) รับราชการหรือเคยรับราชการเป็นพนักงานผู้รับผิดชอบส่วนงาน หรือเลขานุการ
กรมหรือหน่วยงานภายในสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาไม่น้อยกว่าสามปี

(ข) รับราชการหรือเคยรับราชการไม่น้อยกว่าสามปีในตำแหน่งพนักงานคดีปกครอง
ในคดีที่ ก.ศ.ป. กำหนด

(ค) รับราชการหรือเคยรับราชการไม่น้อยกว่าสามปีในตำแหน่งไม่ต่ำกว่าผู้พิพากษา
ศาลแขวงหรือศาลอาญารือเทียบเท่า หรือตุลาการพระธรรมนูญศาลทหารกลาง

(ง) รับราชการหรือเคยรับราชการไม่น้อยกว่าสามปีในตำแหน่งผู้ทรงอำนาจสั่งหรือเทียบเท่า

(จ) รับราชการหรือเคยรับราชการไม่น้อยกว่าสามปีในตำแหน่งไม่ต่ำกว่าข้าราชการ
พลเรือนระดับ ๔ หรือตำแหน่งอื่นในหน่วยงานของรัฐที่เทียบเท่า ทั้งนี้ ตามที่ ก.ศ.ป. ประกาศกำหนด

(ฉ) เป็นหรือเคยเป็นผู้สอนวิชาในสาขานิติศาสตร์ รัฐศาสตร์ รัฐประศาสนศาสตร์
เศรษฐศาสตร์ สังคมศาสตร์ หรือวิชาที่เกี่ยวข้องกับกระบวนการแผ่นดินในสถาบันอุดมศึกษา และ
ดำรงตำแหน่งหรือเคยดำรงตำแหน่งไม่ต่ำกว่า รองศาสตราจารย์หรือรองศาสตราจารย์เทียบเท่าไม่น้อยกว่า
สามปี

(ช) สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาโทสาขากฎหมายมหาชนและรับราชการในหน่วยงาน
ของรัฐนับแต่สำเร็จการศึกษา ระดับดังกล่าวไม่น้อยกว่าสิบปี หรือสำเร็จการศึกษาระดับปริญญาเอก
สาขากฎหมายมหาชนและรับราชการในหน่วยงานของรัฐนับแต่สำเร็จการศึกษา ระดับดังกล่าวไม่น้อยกว่า
หกปี

(ซ) เป็นหรือเคยเป็นผู้ประกอบวิชาชีพนายทนายความไม่น้อยกว่าสิบสองปี และมีประสบการณ์
ในคดีปกครองมา หลักเกณฑ์ที่ ก.ศ.ป. ประกาศกำหนด

ให้ใช้ความในมาตรา ๑๖ และมาตรา ๑๖ มาใช้บังคับแก่ตุลาการในศาลปกครองชั้นต้นโดย
อุปนัย

มาตรา ๑๘ ให้ ก.ศ.ป. พิจารณาตัดสินเลือกบุคคลที่มีคุณสมบัติตาม มาตรา ๑๘ และมีคุณสมบัติ
เหมาะสมที่จะดำรงตำแหน่งตุลาการในศาลปกครองชั้นต้น แล้วให้เสนอรายชื่อต่อนายกรัฐมนตรี และ
ให้นายกรัฐมนตรีนำพยานหลักฐานเพื่อทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้ง

ให้ ก.ศ.ป. พิจารณาตัดสินเลือกตุลาการในศาลปกครองชั้นต้น เพื่อดำรงตำแหน่งกฤษฎีกา
หรือรองชั้นต้น รองอธิบดีศาลปกครองชั้นต้น และตุลาการหัวหน้าคณะศาลปกครองชั้นต้น แล้วให้เสนอ
รายชื่อต่อนายกรัฐมนตรี และให้ นายกรัฐมนตรีนำพยานหลักฐานเพื่อทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้ง

หน้า ๕

เล่ม ๑๑๖ ตอนที่ ๕๔ ก

ราชกิจจานุเบกษา

๓๐ ตุลาคม ๒๕๕๒

ให้นำความในมาตรา ๑๕ บรรทัดที่ มาใช้บังคับแก่การแต่งตั้งตุลาการในศาลปกครองชั้นต้น โดยอนุโลม

มาตรา ๒๐ ก่อนเข้ารับหน้าที่ตุลาการศาลปกครองครั้งแรก ตุลาการศาลปกครองต้องถวายสัตย์ปฏิญาณต่อพระมหากษัตริย์ด้วยถ้อยคำดังต่อไปนี้

“ข้าพระพุทธเจ้า (ชื่อผู้ปฏิญาณ) ขอถวายสัตย์ปฏิญาณว่า ข้าพระพุทธเจ้า จะจงรักภักดีต่อพระมหากษัตริย์ และจะปฏิบัติหน้าที่ในพระปรมาภิไธยด้วยความซื่อสัตย์สุจริต โดยปราศจากอคติทั้งปวง เพื่อให้เกิดความยุติธรรมแก่ประชาชน และความสงบสุขแห่งราชอาณาจักร ทั้งจะรักษาไว้และปฏิบัติตามซึ่งการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุขตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยและกฎหมายทุกประการ”

มาตรา ๒๑ ตุลาการศาลปกครองพ้นจากตำแหน่งเมื่อ

- (๑) ตาย
- (๒) ลาออก
- (๓) ถึงปึงประมาณที่ตุลาการศาลปกครองผู้นั้นมีอายุครบหกสิบห้าปีบริบูรณ์ เว้นแต่จะผ่านการประเมินสมรรถภาพให้ดำรงตำแหน่งต่อไปตามมาตรา ๓๑
- (๔) ขาดคุณสมบัติหรือมีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๑๓ มาตรา ๑๔ หรือมาตรา ๑๕
- (๕) เป็นบุคคลล้มละลาย
- (๖) เป็นคนไร้ความสามารถหรือคนเสมือนไร้ความสามารถ วิกลจริต หรือจิตฟั่นเฟือน ไม่สมประกอบ

(๗) เป็นโรคหรือมีกายหรือจิตใจไม่เหมาะสมที่จะเป็นตุลาการศาลปกครองตามที่ระบุไว้ในประกาศที่ ก.ศป. กำหนดโดยได้รับความเห็นชอบของที่ประชุมใหญ่ตุลาการในศาลปกครองสูงสุด

(๘) ถูกสั่งให้ออกจากราชการตามมาตรา ๒๒

(๙) ถูกไล่ออกตามมาตรา ๒๓

การพ้นจากตำแหน่งตามวรรคหนึ่งนอกจาก (๑) ให้มีความครบถ้วนทุกประการ เพื่อทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้พ้นจากตำแหน่ง

มาตรา ๒๒ ตุลาการศาลปกครองต้องประพฤติตนตามวินัยแห่งระเบียบตุลาการศาลปกครองตามที่ ก.ศป. กำหนด

ก.ศป. อาจมีมติให้ตุลาการศาลปกครองผู้ใดออกจากราชการตามกฎหมายว่าด้วยกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการได้ในกรณีที่มีกฎหมายดังกล่าวบัญญัติให้ผู้ถูกสั่งให้ออกมามีสิทธิได้รับบำเหน็จบำนาญ แต่การให้ออกจากราชการเพื่อรับบำเหน็จบำนาญหรือผู้ใดที่พ้นจากตำแหน่งด้วย

LIRT

(๑) ปฏิบัติหน้าที่เป็นพยานอย่างร้ายแรงหรือประพฤติผิดไม่สมควรตามที่กำหนดในวินัยแห่งการเป็นตุลาการ ศาลปกครอง

(๒) หย่อนหล่นสามารถในอันที่จะปฏิบัติหน้าที่ราชการ หรือเลิกละทิ้งไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ที่ราชการได้โดยสมบูรณ์แต่ไม่ถึงเหตุพ้นสภาพ

(๓) ได้รับโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุกในความผิดอันได้กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ

(๔) มีบรรดามรดก ๒๑ (๔) (๕) (๖) หรือ (๗)

มาตรา ๓๓ ก.ส.ป. อาจมีมติให้ตุลาการศาลปกครองยกไว้ในกรณี ดังต่อไปนี้

(๑) พิจารณาคำพิพากษา

(๒) กระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรงตามที่กำหนดในวินัยแห่งการเป็นตุลาการศาลปกครอง

(๓) ได้รับโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก เว้นแต่ในความผิดอันได้กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ

มาตรา ๓๔ ในการพิจารณาให้ตุลาการศาลปกครองพ้นจากตำแหน่งตามมาตรา ๒๒ (๑)

(๒) หรือ (๔) ประกอบกับมาตรา ๒๑ (๔) หรือ (๕) หรือตามมาตรา ๒๓ (๑) หรือ (๒) ให้ ก.ส.ป. ดังกล่าวยกการสอบสวนประกอบด้วยผลการในศาลปกครองสูงสุดหรือตุลาการในศาลปกครองชั้นต้น จำนวนสี่คน และกรรมการข้าราชการพลเรือนตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือนซึ่งได้รับแต่งตั้งจากคณะกรรมการข้าราชการพลเรือนจำนวนหนึ่งคน เป็นกรรมการ เพื่อทำการสอบสวน

ในการสอบสวนให้คณะกรรมการสอบสวนมีอำนาจเรียกให้นายกรัฐมนตรี ทนายความหรือบุคคลใดให้ข้อเท็จจริง ใ้ข้อเท็จจริง หรือให้ส่งเอกสารหลักฐานที่เกี่ยวข้องกับเรื่องที่สอบสวนได้

ในระหว่างกระบวนการสอบสวนหรือพิจารณาความวาระหนึ่ง ถ้า ก.ส.ป. เห็นว่าการให้ผู้สอบสวนหรือพิจารณาปฏิบัติหน้าที่ต่อไปจะเป็นการเสียหายแก่ราชการจะมิได้ให้ข้าราชการก็ได้

การให้ข้าราชการนั้น ให้พักดลของเพื่อสอบสวนหรือพิจารณา เมื่อสอบสวนหรือพิจารณาเสร็จแล้ว ถ้าปรากฏว่าผู้ถูกให้พักราชการมิได้กระทำตามที่ถูกสอบสวนหรือพิจารณา ก็ให้ผู้นั้นคงอยู่ในราชการตามเดิม

วิธีการสอบสวนและสิทธิของผู้ถูกกล่าวหาและบุคคลที่เกี่ยวข้องให้เป็นไปตามระเบียบที่ ก.ส.ป. กำหนดโดยความเห็นชอบของที่ประชุมใหญ่ตุลาการในศาลปกครองสูงสุด

LIRT

มาตรา ๒๕ ตุลาการศาลปกครองผู้ได้พ้นจากตำแหน่งไปโดยมิได้มีความผิดและมีใช้เป็นกรณีพ้นจากตำแหน่งตามมาตรา ๒๑ วรรคหนึ่ง (๕) มาตรา ๒๒ หรือมาตรา ๒๓ ก.ศป. อาจพิจารณาคัดเลือกผู้ขึ้นใหม่กลับเข้ารับราชการเป็นตุลาการศาลปกครองในตำแหน่งในสูงกว่าตำแหน่งเดิมหรือเทียบเท่าก็ได้ ถ้าผู้ขึ้นใหม่คุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๑๓ มาตรา ๑๔ และมาตรา ๑๖ แล้วแต่กรณี

มาตรา ๒๖ ตุลาการศาลปกครองผู้ใดประสงค์จะลาออกจากราชการ ให้ยื่นหนังสือขอลาออกเมื่อประธานศาลปกครองสูงสุดสั่งอนุญาตแล้วให้ถือว่าพ้นจากตำแหน่ง

ในกรณีที่ตุลาการศาลปกครองลาออกเพื่อดำรงตำแหน่งที่กำหนดโดยรัฐธรรมนูญ ตำแหน่งทางการเมือง หรือเพื่อสมัครรับเลือกตั้ง ให้การลาออกมีผลตั้งแต่วันที่ผู้นั้นลาออก

นอกจากกรณีตามวรรคสอง ถ้าประธานศาลปกครองสูงสุดเห็นว่าเป็น เพื่อประโยชน์แก่ทางราชการ จะรับยังการอนุญาตให้ลาออกให้เป็นเวลาไม่เกินสามเดือน นับแต่วันที่ขอลาออกก็ได้

มาตรา ๒๗ การย้ายตุลาการศาลปกครองผู้ใดไปดำรงตำแหน่งอื่นในศาลปกครอง จะต้องได้รับความยินยอมจากตุลาการศาลปกครองผู้นั้น และให้ประธานศาลปกครองสูงสุดมีอำนาจแต่งตั้งได้ โดยความเห็นชอบของ ก.ศป. ตามระเบียบที่ ก.ศป. กำหนดโดยความเห็นชอบของที่ประชุมใหญ่ตุลาการในศาลปกครองสูงสุด

ความในวรรคหนึ่งมิให้ใช้บังคับกับการเลื่อนตำแหน่งให้สูงขึ้น หรือเป็นการย้ายประจำปี หรือเป็นกรณีที่อยู่ในระหว่างถูกดำเนินการทางวินัย หรือตกเป็นจำเลยในคดีอาญาที่ศาลมีคำสั่งประทับฟ้องแล้ว

มาตรา ๒๘ ประธานศาลปกครองสูงสุดต้องรับผิดชอบให้งานของศาลปกครองเป็นไปโดยเรียบร้อยตามระเบียบที่ ก.ศป. กำหนดโดยความเห็นชอบของที่ประชุมใหญ่ตุลาการในศาลปกครองสูงสุด โดยมีรองประธานศาลปกครองสูงสุดช่วยปฏิบัติหน้าที่ตามที่ประธานศาลปกครองสูงสุดมอบหมาย

อธิบดีศาลปกครองชั้นต้นต้องรับผิดชอบให้งานของศาลเป็นไปโดยเรียบร้อยตามระเบียบที่ ก.ศป. กำหนดโดยความเห็นชอบของที่ประชุมใหญ่ตุลาการในศาลปกครองสูงสุด โดยมีรองอธิบดีศาลปกครองชั้นต้นช่วยปฏิบัติหน้าที่ตามที่อธิบดีศาลปกครองชั้นต้นมอบหมาย

ในกรณีที่ตำแหน่งประธานศาลปกครองสูงสุดหรืออธิบดีศาลปกครองชั้นต้นว่างลง หรือมีแต่ไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ ให้รองประธานศาลปกครองสูงสุดหรือรองอธิบดีศาลปกครองชั้นต้น หรือตุลาการศาลปกครองอื่น แล้วแต่กรณี ปฏิบัติหน้าที่แทนตามระเบียบที่ ก.ศป. กำหนดโดยความเห็นชอบของที่ประชุมใหญ่ตุลาการในศาลปกครองสูงสุด

LIRT

ผู้ปฏิบัติหน้าที่เรียนยอมมีอำนาจหน้าที่เช่นเดียวกับผู้ซึ่งตนแทน

มาตรา ๑๘ การเปลี่ยนแปลงบุคลากรหรือปกครองในองค์คณะหนึ่งองค์คณะใดเนื่องจากบุคลากรหรือปกครองผู้ใดพ้นจากตำแหน่ง ถูกพักราชการ ได้รับยกเว้นแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งอื่น เข้าไปขอหรือมีเหตุจำเป็นอื่นทำให้ไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ให้เป็นไปตามระเบียบที่ที่ประชุมใหญ่บุคลากรในศาลปกครองสูงสุดกำหนด

บุคลากรศาลปกครองซึ่งเข้ามาแทนที่ตามวรรคหนึ่ง ให้มีอำนาจตรวจสอบสำนวนและลงลายมือชื่อในคดีพิพาทคดีได้

มาตรา ๑๙ บุคลากรศาลปกครองให้ได้รับเงินเดือนและเงินประจำตำแหน่งตามบัญชีท้ายพระราชบัญญัตินี้

เมื่อเริ่มผ่านปีงบประมาณประจำปี ให้บุคลากรศาลปกครองแต่ละคนได้รับเงินเดือนและเงินประจำตำแหน่งเพิ่มขึ้นจากเดิมที่ได้รับอยู่เป็นจำนวนหนึ่งปี อัตราการเปลี่ยนแปลงดัชนีราคาผู้บริโภคของปีที่ล่วงมาที่กระทรวงพาณิชย์คำนวณเพื่อใช้ในราชการ

บุคลากรศาลปกครองให้ได้รับค่าพาหนะเดินทาง ค่าที่พัก และค่าใช้จ่ายอื่นในกรณีเดินทางไปราชการ ทั้งนี้ ตามที่กำหนดในพระราชกฤษฎีกา

เพื่อประโยชน์ในการรักษาเกียรติงำนานุ ให้บุคลากรศาลปกครองเป็นเจ้าพนักงานควบคุมหมายว่าด้วยออกหมายนำแห่งอำนาจเจ้าพนักงาน ในกรณีให้สำนักงานศาลปกครองเป็นเจ้าหน้าที่ควบคุมการเก็บข้อหาของบุคลากรศาลปกครอง

มาตรา ๒๐ ให้ ก.ศ.ป. จัดให้มีกระบวนสมรรถภาพในการปฏิบัติงานที่ศาลปกครองศาลปกครองที่จะมีอยู่ บุคคลหรือหัวหน้าเป็นวิญญูในถึงงบประมาณแล้วไป

หลักเกณฑ์และวิธีการประเมินสมรรถภาพในการปฏิบัติงานที่ศาลปกครองหนึ่ง ให้เป็นไปตามระเบียบที่ ก.ศ.ป. กำหนดโดยความเห็นชอบของที่ประชุมใหญ่ตุลาการในศาลปกครองสูงสุด

บุคลากรศาลปกครองซึ่งผ่านการประเมินสมรรถภาพตามวรรคหนึ่ง ให้ดำรงตำแหน่งต่อไปได้จนสิ้นวันสิ้นปีงบประมาณที่ผู้ประเมินออกใบแจ้งผลการประเมิน

มาตรา ๒๑ ในกรณีที่ข้าราชการหรือพนักงานขององค์การปกครองส่วนท้องถิ่น ผู้ใดได้รับแต่งตั้งเป็นตุลาการหรือปกครอง เพื่อประโยชน์ในการรักษาเกียรติงำนานุ ให้ถือว่าราชการหรือราชการของผู้นั้นเป็นขณะที่เป็นเจ้าพนักงานหรือพนักงานขององค์การปกครองส่วนท้องถิ่น เป็นเวลาของการของตุลาการหรือปกครองผู้นั้น และให้ปากกฎหมายว่าด้วยบทแห่งอำนาจเจ้าพนักงานราชการหรือกฎหมายว่าด้วยบทกฎหมายแห่งอำนาจเจ้าพนักงาน แล้วแต่กรณี มาใช้บังคับโดยกฎหมาย

LIRT

มาตรา ๓๓ เครื่องแบบบุคลากรศาลปกครองและระเบียบการแต่งกายให้เป็นไปตามที่ ก.ศป. ประกาศกำหนด

วันและเวลาทำงาน วันหยุดราชการและการลาหยุดราชการของบุคลากรศาลปกครองให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ที่ ก.ศป. ประกาศกำหนด

มาตรา ๓๔ ในการปฏิบัติหน้าที่ ให้บุคลากรศาลปกครองเป็นเจ้าหน้าที่ในตำแหน่งบุคลากรตามประมวลกฎหมายอาญา

หมวด ๓

คณะกรรมการตุลาการศาลปกครอง

มาตรา ๓๕ กรรมการตุลาการศาลปกครองผู้ทรงคุณวุฒิใน ก.ศป. ตามมาตรา ๒๑๖ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยต้องมีคุณสมบัติ ดังต่อไปนี้

(๑) กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิตามมาตรา ๒๑๖ วรรคหนึ่ง (๒) ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยต้องเป็นตุลาการในศาลปกครองสูงสุดจำนวนหกคนซึ่งได้รับเลือกจากตุลาการในศาลปกครองสูงสุด และเป็นตุลาการในศาลปกครองชั้นต้นจำนวนสามคนซึ่งได้รับเลือกจากตุลาการในศาลปกครองชั้นต้น

(๒) กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิตามมาตรา ๒๑๖ วรรคหนึ่ง (๓) ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยต้องมีคุณสมบัติตามมาตรา ๑๓ และไม่มีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๑๔

ให้เลขาธิการสำนักงานศาลปกครองเป็นเลขาธิการของ ก.ศป.

มาตรา ๓๖ การเลือกกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิตามมาตรา ๒๑๖ วรรคหนึ่ง (๒) ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยให้ใช้วิธีออกเสียงลงคะแนนโดยตรงและลับ ในการนี้ให้เลขาธิการสำนักงานศาลปกครองจัดทำบัญชีรายชื่อบุคคลผู้มีสิทธิได้รับเลือก โดยแยกเป็นประเภทตุลาการในศาลปกครองสูงสุดและตุลาการในศาลปกครองชั้นต้นส่งไปยังตุลาการในศาลปกครองสูงสุดหรือตุลาการในศาลปกครองชั้นต้น แล้วแต่กรณี และให้แจ้งกำหนดวัน เวลา และสถานที่ที่จะทำการเลือกไปด้วย

ให้มีคณะกรรมการดำเนินการเลือกประกอบด้วยเลขาธิการสำนักงานศาลปกครอง ตุลาการศาลปกครองสามคน และคณบดีคณะนิติศาสตร์ในสถาบันอุดมศึกษาของรัฐสามคนซึ่งประธานศาลปกครองสูงสุดเป็นผู้คัดเลือก เป็นกรรมการมีหน้าที่ในการดำเนินการเกี่ยวกับการเลือกกรรมการตุลาการผู้ทรงคุณวุฒิตามวรรคหนึ่ง การครองนับคะแนนและการประกาศผลการเลือก

LIRT

ให้ประธานศาลปกครองสูงสุดรับผิดชอบดูแลให้การเลือกเป็นไปโดยถูกต้องและเรียบร้อย

มาตรา ๓๙ การเลือกกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิตามมาตรา ๒๑๖ วาระหนึ่ง (๓) ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยซึ่งได้รับเลือกจากวุฒิสภา ให้วุฒิสภาดำเนินการรวมการขึ้นคณะหนึ่งเพื่อพิจารณาเสนอรายชื่อผู้สมัคร ที่เห็นสมควรจำนวนไม่เกินหกคนต่อวุฒิสภาเพื่อพิจารณาต่อไป

มาตรา ๔๐ การเลือกกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิตามมาตรา ๒๑๖ วาระหนึ่ง (๓) ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยซึ่งได้รับเลือกจากคณะรัฐมนตรี ให้นายกรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอชื่อบุคคลที่เห็นสมควรจะได้วิเลือกต่อคณะรัฐมนตรีเพื่อพิจารณาต่อไป

มาตรา ๔๑ กรรมการผู้ว่าการศาลปกครองตามมาตรา ๓๕ วาระหนึ่ง (๑) และ (๒) ให้อยู่ในตำแหน่งวาระสองปีโดยอาจได้รับเลือกใหม่ได้อีก แต่จะดำรงตำแหน่งติดต่อกันเกินสองวาระไม่ได้

ถ้าตำแหน่งว่างลงก่อนครบวาระ ให้ดำเนินการเพื่อให้มีการเลือกชดเชยในหลักรับวันนับแต่วันที่ตั้งตำแหน่งว่างลง เว้นแต่วาระการอยู่ในตำแหน่งของกรรมการผู้นั้นจะเหลือไม่ถึงเก้าสิบวันจะไม่ต้องดำเนินการเลือกชดเชยได้

กรรมการวุฒิสภาศาลปกครองซึ่งได้รับเลือกชดเชยให้อยู่ในตำแหน่งเท่ากับวาระที่เหลืออยู่ของผู้ซึ่งแทน

มาตรา ๔๒ นอกจากการพ้นจากตำแหน่งตามวาระ กรรมการผู้ว่าการศาลปกครองตามมาตรา ๓๕ วาระหนึ่ง (๑) และ (๒) พ้นจากตำแหน่งเมื่อ

(๑) ตาย

(๒) ลาออก

(๓) ขาดจากตำแหน่งผู้ว่าการในศาลปกครองสูงสุด หรือตุลาการในศาลปกครองชั้นต้นในกรณีที่เป็นกรรมการตามมาตรา ๓๕ วาระหนึ่ง (๑)

(๔) ขาดคุณสมบัติตามมาตรา ๓๓ หรือมีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๓๔

มาตรา ๔๓ การประชุมของ ก.ศป. ต้องมีกรรมการมาประชุมไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการทั้งหมด ซึ่งเป็นองค์ประชุม

ถ้าประธานศาลปกครองสูงสุดไม่มาประชุมหรือไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ ให้รองประธานศาลปกครองสูงสุดปฏิบัติหน้าที่แทน ถ้าไม่มีรองประธานศาลปกครองสูงสุด หรือมีแต่ไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ ให้ที่ประชุมเลือกกรรมการผู้ว่าการศาลปกครองคนหนึ่งเป็นประธานในที่ประชุม

LIRT

หน้า ๑๕
เล่ม ๑๑๖ ตอนที่ ๕๔ ก ราชกิจจานุเบกษา ๑๑ ตุลาคม ๒๕๕๒

ในกรณีที่ตำแหน่งกรรมการใน ก.ศป.ว่างลง ให้กรรมการที่เหลือปฏิบัติหน้าที่ต่อไปได้ แต่ต้องมีการกรรมการเหลือพอที่จะเป็นองค์ประชุม

การวินิจฉัยชี้ขาดให้ถือเสียงข้างมาก ถ้ามีคะแนนเสียงเท่ากันให้ประธานในที่ประชุมออกเสียงเพิ่มขึ้นอีกเสียงหนึ่งเป็นเสียงชี้ขาด

ให้ ก.ศป. มีอำนาจออกข้อบังคับว่าด้วยการประชุมและการลงมติ

ให้ ก.ศป. มีอำนาจแต่งตั้งคณะกรรมการเพื่อดำเนินการใดๆ ได้ตามความเหมาะสม

หมวด ๔ วิธีพิจารณาดีปกครอง

ส่วนที่ ๑ การฟ้องคดีปกครอง

มาตรา ๔๒ ผู้ใดได้รับความเดือดร้อนหรือเสียหาย หรืออาจจะเดือดร้อนหรือเสียหายโดยมิอาจหลีกเลี่ยงได้อันเนื่องจากการกระทำหรือการละเว้นการกระทำของหน่วยงานทางปกครองหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐหรือมีข้อโต้แย้งเกี่ยวกับสัญญาทางปกครอง หรือกรณีอื่นใดที่อยู่ในเขตอำนาจศาลปกครองตามมาตรา ๕ และการแก้ไขหรือบรรเทาความเดือดร้อนหรือความเสียหายหรือยุติข้อโต้แย้งนั้น ต้องมีคำบังคับตามที่กำหนดในมาตรา ๔๒ ผู้นั้นมีสิทธิฟ้องคดีต่อศาลปกครอง

ในกรณีที่กฎหมายกำหนดขั้นตอนหรือวิธีการสำหรับการแก้ไขความเดือดร้อนหรือเสียหายในเบื้องต้นไว้โดยเฉพาะ การฟ้องคดีปกครองในเบื้องต้นจะกระทำได้แต่เมื่อมีการดำเนินการตามขั้นตอนและวิธีการดังกล่าว และได้มีการสั่งการตามกฎหมายนั้น หรือมิได้มีการสั่งการภายในเวลาอันสมควรหรือภายในเวลาที่กฎหมายนั้นกำหนด

มาตรา ๔๓ ในกรณีที่ผู้ตรวจการแผ่นดินของรัฐสมมติว่าถูกหรือกระทำโดยของหน่วยงานทางปกครองหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐไม่ชอบด้วยรัฐธรรมนูญไม่มีสิทธิเสนอเรื่องหรือขอความเห็นต่อศาลปกครองได้ ในการเสนอความเห็นดังกล่าวผู้ตรวจการแผ่นดินของรัฐสามัญและหน้าที่เสมือนหนึ่งเป็นผู้มีสิทธิฟ้องคดีตามมาตรา ๔๒

มาตรา ๔๔ การดำเนินการทั้งปวงเกี่ยวกับ การฟ้อง การวินิจฉัย การเรียกคดี หน่วยงานทางปกครอง หรือเจ้าหน้าที่ของรัฐเข้ามาเป็นคู่กรณีในคดี การดำเนินการสอบสวนพิจารณา การรับฟังพยาน

หลักฐาน และการพิพากษาคดีปกครอง นอกจากที่บัญญัติไว้แล้วในพระราชบัญญัตินี้ ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดโดยระเบียบของที่ประชุมใหญ่ตุลาการในศาลปกครองสูงสุด

มาตรา ๕๕ คำฟ้องให้ใช้ด้วยคำสุภาพและต้องมี

- (๑) ชื่อและที่อยู่ของผู้ฟ้องคดี
- (๒) ชื่อหน่วยงานทางปกครองหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐที่เกี่ยวข้องอันเป็นเหตุแห่งการฟ้องคดี
- (๓) การกระทำทั้งหลายที่เป็นเหตุแห่งการฟ้องคดี พร้อมทั้งข้อเท็จจริงหรือพฤติการณ์อันสมควรเกี่ยวกับการกระทำดังกล่าว

(๔) คำขอของผู้ฟ้องคดี

(๕) ลายมือชื่อของผู้ฟ้องคดี ถ้าเป็นการยื่นฟ้องคดีแทนผู้อื่นจะต้องแนบใบมอบฉันทะให้ผู้ฟ้องคดีมาด้วย

คำฟ้องใดมีรายการไม่ครบตามวรรคหนึ่ง หรือไม่ชัดเจน หรือไม่อาจเข้าใจได้ ให้สำนักงานศาลปกครองให้คำแนะนำแก่ผู้ฟ้องคดีเพื่อดำเนินการแก้ไขเพิ่มเติมคำฟ้องนั้นให้ถูกต้อง ในกรณีให้ถือวันที่ยื่นฟ้องครั้งแรกเป็นหลักในการนับอายุความ

ในกรณีที่มีผู้ประสงค์จะฟ้องคดีปกครองหลายคนในเหตุเดียวกัน บุคคลเหล่านั้นอาจยื่นคำฟ้องร่วมกันเป็นคดีเดียว โดยจะยกหมายให้ผู้ฟ้องคดีคนใดเป็นคู่แทนของผู้ฟ้องคดีทุกคนในการดำเนินคดีต่อไปก็ได้ ในกรณีเช่นนี้ให้ถือว่าการกระทำของผู้แทนผู้ฟ้องคดีในกระบวนการพิจารณาผูกพันผู้ฟ้องคดีทุกคน

การฟ้องคดีไม่ต้องเสียค่าธรรมเนียมศาล เว้นแต่การฟ้องคดีขอให้สั่งให้ใช้เงิน หรือสั่งมอบทรัพย์สินอันสืบเนื่องจากคดีตามมาตรา ๕ วรรคหนึ่ง (๓) หรือ (๔) ให้เสียค่าธรรมเนียมศาลในอัตราร้อยละสองจุดห้าของทุนทรัพย์ แต่ไม่เกินของแผนบาท

ในการดำเนินกระบวนการพิจารณา คู่กรณีจะดำเนินการทั้งปวงด้วยตนเองหรือมอบอำนาจให้ทนายความหรือบุคคลอื่น ซึ่งมีความสามารถตามระเบียบของที่ประชุมใหญ่ตุลาการในศาลปกครองสูงสุดกำหนดเพื่อฟ้องคดีหรือดำเนินการแทนได้

มาตรา ๕๖ คำฟ้องให้ยื่นต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ของศาลปกครอง ในกรณียื่นคำฟ้องโดยส่งทางไปรษณีย์ถึงทางไปรษณีย์ได้ และเพื่อประโยชน์ในการนับอายุความ ให้ถือวันที่ยื่นคำฟ้องแก่เจ้าพนักงานไปรษณีย์เป็นวันที่ยื่นคำฟ้องต่อศาลปกครอง

มาตรา ๕๗ การฟ้องคดีที่อยู่ในเขตอำนาจของศาลปกครองชั้นต้น ให้ยื่นฟ้องต่อศาลปกครองชั้นต้นที่ผู้ฟ้องคดีมีภูมิลำเนาหรือที่ธุรกิจเกิดขึ้นในเขตศาลปกครองชั้นต้นนั้น

เล่ม ๑๑๖ ตอนที่ ๕๔ ก ราชกิจจานุเบกษา ๓๐ ตุลาคม ๒๕๕๒

การฟ้องคดีที่อยู่ในเขตอำนาจของศาลปกครองสูงสุด ให้ยื่นฟ้องต่อศาลปกครองสูงสุด
ในกรณีที่ศาลปกครองใดพิพากษาว่าคดีที่ฟ้องต่อศาลปกครองนั้นอยู่ในเขตอำนาจของศาล
ปกครองอื่น ให้ยื่นคำฟ้องนั้นไปให้ศาลปกครองที่มีเขตอำนาจเพื่อพิจารณา ในกรณีที่ศาลปกครอง
ชั้นต้นมีความเห็นขัดแย้งกันในเรื่องเขตอำนาจศาล ให้ศาลปกครองที่รับคำฟ้องให้ส่งผู้แทนมาเห็น
ด้วยศาลปกครองสูงสุดเพื่อยุติข้อโต้แย้งเขตอำนาจศาล

การพิจารณาคดีที่ต้นไว้ต่อศาลปกครองใดจะต้องกระทำในศาลปกครองนั้น เว้นแต่ในกรณีที่การ
เว้นแต่ในกรณีที่มิเหตุถูกเงินหรือจำเป็นหรือเหตุความสะดวกของผู้กรณี ศาลปกครองจะส่งให้ดำเนินกร
พิจารณาในสถานที่อื่นหรือในวันหยุดหรือในวันเวลาใดก็ได้

มาตรา ๘๘ ให้ประธานศาลปกครองสูงสุดเป็นผู้ประกาศสถานที่ตั้ง และวันเวลาทำการ
ตามปกติของศาลปกครองในราชกิจจานุเบกษา

ศาลปกครองแห่งหนึ่งๆ อาจมีสถานที่ทำการเฉพาะการได้ตามจำนวนที่เหมาะสมตามที่
ประธานศาลปกครองสูงสุดจะได้ประกาศสถานที่ตั้งและวันเวลาทำการของสถานที่ทำการเฉพาะการ
ในราชกิจจานุเบกษา

ที่ประชุมใหญ่ตุลาการในศาลปกครองสูงสุดมีอำนาจกำหนดให้การยื่นฟ้อง และการดำเนินกร
อย่างหนึ่งอย่างใดเกี่ยวกับการพิจารณาพิพากษาคดีปกครองอาจกระทำ ณ สถานที่ทำการเฉพาะการ
ของศาลปกครองก็ได้

มาตรา ๘๙ การฟ้องคดีปกครองจะต้องยื่นฟ้องภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่รู้หรือควรรู้ถึงเหตุ
แห่งการฟ้องคดี หรือนับแต่วันที่กำหนดเก้าสิบวันนับแต่วันที่ผู้ฟ้องคดีได้มีหนังสือร้องขอต่อ
หน่วยงานทางปกครองหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐเพื่อให้ปฏิบัติหน้าที่ตามที่กฎหมายกำหนดและไม่ได้รับ
หนังสือชี้แจงจากหน่วยงานทางปกครอง หรือเจ้าหน้าที่ของรัฐหรือได้รับแต่เป็นคำชี้แจงที่ผู้ฟ้องคดี
เห็นว่าไม่เหตุผล แล้วแต่กรณี เว้นแต่จะมีกฎหมายเฉพาะกำหนดไว้เป็นอย่างอื่น

มาตรา ๙๐ คำสั่งใดที่อาจฟ้องต่อศาลปกครองได้ ให้ผู้ขอคัดค้านยื่นคำฟ้องต่อศาลและ
ระยะเวลาสำหรับยื่นคำฟ้องไว้เป็นคำสั่งดังกล่าวด้วย

ในกรณีที่ปรากฏต่อผู้ยกคำสั่งใดในภายหลังว่า คนมิได้ปฏิบัติตามวรรคหนึ่ง ให้ผู้ยื่น
คำเนิการแจ้งข้อความซึ่งฟ้องตามวรรคหนึ่งให้ผู้รับคำสั่งทราบโดยมิชักช้า ในกรณีที่มิรู้ระยะเวลา
สำหรับยื่นคำฟ้องเริ่มนับแต่วันนับแต่วันที่ผู้รับคำสั่งได้รับแจ้งข้อความดังกล่าว

ถ้าไม่มีการแจ้งใหม่ตามวรรคสองและระยะเวลาสำหรับยื่นคำฟ้องมีกำหนดน้อยกว่าหนึ่งปี
ให้ขาดเวลาสำหรับยื่นคำฟ้องนับหนึ่งปีนับแต่วันที่ได้รับคำสั่ง

มาตรา ๕๑ การฟ้องคดีตามมาตรา ๕ วรรคหนึ่ง (๓) หรือ (๔) ให้ยื่นฟ้องภายในหนึ่งปีนับแต่วันที่มีผู้หรือลววูถึงเหตุแห่งการฟ้องคดี แต่ไม่เกินสิบปีนับแต่วันที่มีเหตุแห่งการฟ้องคดี

มาตรา ๕๒ การฟ้องคดีปกครองที่เกี่ยวข้องกับการคุ้มครองประโยชน์สาธารณะ หรือสถานะของบุคคลจะขึ้นฟ้องคดีเมื่อใดก็ได้

การฟ้องคดีปกครองที่ยื่นเมื่อพ้นกำหนดเวลาการฟ้องคดีแล้ว ถ้าศาลปกครองเห็นว่าคดีที่ยื่นฟ้องนั้นจะเป็นประโยชน์แก่ส่วนรวมหรือมีเหตุจำเป็นอื่นโดยศาลเห็นเองหรือผู้กระทำความผิดของศาลปกครองจะรับไว้พิจารณาก็ได้

มาตรา ๕๓ ในกรณีที่ผู้กระทำความผิดหนึ่งสิ่งแก่ความตายก่อนศาลปกครองพิพากษาคดี ให้ศาลปกครองขยายการพิจารณาไปจนกว่าตาย ผู้จัดการมรดก ผู้ปกครองทรัพย์สินมรดก หรือผู้สืบสิทธิของผู้กระทำความผิดนั้นจะมีค่าของเข้ามาแทนที่ผู้กระทำความผิดถึงแก่ความตาย หรือผู้มีส่วนได้เสียจะมีค่าของเข้ามา โดยมีค่าของเข้ามาลงหรือโดยที่ศาลหมายเรียกให้เข้ามา เนื่องจากผู้กระทำความผิดหนึ่งสิ่งได้มีค่าของ ค่าของเข้ามานี้จะต้องเข้ามาภายในกำหนดหนึ่งปีนับแต่วันที่ผู้กระทำความผิดหนึ่งสิ่งถึงแก่ความตาย

ถ้าไม่มีค่าของของบุคคลดังกล่าว หรือไม่มีผู้กระทำความผิดหนึ่งสิ่งฝ่ายใด ภายในเวลาที่กำหนดตามวรรคหนึ่ง ศาลปกครองจะมีคำสั่งจำหน่ายคดีนั้นก็ได้

ส่วนที่ ๒

การดำเนินคดีปกครอง

มาตรา ๕๔ ศาลปกครองสูงสุดต้องมีตุลาการในศาลปกครองสูงสุดอย่างน้อยห้าคนจึงจะเป็นองค์คณะพิจารณาพิพากษา

ศาลปกครองชั้นต้นต้องมีตุลาการในศาลปกครองชั้นต้นอย่างน้อยสามคน จึงจะเป็นองค์คณะพิจารณาพิพากษา

มาตรา ๕๕ การพิจารณาพิพากษาคดีต้องดำเนินการให้เสร็จสิ้นไปโดยเร็ว แต่ต้องเปิดโอกาสให้ผู้กระทำความผิดและแสดงพยานหลักฐานประกอบคำชี้แจงของตนตามควรแก่กรณี และการชี้แจงต้องทำเป็นหนังสือ เว้นแต่เป็นกรณีที่มีเหตุอนุญาตให้ชี้แจงด้วยวาจาต่อหน้าศาล

ผู้กระทำความผิดหรือขออุทธรณ์คดีจะต้องเสียค่าธรรมเนียมในจำนวน เว้นแต่กรณีที่มีกฎหมายคุ้มครองจำไม่ให้ต้องเปิดเผยหรือศาลปกครองเห็นว่าจำเป็นต้องไม่เปิดเผย เพื่อมิให้เกิดความเสียหายแก่การดำเนินงานของรัฐ แต่กรณีที่ไม่เปิดเผยดังกล่าว ศาลปกครองจะนำมาใช้บังคับในการพิจารณาพิพากษาคดีไม่ได้

LIRT

เล่ม ๑๑๖ ตอนที่ ๕๔ ก

หน้า ๕๕
ราชกิจจานุเบกษา

๑๐ ตุลาคม ๒๕๕๒

ในการพิจารณาพิพากษาคดี ศาลปกครองอาจตรวจสอบและแสวงหาข้อเท็จจริงได้ตามความเหมาะสม ในการนี้ ศาลปกครองจะมีทั้งพยานบุคคล พยานเอกสาร พยานผู้เชี่ยวชาญ หรือพยานหลักฐานอื่นนอกเหนือจากพยานหลักฐานของผู้กรณีได้ตามที่เห็นสมควร

พยานบุคคลหรือพยานผู้เชี่ยวชาญที่ศาลปกครองเรียกมาให้ถ้อยคำหรือให้ความเห็นต่อศาลปกครองมีสิทธิได้รับค่าตอบแทนตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในพระราชกฤษฎีกา

มาตรา ๕๖ เมื่อมีการฟ้องคดีต่อศาลปกครองใด การจ่ายสำนวนคดีในศาลปกครองนั้นให้ประธานศาลปกครองสูงสุดหรืออธิบดีศาลปกครองชั้นต้นปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ ดังต่อไปนี้

(๑) ในกรณีที่มีการจัดองค์คณะที่มีความเชี่ยวชาญในประเภทคดีด้านใดด้านหนึ่งเป็นการเฉพาะ ต้องจ่ายสำนวนคดีให้ตรงกับความต้องการขององค์คณะที่จัดไว้

(๒) ในกรณีที่มีการแบ่งพื้นที่รับผิดชอบคดีขององค์คณะ ต้องจ่ายสำนวนคดีที่มีมูลคดีเกิดขึ้นในพื้นที่ให้แก่องค์คณะที่จัดไว้

(๓) ในกรณีที่ไม่มีการจัดองค์คณะตาม (๑) หรือ (๒) ให้มีการจัดไว้ลักษณะเดียวกันหลายองค์คณะ หรือองค์คณะที่รับผิดชอบคดีดังกล่าวมีคดีค้างการพิจารณาอยู่ในจำนวนมากซึ่งหากจ่ายสำนวนคดีให้แก่องค์คณะนั้นจะก่อให้เกิดล่าช้าหรือกระทบกระเทือนต่อความยุติธรรม ให้จ่ายสำนวนคดีโดยใช้วิธีการใดที่ไม่เหมาะสมภายใต้เงื่อนไขว่าจะจ่ายสำนวนคดีให้แก่องค์คณะใด

เมื่อองค์คณะในศาลปกครองใดได้รับสำนวนคดีแล้ว ให้ตุลาการหัวหน้าคณะศาลปกครองสูงสุดหรือตุลาการหัวหน้าคณะศาลปกครองชั้นต้นในองค์คณะนั้น แล้วแต่กรณี แต่งตั้งตุลาการศาลปกครองในคณะของตนคนหนึ่งเป็นตุลาการเจ้าของสำนวน เพื่อเป็นผู้ดำเนินการรวบรวมข้อเท็จจริงจากคำฟ้อง คำชี้แจงของผู้กรณี และรวบรวมพยานหลักฐานที่เกี่ยวข้อง ทั้งนี้ โดยไม่พ้นจากหน้าที่ปกครองเป็นผู้ช่วยดำเนินการตามที่ตุลาการเจ้าของสำนวนมอบหมาย

เมื่อได้มอบสำนวนคดีให้แก่ตุลาการเจ้าของสำนวนคนใดแล้ว หรือได้จ่ายสำนวนคดีให้แก่องค์คณะใดแล้ว ห้ามมิให้มีการเรียกคืนสำนวนคดีหรือโอนสำนวนคดี เว้นแต่กรณีดังต่อไปนี้

(๑) เมื่อมีการโอนคดีตามที่ระเบียบของที่ประชุมใหญ่ตุลาการในศาลปกครองสูงสุดกำหนด

(๒) เมื่อมีการคัดค้านตุลาการเจ้าของสำนวนแล้วหรือกรณีเรียกคืนสำนวน หรือตุลาการศาลปกครองในองค์คณะพิจารณาพิพากษาในอุทธรณ์คดี หรือไม่ทราบองค์คณะสำหรับกรณีโอนสำนวน

(๓) เมื่อตุลาการเจ้าของสำนวนหรือองค์คณะพิจารณาพิพากษามีคดีค้างการพิจารณาอยู่ในจำนวนมากซึ่งจะทำให้การพิจารณาพิพากษาล่าช้า และตุลาการเจ้าของสำนวนหรือองค์คณะพิจารณาพิพากษาขอส่งสำนวนคดีที่ตนรับผิดชอบอยู่

มาตรา ๘๖ ให้ตุลาการเจ้าของสำนวนทำหน้าที่ตรวจสอบและเสนอความเห็นในข้อเท็จจริง และข้อกฎหมายต่อองค์คณะพิจารณาพิพากษา คสคจนคำวินิจฉัยต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกันคดีนั้น

ในระหว่างดำเนินการพิจารณาของตุลาการเจ้าของสำนวนตามวรรคหนึ่ง ให้เปิดโอกาสให้ผู้ลงมติหรือลงชื่อคัดค้านหรือข้อแย้งของแต่ละฝ่าย และให้ผู้กระทำความผิดฐานของฝ่ายตนเพื่อยืนยัน หรือหักล้างข้อเท็จจริงและข้อกฎหมายได้ เมื่อตุลาการเจ้าของสำนวนเห็นว่าได้รวบรวมข้อเท็จจริงและ ข้อกฎหมายเพียงพอแล้ว ให้ตุลาการเจ้าของสำนวนทำความเห็นเสนอให้องค์คณะพิจารณาพิพากษา เพื่อพิจารณาตัดสินต่อไป

ในการให้โอกาสผู้กระทำความผิดสอง ให้ตุลาการเจ้าของสำนวนกำหนดให้ผู้กระทำความผิด ฐานของฝ่ายตนมาในระยะเวลาที่กำหนด ถ้าผู้กระทำความผิดปฏิบัติตามในระยะเวลาที่กำหนด ให้ถือว่า ผู้กระทำความผิดและพยานหลักฐานนั้นมีพยานหลักฐานสนับสนุนหรือลงนามยืนยันข้อเท็จจริงตามพยาน หลักฐานของผู้กระทำความผิดฝ่ายหนึ่งแล้วแต่กระนั้น และให้ศาลปกครองพิจารณาพิพากษาคือไปตามที่เห็นเป็น การยุติธรรม

ในกรณีที่หน่วยงานทางปกครองหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐไม่ดำเนินการภายในระยะเวลาที่กำหนด ตามวรรคสามหรือมีพฤติกรรมประวัติดังกล่าวซ้ำ ศาลปกครองจะรายงานผู้บังคับบัญชา ผู้กำกับดูแล ผู้ควบคุม หรือหน่วยงานอื่นหรือเพื่อดำเนินการแก้ไขปรับปรุงหรือสั่งการหรือลงโทษทางวินัยต่อไปก็ได้ ทั้งนี้ โดยไม่เป็นการคัดค้านเจตนาที่จะมีคำสั่งลงโทษฐานละเมิดอำนาจศาล

การปฏิบัติหน้าที่ของตุลาการเจ้าของสำนวนและพนักงานคดีปกครองให้เป็นไปตามที่กำหนด ในระเบียบของที่มีระบุให้ตุลาการในทางปกครองสูงสุด

มาตรา ๘๗ ก่อนวินิจฉัยพิจารณาคดี ให้ตุลาการเจ้าของสำนวนส่งมอบสำนวนคดีให้ผู้แถลง คดีปกครองพิจารณา และให้ผู้แถลงคดีปกครองจัดทำสรุปข้อเท็จจริง ข้อกฎหมาย และความเห็นของตน ในการวินิจฉัยคดีนั้นเสนอต่อองค์คณะพิจารณาพิพากษา และให้มั่งแมงด้วยว่าศาลต้องยกข้อพิจารณา พิจารณาในวันนัดพิจารณาคดีนั้น และให้มีสิทธิอุทธรณ์ในการพิจารณาและในการประชุมปรึกษาเพื่อ พิจารณาคดีนี้ได้ แต่ไม่มีสิทธิออกเสียงในภายหลังวินิจฉัยคดีนั้น

ในการพิจารณาคดีใด ถ้าผู้แถลงคดีปกครองเห็นว่าข้อเท็จจริงในการพิจารณาคดีนั้นเปลี่ยนแปลงไป ให้ผู้แถลงคดีปกครองจัดทำสรุปข้อเท็จจริง ข้อกฎหมาย และความเห็นของตนขึ้นใหม่เสนอต่อ องค์คณะพิจารณาพิพากษาเพื่อพิจารณาต่อไป

ให้อธิบดีศาลปกครองชั้นต้นหรือประธานศาลปกครองสูงสุดแต่งตั้งผู้แถลงคดีปกครองจาก ตุลาการทางปกครองคนหนึ่งมาทำหน้าที่ผู้แถลงคดีในการพิจารณาพิพากษาคดีนั้น

ผู้แถลงคดีปกครองในศาลปกครองสูงสุดอาจแต่งตั้งจากตุลาการศาลปกครองชั้นต้นที่ได้การแต่งตั้งและการปฏิบัติหน้าที่ของผู้แถลงคดีปกครองให้เป็นไปตามระเบียบของที่ประชุมใหญ่ตุลาการในศาลปกครองสูงสุด

บทบัญญัติในวรรคหนึ่งมิให้ใช้บังคับกับคดีที่กำหนดในระเบียบของที่ประชุมใหญ่ตุลาการในศาลปกครองสูงสุด

มาตรา ๕๗ ในการพิจารณาคดี ให้องค์คณะพิจารณาพิพากษาจัดให้มีการนั่งพิจารณาคดีอย่างน้อยหนึ่งครั้งเพื่อให้ผู้กรณีมีโอกาสมาแสดงด้วยวาจาต่อหน้าองค์คณะพิจารณาพิพากษา

ก่อนการนั่งพิจารณาคดีครั้งแรกให้ส่งสรุปข้อเท็จจริงของตุลาการเจ้าของสำนวนให้ผู้กรณีทราบล่วงหน้าไม่น้อยกว่าเจ็ดวัน ในการนี้ให้ผู้กรณีมีสิทธิยื่นคำแถลง รวมทั้งนำพยานหลักฐานสืบประยกพมาแสดงดังกล่าวเพื่อคัดค้านหรือหักล้างข้อเท็จจริง หรือซักถามพยานเพิ่มเติมต่อองค์คณะพิจารณาพิพากษาในวันนั่งพิจารณาคดีแต่จะไม่นำมาแสดงด้วยวาจาก็ได้

มาตรา ๖๐ การนั่งพิจารณาคดีจะต้องกระทำโดยเปิดเผย

ในคดีเรื่องคำขอเพิกถอนความสงบเรียบร้อยหรือศีลธรรมอันดี หรือเพื่อคุ้มครองประโยชน์สาธารณะ ถ้าศาลปกครองเห็นสมควรจะห้ามมิให้มีการเปิดเผยข้อเท็จจริง หรือพฤติการณ์ต่างๆ ทั้งหมดหรือบางส่วนแห่งคดี ซึ่งปรากฏจากคำคู่ความหรือคำแถลงของผู้กรณี หรือคำพยานหลักฐานที่ได้สืบมาแล้ว ศาลปกครองจะมีคำสั่งดังต่อไปนี้ก็ได้

(๑) ห้ามประชาชนมิให้เข้าฟังการพิจารณาทั้งหมดหรือบางส่วน แล้วดำเนินการพิจารณาไปโดยไม่เปิดเผย หรือ

(๒) ห้ามมิให้ออกโฆษณา เผยแพร่หรือพฤติการณ์ต่างๆ เช่นว่านั้น

ไม่ว่าศาลปกครองจะได้มีคำสั่งตามวรรคสองหรือไม่ มิให้ถือว่าการออกโฆษณาทั้งหมดหรือแต่บางส่วนแห่งคำพิพากษา หรือข้อเท็จจริงแห่งคำพิพากษาโดยเปิดเผยจะต้องเป็นกรณีกฎหมายเว้นแต่ในกรณีที่ศาลเห็นสมควรเพื่อประโยชน์ในการรักษาความสงบเรียบร้อยหรือศีลธรรมอันดีหรือเพื่อคุ้มครองประโยชน์สาธารณะ จะห้ามมิให้มีการเปิดเผยข้อความทั้งหมดหรือบางส่วนแห่งคำพิพากษานั้นก็ได้

มาตรา ๖๑ ให้ตุลาการศาลปกครองคนหนึ่งคนใดซึ่งได้รับมอบหมายจากองค์คณะมีอำนาจดังต่อไปนี้

(๑) มีคำสั่งเรียกให้หน่วยงานทางปกครองหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐที่เกี่ยวข้องชี้แจงข้อเท็จจริง หรือให้ความเห็นเป็นหนังสือเกี่ยวกับการปฏิบัติงานของหน่วยงานทางปกครองหรือลงเจ้าหน้าที่ของรัฐที่เกี่ยวข้อง

LIRT

(๒) มีคำสั่งเรียกให้หน่วยงานทางปกครองหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐส่งวัตถุ เอกสาร หรือพยานหลักฐานอื่นที่เกี่ยวข้อง หรือให้ความเห็นในเรื่องหนึ่งเรื่องใด หรือส่งผู้แทนหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐ ในหน่วยงานทางปกครองนั้นมาชี้แจงหรือให้อธิบายประกอบการพิจารณา

(๓) มีคำสั่งเรียกให้ผู้รณเฝ้าให้อธิบายคำหรือนำพยานหลักฐานประกอบผลการพิจารณา

(๔) มีคำสั่งเรียกให้บุคคลที่เกี่ยวข้องกับคดีมาให้อธิบายคำ หรือให้ส่งพยานหลักฐานมาประกอบการพิจารณา

(๕) ได้ลงนามหรือมีคำสั่งในเรื่องใดที่มีใช้ถาวรวิงเวียนชี้ขาดคดี ทั้งนี้ ตามที่กำหนดในระเบียบของที่ประชุมใหญ่ตุลาการในศาลปกครองสูงสุด

ในกรณีจำเป็น ตุลาการศาลปกครองหรือบุคคลที่ได้รับมอบหมายจากตุลาการศาลปกครอง มีอำนาจไปตรวจสถานที่ บุคคล หรือสิ่งอื่นใดเพื่อประกอบการพิจารณาได้

มาตรา ๒๒ ถ้าผู้ฟ้องคดีได้รับคำสั่งจากศาลปกครองให้มาให้อธิบายคำหรือแสดงพยานหลักฐานแล้ว ไม่ดำเนินการตามคำสั่งนั้นภายในเวลาที่ศาลปกครองกำหนดโดยไม่มีเหตุอันสมควร ศาลปกครองจะสั่งให้จำหน่ายคดีเสียก็ได้

คดีที่ศาลปกครองได้สั่งจำหน่ายตามวรรคหนึ่ง ถ้าภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่ศาลปกครองมีคำสั่งให้จำหน่ายคดี ผู้ฟ้องคดีแสดงให้เป็นที่ยอมรับแก่ศาลปกครองได้ว่ากรณีนั้นสามารถปฏิบัติตามคำสั่งของศาลปกครองได้นั้น เป็นเพราะเหตุสุดวิสัยหรือมีเหตุอันสมควร ศาลปกครองจะอนุญาตให้พิจารณาใหม่หรือฟ้องคดีใหม่ก็ได้

มาตรา ๒๓ ตุลาการศาลปกครองในองค์คณะพิจารณาพิพากษาหรือผู้แถลงคดีปกครอง อาจถูกตั้งคำถามไต่ถามเหตุแห่งการคัดค้านผู้พิพากษาหรือผู้แถลงคดีไว้ในประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง รวมทั้งเหตุอื่นใดอันมีลักษณะร้ายแรงซึ่งอาจทำให้การพิจารณาพิพากษาคดีเสียความยุติธรรม

การขอลอนัดวางค้ำประกัน การยื่นคำคัดค้าน การพิจารณาคำคัดค้าน การสั่งให้ผู้ถูกคัดค้านงดการปฏิบัติหน้าที่ และการสั่งให้ผู้อื่นเข้าปฏิบัติหน้าที่แทน ให้เป็นไปตามที่บทحدในระเบียบของที่ประชุมใหญ่ตุลาการในศาลปกครองสูงสุด

การสั่งให้ตุลาการศาลปกครองผู้ถูกคัดค้านงดการพิจารณาอย่างอื่นไม่กระทบกระเทือนถึงการทำงานของศาลของตุลาการศาลปกครองผู้ถูกคัดค้านที่ได้กระทำไปแล้ว

มาตรา ๒๔ นอกจากที่บัญญัติไว้แล้วในพระราชบัญญัตินี้ ให้มีบทบัญญัติที่ถือว่าการกระทำลงเมื่อมีอำนาจศาลตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่งมาใช้บังคับโดยอนุโลม และเมื่อมีการลงมติอำนาจศาลให้ศาลปกครองมีอำนาจสั่งลงโทษได้ดังนี้

หน้า ๒๓
 วันที่ ๑๖ เดือน พฤษภาคม ๒๕๖๒
 เล่ม ๑๑๖ ตอนที่ ๕๔ ก
 ราชกิจจานุเบกษา

(๑) คักเคือน โดยจะมีคำคำนี้เป็นลายลักษณ์อักษรด้วยหรือไม่ก็ได้

(๒) ไล่ออกจากบริเวณศาล

(๓) ลงโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งเดือน หรือปรับไม่เกินห้าหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

การสั่งลงโทษฐานละเมิดอำนาจศาลทั้งข้อนี้และข้อที่ห้าเป็นเหตุของการเพิกถอนและหากเป็นการสั่งลงโทษตาม (๓) ให้ยังคงมีผลบังคับใช้จนกว่าพิพากษาคดีนั้นได้มีผู้พิจารณาและสั่งลงโทษ

มาตรา ๖๕ ผู้ใดพิจารณาพิพากษาหรือการพิพากษาคดีของศาลปกครองโดยทุจริตด้วยวิธีการทางวิชาการ ผู้นี้จะไม่มีความผิดฐานละเมิดอำนาจศาล หรือดูหมิ่นศาลหรือตุลาการ

มาตรา ๖๖ ในกรณีที่มีศาลปกครองเห็นสมควรกำหนดมาตรการหรือวิธีการใดๆ เพื่อบรรเทาทุกข์ให้แก่คู่กรณีที่เกี่ยวข้องเป็นการชั่วคราวก่อนการพิพากษาคดี ไม่ว่าจะมีการร้องขอจากบุคคลดังกล่าวหรือไม่ ให้ศาลปกครองมีอำนาจกำหนดมาตรการหรือวิธีการชั่วคราวและออกคำสั่งไปยังหน่วยงานทางปกครองหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐที่เกี่ยวข้องให้ปฏิบัติตามได้ ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดโดยระเบียบของที่ประชุมใหญ่ตุลาการในศาลปกครองสูงสุด

การกำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการตามวรรคหนึ่ง ให้คำนึงถึงความรับผิดชอบของหน่วยงานทางปกครองหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐและปัญหาอุปสรรคที่อาจเกิดขึ้นแก่การบริหารงานของรัฐประกอบด้วย

ส่วนที่ ๓

คำพิพากษาหรือคำสั่งปกครอง

มาตรา ๖๗ การทำคำพิพากษาหรือคำสั่งของศาลปกครองจะต้องกระทำโดยตุลาการศาลปกครองหลายคน คำพิพากษาหรือคำสั่งนั้นจะต้องบังคับตามความเห็นของฝ่ายข้างมาก และในกรณีที่ตุลาการในศาลปกครองผู้ใดมีความเห็นแย้งให้ทำความเห็นแย้งไว้ในคำพิพากษาหรือคำสั่งนั้น

มาตรา ๖๘ ถ้าประธานศาลปกครองสูงสุดเห็นสมควรจะให้มีการวินิจฉัยปัญหาใดหรือคดีใดโดยที่ประชุมใหญ่ก็ได้ หรือมีกฎหมายหรือระเบียบของที่ประชุมใหญ่ตุลาการในศาลปกครองสูงสุดให้วินิจฉัยปัญหาใด หรือคดีใดโดยที่ประชุมใหญ่ก็ได้วินิจฉัยโดยที่ประชุมใหญ่

ภายใต้บังคับมาตรา ๖๓ ที่ประชุมใหญ่นั้นให้ประกอบด้วยตุลาการในศาลปกครองสูงสุดทุกคนที่อยู่ปฏิบัติหน้าที่ แต่ต้องมีจำนวนไม่น้อยกว่าครึ่งหนึ่งของจำนวนตุลาการในศาลปกครองสูงสุด และให้ประธานศาลปกครองสูงสุดเป็นประธานที่ประชุมใหญ่

คำวินิจฉัยของที่ประชุมใหญ่ให้เป็นไปตามเสียงข้างมาก และถ้ามีคะแนนเสียงเท่ากันให้ที่ประชุมใหญ่ที่ประชุมออกเสียงเพิ่มขึ้นอีกเสียงหนึ่งเป็นเสียงชี้ขาด

มาตรา ๖๘ คำพิพากษาหรือคำสั่งชี้ขาดคดีปกครองของศาลปกครองอย่างนี้คดีต้องระบุ

- (๑) ชื่อผู้ยื่นคำฟ้อง
- (๒) หน่วยงานทางปกครองหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐที่เป็นเหตุแห่งการฟ้องคดี
- (๓) เหตุแห่งการฟ้องคดี
- (๔) ข้อเท็จจริงของเรื่องที่ฟ้อง
- (๕) เหตุผลแห่งคำวินิจฉัย
- (๖) คำวินิจฉัยของศาลในประเด็นแห่งคดี
- (๗) ผลบังคับ ถ้ามี โดยให้ระบุหน่วยงานทางปกครองหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐที่ต้องปฏิบัติตามคำบังคับไว้ด้วย

(๔) ข้อสังเกตเกี่ยวกับแนวทางหรือวิธีการดำเนินการให้เป็นไปตามคำพิพากษา ถ้ามี

คำพิพากษาหรือคำสั่งตามวรรคหนึ่งต้องลงลายมือชื่อของตุลาการศาลปกครองชั้นนี้ลงไว้ และคำพิพากษาคดีหรือมีคำสั่งนั้น ถ้าตุลาการศาลปกครองชั้นใดมีเหตุเชื่อใจไม่สามารรถลงลายมือชื่อได้ ให้อธิบดีศาลปกครองชั้นต้นหรือประธานศาลปกครองสูงสุดแล้วแต่กรณี จัดแจ้งเหตุดังกล่าวไว้ให้คำพิพากษาหรือคำสั่งนั้นด้วย

เมื่อศาลปกครองได้สำเนาผลแห่งคำพิพากษาหรือคำสั่งชี้ขาดคดีปกครองในศาลปกครองโดยเปิดเผยในวันใดแล้ว ให้ถือว่าวันที่ได้สำเนานั้นเป็นวันที่ศาลปกครองมีคำพิพากษาหรือคำสั่ง ในทางนี้ให้ศาลปกครองแจ้งให้ผู้กรณีทราบกำหนดวันอ่านผลแห่งคำพิพากษาหรือคำสั่งนั้นเป็นการล่วงหน้าตามสมควร

ถ้าไม่มีผู้ขอเพิ่มศาลปกครองในบังคับอ่านผลแห่งคำพิพากษาหรือคำสั่งให้ศาลปกครองพิจารณา คำพิพากษาหรือคำสั่ง แล้ววันถัดไปและให้ถือว่าวันถัดไปเป็นวันที่ศาลปกครองได้มีคำพิพากษาหรือคำสั่ง

ให้สำนักงานศาลปกครองจัดให้มีคำพิพากษาหรือคำสั่งชี้ขาดคดีปกครองไว้ที่ศาลปกครอง เพื่อให้ประชาชนเข้าตรวจดูหรือขอสำเนาที่มีค่าธรรมเนียมถูกต้องได้ โดยจะเรียกค่าธรรมเนียมในการนั้นก็ได้ ทั้งนี้ ตามระเบียบที่ ก.ศ.ป. กำหนด

ให้สำนักงานศาลปกครองพิมพ์เผยแพร่คำพิพากษาหรือคำสั่งชี้ขาดคดีของศาลปกครองและความเห็นของผู้แถลงคดีปกครองตามมาตรา ๕๘

LIRT

มาตรา ๗๐ คำพิพากษาศาลปกครองให้ผูกพันคู่กรณีที่จะต้องปฏิบัติตามคำบังคับนับแต่วันที่กำหนดในคำพิพากษานั้นถึงวันที่คำพิพากษานั้นถูกเปลี่ยนแปลงแก้ไขกลับหรืองดเสีย

ในกรณีที่เป็นคำพิพากษาของศาลปกครองชั้นต้น ให้หรือการปฏิบัติตามคำบังคับไว้จนกว่าจะพ้นระยะเวลาการอุทธรณ์ หรือในกรณีที่มีการอุทธรณ์ให้รอการบังคับคดีไว้จนกว่าคดีจะถึงที่สุด

มาตรา ๗๑ ภายใต้บังคับบทบัญญัติว่าด้วยการอุทธรณ์คำพิพากษาหรือคำสั่ง คำพิพากษาหรือคำสั่งใดๆ ให้มีผลผูกพันบุคคลภายนอกได้โดยทันที ตั้งแต่วันนี้

(๑) ในคำพิพากษาไปบุคคลใดออกไปจากสถานที่ใดให้บังคับตลอดถึงวินัยของผู้ในที่อยู่สถานที่นั้นด้วย เว้นแต่ผู้ขึ้นจะพิสูจน์ได้ว่าตนมีสิทธิพิเศษอื่น

(๒) ถ้าบุคคลใดได้เข้าเป็นผู้ที่ประทับในศาลเพื่อการดำเนินการใดๆ ตามคำพิพากษาหรือคำสั่งให้คำพิพากษาหรือคำสั่งไว้ใช้บังคับแก่การประกันนั้นได้โดยไม่ต้องฟ้องผู้ประกันใหม่

(๓) คำพิพากษาหรือคำสั่งเกี่ยวกับสถานะหรือความสมารถของบุคคล หรือนิติบุคคล บุคคลภายนอกจะยกขึ้นอ้างหรือใช้ยืนยันบุคคลภายนอกก็ได้ เว้นแต่บุคคลภายนอกจะมีสิทธิดีกว่า

(๔) คำพิพากษาหรือคำสั่งเกี่ยวกับสิทธิแห่งทรัพย์สินใดๆ คู่กรณีที่เกี่ยวข้องอย่างกับบุคคลภายนอกได้ เว้นแต่บุคคลภายนอกจะมีสิทธิดีกว่า

มาตรา ๗๒ ในการพิพากษาคดี ศาลปกครองมีอำนาจกำหนดคำบังคับอย่างหนึ่งอย่างใดดังต่อไปนี้

(๑) สั่งให้เพิกถอนกฎหมายหรือคำสั่งหรือสั่งห้ามการกระทำทั้งหมดหรือบางส่วน ในกรณีที่มีการฟ้องว่าหน่วยงานทางปกครองหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐกระทำการโดยไม่ชอบด้วยกฎหมายตามมาตรา ๕ วรรคหนึ่ง (๑)

(๒) สั่งให้หัวหน้าหน่วยงานทางปกครองหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐที่เกี่ยวข้องปฏิบัติตามหน้าที่ภายในเวลาที่ศาลปกครองกำหนด ในกรณีที่มีการฟ้องว่าหน่วยงานทางปกครอง หรือเจ้าหน้าที่ของรัฐละเลยต่อหน้าที่หรือปฏิบัติหน้าที่ล่าช้าเกินสมควร

(๓) สั่งให้ใช้เงินหรือให้ส่งมอบทรัพย์สินหรือให้กระทำการหรืองดเว้นกระทำการ โดยจะกำหนดระยะเวลาและเงื่อนไขอื่นๆ ไว้ด้วยก็ได้ ในกรณีที่มีการฟ้องเกี่ยวกับการกระทำละเมิดหรือความรับผิดของหน่วยงานทางปกครองหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐหรือการฟ้องเกี่ยวกับสัญญาทางปกครอง

(๔) สั่งให้ถือปฏิบัติต่อสิทธิหรือหน้าที่ของบุคคลที่เกี่ยวข้อง ในกรณีที่มีการฟ้อง ให้ศาลมีคำพิพากษาแสดงความเห็นต่อผู้ซึ่งสิทธิหรือหน้าที่นั้น

หน้า ๒๖

เล่ม ๑๑๖ ตอนที่ ๕๔ ก ราชกิจจานุเบกษา ๑๐ ตุลาคม ๒๕๕๒

(๕) ตั้งให้บุคคลกระทำหรือละเว้นกระทำการหนึ่งอย่างใดเพื่อให้เป็นไปตามกฎหมาย

ในการมีคำบังคับตามวรรคหนึ่ง (๑) ศาลปกครองมีอำนาจกำหนดว่าจะให้มีผลย้อนหลังหรือไม่ย้อนหลังหรือมีผลในในอนาคตถึงขณะใดจะหนึ่งได้ หรือจะกำหนดให้มีเงื่อนไขอย่างใดก็ได้ ทั้งนี้ ตามความเป็นธรรมแห่งกรณี

ในการมีศาลปกครองมีคำพิพากษาถึงที่สุดให้เพิกถอนกฎ ให้มีการประกาศลงแห่งคำพิพากษาดังกล่าวในราชกิจจานุเบกษา และให้การประกาศดังกล่าวมีผลเป็นการเพิกถอนกฎนั้น

ในการมีศาลปกครองมีคำบังคับให้ผู้ใดชำระเงินหรือส่งมอบทรัพย์สินตามคำพิพากษา ถ้าผู้บังคับชำระเงินหรือส่งมอบทรัพย์สิน ศาลปกครองจะมีคำสั่งให้มีการบังคับคดีแก่ทรัพย์สินของผู้บังคับนั้นได้

ในการมีศาลปกครองมีคำบังคับตามวรรคหนึ่ง (๕) หรือตามวรรคสี่ ให้นายทนายผู้ผู้ว่าคดีการบังคับคดีตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่งมาใช้บังคับโดยอนุโลม

ในการพิพากษาคดี ให้ศาลปกครองมีคำสั่งคุ้มครองสืบคดีทั้งหมดหรือแต่บางส่วนตามวงของการจะคดี

มาตรา ๑๒ การคัดค้านคำพิพากษาหรือคำสั่งของศาลปกครองชั้นต้นนั้น ให้ยื่นอุทธรณ์ต่อศาลปกครองชั้นต้นที่มีคำพิพากษาหรือคำสั่งภายในกำหนดสามสิบวันนับแต่วันที่ได้มีคำพิพากษาหรือคำสั่ง ถ้ามิได้ยื่นอุทธรณ์ตามกำหนดเวลาดังกล่าว ให้ถือว่าคดีเป็นอันถึงที่สุด

คำพิพากษาหรือคำสั่งตามวรรคหนึ่งให้นับความรวมถึง คำสั่งเกี่ยวกับการระงับอายาเขตหรือคำสั่งอื่นใดที่ทำให้คดีเสร็จเด็ดขาด

ในการมีศาลปกครองสูงสุดเห็นว่าคำอุทธรณ์ใดมีข้อเท็จจริงหรือข้อกฎหมายที่ขึ้นสาระอันควรได้รับการวินิจฉัย ศาลปกครองสูงสุดจะสั่งไม่รับอุทธรณ์นั้นไว้พิจารณาก็ได้

คำพิพากษาหรือคำสั่งของศาลปกครองสูงสุดให้เป็นที่สุด

มาตรา ๑๓ เมื่อมีคำพิพากษาหรือคำสั่งอันเป็นที่สุดของศาลปกครองตั้งแต่ชั้นขึ้นไประงับอันแห่งคดีอย่างเดียวกัน ขัดหรือแย้งกันให้อัตตนาคำพิพากษาหรือคำสั่งของศาลปกครองสูงสุด

ถ้าคำพิพากษาหรือคำสั่งอันเป็นที่สุดของศาลปกครองชั้นต้นด้วยกันมีการขัดหรือแย้งกันในประเด็นแห่งคดีอย่างเดียวกัน ผู้กระทำการอุทธรณ์ยกผู้มีส่วนได้เสียจะยื่นคำร้องขอต่อศาลปกครองสูงสุดเพื่อให้มีคำสั่งกำหนดว่าจะให้อัตตนาคำพิพากษาหรือคำสั่งใด คำสั่งของศาลปกครองสูงสุดชั้นว่าให้เป็นที่สุด

มาตรา ๘๕ ในกรณีที่ศาลปกครองได้มีคำพิพากษาหรือคำสั่งชี้ขาดคดีปกครองเสร็จเด็ดขาดแล้ว คู่กรณีหรือบุคคลภายนอกผู้มีส่วนได้เสียหรืออาจถูกกระทบจากผลแห่งคดีนั้นอาจมีคำขอให้ศาลปกครองพิจารณาทบทวนคดีหรือมีคำสั่งชี้ขาดคดีปกครองนั้นใหม่ได้ในกรณี ดังต่อไปนี้

(๑) ศาลปกครองหวั่นข้อเท็จจริงผิดเพี้ยนหรือมีพยานหลักฐานใหม่ อันอาจทำให้ข้อเท็จจริงที่ฟังได้เป็นเหตุแล้วนั้นเปลี่ยนแปลงไปในสาระสำคัญ

(๒) คู่กรณีทั้งคู่หรือบุคคลภายนอกนั้นมิได้เข้ามาในการดำเนินกระบวนการพิจารณาคดีหรือได้เข้ามาแล้วแต่ถูกตัดโอกาสโดยไม่เป็นธรรมในการมีส่วนร่วมในการดำเนินกระบวนการพิจารณา

(๓) มีข้อบกพร่องสำคัญในกระบวนการพิจารณาพิพากษาที่ทำให้ผลของคดีไม่มีควมยุติธรรม

(๔) คำพิพากษาหรือคำสั่งนั้นได้ทำขึ้นโดยอาศัยข้อเท็จจริงหรือข้อกฎหมายใด และต่อมาข้อเท็จจริงหรือข้อกฎหมายได้เปลี่ยนแปลงไปในสาระสำคัญซึ่งทำให้ผลแห่งคำพิพากษาหรือคำสั่งขัดกับกฎหมายที่ใช้บังคับอยู่ในขณะนั้น

การยื่นคำขอตามวรรคหนึ่ง ให้กระทำได้เฉพาะเมื่อคู่กรณีหรือบุคคลภายนอกไม่ทราบถึงเหตุอันในการพิจารณาคดีครั้งที่แล้วมา โดยมิใช่ความผิดของผู้ยื่น

การยื่นคำขอให้พิจารณาพิพากษาคดีหรือมีคำสั่งใหม่ต้องกระทำภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่ผู้นั้นได้รู้หรือควรรู้ถึงเหตุซึ่งเขาขอให้พิจารณาพิพากษาคดีหรือมีคำสั่งใหม่ได้ แต่ไม่เกินห้าปีนับแต่ศาลปกครองได้มีคำพิพากษาหรือคำสั่งชี้ขาด

หมวด ๕

สำนักงานศาลปกครอง

มาตรา ๘๖ ให้มีสำนักงานศาลปกครองเป็นส่วนราชการที่เป็นหน่วยงานอิสระตามรัฐธรรมนูญ มีฐานะเป็นนิติบุคคล

มาตรา ๘๗ สำนักงานศาลปกครองมีอำนาจหน้าที่ ดังต่อไปนี้

- (๑) รับผิดชอบในการบริหารของศาลปกครอง
- (๒) ดำเนินการเกี่ยวกับคดีปกครองตามคำสั่งของศาลปกครอง
- (๓) ดำเนินการบังคับให้สิทธิไปคาบคำพิพากษาของศาลปกครอง
- (๔) ศึกษาและรวบรวมข้อมูลเพื่อประโยชน์แก่การปฏิรูปกิจการของศาลปกครอง

(๕) วัตถุประสงค์แห่งการฟ้องคดีปกครองเพื่อเสนอแนะแนวทางการปรับปรุงวิธีปฏิบัติราชการ
ต่อหน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้อง

(๖) จัดพิมพ์และเผยแพร่คำพิพากษาหรือคำสั่งของศาลปกครอง

(๗) จัดให้มีการศึกษาระบบและพัฒนาความรู้ของบุคลากรศาลปกครอง ข้าราชการฝ่ายศาลปกครอง
และเจ้าหน้าที่อื่นของรัฐที่เกี่ยวข้อง ตลอดจนประสานงานกับหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้องเพื่อพัฒนาหลัก
กฎหมายมหาชน ระบบการราชการแผ่นดิน และบุคลากรด้านกฎหมายมหาชน

(๘) ปฏิบัติการอื่นตามบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัตินี้ หรือตามที่กฎหมายกำหนดให้เป็น
อำนาจหน้าที่ของสำนักงานศาลปกครอง

มาตรา ๑๘ ให้มีเลขาธิการสำนักงานศาลปกครองเป็นข้าราชการฝ่ายศาลปกครองชั้นตรวต่อ
ประธานศาลปกครองสูงสุด มีหน้าที่ควบคุมดูแลโดยทั่วไป ซึ่งราชการของสำนักงานศาลปกครอง และ
เป็นผู้บังคับบัญชาข้าราชการในสำนักงานศาลปกครอง โดยมีวงเลขาธิการสำนักงานศาลปกครองเป็น
ผู้ช่วยและปฏิบัติราชการ

การแต่งตั้งเลขาธิการสำนักงานศาลปกครอง ให้ประธานศาลปกครองสูงสุดคัดเลือกบุคคล
ที่เหมาะสมจะดำรงตำแหน่ง โดยความเห็นชอบของ ก.ศป. เสนอต่อนายกรัฐมนตรี และให้นายกรัฐมนตรี
ให้ความทรงจำแนกบุคคลเพื่อทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งต่อไป

ในกิจการของสำนักงานศาลปกครองที่เกี่ยวข้องกับบุคคลภายนอก ให้เลขาธิการสำนักงานศาล
ปกครองเป็นผู้แทนของสำนักงานศาลปกครอง เพื่อการนี้ เลขาธิการสำนักงานศาลปกครองจะมอบหมาย
ให้บุคคลใดปฏิบัติราชการแทนอย่างเต็มที่ ทั้งนี้ ต้องเป็นไปตามระเบียบที่คณะกรรมการข้าราชการ
ฝ่ายศาลปกครองกำหนดโดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา

มาตรา ๑๙ ให้มีพนักงานคดีปกครองทำหน้าที่ช่วยเหลือตุลาการเจ้าของสำนวนในการดำเนินคดี
ปกครองตามที่ได้มีการจ้างของสำนักงานกฎหมาย และปฏิบัติหน้าที่อื่นในสำนักงานศาลปกครองตามที่
เลขาธิการสำนักงานศาลปกครองมอบหมาย

ในการปฏิบัติหน้าที่เกี่ยวกับคดีปกครองตามที่ได้มีการจ้างของสำนักงานกฎหมาย
ให้พนักงานคดีปกครองเป็นเจ้าพนักงานในตำแหน่งพนักงานสอบสวนตามประมวลกฎหมายอาญา

มาตรา ๒๐ คุณสมบัติของบุคคลที่ได้รับการแต่งตั้งเป็นพนักงานคดีปกครองในระดับต่างๆ
ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ที่ ก.ศป. กำหนด

ให้เลขาธิการสำนักงานศาลปกครองมีอำนาจพิจารณาแต่งตั้งข้าราชการในสังกัดสำนักงานศาล
ปกครองซึ่งมีคุณสมบัติตามวรรคหนึ่งเป็นพนักงานคดีปกครอง

หน้า ๒๕
 เล่ม ๑๑๖ ตอนที่ ๕๕ ก วาณิชชานุกรณา ๑๐ ตุลาคม ๒๕๖๒

มาตรา ๘๑ ให้มีคณะกรรมการคณะหนึ่ง เรียกว่า “คณะกรรมการข้าราชการฝ่ายศาลปกครอง” ประกอบด้วย ประธานศาลปกครองสูงสุด เป็นประธาน รองประธานศาลปกครองสูงสุดคนที่หนึ่ง ปลัดศาลปกครองกลาง เลขาธิการสำนักงานศาลปกครอง ข้าราชการฝ่ายศาลปกครองในระดับไม่ต่ำกว่า ตำแหน่งที่ ๓.๗.๑ กำหนด จำนวนตามวงซึ่งได้รับเลือกจนข้าราชการฝ่ายศาลปกครองด้วยกับตาม วิธีการที่ ก.ศ.ป. ประกาศกำหนด โดยความเห็นชอบของที่ประชุมใหญ่ตุลาการในศาลปกครองสูงสุด เลขาธิการคณะกรรมการกฤษฎีกา และเลขาธิการคณะกรรมการข้าราชการพลเรือนเป็นกรรมการ

ให้เลขาธิการสำนักงานศาลปกครองแต่งตั้งข้าราชการฝ่ายศาลปกครองเป็นเลขานุการ และ ผู้ช่วยเลขานุการ

มาตรา ๘๒ กรรมการข้าราชการฝ่ายศาลปกครองที่ได้รับเลือกจนข้าราชการฝ่ายศาลปกครอง ให้อยู่ในตำแหน่งคราวละสองปี และอาจได้รับเลือกใหม่ได้ แต่จะอยู่ในตำแหน่งเกินสองวาระติดต่อกัน มิได้

ถ้าตำแหน่งว่างลงก่อนครบวาระ ให้ดำเนินการเลือกซ่อมภายในหกสิบวันนับแต่วันที่ตำแหน่ง ว่างลง เว้นแต่ว่าการออกอยู่ในตำแหน่งของกรรมการผู้นั้นจะเหลือไม่ถึงเก้าสิบวันจะไม่ดำเนินการ เลือกซ่อมก็ได้

กรรมการข้าราชการฝ่ายศาลปกครองซึ่งได้รับเลือกซ่อมให้อยู่ในตำแหน่งเท่ากับวาระที่เหลืออยู่ ของผู้ซึ่งคนแทน

มาตรา ๘๓ นอกจากการพ้นจากตำแหน่งตามวาระ กรรมการข้าราชการฝ่ายศาลปกครอง ที่ได้รับเลือกจากข้าราชการฝ่ายศาลปกครองพ้นจากตำแหน่งเมื่อ

(๑) ตาย

(๒) ลาออก

(๓) พ้นจากการเป็นข้าราชการฝ่ายศาลปกครอง

(๔) คณะกรรมการข้าราชการฝ่ายศาลปกครองมีมติด้วยคะแนนเสียงไม่น้อยกว่า สามในสี่ของ จำนวนกรรมการข้าราชการฝ่ายศาลปกครองทั้งหมดให้พ้นจากตำแหน่ง เนื่องจากประพฤติชั่วหรือ มีพฤติการณ์ไม่เหมาะสมในการปฏิบัติหน้าที่กรรมการข้าราชการฝ่ายศาลปกครอง

มาตรา ๘๔ ให้คณะกรรมการข้าราชการฝ่ายศาลปกครองมีอำนาจสอบสวน หรือประกาศ เกี่ยวกับการบริหารงานทั่วไป การบริหารงานบุคคล การงบประมาณ การเงิน และทรัพย์สิน และ การดำเนินการอื่นของสำนักงานศาลปกครองโดยเฉพาะในเรื่อง ดังต่อไปนี้

(๑) การแบ่งส่วนราชการภายในของสำนักงานศาลปกครองและอำนาจหน้าที่ของส่วนราชการดังกล่าว

(๒) การกำหนดคุณสมบัติ การคัดเลือก การบรรจุ การแต่งตั้ง การทดลองปฏิบัติหน้าที่ ราชการ การย้าย การเลื่อนตำแหน่ง การคืนจากตำแหน่ง การเลื่อนชั้นเงินเดือน การยกย่องราชการ การสั่งพักราชการ การสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อน วินัย การสอบสวน และการระงับข้อหาทางวินัย การร้องทุกข์ และการคุ้มครองตัวลงโทษสำหรับข้าราชการฝ่ายศาลปกครอง

(๓) การรักษาราชการแทนและการปฏิบัติราชการแทนในตำแหน่งของข้าราชการฝ่ายศาลปกครอง

(๔) การกำหนดวันเวลาทำงาน วันหยุดราชการตามประเพณี วันหยุดราชการประจำปี และการหยุดราชการของข้าราชการฝ่ายศาลปกครอง

(๕) การกำหนดเครื่องแบบและการแต่งกายของข้าราชการฝ่ายศาลปกครอง

(๖) การจ้างและการแต่งตั้งบุคคลเพื่อเป็นผู้เชี่ยวชาญหรือเป็นผู้ชำนาญการเฉพาะด้านที่จะเป็นประโยชน์ต่อการปฏิบัติหน้าที่ของศาลปกครอง รวมทั้งอัตรา ค่าตอบแทนการจ้างด้วย

(๗) การแต่งตั้งบุคคลหรือคณะบุคคลเพื่อดำเนินกิจการใด ๆ ตามแต่จะมอบหมาย

(๘) การบริหารจัดการงบประมาณและการพัสดุของสำนักงานศาลปกครอง

(๙) การจัดสวัสดิการหรือผลประโยชน์แก่ข้าราชการฝ่ายศาลปกครอง

(๑๐) การรักษาพระเกียรติประวัติและควบคุมการเผยแพร่ข้อมูลของข้าราชการฝ่ายศาลปกครอง

(๑๑) การกำหนดวิธีการและเงื่อนไขในการจ้างลูกจ้างสำนักงานศาลปกครอง รวมทั้งการกำหนดเครื่องแบบและการแต่งกาย การกำหนดวันเวลาทำงาน วันหยุดราชการตามประเพณี วันหยุดราชการประจำปี การลาหยุดราชการ และการจัดสวัสดิการหรือการสงเคราะห์อื่นของลูกจ้างสำนักงานศาลปกครอง

(๑๒) การกำหนดกิจการอื่นที่อยู่ในอำนาจและหน้าที่ของคณะกรรมการข้าราชการฝ่ายศาลปกครอง ระบียบหรือประกาศตามวรรคหนึ่ง ให้มีอำนาจรวมการข้าราชการฝ่ายศาลปกครองเป็นผู้ลงนาม และมีชื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้วให้ใช้บังคับได้

มาตรา ๔๘ การกำหนดตำแหน่งและการให้ได้รับเงินเดือน เงินประจำตำแหน่ง และเงินเพิ่มสำหรับตำแหน่งที่มีคุณพิเศษของข้าราชการฝ่ายศาลปกครอง ให้มีกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือนในส่วนที่เกี่ยวข้องกับข้าราชการพลเรือนสามัญใช้บังคับโดยอนุโลม ทั้งนี้ คำว่า “ด.พ.” ให้หมายถึงคณะกรรมการข้าราชการฝ่ายศาลปกครอง

มาตรา ๔๖ อัตราเงินเดือน อัตราเงินประจำตำแหน่ง และการให้ได้รับเงินประจำตำแหน่ง และเงินเดือนและเงินประจำตำแหน่งของข้าราชการฝ่ายศาลปกครอง ให้มีบทบัญญัติที่ใช้บังคับแก่ข้าราชการพลเรือนในกฎหมายว่าด้วยเงินเดือนและเงินประจำตำแหน่งใช้บังคับโดยอนุโลม

มาตรา ๘๗ การบรรจุบุคคลเข้าเป็นราชการเป็นข้าราชการฝ่ายศาลปกครอง และการแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่ง ให้ผู้มีอำนาจดังต่อไปนี้เป็นผู้ตั้งบรรจุและแต่งตั้ง

(๑) การบรรจุและแต่งตั้งรองเลขาธิการสำนักงานศาลปกครอง ให้ประธานศาลปกครองสูงสุดคัดเลือกบุคคลที่เหมาะสมจะดำรงตำแหน่ง โดยความเห็นชอบของ ก.ศ.ป. เสนอต่อคณะรัฐมนตรี และให้นายกรัฐมนตรีนำผลการทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งต่อไป

(๒) การบรรจุและแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งอื่นนอกจาก (๑) ให้เลขาธิการสำนักงานศาลปกครองเป็นผู้มีอำนาจตั้งบรรจุและแต่งตั้ง

มาตรา ๘๘ การโอนข้าราชการฝ่ายศาลปกครองไปบรรจุและแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งข้าราชการในหน่วยงานของรัฐหรือพนักงานขององค์การปกครองส่วนท้องถิ่นหรือการโอนข้าราชการในหน่วยงานของรัฐอื่นหรือพนักงานขององค์การปกครองส่วนท้องถิ่นมาบรรจุและแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งข้าราชการฝ่ายศาลปกครองอาจกระทำได้ตามใจตัวสมัครใจโดยผู้มีอำนาจตั้งบรรจุท่ามกลางความตกลงกับเจ้าสังกัด และได้ปฏิบัติตามระเบียบที่คณะกรรมการข้าราชการฝ่ายศาลปกครองกำหนดโดยความเห็นชอบจากคณะกรรมการข้าราชการหรือคณะกรรมการพนักงานส่วนท้องถิ่นประเวศกัน ๆ แล้วแต่กรณี

การบรรจุและแต่งตั้งข้าราชการหรือพนักงานขององค์การปกครองส่วนท้องถิ่นที่โอนมาเป็นข้าราชการฝ่ายศาลปกครองตามวรรคหนึ่ง ให้ดำรงตำแหน่งระดับใดและให้ได้รับเงินเดือนและเงินประจำตำแหน่งเท่าใด ให้คณะกรรมการข้าราชการฝ่ายศาลปกครองเป็นผู้พิจารณากำหนด แต่เงินเดือนที่จะให้ได้รับจะต้องไม่สูงกว่าข้าราชการฝ่ายศาลปกครองที่มีคุณวุฒิ ความสามารถ และความชำนาญงานในระดับเดียวกัน

เพื่อประโยชน์ในการนับเวลาราชการ ให้ถึงเวลาราชการหรือเวลาทำงานของผู้ที่โอนมาเป็นข้าราชการฝ่ายศาลปกครองตามวรรคหนึ่งในขณะที่เป็นข้าราชการ หรือพนักงานขององค์การปกครองส่วนท้องถิ่นเป็นเวลาราชการของข้าราชการฝ่ายศาลปกครองตามพระราชบัญญัตินี้ด้วย

การโอนข้าราชการการเมืองและข้าราชการที่อยู่ในระหว่างทดลองปฏิบัติหน้าที่ราชการมาเป็นข้าราชการฝ่ายศาลปกครองตามพระราชบัญญัตินี้จะกระทำมิได้

มาตรา ๘๙ ข้าราชการฝ่ายศาลปกครองมีสิทธิได้รับบำเหน็จบำนาญตามกฎหมายว่าด้วยกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการเช่นเดียวกับข้าราชการพลเรือน

มาตรา ๙๐ เมื่อสำนักงานตรวจเงินแผ่นดินได้ทำการตรวจสอบรับรองบัญชีและการเงินทุกประเภทของศาลปกครองและสำนักงานศาลปกครองแล้ว ให้เสนอผลการตรวจบัญชีโดยตรงต่อสภาผู้แทนราษฎร วุฒิสภา และคณะรัฐมนตรี โดยไม่ชักช้า

LIPT

มาตรา ๕๑ ให้สำนักงานศาลปกครองเสนองบประมาณรายจ่ายต่อคณะรัฐมนตรีเพื่อจัดสรรเป็นเงินอุดหนุนของศาลปกครองและสำนักงานศาลปกครองไว้ในร่างพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปี หรือร่างพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายเพิ่มเติม แล้วแต่กรณี ในกรณี คณะรัฐมนตรี อาจหาความเห็นเกี่ยวกับการจัดสรรงบประมาณของศาลปกครองและสำนักงานศาลปกครองไว้ในรายงานการเสนอร่างพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปีหรือร่างพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายเพิ่มเติมด้วยก็ได้

มาตรา ๕๒ ในการเสนอหรือพิจารณาของงบประมาณรายจ่าย การแต่งตั้งตุลาการศาลปกครอง หรือในการพิจารณาเรื่องใดเกี่ยวกับสำนักงานศาลปกครองหรือศาลปกครอง ถ้าเลขาธิการสำนักงานศาลปกครองร้องขอคณะรัฐมนตรี ที่ประชุมร่วมกันของรัฐสภา ผู้แทนราษฎร วุฒิสภา หรือ คณะกรรมาธิการที่เกี่ยวข้องอาจอนุญาตให้เลขาธิการสำนักงานศาลปกครองหรือผู้ซึ่งเลขาธิการสำนักงานศาลปกครองมอบหมายมาชี้แจงได้

มาตรา ๕๓ ให้สำนักงานศาลปกครองจัดทำรายงานการปฏิบัติงานของทางศาลปกครองและของสำนักงานศาลปกครองเสนอต่อคณะรัฐมนตรี สมาชิกแทนราษฎร และวุฒิสภาเป็นประจำ

บทเฉพาะกาล

มาตรา ๕๔ ในวาระเริ่มแรก ให้จัดตั้งศาลปกครองในภูมิภาค ดังต่อไปนี้

(๑) ศาลปกครองขอนแก่น ตั้งอยู่ในจังหวัดขอนแก่น โดยมีเขตตลอดท้องที่จังหวัดกาฬสินธุ์ จังหวัดขอนแก่น และจังหวัดมหาสารคาม

(๒) ศาลปกครองชุมพร ตั้งอยู่ในจังหวัดชุมพร โดยมีเขตตลอดท้องที่จังหวัดชุมพร จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ จังหวัดเพชรบุรี และจังหวัดระนอง

(๓) ศาลปกครองเชียงใหม่ ตั้งอยู่ในจังหวัดเชียงใหม่ โดยมีเขตตลอดท้องที่จังหวัดเชียงราย จังหวัดเชียงใหม่ จังหวัดแม่ฮ่องสอน จังหวัดลำปาง และจังหวัดลำพูน

(๔) ศาลปกครองนครราชสีมา ตั้งอยู่ในจังหวัดนครราชสีมา โดยมีเขตตลอดท้องที่จังหวัดชัยภูมิ และจังหวัดนครราชสีมา

(๕) ศาลปกครองนครศรีธรรมราช ตั้งอยู่ในจังหวัดนครศรีธรรมราช โดยมีเขตตลอดท้องที่จังหวัดกระบี่ จังหวัดนครศรีธรรมราช จังหวัดพังงา จังหวัดภูเก็ต และจังหวัดสุราษฎร์ธานี

(๖) ศาลปกครองบุรีรัมย์ ตั้งอยู่ในจังหวัดบุรีรัมย์ โดยมีเขตตลอดท้องที่จังหวัดบุรีรัมย์ และจังหวัดสุรินทร์

(๙) ศาลปกครองพิษณุโลก ตั้งอยู่ในจังหวัดพิษณุโลก โดยมีเขตตลอดท้องที่จังหวัดกำแพงเพชร จังหวัดตาก จังหวัดนครสวรรค์ จังหวัดพิจิตร จังหวัดพิจิตร จังหวัดพิษณุโลก จังหวัดเพชรบูรณ์ และจังหวัดอุทัย

(๑๐) ศาลปกครองแพร่ ตั้งอยู่ในจังหวัดแพร่ โดยมีเขตตลอดท้องที่จังหวัดน่าน จังหวัดพะเยา จังหวัดแพร่ และจังหวัดสุโขทัย

(๑๑) ศาลปกครองยะลา ตั้งอยู่ในจังหวัดยะลา โดยมีเขตตลอดท้องที่จังหวัดนราธิวาส จังหวัดปัตตานี และจังหวัดยะลา

(๑๒) ศาลปกครองระยอง ตั้งอยู่ในจังหวัดระยอง โดยมีเขตตลอดท้องที่จังหวัดจันทบุรี จังหวัดฉะเชิงเทรา จังหวัดชลบุรี จังหวัดตราด จังหวัดปราจีนบุรี จังหวัดระยอง และจังหวัดสระแก้ว

(๑๓) ศาลปกครองชลบุรี ตั้งอยู่ในจังหวัดชลบุรี โดยมีเขตตลอดท้องที่จังหวัดนครนายก จังหวัดพระนครศรีอยุธยา จังหวัดฉะเชิงเทรา จังหวัดชลบุรี จังหวัดสระบุรี จังหวัดสิงห์บุรี และจังหวัดอ่างทอง

(๑๔) ศาลปกครองสกลนคร ตั้งอยู่ในจังหวัดสกลนคร โดยมีเขตตลอดท้องที่จังหวัดนครพนม จังหวัดมุกดาหาร และจังหวัดสกลนคร

(๑๕) ศาลปกครองสงขลา ตั้งอยู่ในจังหวัดสงขลา โดยมีเขตตลอดท้องที่จังหวัดตรัง จังหวัดพัทลุง จังหวัดสงขลา และจังหวัดสตูล

(๑๖) ศาลปกครองสุพรรณบุรี ตั้งอยู่ในจังหวัดสุพรรณบุรี โดยมีเขตตลอดท้องที่จังหวัดกาญจนบุรี จังหวัดชัยนาท จังหวัดสุพรรณบุรี และจังหวัดอุทัยธานี

(๑๗) ศาลปกครองอุดรธานี ตั้งอยู่ในจังหวัดอุดรธานี โดยมีเขตตลอดท้องที่จังหวัดเลย จังหวัดหนองคาย จังหวัดหนองบัวลำภู และจังหวัดอุดรธานี

(๑๘) ศาลปกครองอุบลราชธานี ตั้งอยู่ในจังหวัดอุบลราชธานี โดยมีเขตตลอดท้องที่จังหวัดยโสธร จังหวัดร้อยเอ็ด จังหวัดศรีสะเกษ จังหวัดอุบลราชธานี และจังหวัดอำนาจเจริญ

มาตรา ๕๔ ในกรณีที่มีการจัดตั้งและเปิดทำการศาลปกครองในภูมิภาคตามมาตรา ๕๒ เพิ่มเติมในเขตศาลปกครองกลางหรือศาลปกครองในภูมิภาคตามมาตรา ๕๔ บรรดาคดีซึ่งเขตท้องที่ศาลปกครองในภูมิภาคที่จัดตั้งขึ้นใหม่ ซึ่งค้างพิจารณาอยู่ในศาลปกครองกลางหรือศาลปกครองในภูมิภาคตามมาตรา ๕๔ ให้ส่งพิจารณาพิพากษาในศาลปกครองกลางหรือศาลปกครองในภูมินาณนั้นต่อไป

มาตรา ๕๖ ภายในระยะเวลาห้าปีนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ มิให้ตามมาตรา ๒๑ บรรคหนึ่ง (๓) มาใช้บังคับกับคู่สัญญาที่ได้รับการแต่งตั้งเป็นคู่สัญญาในศาลปกครองสูงสุดตามวรรคหนึ่งเป็นผู้ที่ได้รับหรือมีสิทธิ

ในการฟ้องคดีได้แต่งตั้งเป็นคู่สัญญาในศาลปกครองสูงสุดตามวรรคหนึ่งเป็นผู้ที่ได้รับหรือมีสิทธิได้รับบำนาญปกติแล้วในขณะแต่งตั้ง ให้แก่ความตามมาตรา ๕๒ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

มาตรา ๕๗ การแต่งตั้งบุคลากรในศาลปกครองสูงสุดครั้งแรกเมื่อพระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้มีคณะกรรมการคัดเลือกบุคลากรในศาลปกครองสูงสุด ประกอบด้วยข้าราชการสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาสองคนซึ่งได้คัดเลือกโดยที่ประชุมใหญ่คณะกรรมการกฤษฎีกา ผู้พิพากษาในศาลฎีกาสองคนซึ่งดำรงตำแหน่งไม่ต่ำกว่าผู้พิพากษาศาลฎีกาและได้รับเลือกโดยที่ประชุมใหญ่ศาลฎีกา ผู้แทนคณะกรรมการข้าราชการอัยการหนึ่งคน ผู้แทนคณะกรรมการข้าราชการพลเรือนหนึ่งคน ผู้แทนคณะกรรมการสหประชาชาตินายคนหนึ่งคน ผู้แทนคณะนิติศาสตร์หรือเทียบเท่าของสงฆ์ในอุดมศึกษาของรัฐหนึ่งแห่งซึ่งเลือกกันเองให้เหลือสองคน และผู้แทนคณะรัฐศาสตร์หรือเทียบเท่าของสถาบันอุดมศึกษาของรัฐหนึ่งแห่งซึ่งเลือกกันเองให้เหลือหนึ่งคนในกรรมการ และให้กรรมการดังกล่าวเลือกกรรมการด้วยกันเองคนหนึ่งเป็นประธานกรรมการ

ให้คณะกรรมการตามวรรคหนึ่งเลือกข้าราชการฝ่ายศาลปกครองคนหนึ่งทำหน้าที่เป็นเลขานุการ

มาตรา ๕๘ ให้คณะกรรมการคัดเลือกบุคลากรในศาลปกครองสูงสุดคัดเลือกบุคคลผู้มีคุณสมบัติตามพระราชบัญญัตินี้และมีความรู้ความสามารถและความประพฤติเหมาะสมที่จะดำรงเป็นบุคลากรในศาลปกครองสูงสุดไม่เกินยี่สิบสามคน และให้นับความในมาตรา ๑๕ วรรคหนึ่ง มาใช้บังคับโดยอนุโลม ทั้งนี้ ต้องดำเนินการให้แล้วเสร็จภายในหกสิบวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

ให้คณะกรรมการคัดเลือกบุคลากรในศาลปกครองสูงสุดจัดทำบัญชีรายชื่อบุคคลที่จะคัดเลือกจากผู้ที่สนใจสมัครและผู้ที่สภากันหรือองค์กรที่เกี่ยวข้องกับผู้ที่มีคุณสมบัติตามมาตรา ๑๓ (๔) เสนอขึ้นและให้บุคคลดังกล่าวแสดงหลักฐานผลงานทางวิชาการหรือทางประสบการณ์ที่บ่งชี้ถึงความสามารถที่เหมาะสมสำหรับตำแหน่งบุคลากรในศาลปกครองสูงสุดเพื่อสรรหาบุคคลที่มีความรู้ความสามารถเหมาะสมที่สุดตามจำนวนที่กำหนดในวรรคหนึ่ง ในการนี้ให้เปิดเผยบัญชีรายชื่อบุคคลที่จะคัดเลือกและรายชื่อบุคคลที่ได้รับการคัดเลือกให้ทราบทั่วไป และเชิญชวนให้บุคคลในวงการกฎหมายและการบริหารราชการแผ่นดินให้ข้อคิดเห็นและนำมาพิจารณาแก่นายกรัฐมนตรีผู้ที่ได้รับการคัดเลือกในขั้นที่สูงสุดก่อนนายกรัฐมนตรีเพื่อดำเนินการต่อไป

เมื่อมีพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยร่าง ๖ แต่งตั้งบุคลากรในศาลปกครองสูงสุดตามวรรคหนึ่งแล้ว ให้คณะกรรมการคัดเลือกบุคลากรในศาลปกครองสูงสุดเป็นอันพ้นจากหน้าที่ และให้ตุลาการในศาลปกครองสูงสุดคัดเลือกบุคลากรในศาลปกครองสูงสุดด้วยกันเองเป็นประธานศาลปกครองสูงสุดหรือมอบรองประธานศาลปกครองสูงสุดสองคน และตุลาการหัวหน้าคณะศาลปกครองสูงสุดอีกคน และให้นับความในมาตรา ๑๕ วรรคสอง และวรรคสาม มาใช้บังคับโดยอนุโลม

มาตรา ๕๘ ในระยะเริ่มแรกให้ที่ประชุมใหญ่ผู้ลงการในศาลปกครองสูงสุดซึ่งได้รับแต่งตั้งตามมาตรา ๕๕ คัดเลือกรายชื่อบุคคลผู้มีคุณสมบัติและมีความเหมาะสมที่จะแต่งตั้งเป็นอธิบดีศาลปกครองชั้นต้น รองอธิบดีศาลปกครองชั้นต้นศาลและหัวหน้า และตุลาการศาลปกครองชั้นต้นอีกไม่เกินหนึ่งร้อยสามสิบคน และให้ดำเนินการตามมาตรา ๕๘ วรรคสอง โดยอนุมัติก่อนเสนอรายชื่อให้นายกรัฐมนตรีนำความกราบทูลเพื่อทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้ง

มาตรา ๑๐๐ เมื่อมีการแต่งตั้งตุลาการในศาลปกครองสูงสุดตามมาตรา ๕๘ และตุลาการในศาลปกครองชั้นต้นตามมาตรา ๕๘ แล้ว ให้ผู้พิพากษา คณะรัฐมนตรี และประธานศาลปกครองสูงสุดดำเนินการให้มีการเลือกกรรมการตุลาการศาลปกครองภายในเก้าสิบวัน

มาตรา ๑๐๑ ในระยะเริ่มแรกจนถึงวันที่ ๓๐ กันยายน พ.ศ. ๒๕๕๔ มิให้โอนเวตรา ๓๐ วรรคสอง มาใช้บังคับ และให้ตุลาการศาลปกครองชั้นต้น ตุลาการหัวหน้าคณะศาลปกครองชั้นต้น และรองอธิบดีศาลปกครองชั้นต้นได้รับเงินเดือนเพิ่มขึ้นตามตำแหน่ง แต่ถ้าผู้ที่โอนมาเคยได้รับเงินเดือนสูงกว่าตำแหน่งตำแหน่ง การให้ได้รับเงินเดือนอัตราใดให้เป็นไปตามที่ ก.พ. กำหนด

มาตรา ๑๐๒ ในกรณีที่ผู้โอนมาเป็นตุลาการศาลปกครองหรือข้าราชการฝ่ายศาลปกครองเป็นข้าราชการตามกฎหมายว่าด้วยบำเหน็จบำนาญข้าราชการอยู่แล้วก่อนวันที่บทบัญญัติหมวด ๓ แห่งพระราชบัญญัติกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการ พ.ศ. ๒๕๓๕ ใช้บังคับ แต่มิได้สมัครเป็นสมาชิกกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการ ให้มีสิทธิได้รับบำเหน็จบำนาญตามกฎหมายว่าด้วยบำเหน็จบำนาญข้าราชการ

มาตรา ๑๐๓ เมื่อได้มีการแต่งตั้งตุลาการศาลปกครองตามมาตรา ๕๘ และมาตรา ๕๘ แล้ว ให้ประธานศาลปกครองสูงสุดประกาศในราชกิจจานุเบกษากำหนดวันเปิดทำการศาลปกครองสูงสุด ศาลปกครองกลาง และศาลปกครองในภูมิภาค สำหรับศาลปกครองสูงสุดและศาลปกครองกลางต้องเปิดทำการไม่เกินหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ สำหรับศาลปกครองในภูมิภาคตามมาตรา ๕๕ ให้ดำเนินการเปิดทำการตามความจำเป็นโดยคำนึงถึงการคัดเลือกตุลาการศาลปกครองที่มีความรู้ความสามารถเหมาะสม แต่ทั้งนี้ต้องไม่น้อยกว่าปีละเจ็ดศาล

ในระหว่างที่เปิดทำการศาลปกครองในภูมิภาคตามมาตรา ๕๕ ยังไม่ครบทุกแห่งให้ที่ประชุมใหญ่ผู้ลงการในศาลปกครองสูงสุดมีอำนาจออกประกาศในราชกิจจานุเบกษา กำหนดให้ศาลปกครองในภูมิภาคที่เปิดทำการแล้วมีเขตอำนาจในจังหวัดใดที่อยู่ใกล้เคียงกับศาลปกครองนั้นเพิ่มเติมได้ตามที่สมควร

เมื่อได้มีพระท้าววันเปิดทำการศาลปกครองกลางแล้ว บรรดาเรื่องที่ร้องทุกข์ต่อคณะกรรมการวินิจฉัยร้องทุกข์ซึ่งอยู่ในระหว่างการพิจารณาหรือที่มีคำวินิจฉัยของคณะกรรมการวินิจฉัยร้องทุกข์แล้ว แต่ฝ่ายกรรณบัตรยังมีคำสั่งการ ให้โอนไปเป็นคดีของศาลปกครองกลาง และนำศาลปกครองกลาง เห็นว่าเป็นคดีตามมาตรา ๕ ก็ให้พิจารณาและมีคำพิพากษาต่อไป

เพื่อความสะดวกในการดำเนินคดีปกครองของผู้ร้องทุกข์ ถ้าได้มีการเปิดทำการศาลปกครอง ในภูมิภาคแล้ว เมื่อเห็นสมควร ศาลปกครองกลางจะโอนคดีนี้ไปยังศาลปกครองในภูมิภาค ที่มีเขตอำนาจก็ได้

การดำเนินการบริหารงานพิจารณาและพิพากษาคดีปกครองที่โอนมาตามวรรคสาม ให้เป็นไปตาม ระเบียบที่ที่ประชุมใหญ่ชุดการในศาลปกครองสูงสุดกำหนด ทั้งนี้ โดยไม่ขัดหรือแย้งกับบทแห่ง พระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๑๐๔ ในระหว่างที่ยังไม่มีระเบียบหรือประกาศเกี่ยวกับทางบริหารงานบุคคลตาม มาตรา ๔๔ ให้ใช้บรรพณว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือนมาใช้บังคับกับข้าราชการฝ่ายศาลปกครอง โดยอนุโลม โดยให้คณะกรรมการข้าราชการฝ่ายศาลปกครองมีอำนาจหน้าที่เป็นคณะกรรมการ ข้าราชการพลเรือนตามกฎหมายดังกล่าว

ในระยะเริ่มแรก ให้ข้าราชการฝ่ายศาลปกครองว่าการคัดเลือกข้าราชการฝ่ายศาลปกครองด้วยตนเอง จำนวนสามคนเพื่อเป็นกรรมการข้าราชการฝ่ายศาลปกครองโดยไม่ชักช้า ในระหว่างที่ยังไม่มีการแต่งตั้ง ตำแหน่งใดซึ่งเป็นกรรมการข้าราชการฝ่ายศาลปกครองโดยตำแหน่ง ให้คณะกรรมการข้าราชการฝ่าย ศาลปกครองประกอบด้วยกรรมการข้าราชการฝ่ายศาลปกครองเท่าที่มีอยู่

มาตรา ๑๐๕ บรรดาคดีที่ได้ยื่นฟ้องหรืออยู่ในระหว่างการพิจารณาตัดสินของศาลอื่นอยู่แล้ว ในวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ และมีลักษณะเป็นคดีปกครองตามพระราชบัญญัตินี้ ให้ศาลนั้น ดำเนินกระบวนการพิจารณาและมีคำพิพากษาต่อไปจนคดีนั้นถึงที่สุด

มาตรา ๑๐๖ สิทธิร้องทุกข์ต่อคณะกรรมการวินิจฉัยร้องทุกข์ตามมาตรา ๑๑ แห่งพระราช บัญญัติความรับผิดชอบของเจ้าหน้าที่ พ.ศ. ๒๕๓๕ ในคดีที่ไม่อยู่ในอำนาจของศาลปกครอง ตามพระราชบัญญัตินี้ ให้ถือว่าเป็นสิทธิฟ้องคดีต่อศาลยุติธรรม

มาตรา ๑๐๗ ในวาระเริ่มแรกก่อนที่จะนำงานศาลปกครองจะได้รับงบประมาณรายจ่ายประจำปี ให้ ค.ศ.ป. จัดทำแผนงานในการดำเนินการของศาลปกครองและแผนงานการจัดตั้งและการบริหารงาน ของสำนักงานศาลปกครองเสนอต่อคณะรัฐมนตรีเพื่อขอรับเงินอุดหนุนเป็นค่าใช้จ่ายในการดำเนินการ และการบริหารงานตามแผนงานดังกล่าว

หน้า ๓๗
เล่ม ๑๑๖ ตอนที่ ๕๔ ก ราชกิจจานุเบกษา ๑๐ ตุลาคม ๒๕๕๒

ให้คณะกรรมการพิจารณาจัดสรรเงินงบประมาณรายจ่ายเป็นเงินอุดหนุนทั่วไป เพื่อเป็นค่าใช้จ่าย
ในการดำเนินการตามแผนงานที่ ก.ศป. เสนอตามความจำเป็น

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

ชวน หลีกภัย

นายกรัฐมนตรี

บัญชีอัตราเงินเดือนบุคลากรศาลปกครอง

บาท	บาท	บาท	บาท	บาท	บาท	บาท	บาท
๔๕,๗๕๐	๕๓,๓๕๐	๕๕,๒๕๐	๕๗,๓๕๐	๕๙,๓๕๐	๕๙,๓๕๐	๖๐,๕๕๐	๖๔,๐๐๐
** ๕๓,๕๕๐	** ๕๖,๕๐๐	** ๕๙,๓๕๐					
* ๕๒,๑๒๐	* ๕๕,๖๐๐	* ๕๖,๕๐๐					
ตุลาการ	ตุลาการ	รองอธิบดี	อธิบดี	ตุลาการ	ตุลาการ	รองประธาน	ประธาน
ศาลปกครอง	หัวหน้าคณะ	ศาลปกครอง	ศาลปกครอง	ศาลปกครอง	หัวหน้าคณะ	ศาลปกครอง	ศาลปกครอง
ชั้นต้น	ศาลปกครอง	ชั้นต้น	ชั้นต้น	ชั้นต้น	ศาลปกครอง	ชั้นต้น	ชั้นต้น
	ชั้นต้น						

หมายเหตุ * ขึ้นชั่วคราว ยกเลิก ๒ ตุลาคม ๒๕๕๒
 ** ขึ้นชั่วคราว ยกเลิก ๒ ตุลาคม ๒๕๕๓

บัญชีตราเงินประจำตำแหน่งตุลาการศาลปกครอง	
ตำแหน่ง	อัตรา (บาท/เดือน)
ประธานศาลปกครองสูงสุด	๕๐,๐๐๐
รองประธานศาลปกครองสูงสุด	๓๐,๐๐๐
ตุลาการหัวหน้าคณะศาลปกครองสูงสุด	๒๓,๓๐๐
ตุลาการศาลปกครองสูงสุด	๑๕,๒๐๐
อธิบดีศาลปกครองชั้นต้น	๑๖,๒๐๐
รองอธิบดีศาลปกครองชั้นต้น	๑๓,๒๐๐
ตุลาการหัวหน้าคณะศาลปกครองชั้นต้น	๑๕,๒๐๐
ตุลาการศาลปกครองชั้นต้น	๑๒,๘๐๐

หน้า ๘๐
เล่ม ๑๑๖ ตอนที่ ๕๔ ก

ราชกิจจานุเบกษา

๑๐ ตุลาคม ๒๕๕๒

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ โดยที่รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยได้บัญญัติให้จัดตั้งศาลปกครองขึ้น เพื่อให้มีอำนาจพิจารณาพิพากษาคดีที่มีข้อพิพาททางกฎหมายปกครองระหว่างหน่วยงานกับหน่วยงานของรัฐหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐ หรือระหว่างหน่วยงานของรัฐหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐด้วยกัน เกี่ยวกับการกระทำหรือการละเว้นการกระทำที่หน่วยงานของรัฐหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐต้องปฏิบัติตามกฎหมาย หรือเนื่องจากการกระทำหรือการละเว้นการกระทำที่หน่วยงานของรัฐหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐต้องรับผิดชอบในการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมาย จึงมีความจำเป็นที่ของศาลปกครองดังกล่าวเป็นเรื่องที่เกี่ยวข้องกับการออกกฎหมายหรือคำสั่งทางปกครอง การกระทำละเมิดในทางปกครอง หรือการทำสัญญาทางปกครอง อันเป็นเชิงของกฎหมายมหาชน และโดยที่ระบบการพิจารณาและพิพากษาคดีจำเป็นต้องมีกระบวนการเป็นพิพาทต่างจากคดีปกติทั่วไป เพราะผลแห่งคำพิพากษาอาจกระทบถึงการบริหารราชการแผ่นดิน หรือต้องจ่ายเงินภาษี การของสงวนรวมเป็นคำขอคดีหรือคำเสียหายแก่เอกชน ในขณะที่เดียวกันเอกชนจะอยู่ในฐานะเสียเปรียบที่ไม่อาจทราบข้อมูลจากหน่วยงานของรัฐได้ ในการพิจารณาจึงจำเป็นต้องใช้ระบบไต่สวนเพื่อหาข้อเท็จจริงที่แท้จริง และต้องมีคู่อาการที่มีความเชี่ยวชาญเป็นกรณีเฉพาะซึ่งสามารถตรวจสอบได้จากฝ่ายบริหาร ฝ่ายนิติบัญญัติ และประชาชนทั่วไปซึ่งจะถูกกระทบในทางใดทางหนึ่งจากคำพิพากษาของศาลปกครอง รวมทั้งต้องนิยมนักวิชาการของศาลปกครองที่เป็นอิสระ ฉะนั้น เพื่อให้เป็นไปตามเจตนารมณ์ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

รณรงคสถานวิทยุถึงผลของ

ศาลปกครองและสำนักงานศาลปกครอง

ประจำปี ๒๕๕๑

Legislative Institutional Repository of Thailand

รายงาน

ของ

คณะกรรมการการยุติธรรมและสิทธิมนุษยชน

วุฒิสภา

พิจารณาศึกษา

รายงานการปฏิบัติงานของศาลปกครองและสำนักงานศาลปกครอง

ประจำปี ๒๕๔๓

LIRT

Legislative Branch of Thailand

สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา

(เสฉนา)

ที่ สว ๐๐๑๐ (ร ๑๑)

วุฒิสภา

ถนนอุทองใน กทม. ๑๐๓๐๐

๒๓ เมษายน ๒๕๕๕

เรื่อง รายงานการปฏิบัติงานของศาลปกครองและสำนักงานศาลปกครอง ประจำปี ๒๕๕๓

กราบเรียน ประธานวุฒิสภา

ถึงที่ส่งมาด้วย รายงานของคณะกรรมการการยุติธรรมและสิทธิมนุษยชน วุฒิสภา จำนวน ๑ ชุด

ตามที่ที่ประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๑๐ (สมัยสามัญนิติบัญญัติ) วันศุกร์ที่ ๗ กันยายน ๒๕๕๔ ที่ประชุมได้มีมติมอบหมายให้คณะกรรมการวิสามัญกิจการวุฒิสภา พิจารณาว่าจะเห็นสมควรมอบหมายให้คณะกรรมการใดรับรายงานการปฏิบัติงานของศาลปกครองและสำนักงานศาลปกครอง ประจำปี ๒๕๕๓ ไปพิจารณาแล้วรายงานต่อวุฒิสภา นั้น ประธานคณะกรรมการวิสามัญกิจการวุฒิสภาได้พิจารณาแล้วเห็นสมควรมอบหมายให้คณะกรรมการการยุติธรรมและสิทธิมนุษยชน วุฒิสภา พิจารณาศึกษารายงานดังกล่าว โดยกรรมการคณะนี้ประกอบด้วย

๑. นายคานวณ ชโลปถัมภ์	ประธานคณะกรรมการ
๒. นายถวิล จันทร์ประสงค์	รองประธานคณะกรรมการ คนที่หนึ่ง
๓. นายระวี กิ่งคำวงศ์	รองประธานคณะกรรมการ คนที่สอง
๔. พันตำรวจเอก สุรพงศ์ ไผ่นวล	รองประธานคณะกรรมการ คนที่สาม
๕. นายเผด็จ สุวรรณภานนท์	รองประธานคณะกรรมการ คนที่สี่
๖. นายประสิทธิ์ ปทุมวรีรักษ์	เลขานุการคณะกรรมการ
๗. นางสาวบุญจันทร์ ตริยะโพธิ์	โฆษกคณะกรรมการ
๘. นายพิชัย ชำเพชร	โฆษกคณะกรรมการ
๙. พลตำรวจเอก วิฑูรย์ พันธ์แสน	ประธานที่ปรึกษาคณะกรรมการ
๑๐. นายแสงสว นรปดี	ที่ปรึกษาคณะกรรมการ
๑๑. พลตำรวจโท ทวี ทิพย์รัตน์	
๑๒. นายทองใบ ทองเบญจ	
๑๓. พลตำรวจโท ปรีชา ปฏิบัติสวกิจ	

(๒)

๑๔. นายลัก กอแสงเรือง

๑๕. นายสุนทร จันดาอินทร์

บัดนี้ คณะกรรมาธิการ ได้พิจารณาความกราบบังคมทูลของศาลปกครอง และสำนักงานศาลปกครอง ประจำปี ๒๕๔๓ ดังกล่าวเสร็จแล้ว จึงกราบเรียนมาเพื่อโปรด นำเสนอที่ประชุมวุฒิสภาพิจารณาต่อไป

ขอแสดงความนับถืออย่างยิ่ง

(ลงชื่อ) คำนวณ ขโลปได้มณี

(นายคำนวณ ขโลปได้มณี)

ประธานคณะกรรมาธิการการยุติธรรมและสิทธิมนุษยชน

วุฒิสภา

สำเนาถูกต้อง

(นายสมศักดิ์ มนูญบุรี)

ผู้อำนวยการสำนักกรรมาธิการ ๒

สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา

สำนักกรรมาธิการ ๒

โทร. ๐ ๒๒๒๔๔ ๑๕๗๒, ๐ ๒๒๒๔๔ ๑๖๗๐

โทรสาร ๐ ๒๒๒๔๔ ๑๕๗๒

พิมพ์ครั้งที่ ๑

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัย/ศูนย์/ห้องสมุด/หน่วยงาน

**รายงานของคณะกรรมการการยุติธรรมและสิทธิมนุษยชน วุฒิสภา
พิจารณารายงานการปฏิบัติงานของศาลปกครองและสำนักงานศาลปกครอง
ประจำปี ๒๕๕๓**

ตามที่ที่ประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๑๐ (สมัยสามัญนิติบัญญัติ) วันที่ ๗ กันยายน ๒๕๕๔ ที่ประชุมได้มีมติมอบหมายให้คณะกรรมการการยุติธรรมและสิทธิมนุษยชน วุฒิสภา ศึกษารายงานการปฏิบัติงานของศาลปกครองและสำนักงานศาลปกครอง ประจำปี ๒๕๕๓ ไปพิจารณาแล้วรายงานต่อวุฒิสภา ในการนี้ ประธานคณะกรรมการการยุติธรรมและสิทธิมนุษยชน วุฒิสภา ได้มอบหมายให้คณะกรรมการการยุติธรรมและสิทธิมนุษยชน วุฒิสภา รับไปดำเนินการพิจารณาศึกษา วิเคราะห์ เพื่อรายงานให้วุฒิสภาทราบต่อไป

บัดนี้ คณะกรรมการฯ ได้ดำเนินการเสร็จแล้ว จึงขอรายงานต่อวุฒิสภาดังนี้

๑. ในการดำเนินการพิจารณาศึกษารายงานการปฏิบัติงานของศาลปกครองและสำนักงานศาลปกครอง ประจำปี ๒๕๕๓ ดังกล่าว คณะกรรมการฯ ได้มีมติแต่งตั้งคณะทำงานขึ้น คณะหนึ่ง เพื่อดำเนินการในการพิจารณาศึกษาและเรียบเรียงของรายงานฯ ประกอบด้วย

๑.๑ นายทองใบ ทองเปาด์	ประธานคณะทำงาน
๑.๒ นายประสิทธิ์ ปทุมรักษ์	เลขานุการคณะทำงาน
๑.๓ พลตำรวจโท ปรีชา ปฏิบัติสกิจ	คณะทำงาน
๑.๔ นายสุนทร จินดาธิษร	คณะทำงาน

๒. ที่ประชุมคณะกรรมการฯ ได้แต่งตั้ง นายสมศักดิ์ แสงอรุณ ผู้อำนวยการกลุ่มงานคณะกรรมการการแรงงานและสวัสดิการสังคม สำนักกรรมการฯ ๒ ทำหน้าที่เป็นผู้ช่วยเลขานุการตามข้อบังคับการประชุมวุฒิสภา พ.ศ. ๒๕๔๔ ข้อ ๘๒ บรรดสาม

๓. ผู้ซึ่งคณะกรรมการฯ ได้เชิญมาชี้แจงแสดงความคิดเห็น คือ

๓.๑ นายทวนชัย แสงศักดิ์	เลขาธิการสำนักงานศาลปกครอง
๓.๒ นางสาวพรทิพย์ ทองดี	รองเลขาธิการสำนักงานศาลปกครอง
๓.๓ นายดิเรกฤทธิ์ เจนครองธรรม	ผู้อำนวยการส่วนนโยบายและแผน สำนักงานศาลปกครอง
๓.๔ นางสาวสุรางคณา หิรัญวัฒนสิน	เจ้าหน้าที่ศาลปกครอง ๖
๓.๕ นางสาวเลาเวรแสง อาภาปานเดช	เจ้าหน้าที่ศาลปกครอง ๓

๔. ผลการพิจารณาศึกษาของคณะกรรมการฯ

คณะกรรมการฯ ได้พิจารณาศึกษารายงานการปฏิบัติงานของศาลปกครอง และสำนักงานศาลปกครอง ประจำปี ๒๕๕๓ แล้ว คณะกรรมการฯ มีความเห็นรวมทั้งข้อสังเกต และข้อเสนอแนะ สรุปได้ดังนี้

๑) คณะกรรมการฯ ได้พิจารณาศึกษารายงานการปฏิบัติงานของศาลปกครอง และสำนักงานศาลปกครอง ประจำปี ๒๕๕๓ มีรายละเอียดสรุปได้ดังนี้

การดำเนินงานของศาลปกครองซึ่งเป็นองค์กรที่ได้จัดตั้งขึ้นตามรัฐธรรมนูญ แห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ มีหน้าที่ในการพิจารณาวินิจฉัยและพิพากษาคดีหรือ คำสั่งเกี่ยวกับความชอบด้วยกฎหมายของการกระทำของหน่วยงานทางปกครอง หรือเจ้าหน้าที่ของรัฐ มีสำนักงานศาลปกครองทำหน้าที่เป็นหน่วยธุรการ ซึ่งในรอบปีงบประมาณ ๒๕๕๓ ที่ผ่านมายังไม่มี ประธานศาลปกครองสูงสุดและคณะกรรมการตุลาการศาลปกครอง เนื่องจากศาลปกครองสูงสุดและ ศาลปกครองกลางยังไม่ได้เปิดทำการ (ศาลปกครองสูงสุดและศาลปกครองกลางเปิดดำเนินการ เมื่อวันที่ ๗ มีนาคม ๒๕๕๓) จึงยังไม่มีการพิจารณาวินิจฉัย แต่ในส่วนของสำนักงานศาลปกครอง ได้ดำเนินการเตรียมการในเรื่องต่าง ๆ อาทิ การวางระบบโครงสร้างพื้นฐานต่าง ๆ ทั้งในเรื่อง การจัดตั้งและวางระบบบริหารงาน ระบบการทำงาน ออกกฎ ระเบียบต่าง ๆ ของสำนักงานศาลปกครอง การคัดเลือกและแต่งตั้งตุลาการศาลปกครอง การจัดหาวาครที่ทำการ การเตรียมจัดหาวาครที่ทำการ ศาลปกครอง การจัดทำร่างระเบียบเกี่ยวกับวิธีพิจารณาคดีปกครอง การเตรียมความพร้อมให้กตุลาการ ศาลปกครอง ข้าราชการสำนักงานศาลปกครอง ตลอดจนการเผยแพร่และประชาสัมพันธ์งานของ ศาลปกครอง ซึ่งในส่วนของการประชาสัมพันธ์ได้ดำเนินการจัดจ้างบริษัทเอกชนมาดำเนินการ

สำหรับการดำเนินการภายหลังที่ศาลปกครองสูงสุดและศาลปกครองกลางเปิดทำการ แล้ว จึงมีความชัดเจนในเรื่องการพิจารณาวินิจฉัย ซึ่งจะอยู่ในช่วงของปีงบประมาณ ๒๕๕๔ แต่ขณะนี้ ได้เริ่มเเค่เริ่มร้องทุกข์มาจากคณะกรรมการวินิจฉัยร้องทุกข์ สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา จำนวน ๑,๑๓๓ เรื่อง และมีเรื่องที่ร้องทุกข์เข้ามาใหม่ประมาณ ๓,๐๐๐ เรื่อง โดยจะมีการลงมือลงคดี เกี่ยวกับอำนาจหน้าที่ของศาลปกครอง ดังนั้น รายงานการปฏิบัติงานของศาลปกครองและสำนักงาน ศาลปกครอง ประจำปี ๒๕๕๓ นี้ จึงไม่มีรายละเอียดปรากฏผลการปฏิบัติงานอย่างชัดเจน

LIRT

๒) คณะกรรมาธิการฯ ได้พิจารณาศึกษารายงานดังกล่าวโดยละเอียดแล้ว มีข้อสังเกตและข้อเสนอแนะ ดังนี้

๒.๑ การประชาสัมพันธ์สถานที่ตั้งและอำนาจหน้าที่ของศาลปกครองยังไม่แพร่หลายพอ ประชาชนส่วนใหญ่ยังไม่ทราบ

๒.๒ การประชาสัมพันธ์เรื่องขั้นตอนการยื่นฟ้อง หรือคำร้อง ที่ผ่านมายังไม่ชัดเจน ประชาชนส่วนใหญ่เข้าใจว่าทำได้ง่ายและไม่ซับซ้อน แต่ความจริงต้องมีรูปแบบและรายละเอียด จึงขอชี้แจงให้ถูกต้อง

๒.๓ ให้เร่งรัดคดีต่าง ๆ ที่ค้างพิจารณา

๒.๔ ให้ดูแลเรื่องงบประมาณที่ใช้ประชาสัมพันธ์ให้เกิดประโยชน์สูงสุดต่องานศาลปกครอง

๕. คณะกรรมาธิการฯ จึงขอเสนอรายงานผลการพิจารณาศึกษารายงานการปฏิบัติงานของศาลปกครองและสำนักงานศาลปกครอง ประจำปี ๒๕๔๓ พร้อมด้วยข้อสังเกตและข้อเสนอแนะของคณะกรรมาธิการฯ มาเพื่อวุฒิสภาได้พิจารณา อนึ่ง หากวุฒิสภาเห็นชอบด้วยกับข้อสังเกตและข้อเสนอแนะของคณะกรรมาธิการฯ ก็ขอได้โปรดแจ้งไปยังคณะรัฐมนตรีและองค์กรอิสระตามรัฐธรรมนูญที่เกี่ยวข้อง (ศาลปกครองและสำนักงานศาลปกครอง) เพื่อพิจารณาและดำเนินการต่อไป

(นายประสิทธิ์ ปทุมวรกิจ)

เลขาธิการคณะกรรมาธิการฯ

ด้วยสำนักงานศาลปกครองได้เสนอรายงานการปฏิบัติงานของศาลปกครอง และสำนักงานศาลปกครอง ประจำปี ๒๕๕๓ ต่อวุฒิสภา เพื่อพิจารณารับทราบตามความ ในมาตรา ๙๓ แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๕๒ ในคราวประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๑๐ (สมัยสามัญนิติบัญญัติ) เมื่อวันที่ ๑๖ กันยายน ๒๕๕๔ ที่ประชุมได้ลงมติได้มอบหมายให้คณะกรรมการการวิสามัญถ่วงการวุฒิสภา พิจารณาวางให้ คณะกรรมการได้รับรายงานดังกล่าวไปพิจารณาแล้วมารายงานต่อวุฒิสภา ซึ่งคณะกรรมการ วิสามัญถ่วงการวุฒิสภาได้พิจารณาแล้ว ได้มอบหมายให้คณะกรรมการการยุติธรรมและ สิทธิมนุษยชนพิจารณาพิจารณารายงานเรื่องนี้ ขณะนี้คณะกรรมการการยุติธรรมและ สิทธิมนุษยชน ได้พิจารณาพิจารณารายงานการปฏิบัติงานของศาลปกครองและสำนักงานศาลปกครอง ประจำปี ๒๕๕๓ เสร็จเรียบร้อยแล้ว ซึ่งทางสำนักเลขาฯ ได้แจกเอกสารที่ได้จัดส่งให้ท่าน สมาชิกวุฒิสภาทุกท่าน ท่านมีอะไรจะแถลง เชิญครับท่านประธานท่าน

นายคณวัฒน์ ขิลิปถัมภ์ (ประธานคณะกรรมการ) : กราบเรียนท่านประธานฯ ที่เคารพ กระผม คณวัฒน์ ขิลิปถัมภ์ สมาชิกวุฒิสภาจังหวัดสิงห์บุรี ในฐานะประธาน คณะกรรมการการยุติธรรมและสิทธิมนุษยชน โดยที่เรื่องนี้คณะกรรมการการยุติธรรมฯ ได้มอบหมายให้ท่านทองใบ ทองเปาะ เป็นประธานคณะทำงานในเรื่องนี้ ขออนุญาตท่านทองใบ ทองเปาะ เป็นผู้นำเสนอต่อท่านประธานฯ ครับ

ประธานวุฒิสภา : ผมขออนุญาตเรียนที่ประชุมครับว่า ในการแถลงก็จะมิ เจ้าหน้าของศาลปกครองมาร่วมด้วย วันนี้ทางศาลปกครองได้ส่งมา ๓ ท่านนะครับ ผมต้อง ขออนุญาตถ้าหากจะมีการชี้แจงโดยศาลปกครอง ขออนุญาตเจ้าหน้าที่จากศาลปกครองเข้ามา มี ส่วนร่วมในที่ประชุมด้วย โดยที่ศาลปกครองได้มีหนังสือขอส่งผู้แทนเข้าร่วมชี้แจงการ ปฏิบัติงานประจำปี ๒๕๕๓ ต่อวุฒิสภา ประกอบด้วย นายชาญชัย แสงศักดิ์ ซึ่งเป็น เลขาธิการสำนักงานศาลปกครอง นางสาวพรทิพย์ ทองดี รองเลขาธิการ นายจรัมพร ประถมบุรณ์ ผู้อำนวยการศูนย์สารสนเทศ ซึ่งผมพิจารณาแล้วเห็นว่า เพื่อประโยชน์แก่วุฒิสภาเรา กระผม จึงขออนุญาตวุฒิสภาให้ท่านทั้ง ๓ ได้มาชี้แจง ขอเชิญคณะกรรมการเข้าประจำที่

(คณะกรรมการเข้าประจำที่)

ประธานวุฒิสภา : เชิญท่านใส่วินิจฉัย เชิญครับ

นายไฉว พรหมณี (นกรราชสีมา) : กราบเรียนท่านประธานฯ ครับ ผมคิดว่า เรื่องนี้ผู้มาชี้แจงนี้ กระผมได้เคยเสนอที่ประชุมไปครั้งหนึ่ง โดยมากทางศาลปกครอง หรือ องค์การอิสระจะมีเฉพาะเจ้าหน้าที่มา แต่ตามรัฐธรรมนูญเขาบอกให้กรรมการเขาชี้แจงต่อ

สภาพเอง ผมไม่แน่ใจว่าความเห็นหรือมติของที่ประชุมคราวที่แล้ว ยังถูกยึดอยู่หรือไม่ครับ อันนี้ขออนุญาตหารือว่าจริง ๆ แล้วน่าจะให้ศาลปกครอง หรือแม้แต่ ป.ป.ช. หรือศาลรัฐธรรมนูญ ได้มาเอง ซึ่งเป็นเรื่องของที่ความเห็นว่าหลายเรื่อง เราอธิบายไปทางศาลก็ดี หรือองค์กรอิสระน่าจะต้องรับผิดชอบในเชิงนโยบายและการปฏิบัติมากกว่าที่จะให้เลขาฯ มาคร่ำ ขอบหรือท่านประธานฯ ครับ

ประธานวุฒิสภา : ครับ ทางผู้แทนคือท่านเลขาฯ ขาญชัย มีอะไรชี้แจงไหมครับ ที่เป็นผู้แทน ซึ่งอาจจะมีความผิดที่จะชี้แจงทางสภาครับ

นายขาญชัย แฉวงศักดิ์ (ผู้ชี้แจง) : กราบเรียนท่านประธานฯ ท่านสมาชิกวุฒิสภาผู้ทรงเกียรติ ในประเด็นที่ท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติได้ตั้งข้อสังเกตนั้น กระผมขออนุญาตกราบเรียนชี้แจงว่า ในพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองได้บัญญัติเอาไว้ว่า ในการเสนอหรือพิจารณาเรื่องที่เกี่ยวข้องกับอำนาจศาลปกครองหรือศาลปกครองนี้ ก็ให้ที่ประชุมสภาหรือว่า คณะกรรมาธิการที่เกี่ยวข้องอนุญาตให้เลขาธิการสำนักงานศาลปกครองมาชี้แจงได้ อันนี้เป็นสิ่งที่กฎหมายกำหนดเอาไว้ จึงขออนุญาตกราบเรียนชี้แจงว่าที่วันนี้ก็ด้วยเป็นการดำเนินการตามกฎหมายที่ทำได้ครับ กราบขอพระคุณ

ประธานวุฒิสภา : ท่านชี้แจงว่าท่านทำตามพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครอง ซึ่งก็เป็นไปตามกฎหมายของศาลปกครอง แต่เรียนที่ประชุมว่าเราต้องถือรัฐธรรมนูญเป็นหลัก เพราะฉะนั้นอันนี้จะขออนุญาตให้ทางฝ่ายท่านประธานคณะกรรมาธิการวิสามัญกิจการวุฒิสภา ท่านประธานนิพนธ์ประสานงานอีกครั้งได้ไหมครับเพื่อทำเป็นภาพรวม เพราะว่าวุฒิสภาต้องทำตามรัฐธรรมนูญครับ ถึงแม้ว่าจะมีกฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญ ซึ่งอันนี้ไม่ใช่เป็นความคิดของท่าน อาจจะต้องปรับแนวทางการปฏิบัติกัน ผมฝากท่านประธานคณะกรรมาธิการวิสามัญกิจการวุฒิสภาเพื่อมาชี้แจงอีกครั้งหนึ่งครับ เชิญท่านประธานครับ

นายนิพนธ์ วิเศษวุฒิศาสตร์ (อังกะทอง) : กราบเรียนท่านประธานฯ ที่เคารพครับ กระผม นิพนธ์ วิเศษวุฒิศาสตร์ สมาชิกวุฒิสภาจังหวัดอ่างทอง โดยหลักแล้วการรายงานกิจการต่าง ๆ นั้น ผมคิดว่าวิธีการต่าง ๆ ควรจะให้ตัวตุลาการศาลปกครอง หรือว่าองค์กรอิสระซึ่งเป็นตัวกรรมการที่เราได้ให้ความเห็นชอบไปนั้น น่าจะเป็นผู้มาร่วมแถลงชี้แจง เพราะว่าประเด็นบางปัญหาจำเป็นต้องให้ผู้ดำเนินการที่เราได้ให้ความเห็นชอบไปนั้นเป็นผู้ชี้แจง ผมว่าจะถือยึดปฏิบัติและจะประสานไปยังองค์กรอิสระทั้งหมด เพื่อครั้งต่อไปครับ

ประธานวุฒิสภา : เป็นอันว่าคำปรึกษาของท่านไสว พรหมณี ผมนอบน้อมดีที่ประชุมฯ ให้ท่านประธานคณะกรรมการวิสามัญกิจการวุฒิสภา ท่านนิพนธ์ วิสินธุพุทธศาสตร์ เป็นผู้ประสานงานเพื่อให้เป็นไปตามบทบัญญัติรัฐธรรมนูญที่เกี่ยวข้องกับวุฒิสภา เชิญท่านทองใบแสงศรีรับ

นายทองใบ ทองเปาะ (กรรมการฯ) : การเรียนท่านประธานฯ ท่านสมาชิกฯ ผู้ทรงเกียรติครับ ตามที่คณะกรรมการการยุติธรรมและสิทธิมนุษยชนได้ตั้งคณะทำงานขึ้นมา โดยมีกระผมเป็นประธานคณะทำงาน ท่านประสิทธิ์ ปทุมารักษ์ เป็นเลขานุการคณะทำงาน พลตำรวจโท ปรียา ปฏิบัติศิริกิจ คณะทำงาน ท่านสุนทร จินดาอินทร์ คณะทำงาน คณะทำงานได้แต่งตั้งนายสมศักดิ์ แสงอรุณ เป็นผู้อำนวยการกลุ่มงานคณะกรรมการแรงงานและสวัสดิการทั้งหมด สำนักกรรมการฯ ๒ ท่านน้ำที่ เป็นผู้ช่วยเลขานุการคณะทำงานในการให้กระผมขอทราบเรียนอย่างย่อ ๆ ตามรายงานที่ได้แจ้งให้ทราบแล้วก็คือ เมื่อคณะทำงานได้รับรายงานการปฏิบัติของศาลปกครองและสำนักงานศาลปกครอง ประจำปี ๒๕๕๓ คณะทำงานก็ได้ศึกษาจากเอกสารชิ้นนี้ ข้างต้นที่แรกก็ศึกษาแล้วก็ดูเหมือนกันว่ามินิดเดียวมีน้อย เทมไม่มีมีรายงานการประชุมเลย ในการนี้เพื่อความเข้าใจคณะทำงานก็ได้เรียนเชิญท่านนายชัย แสงศักดิ์ เลขาธิการสำนักงานศาลปกครอง นางสาวพรทิพย์ ทองดี รองเลขาธิการสำนักงานศาลปกครอง นายดิเรกฤทธิ์ เจนครองธรรม ผู้อำนวยการส่วนนโยบายและแผนสำนักงานศาลปกครอง นางสาวสุรางคณา หิรัญวัฒนสิน เจ้าหน้าที่ศาลปกครอง ๖ นางสาวเสาวรส อาจปานเสก เจ้าหน้าที่ศาลปกครอง ๓ มาชี้แจงต่อคณะทำงาน

ผลของการพิจารณา คณะทำงานก็ได้ตั้งข้อสงสัยว่าทำไมถึงมีรายงานเพียงสั้น ๆ แค่นี้ ก็ได้รับคำชี้แจงว่า ในปี ๒๕๕๓ นั้น สิ่งที่ศาลปกครองได้ดำเนินการก็คือ ศาลปกครองซึ่งเป็นองค์กรที่จัดตั้งขึ้นตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ มีหน้าที่ในการพิจารณาวินิจฉัยและพิพากษาคดีหรือคำสั่งเกี่ยวกับความชอบด้วยกฎหมายของการกระทำของหน่วยงานทางปกครองหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐที่มีสำนักงานศาลปกครองท้องถิ่นที่เป็นหน่วยธุรการ ซึ่งในรอบปี ๒๕๕๓ ที่ผ่านมายังไม่มีประธานศาลปกครองสูงสุดและคณะกรรมการตุลาการศาลปกครอง เนื่องจากศาลปกครองสูงสุดและศาลปกครองกลางยังไม่ได้เปิดทำการ ศาลปกครองสูงสุดและศาลปกครองกลางเปิดทำงานเมื่อวันที่ ๘ มีนาคม ๒๕๕๔ จึงยังไม่มีกรพิจารณาวินิจฉัย แต่ในส่วนของสำนักงานศาลปกครอง ได้ดำเนินการตระเตรียมการในเรื่องต่าง ๆ อาทิ การวางระบบโครงสร้างพื้นฐานต่าง ๆ ทั้งในเรื่องการจัดตั้งและวางระบบบริหารงาน ระบบการทำงาน ออกกฎและระเบียบต่าง ๆ ของสำนักงานศาลปกครอง

การคัดเลือกและแต่งตั้งบุคลากรศาลปกครอง การจัดหาอาคารที่ทำการ การเตรียมการจัดอาคารที่ทำการศาลปกครอง การจัดทำร่างระเบียบเกี่ยวกับวิธีพิจารณาคดีศาลปกครอง การเตรียมพร้อมให้บุคลากรศาลปกครอง ข้าราชการสำนักงานศาลปกครอง ตลอดจนการเผยแพร่และประชาสัมพันธ์งานของศาลปกครอง ซึ่งในส่วนของการประชาสัมพันธ์หรือดำเนินการจัดจ้างบริษัทเอกชนดำเนินการ สำหรับการดำเนินการภายหลังจากที่ศาลปกครองสูงสุดและศาลปกครองกลางดำเนินการแล้ว จึงมีความชัดเจนในเรื่องของการวินิจฉัยคดี พิจารณาวินิจฉัย ซึ่งจะอยู่ในช่วงของปีงบประมาณ ๒๕๔๔ แต่ขณะนี้ได้เริ่มโอนเรื่องร้องทุกข์มาจากคณะกรรมการวินิจฉัยร้องทุกข์ สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา จำนวน ๑,๔๒๓ เรื่อง แล้วมีเรื่องที่ร้องทุกข์เข้ามาประมาณ ๔,๐๐๐ เรื่อง โดยจะมีการกลั่นกรองเกี่ยวกับอำนาจหน้าที่ของศาลปกครอง ดังนั้นรายงานการปฏิบัติงานของศาลปกครองและสำนักงานศาลปกครองปี ๒๕๔๓ จึงไม่มีรายละเอียดปรากฏผลการปฏิบัติงานอย่างชัดเจน เพราะฉะนั้นรายงานฉบับนี้เป็นเพียงรายงานปี ๒๕๔๓ ซึ่งอยู่ในระหว่างการจัดหาสำนักงานและจัดบุคลากร เพราะฉะนั้นจึงไม่มีรายละเอียดต่าง ๆ ๒ คณะกรรมาธิการจึงได้พิจารณารายละเอียดดังกล่าวนี้แล้ว คณะกรรมการได้เสนอแนะอย่างนี้ครับ เสนอแนะว่า

๑. การประชาสัมพันธ์สถานที่ตั้ง และอำนาจหน้าที่ของศาลปกครองยังไม่แพร่หลายพอ ประชาชนส่วนใหญ่ยังไม่ทราบ อันนี้เป็นเพียงข้อสังเกตที่เราได้แจ้งชี้แจงไป

๒. การประชาสัมพันธ์ถึงเรื่องขั้นตอนที่อื่นฟ้อง หรือคำร้องที่ผ่านมายังไม่ชัดเจน ประชาชนส่วนใหญ่เข้าใจว่าทำได้ง่าย และไม่ซับซ้อน แต่ความจริงต้องรู้รูปแบบและรายละเอียดจึงขอให้นำมาให้ถูกต้อง

๓. ให้เร่งรัดคดีต่าง ๆ ที่ค้างพิจารณา

๔. ให้ดูเรื่องงบประมาณที่ใช้ประชาสัมพันธ์ให้เกิดประโยชน์สูงสุดต่องานศาลปกครอง คณะกรรมการจึงขอเสนอรายงานการพิจารณาศึกษารายงานการปฏิบัติงานของศาลปกครอง และสำนักงานศาลปกครอง ประจำปี ๒๕๔๓ พร้อมด้วยข้อสังเกตและข้อเสนอแนะของกรรมาธิการมาเพื่อวุฒิสภาได้พิจารณา

อนึ่ง หากวุฒิสภาจะเห็นชอบด้วยกับข้อสังเกตและข้อเสนอแนะของกรรมาธิการ ก็ขอให้ได้โปรดแจ้งไปยังคณะรัฐมนตรีและองค์กรอิสระตามรัฐธรรมนูญที่เกี่ยวข้อง ศาลปกครอง และสำนักงานศาลปกครองเพื่อพิจารณาดำเนินการต่อไปด้วย ขอขอบคุณครับ

ประธานวุฒิสภา : เชิญท่านสมบุญณ์ ทองบุญผด้อย ครับ

นายสมบุรณ์ ทองบุราณ (ยโสธร) : กราบเรียนท่านประธานวุฒิสภาที่เคารพ
 สม สมบุรณ์ ทองบุราณ สมาชิกวุฒิสภาจากจังหวัดยโสธร ท่านประธานฯ ครับ เมื่อสักครู่
 ท่านประธานฯ ทองใบ ทองเปาะ ของอนุญาตเอ่ยนามท่าน ท่านบอกว่าปัจจุบันนี้ราษฎรยังไม่
 ทราบว่าภารกิจของศาลปกครองคืออะไรบ้าง ท่านประธานฯ ครับ ผมเรียนต่อท่านประธานฯ ว่า
 ยุคโลกาภิวัตน์ ราษฎรตกทราบดีว่าภาระหน้าที่ของศาลปกครอง เป็นอะไรนะครับ ก็คือความขัดแย้ง
 ระหว่างราชการกับราษฎรใช่ไหมครับ การใดที่ผู้ว่าฯ ตัดสินไม่ได้ ผมมาขออนุญาตใช้คำว่า
 “ผู้ว่า” การใดที่ผู้ว่าตัดสินไม่ได้ การนั้นขอเบรกรรมที่ราษฎรจะทำหนังสือมาถึงศาลปกครอง
 เมื่อสักครู่ท่านอาจารย์ทองใบที่บอกว่าการแก้ที่กฎฎีกาพิจารณาค้างอยู่ ๔๐๐ กว่าเรื่องใช่ไหมครับ
 โยนไปให้ศาลปกครอง ขณะเดียวกันท่านประธานฯ ครับ ตั้งแต่มีศาลปกครองวันแรก ผมเอง
 นายสมบุรณ์ ทองบุราณ ก็ลองดูว่า ขอใช้บริการของศาลปกครองดู ปรากฏว่าคดีที่ยโสธร
 คดีประมาณ ๓๐๐ เศษ ๆ คดีดำริเรื่องเล็ก ๆ กรณีราษฎรเขยอู้ด ๆ ทางราชการไปสร้างเขื่อนกันน้ำ
 ให้เขา เขื่อนขนาดเล็ก แล้วท่วมไร่นาราษฎร พอท่วมเสร็จที่นาเขามั น.ศ. ๓ มีโฉนดด้วย
 แต่ปรากฏว่าทางผู้ว่าฯ ตอบ บอกว่า จ่ายเงินให้ไม่ได้ เนื่องจากว่าเป็นเขื่อนขนาดเล็ก ท่าน
 ผู้ใหญ่บ้านขอมมา ท่านประธานฯ ครับ ผมก็ตอบไปว่า ท่าน ผู้ใหญ่บ้านทุกคนต้องการเขื่อน
 ทั้งนั้น แต่ท่าน ผู้ใหญ่บ้าน ไม่ได้ทราบหรอก เขาไม่เคยจายวิศวกรรมครับ ตอนที่ผู้รับเหมา
 มาสร้างก็มาสร้างตอนหน้าแล้งใช่ไหมครับท่านประธานฯ พอหน้าฝนน้ำก็ท่วม ถ้าเป็นอย่างนั้น
 ผู้ว่าฯ ก็บอกว่า ผู้ว่าฯ ไม่มีอำนาจ มีอย่างเดียวคือ ขอไปถึงนายกรัฐมนตรี จบส่วนกลาง
 ท่านประธานฯ ครับ เรื่องอย่างนี้ถ้าให้นายสมบุรณ์มาฟ้องก็ฟ้องได้ แต่เมื่อมีศาลปกครองก็ต้อง
 ฟ้องศาลปกครองใช่ไหมครับ ผมก็ส่งเอกสารทุกอย่าง นาย ก นาย ข มีโฉนดมาด้วยทั้งหมด
 ขอร้องเรื่องของราษฎรส่งมาหมด ผมก็ตอบรับจากศาลปกครองครับ ท่านประธานฯ เช่นไป
 ครั้งแรก ตอบว่า เนื่องจากว่าเป็นเขื่อนขนาดเล็กผิดมติ ผิดระเบียบสำนักนายกฯ จ่ายไม่ได้
 แล้วก็ตามฟ้องท้ายบอกว่าราษฎรพอใจไหม ท่านประธานฯ ครับ ถ้าพอใจเขาจะร้องมาทำไม
 ท่านประธานฯ ผมก็ตอบกลับมาบอกว่า ไม่พอใจ ขอให้ยื่นเรื่องนี้ตัดสินว่าจะจ่ายหรือไม่จ่าย
 สุดท้ายส่งเรื่องกลับมาอีก ท่านประธานฯ ครับ กลับไปกลับมา จริง ๆ เรื่องเดียวแค่นี้ เพียงส่ง
 เจ้าหน้าที่นิติกรคนเดียวแค่นั้นนะครับไปว่า ท่วมจริงไหม ผู้ว่าฯ เขาตอบว่าท่วม ผู้ว่าฯ จ่าย
 ไม่ได้ คืออย่างนี้ท่านประธานฯ ผมว่าไม่ทราบว่าปัจจุบันนี้เรื่องก็พันเรื่องแล้วนะครับ ขนาดแต่
 ๓๐๐ ยังตัดสินไม่เสร็จท่านประธานฯ รายงานก็ทำรูปเล่มสวย ผมว่าแทนที่จะเอาเวลาไปทำ
 รายงานรูปเล่มสวยก็ตัดสินใจให้เขาไปเถอะว่า จะให้หรือไม่ใช้ใช่ไหมครับ บอกศาลปกครอง
 บอกไม่จ่าย ถ้าไม่จ่ายก็ต้องฟ้องศาลปกติ แต่ท่านประธานฯ ผ่ากั้นทีเดียวว่า ศาลปกครอง

น่าจะขึ้นบนบรรทัดบนว่า อย่าเข้าข้างราชการมากเกินไปนะครับ อันหาความผิดตัวเองว่า
ข้าพเจ้าผู้ทรงพระบาทราชการ ถ้าอย่างนั้นศาลปกครองจะมีความหมายนะครับก็ฝากไว้
เท่านี้ ขอให้เร่งคดีให้ด้วย ขอขอบคุณครับ

ประธานวุฒิสภา : เชิญอาจารย์วลิตครับ

นายวลิต ดังคณานุรักษ์ (กรุงเทพมหานคร) : ท่านประธานวุฒิสภาที่เคารพครับ
ผม วลิต ดังคณานุรักษ์ สมาชิกวุฒิสภาขออนุญาตเรียนถาม ท่านประธานคณะทำงานนะครับ
ท่านทองใบ ทองเป๋ล ในข้อเสนอบ้าง ข้อ ๒.๒ ในหน้าที่ ๓ ผมเองอ่านแล้วผมเข้าใจว่า ข้อเสนอ
ไม่น่าจะเป็นเช่นนี้ คือข้อเสนอของคณะกรรมการมาธิการเขียนว่า “การประชาสัมพันธ์เรื่องขั้นตอน
การยื่นฟ้อง หรือคำร้องที่ผ่านมายังไม่ชัดเจน ประชาชนส่วนใหญ่เข้าใจว่าได้ง่ายและไม่
ซับซ้อน แต่ความจริงต้องมีรูปแบบและรายละเอียด จึงขอให้แก้ไขให้ถูกต้อง” คืออ่านเช่นนี้
เหมือนกับว่า เรื่องการยื่นฟ้องหรือยื่นคำร้องเป็นเรื่องที่ต้องมีความซับซ้อน ถ้าอ่านแบบนี้ละครับ
จะคล้าย ๆ อย่างนั้น แต่ผมเองเท่าที่ผมตรวจดูจากรายงานทั้งหลาย ประเด็นปัญหาอยู่ที่เมื่อฟ้อง
ไปแล้วเมื่อยื่นไปแล้วซ้ำซาก ซึ่งน่าจะไปเข้า ๒.๓ มากกว่าเร่งรัดคดีต่าง ๆ ให้เร็วขึ้น อันนี้
ตรงครับ แต่ผมเข้าใจว่าในข้อ ๒.๒ ไม่น่าจะมีปัญหาที่ว่า ประชาชนเข้าใจเช่นนั้น เพราะจริง ๆ
แล้วเรื่องการยื่นคำร้องหรือยื่นฟ้องต้องทำงาน ๆ ถูกไหมครับ ต้องทำด้วยความง่ายดาย
ประชาชนเข้าไปยื่นร้องได้เลย ยื่นฟ้องได้ทันที โดยตัวเป็นเช่นนั้น แต่เขียนแบบนี้คล้าย ๆ
กับบอกว่าซับซ้อนนะ ต้องอธิบายเรื่องความซับซ้อนนั้น ผมคิดว่าไม่น่าจะเป็นเช่นนั้น ผมคิดว่า
ข้อเสนอน่าจะเน้นชัดเจนว่า ต้องทำได้ง่ายและไม่ต้องซับซ้อนด้วย ไม่งั้นนั่นจะเป็นที่ที่
ประชาชนได้หรือไม่ ผมเข้าใจอย่างนั้นว่า ๒.๒ ไม่น่าเขียนแบบนี้ เขียนแบบนี้เหมือนกับเรา
เห็นด้วยกับความซับซ้อนอันนั้นที่ควรจะต้องอยู่ เพียงแต่อธิบายเท่านั้น แต่จริง ๆ แล้วในหน้าที่
ของการรับเรื่อง หรือรับคำร้อง หรือรับคำฟ้องทั้งหลายน่าจะเป็นเรื่องไม่ซับซ้อนแล้วง่ายเข้า
อย่างนั้นผมว่าข้อเสนอน่าจะเป็นอย่างนี้ ต้องทำให้เรื่องเช่นนี้เป็นเรื่องซึ่งง่ายและไม่ซับซ้อนเหมือน
ที่ประชาชนเข้าใจ ผมอยากจะให้เป็นอย่างนั้น ขอขอบคุณท่านประธานฯ ครับ

ประธานวุฒิสภา : เชิญท่านสมเกียรติ ศรีสัมพันธ์ ครับ

นายสมเกียรติ ศรีสัมพันธ์ (นครสวรรค์) : ท่านประธานวุฒิสภาที่เคารพ
ท่านสมาชิก ผู้ทรงเกียรติทุกท่านครับ กระผม สมเกียรติ ศรีสัมพันธ์ สมาชิกวุฒิสภาจังหวัด
นครสวรรค์ ประเด็นแรก ผมขออนุญาตที่จะให้ข้อคิดเห็นคัดค้านขอครับว่า ในการดำเนินงาน
ของรัฐบาลในช่วงที่ผ่านมา ฯพณฯ นายกรัฐมนตรีได้มาแถลงด้วยตนเอง จึงเรื่องนี้ท่านสมาชิกฯ
พูดได้แล้ว ผมขอฝากเรียนไปถึงศาลปกครองที่ยังฟังอยู่ครับว่า ความรับผิดชอบต่อประชาชน

ก็คือต่อรัฐเท่านั้นเป็นสิ่งสำคัญ อีสาระในการทำงานก็เป็นสิ่งสำคัญ แต่ความที่เราทำหนึ่งท่านมา ให้ตัวแทนประชาชนเข้ามาซักถามเข้ามาในระบบการทำงานเป็นเรื่องที่ดี และก็ป็นมงคล เพราะฉะนั้นแล้วเรื่องที่ ๒ ที่ผมขอกราบเรียนว่า ผมได้ดูรายงานของศาลปกครอง ผมเห็นใจคณะกรรมการที่เราระงับ เพราะรายงานนี้เป็นรายงานปี ๒๕๔๑ ครับ รายงาน ปี ๒๕๔๑ คือการจัดระบบจัดการอินฟราสตรักเจอร์ (Infrastructure) ด้านการปฏิบัติงาน เพราะฉะนั้นจึงไม่มีสาระใด ๆ แต่ในช่วงปี ๒๕๔๔ ที่ผ่านมามีศาลปกครองได้ทำงานไปจำนวนพอสมควร ได้มีข่าวออกทางหน้าหนังสือพิมพ์ เพราะฉะนั้นแล้วถ้าสภาเราもらารายงาน ปีนี้ปี ๒๕๔๕ รอรับรายงานปี ๒๕๔๑ ถ้าเป็นกรณีอย่างนี้รัฐธรรมนูญได้บอกว่าให้องค์กร อีสาระรายงานผลงานต่อวุฒิสภา เพื่อตรวจสอบ กลั่นกรองเพื่อพิจารณาแก้ไขข้อบกพร่องอะไรต่าง ๆ จะไม่เป็นประโยชน์อะไรนะครับ ขอฝากว่าไม่จำเป็นต้องทำรายงานให้สวทหร ๕ สี่ เป็นรายงานธรรมดาไม่ต้องเปลืองงบประมาณมาก แต่ว่าให้ทันสมัยก็ถือว่า ในปี ๒๕๔๕ รอรับรายงานของปี ๒๕๔๔ อันนี้แหละครับ เพราะเท่าที่ผ่านมาะครับ ผมก็ขอกราบเรียน ตามเกล้าศาลปกครองได้ไปรับฟ้องคดีเกี่ยวกับ กทท. ในการวินิจฉัยเรื่องต่าง ๆ ถึง ๒๐ คดี ที่ผมอ่านดู ผมเคยจะถามว่าวินิจฉัยในการรับฟ้องคดีของศาลปกครองมีมาตรฐานอย่างไร มีวินิจฉัยอย่างไร เพราะฉะนั้นแล้วใจจุดนี้กำลังมีความคาบเกี่ยวกันแล้วให้ศาลรัฐธรรมนูญตัดสิน ผมขอกราบเรียนถามว่า ถ้าท่านยังไม่ชัดเจนในกรอบการทำงานอย่างนี้แล้ว คดีที่เกิดขึ้นกับประชาชนขัดแย้งกับระบบราชการในท้องถิ่นที่ท่านสมาชิกวุฒิสภาพูดนั้น ไม่สามารถแก้ไข เรื่องโดนด เรื่องวนกัน เรื่องอะไรต่าง ๆ ให้ประชาชนได้เลขา เพราะคดีต่าง ๆ เป็นจำนวนมาก แต่ศาลปกครองยังไม่ดูช่องว่างนั้น เพราะฉะนั้นแล้วผมขอกราบเรียนว่า ศาลปกครองน่าจะมีหน้าที่บทบาทในการอุดช่องว่างการใช้อำนาจของฝ่ายราชการกับประชาชนเป็นหลัก แต่คดีต่าง ๆ ที่เห็นคดีใหญ่ ๆ คดีกระแสด คดีอะไรต่าง ๆ เหล่านั้น ผมขอกราบเรียนว่า ทำอย่างไรดีครับ ให้ศาลปกครองมีกรอบวิธีพิจารณาวินิจฉัยให้ประชาชนรับทราบอย่างชัดเจนว่า เกี่ยวเนื่องกับองค์กรอิสระอื่น ๆ นั้น มีอำนาจหน้าที่แค่ไหน เพียงไร ขอให้ท่านได้ตอบให้ทราบ ด้วยครับ

ประธานวุฒิสภา : เชิญท่านบรรจรรย์ เกริกพิทยา ครับ

นายบรรจรรย์ เกริกพิทยา (สระบุรี) : กราบเรียนท่านประธานฯ ที่เคารพ
 ท่านสมาชิกฯ ผู้ทรงเกียรติทุกท่าน กระผม นายบรรจรรย์ เกริกพิทยา สมาชิกวุฒิสภาจาก จังหวัดสระบุรี ท่านประธานฯ ที่เคารพครับ พระราชบัญญัติการจัดตั้งศาลปกครองและวิธี พิจารณาคดีปกครอง พุทธศักราช ๒๕๔๒ นั้น ได้มีการกำหนดแนวทางการดำเนินการ

การฟ้องคดีต่าง ๆ ต่อศาลปกครอง โดยเฉพาะเมื่อมีการเปิดใช้พิจารณาคดีของศาลปกครองแล้ว ได้มีการประชาสัมพันธ์เกี่ยวกับการฟ้องคดี โดยชี้ให้เห็นว่าประชาชนสามารถที่จะฟ้องร้องคดีได้โดยง่าย ซึ่งผมจำได้ว่ามีการประชาสัมพันธ์ทางหน้าหนังสือพิมพ์หลายฉบับ โดยเน้นให้เห็นถึงว่า หากประชาชนได้รับความไม่เป็นธรรมหรือได้รับความเดือดร้อนจากการปฏิบัติหน้าที่ โดยเฉพาะถูกกระทำจากหน่วยงานราชการหรือข้าราชการประชาชนนั้น สามารถที่จะมีหนังสือเป็นคำกล่าวหาไปยังศาลปกครอง เป็นจดหมายก็ได้ เป็นข้อความอย่างหนึ่งอย่างใด ก็ได้ที่ชี้ให้เห็นว่าประชาชนนั้นได้รับการกระทำที่ไม่ชอบธรรมด้วยกฎหมาย หรือด้วยประการใดก็ตาม ผมได้รับการร้องเรียนมาหลายรายว่า ประชาชนก็ได้เขียนหนังสือหรือเป็นจดหมายไปยังศาลปกครอง ซึ่งถือได้ว่าเป็นคำฟ้องหรือเป็นคำกล่าวหา คำกล่าวโทษ เพื่อให้ศาลปกครองได้พิจารณาคดี หลังจากนั้นเรียบหายไปเป็นเวลานานก็ได้รับแจ้งจากทางศาลปกครองว่า ที่ประชาชนได้ร้องเรียนไปนั้นจำเป็นต้องมาทำเป็นคำร้องหรือคำกล่าวหาใหม่ ซึ่งในช่วงนี้จะเป็นแบบฟอร์มของศาลปกครองในคำประชาสัมพันธ์ ในคำโฆษณาของศาลปกครองที่ออกไปสู่ประชาชนนั้น มุ่งเน้นให้เห็นว่ากระทำได้โดยง่าย ได้รับความเป็นธรรมและไม่ต้องเสียค่าใช้จ่าย โดยเฉพาะค่าทนายความ แต่สิ่งเหล่านั้นล้วนแล้วแต่ไม่ตรงตามที่ประชาชนสัมพันธ์ปรากฏว่าชาวบ้านจะต้องไปปรับแบบพิมพ์ศาลปกครองมาเป็นคำกล่าวหา เสร็จจากนั้นแล้วจะต้องมานั่งเขียน มีแบบฟอร์มต่าง ๆ ผมไม่เชื่อว่าชาวบ้านจะเขียนได้ ไม่สามารถจะบรรยายคำฟ้องให้ศาลปกครองเห็นได้ว่าข้าราชการนั้นเขาทำผิดอย่างไร มันก็ต้องกลับมาหาทนายความอีก สิ่งเหล่านั้นะครั้นท่านประธานฯ ครับ เป็นคดีเล็กน้อยก็ตาม แต่ผมมองเห็นว่าศาลปกครองไม่พยายามที่จะทำสิ่งเหล่านี้ให้ชาวบ้านได้รับประโยชน์สูงสุด จึงทำให้ชาวบ้านไม่เห็นว่าการฟ้องคดีนั้น ไม่สมดังที่ได้ตั้งใจที่จะให้มีการออกกฎหมายตามพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองเพื่อประโยชน์ของประชาชน นั่นคือ ประเด็นแรก

ประเด็นต่อมาการที่ท่านบรรยายให้เห็นว่าชาวบ้านนั้นสามารถร้องต่อศาลปกครองได้โดยง่ายและไม่เสียค่าทนายความนั้น ก็คงไม่มีใครอยากได้ค่าทนายความจากทนายเดือวี่ยนของประชาชน แต่ในส่วนหนึ่งแล้วประชาชนเหล่านั้นจะไปปฏิบัติตนหรือแสดงหรือนำสืบพยานต่อศาล ท่านก็ไม่ได้แนะนำประชาชนไว้ นอกจากจะเขียนคำร้อง คำฟ้องไม่ได้แล้ว การปฏิบัติตามวิธีพิจารณาความในศาลปกครองนั้นก็ทำไม่ได้ ผมจึงเห็นด้วยกับคณะกรรมการธิการที่ระบุไว้ใน ข้อ ๒.๒ ว่า การประชาสัมพันธ์ให้มากขึ้นให้ชาวบ้านเข้าใจมากขึ้น นี่จะครบจึงจะเป็นสาเหตุที่ฟังของประชาชน ไม่ใช่ศาลที่พิจารณาคดีตามกระแส เมื่อมีคดีอะไรที่มีความสนใจของประชาชนของสื่อมวลชนก็รีบพิจารณาในคดีบางเรื่องที่ผมเขียนคำร้อง

ให้กับประชาชนไป ป่านนี้ยังไม่ได้เลยครับ ป่านนี้ยังไม่มีการพิจารณาคดี มีแค่เรียกเข้าไปเพื่อเอาเอกสารมาเพิ่มนะ การพิจารณาคดีของศาลปกครอง ผมกลับเห็นว่าคดีที่เกี่ยวข้องกับประชาชนในชนบท โดยเฉพาะข้าราชการกับประชาชน ไม่ว่าในเรื่องการทุจริตของข้าราชการในส่วนท้องถิ่นก็ดี ไม่ว่าการใช้อำนาจหน้าที่ โดยมีขอบเขตข้าราชการในส่วนท้องถิ่นก็ดี เมื่อได้รับการร้องเรียนจากประชาชนหรือข้อกล่าวหาต่าง ๆ แล้ว สิ่งเหล่านี้จะต้องรีบการพิจารณาคดีเพื่อให้เห็นเป็นตัวอย่างว่า การทำงานของข้าราชการนั้นจะต้องดูแลประชาชนอย่างไร เราจึงอาศัยอำนาจหน้าที่ของศาลปกครองนี้เป็นเครื่องมือในการที่จะชี้ให้ข้าราชการปฏิบัติอย่างตรงไปตรงมา ปฏิบัติโดยชอบด้วยกฎหมาย ซึ่งหน้าที่อันนี้ก็เป็นวัตถุประสงค์หนึ่งของการจัดตั้งศาลปกครอง ถ้าหากท่านสามารถแก้ปัญหาชี้ให้เห็นได้ในคดีเล็ก ๆ เหล่านี้ทุกอย่างก็จะขึ้นจากรากหญ้าขึ้นไปอยู่ในระดับสูงได้ การทำงานต่าง ๆ ประชาชนก็จะได้รับความสะดวกสบายมากยิ่งขึ้น ให้อำนาจถึงประชาชน ให้อำนาจถึงหน้าที่ราชการก็อะไร ท่านประธานฯ ครับ

ในประเด็นสุดท้ายที่ผมอยากจะขอกราบเรียน ณ ที่นี้ว่า ศาลปกครองนั้นยังเป็นความหวังของประชาชน ยังเป็นที่พึ่งของประชาชนอยู่ ทุกวันนี้ก็ยังอยากจะให้ศาลปกครองเพื่อที่จะพิจารณาคดีต่าง ๆ ในความบกพร่องต่าง ๆ ของราชการ จึงขอกราบเรียนว่า ศาลปกครองสมควรที่จะพัฒนานำระบบระเบียบที่มีความชัดเจน ที่มีความเป็นธรรมและรวดเร็วมาสู่ประชาชน กระผมจึงเห็นด้วยกับข้อพิจารณาศึกษาของคณะกรรมการวิชาการในบางส่วนที่เห็นว่ามีความสำคัญ ขอทูลเกล้าฯ ถวาย

ประธานวุฒิสภา : ท่านไพฑูรย์ อุบัติศฤงค์ ครับ

นายไพฑูรย์ อุบัติศฤงค์ (ภูเก็ต) : ท่านประธานฯ ที่เคารพครับ ผม ไพฑูรย์ อุบัติศฤงค์ สมาชิกวุฒิสภาจังหวัดภูเก็ต ท่านประธานฯ คงจำได้แน่ครับ ความคิดอัดใจของผมเมื่ออาทิตย์ที่แล้ว ตอนที่รายงานของผู้ตรวจการแผ่นดินรัฐสภา รายงานของ ป.ป.ช. ซึ่งสภาได้มอบให้กรมวิชาการไปพิจารณา ตอนรายงานกลับมา สิ่งที่เรทงวดใจก็คือตอนนี้ท่านกรมวิชาการยุติธรรมมารายงานให้กับสภา ผมอยากให้ตัวแทนของศาลปกครองเป็นคณบดีรายงานกรมวิชาการยุติธรรมเป็นเพียงเสนอแนะ ไม่เช่นนั้นตอนนี้ท่านมาจับหน้าแทนไม่ได้ สิ่งที่ถูกไปรษณีย์หลายประเด็นเมื่อสักครู่นี้ตรงกับโฉม ท่านบรรจงชัย ขอบอกที่เอ่ยนาม เมื่อสักครู่นี้ตรงใจเลยครับว่ารายงานฉบับนี้เหมือนกับรายงานแนะนำศาลปกครองแก่นั่นเอง ผมอยากให้ตัวอย่างอาทิตย์ที่แล้ว ดีมากของผู้ตรวจการแผ่นดินของรัฐสภา รายงานฉบับนี้รัฐสภาควรรับตัวอย่างที่ประชาชนได้ อะไร คดีต่าง ๆ ที่ประชาชนจะได้จากการที่มีผู้ตรวจการแผ่นดินรัฐสภาขึ้นมามีประโยชน์อะไรทั้ง เช่นเดียวกันรายงานการปฏิบัติงานของศาลปกครอง ผมอยากจะเห็นตัวอย่างคดีที่

ศาลปกครองทำแล้วสำเร็จ มีตัวอย่างอะไรบ้างที่ตัดสินใจคดีเป็นตัวอย่างให้กับประชาชน
ประชาชนได้เรียนรู้ว่า ๒ ปีที่ผ่านมาศาลปกครองทำอะไรไปบ้างแล้ว เป็นตัวอย่างแก่ประชาชน
ในการที่จะร้องเรียน จะใช้วิธีการของศาลปกครองในโอกาสต่อไป ท่านประธานฯ ขอบคุณ
ครับ

ประธานวุฒิสภา : ท่านสุรใจ ศิริพงษ์ ครับ

นายสุรใจ ศิริพงษ์ (สงขลา) : ท่านประธานฯ ที่เคารพ ผม สุรใจ ศิริพงษ์
สมาชิกวุฒิสภาจังหวัดสงขลา ผมใคร่ขอหารือท่านประธานฯ เกี่ยวกับรายงานของศาลปกครอง
และสำนักงานศาลปกครอง ในการพิจารณารายงานของศาลปกครอง ผมได้ตรวจดูในรายงาน
ตลอดแล้ว ใคร่กราบเรียนท่านประธานฯ ว่าในหลักการขององค์กรอิสระหรือองค์กรใดก็ตาม ที่ตั้ง
ขึ้นมาโดยกฎหมาย เป็นหน้าที่ที่ฝ่ายตรวจสอบควรจะได้ดูในเรื่องที่สำคัญ ๒ ประการ
ด้วยกัน

เรื่องแรกจะเป็นที่จะต้องดูว่าองค์กรนั้น ๆ ได้ปฏิบัติหน้าที่ไปตามที่กฎหมาย
ได้จัดตั้งองค์กรนั้น ๆ ขึ้นหรือไม่ นี่ประการหนึ่ง และอีกประการหนึ่งจำเป็นที่จะต้องดูว่า
โดยที่องค์กรนั้นได้รายงานประมาณจากรัฐบาล เป็นงบประมาณจากภาษีของประชาชน ผลการ
ดำเนินการนั้นได้ดำเนินการใช้จ่ายไปในทางที่สอดคล้องกับระเบียบการใช้จ่ายเงินของรัฐ
หรือไม่ เพราะฉะนั้นจำเป็นที่จะต้องได้ตรวจดูในประการหลังนี้ด้วย ในการตรวจดูว่าองค์กร
นั้น ๆ โดยเฉพาะอย่างยิ่งศาลปกครองและสำนักงานศาลปกครองนั้นได้ปฏิบัติตามสอดคล้องกับ
ระเบียบการใช้จ่ายเงินของรัฐไปเป็นประการใด ซึ่งก็มีสำนักงานตรวจเงินแผ่นดินเป็นผู้ที่ได้
ทำการตรวจสอบขั้นต้นมาแล้ว แต่เมื่อได้ตรวจดูรายงานนี้ไม่ปรากฏว่าคณะกรรมการตรวจเงิน
แผ่นดิน หรือสำนักงานตรวจเงินแผ่นดินได้ทำการตรวจสอบรับรองการใช้จ่ายเงินของรัฐที่
องค์กรอิสระนี้ได้รับไปจากเงินงบประมาณแต่ประการใด ผมขอกราบเรียนหารือท่านประธานฯ ว่า
ในการพิจารณาเรื่องขององค์กรอิสระนั้นน่าจะมีรายงานของสำนักงานตรวจเงินแผ่นดิน
ประกอบมาด้วยเสียในคราวเดียวกัน จะได้พิจารณาให้เป็นการสมบูรณ์ว่าองค์กรนี้ได้ปฏิบัติ
ให้เป็นไปตามที่กฎหมายจัดตั้งหรือกฎหมายรัฐธรรมนูญหรือไม่ นี่ประการหนึ่ง และอีก
ประการหนึ่งได้มีการใช้จ่ายเงินไปในทางที่ถูกต้องตามระเบียบและเกิดผลประโยชน์เท่าที่พึงจะมี
หรือไม่ กระผมใคร่ขอกราบเรียนท่านประธานฯ ว่า ในโอกาสต่อไปนี้ หรือแม้แต่ในเรื่องนี้
ควรจะได้มีการรายงานของสำนักงานตรวจเงินแผ่นดินมาประกอบการพิจารณา อย่างเช่น
ในการพิจารณาของศาลปกครองนั้น ปี ๒๕๔๓ ในปีงบประมาณ ๒๕๔๓ มีงบประมาณถึง ๓๓๘

ล้านบาท และในปี ๒๕๔๔ มีงบประมาณรายจ่ายถึง ๖๐๐ กว่าล้านบาท จึงขอทราบเรียน ท่านประธานฯ โดยย่อว่าในหลักการน่าจะมียางเงินนี้เข้ามาประกอบในการพิจารณาหรือไม่ ขอขอบคุณครับ

ประธานวุฒิสภา : ครับ เชิญท่านสันติภาพ อินทรพัฒน์ ครับ

นายสันติภาพ อินทรพัฒน์ (น่าน) : กราบเรียนท่านประธานวุฒิสภาที่เคารพ ผม สันติภาพ อินทรพัฒน์ สมาชิกวุฒิสภาจากจังหวัดน่าน ท่านประธานฯ ครับ ก่อนที่จะเข้าเรื่องรายละเอียด ผมเองยังมีข้อสงสัย เมื่อแก้ครุนี้พยายามเดินไปหารายละเอียดข้อกฎหมายที่เกี่ยวข้อง ผมเรียนท่านประธานฯ อย่างนี้ครับ ต่อไปก็ตามเมื่อเป็นการระดมขององค์กรอิสระจะต้องรายงานต่อวุฒิสภา ผมเรียนตามท่านประธานฯ ประการหนึ่งเลยก็ได้ว่า ข้อบังคับของเรานี้ให้อำนาจตั้งกรรมการแล้วให้วุฒิสภามารายงานพวกผมหรือครับ แต่ถ้าท่านประธานฯ ไปดูข้ออ้างกัน ถือการที่แก้ที่ท่านไพบูลย์เรียนตามท่านประธานฯ ก่อนข้างจะถูกต้อง แม้ในพระราชบัญญัติการจัดตั้งศาลปกครองและศาลไต่สวนคดีปกครองในมาตรา ๕๓ ท่านประธานฯ เขียนอย่างนี้ว่า “ให้สำนักงานศาลปกครองจัดทำรายงานการปฏิบัติงานของศาลปกครองและของสำนักงานศาลปกครองเสนอต่อคณะรัฐมนตรี สมาชิกแทนราษฎรและวุฒิสภา” ไม่ได้ให้ตั้งกรรมการวุฒิสภาแล้วมารายงานพวกผม ไม่ใช่ เพราะฉะนั้นในขณะที่เดี๋ยวกันเรื่องแรกครับท่านประธานฯ พอเรื่องนี้ท่านไพบูลย์ตั้งข้อสังเกตครั้งที่แล้ว ผมก็บอกถ้อยคำอย่างนั้นครั้งต่อไป ถ้า ป.ป.ช. มา กกด. มา ศาลรัฐธรรมนูญ มา หรือผู้ตรวจการแผ่นดินของรัฐสภา มา กลายมาว่าพวกผมมาเป็นหนึ่งหน้าไฟตอบแทนอยู่อย่างนั้นหรือครับ ไม่ใช่ แม้กระผมเห็นว่าหลายครั้งที่สมาชิกวุฒิสภานี้เป็นการะท่านต้องตอบ แต่ไม่ใช่พวกผมถามพวกผมเอง ผมค่อยข้างอึดอัด ยกตัวอย่างผมถามอย่างนี้ครับท่านประธานฯ ว่า ในขณะที่เดี๋ยวกันเงินเดือนของศาลปกครองขึ้นแล้ว เราก็ให้แล้วนี้เหตุผลวิพากษ์วิจารณ์กันเรื่อยเรื่อย แต่ที่นี้การเสนอตอบต่อการทำงานของศาลปกครองนี้ครับ ท่านประธานฯ ตอบผมได้ไหม เอาเรื่องหนึ่งเรื่องสด ๆ ร้อน ๆ ที่เกิดขึ้น กกด. กำลังพลิกกฎหมายอยู่ว่าเวลาดอนนี้ว่า ศาลปกครองว่าพิจารณาคดีในอำนาจของ กกด. ที่ถือเป็นองค์กรอิสระนั้นทำได้ไหม ที่นี้ก็มีข้อปัญหาได้แย้งเรื่องอำนาจของศาลปกครองกับ กกด. ว่า ที่เธอรับวินิจฉัยที่ผู้ร้องว่า กกด. การเลือกตั้งที่ส่งตรงนั้นโดยมิชอบ กกด. บอกว่า อันนี้ส่งในอำนาจอิสระตามพระราชบัญญัติ ตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๕๘ ที่ให้อำนาจ กกด. ปัญหาเกิดขึ้นแล้วครับ คราวนี้ประธานฯ ตอบผมได้ไหมว่า ทำไม่ต้องรับ ไม่รับเพราะอะไร ท่านเหตุผลอะไร ผมเชื่อมันเป็นอำนาจบริหารของศาลปกครอง ไม่ใช่ของคณะกรรมการวิสามัญวุฒิสภาไป ผมไม่ได้คิดดังพวกเรา แต่ว่าตั้งข้อสังเกตว่าคราวหน้าถ้าเป็นอย่างนี้ก็ทนครับ

ผมไม่รู้จะถามอะไรแล้วครับท่านประธานฯ แต่เหตุผลผมกราบทูลท่านประธานฯ และท่านสมาชิกว่า ในเมื่อกฎหมายเขียนว่า ให้สำนักงานศาลปกครองรายงานต่อพวกผมต่อวุฒิสภา ไม่ได้ให้ตั้งกรรมาธิการขึ้นมาเพื่อศึกษาแล้วมารายงานต่อวุฒิสภา ผมว่าตรงนี้ก็ค่อนข้างจะผิด แล้วผมเองพยายามที่จะหาข้อมูลตรงนี้ ท่านประธานฯ กราบเรียนเบื้องต้นเรื่องหนึ่ง

แล้วเรื่องที่ ๒ ไหน ๆ ผ่านไปแล้วก็ถามเลขครับว่า เจ้าหน้าที่ที่มานั่งอยู่ตรงนี้ หรือจะเป็นเลขอะไรก็ตาม คุณพินิจในการที่รับ ผมไม่ได้มีอะไรกับ กกด. ท่านประธานศาลปกครองเราก็เลือก กกด. ไปทำหน้าที่ให้อำนาจคุณพินิจ เราก็เลือกให้คุณพินิจประชุมลับกับมาหาพบดีไปให้กับแผ่นดินให้กับองค์กร แต่ที่นี้พอมีปัญหาข้อเท็จจริงเกิดขึ้นว่า เห็น กกด. ก็ออกข่าวว่า ศาลปกครองไปปรับ แล้วต่อไปแผนจะวินิจฉัยในรูปคดีนี้อย่างไร การที่สั่งให้มีการเลือกตั้งใหม่ หรือการที่จะรับหรือลงมติในะครับ หรือรับผลของการวินิจฉัย ปรากฏว่าสิ่งที่เกิดขึ้นกับ กกด. ศาลปกครองไปปรับฟ้องไว้ ที่นี้ กกด. ก็ฟ้องกฎหมายกันวุ่นวายซึ่งเกิดขึ้นในปัจจุบันนี้ครับ ถ้าตามตรงนี้ผมว่า มาตรฐานอย่างนี้เป็นการล้ำเส้นในองค์กรอิสระกันหรือไม่ ผมรู้องค์กรอิสระต้องคาบซึ่งกันและกัน แต่ว่าอำนาจตรงนี้ก็เป็นอำนาจในการวินิจฉัยของ กกด. ที่จะให้ในแดงหรือให้เลือกตั้งใหม่ หรือรับรองผลการเลือกตั้งนั้นะครับ มาตรฐานตรงนี้อยู่ตรงไหน ผมว่าศาลปกครองเท่านั้นที่จะตอบผมได้ แต่วุฒิสภาที่ไปปรับหน้าเป็นหน้าไฟนี้ตอบไม่ได้ครับ ถึงท่านตอบก็เป็นคุณพินิจท่าน เพราะท่านไม่มีอำนาจในการวินิจฉัย ผมฝากตั้งข้อสังเกตอยู่ ๒ เรื่อง เพราะว่าท่านประธานฯ ว่า ในรายงานทั้งหมดนี้ครับ เป็นเรื่องวิธีการจัดกำลัง จัดเจ้าหน้าที่ เงินเดือนรายการทั้งนั้น แต่การพิจารณาในรายละเอียดวินิจฉัยคดียังไม่ถึงขนาดนั้น ของปี ๒๕๔๔ ก็คงจะเป็นรูปธรรม ผมตั้งข้อสังเกตท่านีครับ ท่านประธานฯ ขอบพระคุณครับ

ประธานวุฒิสภา : เชิญ ท่านประธานนิพนธ์ วิเศษฐัญญุทธศาสตร์ ครับ

นายนิพนธ์ วิเศษฐัญญุทธศาสตร์ (อ่างทอง) : กราบเรียนท่านประธานฯ ที่เคารพตามที่ท่านสันติภาพได้กล่าวประเด็นขึ้นมาในเรื่องเกี่ยวกับที่ทางวุฒิสภาได้ตั้งกรรมาธิการขึ้นมาเพื่อศึกษารายงานของศาลปกครองและสำนักงานศาลปกครองหรือองค์กรอิสระต่าง ๆ นั้น คงไม่ใช่ว่าเราจะมาเป็นหน้าไฟเพื่อตอบแทนนะครับ เนื่องจากว่ารายการของแต่ละองค์กรอิสระที่เสนอเข้ามายังวุฒิสภานั้น เราควรจะมีความทำงานที่จะมาศึกษาประเด็นปัญหาที่พวกเรานี้จะเป็นข้อมูลในการประกอบการพิจารณา การอะไรต่าง ๆ ของสำนักงานศาลปกครองเป็นข้อมูลเบื้องต้นประกอบการทำนองเอง เป็นเรื่องที่ให้คณะกรรมการแต่ละคณะไปศึกษาที่วุฒิสภาได้มอบหมาย และทำเป็นประเด็นขึ้นมาเพื่อเป็นข้อมูลประกอบการพิจารณาของพวกเรา

คงไม่ใช่มีหน้าที่ไปตอบแทนศาลปกครอง แต่ว่าเมื่อเราตั้งขึ้นมาแล้วเขาก็ต้องรายงานการศึกษา มาให้วุฒิสภาได้ทราบแล้ว ถ้าเราได้อ่านเอกสารการศึกษาของคณะกรรมการการที่ไปศึกษา แต่ละเรื่อง แต่ละราวแล้วเราคงจะรู้ถึงประเด็นปัญหาในการที่จะซักถามต่อไป เพราะฉะนั้น ตรงนี้ต้องทำความเข้าใจกับท่านสันติภาพนิดหนึ่งว่า พวกเราคงไม่ใช่หนึ่งหน้าไฟที่จะไปตอบแทน เรามีหน้าที่ที่จะต้องซักถามรายละเอียดขององค์กรอิสระทุกอย่างและประเด็นปัญหา แม้แต่ แผนนโยบายในการที่จะพัฒนาองค์กรอิสระต่าง ๆ ไปสู่จุดหมายตามที่รัฐธรรมนูญกำหนด ขอบคุณครับ

ประธานวุฒิสภา : ท่านสันติภาพถูกพวกพิง เชิญครับ

นายสันติภาพ อินทรพัฒน์ (น่าน) : กราบเรียนท่านประธานฯ ที่เคารพ ผม สันติภาพ อินทรพัฒน์ สมาชิกวุฒิสภาจากจังหวัดน่าน ท่านประธานฯ ครับ ถ้าท่าน ประธานคณะกรรมการการกึ่งการวุฒิสภาพูดตรงนั้นนะครับ แล้วการตั้งคณะกรรมการขึ้นมา สักงานผมไม่ได้คิดใจครับ แต่เมื่อท่านบอกว่าท่านรายงาน ต้องรายงานต่อวุฒิสภาก็คือพวกผม จะต้องไม่มีเจ้าหน้าที่จากศาลปกครองนั่งอยู่ เหตุผลของการรายงานผมจะได้ถามท่านได้ว่า ทำไปเป็นอย่างไร ๆ ๑ ๒ ๓ ๔ ผมลำดับความได้และผมถามได้ แต่เรื่องนี้ถ้าผมจะถาม ในบางครั้งซึ่งจะต้องตกและอาจจะมีผลกระทบ แล้วท่านผมจะถามอย่างไร ก็ผมเห็นด้วยกับ ท่านประธานฯ ว่า ถ้าไปแล้วท่านตั้ง แล้วมารายงานต่อวุฒิสภา แล้วให้พวกผมถามพวกท่านนี้ ผมค่อนข้างจะรับได้ แต่ไม่ใช่ท่านต้องไปนั่งอยู่ด้วยกันแล้วตั้งมารายงานพร้อมกันนี้ผมบอก ไม่จำเป็นใช่ ผมตั้งข้อสังเกตท่านี ขอบพระคุณครับท่านประธานฯ ครับ

ประธานวุฒิสภา : ผมจะขอให้ทางกรรมการตอบทีเดียวเลยครับ ผมเชิญ ท่านสมพร คำขึ้น ก่อนครับ

นายสมพร คำขึ้น (แพร่) : กราบเรียนท่านประธานฯ ที่เคารพ กระผม สมพร คำขึ้น สมาชิกวุฒิสภาจากจังหวัดแพร่ ท่านประธานฯ ครับ เรื่องของรายงานการแบ่งงานของ ศาลปกครองและสำนักงานศาลปกครอง ประจำปี ๒๕๕๓ ในรายงานก็บอกว่าเป็นการวางแผน ของศาลปกครอง แต่วันนี้ก็มีแต่เจ้าหน้าที่ของสำนักงานศาลปกครองมาลงขนาดไป ๑ อัน คือตัวตุลาการศาลปกครอง เรื่องนี้เพื่อนสมาชิกฯ ได้พูดไปแล้ว กระผมก็อยากจะทำอีกครั้งหนึ่ง ตามที่คณะกรรมการการที่ได้รับมอบหมายไปศึกษาเป็นการล่วงหน้าจากเล่มนี้ กระผมก็ เห็นด้วยว่าเป็นสิ่งที่ประหยัดเวลาพวกเราไปได้พอสมควร ก็ขอยกข้อที่จะให้พวกเราได้เป็น ข้อสังเกตคณะกรรมการ ๔ ข้อ กระผมเห็นด้วยกับข้อ ๒.๓ ว่า ให้เร่งรัดคดีต่าง ๆ ที่กำลังพิจารณา ผมจะยกตัวอย่างว่า ในจังหวัดของกระผมเอง จังหวัดแพร่ก็มีคดีที่ประชาชนมี

กรณีพิพาทกับส่วนราชการภายในจังหวัด ยกตัวอย่างเช่น กรณีคดี นายหวน อินทรจักร ราษฎรตำบลห้วยม้า อำเภอเมือง จังหวัดแพร่ อยู่บ้านเลขที่ ๑๖ หมู่ ๕ ก็มีคดีพิพาทกับ ส่วนราชการในจังหวัดแพร่ นั้นก็คือ สถานีบำรุงพันธุ์สัตว์แพร่ ตั้งอยู่ที่ตำบลแม่หลา อำเภอเมือง จังหวัดแพร่ คดีนี้ศาลปกครองรับไว้แล้วตั้งแต่ปี ๒๕๔๔ จนเวลาผ่านไปจนถึงปีที่ผ่านมา คดีก็ยังไม่คืบหน้าไปถึงไหน ยังอยู่ในชั้นพิจารณาของศาลปกครอง ราษฎรก็เที่ยวไปเที่ยวมา มาร้องเรียนต่อตัวกระผมเอง ซึ่งเป็นสมาชิกวุฒิสภาอยู่ในจังหวัดแพร่ นั้น กระผมได้ให้ คำปรึกษา ให้ข้อเสนอแนะ แต่ว่าทางศาลปกครองก็ยังไม่ได้ดำเนินการให้เป็นไปตามความ ต้องการของราษฎร ทำให้การพิจารณาคดีระหว่างศาลปกครองที่รับเรื่องเอาไว้แล้วนั้น ไม่มีความคืบหน้า ราษฎรก็เสียเวลาเที่ยวไปเที่ยวมา ซึ่งเป็นราษฎรที่ยากจน มีกรณีที่ดินพิพาท กับสถานีบำรุงพันธุ์สัตว์แพร่เป็นเวลา ๑ ปีกว่า กระผมก็อยากจะฝากทางสำนักงานเลขาธิการ ศาลปกครองซึ่งมานั่ง ณ ที่นี้แล้วว่า กรุณารับเรื่องนี้ไปพิจารณาให้ความเป็นธรรม แล้วก็เร่งรัดคดีให้แก่ราษฎรด้วย ซึ่งจะจะเป็นประโยชน์แก่ราษฎรเป็นอย่างมาก อันนี้ก็ขอฝากท่านประธานฯ ผ่านไปยังทางศาลปกครองด้วยครับ ขอกราบขอบพระคุณครับ ท่านประธานฯ ครับ

ประธานวุฒิสภา : เชิญท่านเสรี สุวรรณภานนท์ ครับ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (กรุงเทพมหานคร) : การเขียนท่านประธาน วุฒิสภาที่เคารพครับ กระผม เสรี สุวรรณภานนท์ สมาชิกวุฒิสภา ท่านประธานฯ ครับ ตามรายงานการปฏิบัติงานของศาลปกครอง หน้า ๘๓ เป็นเรื่องงานคัดเลือกและแต่งตั้งตุลาการ ศาลปกครองชั้นต้น ซึ่งถ้าดูตามรายงานดังกล่าวนี้ ก็ถือเป็นการรายงานตามที่โดยเฉพาะกล ของกฎหมายเกี่ยวกับศาลปกครองดังกล่าวนี้ ได้กำหนดไว้ว่า จะต้องให้มีจำนวนผู้พิพากษา มีคุณสมบัติ มีวิธีการ มีหลักเกณฑ์ต่างๆ เพื่อจะให้ตัวผู้พิพากษา ซึ่งถ้าดูตามรายงานนี้ก็ถือว่าเป็น การกำหนดหลักเกณฑ์ แล้วก็คัดเลือกตัวผู้พิพากษาให้ไปตามที่กฎหมายต้องการ แต่หลักเกณฑ์ ตามกฎหมายดังกล่าวนี้ ในส่วนของพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดี ปกครอง ซึ่งกำหนดให้บุคคลซึ่งจะมาเป็นผู้พิพากษานั้นมีคุณสมบัติอะไรบ้าง ในขณะที่ปัจจุบันนี้ คุณสมบัติของผู้จะเป็นตุลาการศาลปกครองนั้นมีส่วนหนึ่งที่กำหนดให้บุคคลจะเข้าเป็น ศาลปกครองจะต้องเป็น หรือเคยเป็นผู้ประกอบวิชาชีพทนายความไม่น้อยกว่า ๑๒ ปี แล้วก็ มีประสบการณ์ในคดีปกครองตามหลักเกณฑ์ที่ ก.ศป. ประกาศกำหนด ปัญหาที่เกิดขึ้นก็คือ เดิมที ก.ศป. ได้กำหนดหลักเกณฑ์วิธีการให้บุคคลที่เป็นทนายความดังกล่าวนี้สามารถที่จะ เข้าขอบเป็นตุลาการศาลปกครองได้ไม่ยุ่งยากนัก แต่พอระยะเวลาได้ผ่านไปช่วงหนึ่ง หลักเกณฑ์ ที่ ก.ศป. ประกาศกำหนดนั้นเปลี่ยนหลักเกณฑ์ ทำให้ผู้ที่ประสงค์อยากจะไปศาลปกครองนั้น

ถูกจำกัดในเรื่องของคุณสมบัติ อย่างเช่นในเรื่องของทัศนคติความว่ามาแล้วก็ปี เป็นคติปกครอง
เท่าไร สร้างหลักเกณฑ์แตกต่างไปจากเดิม ทำให้บรรดาบุคคลเหล่านั้นมายืนคำร้องทุกข์ ร้องถึง
ปัญหาที่เกิดขึ้นต่อผู้แทนฯ ซึ่งขณะนั้นก็กำลังอยู่ในการพิจารณาของคณะกรรมการการยุติธรรม
และสิทธิมนุษยชนของวุฒิสภา คณะกรรมาธิการนี้ก็จะส่งให้ผมเป็นประธานในการที่จะดูแล
เรื่องดังกล่าว ก็ได้ศึกษาเห็นว่าวิธีการที่ศาลปกครองรายงานมาดังกล่าวนี้มีหลักเกณฑ์ที่ช่วง
ระยะเวลาหนึ่งกำหนดอย่างหนึ่ง อีกช่วงระยะเวลาหนึ่งกำหนดอีกอย่างหนึ่ง ผู้ร้องก็บอกว่าเป็นการ
จำกัดสิทธิ ตรงนี้คิดว่าแม้รายงานเข้าสู่ที่ประชุมแห่งนี้แล้วอยากจะฝากว่า หลักเกณฑ์ดังกล่าว
ที่กำหนดคุณสมบัติผู้ที่จะเป็นศาลปกครองนั้นก็ควรใช้หลักเกณฑ์ที่มีมาตรฐาน และควรจะเป็น
มาตรฐานเดียวกัน คนที่มีความรู้ความสามารถที่น่าที่จะให้สู่กระบวนการการเข้าร่วมกันได้
นี่ก็กลับกลายเป็นว่าแค่สมัครเท่านั้นเองยังเข้าไม่ได้ การจะเป็นนั้นไม่ต้องพูดถึง จะไปเข้าได้
อย่างไร เพราะฉะนั้นอยากจะฝากท่านเลขาธิการฯ และตัวแทนของศาลปกครอง ช่วยกรุณา
พิจารณาหลักเกณฑ์ที่เหมาะสมและเป็นประโยชน์ เพื่อให้ได้บุคคลซึ่งมีคุณสมบัติ มีความรู้
ความสามารถจริง ๆ ไม่ใช่กำหนดหลักเกณฑ์ขึ้นมาตาม ผมไม่อยากจะใช้คำว่า ตามอำเภอใจ
อยากจะให้กำหนดเป็นมาตรฐานเดียวกัน ควรที่จะนึกถึงความเหมาะสม ความถูกต้อง และ
ประโยชน์ที่จะเกิดขึ้นจริง ๆ ต้องฝากตรงนี้ไว้ครับ

ประธานวุฒิสภา : เชิญท่านบุญญา หลีเหลด ครับ

นายบุญญา หลีเหลด (สงขลา) : ท่านประธานวุฒิสภาที่เคารพ สมาชิกผู้มีเกียรติ
กระผม บุญญา หลีเหลด สมาชิกวุฒิสภาจังหวัดสงขลา ผมเห็นด้วยกับกรรมาธิการในข้อสังเกต
๔ ข้อ แต่สิ่งหนึ่งที่อยากจะเพิ่มข้อสังเกต ก็คือว่าให้คำที่เป็นส่วนที่สำคัญในส่วนของการบาท
บุคลิกภาพของศาลปกครอง ผมใช้คำว่า “บุคลิกภาพ” เพราะด้วยเหตุผลว่า ผมเองได้มีส่วน
ตั้งข้อสังเกตเสนอแนะในผลงานของรัฐบาล โดยเฉพาะมาตรา ๕๖ มาตรา ๕๗ มาตรา ๕๘
โดยเฉพาะเรื่องการมีส่วนร่วมของประชาชน บุคลิกภาพที่ผมให้คำจำกัดความก็คือ อยากจะ
ให้แก่วิธีการบุคลิกภาพที่เป็นศาล ให้เป็นนักพัฒนา ในส่วนของศาลปกครองนั้น อยากจะสรุปว่า
เป็นการเข้าหาประชาชน โดยเฉพาะเมื่อมีเหตุการณ์ หรือมีเหตุการณ์ที่ประชาชนค่อนข้างจะเสีย
โอกาส อยากจะให้เป็นการรู้ เป็นการช่วยภาคประชาชนที่ต้องการให้ภาคประชาชนเข้มแข็ง
ก็ด้วยเจตนาว่าศาลปกครองนี้แหละเป็นองค์กรอิสระที่เกิดข้อระบอบมากที่สุด of เมื่อประชาชน
เข้มแข็ง ประชาธิปไตยก็เข้มแข็ง การทุจริตคอร์รัปชั่นประชาชนจะไม่เสียโอกาสครับผม

ประธานวุฒิสภา : เชิญท่านบุญญา ช่วยปลด ครับ

นายภิญญา ช่วงสอย (สุราษฎร์ธานี) : กราบเรียนท่านประธานฯ ที่เคารพ
 กระผม นายภิญญา ช่วงสอย สมาชิกวุฒิสภาจังหวัดสุราษฎร์ธานี ท่านประธานฯ ผมขอตั้งหลัก
 นิดหนึ่ง ผมไม่อยากให้ผ่านไป เมื่อสักครู่นี้มีท่านสมาชิก มีความข้องใจในกรอบของการปฏิบัติ
 ในการมารายงานของศาลปกครอง ฝ่ายหนึ่งบอกว่าเราตั้งคำถามวิพากษ์ขึ้นมาศึกษา และเชิญ
 เจ้าหน้าที่มาร่วมกันชี้แจง อีกด้านหนึ่งบอกว่าไม่ถูกต้อง น่าจะเป็นเรื่องของศาลปกครอง
 ผมคิดว่าท่านประธานฯ ครับ ความคิดผมนะครับ การตั้งกรรมการนั้นคิดแล้ว ดีในแง่ไปศึกษา
 ล้วงหน้าและทำรายงานต่อเรา แต่ว่าวันตอบนั้นผมอยากให้กรรมการชุดนั้นมาอยู่ข้างล่างด้วย
 เพราะไม่ใช่กฎหมาย ท่านสามารถซักถามแทนพวกเราและเราก็ซักถามด้วย โดยตุลาการ
 ศาลปกครองต้องมาครับ พร้อมกับเจ้าหน้าที่ของท่าน เพราะเมื่อผู้หลักผู้ใหญ่ตรงนั้นมา เราได้
 ซักถามข้อข้องใจทั้งหลาย ผลความก็เห็นเสี่ยงสะท้อนจากประชาชนอย่างไร จากสมาชิก
 วุฒิสภา ฉะนั้นท่านเอาเรื่องนี้เสียก่อนครับว่าจะปฏิบัติอย่างไร ผมอยากให้ทางผู้หลักผู้ใหญ่
 คณะตุลาการศาลปกครองต้องมาด้วยครับ ท่านจะเอาคณะของท่านมาก็ได้ แต่ว่ากรรมการ
 ที่เราศึกษามา ท่านศึกษาแล้วก็ให้เอกสารให้เรา ท่านตั้งอยู่ช่วยซักถามพร้อมกับพวกเรา
 ฉะนั้นขอให้ตั้งหลักตรงนี้ก่อนจะผ่านไป ขอลาครับ

ประธานวุฒิสภา : เชิญท่านประเกียรติ นาสิมมา ครับ

นายประเกียรติ นาสิมมา (ร้อยเอ็ด) : ขอบทูลท่านประธานฯ ที่เคารพ
 กระผม ประเกียรติ นาสิมมา สมาชิกวุฒิสภาจังหวัดร้อยเอ็ด ผมรู้สึกดีใจที่ได้รับฟังรายงาน
 ในการปฏิบัติงานของศาลปกครองและสำนักงานศาลปกครองวันนี้ และผมก็ได้อ่านรายละเอียด
 ในรายงานประจำปี ๒๕๕๓ แต่ปี ๒๕๕๔ ยังไม่เห็นนะครับ ที่จริงสังคมไทยต้องการศาลปกครอง
 ขึ้นมาขจัดปัญหาที่เกิดจากคำสั่งของการปฏิบัติงานของภาครัฐต่อภาคเอกชน เป็นสิ่งที่ดีที่มี
 ศาลปกครองขึ้นมาในประเทศไทย แต่ยังมีอุปสรรคอยู่ ซึ่งการปฏิบัติงานนี้ก็มักจะขัดข้อง
 และมีอุปสรรคบ้างในเรื่องอื่น ผมอยากจะขอทราบเรียนถาม ๒ ข้อ ข้อที่ ๑ ในรายงานของ
 ปี ๒๕๕๓ นี้ได้เขียนไว้ในหน้าที่ ๘๖ ในข้อ ๕ คือจริง ๆ แล้วศาลปกครองมีความประสงค์
 ที่จะตั้งศาลปกครองขึ้นในส่วนภูมิภาค ๑๖ แห่ง ตั้งจังหวัดต่าง ๆ ตามรายงานที่เขียนเอาไว้
 แต่พอมาดูรายงานในปี ๒๕๕๓ นี้เห็นว่ามีความพร้อมและเหมาะสมที่จะตั้งได้นะครับ มีจังหวัด
 เชียงใหม่ จังหวัดชุมพร จังหวัดสงขลา จังหวัดอุดรธานี จังหวัดพิจิตร จังหวัดนครราชสีมา
 และจังหวัดระยอง ในส่วนนี้ไม่ทราบว่าได้ตั้งขึ้นหรือยัง เพียงแต่เห็นว่าเหมาะสมป่านี้นี้ตั้งหรือยัง
 และตั้งครบ ๑๖ แห่งทั่วประเทศหรือยัง นี่ก็คำถามนะครับ ทั้งนี้ทั้งนั้นก็จะได้บริการประชาชน

ให้หมดจดเจตนาารมณ์ที่ตั้งสาลปกครองขึ้น และอีกอย่างหนึ่งกระบวนการของสาลปกครอง
 ในระหว่างเริ่มต้นนี้ผมทราบและเข้าใจว่ามีปัญหามาก ผมเองเคยได้รับการขอร้องจากเพื่อน
 คนหนึ่งให้ยื่นต่อสาลปกครองเหมือนกัน ตั้งแต่ปี ๒๕๔๓ นะครับ ปานนี้สาลปกครองยังไม่
 ได้ตอบ ได้เขียนหนังสือไปถามสาลปกครอง สาลปกครองบอกว่า คดีดังมาก ยังไม่มีเวลา
 ที่จะดำเนินการให้ เมื่อมีเวลาเหมาะสมแล้วจะดำเนินการให้ ผมเข้าใจและตระหนักดีว่าสาลปกครอง
 มีภารกิจมาก และยังไม่เห็นที่เข้าทางนะครับ ตั้งแต่สาลปกครองดังมา ดูรายงานก็ยังไม่เข้าที่
 เข้าทาง เพราะรายงานยังมีความสับสนอยู่มากมาย ส่วนรายงานที่มุ่งที่จะไปขอความร่วมมือ
 จากธนาคารโลกก็ดี จากต่างประเทศก็ดีนี้มีมาก และเข้าใจว่าได้ดำเนินการในส่วนนี้เสียเป็น
 ส่วนใหญ่ ส่วนงานที่จะปฏิบัติให้เกิดความคล่องตัวและมีสมรรถภาพในเบื้องต้นในการที่จะ
 บริหารจัดการในการรับมือคดีในการดำเนินคดีนี้ปรากฏว่ายังไม่ชัดเจน และมีอีกเรื่องหนึ่ง
 ตามมาตรา ๔๒ นั้นะครับ ซึ่งเกินส่วนที่ ๒ ที่ผมอยากจะพูดถึง มีหลายแห่งจากการประชาสัมพันธ์
 ของสาลปกครองนี้ว่าทุกอย่างง่ายหมด คำสั่งทุกคำสั่งของสาลปกครองนี้สามารถที่จะดำเนินการได้
 แต่พอเจอมตรา ๔๒ วรรคสอง เข้า คำสั่งประเมินของสรรพากรนะครับ ตามปกติแล้ว
 จะต้องอุทธรณ์ต่อคณะกรรมการของสรรพากรเสียก่อนนะครับ ชาวบ้านไม่รู้เรื่องนะครับ ก็ยื่นต่อ
 สาลปกครองเลย ปรากฏว่าไม่ได้ยื่นอุทธรณ์ต่อคณะกรรมการอุทธรณ์ภายใน ๓๐ วัน กว่า
 สาลปกครองจะตอบมาขาดอายุความเสียแล้ว ความเสียหายอย่างนี้เกิดขึ้นแก่ประชาชนจำนวนมาก
 บังเอิญเพื่อนผมถูกกรมศุลกากรเรียกประเมินภาษีนะครับหนักกว่าล้านบาท คนเดียวนะครับ
 หมื่นกว่าล้านบาท ไปยื่นฟ้องต่อสาลปกครอง ไม่ทราบว่ายอนนี้สาลปกครองทำเรื่องนี้ไปถึงไหน
 ยังมีเรื่องเดียวในประเทศไทยที่ประชาชนคนเดียวถูกประเมินภาษีถึงหมื่นกว่าล้าน ที่นี้ผมก็อยากจะ
 ทราบว่าดำเนินการไปถึงไหน ทั้ง ๓ ส่วนนี้ผมอยากจะขอความกรุณาให้ท่านเลขาธิการสำนักงาน
 สาลปกครองตอบให้กระจ่างด้วยครับ

ประธานวุฒิสภา : พลตรี สาคท กิจวิริยะ ครับ

พลตรี สาคท กิจวิริยะ (ตราด) : เรียนท่านประธานฯ ที่เคารพ ผม พลตรี
 เทพร กิจวิริยะ ส.ว. จังหวัดตราด ผมขอหารือท่านประธานฯ ผมว่าการซักถามผลงานของ
 สาลปกครองวันนี้จะเกินไปก่อนครับ เพราะอะไรทราบไหมครับ เพราะว่าขณะนี้องค์กร
 อิสระต่าง ๆ กำลังรายงานผลงานประจำปีมาให้เรามาก และเท่าที่ผมฟังเพื่อนสมาชิก
 อภิปรายแล้ว ก็ถูกทั้ง ๒ ด้าน จะเป็นเรื่องนี้ผมก็เคยแจ้งในวามับัญญัติการวุฒิสภาว่า การที่
 เราจะซักถามผลงานขององค์กรอิสระที่ดีควรจะปฏิบัติเหมือนกับที่เรากระทำกับการรับฟัง
 รายงานผลงานของรัฐบาลครับ เพราะอะไรทราบไหมครับ ที่เราดังกรมาธิการวิสามัญที่

ศึกษาก็เท่ากับช่วยยอให้เรานะครับ แต่เวลาองค์กรอิสระแถลงผลงานให้คณะประธานหรือ คณะกรรมการขององค์กรนั้น ๆ ต้องมาพร้อมเหมือนคณะรัฐมนตรีนะครับ ตามกฎหมาย รัฐธรรมนูญกำหนดไว้แล้ว เพราะฉะนั้นผมว่าวันนี้จะเลื่อนไปก่อน และเดี๋ยวเรามาดูลงกันว่า จะเอาแนวทางการปฏิบัติงานต่อไปอีกแน่นอน ๆ ว่าจะเอาอย่างไรกันแน่ครับ ผมว่าคนนั้น พุคทีหนึ่งคนนี้พูดทีหนึ่งก็ไม่มีมาตรฐานครับ ขอขอบคุณครับ

ประธานวุฒิสภา : ครับ ทางที่ท่าน พลตรี สาคร เสนอ เดี่ยวผมจะถามที่ ประชุมนะครับ เพราะว่านี่ท่านแยกมือค้างไว้ ๒ ท่าน คือท่านณรงค์ นุ่นทอง กับท่านสุนทร จินดาอินทร์ นะครับที่ยกถ้อย ขอเชิญท่านณรงค์ นุ่นทอง ก่อนครับ

นายณรงค์ นุ่นทอง (นครศรีธรรมราช) : ท่านประธานฯ ที่เคารพ กระผม ณรงค์ นุ่นทอง สมาชิกวุฒิสภาจังหวัดนครศรีธรรมราช ในส่วนของการพิจารณารายงาน ผลการปฏิบัติงานขององค์กรอิสระตามรัฐธรรมนูญนั้น ผมคิดว่าที่เราดำเนินการมานั้นน่าจะเป็น แนวทางที่ถูกต้อง คือถ้าท่านประธานฯ จำได้ตอนที่เราเป็นสมาชิกวุฒิสภากันใหม่ ๆ ก็มี องค์กรอิสระก็รายงานเข้ามาตามที่รัฐธรรมนูญกำหนด ตามที่กฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญ เกี่ยวกับองค์กรนั้น ๆ กำหนด ก็ส่งกันมาแต่ละหน่วยงานนี้เล่มหนา ๆ ทั้งนั้น พวกเราก็เลย มาพิจารณาว่า ถ้าให้สมาชิกวุฒิสภา ๒๐๐ คน ไปอ่านเล่มหนา ๆ นี่และก็นั่งซักถามก็อาจจะ เป็นการเสียเวลาก็เลยตกลงกันว่าต่อไปนี้จะส่งไปที่กิจการวุฒิสภาก่อน แล้วกิจการวุฒิสภาก็จะแจก ถูกไปให้กรรมการสามัญชุดต่าง ๆ ช่วยกันศึกษา ซึ่งโดยหลักนี้จะต้องส่งไปที่คณะกรรมการ กิจการองค์กรอิสระ วุฒิสภา ซึ่งมีหน้าที่รับผิดชอบโดยตรง แต่เนื่องจากผมเข้าใจว่ารายงาน ปี ๒๕๕๑ นี้ถ้ามาก่อนที่จะมีการรวมการสามัญขององค์กรอิสระ กิจการวุฒิสภาในชุดนั้นก็เลย ส่งไปให้การบริหารและการยุติธรรมในยุคนั้นเป็นคนพิจารณาและถือเรื่องเข้ามาจะครับ ที่นี้ ในการพิจารณาเมื่อผมขอทราบเรียนท่านประธานฯ ว่า เมื่อกรรมการเขาเข้าไปแล้วนี่เขาก็จะ ไปศึกษาแล้วก็จะทำรายงานผลการศึกษานี้แบบมา อาจจะมาสัก ๔ - ๕ หน้า และก็นำมา ประกอบกับเล่มหนา ๆ ที่องค์กรอิสระเหล่านั้นส่งมา พวกเราสมาชิกฯ ถ้าใครขยี้มก็อ่านจากที่ กรรมการเขาศึกษาให้เราและก็อ่านจากเล่มหนา ๆ ด้วย ส่งสลับตรงไหนก็ถาม ที่นี้ในการ รายงานนี้ผมคิดว่าผู้แทนจากองค์กรอิสระเขา ไม่จำเป็นต้องมาขึ้นอ่านเหมือนกับที่รัฐบาล แถลงนโยบาย แต่ว่ากรรมการนั้นอาจจะแถลงสั้น ๆ ว่าได้ไปศึกษาอะไรมาบ้าง ตัวแทน ขององค์กรอิสระก็ขึ้นมานั่ง ที่นี้เวลาสมาชิกฯ ถามใครจะตอบ ก็ต้องแบ่งกันตอบ ถ้าสมาชิกฯ สงสัยในข้อสังเกตของกรรมการข้อเสนอแนะของกรรมการ กรรมการก็ตอบ แต่ถ้าถามลึกในเนื้อหาสาระในการปฏิบัติงานในรายละเอียดเกี่ยวกับผลการปฏิบัติงานก็ตัวแทน

องค์กรอิสระตอบ ก็ชัดเจนอย่างนี้ไม่มีอะไรที่น่าสับสนเลย และก็ไม่น่าสงสัยอะไร เพราะฉะนั้นผมเห็นว่าก็ดำเนินการไปที่สมาชิกฯ ตามมา ต่างคนก็ต่างงัดไว้ อะไรที่เกี่ยวข้องกับเนื้อหาสาระรายละเอียดในการปฏิบัติหน้าที่ขององค์กรอิสระ ท่านเลขาธิการก็ตอบไป ตัวแทนของศาลปกครองก็ตอบไปนะครับ ถ้าเขาถามเกี่ยวกับไปถึงข้อสังเกตว่าทำไมถึงมีข้อสังเกตอย่างนี้ ท่านทองไปกับท่านประสิทธิ์อยู่บนนั้นก็ตอบ ผมว่าเรื่องจบได้ และในรายงานปี ๒๕๔๓ นี้ กระผมเห็นว่าไม่ควรจะเลื่อน เพราะไหน ๆ ท่านก็มาแล้ว และปี ๒๕๔๓ นี้ท่านยังไม่ได้ทำงานอะไรที่ลึก เป็นการเริ่มต้นก่อตั้งองค์กรเท่านั้นก็จะพิจารณาให้จบไปวันนี้ เพื่อที่จะไม่ต้องค้างอยู่ในระบอบวาระอีก ถ้าท่านผู้ใดสนใจรายงานปี ๒๕๔๔ ซักครับ ศึกษาให้ละเอียด และก็สอบถามกันให้เป็นที่ลึกซึ้งไป และผมเห็นด้วยอย่างยิ่งกับข้อเสนอที่ว่า คอไปนี้ขอให้ให้มีผู้แทนจากศาลปกครอง ถึงท่านประธานศาลปกครองสูงสุดไม่มาเอง ก็มีท่านรองฯ ท่านตุลาการหลายท่านก็ควรจะมา ตัวเลขาธิการท่านต้องมาอยู่แล้ว เพราะว่าถ้าเราสอบถามในเรื่องสาระของสำนักงานนี้บางที่ท่านประธานฯ ท่านอาจจะไม่รู้รายละเอียด ๒ ฝ่ายก็ต้องมาด้วยกัน แต่ต้องมีระดับบริหารเข้ามาด้วย อย่าให้ส่งเฉพาะระดับปฏิบัติการมา ผมก็ขอให้ข้อสังเกตไว้เพียงเท่านี้ ขอขอบคุณครับ

ประธานวุฒิสภา : ขอบขอบคุณครับ เชิญท่านสุนทร จินดาอินทร์ ครับ

นายสุนทร จินดาอินทร์ (กานแพงเพชร) : กราบเรียนท่านประธานฯ ที่เคารพ ผม สุนทร จินดาอินทร์ สมาชิกวุฒิสภาจากจังหวัดกำแพงเพชรครับ ความจริงแล้วผมเป็นคณะทำงานอยู่ด้วย แต่ว่าที่จะถามวันนี้ไม่เกี่ยวกับที่ทำงานมานะครับ ประเด็นแรกผมขอทราบเรื่องตามท่านเลขาฯ นะครับว่า ขณะนี้ประชาชนค่อนข้างเก็บเงิน หลายท่านอภิปรายนะครับ ประชาชนสับสนว่าศาลปกครองนี้ฟ้องง่าย แต่พอฟ้องมาแล้วมันจะถูกตีกลับป้ะครับ และก็ให้มาดำเนินการใหม่ หรืออีกหลาย ๆ กรณีครับ ผมคิดว่าการที่ประชาชนสับสนเช่นนี้สืบเนื่องมาจากการประชาสัมพันธ์ครับ ผมเลยขอเรียนถามท่านว่า ขณะนี้ศาลปกครองยังใช้เอกชนทำประชาสัมพันธ์อยู่หรือไม่ เช่นเดิวก่อนในปีแรกก่อนที่ท่านจะเปิดศาล ท่านใช้วงประชาสัมพันธ์ไป ๒๐ ล้านบาท และประชาชนเกิดความสับสน เช่นนี้เป็นการสมควรหรือไม่ จึงขอเรียนถามท่านว่าในขณะที่ท่านยังใช้บริษัทของเอกชนทำการประชาสัมพันธ์อยู่หรือไม่

ข้อที่ ๓ ที่ผมอยากจะเรียนถามก็คือ คลินิกประเภทศาลปกครองได้ทำตามคำที่ฟ้องเขาไปหรือมีคำร้องเขาไป หรือว่าคำฟ้องประเภทท่านสามารถที่จะนำขึ้นมาวินิจฉัยผมจะยกตัวอย่างสักคดีหนึ่งนะครับว่า คดีนี้การร้อง เขาร้องกับองในเทศบาล เทศบาลหนึ่งว่านายกเทศมนตรีที่ดี เทศมนตรีที่ดี ทำการค้าขายมีบริษัทซึ่งเขาประกอบกิจการแล้วก็มิใช่

อยู่กับเทศบาล ซึ่งกรณีเช่นนี้นายกเทศมนตรีก็ดี เทศมนตรีก็ดี จะต้องพ้นจากตำแหน่งไป เมื่อมีการร้องเรียนกันขึ้นมาทางจังหวัดส่งเรื่องให้กฤษฎีกา กฤษฎีกาก็ตีความไปว่า อย่างนี้เข้าหลักเกณฑ์แล้ว ส่งไปจังหวัด จังหวัดไม่ส่ง ความจริงทางจังหวัดโดยผู้ว่าราชการจังหวัดจะต้องส่งว่านายกเทศมนตรีหรือเทศมนตรีก็จะต้องพ้นจากตำแหน่งหรือไม่ อย่างไร ไม่ส่งกลับก็มีผู้ร้องเรียนหรือฟ้องเข้ามาที่ศาลปกครองว่า ผู้ว่าราชการจังหวัดส่งเรื่องล่าช้า กรณีเช่นนี้ถ้าศาลปกครองทำลายคิวไปเรื่อย ๆ กว่าจะได้ทำคดีว่า เทศบาลหมดวาระ คดีก็ไม่มีผล กรณีเช่นนี้ อันนี้เป็นตัวอย่างไม่ใช่ที่กำแพงเพชร อันนี้เป็นตัวอย่างว่าท่านสามารถที่จะหยิบยกคดีเหล่านี้ขึ้นมาพิจารณาก่อนได้หรือไม่ ผมขอถามท่าน ๒ ประเด็นนะครับ ส่วนอีกเรื่องหนึ่งที่ผมอยากจะทราบเรียนท่านประธานฯ ก็คือว่า ผมคิดว่ากรณีที่ท่านเลขาฯ มาวันนี้เป็นเรื่องที่ถูกฟ้องแล้ว เราคงไม่สามารถที่จะไปไต่ถามหรือว่าไปขอให้บุคคลอื่นมาได้ เพราะว่าพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองหรือวิธีพิจารณาคดีปกครอง มาตรา ๕๑ ผมคิดว่าก่อนข้างชัดเจนนะครับ ที่ท่านมาผมคิดว่าน่าจะถูกต้องแล้ว ขอถามพระคุณศรีท่านประธานฯ

ประธานวุฒิสภา : เชิญท่านมาสิรัตน์ แก้วก่า

นางมาสิรัตน์ แก้วก่า (สกลนคร) : ขอบพระคุณคะท่านประธาน คดีนมาสิรัตน์ แก้วก่า สมาชิกวุฒิสภาจังหวัดสกลนคร สำหรับรายงานของคณะกรรมการสิทธิที่ได้ศึกษาไปดิฉันเห็นว่ารวบรัด แล้วก็ได้ขั้นตอนที่ค่อนข้างจะทำให้เรามองเห็นภาพรวมของการรายงานของศาลปกครอง แต่ดิฉันมีข้อสังเกตที่อยากจะฝากเอาไว้

ประการที่ ๑ ขั้นตอนในการที่จะคุ้มครองประชาชนผู้ที่ทำหน้าที่ฟ้องคดีใด ๆ ก็ตาม ความเข้าใจต่อคดีทางปกครอง ประชาชนทั่วไปไม่เข้าใจ อันนี้ก็เป็นเรื่องที่ศาลปกครองจะต้องเร่งดำเนินการให้การประชาสัมพันธ์อย่างแจ่มชัด

ประการที่ ๒ ที่สำคัญไปกว่านั้นก็คือ ระยะเวลาในการอุทธรณ์คำสั่งทางปกครอง แม้แต่พวกเรานี้ที่นั่งในที่นี้ ๒๐๐ คน ความเข้าใจว่า ๓๐ วันหรือ ๑ ปีก็ยังไม่ชัด เพราะฉะนั้นอันนี้เป็นเรื่องที่ศาลปกครองจะต้องเร่งทำความเข้าใจให้กับประชาชนทั่วไปได้เข้าใจอย่างแจ่มชัดว่า จริง ๆ แล้วระยะเวลาในการอุทธรณ์คำสั่งทางปกครองมีระยะเวลาเท่าไร คดีแบบไหน ระยะเวลาเท่าไร เป็นเรื่องที่สำคัญอย่างยิ่ง ถึงจะสมบทบาทของศาลปกครองอย่างแท้จริง

ประการที่ ๓ ที่ดิฉันเห็นว่าเป็นเรื่องที่น่าจะเป็นเรื่องระยะยาวที่จะต้องดำเนินการแก้ไขก็คือ สำนักงานศาลปกครองในกรุงเทพมหานคร ไปลำบากมาก เหมือนง่ายแต่จริง ๆ แล้วสลับซับซ้อนแล้วก็ไปค่อนข้างจะยาก แต่ใครที่ไปด้วยรถไฟฟ้ามหานครก็อาจจะ

ง่ายหน่อย แต่ทั่วไปไปไปลำบาก รถมอเตอร์ก็ยากสักหน่อยหนึ่ง เพราะฉะนั้นประเด็นนี้คิดขึ้น คิดว่าเป็นระยะยาวที่ศาลปกครองจะต้องดำเนินการแก้ไขความรู้อุบัติกับการเสนอของประมาณให้ รัฐบาลตระหนักถึงความสำคัญของศาลปกครองที่อาจจะต้องไปใช้สถานที่ ที่ง่ายต่อประชาชน ทั่วไปที่อยู่ในต่างจังหวัด แล้วก็ก่อนข้างที่จะเป็นประโยชน์ในการพิพากษาคำนวณคดี ส่วนในเรื่องของการประชาสัมพันธ์ คลื่นวิทยุจะฝากเป็นข้อสังเกตว่า ศาลปกครองจะร่วมมือกับ สำนักงานผู้ตรวจการแผ่นดินของรัฐสภาได้แค่ไหน เพียงไร เพราะว่านี่เป็นหน่วยงานที่ทำงาน คล้าย ๆ กัน เพียงแต่ศาลปกครองมีหน้าที่ในการพิพากษาวินิจฉัยคดีด้วย เพราะฉะนั้นในการ ที่จะให้การประชาสัมพันธ์ฝึกอบรมแบบกระบวนการให้ประชาชนทั่วไปได้เข้าใจภารกิจ ได้เข้าใจพันธกิจของศาลปกครอง ถ้าหากร่วมมือกันคิดว่าจะเป็นการประหยัดงบประมาณ แผ่นดิน แล้วก็ได้ผลกระจายไปในวงกว้างด้วย ก็ฝากเป็นข้อสังเกตไว้ ขอบพระคุณค่ะ

ประธานวุฒิสภา : เชิญท่านวิชิต พูลสาบ คราว

นายวิชิต พูลสาบ (พิจิตร) : ท่านประธานฯ ที่เคารพ กระผม วิจิต พูลสาบ สมาชิกวุฒิสภาจังหวัดพิจิตร ความจริงหลายท่านก็พูดไปแล้ว แต่กระผมยังข้องใจในประเด็น ที่ว่าเมื่อศาลปกครองไม่ได้มา มอบหมายให้ท่านเลขาธิการมา ซึ่งตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๔๐ ศาลปกครองมีหน่วยธุรการ ก็มีเลขาธิการเป็นหัวหน้าสำนักงานเป็นหน่วยงาน ธุรการเท่านั้น คือท่านไม่ให้เกียรติตัวแทนประชาชนชาวไทย สมาชิกวุฒิสภาคือตัวแทนประชาชน ไทย แม้แต่รัฐบาลเห็นไหมครับ แล่งผลการดำเนินงานท่านมาเป็นคณะมาหมดตั้งแต่ นายกรัฐมนตรี จะอ้างแต่มาตรา ๕๓ ของ พ.ร.บ. จัดตั้งศาลปกครองนั้น จะอ้างไป แต่ว่า ถ้าอ้างอย่างนั้นเป็นแนวปฏิบัติขององค์กรอิสระต่าง ๆ แต่ถ้าเราจะไม่พิจารณาก็ไม่เห็นเป็นไร จะเลื่อนอย่างท่านสาธิตไป ท่านไม่มา เราก็ไม่รับฟัง เราไม่ซักถาม กระผมเองมีข้อจะซักถาม มากมายเช่น เหตุใดจึงรับการวินิจฉัยเรื่องต่าง ๆ ที่เราสนใจ เรื่องของ กกค. กิติ หรือเรื่องอื่น ๆ กิติ แต่ท่านคงไม่สามารถที่จะตอบเราได้ หรือถนัดล่าช้าในเรื่องของการดำเนินคดีเป็นเพราะ อะไร ท่านไม่สามารถตอบเราได้ การที่มีคณะอนุกรรมการศึกษาไว้ก่อนก็เห็นชอบครับ การจะศึกษาเป็นการแบ่งเนภาระของสมาชิกวุฒิสภาเราได้ก็มาล่วงหน้า แต่ก็ไม่ทราบว่ามา ตอบแทน หรือไปนั่งอยู่ข้างบนอย่างท่านทองใบและท่านประสิทธิ์ที่นั่งอยู่บน กระผมค่อนข้าง จะเห็นด้วยกับข้อเสนอของท่านสาธิตครับว่าถ้าวันนั้นจะเลื่อนไปก่อนก็เพื่อเป็นแผนปฏิบัติการ สำหรับองค์กรอิสระต่าง ๆ ซึ่งจะมีอีก ๒ - ๓ ๔ หน่วยงาน มิฉะนั้นก็จะส่งแต่เลขฯ ส่งแต่ เลื่อนหน้าที่มาของว่า วุฒิสภาไม่มีความสำคัญหรืออย่างไรครับ ขอบคุณครับ

ประธานวุฒิสภา : เชิญท่านพลตรี สาคร นีอะไรเพิ่มเติมครับ

พลตรี สาคร กิจวิริยะ (ตราด) : ผมขอให้ท่านประธานฯ ตามข้อพิจารณา
ที่ผมหารือไปต่อที่ประชุมเลยครับ เพราะว่าจะได้เป็นแนวทางในการปฏิบัติในครั้งต่อ ๆ ไป

ประธานวุฒิสภา : เชิญท่านสุชน ขาสีเครือ ครับ

นายสุชน ขาสีเครือ (ชัยภูมิ) : กราบเรียนท่านประธานฯ ที่เคารพ กระผม
สุชน ขาสีเครือ สมาชิกวุฒิสภาจังหวัดชัยภูมิ กระผมขออนุญาตกราบเรียนท่านประธานฯ
ด้วยความเคารพว่า ท่านสมาชิกฯ ผู้ทรงเกียรติได้อภิปรายในประเด็นว่า ศาลปกครองมีอำนาจ
หน้าที่ที่จะมารายงานกับเรา โดยส่งเฉพาะเลขาริการมาเป็นตัวแทนของตุลาการเพียงพอ
หรือไม่ กระผมอยากกราบเรียนว่า ที่ท่านณรงค์ นุ่นทอง และท่านสุนทร จินดา ขออนุญาต
แย้งมาทั้ง ๒ ท่าน ได้อภิปรายไปแล้วว่า การที่ส่งเลขาริการมานั้นน่าจะเพียงพอแล้ว ด้วยเหตุผลว่า
มาตรา ๓๐ ของกฎหมายรัฐธรรมนูญได้บัญญัติไว้ชัดเจนว่า ศาลปกครองมีหน่วยธุรการ ก่อ
สำนักงานศาลปกครอง ทำงานอิสระเรื่องงบประมาณและเรื่องการบริหาร และให้เลขาริการ
สำนักงานศาลปกครองเป็นผู้บังคับบัญชาสูงสุด เช่นในข้อ ๖๖ และให้ข้อระ ประเด็นว่ามาตรา ๓๓
กฎหมายการจัดตั้งศาลปกครองเขียนไว้ค่อนข้างชัด เช่นเดียวกันว่า “ให้สำนักงานศาลปกครอง
จัดทำรายงานปฏิบัติงานศาลปกครองและของสำนักงานศาลปกครองต่อคณะรัฐมนตรี
สภาผู้แทนราษฎร และวุฒิสภาปีละหนึ่งครั้ง” ขออนุญาตที่อ่าน ในประเด็นนี้ชัดเจนว่าการตั้ง
ศาลปกครองนั้น การทำรายงานนั้นอาจจะทำเป็นเอกสาร หรือจะมารายงานก็แล้วแต่ที่ศาล
ปกครองจะมอบหมายมา ฉะนั้นกระผมอยากกราบเรียนว่า เพื่อให้เป็นบรรทัดฐานในการ
พิจารณานั้น กฎหมายขององค์กรอิสระไม่ว่าจะเป็นศาลปกครอง ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ
หรือ กกต. หรือหน่วยงานอิสระอื่น กระผมเข้าใจว่า ความอิสระตรงนี้นั้นเขียนไว้เหมือนกัน
กรณีศาลปกครอง กระผมว่าถ้าหากที่ประชุมจะได้พิจารณาการทวงดุลคดี การจัดทำงานมา
๑ ปี ของศาลปกครองตามเอกสารที่เสนอมานั้น สภาของเราจะรับพิจารณาได้ และ
ข้อสังเกตนั้นก็ฝากไปผ่านเลขาริการไปยังตุลาการในฐานะผู้บังคับบัญชาสูงสุดอีกชั้นหนึ่ง
ด้วยความเคารพ ขอบพระคุณครับท่านประธานฯ

ประธานวุฒิสภา : เชิญท่านสมพงษ์ สระกวี ครับ

นายสมพงษ์ สระกวี (สงขลา) : ท่านประธานฯ ที่เคารพ กระผม สมพงษ์
สระกวี สมาชิกวุฒิสภาจังหวัดสงขลา แท้ที่จริงแล้วผมไม่ประสงค์ที่จะทำให้อาสาต้องเสียเวลา
เพิ่มขึ้นนะครับ แต่เมื่อมาถึงหน้านี้กระผมเห็นว่า ได้มีความคิดเห็นเป็น ๒ แนวทางกันอยู่ว่า
ด้วยเริ่มต้นก่อนนะครับว่า สมควรที่จะให้ทางคณะกรรมการหรือเรียกว่า ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

หรือองค์กรอิสระอื่น ๆ รวมทั้งสภาปกครองในวันนี้ว่า ผู้ใดที่ฟังจะมาชี้แจงรายงานประจำปีขององค์กรอิสระนั้น ๆ ต่อที่ประชุมรัฐสภา ทั้งสภาล่างและสภานบน ท่านประธานฯ ที่เคารพครับ ในประเด็นนี้ประเด็นไม่ได้เกิดขึ้นเฉพาะสภานบนเท่านั้น ในการติดตามรับฟังการประจักษ์ของสภาล่างก็มีปัญหาเช่นเดียวกัน ซึ่งเป็นเรื่องน่าประหลาดใจอย่างยิ่งว่า ในการทำรายงานประจำปีขององค์กรอิสระ ซึ่งเพิ่งตั้งขึ้นตามรัฐธรรมนูญใหม่นั้นดูเหมือนองค์กรอิสระจะไม่ยอมส่งกรรมการขององค์กรอิสระมาชี้แจงแม้แต่สักครั้งเดียว ถามว่าสิ่งนี้ทำไมถึงเกิดขึ้นเช่นนั้น ท่านประธานฯ ที่เคารพครับ การจัดตั้งองค์กรอิสระนั้นเกิดขึ้นใหม่ตามรัฐธรรมนูญฉบับใหม่ขององค์กรอิสระหลายองค์กรเกิดขึ้นจากการแต่งตั้งของวุฒิสภา แต่เป็นเรื่องที่น่าแปลกใจและน่าทึ่งน่าพิศวงเป็นอย่างยิ่งว่า ทำไมบุคคลซึ่งถูกแต่งตั้งไปจากสภาแห่งนี้ไม่ยอมกลับมารายงานสภาแห่งนี้ด้วยตัวของท่านเอง จะบอกว่าท่านจะยุ่ง ปิละครั้งต่อการพบต่อสภา ซึ่งเกินที่กำเนิดของท่านนั้นน่าจะทำได้ แต่ปรากฏว่าท่านไม่ทำ เหตุที่ท่านไม่ทำนั้นก็จะเหมือนกับที่ท่านเพื่อนสมาชิก ท่านสุชนได้พูดไปแล้วก็คือ ท่านเห็นแต่เพียงว่าการรายงานประจำปีขององค์กรอิสระนั้นเป็นการรายงานแต่เพียงว่า มีบุคลากรอะไร สมดุจการรายงานผลทำไปแล้วผมฟังเกินอย่างอื่นจะครับ การกิจสำคัญประจำปี ก็คืออบรมอะไร พบฝรั่งที่ไหน ไปต่างประเทศที่ไหน ผมคิดว่าคงจะไม่ใช้ครับท่านประธานฯ ครับ องค์กรอิสระนั้นเป็นองค์กรแห่งความคาดหวังของพี่น้องประชาชนตามรัฐธรรมนูญ สภาแห่งนี้ก็เป็นตัวแทนของปวงชนชาวไทยคงมุ่งประสงค์ที่จะรับฟังการกิจเพื่อบรรเทา วิเคราะห์ปัญหาในการที่จะให้องค์กรอิสระนั้นดำรงความยุติธรรมหรือดำรงภารกิจตามรัฐธรรมนูญฉบับใหม่ เพราะฉะนั้นการส่งเฉพาะผู้ทำงานประจำที่มารายงานแต่เพียงว่าเปิดสภาไปหรืออากรมเจ้าหน้าที่ ผมคิดว่าผมฟังจะครับ ผมเป็นร้อย ๆ หน้าพูดแต่เรื่องเหล่านี้ มีรูปถ่ายด้วยครับ คงไม่ใช่วิชุดประสงคตามรัฐธรรมนูญ คงไม่ใช่วิชุดประสงคที่วุฒิสภาแห่งนี้ประสงคจะฟังรายงานจากองค์กรอิสระ ผมคิดว่าองค์กรอิสระ ซึ่งท่านอิสระพออยู่แล้ว การพบกับแหล่งกำเนิดของท่านปีละหน เพื่อรายงานต่อวุฒิสภา ในฐานะผู้แทนปวงชนชาวไทยนั้นควรจะให้คณะกรรมการขององค์กรอิสระนั้น ๆ ได้มาพบกับวุฒิสภาแห่งนี้แม้ว่าจะไม่ได้บัญญัติไว้ชัดเจนในกฎหมายฉบับใด ๆ ว่าบังคับให้ท่านต้องมา แต่ถ้าคำนี้ถึงถึงการที่ท่านพาดหัวไว้ สภาปกครองเพื่อความเป็นธรรมในสังคม วิสัยทัศน์ของท่าน พันธกิจของท่าน การกิจที่ต้องรับผิดชอบตามรัฐธรรมนูญและต่อประชาชนนั้น เอาเฉพาะเลขๆ พอหรือครับ พอเลขๆ มา ท่านก็พูดเรื่องอะไร ผมคิดว่ามีรูปถ่ายด้วย เรื่องหกฝรั่งทั้งเรื่องอบรมบ้าง เรื่องเด็กไปดูสำนักงานท่านบ้าง อย่างนี้รักสภาครับ แต่พันธกิจของท่านที่จะทำให้สภาปกครองดำรงความเป็นธรรมในสังคม พันธกิจของท่านที่จะสร้างบรรทัดฐาน

ทางการปกครอง สร้างความโปร่งใสที่จะให้หน่วยงานของรัฐปฏิบัติต่อประชาชน คำนี้ถึงสิทธิเสรีภาพของประชาชน สิ่งต่าง ๆ เหล่านี้ที่เราจะพูดกันในสภา เลขาฯ พูดพอหรือครับ

จริงอยู่ผมไม่อาจกล่าวอ้างได้ว่าศาลปกครองทำไม่ถึงดูเหมือนนั้นสักแห่งหนึ่ง ซึ่งแน่นอนผู้แต่งตั้งให้ท่านไป ดูแคลนกะไรสถานแห่งนี้สักหนา หรือสูงอะไรสักหนที่โหดเหี้ยมมาเลยไม่ได้ ผมไม่อาจพูดเช่นนั้นได้เพราะท่านอ้างได้ว่าไม่มีบัญญัติไว้ในกฎหมายใด ๆ แต่ท่านประธานวุฒิสภาที่เคารพครับ เพื่อเป็นบรรทัดฐาน เพื่อเป็นประเพณีที่พึงปฏิบัตินั้น เป็นไปได้หรือไม่ครับว่าท่านประธานวุฒิสภา หรือท่านประธานคณะกรรมการวิสามัญกิจการวุฒิสภาได้ช่วยประสานแบบสุภาพบุรุษ ไปกราบอย่าให้คนเห็นได้หรือไม่ครับ ไปกราบศาลปกครองนี้ นอก ช่วยมารายงานเราหน่อยได้ไหม แต่อย่าให้คนเห็นนะครับ ประธานเป็นการภายในได้หรือไม่ครับว่าโปรดได้สร้างประเพณีปฏิบัติ อันพึงปฏิบัติในระบอบรัฐสภาตามรัฐธรรมนูญใหม่ ให้องค์กรอิสระมารายงานต่อสภาแห่งนี้ ไม่ต้องถึงกับเข้มขัน ๒ วัน ๒ คืนเหมือนกับที่คณะรัฐมนตรีซึ่งโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งเหมือนกัน ผมได้ยินเข้าหูว่า พวกท่านได้รับการโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งไม่จำเป็นต้องมารายงาน ไม่มีกฎหมายบังคับ คณะรัฐมนตรีก็โปรดเกล้าฯ แต่งตั้ง ๒ วันครบครม. เต็มหมด ครม. ไม่ยุ่งหรือครับ ก็มารายงานการปฏิบัติงานตามรัฐธรรมนูญ แต่โดนพวกท่านถึงไม่กล้ามา ถึงไม่อาจมาดูแคลนอะไรสักหนาค่ะแห่งกำเนิดของพวกท่าน อันนี้ผมฝากท่านเลขาธิการไปนะครับ เพราะกรรมการไม่ได้มา ท่านประธานฯ ที่เคารพครับ เมื่อไม่มีกฎหมายบังคับดังที่ท่าน ผ.ว. สุรน ขออนุญาตเอ่ยนามนะครับ หรือท่านสุนทร จินดาอินทร์ ได้รายงานต่อสภาแล้ว แต่ทำให้เป็นประเพณีปฏิบัติได้หรือไม่ครับ ท่านประธานฯ ที่เคารพครับ เพราะฉะนั้นผมจึงคิดว่าข้อเสนอของ พลตรี สาร ที่จะต้องให้องค์กรอิสระต่าง ๆ ที่มารายงานต่อวุฒิสภานั้นได้ถือเป็นประเพณีปฏิบัติว่า ได้โปรดส่งกรรมการขององค์กรเหล่านั้นได้มารายงาน มาแสดงเปลี่ยนกับวุฒิสภาเราละครับ เพราะวุฒิสภานั้นคงไม่ฟังอะไรจะส่งรายงานแค่เพียงว่าท่านใช้เงินไปกี่ร้อยล้านบาทในปีนี้ ท่านเปิดสำนักงานไปกี่หนท่านล้มมาคอมพิวเตอร์ไปกี่ครั้ง หรือใครมาพบท่านบ้าง หรือมีชาวบ้านไหนมาฟังรายงานท่าน หรือท่านได้จ้างบริษัทไหนประชาสัมพันธ์แต่อย่างเดียว การกิจ วิสัยทัศน์ พันธะต่อประชาชน การปรับปรุงองค์กรอิสระให้ทันสมัยให้สอดคล้องตามรัฐธรรมนูญข้อบัญญัติระหว่างศาลปกครองกับศาลรัฐธรรมนูญ กับ ป.ป.ช. ที่เกิดขึ้นที่สังคมอยาการู้ที่วุฒิสภาอยากรู้ หรือแม้กระทั่งศาลปกครองกับ กกต. ผมจำได้ว่ามีเพื่อนสมาชิกวุฒิสภามากขึ้นมาแล้ว เมื่อสักครู่นี้ก็ยังเถียงกันอยู่ ท่านไม่คิดว่าวุฒิสภานี้ไม่อาจรู้บ้างหรือครับ ท่านประธานฯ ที่เคารพครับ เพราะฉะนั้นผมจึงคิดว่าควรให้เข้าทางว่ารายงานประจำปีไม่ใช่แบบนี้ ไม่ใช่รายงานแบบงานรoutines (Routine)

แบบนี้ ถ้างานรู้ทันแบบนี้เนี่ยครับ เสาฯ พอนะครับ แต่ถ้าพูดถึงพันธกิจ พูดถึงการอันศักดิ์สิทธิ์ขององค์กรอิสระที่เรียกว่า “ศาลปกครอง” ที่มีต่อรัฐสภา มีต่อประชาชน มีต่อรัฐธรรมนูญแล้วเนี่ย เฉพาะท่านเสาฯ คงไม่พอหรอกมั้ง เพราะฉะนั้นผมก็ขอฝากท่านประธานเนี่ยครับ ใต้โปรดพิจารณาในเรื่องนี้

และโดยสุดท้ายนี้อีกผมจะเรียนไปถึงศาลปกครองว่า นี่มันได้เป็นการเอาชนะคะแนน นี่มันได้เป็นการดูหมิ่นว่ากรรมการไม่มา มาแต่เสาฯ แล้วพวกเราจะไม่พิจารณา มีได้เนี่ยครับ พวกเราก็ดูมาจากรายงานเหมือนกัน เพราะฉะนั้นไม่ใช่เป็นเกียรติใครสูงกว่าเกียรติใคร เหมือนดังที่กรรมการบางท่านไม่ยอมมา เพราะถือว่ามาจากการโปรดเกล้าฯ นะครับ แต่ถือว่าเป็นการทำการกิจเพื่อชาติ เพื่อประชาชน เพื่อรัฐธรรมนูญที่ประชาชนได้คาดหวัง ที่ประชาชนคาดหวังระหว่างองค์กรอิสระกับวุฒิสภาว่าจะได้ตรงส่วนซึ่งกันและกัน เพื่อประโยชน์ของประชาชนเป็นสำคัญ ของขอบพระคุณครับ ท่านประธานฯ ครับ

ประธานวุฒิสภา : เชิญท่านอุบล เอื้อศรี ครับ

นายอุบล เอื้อศรี (นกรราชเสมา) : ท่านประธานวุฒิสภาที่เคารพครับ กระผมอุบล เอื้อศรี ส.ว. จากนครราชสีมา ท่านประธานฯ ครับ เรากำลังพิจารณาถึงมาตรา ๕๑ ที่กำหนดให้สำนักงานศาลปกครองทำรายงานการปฏิบัติงานของศาลปกครอง และสำนักงานศาลปกครอง มีอยู่ ๒ หน่วยในหน้าปก ชื่อก็บอกว่า การปฏิบัติงานของศาลปกครองและสำนักงานศาลปกครอง มี ๒ หน่วย มี ๒ องค์กร ผมคิดว่าเอกสารฉบับปี ๒๕๕๓ นี้ ไม่มีผลงานของศาลปกครองเท่าไร ส่วนใหญ่ก็จะเป็นงานของสำนักงานศาลปกครอง ผมมีข้อสังเกตว่า ในปีต่อไป เราอาจจะให้ศาลปกครองไม่ได้บรรจุผลการปฏิบัติงานของศาลปกครองให้เต็มทีเลย ให้แยกจากกัน จากสำนักงานศาลปกครอง เมื่อทำได้อย่างนี้ผมคิดว่าผู้ที่มารายงาน ผู้ที่จะมาตอบซักถามของสภาแห่งนี้ก็คือ สำนักงานศาลปกครองและศาลปกครอง ผมคิดว่าอย่างนั้น ท่านประธานฯ ครับ เพราะฉะนั้นก็อยากจะฝากเป็นข้อปฏิบัติ ข้อสังเกตในการรายงานของสำนักงานศาลปกครองในปีต่อไป ขอบคุณมากครับ

(การประชุมดำเนินมาถึงตอนนี้ พลตรี มนูญกฤต รูปขจร ประธานวุฒิสภา ได้ลงจากบัลลังก์ โดยมอบให้ นายพิเชฐ พัฒนโชติ รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง ปฏิบัติหน้าที่แทน)

Legislative Institutional Repository of Thailand

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายพิเชฐ พัฒนโชติ รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : เชิญท่านกรรมาธิการครับ

นายทองใบ ทองเปาะ (กรรมการ) : ท่านประธานวุฒิสภาที่เคารพ ท่านสมาชิก ผู้มีเกียรติครับ กระผมขอเฝ้ารับคำกล่าวทบทวนคิดเห็นและคำวิพากษ์ของท่านสมาชิกทุกท่าน แต่ก่อนอื่นกระผมขอ ก่อนที่จะให้ท่านเลขาธิการศาลปกครอง คือ ท่านชาญชัย แฉางศักดิ์ ซึ่งท่านนั่งรออยู่ที่นั่นพร้อมชั้นเงงอยู่แล้ว และท่านประสิทธิ์ได้ชี้แจงในบางประเด็น กระผมขอเรียนทำความเข้าใจอย่างนี้ก่อนครับ กระผมคิดว่า เมื่อสักครู่นี้ท่านนิพนธ์และท่านณรงค์ นุ่นทอง ท่านได้ชี้แจงไปแล้ว กระผมขอเรียนซ้ำอีกครั้งหนึ่งว่า คณะทำงานของเราเป็นคณะทำงานที่ตั้งขึ้นเพื่อการประชุม ครั้งที่ ๑๐ วันที่ ๑ กันยายน ที่ประชุมแห่งนี้ได้มอบหมายให้คณะกรรมการวิสามัญกิจการวุฒิสภาไปพิจารณาเรื่องรายงานของศาลปกครอง คณะกรรมการวิสามัญกิจการวุฒิสภาได้มอบให้คณะกรรมการการยุติธรรมและสิทธิมนุษยชน พิจารณาศึกษารายงานนี้ตามประเพณีที่เราเคยทำมาแล้ว และคณะกรรมการก็ได้มอบให้คณะทำงาน ซึ่งมีกระผมกับท่านประสิทธิ์ ท่านพลตำรวจโท ปรีชา และท่านสุนทร เป็นคณะทำงาน เราก็ได้ศึกษารายงานฉบับนี้ ซึ่งกระผมได้กราบเรียนท่านแต่ต้นแล้วว่า รายงานนี้เป็นรายงานของปี ๒๕๕๑ ซึ่งเป็นยุคที่อยู่ในระหว่างที่เขากำลังก่อตั้งสำนักงาน กำลังสรรหาบุคคลต่าง ๆ เพื่อดำรงตำแหน่งซึ่งยังไม่มียารายงานเกี่ยวกับคดีเลย ในตอนนั้นกระผมขอกราบเรียนว่า ในตอนที่เรากำลังพิจารณานั้น เราตั้งป้อมเหมือนกันบอกว่า ตั้งป้อมเพื่อจะเสนองาน ว่า เอ๊ะ ทำไมถึงไม่มีผลงานออกมาเลย ทำไมถึงมีแต่ถ่ายภาพ ถ่ายรูปไปตั้งตรงนั้น ตั้งตรงนี้ อารมณ์ตรงนั้นเลย ๆ เราพิจารณาตรงนั้น แต่ว่าพอได้เห็นรายงาน และฟังคำชี้แจงแล้วว่า ตอนนั้น

(นายประเกียรติ นาสีมา ได้ขึ้นและยกมือขึ้น)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายพิเชฐ พัฒนโชติ รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : เดียวครับ ท่านทองใบ ท่านประเกียรติประวัตรครับ

นายประเกียรติ นาสีมา (ร้อยเอ็ด) : ครับ ผม ประเกียรติ นาสีมา สมาชิกวุฒิสภาจังหวัดร้อยเอ็ด ก่อนที่ท่านประธานมาอนุญาตจะเดินออกไป แล้วท่านประธานฯ เข้ามานั่งแทน ผมทราบดีว่า ท่านได้หาวิธีในชุดคิวของท่านพลตรี สารก อยู่ว่า จะให้เลื่อนการรับฟังการรายงานไปหรือไม่ จึงได้มีการชี้แจงกันอยู่ เพราะฉะนั้นประเด็นนี้ยังไม่จบ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายพิเชฐ พัฒนโชติ รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ถ้าอย่างนั้นท่านประเกียรติหมายความว่า จะขอ

นายประเกียรติ นาสีมา (ร้อยเอ็ด) : ก็ท่านพลตรี สารก

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายพิเชฐ พัฒนโชติ รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ผมเข้าใจครับ ผมก็ฟังอยู่ครับ แล้วก็ท่านสมพงษ์ก็สนับสนุน เพียงแต่

ตอนนี้ อย่างไรก็ตาม ก็มีสมาชิก ท่านณรงค์ นุ่นทอง ก็ได้พูดเหมือนกัน เพียงแต่ยังไม่ได้เสนอเป็นญัตติว่าให้เลื่อน เป็นความเห็นเท่านั้นเอง ผมฟังอภิปรายกันมาพอสมควรก็ให้ทางท่านทองใบซึ่งเป็นตัวแทนชี้แจงในนามของคณะกรรมการการยุติธรรมและสิทธิมนุษยชน ก็ได้ชี้แจงไป แต่ถ้าท่านสมาชิก คิดใจจะให้เลื่อนเสนอเป็นญัตติขึ้นมามีผู้รับรองถูกต้องแล้ว ผมก็ขอมติเท่านั้นเองครับ คงไม่เป็นอะไรนะครับท่านประเกียรติ

นายประเกียรติ นาสีมา (ร้อยเอ็ด) : ผม ประเกียรติ นาสีมา สมาชิกวุฒิสภา จังหวัดร้อยเอ็ด ก่อนที่ท่านประธานฯ นนุญกฤต จะเดินออกไป แล้วท่านประธานฯ เข้ามานั่งแทนนี้ครับ ผมทราบดีกว่าท่านได้หารือในญัตติของท่านพลตรี สาคร อยู่ว่าจะให้เลื่อนการรับฟังการรายงานไปหรือไม่ จึงได้มีการชี้แจงกันอยู่ เพราะฉะนั้นประเด็นนี้ยังไม่จบ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายพิเชฐ พัฒนโชติ รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ท่านประเกียรติมาขอความเห็นว่าจะขอมติ

นายประเกียรติ นาสีมา (ร้อยเอ็ด) : ก็ท่าน พลตรี สาคร ได้ท้วงติง

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายพิเชฐ พัฒนโชติ รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ผมเข้าใจ ผมก็ฟังอยู่ครับ และท่านสมพงษ์ก็สนับสนุน เพียงแต่ตอนนี้ อย่างไรก็ตาม ก็มีสมาชิก ท่านณรงค์ นุ่นทอง ก็ได้พูดเหมือนกัน เพียงแต่ว่าเขายังไม่ได้เสนอเป็นญัตติว่าให้เลื่อนเป็นความเห็นเท่านั้นเอง ผมเห็นฟังอภิปรายกันมาพอสมควร ก็ให้ทางท่านทองใบซึ่งเป็นตัวแทนชี้แจงในนามของกรรมาธิการการยุติธรรมก็ได้ชี้แจงไป แต่ถ้าสมาชิก คิดใจจะให้เลื่อนเสนอเป็นญัตติขึ้นมา มีผู้รับรองถูกต้อง แล้วผมก็ขอมติเท่านั้นเองครับ คงไม่เป็นไรครับท่านประเกียรติ

นายประเกียรติ นาสีมา (ร้อยเอ็ด) : คืออย่างนี้ครับ พอได้ประเด็นยังไม่จบ ผมก็เลยไม่ทราบว่าจะท่านประธานฯ ตัดสินใจว่า ไม่ต้องเลื่อนและให้รายงานเลย ผมไม่ทราบอย่างนั้น

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายพิเชฐ พัฒนโชติ รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ไม่ใช่ คือท่าน พลตรี สาคร อภิปรายว่าควรจะเลื่อนออกไป แต่ท่านไม่ได้เสนอว่า ขอมติที่ประชุมให้เลื่อนหรือไม่เลื่อน ท่านไม่ได้ขอเลย เชิญ พลตรี สาคร ครับ

พลตรี สาคร กิจวิริยะ (ตราด) : เรียนท่านประธานฯ ผม พลตรี สาคร กิจวิริยะ ผมขอเสนอเป็นญัตติขอให้เลื่อนการพิจารณาจากวันนี้ไปก่อนครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายพิเชฐ พัฒนโชติ รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ขอผู้รับรองด้วยครับ

(มีสมาชิกฯ ยกมือขึ้นรับรอง)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายพิเชฐ พัฒนโชติ รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : มีผู้รับรองถูกต้องนะครับ มีท่านสมาชิก เห็นเป็นอย่างอื่นไหมครับ

(มีสมาชิกฯ ยกมือ ๒ คน)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายพิเชฐ พัฒนโชติ รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ๒ ท่านนะครับ ถ้าเห็นเป็นอย่างอื่น หมายความว่าขอให้พิจารณาให้จบวันนี้เพื่อสภาได้รับทราบนะครับ ขอผู้รับรองด้วยครับ

(มีสมาชิกฯ ยกมือขึ้นรับรอง)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายพิเชฐ พัฒนโชติ รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ผมขอदनะครับ ถ้าท่านสมาชิกฯ เห็นควรตามที่ พลตรี ศาสตราจารย์ ได้เสนอขอให้เลื่อนการพิจารณาระเบียบวาระการรับทราบรายงานของศาลปกครองให้กด เห็นด้วย ถ้าท่านสมาชิกฯ เห็นว่าไม่ควรจะเลื่อนออกไปพิจารณาให้จบ เพื่อการรับทราบของสภาให้กดไม่เห็นด้วย ลงคะแนนได้ครับ มีท่านผู้ใดยังไม่ลงไหมครับ รวมคะแนนครับ

(มีสมาชิกฯ เห็นด้วย ๔๒ คะแนน ไม่เห็นด้วย ๘๔ คะแนน)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายพิเชฐ พัฒนโชติ รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : เห็นด้วย ๔๒ คะแนน ไม่เห็นด้วย ๘๔ คะแนน ไม่ลงคะแนน ๒ ท่านแปลว่าดำเนินการพิจารณาต่อไป ผมขอให้ท่านประธานทวงใบ เชิญต่อครับ

นายทองใบ ทองเปาด์ (ประธานคณะกรรมการฯ) : ขอบพระคุณครับ ท่านประธานฯ กระผมคงขอเรียนสั้น ๆ ที่นี้คณะทำงานของเราก็ได้ทำงานตามที่ได้รับมอบหมาย ก็ได้สรุปและตั้งข้อสังเกตดังที่กล่าวนี้ ส่วนรายละเอียดต่าง ๆ ที่หลาย ๆ ท่านได้อภิปรายถึงนั้น เรื่องงานของศาลปกครองนี้ รวมทั้งในบางประเด็นที่ท่านสมาชิกฯ ได้พูดถึง อย่างเช่น เรื่องการตรวจเงินต่าง ๆ อย่างนี้ เราก็ได้ตั้งข้อสังเกตตามขึ้นมาเหมือนกัน แต่ว่าในช่วงที่ศึกษาและก็มีเฉพาะรายงานตรงนี้เท่านั้นเอง คือรายงานการตั้งสำนักงานเป็นส่วนใหญ่ ก็เลยไม่มีรายงานละเอียดอย่างอื่นมาพิจารณาด้วย แต่ว่าเนื่องจากหลายท่านได้มีข้อสงสัย อย่างท่านวิมลศ พุดถึงข้อ ๒ อันนี้ผมคิดว่าคงจะให้ท่านประสิทธิ์ได้สรุปรายงานตัวนี้ขึ้นมาเป็นผู้ชี้แจง และส่วนที่เหลืออื่น ๆ กระผมจะขอให้ท่านชาญชัยแสงศักดิ์ ได้ตอบปัญหาต่าง ๆ ทั้งหมดที่ท่านสมาชิกฯ ได้ตั้งข้อสงสัยนั้น ให้เข้าใจในตอนี้ กระผมขอประทานอนุญาตท่านประธานฯ ครับ

นายประสิทธิ์ ปทุมารักษ์ (กรรมาธิการ) : กราบเรียนท่านประธานฯ ที่เคารพ ผม ประสิทธิ์ ปทุมารักษ์ สมาชิกวุฒิสภาจังหวัดนครปฐม ในฐานะกรรมาธิการที่ได้รับมอบหมายจากคณะกรรมการวิสามัญกิจการวุฒิสภาตามมติของที่ประชุมวุฒิสภา เมื่อช่วงเดือนกันยายน

ที่ผ่านมาของปีที่แล้ว ก่อนขึ้นช่วงแรกที่จะต้องตอบก็คือว่า เพื่อขอให้เห็นบรรทัดฐานและเป็นแนวทางปฏิบัติ เพราะว่ายังมีหลายท่านที่ยังมีความคิดเห็นแตกต่างกันไป ก็คือกรณีที่ทางสมัชชาคุณสภาที่ได้รับมอบหมายให้ไปทำการศึกษาเพิ่มเติมมาก่อน สมควรจะขึ้นมาถึงบนนี้หรือไม่ และจะขึ้นมาตอบแทนในบางประเด็น สมควรหรือไม่ นั่น ใครจะขอมติของที่ประชุมด้วยเช่นเดียวกัน ก็ขอฝากเรียนท่านประธานฯ เพราะว่าเมื่อรู้ว่ามีหลายท่าน อย่างเช่น ท่านสันติภาพบอกว่าไม่ใช่ขึ้นมาถึงเป็นหน้าหน้าไฟ จริง ๆ ขึ้นมาคิดว่าขึ้นมาทำหน้าที่ตอบแทนในส่วนที่เป็นข้อสังเกตเท่านั้นเอง ไม่ได้ตอบเข้าไปลึกในเนื้อหาของวิธีการทำงาน หรือการปฏิบัติหน้าที่ของตุลาการศาลปกครอง ผมขอเรียนเกรงว่าจะเป็นการเรียกกันไม่ถูกต้อง ทางศาลปกครองตัวบุคลากรผู้ดำเนินคดีนั้นไม่เรียกผู้พิพากษา เรียกว่า ตุลาการศาลปกครอง ส่วนกรณีเรื่องข้อสังเกตผมขอเรียนอย่างนั้นนะครับ ข้อสังเกตมีหลายท่านมีข้อสังเกตซ้ำเพิ่มเติมด้วยว่า ข้อใดควรจะเพิ่มเติมอย่างไรหรือไม่ ในข้อสังเกตทั้ง ๔ ข้อที่ทางคณะกรรมการได้พิจารณาแล้ว เหตุผลข้อที่ ๑ ที่ต้องระบุไว้ ก็เพราะว่าใน ข้อ ๒.๑ บอกว่า “การประชาสัมพันธ์สถานที่ตั้งและอำนาจหน้าที่ศาลปกครองยังไม่แพร่หลายพอ ประชาชนส่วนใหญ่ยังไม่ทราบ” นั่นเป็นเรื่องที่ได้มีการสอบถามกันมาเป็นจำนวนมาก และยังไม่สามารถอธิบายได้ ความชัดเจนยังไม่จริง ๆ อันนั้นคงจะเป็นที่ทราบทั่วกัน ส่วนใน ข้อ ๒.๒ “การประชาสัมพันธ์เรื่องขั้นตอนการยื่นฟ้อง หรือคำร้อง ที่ผ่านมายังไม่ชัดเจน ประชาชนส่วนใหญ่เข้าใจง่ายและเข้าใจง่ายชัดเจนแต่ความจริงต้องมีรูปเล่ม” รูปเล่มนั้นเกินไปตามมาตรา ๕๕ เพราะว่าในคำฟ้องของ พ.ร.บ. จัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีศาลปกครอง พ.ศ. ๒๕๕๑ มีระบุอยู่ในมาตรา ๕๕ บอกว่าคำฟ้องให้ใช้ถ้อยคำสุภาพและต้องมี (๑) ชื่อและที่อยู่ของผู้ฟ้องคดี (๒) ชื่อหน่วยงานทางปกครองหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐที่เกี่ยวข้อง (๓) การกระทำทั้งหลายที่เป็นเหตุแห่งการฟ้องคดี มีทั้งหมด ๕ ข้อ ลักษณะโดยส่วนใหญ่คล้ายกับการฟ้องคดีต่อศาลยุติธรรมเช่นเดียวกัน ฉะนั้นรูปแบบลักษณะนี้ที่ประชาชนส่วนใหญ่ ยังไม่เข้าใจและคิดว่าเป็นการฟ้องง่าย ฟ้องโดยจดหมายก็ได้ ฟ้องด้วยวาจาก็ได้ และมีปัญหาเกิดขึ้นมาเมื่อไปใช้สิทธิทางนั้น ปรากฏว่ายังไม่ได้รับการพิจารณาออกมา ทำให้เกิดความอยุ่ความข้องอย่างที่ว่าประเถศคดีได้กล่าวมาแล้วก็มี ทำให้สิทธิที่ผู้ร้องหรือผู้ฟ้องคดีจะได้รับการคุ้มครองนั้นหมดโอกาสไป อย่างนี้เป็นต้น ส่วนในกรณีข้อ ๓ เหตุผลที่มี ข้อ ๒.๓ เรื่องเร่งรัดคดีที่ค้างค้าง ทั้งนี้ก็เพราะว่าทางศาลปกครองนั้นรับเรื่องราวที่คณะกรรมการการกฤษฎีกาได้รับไว้ทั้งหมด ๑,๕๐๐ กว่าเรื่องรับโอนมา บวกกับในรอปีที่ที่ผ่านมาคือปี ๒๕๕๓ มีเรื่องร้องเรียนเข้ามาอีกประมาณ ๕,๐๐๐ คดี รวมแล้วทั้งหมด ๕,๕๐๐เศษ ๆ แต่ในเมื่อปี ๒๕๕๓ ยังไม่มีการดำเนินการแต่อย่างใดทั้งสิ้น เพราะว่าเหตุผลทางเลขฯ และคณะที่มาชี้แจงก็บอกไว้ว่าตรงนี้เป็นเรื่องที่ยังไม่พร้อมที่จะดำเนินการ เพราะตัวบุคลากร

และคณะที่มาชี้แจงกับสภาไว้ว่าตรงนี้เป็นเรื่องที่ยังไม่พร้อมที่จะดำเนินการ เพราะตัววุฒิสภา เพราะฉะนั้นจึงมี ข้อ ๒.๓ ระบุไว้ว่าขอให้เร่งรัดคดี เพราะว่าประชาชนที่ต้องการทราบผล หรือแนวทางการปฏิบัติที่แท้จริงถูกต้องจะได้ทราบผลในการดำเนินการได้อย่างถูกต้อง จึงมี ข้อสังเกต ข้อ ๒.๓ ไว้ ส่วน ข้อ ๒.๔ เรื่องการประชาสัมพันธ์คดี เรื่องการประชาสัมพันธ์นั้น เป็นการประชาสัมพันธ์ รวมไปถึงเรื่องประชาสัมพันธ์งบประมาณด้วย การประชาสัมพันธ์นั้น บางครั้งทำให้เกิดการไขว้เขว ทางคณะกรรมการได้เชิญ ส.ว. หลายท่านที่ประสบปัญหา เหล่านี้และชาวบ้านเดือดร้อนมาสอบถาม เช่น ท่านเอก กอแสงเรือง ส.ว. ของกรุงเทพมหานคร ท่านปรีชา ปิตานนท์ ท่านก็มาให้อภัยถ้า มาให้ข้อเท็จจริงว่า จริง ๆ แล้วที่ศาลปกครอง ประชาสัมพันธ์ออกไปนั้นยังไม่ตรงทีเดียว และไม่ตรงต่อความเป็นจริง ไม่ว่าจะเรื่องการฟ้อง เรื่องสถานที่อะไรต่าง ๆ นั้นมีปัญหามาก เราเห็นว่า การประชาสัมพันธ์ในเชิงประมาณ มากถึง ๒๐ ล้านบาท ให้เอกชนดำเนินการ แล้วรายงานอะไรก็ไม่ต่าง ๆ เหมือนอย่างที่ท่านสุรไกรท่านกล่าวมาขอรับ ว่ารายงานการตรวจของ สตง. ก็ไม่พบ ไม่เห็น จะนั้นก็ฝากเป็น ข้อสังเกตไว้ว่า ข้อสังเกตทั้ง ๔ ข้อนั้นได้มีการพูดคุยกันในคณะทำงานแล้วเห็นว่าน่าจะเป็น ประโยชน์แล้วก็น่าจะเกิดประโยชน์กับประชาชน เพื่อให้ประชาชนได้มีโอกาสรับรู้รับทราบ วิธีการทำงานแล้วก็สถานที่ตั้งรวมทั้งการประชาสัมพันธ์ต่าง ๆ ด้วย จึงฝากเป็นข้อสังเกตไว้ครับ ของกราบเรียนครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายพิเชฐ พัฒนโชติ รองประธาน วุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ครับ เชิญท่านเลขาฯ ครับ

นายชาญชัย แสวงศักดิ์ (ผู้ชี้แจง) : กราบเรียนท่านประธานฯ และท่านสมาชิก ผู้ทรงเกียรติ กระผม นายชาญชัย แสวงศักดิ์ เลขาธิการสำนักงานศาลปกครอง ก่อนอื่นกระผม ขอกราบขอพระคุณที่ประชุมวุฒิสภาที่ได้กรุณาให้ความสนใจ มีข้อซักถามแล้วก็มีข้อเสนอแนะ ที่เป็นประโยชน์จำนวนมาก ซึ่งกระผมและคณะได้จดบันทึกไว้ แล้วก็จะนำไปรายงานเพื่อปรับปรุงให้เป็นไปตามนั้น เพื่อประหยัดเวลาของทั้งประชุม กระผมขออนุญาตตอบชี้แจงใน ประเด็นหลัก ๆ

ประการแรก ต้องกราบเรียนอีกครั้งหนึ่งว่ารายงานประจำปี ๒๕๕๓ นั้น เป็นรายงานปีแรกของสำนักงานศาลปกครอง ซึ่งเป็นการดำเนินงานในระยะเริ่มต้นตามรัฐธรรมนูญ กำหนดให้มีศาลหลายระนาบศาล มีศาลเพิ่มขึ้นมาใหม่นอกเหนือจากศาลยุติธรรม ซึ่งมีมาแต่เดิม มีศาลรัฐธรรมนูญ มีศาลปกครอง ตรงนี้ก็เป็นเรื่องการสร้างระนาบศาลขึ้นมาใหม่ แต่ว่าใน กฎหมายจัดตั้งศาลปกครองนั้นได้กำหนดขั้นตอนต่าง ๆ ในการดำเนินการไว้ ครั้นก็มีปัญหา

ในระยะเริ่มแรก เบื้องต้นต่างจากศาลรัฐธรรมนูญ ศาลรัฐธรรมนูญในรัฐธรรมนูญได้บัญญัติกระบวนการในการก่อตั้งเอาไว้ค่อนข้างสมบูรณ์ ในส่วนของศาลปกครองนั้น ตามกฎหมายที่เกิดขึ้นคือสำนักงานศาลปกครอง แล้วก็ต้องมีการดำเนินการเพื่อคัดสรรบุคคลที่จะมาเป็นตุลาการศาลปกครอง ซึ่งในระยะเวลาเริ่มต้นนี้ก็มีช่วงเวลาที่กล่าวจะได้ตุลาการศาลปกครองสูงสุดชุดแรกมานะครับ โดยเฉพาะอย่างยิ่งองค์กรในการบริหารงานของศาลปกครองนั้นก็จะมีอยู่ ๒ องค์กรหลัก คือตัวท่านประธานศาลปกครองสูงสุดกับคณะกรรมการตุลาการศาลปกครอง ขอกราบเรียนว่าถ้าจะผ่านกระบวนการต่าง ๆ ก็มีประธานศาลปกครองสูงสุดในช่วงเดือนตุลาคม ๒๕๔๓ แล้วก็คณะกรรมการตุลาการศาลปกครองตามที่รัฐธรรมนูญบัญญัติครบองค์ประกอบ เมื่อเดือนกรกฎาคม ๒๕๔๔ เป็นห้วงเวลาหลังจากที่ได้มีการดำเนินงาน แล้วก็มีการรายงานในใจแรกไปแล้ว เพราะฉะนั้นตรงนี้เรื่องที่ท่านได้มีข้อห่วงกังวลต่าง ๆ นานามาในะครับ ตอนนั้นศาลปกครองยังไม่ได้เปิดทำการครับ เป็นเพียงกรรณการดำเนินการดำเนินงาน โดยสำนักงานศาลปกครองว่าในช่วงก่อตั้งในระยะเริ่มแรกได้ทำอะไรไปบ้าง ตรงนี้ก็เลยขออนุญาตกราบเรียนซ้ำอีกครั้งหนึ่ง เพราะฉะนั้นการดำเนินงานจริง ๆ นี้ได้เริ่มดำเนินงานเปิดทำการมาตั้งแต่ ๕ มีนาคมที่ผ่านมา เพราะฉะนั้นผลการดำเนินงานแล้วข้อที่ท่านอยากจะซักถามก็จะปรากฏอยู่ในรายงานประจำปี ๒๕๔๔ ซึ่งกำลังดำเนินการ แล้วก็จะนำเสนอท่านในโอกาสต่อไปในะครับ นั่นขอกราบเรียนเป็นประเด็นแรก

ประเด็นถัดมา อยากจะกราบเรียนว่าในเมื่อเป็นระบอบศาลใหม่ แต่เดิมเรามีศาลยุติธรรมมาเป็นเวลาช้านานก็ได้มีเวลาในการวางโครงสร้างพื้นฐาน ไม่ว่าจะเป็นอาคารที่ทำการ วางระบบการทำงานมีระเบียบแบบแผน ประชาชนมีความคุ้นเคยว่ากระบวนการยุติธรรมทางแพ่งเป็นอย่างไร กระบวนการยุติธรรมทางอาญาเป็นอย่างไร มีตรงนี้ใช้เวลาในการสั่งสมสร้างอะไรมาพอสมควร ในส่วนของศาลปกครองนั้นรัฐธรรมนูญก็ตั้งขึ้นมาใหม่ก็มีระยะเวลาจำกัด ตุลาการก็ต้องหัดสรวกันมาใหม่ หน่วยงนก็ตั้งขึ้นมาใหม่ เพราะฉะนั้นในปีแรกกระผมขออนุญาตกราบเรียนว่าก็เป็นช่วงของการก่อตั้ง เพราะฉะนั้นเรื่องต่าง ๆ อาจะยังไม่เข้าที่เข้าทางก็คิดว่าเราได้พยายามเร่งรัด เมื่อมีท่านประธานศาลปกครองสูงสุดมาแล้วมีผู้บริหารของศาลมาแล้วก็ได้พยายามดำเนินการให้แนวทางมา ซึ่งเราได้พยายามเร่งดำเนินการอยู่ จอกรทเขียนต่อมาว่าการคัดสรรตุลาการศาลปกครองชุดแรก ปัจจุบันเรามีตุลาการศาลปกครองชั้นต้นที่คัดสรรมาแล้วในรุ่นแรกตอนแรกมี ๘๗ ท่าน ต่อมา มีบางท่านลาออกไปเหลือ ๘๓ ท่านครับ เมื่อมีตุลาการศาลปกครองขึ้นต้นทั่วทั้งประเทศในระยะเริ่มแรก ๘๓ ท่านก็มีจำนวนคดีที่เข้ามาเป็นจำนวนมากท่านลองนึกถึงสัดส่วนว่า ระยะเริ่มต้นประเทศคดีต่าง ๆ จากที่เดิมว่า

คดีแพ่ง คดีอาญา ตอนนี้มีคดีปกครองขึ้นมาระยะแรกเริ่มก็คงจะต้องมีการทำความเข้าใจกันทั้งในแง่ประชาชน เจ้าหน้าที่ของรัฐ ซึ่งส่วนนี้ก็เป็นการค้าเนินการซึ่งก็จะมีทัศนคติเพิ่มขึ้นตามลำดับ ในขณะที่เราก็มีการคัดสรรบุคลากรศาลปกครองขึ้นต้น รุ่นที่ ๒ มา กำลังรอมีกระบวนการที่จะนำไปทดลองแล้ว ก็จะมีการถวายสัตย์ปฏิญาณเพื่อปฏิบัติหน้าที่ เมื่อจะมีจำนวนบุคลากรฯ เพิ่มขึ้นมาการพิจารณาคดีก็คงจะได้รับการผ่อนคลายลงไป

ขออนุญาตกราบเรียนชี้แจงต่อไปในประเด็นที่ท่านมีข้อทักท้วง ข้อท้วงติงข้อสงสัย หลัก ๆ นี้ กระผมคิดว่ามีอยู่ ๒ - ๓ เรื่อง เรื่องหนึ่งก็คือว่าความรู้ความเข้าใจของประชาชนยังสับสนอยู่ ครึ่งนี้ทางสำนักงานศาลปกครองก็ตระหนักดี ประเด็นที่ท่านสอบถามว่าเรื่องการดำเนินการประชาสัมพันธ์ที่ได้ให้เอกชนดำเนินการ ขอกราบเรียนว่าเป็นการดำเนินการในระยะเริ่มแรก สำนักงานศาลปกครองกำลังอยู่ระหว่างการก่อตั้ง กราบเรียนตรง ๆ ว่า ระยะเริ่มแรกเห็นหน่วยงานที่ก่อตั้งเรายังไม่มีความพร้อมในการที่จะดำเนินการประชาสัมพันธ์ในแง่มุมต่าง ๆ เราได้ใช้วิธีการที่ว่า เพื่อให้มีการประชาสัมพันธ์ในระยะเริ่มแรกให้ประชาชนได้รับทราบได้เข้าใจว่ามีศาลปกครองเกิดขึ้นมาแล้ว มีอำนาจหน้าที่อย่างไร ก็ได้ให้เอกชนซึ่งเห็นว่าน่าจะเป็นผู้ที่มีความเชี่ยวชาญทางด้านนี้มาดำเนินการเช่นเดียวกับที่ส่วนราชการหลาย ๆ หน่วยงานได้ดำเนินการไป เราก็ให้เอกชนดำเนินการทั้งในเรื่องการสร้างสื่อการผลิตแล้วก็ในเรื่องของการไปเผยแพร่ในรูปแบบต่าง ๆ โดยมีการพิจารณากันว่าในระยะเริ่มต้นการประชาสัมพันธ์ควรจะต้องประชาสัมพันธ์ไปเป็นขั้นเป็นตอน ระยะเริ่มแรกก็ประชาสัมพันธ์ให้ได้รับทราบในเรื่องของหลักเกณฑ์ เรื่องอำนาจหน้าที่ แล้วก็ในระยะต่อไปควรจะต้องมีการประชาสัมพันธ์ลงไปเพิ่มเติมว่าวิธีการฟ้องต่าง ๆ นานา ทำอย่างไร ซึ่งเราก็ได้ดำเนินการมาแล้ว เพียงแต่ว่าในระยะหลังเราได้ดำเนินการ โดยเน้นในทางเรื่องที่เป็นสิ่งที่ประชาชนแล้วก็จะขอความร่วมมือหน่วยงานต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง ไม่ให้ใช้งบประมาณอย่างที่ทำในตอนต้น ตรงนั้นก็ขึ้นข้อชี้แนะที่ท่านได้ให้มา เราก็รับเอามาพิจารณาแล้วมาปรับแก้ในส่วนนี้ ในส่วนของเนื้องานจริง ๆ ในการพิจารณาพิพากษาคดีขออนุญาตกราบเรียนว่า เมื่อเป็นระบบศาลใหม่แค่พิจารณาว่าคดีประเภทใดเข้าข่ายเป็นคดีปกครองหรือไม่อย่างไร กระผมก็ทราบว่าบุคลากรท่านก็พิจารณาเหมือนกัน เพราะบางครั้งมีเรื่องที่อยู่ในช่วงที่เป็นเรื่องที่ยากกับยาก เพราะฉะนั้นตรงนี้ก็มีความกระตือรือร้นเพิ่มขึ้นตามลำดับ เน้นอนการพิจารณาคดีขึ้นขั้นต้น เพราะว่าเป็นการฟ้องคดีต่อศาล ไม่ได้เป็นการร้องเรียนโดยทั่ว ๆ ไป เมื่อเป็นการฟ้องคดีต่อศาลในแง่ของศาล ศาลท่านต้องปฏิบัติตามกฎหมายในเมื่อกฎหมายกำหนดเอาไว้ว่าคดีอะไรเป็นคดีปกครองที่ศาลจะรับไว้พิจารณาได้บ้าง การฟ้องคดีต้องปฏิบัติตามเงื่อนไขในการฟ้องคดี

ศาลท่านต้องไปปฏิบัติตามนั้นไป เพราะฉะนั้นตรงนี้เป็นเรื่องที่ศาลก็ได้พยายามดำเนินการตามนี้ ในส่วนที่เป็นเรื่องการประหารชีวิต เจ้าหน้าที่งานศาลปกครองก็จะรับเอาข้อคิดเห็น ข้อสังเกตของท่านไปปรับปรุงแก้ไข ซึ่งก็กำลังดำเนินการเตรียมการกันอยู่แล้ว

มีข้อสังเกต ข้อซักถามอีกอันหนึ่งในเรื่องที่ว่า ในรายงานไม่มีปรากฏเรื่องราวงานเรื่องงบประมาณ เรื่องการตรวจเงิน ขออนุญาตทราบเรียนว่าเราได้ทำรายงานนี้เสร็จแล้วก่อน หลังจากนั้นก็ได้นำเสนอคณะรัฐมนตรีแล้วก็สภาทั้งสองไป เสร็จแล้วก็มีการตรวจสอบในเรื่องของการตรวจเงินโดย สดง. สดง. ก็ได้ตรวจแล้วก็ได้นำผลการตรวจเงินในปี ๒๕๕๓ นำเสนอสภามาในภายหลัง เข้าใจว่าท่านได้ผ่านไปแล้ว ขออนุญาตทราบเรียนว่าในระยะเริ่มต้นศาลปกครองก็เป็นองค์กรตุลาการเช่นเดียวกับศาลยุติธรรม แต่ว่าเมื่อถึงองค์กรเกิดขึ้นมาใหม่ในระยะเริ่มต้นก็มีข้อขัดข้องอยู่ทางประการรวมทั้งเรื่องงบประมาณระบอบกฎหมายต่าง ๆ นานาที่เกี่ยวข้องด้วย ระยะเริ่มต้นหน่วยงานกลางรัฐบาลเองก็ต้องทำความเข้าใจกันว่าไม่ใช่แบบเดิมที่มีอยู่ แล้วก็มีเวลาช่วงต้นที่ต้องข้แจงทำความเข้าใจกัน ซึ่งบัดนี้ก็เริ่มจะกระจ่างขึ้นมาแล้ว เจ้าหน้าที่งานศาลปกครองก็ประสานหรือหารือกับสำนักงานตรวจเงินแผ่นดินอย่างใกล้ชิดเพื่อที่จะได้เรียนรู้แล้วก็ปรับแก้กระบวนการตรงส่วนนี้

ในข้อสังเกตหรือข้อซักถามทางประการที่บอกว่า ในเรื่องการรับสมัครบุคคล ซึ่งมีสมาชิก ผู้ทรงเกียรติบางท่านได้สอบถาม อย่างประเด็นเรื่องทนายความ เรื่องอะไรนี้ ขออนุญาตเรียนว่ากระบวนการที่ทำมาแล้วในระยะเริ่มต้นเป็นการดำเนินการไปก่อนที่จะมีคณะกรรมการตุลาการศาลปกครอง เป็นการดำเนินการไปโดยบทเฉพาะกาล เป็นการดำเนินการไปโดยที่ประชุมใหญ่ตุลาการศาลปกครองสูงสุด ซึ่งในระยะเริ่มต้นท่านก็กำหนดกฎเกณฑ์เอาไว้อย่างหนึ่ง ต่อมาเมื่อมีคณะกรรมการตุลาการศาลปกครองครบองค์ประกอบแล้วท่านก็ได้พิจารณากำหนดเอาไว้ซึ่งอาจจะมีข้อแตกต่างไปบ้าง แล้วก็ข้อสังเกตที่ท่านให้มา ก็จะนำไปรายงาน เพื่อประกอบการพิจารณาของคณะกรรมการตุลาการศาลปกครองต่อไป

กระผมคิดว่าข้อสังเกต ข้อชี้แนะที่ท่านมีอยู่หลายประการก็มีอยู่ส่วนหนึ่งที่ท่านคิดไว้ในเรื่องของการอาคารที่ทำการ แล้วก็เรื่องของการเปิดศาลในต่างจังหวัดในภูมิภาค ขออนุญาตทราบเรียนรายงานท่านว่า ถ้าหากว่าพูดแบบสรุปง่าย ๆ ก็คือว่าในการเปิดศาลต้องมีความพร้อมในแง่ของโครงสร้างพื้นฐาน อาคารที่ทำการ ระบบงาน ตุลาการ แล้วก็บุคลากรของสำนักงาน ซึ่งสำนักงานศาลปกครองในฐานะที่เป็นหน่วยธุรการก็ได้พยายามดำเนินการให้เป็นไปตามนั้น แต่ว่าการเกิดศาลได้มีความจำเป็นต้องใช้งบประมาณจำนวนหนึ่ง ซึ่งตรงนี้ก็ ได้พยายามดำเนินการไปโดยเฉพาะในเรื่องอาคารที่ทำการที่มีหลายท่าน ได้ตั้งข้อสังเกตมา

สำนักงานก็ได้พยายามคำนึงการโดยตัดต่อขอใช้อาคารที่ทำการของทางราชการตามขั้นตอน ซึ่งก็ประสบปัญหาในแง่ที่ว่าบางครั้งมีอาคารที่ทำการราชการ ซึ่งหน่วยงานเดิมท่านให้อยู่ ท่านมีที่ทำการใหม่ท่านก็ยังไม่ได้สละการใช้นั้นที่ทำการเดิม ทำให้องค์กรเกิดใหม่ประสบปัญหาในส่วนนี้ เมื่อไม่สามารถขอใช้อาคารที่ทำการได้ หรือมีอาคารที่ทำการซึ่งอาจจะมีสภาพไม่สามารถนำมาดัดแปลงเป็นอาคารศาล ต้องมีห้คงพิจารณาอะไรพวกนี้อาจจะไม่สามารถทำได้ เมื่อกฎหมายเร่งรัดให้เกิดทำการโดยเร็ว เราก็ต้องอาศัยใช้วิธีการเช่าจากเอกชน ซึ่งตรงนี้ก็เป็นที่ปัญหาที่เราก็ได้พยายามรายงาน พยายามทำความเข้าใจกับรัฐบาลว่า จริง ๆ แล้วคงไม่มีใครอยากไปอยู่ในที่ที่มีข้อจำกัด ก็อยากได้มีอาคารที่ทำการดังเช่นองค์กรหรือสถานที่ได้มีขึ้นมาแล้ว ก็อยู่ระหว่างการประสานของการสนับหนุนจากรัฐบาล อยู่ในเชิงอาคารที่ทำการในทำเลที่เหมาะสม แล้วก็ไม่ต้องไปเช่าเอกชนให้เสียค่าใช้จ่ายงบประมาณ ตรงนี้ก็ยังคงพยายามอยู่ แต่ก็ยังดำเนินการได้เพียงแต่ว่ามีอาคารที่ทำการชั่วคราว เพราะฉะนั้นตรงนี้ก็เลยขออนุญาตคราบเรียน คงจะไม่สามารถตอบข้อซักถามท่านได้หมด เพราะเกรงว่าจะเป็นการรบกวนเวลาของที่ประชุมมากเกินไป กระผมก็เลยขออนุญาตน้อมรับเอาข้อสังเกตข้อนี้แนะที่ท่านได้กรุณาให้ความสนใจห่วงใย รับเอาไปพิจารณาปรับปรุงแก้ไข ขออนุญาตเรียนว่า องค์การเกิดใหม่ในศาลปกครอง ก็นำนักงานศาลปกครองมีความตั้งใจที่จะทำงาน ที่จะสนองความต้องการของพี่น้องประชาชน แล้วที่ท่านสมาชิกฯ ด้วย แต่ว่าคงต้องใช้เวลาในการดำเนินการบ้าง ขณะนี้ได้มีการเปิดทำการศาลปกครองในภูมิภาคไปแล้ว ๔ แห่ง คือเปิดที่จังหวัดเชียงใหม่ สำหรับภาคเหนือ ตอนบน เปิดที่จังหวัดสงขลาสำหรับภาคใต้ตอนล่าง ที่ภาคอีสานเนื่องจากว่า เป็นภาคใหญ่ เราก็เปิดแล้วที่จังหวัดนครราชสีมา กับจังหวัดขอนแก่น แล้วก็ทยอยเปิดไปตามความพร้อมในเรื่องของอาคาร แล้วก็เรื่องจำนวนบุคลากร ซึ่งกำลังเร่งรัดกันอยู่เต็มที่ ขอเรียนยืนยันว่า เรามีความตั้งใจที่จะทำได้ แต่ขอเวลาอีกบ้างครับ แล้วก็ขอกำลังใจด้วยครับ ขอขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายพิษณุ พัฒนโชติ รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ท่านสวัสดิภาพ

นายสวัสดิภาพ กันหาธรรม (แพร่) : เรียนท่านประธานวุฒิสภาที่เคารพ กระผม นายสวัสดิภาพ กันหาธรรม สมาชิกวุฒิสภาจากจังหวัดแพร่ กระผมขอกราบเรียนเกี่ยวกับการตั้งกรรมาธิการชุดนี้ขึ้นมา ผมกราบเรียนว่า ในเมื่อสภาตั้งคณะกรรมาธิการชุดนี้ คณะกรรมาธิการชุดนี้ขึ้นมา ขึ้นมาแล้ว ผมเห็นว่าเป็นสิ่งที่ถูกต้องเป็นอย่างยิ่ง แต่อย่างไรก็ตาม องค์ประกอบของคณะกรรมาธิการชุดนี้ ก็ควรจะมีความหลากหลายและคณะจากศาลปกครอง

ร่วมด้วย เพราะเมื่อมันแจ่มแจ้งแล้ว พวกเราชักถามแล้วจะได้ร่วมกันตอบในประเด็นนี้ ผมจึงเห็นว่าการตั้งคณะกรรมการชุดนี้ขึ้นมาเป็นการสมควรเป็นอย่างยิ่ง อย่างไรก็ตาม คณะกรรมการชุดนี้ก็มีชื่อว่า คณะกรรมการพิจารณาพิจารณาผลงานการปฏิบัติงานของศาลปกครองและสำนักงานศาลปกครอง ประจำปี ๒๕๕๓ ซึ่งผมก็คิดว่าเห็นการรายงานผลงานในปีที่ล่วงแล้วมาว่าดำเนินการไปแล้วประการใด มีแผนงานเช่นใด มีคดีที่ดำเนินการไปแล้วก็เรื่องที่ดำเนินการค้างอยู่อีกก็เรื่อง แล้วก็ สดง. เรื่องการเงินที่ท่านเลขาฯ ได้กล่าวเมื่อสักครู่นี้ ซึ่งผมคิดว่าน่าที่จะมีการนำเสนอมาพร้อม ๆ กันในปีต่อไป แต่หากว่าจะเชิญท่านตุลาการมา กระผมเห็นว่าน่าจะเป็นอีกวาระหนึ่ง ไม่ควรที่จะเอามาปนกันในปี เช่น ไม่น่าจะเป็นวาระเดียวกัน สมมุติตัวอย่างเช่น ทางศาลรัฐธรรมนูญมาท่านจะถามว่า ทำไมท่านตัดสินคดีนั้นเป็นอย่างนั้นอย่างนี้ ในด้านกฎหมายต่าง ๆ ก็ไม่น่าที่จะเกี่ยวข้องเป็นวาระเดียวกัน ถ้าจะเป็นการเชิญ หรืออาจจะมีการแก้กฎหมายให้ชัดเจน เพราะว่ากฎหมายอย่างที่ท่านกรรมการบางท่านได้กล่าวไปแล้วกฎหมายเกี่ยวกับจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง มาตรา ๕๓ ดังที่กระผมได้กราบทูลเรียนว่า “ให้สำนักงานศาลปกครองจัดทำรายงานการปฏิบัติงานของศาลปกครองและของสำนักงานศาลปกครองเสนอต่อคณะรัฐมนตรี ประธานผู้แทนราษฎร และวุฒิสภาปีละหนึ่งครั้ง” แต่ถ้าหากจะเชิญตุลาการฯ มาซักถามในปัญหาด้านกฎหมายต่าง ๆ ผมคิดว่าน่าจะเป็นการเชิญหรือเป็นการแก้กฎหมายระบุให้ชัดเจนกรรมการเชิญมาเพื่อการนี้ เพราะฉะนั้นผมคิดว่าเมื่อกฎหมายเป็นอย่างนี้แล้ว เมื่อเรามีการตั้งคณะกรรมการชุดนี้ขึ้นมาจะเป็นการเหมาะสมเพียงแต่ขอให้มีองค์ประกอบมาจากท่านเลขาธิการ และคณะทำงานของศาลปกครองครับ ขอบคุณมากครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายพิเชฐ พัฒนโชติ รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ผมว่าน่าจะพอสมควรไหมครับ ท่านสมบูรณบัณฑิตน้อยขอรับนิดเดียว

นายสมบูรณ ทองบุราณ (ยโสธร) : ท่านประธานวุฒิสภาที่เคารพ ผมสมบูรณ ทองบุราณครับ ยากยโสธร ท่านประธานฯ ผมถามนิดเดียวขอรับว่า คือขอทราบว่า อันนี้เป็นรายงานปี ๒๕๕๓ ใช่ไหมครับ แต่ปัจจุบันผมเรียนถามท่านประธานฯ ผ่านท่านเลขาธิการไปนิดเดียวว่า ปัจจุบันนี้ศาลแห่งนี้ได้ตัดสินคดีไปได้อีกรายแล้วขอรับ คราว ๆ ก็ได้ท่านประธานฯ ถามแค่นี้ขอรับ

อันที่ ๒ ท่านประธานฯ ครับ ยากจะแน่นอนนะสักนิดหนึ่งว่า กรณีที่ราษฎรเขาร้องมาในเมื่อไหน ๆ ก็มีมูลความจริงอยู่แล้ว ผมว่าเรื่องบางเรื่องยากให้ศาลฎีกาทำหนังสือถึงราษฎรและราชการที่เกี่ยวข้องในจังหวัดนั้นๆ มาชี้แจงที่ศาลที่กรุงเทพฯ ก็ได้ เขามีสดางก์มาเป็นคำร้อง เพราะประหัตคำทนายก็ดีแล้ว ขอพบพระคุณท่านนั้นะครับ ขอขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายพิเชฐ พัฒนโชติ รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ครับ ก็หลาย ๆ ประเด็นที่สมาชิกฯ อภิปรายและเสนอทางผ่านเลขาธิการสำนักงานศาลปกครองท่านรับไว้แล้ว ท่านกับออก ส่วนสมัยหน้าหรือปีหน้าต่าง ๆ ที่เป็นข้อเสนอ ข้อเสนอแนะของสมาชิกฯ ผมคิดว่าก็คงจะสมบูรณ์ขึ้น เพราะท่านเข้มงวดว่าเป็นเริ่มต้นของการทำงานในวาระแรกเท่านั้นเอง ผมคิดว่าเป็นวาระรับทราบเท่านั้นเอง แล้วของปี ๒๕๕๓ เท่านั้นน่าจะพอครับ ท่านประเกียรติก็อภิปรายไปแล้วนะครับ ผมให้คนละสั้น ๆ ไม่อย่างนั้นผมคิดว่าคงพอแล้วครับ เชิญท่านประเกียรติก่อน

นายประเกียรติ นาสิมมา (รังสิต) : ครับขอบคุณท่านประธานฯ คือ ผมไม่ได้คิดใจที่จะซักถามปัญหาอะไร แต่ผมคิดใจเรื่องที่ท่านประสิทธิ์ได้พูดถึงว่า ควรจะเป็นผู้ตัดสินที่จะมาทำความเข้าใจว่า การรายงานขององค์กรอิสระต่อสภานี้ควรจะเป็นอย่างไร และควรจะมีใครบ้างที่เข้ามา แล้วเข้าใจว่าก็คงสร้างความสับสนให้กับบรรดาสมาชิกฯ ของเรามากพอสมควร ระหว่างการรายงานขององค์กรอิสระกับรายงานของคณะรัฐมนตรี ความจริงผมชื่นชมในคำกล่าวของ จพพฯ มนูญกฤต รูปขจร ประธานวุฒิสภาของเรามากกว่า วุฒิสภามีหน้าที่ต้องปฏิบัติตามรัฐธรรมนูญครับ ที่นี้ผมชื่นชมคำพูดของท่านมาก คิดจริง ๆ แล้ว คณะรัฐมนตรีมีหน้าที่ที่จะต้องมารายงานผลงานของรัฐบาลในแต่ละปีให้ผ่านไปตามนโยบายที่แถลงเอาไว้ เพราะอันนี้เป็นข้อบังคับตามรัฐธรรมนูญ จึงจำเป็นที่จะต้องมาแถลงทุกท่าน แต่ส่วนการรายงานขององค์กรอิสระนั้นไม่มีกฎหมายเฉพาะว่า จะต้องรายงานถือ อย่างกรณีศาลปกครองนี้ ก็มีมาตรา ๘๓ อย่างที่ท่านสุนันได้พูดไปแล้วว่า สำนักงานศาลปกครองท่านนั้นที่จะเข้ามารายงาน ที่นี้เมื่อเปิดไปดูแผนภูมิของศาลปกครองนั้น ในการบริหารก็จะมีประธานศาลปกครองสูงสุดจะมารายงานสำนักงานศาลปกครองด้วย ที่ท่านก็ว่าได้พูดไปว่า ควรจะมีตุลาการศาลปกครองเข้ามานั่งรายงานต่อสภาด้วย อันนี้ก็คงจะไม่คิดต่างหากว่าจะเป็นประธานศาลปกครองสูงสุด แต่การรายงานนั้นคงจะแตกต่างไปจากการรายงานขององค์กรอิสระทั่ว ๆ ไปนะครับ คือศาลรัฐธรรมนูญจะมีหน้าที่ของท่านถือเป็นตุลาการและเป็นศาลคำว่า “ตุลาการ” นี้ท่านมีอำนาจอิสระในการที่จะให้ดุลพินิจของท่าน อันนี้เราคงจะไม่รับทราบรายงานของท่านแล้วท่านก็จะต้องมารายงานปัญหาและอุปสรรคและผลงานของท่าน ส่วนการดำเนินงานในการพิจารณาบรรดคดีต่าง ๆ นั้นก็คงเป็นดุลพินิจ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายพิเชฐ พัฒนโชติ รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ท่านประเกียรติครับ ผมว่า

นายประเกียรติ นาสันมา (ร้อยเอ็ด) : ผมขอสรุปอย่างนี้ว่า การที่ท่านเลขาฯ เข้ามารายงานนี้เป็นการที่ถูกต้องตามกฎหมายแล้ว แตกต่างกับคณะรัฐมนตรีที่จะต้องมารายงานต่อรัฐสภา ซึ่งการรายงานผลงานแยกไปรายงานต่อสภาล่างแล้วสภาสูง อันนั้นอีกเรื่องหนึ่ง ที่อำนวยความสะดวก ผมดีใจแทนนี้ แล้วมีอีกประเด็นหนึ่งที่ท่านเลขาฯ ได้ตอบข้อซักถามที่ผมได้ซักถามไปว่า การเปิดศาลที่กำหนดไว้ว่า ในภูมิภาค ๑๖ แห่งทั่วประเทศ นั่นคือเป้าหมาย และก็ยังมีข้อบังคับด้วยว่า แต่ละปีเริ่มตั้งแต่ปี ๒๕๔๓ มาจะเปิด ๑ แห่งให้ได้ แต่เท่าที่รายงานมาถึงปี ๒๕๔๕ แล้วเพิ่งเปิดได้ ๔ แห่ง ปัญหาและอุปสรรคนั้นติดขัดทั้งงบประมาณ หรือว่าองค์กร หรือว่างานของสำนักงานของศาล อยากรู้อยากตรงนั้น และตามรายงานนี้เห็นว่า มีการขอเจ้าหน้าที่จากส่วนงานอื่นเข้ามา เพื่อช่วยงานราชการของศาลปกครอง ผมอยากจะเรียนถามว่าเคยขอศาลสถิตยุติธรรมในต่างจังหวัดหรือไม่ว่าขอให้ช่วยศาลปกครองในการดำเนินการ เพราะเขาจะมีทั้งบุคลากรที่มีคุณภาพในการที่จะทำงานด้านรับฟ้องและการพิจารณาในด้านต่าง ๆ ไม่ว่าจะเป็นทั้งศาลและบุคลากรจะมีความสามารถมาก เพราะฉะนั้นตรงนี้ ถ้าหากว่าเป็นไปล่าช้าอย่างนี้ความยุติธรรมและการอำนวยความสะดวกแก่ประชาชนในประเทศนี้ก็อาจจะเป็นไปได้ด้วยความล่าช้าและลำบากเช่นเดียวกัน ความยุติธรรมในสังคมในแผ่นดินนี้ก็จะเกิดขึ้นได้ยาก ถ้าหากว่ายังมีอุปสรรคอยู่อย่างที่เห็นตามที่ท่านรายงานอย่างนี้ครับ ขอขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายพิเชฐ พัฒนโชติ รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ท่านสนธิครับ

นายสนธิ จันทรวงศ์ (อุบลราชธานี) : ท่านประธานฯ ที่เคารพ ผม สนธิ จันทรวงศ์ สมาชิกวุฒิสภาจังหวัดอุบลราชธานี ขอกราบเรียนท่านประธานฯ ผ่านไปใช้ที่ท่านเลขาฯ ศาลปกครอง ขอเรียนถามเมื่อสักครู่ว่าท่านสมาชิกฯ ผู้ทรงเกียรติ ท่านสมบุญได้ถามว่า ตั้งแต่วันที่ ๙ ที่ตั้งศาลมาท่านได้พิจารณาวินิจฉัยคดีคำร้องทุกข์มาแล้วกี่คดี แล้วก็ยังเหลืออีกกี่คดี อันนี้สำคัญมากนะครับ เสร็จแล้วคดีที่เหลือที่บอกว่า ตุลาการศาลปกครองชั้นต้นตั้งได้ไม่เกิน ๑๓๐ คน ท่านลองดูว่าจะเพียงพอไหม เพราะว่าผมดูแล้วจะเป็นดินพอกหางหมู ซึ่งผมดีใจว่าเมื่อมีศาลปกครองขึ้นมาแล้ว เพราะขณะที่ผมทุกข์ร้อนอยู่ ผมไม่ทราบจะไปพึ่งศาลไหนก็หวั่งพึ่งศาลปกครอง แต่ศาลปกครองก็ยังไม่ มีมาตั้งแต่เมื่อวันที่ ๙ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๔๓ อันนี้จึงขอกราบเรียนท่านว่า ๑. คดีที่ดำเนินไปแล้วเสร็จไปแล้วก็คดี เหลืออีกกี่คดี เสร็จแล้วที่เหลืออีกนานเท่าไรจึงจะแล้วเสร็จ ไม่ช้าเกิน ๑๐ ปี ผู้ที่เขาทุกข์ร้อนเขาเดือดร้อนเขาอยากจะให้

ทางศาลปกครองกลางทุกข้อให้เขา แต่แล้วศาลปกครองก็ไม่พร้อม ไม่สามารถกลางทุกข้อได้ ก็ทำให้ประชาชนก็ยิ่งเดือดร้อนจนครับ อันนี้ขอกราบเรียนถามท่านเพียงแค่นี้แหละครับ ของคุณมากครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายพัชเรฐ พัฒนโชติ รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : เชิญครับ

นายชาญชัย แสวงศักดิ์ (กรรมาธิการ) : กราบเรียนท่านประธานฯ สมาชิกผู้ทรงเกียรติ กระผม นายชาญชัย แสวงศักดิ์ เลขาธิการสำนักงานศาลปกครองขอนแก่น คอยใน ๒ ประเด็น ตั้งแต่เปิดทำการมาแล้วครับ ศาลปกครองชั้นต้น ซึ่งมีตุลาการขณะนี้ ๘๑ ท่าน ได้รับคดีเข้ามาแล้วทั้งหมด ๖,๖๒๑ คดี ได้พิจารณาเสร็จไปแล้ว ๑,๑๒๘ คดี ประมาณ ๔๗ เปอร์เซ็นต์เศษ ๆ แล้วยังค้างอยู่ ๕,๔๙๓ คดี ประมาณ ๕๒ เปอร์เซ็นต์ สำหรับคดีที่ค้างอยู่เป็นไปตามขั้นตอนคือว่า การพิจารณาคดีนั้นต้องเปิดโอกาสให้ผู้กรณี ๒ ฝ่ายได้โต้แย้งให้อะไรกัน กับมีการดำเนินการเป็นขั้นตอนไป แล้วในส่วนที่เกี่ยวข้องกับศาลปกครองสูงสุดก็ได้รับคดีเข้ามาแล้ว ๖๕๔ คดี พิจารณาเสร็จไปแล้ว ๓๓๐ คดี ประมาณ ๕๐ เปอร์เซ็นต์ แล้วยังค้างอยู่ ๓๒๔ คดี ก็เหลือประมาณ ๔๘ เปอร์เซ็นต์ ในส่วนข้อซักถามในเรื่องของการเปิดศาลในชั้นต้นในภูมิภาคก็ดี เรื่องจำนวนตุลาการก็ดี กระผมคิดว่ามีห้วงเกี่ยวพันกัน คือการเปิดศาลเป็นระบบศาลใหม่ ไม่ใช่เป็นศาลชั้นต้นในระบบศาลที่มีอยู่เดิมแล้วเป็นระบบศาลใหม่กฎหมายกำหนดคุณสมบัติของตุลาการไว้แตกต่าง ตรงนี้ในการเปิดศาลคงจะต้องมีความพร้อมทั้งในเรื่องอาคารที่ทำการ ซึ่งได้กราบเรียนเมื่อสักครู่นี้แล้วว่ามีข้อจำกัดอยู่ในระดับงบประมาณด้วย แล้วในเรื่องการคัดสรรตุลาการ ซึ่งเราก็ได้ดำเนินการคัดสรรมาไป ๒ รุ่นแล้วนะครับ กำลังจะเปิดรับบุคลากรเข้ามาเป็นตุลาการต่อไป ขณะนี้ในช่วงที่รัฐธรรมนูญกำลังมีผลใช้บังคับอยู่ รัฐธรรมนูญต้องการบุคลากรที่มีความรู้ความเข้าใจทางกฎหมายมหาชนจำนวนมาก ซึ่งในแง่ของศาลยุติธรรมเองก็ดี อัยการก็ดียังขาดแคลนนักกฎหมายอยู่ เมื่อเป็นเช่นนี้สถานะปัจจุบันเวลากำหนดให้มีศาลปกครอง กฎหมายเขากำหนดว่าคนที่จะมาเป็นตุลาการศาลปกครองนั้นอาจมาได้จากหลากหลายวงการ ไม่ว่าจะเป็นผู้พิพากษา ศาลยุติธรรมก็ดี อัยการก็ดี ข้าราชการพลเรือนหรือว่าทนายความ หรือว่านักวิชาการ แต่ว่าที่จะมาทำงานกันในระยะเริ่มต้นก็ปรากฏว่าทางด้านผู้พิพากษาศาลยุติธรรมท่านมาช่วยงานเป็นท่านที่เกษียณแล้ว แล้วก็ถนัดงานอัยการก็มาจำนวนหนึ่ง ตุลาการศาลปกครองชุดแรกส่วนหนึ่งก็มาจากข้าราชการพลเรือนทั้ง มาจากนักวิชาการบ้าง เพราะฉะนั้นตรงนี้ก็มีข้อจำกัดในเรื่องคุณสมบัติที่กฎหมายกำหนดไว้ และก็การที่จะขณะนี้เราต้องการคนที่มีความรู้ความเข้าใจทั้งด้านกฎหมาย

ปกครองและการบริหารราชการแผ่นดิน ซึ่งกระผมคิดว่าอีกระยะเวลาหนึ่งเรื่องนี้ก็คงจะมี
การแก้ไขและแก้ไขหลายให้ดีขึ้นมา การเร่งเปิดศาลเร็วเกินกว่าความพร้อมในการพิจารณา
พิพากษาคดีให้เกิดความเที่ยงธรรมอย่างแท้จริงนี้ ก็เป็นที่กังขาของผู้บริหารของศาลนี้ด้วยเช่นกัน
นะครับ ก็พยายาม คำนึงการ โดยแก้ไขข้อจำกัดในเรื่องการฟ้องคดีเรื่องอะไร ซึ่งท่านได้
กรุณาชี้แนะไปแล้ว เพราะฉะนั้นคงมีกระผมก็กราบเรียนท่านว่าพยายามเร่งรัดดำเนินการ
อย่างเต็มที่นะครับ ก็จะได้เปิดศาลปกครองในส่วนภูมิภาคเพิ่มเติมครับ แล้วก็จะเอื้ออำนวย
ความสะดวกกับพี่น้องประชาชนอย่างที่ท่านได้กรุณาให้ชี้แนะมาครับ กราบขอบพระคุณ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายพิษณุ พัลณโชติ รองประธาน
วุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ครับ ก็เป็นอันจบระเถียววาระที่ ๑ เรื่องรับทราบรายงานการปฏิบัติงาน
ของศาลปกครองและสำนักงานศาลปกครอง ประจำปี ๒๕๕๓ ครับ ขอบพระคุณท่านกรรมาธิการ
และผู้เกี่ยวข้องทุกท่านครับ ขอขอบคุณครับ

ต่อไปในที่ประชุมจึงให้ทราบเรื่องที่ ๒ นะครับ ด้วยประธานสภาผู้แทนราษฎร
แจ้งว่าในคราวประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ ๒๐ (สมัยสามัญทั่วไป) วันพฤหัสบดีที่ ๒๕
เมษายน พ.ศ. ๒๕๕๕ ที่ประชุมได้พิจารณาและรับทราบรายงานผลการตรวจสอบและผล
การปฏิบัติหน้าที่ ข้าราชการสังกัดของคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ
ประจำปี ๒๕๕๔ ของสำนักงานคณะกรรมการ ป.ป.ช. ตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๓๐๑ (๕)
และพระราชบัญญัติ ประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริต
พ.ศ. ๒๕๕๒ มาตรา ๑๘ (๑) แล้ว จึงแจ้งให้ที่ประชุมรับทราบ

(ข) ประชุมรับทราบ

ระเถียววาระที่ ๒ รับทราบรายงานการประชุม ไม่มี

ต่อไปเป็นเรื่องด่วน เชิญท่านบัณฑิตรับ

ส่ง สำนักการประชาสัมพันธ์

สำนักงานเทศบาลเมืองสุพรรณบุรี
เลขที่ 2774
วันที่ 2 - มี.ค. 2545
เรื่อง

ନି. ଭବନ ୬ / ୬୬୬୬

วณิชฌา

ถนนเอกชัยใน กทม. ๑๐๗๐๐

WEYBURN 1966

เรื่อง ตั้งซ่อมกรมการสื่อสารวิสามัญ

ทราบเรียน ประธานวุฒิสภา

ตามที่ที่ประชุมผู้พิพากษา ได้มีมติตั้งนายธนินทร ศรีสุรพาทย์ สมาชิกซึ่งเป็นผู้แทนของ คณะกรรมาธิการการแปรรูปรัฐวิสาหกิจ เป็นกรรมาธิการวิสามัญในคณะกรรมการวิสามัญกิจการการวิเทศสถาน นั้น

เนื่องจาก นายณินทร ศรีสรพวง ได้ขอลาออกจากการเป็นกรรมการในคณะกรรมการ
การปรับปรุงวิสาหกิจ จึงเป็นอันพ้นจากตำแหน่งกรรมการตามข้อบังคับการประชุมสภา พ.ศ. ๒๕๖๑
ข้อ ๙๙ (๓) และพ้นจากการเป็นผู้แทนของคณะกรรมการสภากรรมการปรับปรุงวิสาหกิจในคณะกรรมการวิสาหกิจ
กิจการวิสาหกิจ และที่ประชุมคณะกรรมการสภากรรมการปรับปรุงวิสาหกิจ ได้มีมติเลือกนาย นายชิต พูลลาภ
มาดำรงตำแหน่งกรรมการวิสาหกิจผู้กิจการวิสาหกิจแทน

โดยข้อบังคับฯ ข้อ ๗๔ บัญญัติว่า “การตั้งกรรมการตามข้อ ๗๓ ให้ที่ประชุมวุฒิสภา ตั้งจากสมาชิกซึ่งเป็นผู้แทนของคณะกรรมการการศึกษาวิจัยประวัติศาสตร์ชาติไทย ๓๔ คน คณะละหนึ่งคน และเลขาธิการวุฒิสภา จำนวนนอกจากนี้ให้ที่ประชุมวุฒิสภาเลือกตั้งตามข้อ ๔๐” ประกอบด้วย ข้อบังคับฯ ข้อ ๗๔ บัญญัติว่า “ในกรณีนี้ตำแหน่งกรรมการในคณะกรรมการวิสามัญประจำวุฒิสภาคณะใดว่างลง ให้ประธานคณะกรรมการจัดการเลือกตั้งประธานวุฒิสภา เพื่อยกให้วุฒิสภาตั้งแทนตำแหน่งที่ว่าง สำหรับคณะกรรมการวิชาการวิสามัญหาตำแหน่งกรรมการในคณะใดว่างลง ประธานคณะกรรมการวิชาการวิสามัญจะแต่งตั้งประธานวุฒิสภา เพื่อยกให้วุฒิสภาตั้งแทนตำแหน่งที่ว่างหรือไม่ก็ได้”

ในการนี้ คณะกรรมการบริหารมหาวิทยาลัยการกุศลศึกษา จึงขอเสนอนายวิรัตน์ พูลลาภ สมาชิกซึ่งเป็น
ผู้แทนของคณะกรรมการการแปรรูปรัฐวิสาหกิจ ให้ที่ประชุมวุฒิสภามีมติตั้งเป็นกรรมาธิการวิสามัญกิจการ
วุฒิสภา

จึงกราบเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณานำเสนอที่ประชุมสภาสืบสวนต่อไป

ପଦ୍ମଶ୍ରୀ ଶ୍ରୀ ରାମକୃଷ୍ଣ ମିଶ୍ରଙ୍କ ଗ୍ରନ୍ଥମାଳା

(นายนิพนธ์ วิสิทธิ์ชัยพาณิชย์)

Legislative Institutional Repository of Thailand
ประธานคณะกรรมการข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา

Legislative Institutional Repository
 ประชามติคณะกรรมการวิสามัญพิจารณารวบรวม

สำเนากรรมการพิจารณา ๑

ଆମ ଓ ଗ୍ରାହକଙ୍କ ଉପକ୍ରମ ଓ ଗ୍ରାହକଙ୍କ ସେବା

ໂທ: ໐ ໒໑໔໔ ໙໕໓໐

นายนิพนธ์ วิชัยวุฒิสภาสตร์ (อ้างทอง) : กราบเรียนท่านประธานฯ ที่เคารพครับ เนื่องจากว่าวาระที่ ๑๒ นั้น เรื่อง การตั้งซ่อมกรรมธิการวิสามัญกิจการวุฒิสภา ซึ่งสืบเนื่องที่จะใช้เวลาเมื่อที่วุฒิสภาได้รับ ก็คงจะขอความกรุณาที่ประชุมครับว่า กรรมธิการวิสามัญกิจการวุฒิสภานี้มีจำนวน ๑ ตำแหน่ง เนื่องจากท่านอภิธร ศรีสุวรรณพงศ์ ตัวแทนกรรมธิการวุฒิสภาปฏิบัติภารกิจได้มอบหมายกรรมธิการสามัญคณะนั้น ทำให้ว่างลงและทางกรรมธิการวุฒิสภาแปรรูปรัฐวิสาหกิจนี้มันติดตั้ง นายวิจิต พูลสงวน เป็นแทน ในส่วนของกรรมธิการวิสามัญกิจการวุฒิสภา ใครจะขออนุญาตว่าวาระนี้ขึ้นมาพิจารณาก่อน ขอผู้รับรองครับ

(นายพิเชษฐ ยกมือขึ้นรับรอง)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายพิเชษฐ พัฒนโชติ รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ผู้รับรองถูกต้องนะครับ

นายนิพนธ์ วิชัยวุฒิสภาสตร์ (อ้างทอง) : ขอให้ที่ประชุมมีมติตั้งท่านวิจิต เป็นกรรมธิการวิสามัญ ในสัดส่วนของตัวแทนกรรมธิการวุฒิสภาแปรรูปรัฐวิสาหกิจครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายพิเชษฐ พัฒนโชติ รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : จะมีท่านสมาชิกฯ มีความเห็นเป็นอย่างอื่นไหมครับ

(ไม่มีสมาชิกฯ มีความเห็นเป็นอย่างอื่น)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายพิเชษฐ พัฒนโชติ รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ถ้าไม่มี ก็ถือว่าที่ประชุมรับรองการลาออกของท่านอภิธร ท่านสุนทร เชิญครับ

น.ส.สุนทร จินดาอินทร์ (กัมแพงเพชร) : กราบเรียนท่านประธานฯ ครับ สม สุนทร จินดาอินทร์ จากกัมแพงเพชรนะครับ ก็ผมสงสัยว่ารายงานของคณะกรรมการการอยู่ดีธรรมและสิทธิมนุษยชนนั้นครับ ฉบับเมื่อสักครู่นี้ครับ ข้อ ๕ นี้

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายพิเชษฐ พัฒนโชติ รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ท่านสุนทรครับ ก่อนถึงตรงนั้น ขอให้เรื่องนั้นจบก่อนได้ไหมครับ ผมกลัวคำถามที่ประชุมว่าจะมีผู้ใดมีความเห็นเป็นอย่างอื่นไหม ถ้าไม่มี ก็ถือว่าที่ประชุมรับรองการลาออกของท่านอภิธร และมีการเข้ามาในกรรมธิการคณะนี้ของท่านวิจิต พูลสงวนนะครับ ขอต้อนรับท่านก่อน เชิญท่านสุนทรครับ

นายสุนทร จินดาอินทร์ (กัมแพงเพชร) : คือรายงานที่ผมกล่าว เมื่อสักครู่นี้ครับ ข้อ ๕ คณะกรรมการการจิมสนธยรายงานนี้มาครับเพื่อให้ท่านให้คำแนะนำเชิงข้อสังเกตยังไม่ได้ผ่านครับ ถึงแม้ว่าเราให้ความเห็นมาแล้วอาจจะได้ส่งไปที่หน่วยงานที่เกี่ยวข้องนะครับ ขอบพระคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายพิเชฐ พัฒนโชติ รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ท่านสุนทรศรีรับ คือเนื่องจากอย่างนี้ เมื่อสักครู่นี้ทางท่านรองเลขาธิการฯ เขาหารือผมจนครบ เพราะว่าโดยวาระเราเ็นเรื่องของการรับทราบน่ะครับ แล้วก็ไม่รีบทำก็อยู่ดีที่จะส่งไปในหน่วยงานต่าง ๆ ผมก็เลยคิดว่าตรงนี้อ่านไปก่อนน่ะครับ แต่เป็นวาระรับทราบก่อนน่ะครับ ท่านสุนทรขอเป็นอย่างนั้นได้ไหมครับ ขอพระคุณครับ ท่านคำนวณ

นายคำนวณ ชโลธัมภ์ (สิงห์บุรี) : กราบเรียนท่านประธานฯ ครับ เมื่อสักครู่นี้ท่านประธานคณะกรรมการวิสามัญกิจการวุฒิสภาได้กรุณาเสนอเรื่องอื่น ๆ ในวาระที่ ๑๒ ขึ้นมาพิจารณา ผมขอกราบเรียนว่าเรื่อง ๑.๑ ก็ท่านเองเดียวกัน สันนิษต์เดียว เพราะว่าคราวที่แล้วท่านสมาชิกฯ ได้กรุณาซักถาม และมีประเด็นข่มขู่ผิดเดียว ส่วนหนึ่งที่กระผมเสนอขอขยายเวลาไว้ ๑ ปี ส่วนสมาชิกฯ นั้นบอกว่า ๖ เดือนได้ไหม แล้วท่านประธานฯ ก็ได้กรุณาว่าให้ผมไปทำรายงานมาว่า ที่แล้วทำอะไรไป และก็กำลังคิดจะทำอะไรต่อไปถึงขอเวลา ๑ ปี ปรากฏตามรายงาน ซึ่งกระผมได้กราบเรียนให้ท่านประธานฯ และท่านสมาชิกฯ ผู้มีเกียรติทุกท่านได้รับทราบแล้ว จึงขอความกรุณาเลื่อนระเบียบวาระที่ ๑.๑ ขึ้นมาพิจารณา สันนิษต์เดียวครับ ขอผู้รับรองด้วยครับ

(มีสมาชิกฯ ยกมือขึ้นรับรอง)

นายคำนวณ ชโลธัมภ์ (สิงห์บุรี) : ขอพระคุณมากครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายพิเชฐ พัฒนโชติ รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ท่านยื่นเป็นหนังสือให้สมาชิกฯ หรือแปล่ารับรายงานทั่วๆ

นายคำนวณ ชโลธัมภ์ (สิงห์บุรี) : มีทุกท่านแล้วครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายพิเชฐ พัฒนโชติ รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : พอที่ผมออกสารในระบอบวาระไม่มี ก็เลยถามดู

นายคำนวณ ชโลธัมภ์ (สิงห์บุรี) : ผมมอบให้ทุกท่านแล้วครับ ที่มาถึงข้อป็นก็มอบให้

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายพิเชฐ พัฒนโชติ รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ท่านแจกเองหรือครับ

นายคำนวณ ชโลธัมภ์ (สิงห์บุรี) : เจ้าหน้าที่แจกครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายพิเชฐ พัฒนโชติ รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ขอผ่านเป็นระเบียบไปได้ไหมครับว่า เมื่อท่านทำรายงานเสร็จแล้วก็ส่ง

มาที่สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา เป็นรายงานของคณะกรรมการฯ เขาก็จะบรรจุระเบียบวาระการประชุมให้ ด้านเป็นอย่างไรก็มีสื่อติดตามการประชุมทั้งที่แล้วขอให้ท่านได้แสดงเหตุผล สมาชิกาก็ได้ทราบ ท่านต้องแจกแจงระเบียบวาระออกไปถึงสมาชิก ก่อน เมื่อเราแจกแจงระเบียบวาระท่านสมาชิก ก็ได้ไปถามว่าในวาระครั้งนี้ ผมไม่ชัดเจนนะครับที่จะขอให้เลื่อนระเบียบวาระที่ ๑.๑ ขึ้นมา แต่เมื่อสักครู่นี้ถามทางรองเลขาฯ ก็ยังไม่ได้เป็นวาระที่จะต้องส่งเอกสารไปพร้อมระเบียบวาระการประชุมเพื่อสมาชิก ได้ศึกษาแล้วถึงจะลงมติ ผมขออย่างนี้ได้ไหมครับท่านคณบดี เพื่อให้เป็นไปตามการทำงานอย่างนี้ ระเบียบวาระมี แต่เอกสารที่ส่งไปให้สมาชิก หรือระเบียบวาระยังไม่ทัน ในเอกสารที่อยู่ในมือผมก็ไม่มี ผมถึงถามว่าเมื่อจะรายงานก็ต้องบอกสารที่จะรายงานให้ที่ประชุมทราบ จะหมดในวันพฤหัสบดีให้ใหม่ครับ ถ้าอย่างนั้นผมขออย่างนี้ วันพฤหัสบดีเป็นวันสุดท้าย ท่านส่งก่อน แล้ววันพฤหัสบดีเราประชุมครบถ้วนของเป็นวาระอื่น ๆ ของกระชั้นขึ้นมา แล้วเอาเรื่องขึ้นมาก็มาพิจารณา ผมก็คิดว่าคงจะไม่ว่ามีปัญหาได้ไหมครับท่านคณบดี

นายคณบดี จ.โกวิท (สิงห์บุรี) : ได้ครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายพิษณุ พัฒนโชติ รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ขอบทไมยากครับ ท่านประธานครับ

นายนิพนธ์ วิชัยวุฒิสภา (อ่างทอง) : กราบเรียนท่านประธานฯ ที่เคารพครับ เนื่องจากระเบียบวาระที่ ๔ เรื่องที่คณะกรรมการพิจารณาเสร็จแล้ว มีความสำคัญอย่างยิ่งต่อการตัดสินใจของรัฐบาล แล้วรายงานการศึกษาโครงสร้างโรงไฟฟ้าพลังความร้อนถ่านหินจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ เป็นรายงานที่จะเป็นผลงานของวุฒิสภา ถ้าจะจบระเบียบวาระที่ ๔ ขึ้นมาพิจารณาก่อน ในเรื่องนี้ เพื่อให้เสร็จในเวลาที่เหมาะสมก่อนที่รัฐบาลจะตัดสินใจที่จะประกาศ อันนี้จะเป็นส่วนหนึ่งของผลงานในการทำงานของวุฒิสภา ซึ่งจะมีประโยชน์ต่อการที่รัฐบาลจะวินิจฉัยอย่างใดอย่างหนึ่งออกไปนะครับ จะขอเสนอเรื่องนี้ขึ้นพิจารณาที่นัดถัดต่อไปก่อนวาระจากระเบียบวาระที่ ๔ ขึ้นมาของผู้รับของครับ

(มีสมาชิกฯ ยกร่างขึ้นรับรอง)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายพิษณุ พัฒนโชติ รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : มีผู้รับรองถูกต้องนะครับ มีสมาชิกฯ เห็นชอบอย่างอื่นไหมครับ ท่านกษัตริย์

Legislative Institutional Repository of Thailand

นายอนันต์ ศรีสรพงศ์ (ราชบุรี) : กราบเรียนท่านประธานฯ ครับ ตามที่คณบดีพนธ์ให้ขอเลื่อนระเบียบวาระที่ ๔ ขึ้นมา ตอนนี้เป็นระเบียบวาระการประชุม

เราพิจารณาระเบียบวาระที่ ๑ เสร็จ ระเบียบวาระที่ ๒ เรื่อง รับรองรายงานการประชุมก็ไม่มี
ระเบียบวาระที่ ๓ กระทั่งถาม ก็ไม่มี ก็เข้าสู่ระเบียบวาระที่ ๔ อยู่แล้ว จะขอเลื่อนขึ้นมา
ทำไมครับท่านประธานฯ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายพิเชฐ พัฒนโชติ รองประธาน
วุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : มีเรื่องด่วนก็คือ ร่างพระราชบัญญัติธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์
ซึ่งคณะกรรมการร่วมกันพิจารณาเสร็จแล้ว มีเรื่องด่วนเรื่องนี้อยู่ เสร็จแล้วหลังจากนั้นก็
เรื่องระเบียบวาระที่ ๑ กระทั่งถาม ไม่มี แล้วก็จะระเบียบวาระที่ ๔ ที่นี้ก่อนที่จะพิจารณาเรื่องด่วน
ร่างพระราชบัญญัติธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์

นายณัฏฐพร ศรีสรรพางค์ (ราชบุรี) : ท่านประธานฯ ครับ ผมไม่คิดใจ
ครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายพิเชฐ พัฒนโชติ รองประธาน
วุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ไม่คิดใจอะไรครับ ตัวอย่างนั้นก็ถือว่าที่ประชุมเห็นชอบกับข้อเสนอ
ของท่านนิพนธ์ ที่จะนำระเบียบวาระที่ ๔ เรื่องที่คณะกรรมการพิจารณาเสร็จแล้ว รายงาน
การพิจารณาที่สภาโครงการก่อสร้างโรงไฟฟ้าพลังงานความร้อนจากถ่านหิน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์
ส่วนที่ ๒ ซึ่งคณะกรรมการสิ่งแวดล้อม พิจารณาเสร็จแล้ว

รายงานการพิจารณาศึกษา
ของ
คณะกรรมการสิทธิการสิ่งแวดล้อม
วุฒิสภา

เรื่อง

โครงการก่อสร้างโรงไฟฟ้าพลังงานความร้อนจากถ่านหิน

จังหวัดประจวบคีรีขันธ์

ส่วนที่ ๒

สำนักกรรมการสิทธิการ ๑

สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา

(สำเนา)

ที่ สว ๐๐๐๙/ (ว ๓๙)

วุฒิสภา

ถนนปทุมทองใน กทม. ๑๐๓๐๐

๑๙ เมษายน ๒๕๕๕

เรื่อง รายงานการพิจารณาศึกษาโครงการก่อสร้างโรงไฟฟ้าพลังงานความร้อนจากถ่านหิน
จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ส่วนที่ ๒

กราบเรียน ประธานวุฒิสภา

สิ่งที่ส่งมาด้วย รายงานการพิจารณาศึกษาโครงการก่อสร้างโรงไฟฟ้าพลังงานความร้อนจากถ่านหิน
จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ส่วนที่ ๒ จำนวน ๑ ชุด

สืบเนื่องจากคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมตามข้อบังคับการประชุมวุฒิสภา พ.ศ. ๒๕๔๑ ได้พิจารณาเรื่องร้องเรียนจากราษฎรเกี่ยวกับโครงการก่อสร้างโรงไฟฟ้าพลังงานความร้อนจากถ่านหิน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ และในคราวประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๑๕ (สมัยสามัญทั่วไป) วันศุกร์ที่ ๑๙ พฤษภาคม ๒๕๕๔ ที่ประชุมได้มีมติรับทราบรายงานผลการพิจารณาของคณะกรรมการธิการ ต่อมาที่ประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๕ (สมัยสามัญนิติบัญญัติ) วันศุกร์ที่ ๑๗ สิงหาคม ๒๕๕๔ ได้ลงมติ ตั้งคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมขึ้นใหม่ ตามข้อบังคับการประชุมวุฒิสภา พ.ศ. ๒๕๔๔ ข้อ ๗๕ ซึ่งกรรมาธิการคณะนี้ ประกอบด้วย

๑. นายพนัส ทิสเนียนนท์
๒. พลเอก ทาญ สีนานนท์
๓. นายไสว พรหมเกษ
๔. นายนิวัฒน์ พันธุ์
๕. นายจรูญ สังปะภากร
๖. พลตำรวจโท ชูชาติ ทิศนเสถียร
๗. นายทองใบ ทองเปาดี
๘. นางเพ็ญศักดิ์ จักจุจินดา
๙. นายมนัส รุ่งเรือง
๑๐. นายวีรวัธ สิทธิธรรม
๑๑. พลตำรวจเอก สวัสดิ์ อมรวิวัฒน์
๑๒. นายอนันต์ ผลอำมร
๑๓. นายสุทนต์ พันธุ์ สงวนเสริมศรี

ประธานคณะกรรมการ

ประธานที่ปรึกษาคณะกรรมการ

รองประธานคณะกรรมการ คนที่หนึ่ง

รองประธานคณะกรรมการ คนที่สอง

Legislative Institutional Repository of Thailand

- ๒ -

๑๔. นางแก้วสรร อติโพธิ์

เลขาธิการคณะกรรมการการ

๑๕. นายเดียนใจ ดีเทศน์

รองเลขาธิการคณะกรรมการการ

และโฆษกคณะกรรมการการ

อนึ่ง นายธีรวัชร อภิธรรม ได้ขอลาออกจากการเป็นกรรมาธิการ ตั้งแต่วันที่ ๑๓ มีนาคม ๒๕๕๕ และในคราวประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๑๐ (สมัยสามัญทั่วไป) วันที่ ๒๒ มีนาคม ๒๕๕๕ ที่ประชุมได้ลงมติตั้งนายสนธิ์ กุศลเจริญ เป็นกรรมาธิการสามัญในคณะกรรมการการสิ่งแวดล้อมแทนตำแหน่งที่ว่าง

บัดนี้ คณะกรรมการการได้พิจารณาศึกษาเพิ่มเติมข้อมูลในส่วนต่าง ๆ ของโครงการก่อสร้างโรงไฟฟ้าพลังงานลม เหมืองถ่านหิน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ เสร็จเรียบร้อยแล้ว

จึงกราบเรียนมาเพื่อให้โปรดนำเสนอรายงานของคณะกรรมการการสิ่งแวดล้อมที่ประชุมวุฒิสภา เพื่อพิจารณาต่อไป

ขอแสดงความนับถืออย่างสูง

(ลงชื่อ) พันธิ์ ทศนิยานนท์

(นายพันธิ์ ทศนิยานนท์)

ประธานคณะกรรมการการสิ่งแวดล้อม

วุฒิสภา

สำเนาถูกต้อง

(นางนงนุช สุทธนันท์)

ผู้อำนวยการกลุ่มงานคณะกรรมการการสิ่งแวดล้อม

สำนักการการการ ๑

สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา

สำนักการการการ ๑

โทร. ๐ ๒๒๐๔'๙ ๑๕๗๗ , ๐ ๒๒๐๔'๙ ๑๗๓๕

โทรสาร ๐ ๒๒๐๔'๙ ๑๗๓๕

จุฬารัตน์ พิมพ์

นพเก้า ทาน

LIRT

Legislative Institutional Repository of Thailand

สารบัญ

	หน้า
รายงานของคณะกรรมการสิทธิการสิ่งแวดล้อม	(๑)
การดำเนินงานของคณะกรรมการ	(๑)
ผลการพิจารณาศึกษา	(๒)
รายงานการศึกษาข้อสัญญาโครงการผลิตไฟฟ้าเอกชนบ้านกรวด-บ่อนอก จังหวัดประจวบคีรีขันธ์	๑
๑. โครงสร้างสัญญา	๑
๒. การได้มาซึ่งคู่สัญญา	๒
๓. การบริหารสัญญา	๓
๔. ความเห็นของคณะกรรมการ	๔
๕. วิเคราะห์ข้อสัญญาให้เอกชนผลิตกระแสไฟฟ้า	๙
บทวิเคราะห์ ประเด็นปัญหาข้อกฎหมายของสัญญาซื้อขายไฟฟ้าระหว่าง การไฟฟ้าฝ่ายผลิตแห่งประเทศไทยกับบริษัทผู้ผลิตไฟฟ้าเอกชน โครงการก่อสร้างโรงไฟฟ้าพลังงานความร้อนจากถ่านหิน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์	๑๑
๑. ความนำ	๑๓
๒. ข้อเท็จจริงเกี่ยวกับการดำเนินโครงการตามสัญญา	๑๔
๓. ประเด็นข้อกฎหมายที่สำคัญ	๒๕
๔. ผลการพิจารณา	๒๕
๕. ข้อเสนอแนะและข้อเสนอแนะ	๓๑

LIRT

รายงานของคณะกรรมการการสิ่งแวดล้อม

ส่วนที่ ๒

สืบเนื่องจากคณะกรรมการการสิ่งแวดล้อมตามข้อบังคับการประชุมวุฒิสภา พ.ศ. ๒๕๔๑ ได้พิจารณาเรื่องร้องเรียนจากรายการเกี่ยวกับโครงการก่อสร้างโรงไฟฟ้าพลังงานความร้อนจากถ่านหิน จังหวัดระยองศรีจันทร์ และในคราวประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๑๕ (สมัยสามัญทั่วไป) วันที่ ๑๖ พฤษภาคม ๒๕๔๑ ที่ประชุมได้มีมติรับทราบรายงานผลการพิจารณาศึกษาของคณะกรรมการการ ต่อมาที่ประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๕ (สมัยสามัญนิติบัญญัติ) วันที่ ๑๙ สิงหาคม ๒๕๔๑ ได้ลงมติตั้งคณะกรรมการการสิ่งแวดล้อมขึ้นใหม่ ตามข้อบังคับการประชุมวุฒิสภา พ.ศ. ๒๕๔๑ ข้อ ๓๕ คณะกรรมการการจึงได้พิจารณาศึกษาเพิ่มเติมข้อมูลและข้อเท็จจริงในประเด็นต่าง ๆ เกี่ยวกับข้อสัญญาของโครงการก่อสร้างโรงไฟฟ้าพลังงานความร้อนจากถ่านหิน จังหวัดระยองศรีจันทร์

บัดนี้ คณะกรรมการการได้พิจารณาศึกษาเรื่องดังกล่าวเสร็จเรียบร้อยแล้ว จึงขอรายงานผลการพิจารณาศึกษาต่อวุฒิสภา ตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๔๐ มาตรา ๑๖๗ และข้อบังคับการประชุมวุฒิสภา พ.ศ. ๒๕๔๑ ข้อ ๙๐ ดังนี้

๑. การดำเนินงานของคณะกรรมการการ

คณะกรรมการการได้ดำเนินการ ดังนี้

๑.๑. หน่วยงานและผู้ที่เกี่ยวข้องได้เชิญมาให้ข้อมูล ข้อเท็จจริง และแสดงความคิดเห็นประกอบการพิจารณาของคณะกรรมการการเพิ่มเติม คือ

สำนักนายกรัฐมนตรี

การไฟฟ้าฝ่ายผลิตแห่งประเทศไทย

๑. นายรัตนพงษ์ ชงดาภิัง	ผู้ช่วยผู้อำนวยการจัดซื้อไฟฟ้า
๒. ร้อยโท หักเย็น สัมสุวรรณ	ผู้อำนวยการฝ่ายกฎหมาย
๓. นางวาสนา ดันติยานนท์	วิศวกร ระดับ ๑๐
๔. นางจรัสวรรณ กุสุวรรณ	วิทยากร ระดับ ๑๐
๕. นางสาวปราณี ตั้งเสรี	นิติกร ระดับ ๙

(๒)

๑.๒ ในการดำเนินการพิจารณาศึกษาของคณะกรรมการอธิการ นอกจากจะได้เชิญบุคคลที่เกี่ยวข้องมาให้ข้อมูล ข้อเท็จจริง และความคิดเห็นแล้ว คณะกรรมการอธิการยังได้ศึกษาจากเอกสารและวิเคราะห์ข้อมูลต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องเพื่อให้ได้มาซึ่งรายละเอียดที่สมบูรณ์ที่สุดเท่าที่จะกระทำได้

๒. ผลการพิจารณาศึกษา

คณะกรรมการอธิการขอเสนอรายงานการพิจารณาศึกษาโครงการก่อสร้างโรงไฟฟ้าพลังความร้อนจากถ่านหิน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ โดยมีรายละเอียดตามรายงานท้ายนี้เพื่อให้วุฒิสภาได้โปรดพิจารณา หากวุฒิสภาให้ความเห็นชอบด้วยกับผลการพิจารณาศึกษาและข้อเสนอแนะของคณะกรรมการอธิการ ขอได้โปรดแจ้งไปยังคณะรัฐมนตรีเพื่อพิจารณาตามแต่จะเห็นสมควรต่อไป

(นายแก้วสรร อติโพธิ์)

เลขาธิการคณะกรรมการการเลือกตั้ง

วุฒิสภา

Legislative Institutional Repository of Thailand

รายงานการศึกษาข้อบัญญัติโครงการผลิตไฟฟ้าเอกชน บ้านกุด – ป่อนอก จังหวัดประจวบคีรีขันธ์

โครงการสร้างเอกชนผลิตไฟฟ้านี้ เกิดจากสภาพเศรษฐกิจฟองสบู่ที่ปรากฏอัตรากาใช้ไฟฟ้าพุ่งขึ้นสูงอย่างรวดเร็ว จนเกิดเป็นประมาณการว่าประเทศต้องเพิ่มโรงไฟฟ้าใหม่โดยด่วน และด้วยเหตุที่ข้างกัน กฟผ. มีภาระเงินกู้เต็มเขตนานแล้ว ครม. ในปี ๒๕๓๕ จึงมีมติรับหลักการตามข้อเสนอของ กพร. (คณะกรรมการพลังงานแห่งชาติ) ให้ว่าจ้างเอกชนเข้ามาผลิตไฟฟ้าให้แก่ กฟผ. ในลักษณะสัญญา BOO คือรับก่อสร้าง รับเป็นเจ้าของ และรับดำเนินการผลิตไฟฟ้าด้วยตนเองทั้งหมด

กฟผ. ได้รับแนวทางนี้ไปดำเนินการภายใต้กำกับของ กพร. ซึ่งตั้งคณะกรรมการขึ้นรับผิดชอบโดยเฉพาะ: ปรากฏว่าดำเนินการลุกล่งไปโดยลำดับดังนี้

๑. “โครงสร้างสัญญา”

กฟผ. ได้ให้บริษัทที่ปรึกษาสร้างโครงสร้างสัญญาเบื้องต้น หรือสัญญาแม่บทขึ้น โดยมีโครงสร้างหลักดังนี้

๑.๑) ความเสี่ยงในด้านปริมาณการใช้ไฟฟ้า ให้ กฟผ. รับไปทั้งหมด โดยต้องชำระค่าความพร้อมจ่ายเป็นจำนวนเต็มตามสัญญาที่กำหนด ตามเงื่อนไขเวลาที่แน่นอน ไม่ว่าจะมีการใช้ไฟฟ้าจริงหรือไม่ก็ตาม ค่าความพร้อมจ่ายนี้ให้รวมถึง ทั้งค่าลงทุนจริง, ค่าดอกเบี้ยเงินกู้, และค่าดำเนินการทั้งหมด

๑.๒) ความเสี่ยงในด้านราคาเชื้อเพลิง ให้ กฟผ. รับไปทั้งหมด หากมีการซื้อไฟฟ้าจริงเมื่อใด ก็ให้ กฟผ. ชำระ ค่าถ่านหินที่ใช้จริง ให้แก่เอกชนตามราคาอ้างอิงถึงวันนัดไว้

๑.๓) ความเสี่ยงในด้านอัตราแลกเปลี่ยน ได้กำหนดค่าความพร้อมจ่ายให้เป็นเงินบาทและไม่มี ข้อสัญญากำหนดถึงปัญหาอัตราแลกเปลี่ยนไว้เลย แต่ทว่าเกิดวิกฤตเงินบาทแล้ว บริษัทจึงเรียกร้องตามมาถึงกฟผ. ให้คิดอัตราอัตราให้แก่ตนโดยอ้างว่า เป็นเหตุสุดวิสัยอันเกิดขึ้นจากเหตุรัฐที่ปล่อยค่าเงินบาทลอยตัว ตามสัญญาต้องให้ฝ่าย กฟผ. เป็นผู้รับผิดชอบ

เมื่อได้รู้คำร้องดังกล่าวทาง กพร. ก็ได้ผลักดันเรื่องเข้า ครม. จนได้รับมติให้ปรับค่าตอบแทนแก่บริษัทได้ ซึ่ง กฟผ. ก็ได้เจรจากับคู่สัญญาจนแก้ไขเพิ่มเติมได้ว่า สำหรับค่าเงินที่ลดลงระหว่าง ๒๕๒ บาท ถึง ๒๓ บาทนั้น ไม่เป็นสิทธิในความเสี่ยงส่วนนี้ไป เงินไปจากนั้นนับแต่บาทที่

๒๕ ก็ให้ กฟผ. รับเองทั้งสิ้นเมื่อคำนวณเป็นเม็ดเงินจริงตลอดสัญญา ๒๕ ปีแล้ว แต่เฉพาะในบางปีที่รัฐต้องจ่ายเพิ่มนั้น คิดเป็นเงินรวมตลอดอายุสัญญาบาทละ ๑,๐๕๙ ล้านบาท (สัญญาหินภุค) และ ๑,๙๕๑ ล้านบาท (สัญญาบ่อนอก)

โดยโครงสร้างทั้งสามข้อที่กล่าวมาทั้งหมดนี้ บริษัทจึงไม่แบกรับความเสี่ยงใดๆทั้งสิ้น ลงทุนแล้วก็จะได้กลับคืนตามวันเวลาและจำนวนที่กำหนด หากไม่มีการแข่งราคาในชั้นเสนอตัวเข้ามามากนัก บริษัทก็มีโอกาสคิดกำไรเจอไว้ในค่าความพร้อมจ่ายได้เป็นเบื้องต้นอยู่แล้ว หากภายหลังการบริหารงานดี ลดค่าลงทุนและค่าดำเนินการลงได้อีก ก็จะทำให้เพิ่มขึ้นอีก จนทำให้พิจารณาเห็นว่าสัญญานี้เป็นสัญญาที่ประกันกำไรให้แก่บริษัทตั้งแต่ต้นมือเลยทีเดียว และในทางกลับกันก็จะเห็นได้ว่าประชาชนจะไม่ได้ประโยชน์จากประสิทธิภาพในการทำงานของภาคเอกชนเลย เพราะมิได้มีการแข่งขันราคากันแต่อย่างใด บริหารลดต้นทุนได้เท่าใด ก็จะเป็นกำไรของบริษัทเพียงฝ่ายเดียวเท่านั้น สัญญานี้จึงเป็นสัญญาแบ่งประโยชน์จากการผูกขาดให้แก่เอกชนเท่านั้นเอง

๒. “การได้มาซึ่งคู่สัญญา”

กฟผ. ได้กล่าวอ้างว่าสัญญาเช่นนี้ได้มาจากการเปิดประมูล จึงมีการแข่งขันราคาเป็นประโยชน์กับผู้บริโภคมาแต่ต้นแล้ว ซึ่งจากการสอบถามกับข้อมูลที่เกี่ยวข้องดังนี้

๒.๑) การแข่งขันที่เกิดขึ้น โครงการโรงไฟฟ้าบ้านภุค และบ่อนอกนี้ รวมอยู่ในการประกวดราคาโครงการแหล่งไฟฟ้าตะวันตก (สถานที่ที่กำหนดให้เสนอเป็นที่ตั้งได้ คือ บริเวณศรีจันทร์, เพชรบุรี, ราชบุรี, สมุทรสาครและสมุทรสงคราม) มีผู้เสนอโครงการ ๑๙ ราย มีข้อเสนอด้านเชื้อเพลิงที่แตกต่างกันทั้ง ก๊าซธรรมชาติและถ่านหิน ให้เกณฑ์คัดเลือกหลายเกณฑ์ประกอบกัน

๒.๒) ไฟฟ้าราคาถูก? สำหรับราคาที่ได้มาจริงนั้น กฟผ. อ้างว่าถูกกว่า กฟผ. มากทาง กฟผ. เองชี้แจงกับคณะกรรมการอีกว่า “อยู่ในคิตราที่พอรับได้” เท่านั้น เกณฑ์ในการวิเคราะห์ของทั้งฝ่ายจะเป็นเช่นใดแตกต่างกันตรงจุดไหน ประชาชนได้ค่าไฟฟ้าที่ถูกลงจริงหรือไม่ ก็เป็นข้อที่จะต้องเข้าถึงข้อมูลเพื่อศึกษาโดยลึกซึ้งกว่านี้

๒.๓) การตรวจสอบ ต่อปัญหาการตรวจสอบโครงการและร่างสัญญานั้น ได้พบว่าโครงการนี้เป็นผ่านการตรวจสอบตามกฎหมายว่าด้วยการให้เอกชนร่วมลงทุนหรือดำเนินการของรัฐ เหตุเพราะ กฟผ. ได้รับคำขอเป็นความเห็นจากคณะกรรมการการกฤษฎีกาว่า โครงการเช่นนี้ไม่อยู่ในบังคับของกฎหมาย เพราะเป็นเช่นสัญญาซื้อขายและจ้างเหมาทำไปเท่านั้น ในส่วนตัว

ร่างสัญญานั้น ข้อการได้ตรวจลบล้าง แต่ก็จำกัดเฉพาะการทวงในกรอบเทคนิคทางกฎหมายเท่านั้น

๒.๔) การลงนามในสัญญา หลังจากโครงการได้รับการคัดเลือกเมื่อ ปี ๒๕๓๙ ก็ได้เกิดวิกฤตเศรษฐกิจขึ้นในปี ๒๕๔๐ ทาง สทท.ได้เร่งรัดขอมติ ครม.ให้มีการปรับอัตราค่าตอบแทนแก่บริษัทเอกชนทั้งหมดก่อน โดยอ้างความเห็นของคณะกรรมการกฤษฎีกาเป็นฐาน จากนั้นจึงเร่งให้ทาง กฟผ. ลงนามในสัญญาป้อนอกที่ค้างอยู่ต่อไปอีก ทั้งนี้โดยอธิบายว่าต้องเร่งผูกพันเสียแต่โดยเร็ว ไม่ควรปล่อยให้ความไม่แน่นอนจากวิกฤตเศรษฐกิจกระทบต่อการลงทุนของเอกชน

๓.การบริหารสัญญา

ตามสัญญาในโครงการนี้ ฝ่ายเอกชนมีหน้าที่ ออกแบบ,ขอใบอนุญาตอันจำเป็น,รวบรวมและแสวงหาหลักฐานแหล่งเงินทุน ตามกำหนดเวลาที่ระบุไว้ชัดเจน จะเลื่อนไปได้ก็แต่เฉพาะเป็นเหตุสุดวิสัยจากภาครัฐเท่านั้น โดยมีกำหนดแล้วเสร็จพร้อมจ่ายได้ในปี ๒๕๔๕ แต่มาจนปัจจุบันนี้ก็ได้มีการขอข延เส้นกำหนดดังกล่าวไปแล้วสัญญาละ ๓-๔ ครั้งด้วยกัน โดยกำหนดให้ กฟผ.ต้องจ่ายค่าพร้อมจ่ายเพิ่มขึ้นตามได้ว่าเป็นวงกว้างดังนี้

โครงการหินกรูด เลื่อน ๔ ครั้งรวมเวลาที่เลื่อน ๕๑ เดือน จนมีกำหนดสำเร็จวันที่ ๑ มกราคม ๒๕๔๙ และเพิ่มค่าพร้อมจ่ายให้สามครั้ง กึ่ง

เดือนครั้งที่ ๑ ปี ๒๕๓๖ เลื่อนให้ ๒ เดือน ตามคำขอของบริษัทอ้างว่าการปล่อยค่าเงินบาทลอยตัวเป็น เหตุสุดวิสัยจากภาครัฐ ครั้งนี้ไม่มีการเพิ่มค่าความพร้อมจ่ายนี้ทั้งจากการเลื่อน แต่ได้เพิ่มให้เนื่องจากค่าเงินบาทตกต่ำ

เลื่อนครั้งที่ ๒ ปี ๒๕๓๗ เลื่อนให้ ๑๓ เดือน บริษัทอ้างว่าการพิจารณารายงานวิเคราะห์ผลกระทบ ของสำนักงานนโยบายและแผนสิ่งแวดล้อมล่าช้า ถือเป็นเหตุสุดวิสัยจากภาครัฐ จึงรทเลื่อนเวลาและเพิ่มค่าพร้อมจ่ายตามสัญญา กฟผ.ไม่รับพิจารณาตามเหตุผลที่อ้าง แต่เห็นว่าเนื่องจากปริมาณการใช้ไฟฟ้าตกต่ำลงมาก ทำให้ไม่มีความจำเป็นเร่งด่วนที่จะต้องใช้ไฟฟ้าตามที่กำหนด จึงควรเลื่อนเวลาพร้อมจ่ายออกไป

เวลาที่ได้นี้ กฟผ.อธิบายว่าทำให้ทาง กฟผ.ชะลอเวลาการจ่ายค่าความพร้อมจ่ายไปได้ถึง ๑๓ เดือน ซึ่งถ้าต้องจ่ายตามกำหนดแล้ว ก็ไม่ทราบว่าจะนำไฟฟ้าที่ได้ไปขายใคร เนื่องจากอัตราการใช้ไฟฟ้าลดลง มีไฟฟ้าสำรองของ กฟผ.คงเหลืออยู่มาก การเลื่อนเวลาออกไปจึงเป็นการประนีประนอมกับ กฟผ. ไปในตัว ขณะเดียวกันก็ทำให้ฝ่ายเอกชนต้องเสียหายนองทุนแล้วก็ไม่ได้เงินชดเชยตามกำหนด ครกนี้จึงต้องให้ค่าเสียหายแก่เอกชนจากการเลื่อนเวลาครั้งนี้ด้วย ซึ่งก็ได้เจรจาตกลงเพิ่มค่าความพร้อมจ่ายให้แก่เอกชนอีก ๓๖๖ ล้านบาท

เดือนครั้งที่ ๓ ปี ๒๕๕๒ เลื่อนให้ ๑๒ เดือน บริษัทขอมาอีกโดยอ้างว่ากรมโยธาธิการขอใบอนุญาตล่าช้า กฟผ. ไม่รับพิจารณาตามเหตุผลที่อ้าง แต่เจรจาจนเลื่อนให้อีก ๑๒ เดือน และเพิ่มค่าพร้อมจ่ายให้ร้อยละ ๓ โดยเหตุผลทั้งนี้ของเดิมเกี่ยวกับการเลื่อนครั้งที่ ๒

เดือนครั้งที่ ๔ ปี ๒๕๕๔ เลื่อนให้ ๒๔ เดือนเพิ่มค่าความพร้อมจ่ายให้ร้อยละ ๒.๑๑ การเลื่อนครั้งนี้บริษัทขอมาอีกโดยอ้างว่าได้ใบอนุญาตล่าช้า เพราะการจัดประชาพิจารณ์ กฟผ. ไม่รับพิจารณาตามเหตุผลที่อ้าง แต่เจรจาและแก้ไขสัญญาให้เลื่อนได้โดยเพิ่มค่าพร้อมจ่ายอีก โดยเหตุผลทั้งนี้ของเดิมกับครั้งก่อน

โครงการบ่อนอก เลื่อนให้ ๓ ครั้ง รวมเวลาที่เลื่อนให้ ๓๖ เดือน จนมีกำหนดล่าสุดคือ ๑ เมษายน ๒๕๕๘ ได้เพิ่มค่าพร้อมจ่ายให้บริษัททั้ง ๓ ครั้ง

ครั้งแรกเลื่อนในปี ๒๕๔๒ รวม ๑๒ เดือน โดยการเชิญมาปรึกษาตามข้อตกลงกับรัฐมนตรีผู้ดูแล ครั้งที่ ๒ ในปี ๒๕๔๓ เลื่อนไป ๑๒ เดือน บริษัทขอมาโดยอ้างความล่าช้าจากการจัดประชาพิจารณ์ แต่ กฟผ. ตกลงให้เลื่อนโดยเหตุไฟฟ้าสำรองมีสั้นเหลือ ครั้งที่สามในปี ๒๕๔๔ เลื่อนไป ๑๒ เดือน บริษัทขอมาโดยอ้างประชาพิจารณ์อีก แต่ กฟผ. ให้โดยเหตุไฟฟ้าสำรองสั้นเหลืออีกเช่นกัน

ลักษณะทั่วไปที่ปรากฏในการเลื่อนกำหนดพร้อมจ่าย การเลื่อนกำหนดที่กล่าวมาทั้งหมดนี้ มีข้อเท็จจริงสำคัญคือ

- เป็นการเลื่อนโดยผู้สัญญาตกลงกันใหม่ทั้งสิ้น แม้ส่วนใหญ่บริษัทจะเริ่มขอมาก่อน โดยอ้างสิทธิตามสัญญาว่าเป็นเหตุขัดข้องจากภาครัฐก็ตาม แต่ กฟผ. จะไม่รับพิจารณาและเจรจาตกลงให้เลื่อนโดยเหตุไฟฟ้าสำรองสั้นเหลือทุกครั้งไป
- การเลื่อนทั้ง ๗ ครั้ง บริษัทได้เพิ่มค่าความพร้อมจ่ายเสมอ ในเจ็ด ครั้งนี้ไม่มีครั้งใดเพิ่มให้ในนามของการปรับค่าเงินบาท อีกหกครั้งที่เหลืออธิบายว่าเป็น "ค่าเวลา" ที่ต้องยอมเสีย เพื่อจะได้ไม่ต้องถูกบังคับจ่ายสำหรับไฟฟ้าที่ไม่มีเวลาจำเป็นต้องใช้
- พื้นฐานอำนาจที่ กฟผ. ใช้ตกลงเลื่อนเวลา คือมติคณะรัฐมนตรีที่มาจากข้อเสนอของ กพร. ตามการผลักดันของ สทพ. ให้พยายามเลื่อนเวลารับซื้อไฟฟ้าออกไปเนื่องจากเศรษฐกิจตกต่ำ ตามมติคณะรัฐมนตรีในปี ๒๕๔๐ และ ๒๕๔๒ โดยลำดับ แต่มีข้อน่าสังเกตว่ามติคณะรัฐมนตรีดังกล่าวมิได้มีสาระครอบคลุมถึงการเจรจาเพิ่มค่าความพร้อมจ่ายแต่อย่างใด กฟผ. ได้เจรจาไปภายใต้การกำกับดูแลของอนุกรรมการ จาก กพร. เท่านั้น
- เหตุการณ์ของโรงไฟฟ้าบ่อนอกนั้น จากการที่ กพร. ได้มีมติและจอนุมัติ คณะรัฐมนตรีในคราวเดียวกัน ในปี ๒๕๔๐ ว่า เนื่องจากวิกฤตเศรษฐกิจให้ปรับค่าเงินบาท

๕.

ในสัญญาได้ สัญญาโดยยังมีได้ลงนามทำให้ส่งลงนาม พร้อมทั้งให้เลื่อนกำหนดรับซื้อไฟฟ้าที่มิจำเป็นด้วย มตินี้ยังผลให้โครงการบ่อนอกซึ่งยังมิได้ลงนามในขณะนั้น ได้มีเอกสารลงนามตามไปด้วย และเพิ่มค่าเงินให้ด้วยในร่างสัญญานั้น จากนั้นเมื่อส่งนามแล้วเข้าไป ๖.๖1 ก็ยึดกำหนดเวลาให้และเพิ่มค่าพร้อมจ่ายให้ตามไป อีกสภาพเช่นนี้ทำให้เป็นที่วิพากษ์วิจารณ์อย่างหนักว่า สทช.และ กพข. รู้ตัวว่าโครงการบ่อนอกนี้จะต้องได้ปรับค่าเงินบาท และถ้าลงนามแล้วก็ต้องเลื่อนกำหนดพร้อมจ่ายออกไปเพราะความต้องการไฟฟ้าของประเทศลดลงมาก โดยเมื่อเลื่อนแล้วก็จะต้องเพิ่มค่าพร้อมจ่ายตามให้ไปอีก เมื่อเห็นวาลจะเป็นอย่างนี้แต่ดันแล้วแต่เหตุใดจึงไม่ระงับ โครงการบ่อนอกเสียแต่ต้นมือ กลับเร่งลงนามในสัญญาอย่างเร่งด่วน แล้วแก้ไขให้ประโยชน์ต่าง ๆ นานาตามไปทั้งหมด ซึ่งจนถึงขณะนี้ สทช.ก็ยังไม่อาจอธิบายให้เป็นที่ยอมรับได้เลย

เท่าที่ปัจจุบันของ กพข. การเลื่อนเวลาแก่สัญญาทั้งสอง รวม ๓ ครั้ง ที่ต้องผูกพันและเพิ่มค่าพร้อมจ่ายให้แก่เอกชนเกือบทุกครั้งนี้ ผู้แทน กพข. ที่แจ้งว่าเป็นสมารถที่ไม่พึงประสงค์อย่างยิ่ง และจากกำหนดเวลาพร้อมจ่ายที่เลื่อนมาจนถึง ปี ๒๕๔๙ นั้น กพข. ก็เห็นว่าไม่จำเป็นต้องเลื่อนต่อไปอีกแล้ว เพราะตามประมาณการที่ปรับใหม่นั้น ได้ประมาณว่าในปี ๒๕๔๙ นั้น อัตราค่าไฟฟ้าที่เพิ่มขึ้นก็จะสูงขึ้นมาใช้ไฟฟ้าก่อนใหม่ จากโรงไฟฟ้าทั้งสองนี้พอดี

ประมาณการใช้ไฟฟ้าดังกล่าวนี้ผู้แทน กพข. ที่แจ้งว่าจะเป็นอย่างนี้ได้ ก็ต่อเมื่อมีอัตราค่าเงินเยนได้ทางเศรษฐกิจอยู่ที่ ร้อยละ ๔.๕ ต่อปี ขณะเดียวกันองค์การนอกภาครัฐก็ขึ้นอยู่กับอัตราค่าควรพบทอนใหม่เนื่องจากถึงขณะนี้จะต้องอัตราการใช้ไฟฟ้าจึงมา ๓ ปีติดต่อกันแล้ว

๔. ความเห็นของคณะกรรมการ

จากโครงสร้างและการบริหารสัญญาเช่นที่ได้ลำดับมาทั้งหมด คณะกรรมการสังคมสงเคราะห์ เห็นว่าสิ่งที่ต้องศึกษาเพื่อประกอบการตัดสินใจของรัฐบาล ดังต่อไปนี้

ปัญหาด้านนโยบายและการตรวจสอบสัญญา

๔.๑) การปรับปรุงรัฐวิสาหกิจ คณะกรรมการเห็นว่าโครงการให้เอกชนผลิตไฟฟ้าเช่นนี้ประชาชนหาได้รับผลประโยชน์จากการประกอบการในบริษัทเอกชนแต่อย่างใดไม่ เหตุเพราะเอกชนไม่ต่อรับความเสี่ยงใดๆ ทั้งสิ้น ทั้งความผันผวนของปริมาณความต้องการไฟฟ้าในตลาด และความผันผวนของราคาเชื้อเพลิงที่ใช้ ทั้งหมดนี้ประชาชนผู้บริโภคเป็นผู้แบกรับทั้งนี้

ยิ่งเอกชนบริหารได้ดีลดต้นทุนได้เท่าใดก็จะได้ประโยชน์ตกแก่ตนเองโดยสิ้นเชิง เหตุเพราะไม่ต้องแข่งขันกับผู้ใดทั้งสิ้นนั่นเอง

ในส่วนข้ออ้างที่อ้างว่าได้แข่งขันประมุขจนประชาชนได้ราคาไฟฟ้าต่ำกว่า กฟผ. นั้น ก็เป็นข้ออ้างที่ยังหาหลักฐานไม่ได้ ไม่มีข้อมูลกลางให้ฝ่ายใดได้ศึกษาเลย ส่วนคำอธิบายที่ว่าฝ่ายรัฐไม่มีเครดิตเหลือพอที่จะหาแหล่งเงินกู้ จึงต้องให้เอกชนมาลงทุนแทนนั้น ก็เป็นข้อที่รับฟังไม่ได้ การแปรรูปรัฐวิสาหกิจที่ให้ออกชนเข้ามาประกอบการโดยไม่มีการแข่งขันใดๆ เช่นนี้จึงเป็นแนวทางที่ไม่ควรรับปฏิบัติต่อไปอีกเป็นอันขาด

๔.๒) การตรวจสอบโครงการ ต่อปัญหาการตรวจสอบโครงการและสัญญาใน คณะกรรมาธิการพบว่า มีข้อบกพร่องอันควรแก้ไขดังนี้

- คณะกรรมาธิการเห็นว่าความเห็นของคณะกรรมการกฤษฎีกาที่เห็นว่า โครงการนี้มิใช่การให้เอกชนเข้าดำเนินการในกิจการของรัฐ จึงไม่ต้องถูกตรวจสอบด้วยเกณฑ์ตามกฎหมายนั้น น่าจะคลาดเคลื่อนจากเหตุผลอย่างชัดเจน เพราะเป็นสัญญาซึ่งการว่าจ้างธรรมดา มีผลผูกพันความมั่นคงทางพลังงานไว้กับเอกชนอย่างชัดเจน อีกทั้งยังส่งผลให้เอกชนอยู่ในฐานะผูกขาดแทนรัฐ บังคับรัฐให้ต้องจ่ายค่าตอบแทนตามที่กำหนด ไม่ว่าจะซื้อไฟฟ้าจากเอกชนหรือไม่ก็ตาม การตีความของกฤษฎีกาที่ให้ปฏิบัติต่อสัญญานี้เช่นสัญญาจ้างสร้างตึก หรือซื้อบริการขนส่งเช่นธรรมดาทั่วไป จึงไม่ถูกต้อง

- อนึ่ง คณะกรรมาธิการฯ ได้ติดตามศึกษาต่อไปจนพบว่า ปัจจุบันคณะกรรมการกฤษฎีกาได้เปลี่ยนแนวการตีความใหม่แล้วว่า หากกิจการที่เอกชนรับเข้าดำเนินการเป็นกิจการของรัฐแล้ว ก็จะต้องอยู่ในบังคับของพระราชบัญญัติร่วมทุนหรือให้เอกชนดำเนินการของรัฐเสมอ แม้ว่าเอกชนจะมิได้ให้บริการโดยตรงต่อประชาชนก็ตาม ดังกรณีข้อหาหรือในโครงการให้เอกชนผลิตน้ำประปาส่งให้การประปาส่วนภูมิภาค คณะกรรมการกฤษฎีกาก็ได้วินิจฉัยว่าต้องมีการตรวจสอบตามกฎหมายด้วย เป็นต้น

- ในส่วนการตรวจร่างสัญญาโดยอัยการนั้น คณะกรรมาธิการฯ เห็นว่าควรปรับปรุงวางระเบียบให้ให้ชัดเจนว่า ให้อัยการตรวจสอบในส่วนหลักการของสัญญาด้วยว่าเป็นธรรมแก่รัฐหรือไม่ด้วย และหากลงนามในสัญญาแล้วมีปัญหาต้องตีความในสัญญาเกิดขึ้น ก็ควรให้อัยการเป็นผู้ให้ความเห็นประกอบ แทนที่จะให้คณะกรรมการกฤษฎีกา ที่มีได้มีส่วนรู้เห็นมาก่อน เพราะอาจทำให้วินิจฉัยไม่โดยคลาดเคลื่อนได้ ดังเช่นกรณีปัญหาการลดค่าเงินบาทในข้อ ๒.๔) ที่คณะกรรมการกฤษฎีกาวินิจฉัยว่าเป็นเหตุสุดวิสัยจากภาครัฐ โดยไม่มีเหตุผลสนับสนุนเช่นที่ควรเคยเป็นต้น

๓.๓) ประมาณการใช้ไฟฟ้า ประมาณการที่มีความสำคัญยิ่งหากคลาดเคลื่อนไป ก็จะทำให้เกิดการลงทุนเกินความจำเป็น เป็นการแก่ผู้บริโภคทุกครั้งไป คณะกรรมาธิการ เห็นว่าควรปรับปรุงแก้ไขดังนี้

การประเมินผลและบททวนวิธีประเมิน คณะกรรมาธิการเห็นว่าแม้จะปรับลดประมาณการหลังวิกฤตเศรษฐกิจแล้วก็ตาม แต่หากอัตราการใช้ไฟฟ้าจริงถึงคลาดเคลื่อนไปจากที่ประมาณการเมื่อใด รัฐบาลควรต้องเร่งบททวนข้อมูลพื้นฐานและวิธีการประเมินให้ทันการด้วย เพราะประมาณการที่ปรับใหม่แล้วนั้นหากพบว่าเป็นปัจจุบันก็ยิ่งคลาดเคลื่อนจากการใช้ไฟฟ้าจริง ดังเช่นที่กลุ่มองค์กรเอกชนที่ทั้งจริงแล้ว รัฐบาลก็ควรเร่งให้บททวนเสียแต่โดยเร็วด้วยเพราะเป็นฐานข้อมูลที่ผูกพันการลงทุนของชาตินับหมื่นล้านทีเดียว แม้จะฟังว่าต้องมีแหล่งไฟฟ้าใหม่ก็ตาม คณะกรรมาธิการเห็นว่า ในช่วงที่เศรษฐกิจอยู่ในระยะซบเซาเช่นนี้ แนวทางหาแหล่งผลิตไฟฟ้าใหม่ในลักษณะที่อาจนำเงินเพื่อการลงทุนใหม่ ๆ เป็นข้อที่พึงหลีกเลี่ยง รัฐควรเน้นใช้ทรัพยากรของชาติที่มีอยู่เดิมหรือลงทุนไปแล้วเป็นสำคัญ เช่นการลงทุนปรับปรุงโรงไฟฟ้าเดิมเป็นต้น

สำหรับความจำเป็นของโรงไฟฟ้าบ้านกุด และบ่อนขกนั้น รัฐควรบททวนประมาณการใช้ไฟฟ้าในขณะนี้อย่างถี่ถ้วนตามแนวทางข้างต้นก่อน หากบททวนแล้วก็มีความต้องการไฟฟ้าใหม่อยู่จริง จึงค่อยพิจารณาว่าจะใช้แนวทางสร้างโรงไฟฟ้าใหม่ หรือปรับปรุงโรงไฟฟ้าเดิมอีกชั้นหนึ่ง ในกรณีที่เห็นควรสร้างโรงไฟฟ้าใหม่ ก็มิได้หมายความว่าจำเป็นต้องสร้างที่บ้านกุดบ่อนขกแต่อย่างใด หากพบว่าอยู่ในทำเลที่ไม่เหมาะสม ก็ควรให้ไปสร้างที่อื่น ซึ่งแม้จะล่าช้าไปบ้างก็อาจแก้ไขพัฒนาทางด้านการผลิตของโรงไฟฟ้าปัจจุบัน ใช้ไปพลางก่อนก็ได้ ส่วนสถานที่ตั้งโรงไฟฟ้าใหม่นั้น ก็ควรลดภาระการลงทุน และหลีกเลี่ยงความขัดแย้งในพื้นที่ โดยให้ใช้ที่ดินของรัฐในจุดที่เหมาะสมก็ได้เช่นกัน

ปัญหาการบริหารสัญญาในปัจจุบัน

๔.๔) การให้สิทธิที่ผ่านมาของ กฟผ. เท่าที่ผ่านมาได้ปรากฏเงื่อนไขต้นน้ำมา ซึ่งความขัดแย้งของโครงการดังนี้

ก. ปริมาณการใช้ไฟฟ้าลดลงจากเดิม ข้อนี้ สฟท ได้ถูกเบียดผลักดันผ่านคณะ

กรรมการพลังงานเข้าสู่คณะรัฐมนตรี จนได้มติรองรับไว้ก่อนว่าให้เจรจาเลื่อนกำหนดได้ จากนั้น กฟผ. โดยคำให้การของคณะกรรมการพลังงานก็ได้เจรจาขอเลื่อนเวลา และจ่ายค่าเสียหายให้แก่ บริษัทมาโดยตลอดถึง ๗ ครั้ง ซึ่งจากการศึกษาตัวสัญญาคณะกรรมการได้พบว่ามิได้มีการ ออกแบบเพื่อแก้ปัญหาไว้เลย ไม่มีทั้งข้อสัญญาว่าด้วยการปรับลดราคา หรือชดเชยเวลา การเจรจาที่ไม่จึงเป็นการ "ขอ" ความร่วมมือจากบริษัทเพียงฝ่ายเดียว จนต้องยอมจ่ายค่าเสียหาย ทุกครั้งไป นี่เป็นความเสียหายเปรียบโดยสภาพของสัญญาอย่างชัดเจน

ข. การตีความ "เหตุสุดวิสัยจากรัฐบาล" อย่างกว้างขวาง ตามสัญญานั้นได้ ให้หลักประกันแก่บริษัทไว้ว่า หากการปฏิบัติตามสัญญาต้องมีการขัดข้องจากการกระทำของ รัฐบาลเช่น การออกกฎหมายใหม่ หรือใช้อำนาจในประการอื่นใด ก็ให้ผลกระทบบที่เกิดขึ้นนั้น ตกเป็นกับ กฟผ.

เงื่อนไขในข้อนี้ทางบริษัทได้นำมาใช้กล่าวอ้างเป็นคุณสมบัติจนกระทั่งกว้างขวาง เช่นเมื่อศาลบาทตก ก็อ้างว่าเป็นการเปลี่ยนแปลงทางกฎหมาย และได้รับการเพิ่มค่าตอบแทน ไปนับหมื่นล้านบาท หรือเมื่อไม่ได้ใบอนุญาตต่างๆ ในกำหนดก็อ้างว่า มีการจัดประชาพิจารณ์ จนล่าช้าไปถึง ๒ ปี และทาง กฟผ. ก็ไม่เคยวิเคราะห์บทบทวนเหตุผลของคู่สัญญาโดยจริงจังเลย

คณะกรรมการเห็นว่า การตีความของบริษัทยังไม่มีเหตุผลรองรับขึ้นที่ควร เลบ และ กฟผ. ควรต้องปรับปรุงทั้งความคิดและความเข้าใจในการบริหารสัญญาในเสียใหม่ ดังเหตุผลโดยลำดับ ดังนี้

- ความหมายของ "เหตุสุดวิสัยจากรัฐบาล" นั้น จะนำมาใช้บังคับกับ กรณีใดก็ต้องเป็นกรณีที่เกิดผลขัดขวางโดยตรงต่อการปฏิบัติตามสัญญา เช่น รัฐบาลออกกฎหมายกำหนดหาเดบิตหรือขึ้นอัตราเป็นเขตคุ้มครองสิ่งแวดล้อม ยังผลให้ขอใบอนุญาตสร้างโรงไฟฟ้าไม่ได้เป็นต้น
- การปล่อยค่าเงินบาทลอยตัวนั้นแม้จะทำให้บริษัทต้องจ่ายค่าลงทุนสูงกว่า เดิมก็ตามแต่ก็ทำให้บริษัทส่งผลกระทบต่อต่างประเทศเข้ามาไม่ได้แต่ อย่างใดไม่ ราคาที่เร้าขึ้นลงตามอัตราค่าเงินบาทน่าจะเป็นความเสี่ยงตาม สภาพธรรมชาติทางธุรกิจ ไม่อาจนำมากล่าวอ้างเป็น "เหตุสุดวิสัย" ได้เลยแม้แต่หน่อย
- ในส่วนเวลาที่ต้องเสียไปเพื่อการขออนุญาตนั้นก็เช่นกัน หากมีความไม่เข้าใจในท้องถิ่นเกิดขึ้น รัฐก็มีมาตรการของการมีส่วนร่วมของประชาชน มาใช้เป็น เครื่องมือจัดการความขัดแย้ง เป็นธรรมดา หาใช่การปฏิบัติผิดไปจากปกติ ไม่ การเลือกที่ตั้งโรงไฟฟ้าก็เป็นการเลือกของเอกชนเอง เมื่อเลือกโดยไม่ ครอบรอบ ไม่พิจารณาผลกระทบทางสังคมไว้ก็ด้วย จนรัฐบาลต้องเข้าแก้ไข

หน่วยเครื่องมือทางกฎหมายที่ใช้อยู่โดยปกติ แล้วเช่นนี้จะสรุปเป็นความเสี่ยง
- กฎหมายรัฐบาลได้คิดอย่างไร

ถ้าได้รับข้อที่บริษัทขอเพิ่มเงินที่ใช้ปรับปรุงระบบลดความเสี่ยงของน้ำท่วมเย็น
โดยอ้างว่าเพื่อให้ผ่าน กระบวนการตรวจสอบรายงานวิเคราะห์ผลกระทบ
สิ่งแวดล้อมทั้งที่แบบเดิมก็ผ่านมาตรฐานทางกฎหมายแล้วนั้น คณะ
กรรมการก็เห็นว่าเป็นความจำเป็นโดยสภาพของกระบวนการตรวจสอบที่
บริษัทต้องพร้อมปรับปรุงในทุกๆจุดอยู่แล้ว จะนำเหตุขัดข้องเช่นนี้มาอ้าง
"เหตุผลวิสัยจากรัฐบาล" ไม่ได้

ด้วยความเข้าใจและการตีความเช่นที่กล่าวมา คณะกรรมการจึงมีความเห็นว่า รัฐ
บาลควรสั่งการให้บริษัททบทวนสภาพการบริหารสัญญาที่ผ่านมา เพื่อประเมินให้เห็นถึงเหตุขัด
ข้องที่มีอยู่ทั้งหมด จากนั้นจึงวิเคราะห์ถึงผลของกฎหมายเสียใหม่ ไม่ยกมติดัดความแนวการตี
ความ "เหตุผลวิสัยจากรัฐบาล" ที่อ้างมาอีกต่อไป หากพบว่าความล่าช้าที่เป็นอยู่มีเหตุที่
บริษัทจะต้องรับผิดชอบอยู่ด้วย ก็จะได้ชี้แจงแนวทางบริหารสัญญาแก้ปัญหาต่างๆ ต่อไปได้

อย่างไรก็ตามข้อที่คณะกรรมการได้นำเสนอมาก็เป็นเพียง ความคิดเห็นเท่านั้น ใน
ความเป็นจริงจะสามรถนำไปปรับใช้กับปัญหาโครงการนิคมอุตสาหกรรมได้เพียงใดก็ขึ้นอยู่กับ
เงื่อนไขและลำดับความสำคัญอื่นๆอีกไม่น้อย โดยเฉพาะอย่างยิ่งเงื่อนไขทางกฎหมาย คณะกรรมการ
จึงได้ศึกษา และคำนึงเสนอเป็นรายละเอียดเพิ่มเติมไว้อีกส่วนหนึ่งด้วย

๕. วิเคราะห์ข้อสัญญาให้เอกชนผลิตกระแสไฟฟ้า

คณะทำงานได้มุ่งศึกษาไปยังโครงสร้างสัญญาส่วนที่กำหนดถึง มาตรฐานการกระจายความ
เสี่ยงและความรับผิดชอบทั้งสองฝ่าย เพื่อหาคำตอบให้ถึงขั้นที่ต่างในการเจรจาแก้ไขสัญญา
เป็นสำคัญ และได้มุ่งการศึกษาเป็นรายงานโดยสรุปดังนี้

๕.๑ พื้นฐานของสัญญา สัญญานี้เป็นสัญญาให้เอกชนเข้าก่อสร้าง เข้าเป็นเจ้าของ
และดำเนินการผลิตไฟฟ้า ด้วยความรับผิดชอบของตนเองทั้งหมด ให้ส่งมอบไฟฟ้าพร้อมสายที่
กำหนด โดยมีผลประโยชน์มุ่งไปที่การคืนทุนและกำไรที่บริษัทได้คำนวณรวมไว้ในค่าพร้อมจ่ายที่
ประกันไว้แล้วว่า หากจะต้องจ่ายค่าเงินแน่นอนไม่ว่า จะซื้อไฟฟ้าจริงหรือไม่เท่าใดก็ตาม

ในส่วน กฟผ.เอง ก็มิวิตถุประสงค์มุ่งได้แหล่งไฟฟ้าใหม่ให้ทันการ ตามเวลาที่กำหนด หากถึงวันที่กำหนดให้เป็นวันขายไฟฟ้าแล้วยังไม่ลุล่วง ก็จะเป็นการผิดสัญญาไปตามวันแห่งปฏิทินนั้นในทันที

๕.๒ การจัดการความเสี่ยงในสัญญา ตามโครงสร้างข้างต้นบริษัทจึงต้องรับผิดชอบทั้งหมด ทั้งการระดมทุนจัดตั้งบริษัท การหาแหล่งเงินทุน การสำรวจและออกแบบ การขออนุญาตทุกชนิด และการก่อสร้างให้ทันวันขายไฟฟ้าที่กำหนดให้จึงได้

ภาระกิจทั้งหมดนี้ข้าจะต้องรับผิดชอบชั่วคราว หรือล้มเหลวถึงทางตันได้ด้วยเหตุขัดข้องมากมายหลายประการ เพื่อจัดการกับปัญหานี้สัญญาดังกล่าวได้วางกลไกไว้ดังนี้

๑. เหตุสุดวิสัยทั่วไป กรณีที่เป็นเหตุสุดวิสัยโดยทั่วไปเช่น น้ำท่วม ดินถล่ม ภัยเขชนจนจะต้องรับผิดชอบ และทาง กฟผ.ต้องเลื่อนเวลาให้ตามจริง จะเรียกค่าเสียหายใดๆ ก็ไม่ได้ หากถึงขั้นเป็นทางตันต้องเลิกราคักัน กฟผ.ก็ต้องจ่ายค่าลงทุนทางการเงินทั้งหมดให้แก่บริษัทด้วย

ตรงจุดนี้เองที่เป็นหลักประกันให้บริษัทนำสัญญานี้ไประดมเงินทุนได้โดยสะดวก ขณะเดียวกันก็เป็นภาระกับหลักทั่วไปในกฎหมายแห่งและพาณิชย์ด้วย เพราะตามหลักทั่วไปนั้น หากการชำระหนี้เป็นอันพั่ววิสัยโดยเหตุสุดวิสัยแล้ว ลูกหนี้จะหาสิทธิเรียกร้องใดๆ ไม่ แต่เพื่อให้โครงการนี้สามารถระดมเงินทุนได้โดยสะดวก ผู้ออกแบบสัญญาจึงออกแบบให้หลักประกันไว้รวมกับ กฟผ. เป็นผู้ขายกู้เงินด้วยตนเองเลยก็เดียว ดังนั้นข้ออ้างที่ว่าต้องให้เอกชนมาลงทุนเพราะ กฟผ. ไม่มีเครดิตจึงไม่เป็นจริง เพราะในที่สุดแล้วก็ออกแบบสัญญาให้ต้องอาศัยเครดิต กฟผ. ในที่สุดอยู่

๒. เหตุสุดวิสัยจากรัฐบาล กรณีที่เป็นเหตุสุดวิสัยจากรัฐบาลนั้นนิยามไว้ในหลายกรณี ที่ชัดเจนก็เช่น รัฐบาลสั่งให้เลิกสัญญา ขยายสัญญาโดยพลการ หรือเปลี่ยนแปลงกฎหมายเช่น ประกาศตลาดประจวบจะเป็นเขตอนุรักษ์ ดังนั้นก็มีความเสี่ยงที่ กฟผ.จะต้องรับผิดชอบ ถ้าต้องเลื่อนเวลา กฟผ.ก็ต้องให้ค่าเสียหายโดยเพิ่มค่าพร้อมจ่ายให้บริษัท ถ้าต้องเลิกราคักับ กฟผ.ก็ต้องจ่ายทั้งต้นทุนทางการเงิน ค่าใช้จ่ายที่เสียไป และผลประโยชน์ที่คาดหวังได้ในอนาคตให้แก่บริษัทด้วย

คำจำกัดความ "เหตุสุดวิสัยจากรัฐบาล" นี้ในทางปฏิบัติจะเป็นปัญหาในการตีความให้ผู้สัญญาได้แย้งกันได้มาก โดยเฉพาะปัญหาการได้ใบอนุญาตต่างๆ ไม่ตรงเวลาที่กำหนด ฝ่ายบริษัทจะหนีบทขึ้นอ้างทุกครั้งไปว่าเป็นเหตุสุดวิสัยจากรัฐบาล แล้วขอเลื่อนกำหนดขอเพิ่มค่าพร้อมจ่ายทุกครั้งไป แต่ที่ผ่านมา กฟผ.ก็ไม่เคยเผชิญหน้ากับปัญหานี้ ได้แต่เจรจาเลื่อนเวลาและเพิ่มค่าพร้อมจ่ายให้ โดยเหตุไฟฟ้าล้นตลาดมาตลอด

การกระจายความเสี่ยงในปัญหาจากภาคธุรกิจภาคหนึ่ง กฟผ.นี้ นอกจากจะเป็นการยกเว้นหลักทั่วไปในกฎหมาย และยกเลิกการให้ตกแก่ กฟผ.เหมือนกรณีเหตุสุดวิสัยธรรมดาแล้ว ในทางปฏิบัติก็จะมิมีผลจำกัดการใช้อำนาจโดยปกติของรัฐอย่างชัดเจน ยิ่งในกรณีที่มีความมั่งคั่งกว้างขวาง จนได้ใบอนุญาตได้ล่วงหน้าแล้วใดก็ตาม กฟผ.ต้องรับผิดชอบบนตนแล้ว ก็จะเป็นปัญหาอย่างมากว่าเป็นข้อสัญญาที่ขัดต่อความสงบเรียบร้อยหรือไม่

จากการศึกษาของคณะกรรมการได้พบว่า ข้อสัญญาที่ผลักดันให้ รัฐ หรือ กฟผ. ต้องรับผิดชอบในข้อขัดข้องของเอกชนเสมือนเป็นงานของ กฟผ.เองเช่นนั้น แท้ที่จริงก็มีที่มาจากสัญญาระหว่าง กฟผ. กับบริษัทผู้ลงทุนเองในสัญญาโรงไฟฟ้าของ ซึ่งพิจารณาแล้วก็เป็นที่ยอมรับได้ เพราะแท้จริงจริงบริษัทนั้นก็คือตัว กฟผ.เองนั่นเอง แต่เมื่อนำโครงสร้างสัญญาขึ้นมาใช้กับเอกชนโดยแท้เช่นโครงการหินกุด ป่อนอกนี้แล้ว ความเสียเปรียบจึงปรากฏขึ้นโดยชัดเจน และเป็นปัญหาที่กระทบความเป็นอิสระของรัฐมาจนทุกวันนี้

๕.๓ เหตุเอกเล็กสัญญาโดยความผิดของ บริษัท เป็นกรณีที่เรียกว่าเป็นความผิดของบริษัท ที่ให้ให้ตัว กฟผ. บอกละเมิดได้โดยไม่ต้องชดใช้ค่าเสียหายใดแก่บริษัท ซึ่งตามปัญหานี้ในปัจจุบันไม่มีเหตุอันควรพิจารณาโดยลำดับดังนี้

- ก. กรณีที่ บริษัทดำเนินโครงการไม่แล้วเสร็จในกำหนดวันขายไฟฟ้า ข้อนี้ถือเป็นเหตุผิดสัญญาได้ทันที แต่ในความเป็นจริงนั้น ถ้ามีปัญหาในระหว่างดำเนินการถือได้ บริษัทก็สามารถยกเลิกเป็นเหตุสุดวิสัยขอเลื่อนกำหนดขายไฟฟ้าได้ทุกครั้งที่ ข้อสัญญาข้อนี้ก็จะไม่มีโอกาสใช้ไปในที่สุด
- ข. บริษัท ดำเนินการไม่ทันกำหนดเวลาหลักที่กำหนดไว้ เช่นขอและได้ใบอนุญาตไม่ตรงกำหนด แสดงหลักฐานการระดมทุนที่ครบถ้วนไม่ทันกำหนด เริ่มก่อสร้างไม่ทันกำหนด, ต่อระบบพลังงานให้ครบถ้วนไม่ทันกำหนด เหล่านี้ก็มีข้อสัญญาระบุว่า ถ้าหากว่าช่วงเวลาเช่นนี้จะถือเป็นกรณีผิดสัญญาไม่ได้
- ค. บริษัทล้มเหลวในการปฏิบัติงาน อย่างไรก็ตามถ้าโดยสภาพการปฏิบัติงานจะเห็นว่า การดำเนินงานในโครงการ ไม่สามารถถูกลงได้เลยและไม่ใช่เหตุสุดวิสัยจากรัฐบาล เช่นเกิดการต่อต้านรุนแรงเป็นระยะอย่างจัดจ้านไม่ได้ จนแหล่งเงินทุนปฏิเสธเลื่อนเวลาทำสัญญาไปโดยไม่มีกำหนด เช่นนี้คณะ พิจารณาก็เห็นว่าเข้าเกณฑ์ที่ถือว่าบริษัทล้มเหลวในการปฏิบัติงานเป็นสาระสำคัญได้ และ กฟผ. สามารถใช้เป็นฐานบอกละเมิดสัญญาโดยไม่ต้องชดใช้ค่าเสียหายใดๆได้

๕.๔ กรอบสัญญาที่รัฐบาลพึงพิจารณา ด้วยข้อวิเคราะห์ที่กล่าวมาทั้งหมดจึงสรุปเป็นข้อเสนอแนะในทางกฎหมายที่รัฐบาลพึงพิจารณาได้ดังนี้

- ก. หากรัฐบาลเลิกสัญญาโดยพลการ รัฐโดย กฟผ.จะต้องรับผิดชอบค่าเสียหายและประโยชน์อันพึงได้ แก่บริษัทโดยเต็มจำนวน และย่อมจะทำให้เสียบรรยากาศการลงทุนตามมาด้วยเป็นธรรมดา
- ข. หากรัฐบาลให้บริษัทดำเนินการต่อไป บริษัทจะประสบปัญหาหลายทางชักมาก การขยายกำหนดพร้อมจ่ายจะตามมาเป็นระยะ โอกาสที่จะเลิกสัญญาโดยเหตุแล้วเสร็จไม่ทันกำหนดพร้อมจ่ายจะเกิดขึ้นได้ยากยิ่ง เว้นเสียแต่บริษัทจะใช้สิทธิหรือเลิกสัญญาโดยอ้างเหตุผลวิสัยที่เล็งเห็นได้เท่านั้น ซึ่งก็น่าจะเป็นไปได้ยากยิ่งเช่นกัน
- ค. ในสภาพปัจจุบันหากสรุปได้ว่าบริษัทไม่อาจแสดงความพร้อมกันเป็นสาระสำคัญให้เป็นที่เชื่อถือว่าจะสามารถทำงานนี้ให้ลุล่วงได้ รัฐบาลก็ควรให้ กฟผ. พิจารณา ทบทวนว่าควรใช้สิทธิเลิกสัญญาหรือไม่ โดยอาจเปิดช่องทางเจรจาให้ฝ่ายที่ตั้งโครงการก่อนก็ได้
- ง. ถ้าได้รับข้อเสนอแนะให้เพิกถอนสัญญาโดยเหตุที่ไม่ผ่านการตรวจสอบตามกฎหมายร่วมทุนหรือให้เอกชนดำเนินการของรื้อนั้น แม้จะมีฐานทางกฎหมายที่ถูกต้องแต่ก็เป็นการใช้อำนาจนอกสัญญา ตกเป็นเหตุสุดวิสัยจากรัฐบาลให้บริษัทเรียกค่าเสียหายได้ หรือแม้ผู้มีส่วนได้เสียจะนำสัญญานี้ขึ้นฟ้องต่อศาลปกครอง จนศาลปกครองเพิกถอนสัญญานี้ก็ตาม ก็ถือเป็นเหตุที่บริษัทมิได้รู้เห็นด้วย บริษัทจึงน่าจะมีช่องทางเรียกร้องค่าเสียหายจาก กฟผ. ได้อยู่ดี

LIRT

Legislative Institutional Repository of Thailand

บทวิเคราะห์

ประเด็นปัญหา หลักกฎหมายของสัญญาซื้อขายไฟฟ้า
ระหว่างกรไฟฟ้าภาคใต้แห่งประเทศไทยกับบริษัทผู้ผลิตไฟฟ้าเอกชน
โครงการก่อสร้างโรงไฟฟ้าแหล่งงานความร้อนจากถ่านหิน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์

๑. ความนำ

ตามที่กรไฟฟ้าฝ่ายผลิตแห่งประเทศไทย (กฟผ.) ได้ริเริ่มโครงการก่อสร้างโรงไฟฟ้า
แหล่งงานความร้อนจากถ่านหิน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ๒ แห่ง ประกอบด้วย (๑) โครงการก่อสร้าง
โรงไฟฟ้าหินกรูด ของบริษัท ยูไนเต็ดเอนเนอร์จี ดีเวลลอปเม้นต์ จำกัด ที่จะก่อสร้างในพื้นที่บริเวณ
ตำบลธงชัย ตำบลบางสะพาน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ และ (๒) โครงการก่อสร้างโรงไฟฟ้าบ่อนอก
ของนิวัต กัลป์ไพธอร์เอนเนอจีส จำกัด ที่จะก่อสร้างในพื้นที่บริเวณตำบลบ่อนอก ตำบลเมืง
จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ปรากฏว่า การดำเนินโครงการทั้งสองโครงการดังกล่าวได้ก่อให้เกิดปัญหา
ความขัดแย้งระหว่างประชาชนในพื้นที่และสังคมไทยโดยรวมอย่างรุนแรง และปัญหาดังกล่าว
ยังไม่ได้รับการแก้ไขอย่างเป็นรูปธรรมเพื่อประโยชน์ส่วนรวมของประเทศชาติโดยคั่งค้าง
ส่วนได้เสียและสิทธิขั้นพื้นฐานของทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้อง ทำให้เกิดสถานการณ์เผชิญหน้ากัน
ระหว่างฝ่ายรัฐ สนุนและฝ่ายคัดค้าน โดยทางฝ่ายคัดค้านได้ยื่นข้อเสนองานของเอกชนอย่างเด็ดเดี่ยวที่จะ
ไม่ยอมให้มีการก่อสร้างโรงไฟฟ้าทั้งสองแห่งโดยเด็ดขาดและขู่ว่า หากรัฐบาลตัดสินใจให้
โครงการทั้งสองโครงการเดินหน้าต่อไป ก็อาจใช้ความรุนแรงเป็นทางออกสุดท้ายในการตัดสินใจ
ปัญหา

ในขณะที่ทางฝ่ายบริษัทผู้ผลิตไฟฟ้าเอกชน (IPP) ซึ่งเป็นคู่สัญญาซื้อขายไฟฟ้ากับ กฟผ.
ก็ออกมาขู่ว่าจะไม่ยินยอมผ่านทางสื่อมวลชนมาโดยตลอดว่า หากรัฐบาลมีคำสั่งยกเลิกโครงการ
แล้ว กฟผ. จะต้องชดเชยค่าเสียหายตามสัญญาให้กับฝ่ายเอกชนซึ่งอาจเป็นเงินจำนวนมากซึ่งหากคนนั้น
หลายคนล้วนเป็นไปได้

กรณีจึงจะประเด็นปัญหาข้อกฎหมายสำคัญซึ่งรัฐบาลจำเป็นต้องพิจารณาคือ หากรัฐบาล
มีคำสั่งยกเลิกโครงการทั้งสองแห่งแล้ว กฟผ. จะมีหน้าที่ต้องชดเชยค่าเสียหายตามสัญญาเป็นเงิน
จำนวนมหาศาลแก่บริษัทผู้ผลิตไฟฟ้าเอกชนดังกล่าวจริงหรือไม่ คณะกรรมการศึกษาสิ่งแวดล้อม
วุฒิสภา เห็นว่า ประเด็นปัญหาข้อกฎหมายดังกล่าวนี้เป็นประเด็นที่มีนัยสำคัญเป็นอย่างยิ่ง
ต่อการตัดสินใจของรัฐบาลในเรื่องนี้ จึงได้หยิบยกประเด็นปัญหาข้อกฎหมายของสัญญาดังกล่าว
ขึ้นมาพิจารณาถึงอย่างละเอียดถี่ถ้วนอีกครั้งหนึ่ง โดยมีรายละเอียดของผลการศึกษาพิจารณา
ดังต่อไปนี้

๒. ข้อเท็จจริงเกี่ยวกับการดำเนินโครงการตามสัญญา

คณะกรรมการการได้พิจารณาข้อเท็จจริงจากคำชี้แจงของผู้แทนหน่วยงานที่เกี่ยวข้องประชุมทุกฝ่ายและกระทรวงการต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องแล้ว พบข้อเท็จจริงต่างๆ ดังต่อไปนี้

๒.๑ ลักษณะของสัญญา

สัญญาซื้อขายไฟฟ้าระหว่าง กฟผ. กับ ผู้ผลิตไฟฟ้าเอกชนทั้งสองโครงการ (Independent Power Producer (IPP)) เป็นสัญญาแบบ BOO (Build-Own-Operate) ที่กำหนดให้บริษัทผู้ผลิตไฟฟ้าเอกชนเป็นฝ่ายลงทุนและดำเนินการทุกขั้นตอนตั้งแต่เริ่มแรกจนกระทั่งสามารถจำหน่ายพลังงานไฟฟ้าให้กับ กฟผ. ได้ โดยการดำเนินการทุกขั้นตอนที่สำคัญมีเงื่อนไขเวลากำหนดไว้ในสัญญาให้ฝ่ายบริษัทผู้ผลิตไฟฟ้าเอกชนมีหน้าที่ต้องดำเนินการให้แล้วเสร็จภายในกำหนดเวลาของขั้นตอนต่างๆ ตามที่กำหนดไว้ในสัญญาข้อ ๑๐ - ๑๑ (Critical Dates and Milestones) ซึ่งทางบริษัทผู้ผลิตไฟฟ้าเอกชนไม่สามารถดำเนินการให้แล้วเสร็จตามขั้นตอนสัญญา เหล่านี้ได้ภายในกำหนดเวลาตามสัญญา - ย่อมมีผลทำให้ผู้ผลิตไฟฟ้าเอกชนตกเป็นฝ่ายผิดนัดผิดสัญญา และ กฟผ. มีสิทธิบอกเลิกสัญญาได้ ตามสัญญาข้อ ๑๒.๒.๑ (g) และ (h) โดย กฟผ. ไม่จำเป็นต้องชดเชยค่าเสียหายใดๆ ให้แก่ฝ่ายบริษัทผู้ผลิตไฟฟ้าเอกชน

อย่างไรก็ตาม หากบริษัทผู้ผลิตไฟฟ้าเอกชนสามารถกล่าวอ้างได้ว่า การที่ฝ่ายตนไม่สามารถดำเนินการให้แล้วเสร็จตามเงื่อนไขที่กำหนดไว้ในสัญญาได้ เนื่องจากมีเหตุสุดวิสัยเกิดขึ้นไม่คาดจะเป็นเหตุสุดวิสัยธรรมดา (Force Majeure หรือ FM) หรือเหตุสุดวิสัยที่เกิดจกฝ่ายรัฐบาล (Governmental Force Majeure หรือ GFM) ทางฝ่าย กฟผ. จะบอกเลิกสัญญาโดยอ้างเหตุว่า ฝ่ายบริษัทผู้ผลิตไฟฟ้าเอกชนผิดนัดผิดสัญญาไม่ได้ แต่หาก กฟผ. จะใช้สิทธิบอกเลิกสัญญาโดยอ้างเหตุสุดวิสัยดังกล่าวก็อาจทำได้ แต่ต้องชี้แจงโรงไฟฟ้าและชดเชยค่าเสียหายให้แก่ผู้ผลิตไฟฟ้าเอกชนตามสัญญาข้อ ๑๔.๖

อย่างไรก็ตาม หากบริษัทผู้ผลิตไฟฟ้าเอกชนสามารถดำเนินการก่อสร้างโรงไฟฟ้าได้แล้วเสร็จและมีความพร้อมจ่ายกระแสไฟฟ้าเข้าสู่ระบบสายส่งของ กฟผ. ได้ตามกำหนดเวลาในสัญญา กฟผ. ก็จะเริ่มมีหน้าที่ต้องชำระเงินค่าความพร้อมจ่าย (Availability Payments หรือ AP) ที่กำหนดไว้เป็นเงินจำนวนแน่นอน โดยคำนวณจากค่าลงทุน, ค่าดูแลรักษา, ค่าซื้อเพลิง ฯลฯ ให้แก่บริษัทผู้ผลิตไฟฟ้าเอกชนเป็นระยะเวลา ๒๕ ปี ทั้งนี้ ไม่ว่า กฟผ. จะซื้อกระแสไฟฟ้าจากบริษัทผู้ผลิตไฟฟ้าเอกชนหรือไม่

๒.๒ วันที่ลงนามในสัญญา

(ก) โครงการก่อสร้างโรงไฟฟ้าหิมากรุด

กฟผ. และบริษัท ศูนย์พัฒนาพลังงานไฟฟ้าลพบุรี จำกัด ได้ลงนามในสัญญาเมื่อวันที่ ๓๐ มิถุนายน ๒๕๔๐

LIRT

(ข) โครงการก่อสร้างโรงไฟฟ้าบ่อนอก

ทฟผ. และบริษัท กัสพีเพาเวอร์เซนเนียร์ จำกัด ได้ลงนามในสัญญา เมื่อวันที่ ๒๒ ธันวาคม ๒๕๕๐

คณะกรรมการธิการมีข้อสังเกตว่า การลงนามในสัญญาทั้งสองนี้เกิดขึ้นในช่วงที่ประเทศไทยกำลังประสบปัญหาวิกฤติค่าเงินบาท ซึ่งมีผลกระทบต่อวงเงินต่อภาวะเศรษฐกิจของประเทศไทย โดยการลงนามสัญญาแรก เมื่อ ๓๐ มิถุนายน ๒๕๕๐ กระทำก่อนวันที่รัฐบาลประกาศเมื่อ ๒ กรกฎาคม ๒๕๕๐ ให้ค่าเงินบาทลอยตัวเพียงสองวัน ส่วนการลงนามในสัญญาที่สองกระทำภายหลังจากนั้นถึงประมาณหกเดือน ซึ่งอยู่ในช่วงที่เศรษฐกิจของประเทศไทยกำลังอยู่ในภาวะเสถียรภาพค่อนข้างมากและมีการเปลี่ยนแปลงทางการเมืองเกิดขึ้น โครงการลงนามกันตามสัญญาที่ไว้ว่าจะทำภายหลังจากที่รัฐบาลใหม่เข้ามามีอำนาจที่เพียงเดือนเศษเท่านั้น

๓.๓ ขั้นตอนและกำหนดเวลาสำคัญ ตามสัญญา

ตามสัญญา ข้อ ๑๐ และข้อ ๑๑ ของทั้งสองโครงการได้กำหนดขั้นตอนและเงื่อนไขสำคัญไว้ดังต่อไปนี้

(ก) กำหนดวันแล้วเสร็จขั้นตอนสำคัญ (Critical Dates หรือ CD) ตามสัญญาข้อ ๑๐

- กำหนดวันสุดท้ายของงวดจัดหาแหล่งเงินทุนของผู้ผลิตไฟฟ้าเอกชน (Scheduled Financial Close Date) โครงการโรงไฟฟ้าหินกรูดวันที่ ๑ มกราคม ๒๕๕๒ และโครงการโรงไฟฟ้าบ่อนอกวันที่ ๓๐ เมษายน ๒๕๕๒

วันเริ่มต้นก่อสร้างโครงการ (Scheduled Construction Commencement Date) โครงการโรงไฟฟ้าหินกรูดวันที่ ๑ มิถุนายน ๒๕๕๑ และโครงการโรงไฟฟ้าบ่อนอกวันที่ ๑ พฤษภาคม ๒๕๕๒

- วันเชื่อมต่อสายส่งไฟฟ้าเข้าสู่อุปกรณ์สายส่งใหม่ (Scheduled NTF Energizing Date) โครงการโรงไฟฟ้าบ่อนอกวันที่ ๑ มกราคม ๒๕๕๔

- วันเชื่อมต่อสายส่งไฟฟ้าแล้วเสร็จ (Scheduled Energizing Date) โครงการโรงไฟฟ้าหินกรูดวันที่ ๑ มกราคม ๒๕๕๔ และโครงการโรงไฟฟ้าบ่อนอกวันที่ ๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๔

- วันพร้อมเดินเครื่องเชิงพาณิชย์ของหน่วยผลิตไฟฟ้าที่ ๑ (Earliest Commercial Operation Date of the First Unit) โครงการโรงไฟฟ้าหินกรูดวันที่ ๑ เมษายน ๒๕๕๔ และโครงการโรงไฟฟ้าบ่อนอกวันที่ ๑ กรกฎาคม ๒๕๕๔

- วันพร้อมเดินเครื่องเชิงพาณิชย์ของหน่วยผลิตไฟฟ้าที่ ๒ (Earliest Commercial Operation Date of the Second Unit) โครงการโรงไฟฟ้าหินกรูดวันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๕๔ และโครงการโรงไฟฟ้าบ่อนอกวันที่ ๑ มกราคม ๒๕๕๕

- วันเดินเครื่องเชิงพาณิชย์ของหน่วยผลิตไฟฟ้าที่ ๑ (Scheduled Commercial Operation Date for the First Unit) โครงการโรงไฟฟ้าหินกรูดวันที่ ๑ กรกฎาคม ๒๕๕๕ และโครงการโรงไฟฟ้าบ่อนอกวันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๕๕

- วันเดินเครื่องเชิงพาณิชย์ของหน่วยผลิตไฟฟ้าที่ ๒ (COD for the Second Unit) โครงการโรงไฟฟ้าหินกรูดวันที่ ๑ มกราคม ๒๕๕๕ และโครงการโรงไฟฟ้าบ่อนอกวันที่ ๑ เมษายน ๒๕๕๕

(ข) กำหนดเวลาการดำเนินการขั้นตอนต่างๆ (Milestones หรือ MS) ตามสัญญาข้อ ๑๑

- ภายในระยะเวลา ๑๕ เดือน นับจากวันที่คู่สัญญาลงนามในสัญญา (Execution Date) บริษัทผู้ผลิตไฟฟ้าเอกชนต้องส่งมอบหลักฐานการได้รับใบอนุญาตต่างๆ จากหน่วยงานของรัฐให้ กฟผ.

- ภายในระยะเวลา ๑๕ เดือน นับจากวันที่คู่สัญญาลงนามในสัญญา (Execution Date) บริษัทผู้ผลิตไฟฟ้าเอกชนต้องส่งมอบหลักฐานการได้มาซึ่งภาระจำยอม, สิทธิผ่านทาง และการอนุญาตที่เป็นทั้งหมด เพื่อการก่อสร้างโครงการให้ กฟผ.

- ภายในระยะเวลา ๑๕ เดือนนับจากวันที่คู่สัญญาลงนามในสัญญา (Execution Date) บริษัทผู้ผลิตไฟฟ้าเอกชนต้องส่งมอบหลักฐานการสัญญาว่าจ้างออกแบบและก่อสร้างโครงการให้ กฟผ.

- ภายในระยะเวลา ๑๕ เดือนนับจากวันที่คู่สัญญาลงนามในสัญญา (Execution Date) บริษัทผู้ผลิตไฟฟ้าเอกชนต้องส่งมอบหลักฐานการทำสัญญาว่าจ้างจัดหาอุปกรณ์ที่สำคัญของโครงการให้ กฟผ.

- ภายในระยะเวลา ๑๕ เดือนนับจากวันที่คู่สัญญาลงนามในสัญญา (Execution Date) บริษัทผู้ผลิตไฟฟ้าเอกชนต้องส่งมอบสำเนากรรมกรรมประกันภัยโครงการให้ กฟผ.

- ภายในระยะเวลา ๑๕ เดือนนับจากวันที่คู่สัญญาลงนามในสัญญา (Execution Date) บริษัทผู้ผลิตไฟฟ้าเอกชนต้องส่งมอบสำเนาข้อตกลงการจัดซื้อและจัดส่งเชื้อเพลิงให้ กฟผ.

- ภายในระยะเวลา ๑๕ เดือนนับจากวันที่คู่สัญญาลงนามในสัญญา (Execution Date) บริษัทผู้ผลิตไฟฟ้าเอกชนต้องส่งมอบหลักฐานการกู้ยืมเงินและสำเนาเอกสารการเงินทั่วไปให้ กฟผ.

- ภายในระยะเวลา ๑๖ เดือนนับจากวันที่คู่สัญญาลงนามในสัญญา (Execution Date) บริษัทผู้ผลิตไฟฟ้าเอกชนต้องเริ่มต้นดำเนินการก่อสร้างโครงการหรือต่อเนื่อง

อย่างไรก็ตาม หลังจากนี้ กฟผ. และบริษัทผู้ผลิตไฟฟ้าเอกชนได้ลงนามในสัญญาแล้ว ทั้งสองฝ่ายได้ตกลงกันเกี่ยวกับกำหนดวันเดินเครื่องเชิงพาณิชย์ (Commercial Operation Date หรือ COD) ออกไปหลายครั้ง ส่งผลให้กำหนดระยะเวลาที่สำคัญต่างๆ ข้างต้น เลื่อนออกไปด้วย รายละเอียดปรากฏในข้อถัดไป (ข้อ ๒.๔)

๒.๔ การเลื่อนกำหนดวันคืนเครื่องพิฆาตชีพ (COD)

ปรากฏข้อเท็จจริงจากเอกสารประกอบคำชี้แจงของ กฟผ. ฉบับลงวันที่ ๒๕ มกราคม ๒๕๕๕ ว่า หลังจากที กฟผ. และผู้ผลิตไฟฟ้าเอกชนได้ลงนามในสัญญาจ้าง ๒ โครงการแล้ว กฟผ. โดยมติที่ประชุมคณะกรรมการ กฟผ. และผู้ผลิตไฟฟ้าเอกชนแต่ละโครงการ ได้ตกลงกันแก้ไขสัญญา เพื่อเลื่อนกำหนด COD ออกไปจากกำหนดระยะเวลาเดิมที่กำหนดไว้ในสัญญา โดยมีรายละเอียดเกี่ยวกับการเลื่อนกำหนดระยะเวลาแต่ละครั้งดังต่อไปนี้

(ก) โครงการก่อสร้างโรงไฟฟ้าห้วยผาก

ครั้งที่ ๑

- บริษัท ยูนิย่นฯ เป็นผู้ขอเลื่อนกำหนด COD โดยให้เหตุผลว่า บริษัท ได้รับผลกระทบจากประกาศกระทรวงการคลัง เรื่องปรับปรุงระบบการแลกเปลี่ยนเงินตรา ลงวันที่ ๒ กรกฎาคม ๒๕๕๐ อันเนื่องเป็นการเปลี่ยนแปลงทางกฎหมาย (Change in Law) และเป็นเหตุสุดวิสัยที่เกิดจากฝ่ายรัฐบาล (Governmental Force Majeure หรือ GFM) ที่บริษัท ยูนิย่นฯ ไม่อาจได้รับการเลื่อนกำหนด COD ซอกไป

- คณะกรรมการ กฟผ. มีมติให้แก้ไขสัญญาในทราเวลการประชุมเมื่อวันที่ ๑๗ ตุลาคม ๒๕๕๐ เพราะคณะกรรมการกฤษฎีกาได้ให้ความเห็นเมื่อวันที่ ๓ ตุลาคม ๒๕๕๐ ว่า การที่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังได้ออกประกาศกระทรวงการคลัง ดังกล่าวข้างต้นถือเป็น Change in Law

- กฟผ. ได้ลงนามแก้ไขสัญญากับบริษัท ยูนิย่นฯ เมื่อวันที่ ๔๘ พฤศจิกายน ๒๕๕๐ เลื่อนกำหนด COD ของหน่วยผลิตไฟฟ้าที่ ๑ ออกไปจากเดิม ๒ เดือน คือวันที่ ๑ กรกฎาคม ๒๕๕๔ เป็นวันที่ ๑ กันยายน ๒๕๕๔ และเลื่อนกำหนด COD ของหน่วยผลิตไฟฟ้าที่ ๒ ให้เร็วขึ้นจากเดิม ๑ เดือน คือวันที่ ๑ มกราคม ๒๕๕๕ เป็นวันที่ ๑ ธันวาคม ๒๕๕๔

- ไม่มีการปรับเพิ่มค่า AP

ครั้งที่ ๒

- บริษัท ยูนิย่นฯ เป็นผู้ขอเลื่อนกำหนด COD โดยให้เหตุผลว่า บริษัท ยูนิย่นฯ ประสบปัญหาความล่าช้าในการดำเนินโครงการจากการที่สำนักงานนโยบายและแผนสิ่งแวดล้อมมีคำสั่งให้เพิ่มเติมข้อมูลและปรับปรุงแผนการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อม (PIA) ของบริษัทและคำสั่งว่าเหตุนี้เข้าดังกล่าวนั้น GFM นอกเหนือจากนี้ บริษัท ยูนิย่นฯ ยังขอปรับเพิ่มอัตราค่า AP เพื่อชดเชยความเสี่ยงจากการเลื่อนกำหนด COD อีกด้วย

- คณะกรรมการ กฟผ. มีมติให้แก้ไขสัญญาในคราวการประชุมเมื่อวันที่ ๒๑ สิงหาคม ๒๕๕๑ เพราะการอนุมัติให้เลื่อนกำหนด COD จะเป็นประโยชน์ต่อ กฟผ. และภาครัฐ เนื่องจากประเทศกำลังประสบวิกฤติเศรษฐกิจ ส่งผลให้ทุนการก่อสร้างใช้ไฟฟ้าลดต่ำลง

และกำลังผลิตสำรองในระบบสูงเกินเกณฑ์มาตรฐานมาก การเลื่อนกำหนด COD ออกไปจะส่งผลให้ กฟผ. จะลดค่าใช้จ่ายต่างๆ ดังต่อไปนี้

(ก) ค่า AP ในการเดินเครื่องช่วงเวลา ๑๓ เดือนที่เลื่อนกำหนด COD ออกไปคิดเป็นเงินจำนวนประมาณ ๘,๖๘๒,๐๐๐,๐๐๐ บาท (เก้าพันหกร้อยแปดพันสองล้านบาท) หรือกล่าวคือนัยหนึ่งจากการคำนวณ ณ ต้นปี พ.ศ.๒๕๕๑ กฟผ. จะจ่ายค่า AP รวมตลอดอายุสัญญา มีมูลค่าลดลงเป็นเงินจำนวนประมาณ ๓,๓๕๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท (สามพันสามร้อยห้าสิบล้านบาท)

(ข) ค่าลงทุนในการดำเนินการโครงการก่อสร้างสายส่งของ กฟผ. เพื่อรับไฟฟ้าจากโครงการ EPP ซึ่งสอดคล้องกับข้อจำกัดในเรื่องแรงดันของ กฟผ.

- กฟผ. ได้ลงนามแก้ไขสัญญากับบริษัท ยูนิเจนฯ เมื่อวันที่ ๓๑ สิงหาคม ๒๕๔๑ เลื่อนกำหนด COD ของหน่วยผลิตไฟฟ้าที่ ๑ ออกไปจากเดิมคือวันที่ ๑ กันยายน ๒๕๔๔ เป็นวันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๔๕ และเลื่อนกำหนด COD ของหน่วยผลิตไฟฟ้าที่ ๒ ออกไปจากเดิมคือวันที่ ๑ ธันวาคม ๒๕๔๔ เป็นวันที่ ๑ มกราคม ๒๕๔๖ รวมระยะเวลา ๑๓ เดือน

- เพิ่มค่า AP ในอัตราร้อยละ ๑ ต่อปี

ครั้งที่ ๓

- บริษัท ยูนิเจนฯ เป็นผู้ขอเลื่อนกำหนด COD ออกไปอีก ๖ เดือน โดยให้เหตุผลว่า บริษัทประสบปัญหาในการดำเนินโครงการจากการที่กรมโยธาธิการพิจารณาออกใบอนุญาตสัมปทานประกอบกิจการไฟฟ้าล่าช้า และอ้างว่าเหตุดังกล่าวเป็น GFM นอกจากนี้ บริษัท ยูนิเจนฯ ยังขอปรับเพิ่มค่า AP เพื่อบรรเทาความเสียหายในด้านต้นทุนที่เพิ่มขึ้นจากการเลื่อนกำหนด COD อีกด้วย

- คณะกรรมการ กฟผ. มีมติให้แก้ไขสัญญาในการการประชุมเมื่อวันที่ ๒๓ เมษายน ๒๕๔๒ โดยให้เหตุผลว่าองค์เกี่ยวกับการแก้ไขสัญญาครั้งที่ ๒ ดังที่ได้กล่าวแล้วข้างต้น และกำหนดเงื่อนไขว่า บริษัท ยูนิเจนฯ ต้องเลื่อนกำหนด COD ออกไป ๑๒ เดือน และต้องแนบข้อเรียกร้องเรื่อง GFM จนในที่สุด

- กฟผ. ได้ลงนามแก้ไขสัญญากับบริษัท ยูนิเจนฯ เมื่อวันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๔๒ เลื่อนกำหนด COD ของหน่วยผลิตไฟฟ้าที่ ๑ ออกไปจากเดิมคือวันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๔๕ เป็นวันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๔๖ และเลื่อนกำหนด COD ของหน่วยผลิตไฟฟ้าที่ ๒ ออกไปจากเดิมคือวันที่ ๑ มกราคม ๒๕๔๖ เป็นวันที่ ๑ มกราคม ๒๕๔๗ รวมระยะเวลา ๑๒ เดือน

- เพิ่มค่า AP ในอัตราร้อยละ ๑ ต่อปี

ครั้งที่ ๔

- บริษัท ยูนิเจนฯ เป็นผู้ขอเลื่อนกำหนด COD ออกไปอีก ๒๐ เดือน โดยให้เหตุผลว่า บริษัทประสบปัญหาในการดำเนินโครงการจากการที่รัฐบาลมีคำสั่งให้จัดตั้งประชาพิจารณ์โครงการและอ้างว่าเหตุดังกล่าวเป็น GFM และเป็น Change in Law นอกจากนี้

บริษัท ยูนิยามฯ ยังขอปรับเพิ่มค่า AP ในอัตราร้อยละ ๑๑.๕๒ เพื่อบรรเทาความเสียหายในค่าใช้จ่ายต่างๆ ที่เพิ่มขึ้นจากความล่าช้าและการจัดทำประชาพิจารณ์อีกด้วย

- กฟผ. ได้มีหนังสือโต้แย้งความเห็นของบริษัท ยูนิยามฯ ในประเด็นเรื่อง GFM และ Change in Law ดังกล่าวข้างต้น แต่บริษัท ยูนิยามฯ ยังคงยืนยันความเห็นเดิมของตน กฟผ. จึงมีความเห็นว่า หากต่างฝ่ายต่างยังคงได้เถียงกันในประเด็นนี้แล้ว คงต้องใช้วิธีตัดสินชี้ขาด โดยอนุญาโตตุลาการ เพราะกรณีที่โต้เถียงกันไว้ในสัญญา ซึ่งบริษัทฯ ใช้จ่ายเงินและไม่สามารถหาเหตุผลชี้ขาดของอนุญาโตตุลาการได้ว่าจะเป็นผลเสียต่อกฟผ. หรือไม่ เพราะหากอนุญาโตตุลาการมีคำชี้ขาดว่า การที่รัฐบาลมีคำสั่งให้จัดทำประชาพิจารณ์โครงการถือเป็น GFM และเป็น Change in Law แล้ว กฟผ. จะต้องจ่ายค่า AP ให้กับบริษัท ยูนิยามฯ เพิ่มขึ้นเป็นจำนวนเงินประมาณ 5,๖๘๘,๐๐๐,๐๐๐ (ห้าพันเจ็ดร้อยแปดสิบล้านบาท)

- คณะกรรมการ กฟผ. จึงมีมติให้แก้ไขสัญญาเป็นคราวการประชุม เมื่อวันที่ ๒๑ เมษายน ๒๕๕๔ โดยให้ กฟผ. เปรียบกับบริษัท ยูนิยามฯ เพื่อเลือกกำหนด COD ออกไป ๒๔ เดือน และปรับค่า AP ให้กับบริษัท ยูนิยามฯ เพิ่มขึ้นอีกร้อยละ ๕.๒๒ ตลอดระยะเวลาของสัญญาหรือจนกว่าอัตราร้อยละ ๒๑.๑๑ ต่อปี ด้วยเหตุผลทางองค์เกี่ยวกับการแก้ไขสัญญาครั้งที่ ๒ และครั้งที่ ๑ ดังที่ได้กล่าวแล้วข้างต้น และเพื่อบรรเทาปัญหาการถ่วงการผลิตไฟฟ้าสาธารณะที่มากเกินมาตรฐานตามขั้นเป็น

- กฟผ. ได้ลงนามแก้ไขสัญญากับบริษัท ยูนิยามฯ เมื่อวันที่ ๑๓ พฤษภาคม ๒๕๕๔ เลือกกำหนด COD ของหน่วยผลิตไฟฟ้าที่ ๑ ออกไปจากเดิมคือวันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๕๖ เป็นวันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๕๘ และเลื่อนกำหนด COD ของหน่วยผลิตไฟฟ้าที่ ๒ ออกไปจากเดิมคือวันที่ ๑ มกราคม ๒๕๕๗ เป็นวันที่ ๑ มกราคม ๒๕๕๙ รวมระยะเวลา ๒ ปี

- เพิ่มค่า AP ในอัตราร้อยละ ๒.๑๑ ต่อปี

จากการเลื่อนกำหนด COD ทั้ง ๔ ครั้ง ส่งผลให้กำหนด COD ของหน่วยผลิตไฟฟ้าที่ ๑ เลื่อนออกไปจากเดิมคือวันที่ ๑ กรกฎาคม ๒๕๕๔ เป็นวันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๕๘ รวมระยะเวลาทั้งสิ้น ๔ ปี ๓ เดือน และของหน่วยผลิตไฟฟ้าที่ ๒ เลื่อนออกไปจากเดิมคือวันที่ ๑ มกราคม ๒๕๕๕ เป็นวันที่ ๑ มกราคม ๒๕๕๙ รวมระยะเวลาทั้งสิ้น ๔ ปี

(๖) โครงการก่อสร้างโรงไฟฟ้าปอนอก

ครั้งที่ ๑

- บริษัท กัลฟ์ฯ เป็นผู้ขอเลื่อนกำหนด COD ออกไป ๑๒ เดือน ตามที่ กฟผ. ได้มีหนังสือแจ้งให้ผู้ผลิตไฟฟ้าเอกชนทุกรายทราบเกี่ยวกับสถานการณ์การใช้ไฟฟ้าในประเทศ เพื่อประกอบการพิจารณาของผู้ผลิตไฟฟ้าเอกชนในการยื่นข้อเสนอเพื่อเลื่อนหรือยกเลิกโครงการ ซึ่งเป็นไปตามข้อหาข้อ ๑๑ ของ ๑๐๒๗/๒๕๕๓ กับรัฐมนตรีประจำจังหวัดน่านยกเว้นกรณี (นายสวัสดิ์ โพธิ์วิหก)

- คณะกรรมการ กฟผ. มีมติให้แก้ไขสัญญาในคราวการประชุม เมื่อวันที่ ๑๔ มกราคม ๒๕๔๒ ตามที่บริษัท กัลฟ์ฯ ร้องขอ กล่าวคือให้เลื่อนกำหนด COD ออกไป ๑๒ เดือน และให้ปรับค่า AP เพิ่มขึ้นในอัตราร้อยละ ๑ ต่อปี โดยให้เหตุผลว่า เมื่อเปรียบเทียบกับประโยชน์ระหว่างการปรับค่า AP ที่เพิ่มขึ้นในอัตราดังกล่าวข้างต้นกับการเลื่อนกำหนด COD ที่ผู้ผลิตไฟฟ้าเอกชนให้ความยินยอมแล้ว กฟผ. จะได้รับประโยชน์คือ

(ก) เป็นการบรรเทาปัญหาการส่งผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมตามความจำเป็น และ

(ข) กฟผ. สามารถชะลอการจ่ายค่า AP เป็นเงินจำนวน ๔,๒๑๕,๐๐๐,๐๐๐ บาท (สี่พันสองร้อยสิบห้าล้านบาท) ออกไป ๑๒ เดือน

- กฟผ. ได้ลงนามแก้ไขสัญญากับบริษัท กัลฟ์ฯ เมื่อวันที่ ๓๐ เมษายน ๒๕๔๒ เลื่อนกำหนด COD ของหน่วยผลิตไฟฟ้าที่ ๑ ออกไปจนเดิมคือวันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๔๔ เป็นวันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๔๕ และเลื่อนกำหนด COD ของหน่วยผลิตไฟฟ้าที่ ๒ ออกไปจากเดิมคือวันที่ ๑ เมษายน ๒๕๔๕ เป็นวันที่ ๑ เมษายน ๒๕๔๖ รวมระยะเวลา ๑๒ เดือน

- เพิ่มค่า AP ในอัตราร้อยละ ๑ ต่อปี

๒. ครั้งที่ ๒

- บริษัท กัลฟ์ฯ เป็นผู้ขอเลื่อนกำหนด COD ออกไป ๑๒ เดือน โดยให้เหตุผลว่า บริษัทประสบปัญหาในการดำเนินโครงการจากการที่รัฐบาลมีคำสั่งให้จัดทำประชานิยมโครงการ และอ้างว่าเหตุดังกล่าวเป็น GFM นอกเหนือนี้ บริษัท กัลฟ์ฯ ยังขอปรับค่า AP เพิ่มขึ้นในอัตราร้อยละ ๑ ต่อปี เพื่อบรรเทาความเสียหายในค่าใช้จ่ายต่างๆ ที่เพิ่มขึ้นจากความล่าช้าในการดำเนินโครงการอีกด้วย

- คณะกรรมการ กฟผ. มีมติให้แก้ไขสัญญาในคราวการประชุม เมื่อวันที่ ๒๒ ตุลาคม ๒๕๔๒ ตามที่บริษัท กัลฟ์ฯ ร้องขอ กล่าวคือให้เลื่อนกำหนด COD ออกไป ๑๒ เดือน และให้ปรับค่า AP เพิ่มขึ้นในอัตราร้อยละ ๑ ต่อปี โดยให้เหตุผลว่า การเลื่อนกำหนดไฟฟ้าที่จ่ายยังคงมากเกินมาตรฐานความจำเป็นและอัตราการปรับเพิ่มค่า AP ดังกล่าว เป็นอัตราที่เหมาะสมเมื่อเปรียบเทียบกับต้นทุนทางการเงินของค่า AP ที่ กฟผ. จะต้องจ่ายตลอดอายุสัญญา ซึ่งจะลดลงเมื่อมีการเลื่อนกำหนด COD ออกไป

- กฟผ. ได้ลงนามแก้ไขสัญญากับบริษัท กัลฟ์ฯ เมื่อวันที่ ๒๒ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๓ เลื่อนกำหนด COD ของหน่วยผลิตไฟฟ้าที่ ๑ ออกไปจากเดิมคือวันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๔๔ เป็นวันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๔๖ และเลื่อนกำหนด COD ของหน่วยผลิตไฟฟ้าที่ ๒ ออกไปจากเดิมคือวันที่ ๑ เมษายน ๒๕๔๖ เป็นวันที่ ๑ เมษายน ๒๕๔๗ รวมระยะเวลา ๑๒ เดือน

- เพิ่มค่า AP ในอัตราร้อยละ ๑ ต่อปี

ครั้งที่ ๓

- บริษัท กัลฟ์ฯ เป็นผู้ขอเงื่อนไขกำหนด COD ออกไป ๑๒ เดือน โดยให้เหตุผลว่า จากการจัดทำประชาพิจารณ์ทำให้บริษัทคำนึงโครงการสาขา เพราะต้องเริ่มต้นเจรจากับผู้รับเหมาร้าง จัดหาอุปกรณ์ และก่อสร้างโรงไฟฟ้าใหม่ นอกจากนี้ บริษัท กัลฟ์ฯ ยังขอปรับเพิ่มค่า AP ในอัตราร้อยละ ๓ ต่อปี เพื่อบรรเทาความเสียหายจากต้นทุนที่เพิ่มขึ้นด้วยเหตุดังกล่าวข้างต้น

- คณะกรรมการ กฟผ. มีมติให้แก้ไขสัญญาในคณะกรรมการประชุม เมื่อวันที่ ๒๑ มกราคม ๒๕๕๔ โดยเลื่อนกำหนด COD ออกไป ๑๒ เดือน โดยให้เหตุผลว่า เพื่อรวบรวมปัญหาการถึงผลิตไฟฟ้าสำรองที่มีมาเกินมาตรฐานความจำเป็น แต่ไม่ปรับเพิ่มค่า AP ตามที่บริษัท กัลฟ์ฯ ร้องขอ เพราะบริษัท กัลฟ์ฯ ไม่มีต้นทุนที่เพิ่มขึ้นตามที่กล่าวอ้างแต่อย่างใด

- กฟผ. ได้ส่งแบบแก้ไขสัญญาต่อบริษัท กัลฟ์ฯ เมื่อวันที่ ๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๓ เลื่อนกำหนด COD ของหน่วยผลิตไฟฟ้าที่ ๑ ออกไปจากเดิมคือวันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๕๖ เป็นวันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๕๗ และเลื่อนกำหนด COD ของหน่วยผลิตไฟฟ้าที่ ๒ ออกไปจากเดิมคือวันที่ ๑ เมษายน ๒๕๕๗ เป็นวันที่ ๑ เมษายน ๒๕๕๘ รวมระยะเวลา ๑๒ เดือน

- ไม่มีการปรับเพิ่มค่า AP

ผลการเลื่อนกำหนด COD ทั้ง ๓ ครั้ง ส่งผลให้กำหนด COD ของหน่วยผลิตไฟฟ้าที่ ๑ เลื่อนออกไปจากเดิมคือวันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๕๔ เป็นวันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๕๗ รวมระยะเวลาทั้งสิ้น ๓ ปี และของหน่วยผลิตไฟฟ้าที่ ๒ เลื่อนออกไปจากเดิมคือวันที่ ๑ เมษายน ๒๕๕๕ เป็นวันที่ ๑ เมษายน ๒๕๕๘ รวมระยะเวลาทั้งสิ้น ๓ ปี เท่าเดียวกัน

๒.๕ ผลการจัดทำรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อม (EIA)

ก)โครงการก่อสร้างโรงไฟฟ้าหินกอง

-บริษัท ยูนิคอนฯ ได้ส่ง EIA สำหรับโรงไฟฟ้าไฟฟ้าน้ำล้นจากเขื่อนและแผนสิ่งแวดล้อม (สผ.) เมื่อวันที่ ๒๖ มีนาคม ๒๕๕๐ และคณะกรรมการผู้ชำนาญการ ได้ให้ความเห็นชอบเมื่อวันที่ ๒๕ พฤษภาคม ๒๕๕๑

-บริษัท ยูนิคอนฯ ได้ส่ง EIA สำหรับท่าเรือน้ำลึกให้ สผ. เมื่อวันที่ ๒๖ มีนาคม ๒๕๕๐ และคณะกรรมการผู้ชำนาญการ ได้ให้ความเห็นชอบเมื่อวันที่ ๑๖ มีนาคม ๒๕๕๑

-บริษัท ยูนิคอนฯ ได้ส่ง EIA ศึกษาประเมินผลกระทบและฉบับชี้แจงข้อมูลเพิ่มเติมเดือนมกราคม ๒๕๕๑ ให้ สผ. จากนั้น สผ. ได้พิจารณาเสนอความเห็นเบื้องต้นเกี่ยวกับ EIA ฉบับดังกล่าว ต่อคณะกรรมการผู้ชำนาญการพิจารณา EIA ด้านโครงการอุตสาหกรรม ในคณะกรรมการประชุมครั้งที่ ๗/๒๕๕๓ และคณะกรรมการผู้ชำนาญการ EIA ด้านโครงการโรงสร้างที่เขื่อนฯ ของเอกชน ในคราวการประชุมครั้งที่ ๕/๒๕๕๓ เมื่อวันที่ ๑ พฤษภาคม ๒๕๕๓ และ

คณะกรรมการผู้ชำนาญการทั้ง ๒ คณะ มีมติไม่เห็นชอบ EIA ฉบับดังกล่าว โดยให้บริษัท ชูเนี่ยนฯ ชี้แจงข้อมูลเพิ่มเติมให้ สท. ต่อไป

-คณะกรรมการผู้ชำนาญการได้ให้ความเห็นชอบ EIA ศึกษาเพิ่มเติม ระบบนิเวศทางทะเล เมื่อวันที่ ๙ ตุลาคม ๒๕๕๓

(ข)โครงการก่อสร้างโรงไฟฟ้าปอนอก

-บริษัท กัลป้า ได้ส่ง EIA สำหรับโรงไฟฟ้า ให้ สท. เมื่อวันที่ ๒๘ สิงหาคม ๒๕๔๙ และคณะกรรมการผู้ชำนาญการได้ให้ความเห็นชอบเมื่อวันที่ ๒๓ เมษายน ๒๕๕๐

-บริษัท กัลป้า ได้ส่ง EIA สำหรับท่าเทียบเรือขนถ่ายถ่านหิน ให้ สท. เมื่อวันที่ ๒๕ ธันวาคม ๒๕๕๐ และคณะกรรมการผู้ชำนาญการได้ให้ความเห็นชอบเมื่อวันที่ ๒๖ พฤษภาคม ๒๕๕๑

๒.๖ ผลการขออนุญาตดำเนินโครงการจากหน่วยงานของรัฐ

ปรากฏข้อเท็จจริงจากเอกสารประกอบคำชี้แจงของ กฟผ. ซึ่งรวบรวมข้อมูล เมื่อวันที่ ๓๑ ธันวาคม ๒๕๕๔ เกี่ยวกับผลการขออนุญาตคั่นเนินโครงการจากหน่วยงานของรัฐ ที่เกี่ยวข้องตามกฎหมายของทั้ง ๒ โครงการ ดังต่อไปนี้

(ก)โครงการก่อสร้างโรงไฟฟ้าหินกรูด

-บริษัท ชูเนี่ยนฯ ได้ขอบัตรส่งเสริมการลงทุนจากสำนักงาน คณะกรรมการส่งเสริมการลงทุนเมื่อวันที่ ๓ มีนาคม ๒๕๕๐ และได้บัตรดังกล่าวจาก สำนักงาน เมื่อวันที่ ๒๘ มกราคม ๒๕๕๑ ปัจจุบันสำนักงานฯ ได้ขยายระยะเวลารับการส่งเสริมการลงทุนให้กับบริษัท ชูเนี่ยนฯ เมื่อวันที่ ๙ กันยายน ๒๕๕๔

-บริษัท ชูเนี่ยนฯ ได้ขอใบอนุญาตประกอบกิจการโรงงาน จากกรมโรงงานอุตสาหกรรม เมื่อวันที่ ๒ เมษายน ๒๕๕๐ และได้รับใบอนุญาตดังกล่าว จากกรมโรงงานอุตสาหกรรม เมื่อวันที่ ๑ สิงหาคม ๒๕๕๑

-บริษัท ชูเนี่ยนฯ ได้ขอใบอนุญาตก่อสร้างนอกราชที่ตั้งจากกรมประมง เมื่อวันที่ ๙ พฤษภาคม ๒๕๕๒ และได้รับใบอนุญาตดังกล่าวจากกรมประมง เมื่อวันที่ ๒ สิงหาคม ๒๕๕๔

-บริษัท ชูเนี่ยนฯ ได้ขอใบอนุญาตก่อสร้างท่าเทียบเรือขนถ่ายถ่านหิน จากกรมเจ้าท่า เมื่อวันที่ ๒๔ เมษายน ๒๕๕๐ และได้รับใบอนุญาตดังกล่าวจากกรมเจ้าท่า เมื่อวันที่ ๑๙ ตุลาคม ๒๕๕๔

-บริษัท ชูเนี่ยนฯ ได้ขอใบอนุญาตก่อสร้างอาคารจากองค์การบริหาร ส่วนตำบลธงชัย เมื่อวันที่ ๒๖ กันยายน ๒๕๕๐ และได้รับใบอนุญาตดังกล่าวจากองค์การบริหาร ส่วนตำบลธงชัย เมื่อวันที่ ๘ มิถุนายน ๒๕๕๔

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความพึงพอใจในการใช้ระบบสารสนเทศเพื่อการบริหารงานของบุคลากรในสำนักงานเทศบาลเมืองบึงกาฬ จังหวัดบึงกาฬ โดยกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ได้แก่บุคลากรในสำนักงานเทศบาลเมืองบึงกาฬ จำนวน 100 คน โดยใช้วิธีการสุ่มแบบง่าย (Simple Random Sampling) โดยใช้ตารางสุ่มตัวเลขจากหนังสือสุ่มตัวเลข (Random Number Table) ของกรมการปกครอง กระทรวงมหาดไทย โดยเก็บข้อมูลโดยใช้แบบสอบถามที่ผู้วิจัยได้สร้างขึ้น และใช้วิธีการทางสถิติในการวิเคราะห์ข้อมูล โดยนำเสนอผลการวิจัยในรูปแบบของตารางและกราฟ

การที่ ผู้จัดทำ ได้ปฏิบัติตามข้อบังคับนี้ ทำให้การดำเนินงานได้
เป็นไปอย่างเรียบร้อยและถูกต้องตามหลักการ และระเบียบของ กอ.รมน. ได้เป็นอย่างดี และขอเสนอ
ให้ (ก) กอ.รมน. รับทราบ

การวิจัย การสอน : ได้ดำเนินการตามขั้นตอนวิจัย การสอน เพื่อช่วยในการ
แก้ปัญหาในการจัดการเรียนการสอน และใช้กับในทางปฏิบัติจริงแล้วมี ๓ ขั้นตอน
คือ ขั้นที่ ๑. ขั้น การค้นหาปัญหา (problem finding) ขั้นที่ ๒. ขั้นการหา
แนวทางในการแก้ปัญหา (problem solving) ขั้นที่ ๓. ขั้นการนำผลไปใช้ (generalization)

๒. มีหน้าที่ ปฏิบัติงาน ให้สอดคล้องกับนโยบายและแผนของกรมส่งเสริมการค้าระหว่างประเทศ กระทรวงพาณิชย์ และหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง รวมทั้งการดำเนินงานตามนโยบายและแผนของกรมส่งเสริมการค้าระหว่างประเทศ กระทรวงพาณิชย์ และหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

Copyright © 2006 John Wiley & Sons, Ltd.

[illegible][illegible]

การวิจัย การเขียน วิจัยเกี่ยวกับเทคโนโลยีคอมพิวเตอร์ในไทย โดยมีการศึกษาว่าทำไม
คนไทยถึงมีความสนใจในเรื่องนี้ และ การเขียน วิจัยเกี่ยวกับเทคโนโลยีคอมพิวเตอร์ในไทย โดยมีการศึกษาว่าทำไม
คนไทยถึงมีความสนใจในเรื่องนี้

[illegible]

Следствие 1. Пусть $\mathcal{A}$ — алгебра, порожденная операторами $A_1, \dots, A_n$ на пространстве V . Тогда $\mathcal{A}$ — алгебра Ли, порожденная операторами $[A_i, A_j]$, $i, j = 1, \dots, n$.

สงวนลิขสิทธิ์ © ๒๕๖๓ โดย สภานิติบัญญัติแห่งราชอาณาจักรไทย
สงวนลิขสิทธิ์ © 2020 by the National Legislative Institutional Repository of Thailand
สงวนลิขสิทธิ์ © 2020 by the National Legislative Institutional Repository of Thailand

-บริษัท กัลฟ์ฯ ยังไม่ได้ขอรับใบอนุญาตขุดลอกร่องน้ำทางเดินเรือจากกรมเจ้าท่า

-บริษัท กัลฟ์ฯ ได้ขอใบอนุญาตใช้ที่ดินสาธารณะคือ ที่ดินสงวนเลี้ยงสัตว์คลองชายธง จำนวน ๕ ไร่ ๓ งาน ๖๘ ตารางวา จากสำนักงานที่ดินจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ และสำนักงานที่ดินฯ ได้ออกใบอนุญาตเมื่อวันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๓๘ ให้บริษัทกัลฟ์ฯ ใช้ที่ดินสาธารณะดังกล่าวเป็นเวลา ๕ ปี ปัจจุบันบริษัท กัลฟ์ฯ ได้ขอยกเลิกการขุดต่อใบอนุญาตและขอส่งมอบที่ดินที่ได้รับอนุญาตคืนให้แก่ราชการตั้งแต่วันที่ ๒๗ ธันวาคม ๒๕๔๔

๓.ประเด็นข้อกฎหมายที่สำคัญ

จากการพิจารณาศึกษาข้อเท็จจริงและข้อสัญญาซื้อขายไฟฟ้าของทั้งสองโครงการแล้ว คณะกรรมาธิการมีความเห็นว่า กรณีมีประเด็นข้อกฎหมายที่สำคัญคือพิจารณาดังต่อไปนี้

๓.๑ การเลื่อนกำหนดวันเดินเครื่องเชิงพาณิชย์ (COD) ดังที่ได้กล่าวแล้วข้างต้นในข้อ ๒.๔ มีผลในทางกฎหมายอย่างไร

๓.๒ เหตุที่บริษัทผู้ผลิตไฟฟ้าเอกชนทั้งสองรายขอเลื่อนกำหนดวันเดินเครื่องเชิงพาณิชย์ (COD) ในแต่ละครั้งเข้าข่ายเป็นเหตุสุดวิสัยที่เกิดจากฝ่ายรัฐบาล (GFM) ตามสัญญาหรือไม่ และผลทางกฎหมายของเหตุสุดวิสัยดังกล่าวตามที่กำหนดไว้ในสัญญาเป็นอย่างไร

๓.๓ รายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อม (EIA) ที่ได้รับความเห็นชอบตามกฎหมายแล้ว แต่ต่อมาพบว่า มีข้อผิดพลาดหรือบกพร่องมีผลทางกฎหมายอย่างไรต่อเงื่อนไขและความผูกพันตามสัญญาของทั้งสองโครงการนี้

๓.๔ ภายใต้สถานการณ์ความผูกพันสัญญาในปัจจุบัน กฟผ. มีสิทธิออกยกเลิกสัญญาทั้งสองโครงการได้หรือไม่ และหากรัฐบาลตัดสินใจสั่งยกเลิกโครงการทั้งสองโครงการ กฟผ. จะต้องชดเชยให้กับบริษัทผู้ผลิตไฟฟ้าเอกชนทั้งสองรายหรือไม่

๔.ผลการพิจารณา

คณะกรรมาธิการได้พิจารณาข้อเท็จจริง, ข้อสัญญา, ข้อกฎหมาย, และสรรพเอกสารต่างๆ ที่เกี่ยวข้องแล้ว มีความเห็นตามประเด็นข้อกฎหมายที่สำคัญดังต่อไปนี้

๔.๑ การเลื่อนกำหนดวันเดินเครื่องเชิงพาณิชย์ (COD) ดังที่ได้กล่าวแล้วข้างต้นในข้อ ๒.๔ มีผลในทางกฎหมายอย่างไร

ตามสัญญา ข้อ ๑๒.๑.๑ (a) และ (b) ของทั้งสองโครงการ ได้กำหนดไว้ว่า หากบริษัทผู้ผลิตไฟฟ้าเอกชนไม่สามารถปฏิบัติตามข้อผูกพันใดๆ อันเป็นสาระสำคัญของสัญญาได้ หรือไม่สามารถทำการผลิตไฟฟ้าได้ตามกำหนด COD อยู่แล้ว มีอิทธิพลถึงสัญญาได้ คณะกรรมาธิการมีความเห็นว่า กำหนดวันแล้วเสร็จขั้นตอนสำคัญ (CD) และกำหนดระยะเวลาการดำเนินการขั้นตอนต่างๆ (MS) ดังที่ได้กล่าวแล้วในข้อ ๒.๓ เป็นกำหนดระยะเวลาการชำระหนี้ที่แน่นอน และ

จึงเป็นสาระสำคัญของสัญญา ดังนั้นหากบริษัทผู้ผลิตไฟฟ้าเอกชนไม่สามารถดำเนินการต่างๆ ได้ทันกำหนดระยะเวลาเท่านั้น กรณีที่แบ่งเข้าข่ายเป็นการผิดนัดผิดสัญญา (Default) ของฝ่ายบริษัทผู้ผลิตไฟฟ้าเอกชน ที่ กฟผ. จะสามารถใช้อำนาจเรียกเก็บสัญญาได้โดยไม่ต้องขอใช้ศาลเสียค่าใช้จ่ายให้กับบริษัทผู้ผลิตไฟฟ้าเอกชนตามความในสัญญาข้อนี้

แต่เนื่องจาก กฟผ. และบริษัทผู้ผลิตไฟฟ้าเอกชนได้ตกลงกันเลื่อนกำหนด COD ออกไป ส่งผลให้กำหนด CD และกำหนดระยะเวลา MS เลื่อนออกไปด้วย จนกระทั่งถึงปัจจุบันนี้กำหนดวันและระยะเวลาต่างๆ ดังกล่าว ก็ยังไม่ครบกำหนด ประกอบกับความในสัญญา ข้อ ๑๐.๕.๔ ได้กำหนดไว้ว่า หากบริษัทผู้ผลิตไฟฟ้าเอกชนไม่สามารถดำเนินการต่างๆ ได้ทันกำหนด CD หรือไม่ถือว่าบริษัทผู้ผลิตไฟฟ้าเอกชนตกเป็นฝ่ายผิดนัดผิดสัญญา ดังนั้น ภายใต้สถานการณ์ความผูกพันสัญญาที่เป็นอยู่ในปัจจุบันนี้ กฟผ. จึงยังไม่สามารถบอกเลิกสัญญาโดยอ้างเหตุตามความในสัญญาข้อ ๑๒.๒.๑ (g) และ (h) ได้ทันที โดยต้องรอต่อไปจนกว่าจะครบกำหนด CD หรือครบกำหนดระยะเวลา MS ตามที่ได้เลื่อนกำหนดออกไปเสียก่อน จึงจะสามารถฉีกเงื่อนไขได้ว่ามีเหตุที่จะให้ กฟผ. สามารถใช้สิทธิบอกเลิกสัญญาตามสัญญาข้อ ๑๒.๒.๑ (g) และ (h) ได้หรือไม่

อย่างไรก็ตาม ความในสัญญาข้อ ๑๐.๕.๔ กำหนดไว้แต่เฉพาะกรณีที่บริษัทผู้ผลิตไฟฟ้าเอกชนไม่สามารถดำเนินการต่างๆ ได้ทันกำหนด CD เท่านั้น ที่ไม่ถือว่าบริษัทผู้ผลิตไฟฟ้าเอกชนตกเป็นฝ่ายผิดนัดผิดสัญญา แต่หาได้กำหนดถึงกรณีที่บริษัทผู้ผลิตไฟฟ้าเอกชนไม่สามารถดำเนินการต่างๆ ได้ทันกำหนดระยะเวลา (MS) ตามสัญญาข้อ ๑๑ ไม่นั้น ต่อจากนี้ไป หากมีกำหนดระยะเวลา MS ใด ตามสัญญาข้อ ๑๑ ครบกำหนด เช่น กำหนดเวลาส่งมอบหลักฐานการได้ว่าใบอนุญาตต่างๆ ตามสัญญาข้อ ๑๑ (b) ครบกำหนด และบริษัทผู้ผลิตไฟฟ้าเอกชนไม่ดำเนินการใดเลยในกำหนดระยะเวลาดังกล่าว กรณียังคงถือว่า บริษัทผู้ผลิตไฟฟ้าเอกชนไม่สามารถปฏิบัติตามเงื่อนไขไปตามความผูกพันสัญญาในข้อที่เป็นสาระสำคัญของสัญญาเป็นฝ่ายผิดนัดผิดสัญญา ส่งผลให้ กฟผ. มีสิทธิบอกเลิกสัญญาได้ตามสัญญาข้อ ๑๒.๒.๑ (g) ๕.๒ เหตุที่บริษัทผู้ผลิตไฟฟ้าเอกชนทั้งสองรายขอเลื่อนกำหนดวันคืนของเงินชดเชย (CDD) ในแต่ละครั้งเข้าข่ายเป็นเหตุสุดวิสัยที่เกิดจากฝ่ายรัฐบาล (CFM) ตามสัญญาหรือไม่ และผลทางกฎหมายของเหตุสุดวิสัยดังกล่าวตามที่กำหนดไว้ในสัญญาเป็นอย่างไร

ตามสัญญา ข้อ ๑๙.๑.๒ ประกอบกับข้อ ๑๙.๑.๑ (c) (c) (f) - (h) ของทั้งสองโครงการ ได้กำหนดให้กฟผ. มีผลต่อไปนี้เป็นเหตุสุดวิสัยที่เกิดจากฝ่ายรัฐบาล (Governmental Force Majeure (CFM))

(๑) เกิดสงครามหรือการใช้กำลังด้วยโดยองค์การหรือการปกครองทางทหาร (Acts of war, Acts of force by a foreign nation, or embargoes)

(๒) การเปลี่ยนแปลงทางกฎหมาย (Change-in law)

(๓) หน่วยงานของรัฐไม่อนุญาตหรือไม่ค่อยอนุญาตต่างๆ ที่เกี่ยวกับกรรมสิทธิ์, การก่อสร้าง, การเงิน, การเดินเครื่องหรือการบำรุงรักษาโรงไฟฟ้าบริษัทผู้ผลิตไฟฟ้าเอกชน หรือ การปฏิบัติการชำระหนี้ใดๆ ตามสัญญา โดยมีไว้เพื่อขจัดการกระทำหรือละเว้นการกระทำของฝ่ายบริษัทผู้ผลิตไฟฟ้าเอกชน

(๔) การเวนคืนหรือบังคับซื้อโรงไฟฟ้า, ทรัพย์สินที่เป็นส่วนเกินหรือสิทธิ, หุ้นหรือ ประโยชน์อื่นใดของบริษัทผู้ผลิตไฟฟ้าเอกชน หรือ

(๕) การกระทำหรือละเว้นการกระทำใดๆ โดยอาศัยอำนาจรัฐบาลที่ส่งผลกระทบต่อในทางลบ ต่อบริษัทผู้ผลิตไฟฟ้าเอกชนหรือต่อสิทธิใดๆหรือการปฏิบัติการชำระหนี้ตามสัญญาหรือข้อตกลงใดๆ ที่เกี่ยวกับโรงไฟฟ้า ซึ่งบริษัทผู้ผลิตไฟฟ้าเป็นคู่สัญญา เว้นแต่ (i) เป็นการกระทำที่ชอบด้วยกฎหมายในการใช้อำนาจรัฐบาล เนื่องจากการกระทำหรือละเว้นการกระทำของบริษัทผู้ผลิตไฟฟ้าเอกชนหรือคู่สัญญาของตนที่ไม่ปฏิบัติตามกฎหมายหรือ (ii) เป็นการบังคับตามกฎหมายอื่นใดของสัญญา นี้หรือสัญญาตามโครงการเกี่ยวกับการรับข้อพิพาท (any other act or omission by any Governmental Authority (other than (i) lawful actions due to an act or omission by the Generator or its contractors not in compliance with law, or (ii) the enforcement of the terms of this Agreement or the Project Agreements in accordance with the dispute resolution procedures contemplated thereunder) which adversely affects the Generator or any of its rights or the performance of its obligations under this Agreement or any Project Agreement relating to the Facility to which the Generator is a party)

ตามสัญญาข้อ ๔๔.๖ หากมี GPM กรณีใดกรณีหนึ่งข้างต้นเกิดขึ้น GPM หรือบริษัทผู้ผลิตไฟฟ้าเอกชนมีสิทธิบอกเลิกสัญญาได้ และหาก GPM หรือบริษัทผู้ผลิตไฟฟ้าเอกชนขนาดเล็ก สัญญาแล้ว GPM, จะต้องซื้อโรงไฟฟ้าและค่าใช้จ่ายเสียหายต่างๆ ให้บริษัทผู้ผลิตไฟฟ้าเอกชน ดังต่อไปนี้

(๑) จำนวนรวมของหนี้ค้างชำระตามสัญญาเงินกู้ ณ วันที่มีการซื้อโรงไฟฟ้า รวมทั้ง ค่าใช้จ่ายในการยกเลิกสัญญาเงินระหว่างบริษัทผู้ผลิตไฟฟ้าเอกชนกับผู้กู้และ ตามสัญญาเงินกู้ใดๆ ระหว่างบริษัทผู้ผลิตไฟฟ้าเอกชนกับผู้ถือหุ้น และ

(๒) จำนวนรวมของทุนเรือนหุ้นของบริษัผู้ผลิตไฟฟ้าเอกชนทั้งหมดที่เป็นและ ชำระค่าหุ้นแล้ว รวมทั้งเงินส่วนเกินมูลค่าของราคาหุ้นที่ตราไว้ ซึ่งบริษัทผู้ผลิต ไฟฟ้าเอกชนได้รับแล้ว โดยเฉพาะอย่างยิ่งหาก GPM เป็นผู้บอกเลิกสัญญา GPM, ต้องชดเชยจำนวนเงินหุ้นเรือนหุ้นของบริษัทผู้ผลิตไฟฟ้าเอกชน รวมทั้ง เงินส่วนเกินมูลค่าของราคาหุ้นดังกล่าวข้างต้นเพิ่มขึ้นในอัตราร้อยละ ๑๕ ต่อปี

นับจากวันที่บริษัทผู้ผลิตไฟฟ้าเอกชนมีการลงทุนจนถึงวันที่ กฟผ. ซื้อโรงไฟฟ้า จากบริษัทอีกด้วย และ

(๓) รายได้ของบริษัทผู้ผลิตไฟฟ้าเอกชนกับกำไร รวมทั้งเงินสำรองตามกฎหมาย

ปรากฏข้อเท็จจริงว่า การที่บริษัทผู้ผลิตไฟฟ้าเอกชนทั้งสองโครงการขอยื่นกำหนด COD ในแต่ละครั้งดังกล่าวในข้อ ๒.๔ นั้น บริษัทผู้ผลิตไฟฟ้าเอกชนทั้งสองโครงการได้ขอเลื่อน กำหนดดังกล่าว โดยอ้างเหตุ GFM ไม่อนุมัติ และเรียกร้องขอปรับเพิ่มอัตราค่าความพร้อมจ่าย (AP) ที่เกิดจากเหตุดังกล่าวด้วย ดังต่อไปนี้

(๑) บริษัทผู้ผลิตไฟฟ้าเอกชนกล่าวอ้างว่า บริษัทได้รับผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลง ค่าเงินบาท ตามประกาศกระทรวงการคลัง เรื่องการปรับปรุงระบบการแลกเปลี่ยนเงินตรา ลงวันที่ ๒ กรกฎาคม ๒๕๔๐ ว่าเป็น GSM เพราะมีการเปลี่ยนแปลงตามกฎหมาย (Change-in-Law)

(๒) บริษัทผู้ผลิตไฟฟ้าเอกชนกล่าวอ้างว่า บริษัทประสบปัญหาความล่าช้าจากการที่ คณะกรรมการผู้ชำนาญการ ตามกฎหมายว่าด้วยการส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมฯ มีคำสั่งให้เพิ่มเติมข้อมูลและปรับปรุง EIA ในส่วนที่เกี่ยวกับโรงหล่อขึ้นและระบบนิเวศทางทะเล เกี่ยวกับปะการัง ถือเป็น GFM เพราะการที่คณะกรรมการผู้ชำนาญการมีคำสั่งดังกล่าว เป็นการกระทำโดยใช้อำนาจอธิปไตย

(๓) บริษัทผู้ผลิตไฟฟ้าเอกชนกล่าวอ้างว่า บริษัทประสบปัญหาจากการที่กรมโยธาธิการ พิจารณาถอดถอนอนุญาตสัมปทานประกอบกิจการไฟฟ้าล่าช้า ถือเป็น GFM เพราะความล่าช้า ดังกล่าวเป็นผลจากการกระทำหรือละเว้นการกระทำของกรมโยธาธิการในการใช้อำนาจอธิปไตย

(๔) บริษัทผู้ผลิตไฟฟ้าเอกชนกล่าวอ้างว่า บริษัทประสบปัญหาความล่าช้าจากการที่รัฐบาล มีคำสั่งให้จัดทบทวนพิจารณาโครงข่ายโครงการ ถือเป็น GFM เพราะเป็นการกระทำโดยใช้อำนาจอธิปไตย และการเปลี่ยนแปลงตามกฎหมาย (Change-in-Law)

คณะกรรมาธิการ พิจารณาแล้วเห็นว่า เหตุแห่งการขอเลื่อนกำหนด COD ที่บริษัทผู้ผลิต ไฟฟ้าเอกชนทั้งสองโครงการได้ขอขอยื่นขึ้นกล่าวอ้างดังกล่าวข้างต้นทุกกรณี ไม่น่าจะเข้าข่ายเป็น GFM ตามสัญญาข้อ ๑๔.๑.๒ ประกอบกับข้อ ๑๔.๑.๑ (c) (๓) (f) (h) โดยเฉพาะปัญหาความล่าช้า ที่เกิดขึ้นคงมิใช่เหตุ (๒), (๓) และ (๔) ข้างต้น ซึ่งเท็จจริงน่าจะฟังได้ว่ามีสาเหตุมาจาก ความผิดพลาดของทางฝ่ายบริษัทผู้ผลิตไฟฟ้าเอกชนเอง

อย่างไรก็ตาม เมื่อบริษัทผู้ผลิตไฟฟ้าเอกชนทั้งสองโครงการขอยื่นกำหนด COD โดยอ้างเหตุ GFM ดังกล่าว กฟผ. กลับเจรจาสงบเลื่อนกำหนด COD และปรับเพิ่มค่า AP ให้กับ บริษัทผู้ผลิตไฟฟ้าเอกชน โดยพลเอกฯดังกล่าวข้างต้น ได้ชี้แจงว่า เหตุแห่งการขอเลื่อนกำหนด นั้น ไม่เข้าข่ายเป็น GFM เพราะถือว่า การได้แจ้งดังกล่าวแก่ตนเป็นข้อพิพาทที่ต้องเสนอให้ อนุญาโตตุลาการวินิจฉัยตามที่กำหนดไว้ในสัญญา

๔.๓ รายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อม (EIA) ที่ได้รับความเห็นชอบตามกฎหมายแล้ว แต่ต่อมาพบว่า มีข้อผิดพลาดหรือบกพร่องมีผลทางกฎหมายอย่างไรต่อเงื่อนไขและความผูกพันตามสัญญาของทั้งสองโครงการนี้

ปรากฏข้อเท็จจริงว่า หลังจากทีคณะกรรมการผู้ชำนาญการตามกฎหมายว่าด้วยการส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมฯ ได้ให้ความเห็นชอบ EIA ของทั้งสองโครงการแล้ว กลุ่มตัวแทนราษฎรที่คัดค้านโครงการได้โต้แย้งคัดค้านว่า EIA ของทั้งสองโครงการที่เสนอต่อคณะกรรมการผู้ชำนาญการยังไม่สมบูรณ์และไม่ครบถ้วนเรื่องมาโดยฝ่ายคัดค้านมีข้อโต้แย้งผลของการศึกษาวิเคราะห์ในประเด็นสำคัญ ๆ ทุกเรื่อง รวมทั้งประเด็นเกี่ยวกับผลกระทบทางสังคมซึ่งฝ่ายคัดค้านเห็นว่า มีไม่มีการศึกษาอย่างเพียงพอในแง่ผลกระทบต่ออาชีพและวิถีชีวิตของราษฎรในชุมชน และล่าสุดมีการกล่าวอ้างว่า พบปลาวาฬเข้ามาอยู่ในบริเวณทะเลชายฝั่งบ้านหินกรูดด้วย

เกี่ยวกับประเด็นปัญหานี้ คณะกรรมการกฤษฎีกา คณะที่ ๑ ได้เคยมีคำวินิจฉัยเลขเรียงที่ ๔๒๔/๒๕๔๓ เรื่องอำนาจของคณะกรรมการผู้ชำนาญการในการสั่งแก้ไขรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อมสรุปได้ว่า ถ้าคณะกรรมการผู้ชำนาญการเห็นว่า การพิจารณาให้ความเห็นชอบ EIA ของบริษัท ยูนิยอนฯ เกิดจากข้อมูลใน EIA ที่ไม่ถูกต้องและไม่ครบถ้วนและเห็นชอบก่อนเป็นสาระสำคัญในการพิจารณาให้ความเห็นชอบ คณะกรรมการผู้ชำนาญการอาจเพิกถอนคำสั่งดังกล่าวได้ ประกอบกับสำนักงานอัยการสูงสุดได้เคยมีหนังสือที่ ยส ๐๑๑๒/๑๐๒๘๘ ลงวันที่ ๒๖ สิงหาคม ๒๕๔๑ แจ้งผลการพิจารณาเรื่องเหมือนกันนี้ โดยสรุปสาระสำคัญได้ว่า การที่ EIA ของบริษัทมีข้อมูลไม่ถูกต้องครบถ้วนดังกล่าว ถือได้ว่าเกินเพราะความคลาดหรือความประมาทเลินเล่อของบริษัท ซึ่งตามสัญญาข้อ ๑๔.๑.๑ (i) และ (h) ไม่เข้าข่ายเป็นเหตุสุดวิสัย บริษัทจึงมีภาระผูกพันเหตุดังกล่าวข้างต้นได้ว่าเป็น GPM เช่นเดียวกัน

อย่างไรก็ตาม ถึงแม้จะปรากฏข้อเท็จจริงว่า คณะกรรมการผู้ชำนาญการได้เคยเพิกถอนการให้ความเห็นชอบ EIA ของบริษัทยูนิยอนฯ โดยกำหนดให้บริษัทจัดทำ EIA ใหม่เดิมเกี่ยวกับระบบนิเวศทางทะเลหลายประเด็นก็ตาม แต่ในที่สุด คณะกรรมการผู้ชำนาญการก็ได้ให้ความเห็นชอบ EIA ใหม่เดิมของบริษัทยูนิยอนฯ เมื่อวันที่ ๘ ตุลาคม ๒๕๔๓ ทำให้ EIA ของทั้งสองโครงการได้รับความเห็นชอบกันภายในกำหนดระยะเวลา (MS) ตามสัญญาข้อ ๑๑ (b) กรณีซึ่งถือไม่ได้ว่าทั้งสองบริษัทตกเป็นฝ่ายผิดคดีสัญญาในเรื่องนี้ ยินยอมทำให้ กฟผ. มีสิทธิบอกเลิกสัญญาได้โดยไม่ต้องชดเชยค่าเสียหายใด ๆ ตามสัญญาข้อ ๑๒.๒.๑ (g)

ถึงกระนั้นก็ดี คณะกรรมการอัยการยังมีความเห็นเกี่ยวกับประเด็นข้อกล่าวอ้าง เนื่องจากกรณีอยู่ในพื้นที่และกลุ่มองค์กรเอกชนฝ่ายคัดค้านโครงการยังคงโต้แย้งความไม่สมบูรณ์และไม่ชอบด้วยกฎหมายของ EIA ซึ่งได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการผู้ชำนาญการไปแล้ว และถึงแม้ว่า กฟผ. จะอาศัยเหตุดังกล่าวนี้บอกเลิกสัญญาทั้งสองโครงการไม่ได้ก็ตาม แต่ราษฎรในพื้นที่ฝ่ายคัดค้านโครงการก็จะยังคงมีสิทธิที่จะขอให้คณะกรรมการผู้ชำนาญการพิจารณาเพิกถอน

การให้ความเห็นชอบด้วย EIA ทั้งสองโครงการของตนได้ หากฝ่ายคัดค้านสามารถหาข้อมูลและหลักฐานใหม่มาเสนอเพิ่มเติมเพื่อสนับสนุนข้อโต้แย้งของตนได้ เพราะการให้ความเห็นชอบด้วย EIA นั้น “แค่เส้นทางปกครอง” ตามพ.ร.บ. วิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๕๑ มาตรา ๕ ซึ่งอาจขอให้มีการพิจารณาใหม่ได้ตามมาตรา ๕๔ และหากคณะกรรมการผู้ชำนาญการยังคงยืนยันการให้ความเห็นชอบตามเดิม ราษฎรในพื้นที่ที่เกี่ยวข้องไม่มีสิทธินำคดีไปฟ้องต่อศาลปกครอง ขอให้วินิจฉัยทบทวนความสมบูรณ์ของแผนกฤษฎีกาของ EIA ทั้งสองโครงการและกรณีที่ความเห็นชอบของคณะกรรมการผู้ชำนาญการได้ และหากศาลปกครองวินิจฉัยว่า EIA ของทั้งสองบริษัทไม่สมบูรณ์ตามกฎหมายเนื่องจากมีข้อผิดพลาดบกพร่องใด ๆ ในการจัดทำ EIA ซึ่งบริษัทต้องรับผิดชอบ และพิจารณาว่าให้เพิกถอนการให้ความเห็นชอบของคณะกรรมการผู้ชำนาญการกรณีเช่นว่านี้หรือไม่ถือว่าบริษัททั้งสองตกเป็นฝ่ายผิดนักคิดสัญญา เพราะไม่ตามการปฏิบัติตามข้อผูกพันสัญญาอันเป็นสาระสำคัญให้ตามสัญญาข้อ ๑๒.๒.๑ (g) และยังเป็นเหตุให้ กฟผ. มีสิทธิบอกเลิกสัญญาได้โดยไม่ต้องชดเชยค่าเสียหายใด ๆ ให้แก่ฝ่ายบริษัท

๔.๔. ภายใต้อาณัติความผูกพันสัญญาในปัจจุบัน กฟผ. มีสิทธิบอกเลิกสัญญาทั้งสองโครงการได้หรือไม่ และหากรัฐบาลตัดสินใจสั่งยกเลิกโครงการทั้งสองโครงการ กฟผ. จะต้องชดเชยค่าเสียหายให้กับบริษัทผู้ผลิตไฟฟ้าเอกชนทั้งสองรายหรือไม่

ตามที่ได้สรุปทบทวนกรณีไว้ในข้อ ๔.๑ ข้างต้น คณะกรรมการได้ชี้ชัดไว้แล้วว่า ภายใต้สถานการณ์ความผูกพันสัญญาในปัจจุบัน กฟผ. น่าจะไม่มีส่วนทางใดที่จะใช้สิทธิบอกเลิกสัญญากับบริษัทผู้ผลิตไฟฟ้าเอกชนทั้งสองโครงการโดยอ้างเหตุผลว่าทรงฝ่ายบริษัทตกเป็นฝ่ายผิดนักคิดสัญญาตามสัญญาข้อ ๑๒.๒.๑ (g) และ (h) ที่ทั้งจะไม่ต้องชดเชยค่าเสียหายใด ๆ ให้ เพราะกำหนดวันและระยะเวลาการดำเนินการต่าง ๆ เพื่อปฏิบัติตามสัญญาได้ถูกเลื่อนไปทั้งหมดและจนถึงบัดนี้ยังไม่ครบกำหนดวันและระยะเวลาดังกล่าวในข้อตอนใดเลย

ดังนั้น หากรัฐบาลตัดสินใจยกเลิกโครงการโรงไฟฟ้าทั้งสองแห่งโดยทันทีภายใต้สถานการณ์ปัจจุบัน ขาดฝ่ายบริษัทข้ออ้างได้ว่า การยกเลิกดังกล่าวเข้าข่ายเป็น เหตุสุดวิสัยที่เกิดจากฝ่ายรัฐบาล (GFM) เพราะเป็นการกระทำโดยเจตนาของรัฐบาลโดยตรง ตามสัญญาข้อ ๑๔.๓.๑ (b) ๒ ฟ.ฟ. ซึ่งมีหน้าที่ต้องชดเชยค่าเสียหายตามสัญญาข้อ ๑๔.๖ ให้แก่ฝ่ายบริษัทตามที่ได้วิเคราะห์และชี้ประเด็นไว้แล้วในข้อ ๔.๒ ข้างต้น ซึ่งมีประเด็นที่ต้องพิจารณาต่อไปแค่เพียงว่าค่าเสียหายที่ กฟผ. จะต้องชดเชยให้ให้แก่ฝ่ายบริษัทจะมีในเรื่องใดบ้างและจะเป็นจำนวนเงินมากน้อยเพียงใดเท่านั้น

อย่างไรก็ตาม คณะกรรมการมีความเห็นเห็นว่า นับจากวันที่ กฟผ. กับบริษัทผู้ผลิตไฟฟ้าเอกชนทั้งสองโครงการทำสัญญากันจนมาถึงปัจจุบัน ได้ล่วงเลยกำหนดวัน (CD) และระยะเวลา (MS) ซึ่งบริษัทผู้ผลิตไฟฟ้าเอกชนทั้งสองฝ่ายจะต้องแสดงหลักฐานว่าไม่สามารถบริหารจัดการแผนตั้งโรงงานผลิตไฟฟ้าโรงไฟฟ้าได้สำเร็จ ตามที่ได้กำหนดไว้ในสัญญาแล้วเดิมมานานมากแล้ว จึงมีความ

เป็นไปได้ว่า แหล่งเงินทุนต่าง ๆ ที่เคยตกลงจะให้บริษัทผู้ผลิตไฟฟ้าเอกชนทั้งสอง โครงการผู้ถือหุ้นอาจจะตัดสินใจไม่ให้การสนับสนุนเงินทุนดังกล่าวแล้วก็เป็นได้ ยิ่งไปกว่านั้น เนื่องจากโครงการทั้งสองโครงการนี้ไม่สามารถเริ่มต้นดำเนินการตามกำหนดที่คาดหมายไว้แต่เดิมได้ จึงมีความเป็นไปได้อีกเช่นกันว่า บริษัทผู้ผลิตไฟฟ้าเอกชนทั้งสองโครงการนี้กำลังประสบปัญหาทางการเงิน ซึ่งมีผลกระทบโดยตรงต่อมูลค่าหุ้นและสินทรัพย์รวมของบริษัทยาที่มีอยู่ในปัจจุบันเป็นอย่างมาก กล่าวโดยสรุป บริษัททั้งสองข้างจะไม่มีควมแน่นเชื่อถือ (Credit) ทางด้านการเงินพอที่จะระดมทุนจากในประเทศและนอกประเทศมาเพื่อก่อสร้างโรงไฟฟ้าได้ต่อไปอีกแล้ว ดังนั้น ถึงแม้ว่ากำหนดวันและระยะเวลาของการแสดงหลักฐานการจัดการแหล่งเงินทุนจะเลื่อนออกไปโดยอัตโนมัติตามการเลื่อนกำหนด COD ก็ตาม แต่เมื่อมีความเป็นไปได้ว่า บริษัททั้งสองไม่อยู่ในฐานะที่จะหาเงินทุนมาค้ำประกันโครงการได้อีกต่อไป กฟผ. ก็น่าจะหยิบยกเหตุผลดังกล่าวนี้ขึ้นอ้างเพื่อให้สิทธิออกเิกสัญญาโดยอาศัยสัญญาข้อ ๑๒.๒.๑ (ง) ได้ เพราะอาจถือได้ว่า บริษัทผู้ผลิตไฟฟ้าเอกชนทั้งสองโครงการไม่สามารถปฏิบัติตามข้อผูกพันสัญญาในข้อที่เป็นสาระสำคัญได้อีกต่อไปแล้ว โดยไม่จำเป็นต้องรอให้ครบกำหนดระยะเวลาการปฏิบัติตามสัญญาในเรื่องนี้ก็ได้ เลื่อนออกไปเสียก่อน เพราะ หาก กฟผ. สามารถพิสูจน์ได้ว่า บริษัทผู้ผลิตไฟฟ้าเอกชนทั้งสองโครงการไม่อยู่ในฐานะที่จะหาเงินลงทุนมาทำการก่อสร้างโรงไฟฟ้าได้อย่างแน่นอนแล้ว กฟผ. ก็น่าจะมีสิทธิออกเิกสัญญาได้ทันที โดยไม่ต้องขอใช้คำเสียหายใดๆ ให้แก่บริษัท

อย่างไรก็ตาม ทางเลือกของรัฐบาลและ กฟผ. ที่ปลอดภัยที่สุด น่าจะต้องรอให้กำหนดเวลาการแสดงหลักฐานการจัดหาแหล่งเงินทุนตามสัญญาข้อ ๑๑ (b) ที่เลื่อนออกไปครบกำหนดเสียก่อน เพราะหากเมื่อครบกำหนดเวลาที่กล่าวนี้แล้วบริษัทผู้ผลิตไฟฟ้าเอกชนทั้งสองโครงการไม่สามารถแสดงหลักฐานการจัดการแหล่งเงินทุนได้ กฟผ. ย่อมมีสิทธิออกเิกสัญญาได้ทันทีโดยไม่ต้องขอใช้คำเสียหายใดๆ ตามสัญญาข้อ ๑๒.๒.๑ (ง)

นอกจากนี้ คณะกรรมการพิจารณาว่า มีประเด็นเกี่ยวกับที่สาธารณะประโยชน์ซึ่งอยู่ในที่ดินของบริษัทผู้ผลิตไฟฟ้าเอกชนตามโครงการโรงไฟฟ้าห้วยกรด โดยในปัจจุบัน บริษัท ผู้มีชื่อนี้ ก่อตั้งดำเนินการเพื่อขออนุญาตใช้ที่สาธารณะประโยชน์ดังกล่าวจากกรมที่ดิน แต่ยังไม่ได้รับอนุญาต จึงมีความเป็นไปได้ว่า เมื่อครบกำหนดเวลาที่บริษัทจะต้องนำหลักฐานการได้รับอนุญาตจากกรมที่ดินมาแสดงตามสัญญาข้อ ๑๑ (b) บริษัทอาจไม่มีทางได้รับอนุญาตอย่างแน่นอน อันจะเป็นอีกช่องทางหนึ่งที่ทำให้ กฟผ. สามารถหยิบยกขึ้นกล่าวอ้างเพื่อยกเลิกสัญญาต่อไปในอนาคตได้ตามสัญญาข้อ ๑๒.๒.๑ (ง)

๔. ข้อสรุปและข้อเสนอแนะ

๔.๑ ข้อสรุป

จากบทวิเคราะห์ในข้อ ๔.๑ - ๔.๔ ข้างต้น คณะกรรมาธิการมีความเห็นโดยสรุปว่า การขาดสถานการณ์ความผูกพันสัญญาในปัจจุบัน รัฐบาลและ กฟผ. มีทางเลือกในการตัดสินใจเกี่ยวกับโครงการโรงไฟฟ้าทั้งสองโครงการดังต่อไปนี้

๔.๑.๑ หากรัฐบาลและ กฟผ. มีความประสงค์จะยกเลิกโครงการทั้งสองโครงการ กฟผ. มีช่องทางที่จะยกเลิกสัญญาได้โดยไม่ต้องชดเชยค่าเสียหายใดๆ ตามสัญญาเพียงกรณีเดียวคือ รัฐบาลและ กฟผ. จะต้องมีหลักฐานพิสูจน์ได้ว่า บริษัทผู้ผลิตไฟฟ้าเอกชนทั้งสองโครงการ ไม่มีความสามารถที่จะหาแหล่งเงินทุนมาดำเนินโครงการต่อไปได้อย่างแน่นอนแล้ว จึงจะบอกเลิกสัญญาโดยสังเกตุว่า บริษัทไม่สามารถปฏิบัติตามข้อผูกพันสัญญาในข้อที่เป็นสาระสำคัญได้ โดยไม่ต้องชดเชยค่าเสียหายใดๆ ตามสัญญาข้อ ๑๒.๒.๑ (๕) ดังกล่าวข้างต้นในข้อ ๔.๔

๔.๑.๒ หากทว่ารัฐบาลและ กฟผ. ไม่มีหลักฐานเพียงพอที่จะพิสูจน์ความจริงดังกล่าว ในข้อ ๔.๑.๑ ได้ และรัฐบาลยังคงยืนยันที่จะตัดสินใจในเชิงนโยบายให้ยกเลิกโครงการทั้งสองโครงการให้ กฟผ. บอกเลิกสัญญาก็สามารถกระทำได้ แต่กรณีจะเข้าข่ายเป็น GFM ตามสัญญาข้อ ๑๔.๑.๑ (๖) กล่าวคือ ถือได้ว่าเป็นการกระทำโดยอาศัยอำนาจรัฐบาลโดยตรง ซึ่งจะส่งผลให้ กฟผ. มีหน้าที่ต้องซื้อโรงไฟฟ้าและชดเชยค่าเสียหายต่างๆ ให้แก่บริษัทผู้ผลิตไฟฟ้าเอกชนตามสัญญาข้อ ๑๔.๖ ดังกล่าวข้างต้นในข้อ ๔.๒

ซึ่งเมื่อพิจารณาจากความคืบหน้าของการดำเนินโครงการทั้งสองโครงการนี้แล้วจะเห็นได้ว่า จนถึงบัดนี้ยังไม่มีการก่อสร้างโรงไฟฟ้า จึงไม่มีโรงไฟฟ้าที่จะต้องซื้อ ฉะนั้น ค่าเสียหายที่ กฟผ. จะต้องชดเชยให้บริษัทจึงน่าจะไม่มีแต่เพียง

(๑) ค่าที่ดินและทรัพย์สินทั้งหมดที่บริษัทมีอยู่ในปัจจุบัน

(๒) ค่าหุ้นที่บริษัทได้จดทะเบียนและรับชำระค่าหุ้นแล้ว และเงินเพิ่มในอัตราร้อยละ ๑๕ ต่อปีของจำนวนเงินดังกล่าวทั้งหมดนับจากวันที่บริษัทผู้ผลิตไฟฟ้าเอกชนมีการลงทุนทางเงินที่ กฟผ. ซื้อที่ดินและทรัพย์สินจากบริษัท แต่ไม่รวมส่วนเกินมูลค่าหุ้นที่ควรได้รับซึ่งบริษัทได้รับแล้ว (เพราะไม่น่าจะมีส่วนเกินมูลค่าหุ้นที่แน่นอนขึ้นนี้ได้)

เท่านั้น ซึ่งคงจะเป็นเงินจำนวนไม่มากถึงขนาดต้องชดเชยบริษัทได้ทั่วไป

ส่วนที่สัญญาข้อ ๑๔.๖ กำหนดให้ กฟผ. มีหน้าที่ชดเชยค่าชดเชยนี้ค่าชำระตามสัญญาเงินกู้ระหว่างบริษัทผู้ผลิตไฟฟ้าเอกชนกับผู้ที่กู้ ณ วันที่มีการจัดโรงไฟฟ้า รวมทั้งค่าใช้จ่ายในการยกเลิกสัญญาเงินกู้ดังกล่าวและรายได้ที่บริษัทผู้ผลิตไฟฟ้าเอกชนกับกู้ รวมเงินเงินสำรองตามกฎหมายด้วยเช่นกัน เนื่องจากปรากฏว่า ในขณะที่ยังไม่มีการก่อสร้างโรงไฟฟ้าและทางฝ่ายบริษัท น่าจะยังไม่ได้ค่าความตกลงกู้เงินหรือมีการเงินจำนวนมากแก่แหล่งเงินกู้ที่ผิดนัดชำระไว้ อีกทั้ง

ยังไม่มีการดำเนินการใด ๆ ที่จะทำไว้กับบริษัทมีรายได้ถึงขนาดที่จะกันเงินไว้ได้ กฟผ. จึงไม่ต้องชดเชยค่าเสียหายส่วนนี้ให้กับบริษัทผู้ผลิตไฟฟ้าเอกชนทั้งสองโครงการ

๕.๑.๓ หากรัฐบาลพิจารณาเห็นว่า กรณีมีความจำเป็นตามนโยบายพลังงานของชาติที่รัฐบาลจะต้องให้บริษัทผู้ผลิตไฟฟ้าเอกชนทั้งสองโครงการดำเนินโครงการต่อไป โดยสามารถชี้แจงแสดงเหตุผลต่อสาธารณชนและราษฎรในพื้นที่ที่ติดตั้งโครงการจนเป็นที่พอใจแก่ทุกฝ่ายได้ รัฐบาลจะต้องให้บริษัทผู้ผลิตไฟฟ้าเอกชนทั้งสองโครงการดำเนินโครงการต่อไปโดยเร่งรัดให้มีการปฏิบัติตามขั้นตอนต่างๆ ที่สัญญากำหนดไว้ในทุกขั้นตอนให้เร็วที่สุด เพื่อป้องกันมิให้บริษัทผู้ผลิตไฟฟ้าเอกชนหย่อนหล่นใดๆ ขึ้นกล่าวอ้าง เพื่อเรียกร้องให้ กฟผ. ชดเชยค่าเสียหายใดๆ เพิ่มมากขึ้นอีก ดังที่ฝ่ายบริษัทผู้ผลิตไฟฟ้าเอกชนทั้งสองโครงการได้เคยอ้างเหตุ GFM เพื่อขอเลื่อนโครงการและขอปรับค่า AP มาก่อนหน้านี้แล้ว

อนึ่ง คณะกรรมการการมีข้อสังเกตเกี่ยวกับโครงการทั้งสองโครงการและข้อสัญญาต่างๆ ดังต่อไปนี้

๑. สถานการณ์ขณะที่ยกนามในสัญญา

การยกนามในสัญญาทั้งสองนี้เกิดขึ้นในช่วงที่ประเทศไทยกำลังประสบปัญหาวิกฤตค่าเงินบาท ซึ่งมีผลกระทบอย่างรุนแรงต่อภาวะเศรษฐกิจของประเทศไทย โดยการลงนามสัญญาแรก เมื่อ ๓๐ มิถุนายน ๒๕๔๐ กระทำก่อนวันที่รัฐบาลประกาศ เมื่อ ๒ กรกฎาคม ๒๕๔๐ ให้ค่าเงินบาทลอยตัวเพียงสองวัน ส่วนการลงนามในสัญญาที่สองกระทำกันภายหลังจากนั้นถึงประมาณหกเดือน ซึ่งอยู่ในช่วงที่เศรษฐกิจของประเทศไทยกำลังอยู่ในภาวะเลวร้ายเป็นอย่างมากและมีการเปลี่ยนแปลงทางการเมืองเกิดขึ้น โดยการลงนามกันตามสัญญานี้ได้กระทำภายหลังจากที่รัฐบาลใหม่เข้ามามีอำนาจที่เพิ่งเดือนเศษเท่านั้น ซึ่งภายใต้สถานการณ์ขณะนั้น หากรัฐบาลจะตัดสินใจล้มเลิกโครงการไว้เพื่อหลีกเลี่ยงการก่อการผูกพันที่ยังไม่มีความจำเป็นเร่งด่วนต่อผลประโยชน์ส่วนรวมของประเทศชาติก็อาจจะทำได้ การตัดสินใจลงนามสัญญากันไปภายใต้สถานการณ์ที่ไม่เหมาะสมเช่นนี้ จึงเป็นพฤติกรรมที่เคลือบแคลงและน่าสงสัยเป็นอย่างยิ่งว่า ได้มีการแสวงหาผลประโยชน์โดยมิชอบเกี่ยวข้องกับการผลักดันให้มีการลงนามผูกพันสัญญาในครั้งนี้อหรือไม่

๒ จุดอ่อนของสัญญา

(ก) เหตุใด กฟผ. จึงต้องทำสัญญาในลักษณะ BOO (Build-Own-Operate) ทั้งๆ ที่อาจจะทำสัญญาในลักษณะ BOT (Build-Operate-Transfer) หรือ BTO (Build-Transfer-Operate) ก็ย่อมได้ ซึ่งน่าจะทำให้ กฟผ. ได้ประโยชน์มากกว่า เพราะการทำสัญญาทั้งสองแบบนี้ ทรัพย์สินทั้งหมดตามสัญญาจะตกเป็นของ กฟผ.

(ข) สัญญาข้อ ๑๐.๔ ให้กำหนดวันแล้วเสร็จขั้นตอนสำคัญ (CD) ไว้ แต่ทำไม่จึงมีข้อตกลงเป็นสัญญาข้อ ๑๐.๕.๔ ว่า หากบริษัทผู้ผลิตไฟฟ้าเอกชนไม่สามารถดำเนินการ ได้แล้วเสร็จภายในกำหนด ไม่ให้ถือว่า บริษัทผู้ผลิตไฟฟ้าเอกชนตกเป็นฝ่ายผิดนัดผิดสัญญา

(ค) การกำหนดความหมาย GFM ในสัญญาข้อ ๑๔.๑.๒ ประกอบกับข้อ ๑๔.๑.๑ (๕) (๖) (๗) ใช้ยามและข้อเท็จจริงที่ให้อรรถาธิบายได้เกือบทั้งหมดว่า ในกรณีที่บริษัทผู้ผลิตไฟฟ้าเอกชนไม่สามารถดำเนินการในเรื่องใดๆ ให้แล้วเสร็จตามที่กำหนดเวลาและขั้นตอนที่สำคัญของสัญญาได้ ก็จะเข้าข่ายเป็น GFM เกือบทั้งหมด โดยเฉพาะสัญญาข้อ ๑๔.๑.๑ (๖) ที่ได้กำหนดไว้ว่า การกระทำหรือละเว้นการกระทำใดๆ โดยอาศัยอำนาจของรัฐบาลที่ส่งผลกระทบในทางลบต่อบริษัทผู้ผลิตไฟฟ้าเอกชนหรือสิทธิใดๆหรือการปฏิบัติการชำระหนี้ตามสัญญาหรือข้อตกลงใดๆ ที่เกี่ยวกับโรงไฟฟ้า เพราะทำให้ฝ่ายบริษัทสามารถหยอชก GFM ขึ้นกล่าวอ้างได้เกือบทุกเรื่องว่า เหตุที่ตนไม่สามารถปฏิบัติตามสัญญาได้เกิดจากการกระทำหรือละเว้นการกระทำของหน่วยงานภาครัฐทั้งนี้

นอกจากนี้หากบริษัทผู้ผลิตไฟฟ้าเอกชนสามารถกล่าวอ้างได้ว่า การที่ฝ่ายตนไม่สามารถดำเนินการดังกล่าว ให้แล้วเสร็จตามระยะเวลาที่กำหนดไว้ในสัญญาได้ เนื่องจากเกิดอุบัติเหตุภัยพิบัติขึ้น ไม่ว่าจะเป็น FM หรือ GFM ก็ตาม กฟผ. จะใช้สิทธิบอกเลิกสัญญาโดยอ้างเหตุว่า ฝ่ายบริษัทผู้ผลิตไฟฟ้าเอกชนผิดนัดผิดสัญญาไม่ได้ และหาก กฟผ. ประสงค์จะใช้สิทธิบอกเลิกสัญญาโดยอ้างเหตุอุบัติเหตุภัยพิบัติแล้ว กฟผ. ต้องซื้อโรงไฟฟ้าและค่าใช้จ่ายหาซื้อจากผู้ผลิตไฟฟ้าเอกชนตามสัญญาข้อ ๑๔.๖ เป็นจำนวนมหาศาล

ดังนั้นข้อสัญญาดังกล่าวข้างต้นทั้งหมดจึงเป็นข้อสัญญาที่เอื้อประโยชน์ให้แก่ฝ่ายบริษัทผู้ผลิตไฟฟ้าเอกชนมาอย่างเห็นเป็นการรักษาผลประโยชน์ของ กฟผ. และของประเทศชาติโดยรวม ๕.๒ ข้อเสนอดังนี้ :

จากบทวิเคราะห์ดังกล่าวทั้งหมดข้างต้น คณะกรรมาธิการมีข้อเสนอแนะต่างๆ ต่อรัฐบาลและรัฐมนตรี ที่รับผิดชอบการพิจารณาข้อเสนอดังต่อไปนี้

๕.๒.๑ หากรัฐบาลประสงค์ที่จะใช้ทางเลือกที่ ๑ ดังกล่าวในข้อ ๕.๑.๑ รัฐบาลและ กฟผ. ควรสามารถหา เหตุการณ์ต่างๆ มาพิสูจน์ได้ว่า บริษัทผู้ผลิตไฟฟ้าเอกชนทั้งสองโครงการ ไม่มีความสามารถที่จะขายพลังงานตามสัญญาได้เป็นโครงการต่อไปได้อย่างแน่นอนแล้ว เพื่อให้ กฟผ. บอกเลิกสัญญาต่อไป

๕.๒.๒ หากรัฐบาลและ กฟผ. ไม่สามารถดำเนินการตามข้อ ๕.๒.๑ และรัฐบาลยังคงมีความประสงค์จะใช้ทางเลือกที่ ๒ ดังกล่าวข้างต้นในข้อ ๕.๑.๑ รัฐบาลและ กฟผ. ควรดำเนินการตรวจสอบ ก่อนให้บริษัทว่า มูลค่าเงินของบริษัททั้งสองที่ กฟผ. จะต้องชดเชยให้กับบริษัททั้งสองนั้น มี ค่าเท่าใดและแจ้งให้ประชาชนได้รับทราบก่อนการตัดสินใจล้มเลิกโครงการ

๕.๒.๓ หากรัฐบาลพิจารณาเห็นว่า กรณีมีความจำเป็นตามนโยบายการพลังงานของชาติ ที่สมเหตุสมผลที่รัฐบาลจะต้องให้บริษัทผู้ผลิตไฟฟ้าเอกชนทั้งสองโครงการดำเนินโครงการต่อไป โดยถาวรจนถึงหมดเขตผลิตไฟฟ้าเป็นข้อผูกมัดฝ่ายที่เกี่ยวข้องได้ รัฐบาลจะต้องให้บริษัทผู้ผลิตไฟฟ้าเอกชนทั้งสองโครงการดำเนินโครงการต่อไปโดยเร่งรัดให้มีการปฏิบัติตามขั้นตอนต่างๆ ที่สัญญากำหนดในทุกขั้นตอนให้เร็วที่สุด เพื่อป้องกันมิให้บริษัทผู้ผลิตไฟฟ้าเอกชนหยิบยกเหตุใดๆ ขึ้นกล่าวอ้างเพื่อเรียกร้องให้ กฟผ. ขดใช้ค่าเสียหายใดๆ เพิ่มมากขึ้นไปอีก

๕.๒.๔ ราษฎรในพื้นที่ที่ติดตั้งโครงการควรร้องขอต่อคณะกรรมการผู้ชำนาญการ ให้เพิกถอนคำสั่งให้ความเห็นชอบ EIA ของทั้งสองโครงการ หากมีข้อมูลและพยานหลักฐานที่สามารถพิสูจน์ได้ว่า EIA ของทั้งสองโครงการยังมีข้อผิดพลาดบกพร่องและไม่สมบูรณ์ ในประเด็นใดที่ได้แย้งกัน และหากคณะกรรมการผู้ชำนาญการไม่เพิกถอนคำสั่งของคณะกรรมการดังกล่าวแล้วข้างต้น ราษฎรในพื้นที่ควรฟ้องคดีต่อศาลปกครอง เพื่อขอให้ศาลปกครองมีคำพิพากษา เพิกถอนคำสั่งของคณะกรรมการผู้ชำนาญการต่อไป เพื่อเป็นช่องทางอีกช่องทางหนึ่งที่ กฟผ. อาจหยิบยกขึ้นกล่าวอ้างเพื่อบอกเลิกสัญญาในอนาคตต่อไป ดังกล่าวข้างต้นในข้อ ๔.๓

๕.๒.๕ หากมีการฟ้องคดีต่อศาลปกครองตาม ๕.๒.๔ รัฐบาลควรระงับการตัดสินใจ อย่างใดอย่างหนึ่งตามข้อเสนอแนะ ๕.๒.๑ - ๕.๒.๓ ข้างต้นไว้ก่อน เพื่อรอคำวินิจฉัยชี้ขาดของ ศาลปกครองที่จะต้องนำมาประกอบการพิจารณาตัดสินใจต่อไป

ผู้ ภูมิลำเนาที่แทนประธานวุฒิสภา (นายพิชิต พัฒนโชติ รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ขอเชิญคณะกรรมการธิการเข้าประจำที่ครับ

(คณะกรรมการธิการเข้าประจำที่)

ผู้ ภูมิลำเนาที่แทนประธานวุฒิสภา (นายพิชิต พัฒนโชติ รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : เชิญประธานคณะกรรมการธิการครับ

นายพนัส หัตถ์นิยานนท์ (ประธานคณะกรรมการธิการ) : ความเรียนท่านประธานวุฒิสภาที่เคารพ ท่านสมาชิก ผู้ทรงเกียรติทุกท่าน กระผม นายพนัส หัตถ์นิยานนท์ สมาชิกวุฒิสภาจากจังหวัดตาก ในฐานะประธานคณะกรรมการธิการสิ่งแวดล้อมของวุฒิสภา ขอรายงานต่อที่ประชุมวุฒิสภาเกี่ยวกับเรื่องนี้ดังต่อไปนี้

สืบเนื่องจากคณะกรรมการสิ่งแวดล้อม ตามข้อบังคับการประชุมวุฒิสภาเดิม พ.ศ. ๒๕๔๑ ได้พิจารณาเรื่องร้องเรียนจากราษฎรเกี่ยวกับโครงการก่อสร้างโรงไฟฟ้าพลังงานความร้อนจากถ่านหิน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ และในคราวประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๑๕ (สมัยสามัญทั่วไป) เมื่อวันที่ ๑๘ พฤษภาคม ๒๕๔๔ ที่ประชุมได้มีมติเพียงแต่รับทราบรายงานผลการพิจารณาของที่ปรึกษาของคณะกรรมการฯ โดยไม่ข้อห้วงคิดว่ารายงานดังกล่าวยังไม่สมบูรณ์ในแง่มุมต่าง ๆ หลายเรื่องหลายประเด็น ต่อมาที่ประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๕ (สมัยสามัญนิติบัญญัติ) เมื่อวันที่ ๑๑ สิงหาคม ๒๕๔๔ ได้ลงมติตั้งคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมขึ้นใหม่ ตามข้อบังคับการประชุมวุฒิสภา พ.ศ. ๒๕๔๔ ข้อ ๑๕ คณะกรรมการธิการเห็นว่า ปัญหาความขัดแย้งที่เกิดขึ้นแก่โครงการโรงไฟฟ้าที่จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ทั้ง ๒ แห่งนี้ ได้ทวีความรุนแรงมากยิ่งขึ้น และรัฐบาลทั้งในอดีตและปัจจุบันก็ยังไม่สามารถตัดสินใจได้ว่าจะดำเนินการอย่างไรต่อไปเกี่ยวกับเรื่องนี้ โดยเฉพาะอย่างยิ่งก็ไม่มีประเด็นที่เกิดเป็นประเด็นในสาธารณะในแง่เกี่ยวกับสัญญา ผลของสัญญาตามโครงการนี้ โดยเฉพาะในประเด็นซึ่งมีการคอมไวด์กันระหว่างฝ่ายเจ้าของโครงการบริษัท เจ้าของโครงการกับฝ่ายผู้คัดค้าน ในกรณีที่ทำกัมมีการยกเลิกโครงการที่ ๒ นี้แล้ว ทางฝ่าย กฟผ. ซึ่งเป็นฝ่ายภาครัฐเองและเป็นผู้สัญญาไว้ จะต้องรับผิดชอบค่าใช้จ่ายเสียหายให้แก่ทางฝ่ายภาคบริษัทเอกชนซึ่งเป็นเจ้าของโครงการแต่ไหนแต่ไรใด ซึ่งทางฝ่ายบริษัทเอกชนก็กล่าวอ้างว่า ทาง กฟผ. และทางฝ่ายภาครัฐเองนี้จะต้องรับผิดชอบค่าใช้จ่ายเสียหายให้ ค่าทางบริษัทเป็นจำนวนเงินมากมายมหาศาล เกินพัน ๆ หมื่น ๆ ล้านบาท ถ้าได้ กรณีจึงเป็นประเด็นที่ยังไม่มีความชัดเจนต่อสาธารณชน คณะกรรมการธิการเห็นว่า เรื่องนี้ยังเป็นเรื่องที่ค้างคาอยู่ เพราะยังไม่ได้มีการศึกษาให้เสร็จสิ้นในวุฒิสภาแห่งนี้ จึงได้มี

การพิจารณาศึกษาเพิ่มเติมข้อมูลและข้อเท็จจริงในประเด็นต่าง ๆ เกี่ยวกับข้อสัญญาของโครงการก่อสร้างโรงไฟฟ้าพลังงานความร้อนถ่านหิน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ที่ว่านี้เพื่อให้วุฒิสภาได้มีส่วนร่วมในการเข้าช่วยเหลือปัญหาสำคัญของชาติบ้านเมืองในเรื่องนี้ด้วย

บัดนี้ คณะกรรมาธิการได้พิจารณาถึงข้อดังกล่าวเสร็จเรียบร้อยแล้ว จึงขอรายงานผลการพิจารณาต่อวุฒิสภาตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ มาตรา ๑๘๙ และข้อบังคับการประชุมวุฒิสภา พ.ศ. ๒๕๕๔ ข้อ ๕๐ ดังนี้

๑. การดำเนินงานของคณะกรรมาธิการ คณะกรรมาธิการได้ดำเนินการดังนี้

๑.๑. หน่วยงานและผู้ที คณะกรรมาธิการ ได้เชิญมาให้ข้อมูล ข้อเท็จจริง และแสดงความคิดเห็นประกอบการพิจารณาของคณะกรรมาธิการเพิ่มเติม คือ จากสำนักนายกรัฐมนตรี คือจากการไฟฟ้าฝ่ายผลิตแห่งประเทศไทย ซึ่งสังกัดสำนักนายกรัฐมนตรี ประกอบด้วย ๑. นายรัตนพงษ์ จงดาถึง ผู้ช่วยผู้ว่าการจัดซื้อไฟฟ้า การไฟฟ้าฝ่ายผลิตฯ ๒. ร้อยโท ทักษิณ เน้นสุวรรณ ผู้อำนวยการฝ่ายกฎหมาย ๓. นางวราณา ดันติยานนท์ วิศวกรระดับ ๑๐ ๔. นางจรัสวรรณ กุสุวรรณ วิทยากร ระดับ ๑๐ ๕. นางสาวปราณี ตั้งเสรี นัฏกรระดับ ๙

ในการดำเนินการพิจารณาศึกษาของคณะกรรมาธิการ นอกจากจะได้เชิญบุคคลที่เกี่ยวข้องมาให้ข้อมูล ข้อเท็จจริงและความคิดเห็นแล้ว คณะกรรมาธิการยังได้ศึกษาจากเอกสารและวิธีหระห์ข้อมูลต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง เพื่อให้ได้มาซึ่งรายละเอียดที่สมบูรณ์ที่สุดเท่าที่จะทำได้ คณะกรรมาธิการขอเสนอรายงานการพิจารณาศึกษาโครงการก่อสร้างโรงไฟฟ้าพลังงานความร้อนถ่านหิน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ โดยมีรายละเอียดตามรายงานท้ายนี้ เพื่อให้วุฒิสภาได้โปรดพิจารณา หากวุฒิสภาให้ความเห็นชอบด้วยกับผลการพิจารณาศึกษา และข้อเสนอแนะของกรรมาธิการ ซึ่งเป็นการพิจารณาศึกษาเพิ่มเติมในครั้งนี้ ขอให้โปรดแจ้งไปยังคณะรัฐมนตรีเพื่อพิจารณาตามแต่จะเห็นสมควรต่อไป สำหรับรายละเอียดของรายงานการศึกษา ทางคณะกรรมาธิการได้ขอให้ท่านอาจารย์แก้วสรร ซึ่งเป็นเลขานุการของคณะกรรมาธิการเป็นผู้ชี้แจงต่อที่ประชุมต่อไป ขอพระคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายพีเชษฐ พัฒนโชติ รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : เชิญท่านเลขานุการครับ

Legislative Institutional Repository of Thailand

นายแก้วสรร อดิโพธิ์ (เลขานุการคณะกรรมาธิการ) : กรณเรียนท่านประธานฯ

ที่เคารพ กระผม แก้วสรร อดิโพธิ์ ในฐานะเลขานุการคณะกรรมาธิการขอเรียนสังเขปผลการศึกษาดังต่อไปนี้

วัตถุประสงค์ในการศึกษาครั้งนี้ ในรายงานส่วนที่ ๒ นี้ก็ถือตัวสัญญาโรงไฟฟ้า
 ที่กรมที่จะขอรายงานเกี่ยวกับ เรื่องของโครงสร้างของสัญญาและกรับ สัญญา
 เกิดขึ้นจากในปี ๒๕๓๕ อัตราการใช้ไฟฟ้าพุ่งขึ้นสูงตามเศรษฐกิจ ซึ่งเจริญขึ้นอย่างรวดเร็ว
 ในช่วงฟองสบู่ขึ้น และถึงขั้นกันว่า การการระดมทุนของรัฐบาลให้ กฟผ. ทำต่อ รัฐก็ต้อง
 เข้าไปรับประกัน ก็จะเกิดปัญหาในเรื่องผลตอบแทนที่เราจะเอะ เพราะฉะนั้นก็เลยเห็นว่าจะให้
 เอกชนลงทุน ถ้าเกิดสัญญาขึ้น ก็ถือว่าได้มีการประกาศโครงการให้เอกชนเข้ามาผลิตไฟฟ้า
 ตามตำแหน่งต่าง ๆ ที่ กฟผ. เสนอไป มีทั้งภาคตะวันออก ภาคตะวันตกและกรับ ตรงนี้ก็ได้มี
 เอกชนเข้ามาเสนอขอ ในโครงสร้างของสัญญานั้นะกรับ ข้อแรกก็ถามว่า เอกชนจะมา
 ลงทุนแล้ว แล้วส่งให้ กฟผ. ถ้า กฟผ. จะส่งตามใจ คราวนี้ไม่ส่ง เดือนหน้าส่ง เดือนนี้
 ไม่ส่ง ความแน่นอนตัวนี้ไม่มี เพราะฉะนั้นโดยสภาพของสัญญา กฟผ. ก็คือรัฐจะต้องประกันว่า
 รัฐจะประกันค่าใช้จ่ายในการลงทุนของเอกชน ส่วนจะส่งจริงเท่าไรอย่างไรนั้นอีกเรื่องหนึ่ง
 เพราะฉะนั้นการให้จำตอบแทนต่อเอกชนจึงแบ่งเป็น ๒ ส่วน ส่วนแรกเป็นค่าความพร้อมจ่าย
 พอถึงวันเริ่มส่งไฟฟ้าไป สัญญาแล้วเอกชนจะได้เงินเป็นงวด ๆ ไป ๒๕ ปี เงินนี้โดยสภาพ
 ก็คือพิจารณาจากค่าลงทุน ค่าดอกเบี้ยและค่าดำเนินการทั้งหมด ส่วน กฟผ. จะส่งซื้อไฟฟ้า
 จริงหรือไม่สำคัญต้องจ่ายเสมอ โดยสภาพเช่นนี้ เงื่อนไข เช่นนี้จึงจะทำให้เอกชนมั่นใจ
 ในการลงทุน ส่วนปริมาณไฟฟ้าจะตกจะต่ำ จะซื้อจริงหรือไม่จริง เขาก็ไม่ต้องกังวล
 เพราะฉะนั้นความเสี่ยงด้านปริมาณการใช้ไฟฟ้า กฟผ. หรือรัฐ จึงเข้าประกันไว้ว่า คุณไม่ต้องห่วง
 คุณลงทุนเท่าไร คุณจะได้เงินตามนั้น ส่วนที่ ๒ ถ้ามีการส่งไฟฟ้าจริง ถามว่าราคาต่ำเกินไป
 วันนี้กับอีก ๒ ปีข้างหน้าอาจจะสูงจะต่ำ ตรงนี้ใครเป็นผู้แรก ก็ปรากฏว่าราคาที่เขาจะ
 ขาย (Change) หรือจะเกิดจาก กฟผ. ในส่วนของราคาซื้อเฉลี่ยจะยกขึ้นอัตราส่วนหนึ่ง แล้วก็
 คิดตามราคาจริงในขณะนั้น เพราะฉะนั้นถ้าถ่วงเงินจะแพง กฟผ. ก็เป็นฝ่ายรับ ถ้าถ่วงเงิน
 ถูกลง กฟผ. ก็ได้ประโยชน์ เพราะฉะนั้นความเสี่ยงในด้านราคาเอกชนจึงไม่ต้องรับ ขอให้
 เปรียบเทียบค่าโรงไฟฟ้าที่จะได้ทำกับทุนกับถ้าพร้อมจ่ายเอาถ่วงเงินมาใช้จริงเท่าไรก็ขายจาก
 กฟผ. ส่วนที่ ๓ ความเสี่ยงในด้านอัตราแลกเปลี่ยนค่าความพร้อมจ่ายที่ตกลงกันไว้ ในสัญญา
 คิดไว้เป็นเงินบาท แล้วเสนอราคาทำในช่วงที่เงินบาทยังไม่คงค่า ข้อนี้ปรากฏว่าในสัญญา
 มีได้กล่าวไว้แล้ว เพราะว่าฉะนั้นเมื่อเกิดปัญหาการตกต่ำของค่าเงินบาท ปัญหานี้จึงเกิดขึ้น แล้ว
 ในที่สุดก็ปรากฏว่า โดยธรรมชาติของคณะกรรมการกำกับดูแลก็มีความว่า การที่เงินบาทตกต่ำ
 ลงไปก็เกิดจากการกระทำของภาครัฐที่ไปประกาศลอยตัวค่าเงินบาท เพราะฉะนั้นจึงได้มีการ
 เปรียบเทียบว่า กฟผ. จะต้องเป็นฝ่ายรับภาระและกรับ ก็ได้เกิดการตกลงว่าจาก ๒๕ บาท

ถึง ๒๗ บาท นั้น ถ้าตกมาในระดับนี้บริษัทจะรับ ถ้าเกินไปกว่านี้ กฟผ. จะรับ เพราะฉะนั้น ถ้าตั้งแต่บาทถึง ๒๘ ไป กฟผ. เป็นฝ่ายรับ ซึ่งก็หมายถึงผู้บริโภคนั่นเองทั้งประเทศ ๑ บาท ของแต่ละสัญญา ถ้าเป็นสัญญาหิโนกรุด ๒๕ ปี ก็จะถูก ๓๐,๕๕๑ ล้านบาท ตอนนี้อยู่ ๔๕ บาท ต่อ ๑ คอลดาร์ บาทตั้งแต่ ๒๘ ไปก็คำนวณดูซิกันว่า ความเสี่ยงด้านอัตราแลกเปลี่ยนเงินตก แต่ละสัญญากับประชาชนเท่าไร ถ้าถ่วงออกก็บาทละ ๑,๕๕๑ ล้านบาท เพราะฉะนั้นสัญญา ไอทีพี (IPP) ทั้ง ๑ โครงการมีลักษณะนี้ทั้งนั้น แล้วเมื่อเกิดเงินบาทผันผวนก็ผลักใส่ประชาชน ทั้งสิ้น เพราะฉะนั้นโดยสภาพเช่นนี้ท่านจะเห็นว่า สัญญาเอกชนไม่มีความเสี่ยงอะไรทั้งสิ้น เข้ามาผลิตก็ได้คุ้มคืนทุนตามกำหนดแน่นอน ไม่ว่าจะเสี่ยงจริงไม่จริง ด้านไหนจะแพงขึ้นไปเท่าไร อย่างไร เอกชนก็ไม่ต้องเสี่ยง เงินบาทจะตกลงไปถึง ๖๐ บาท ถึง ๗๐ บาท อะไรต่างๆ เขาก็ไม่ต้องวิตก นี่คือนโยบายที่ถือกำเนิดขึ้นในนามของโครงการผลิตไฟฟ้าเอกชน ซึ่งตอนนี้ มี ๑ โครงการ และที่เป็นปัญหาที่มองอยู่ก็มีแค่ ๒ โครงการเท่านั้น ที่จริงมีอีก ๕ โครงการ หนึ่งครึ่งซึ่งเข้ามา ที่นี้ถ้ามองว่าการได้มาซึ่งสัญญาที่เขาทำกันอย่างไรก็จะพบว่า ถ้าแข่งขันทั่วประเทศจนครบ เมื่อจำไม่ผิดถ้าประมาณ ๔๖ ราย แต่เฉพาะกรณีหิโนกรุด บ่อนอกนั้นก็ได้ไว้ คำชี้แจงและหลักฐานจากการไฟฟ้าฝ่ายผลิตฯ ก็เสนอมา ในส่วนของโครงการแหล่งไฟฟ้า ตะวันตก ซึ่งตอนนั้นเท่าที่สืบหาดูก็มีโครงการที่จะพัฒนาอุตสาหกรรมเหล็กในจังหวัดตาก ของประเทศ แล้วกำหนดที่ตั้งไว้ก็คือ จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ จังหวัดเพชรบุรี จังหวัดราชบุรี จังหวัดสมุทรสาคร จังหวัดสมุทรสงคราม เพราะฉะนั้นในคราวนั้นก็ยังมีผู้เสนอโครงการมา ๑๔ ราย มีทั้งเสนอทั้งชาลลุมพดี เสนออำนาจหิน การคัดเลือกก็ใช้หลายเกณฑ์ประกอบกัน กรรมการก็คัดเลือก ในที่สุดแล้วก็เห็นควรให้ ๒ บริษัทเข้ามา หิโนกรุด บ่อนอกก็บริษัทหนึ่ง หิโนกรุดวิทยาทนหนึ่ง บ่อนอกก็บริษัทหนึ่ง เพราะฉะนั้นสิ่งที่พึงสังเกตก็คือว่า งานนี้รัฐไม่รับผิดชอบอะไร รัฐปล่อยเอกชนไปเลือกที่ตัวเองแล้วยามาเสนอ เพราะฉะนั้นในกระบวนการเลือก ที่ตั้งไม่มีการถ่วงถ่วงอะไรในทางกฎหมายสิ่งแวดล้อมหรือประชาพิจารณ์ หรืออะไรไม่มีทั้งสิ้น เอกชนไปหยิบขึ้นมา แล้วก็ กฟผ. บอก โอเค. รับ พอรับแบบนี้เรื่องก็เดิน ประชาชน ถิ่นนอกไม่รู้ไม่เห็น แต่ก็คัดค้านไปแล้ว กฟผ. ก็บอกไม่รู้ไม่เห็น เอกชนเลือกเอง พอไปจัดประชาพิจารณ์ ชาวบ้านก็บอกหลอกลวง แฉกันแล้ว ตกลงกันแล้วมาประชา พิจารณ์ทำไม เพราะฉะนั้นเรื่องเป็นเงื่อนไขตั้งแต่ต้นในการเลือกสถานที่ คือปล่อยให้เอกชน ไปเลือกสถานที่เอง อันนี้ไปรดสังเกตุ เป็นข้อสังเกตทั่วไป อาทิภัยที่แล้วราชการหรือราชาทะ นันก็เอกชนไปเลือกที่เอง รัฐไม่ได้มาดูแลถ่วงถ่วงแต่ต้นเลย ก็เกิดเรื่องทุกที แล้วนี่เป็น ปัญหาใหญ่ ในเรื่องสิ่งแวดล้อมที่การเลือกสถานที่นั้นไม่มีการถ่วงถ่วงอะไรทั้งสิ้น จะนะ

ก็เหมือนกัน บริษัท ทีทีเอ็ม (TTM) ไปเลือกเอง เสร็จแล้วก็ไปทำสัญญากับมาเลเซียแล้วขึ้นที่จะนะ โดยการถือของเอกชนแล้วก็เกิดเรื่องเล็ก เพราะจะขึ้นการได้มาอยู่สัญญาข้อแรกนะครับ มีการแข่งขัน เสนอพื้นที่ที่ เสนอแหล่งพลังงาน เสนอราคา

อีก ๒.๒ นาที ๒ นาทีครับ ถามว่า ไฟฟ้าที่เอกชนเสนอมาที่เราดูจากรังหรือไม่ ครึ่งปีแรกมีการไม่ขึ้นของทางนครครับที่จะไปเจาะเข้าถึงฐานต้นทุนอะไรต่าง ๆ ก็ได้ แต่สอบถามการไฟฟ้าฝ่ายผลิตฯ ว่าได้ทราบกันใด การไฟฟ้าฝ่ายผลิตฯ ตอบ คณะกรรมการว่าอยู่ในอัตราที่พอรับได้นะครับ ส่วนจะถูกกว่าไฟฟ้าที่การไฟฟ้าฝ่ายผลิตฯ หรือไม่ผลิดอย่างไร อันนี้เราไม่สามารถตัดสินพอความข้อนี้ครับ สำหรับแก่นเน็คของสัญญานี้หลังจากที่คัดเลือกหรือริเริ่มออกข้อกำหนดและที่มาคัดเลือกก็ถามว่า มีการตรวจสอบอย่างไรบ้าง ครึ่งปีก็มีกฎหมายว่าด้วยการร่วมลงทุนหรือการให้สัมปทานเอกชนนครครับอยู่ แต่ตอนนี้อยู่กองมีการตรวจสอบว่าข้อสัญญาเป็นธรรมไหม หลักเกณฑ์รักษาประโยชน์ชาวบ้านจริงหรือเปล่า ก็พบว่าสัญญาไฟฟ้าทั้งหมดไม่ผ่านกระบวนการตามกฎหมายนี้ครับ แต่ทั้งนี้ก็เพราะว่า กฟผ. ได้หาวิธีไปยังกฎหมาย กฎหมายอีกแล้วนะครับ เรื่องค่าเงินบาทกฎหมาย เรื่องนี้ก็เหมือนกัน กฎหมายได้วินิจฉัยว่า โครงการนี้เหมือนกับหลวงไปซื้อรถยนต์หรือไปจ้างใครสร้างถนนให้ ไม่ใช่การร่วมลงทุนอะไร ไม่ผูกพันประโยชน์สาธารณะเหมือนกับสัมปทาน จึงไม่ต้องผ่านกฎหมายการตรวจสอบตามกฎหมายนี้ ซึ่งตรงนั้นครับ คณะกรรมการก็ได้ค้นพบแล้วว่าปัจจุบันนี้คณะกรรมการกฎหมายได้เปลี่ยนแนววินิจฉัยแล้ว อย่างเช่น กรณีที่ประชุมคณะที่ให้เอกชนมาผลิตน้ำประปาขายให้การประปาส่วนภูมิภาคนครครับ เหมือนกับให้เอกชนไปผลิตไฟฟ้าและที่ส่งให้ กฟผ. เหมือน กันเลย กฎหมายได้เปลี่ยนแนววินิจฉัยแล้ว โครงการนี้เป็นโครงการให้บริการสาธารณะ ริงอยู่ แม้เอกชนจะไม่ได้จ่ายไฟตรงให้ราษฎร์ แต่ก็มิใช่ผูกพันนครครับว่าบริการสาธารณะ ไม่ได้อยู่ในการดำเนินการของเอกชนจะดี ไม่ดี มีความมั่นคงไหม ราคาเป็นอย่างไร เป็นธรรมหรือเปล่า อันนี้ลึกลับห่อหุ้มถึงผู้บริโภค เพราะฉะนั้นกรณีการประปาส่วนภูมิภาคนั้นก็ลึกลับผ่านตรวจสอบของกฎหมายร่วมลงทุน แต่เป็นที่น่าสังเกตว่า ในกรณีไฟฟ้าที่นครครับ การสร้างโครงสร้างสัญญาอะไรต่าง ๆ ทั้งหมดนี้มีได้ผ่านการตรวจสอบจากกลไกคณะกรรมการวางไว้ทั้งสิ้น ฉะนั้นการโดยคณะกรรมการพลังงาน ที่สำนักงานพลังงานแห่งชาติเป็นเลขาฯ นะครับ และก็ครอบคลุมไปในการไฟฟ้าฝ่ายผลิตฯ ว่าส่วนนี้ท่านอยากให้เอกชนไป หลักการแบบนี้จะต้องเป็นเช่นนั้น ค่าลงทุน ค่าความพอเหมาะนั้นต้องรับนครครับ อันนี้ก็เป็นการให้มาส่งสัญญา ถ้าวันการลงนามในสัญญานะครับ การลงนามสัญญาไฟฟ้าที่นั้นนครครับก็ลงนามไปเรื่อย สัญญาสุดท้ายก็คือสัญญานอนนครครับ ซึ่งอันนี้ลงนาม

ภายหลังค่าเงินบาทตกต่ำแล้ว ครึ่งนี้ทางองค์กรเอกชนเขาก็วิจารณ์กันว่าเศรษฐกิจুবลงไปเลยนะครับ อัตราการใช้ไฟฟ้านี้ก็ลดต่ำลง ไฟฟ้าล้นแถม ๆ สัญญาใดไม่ลงนามก็ไม่รู้ว่าอะไรจะไปลงนาม ไปลงนามทำไม ทั้งที่รู้อยู่แล้วว่าไฟฟ้าล้นนะครับ ครึ่งนี้ก็ถูกวิเคราะห์อีกว่า วิพากษ์วิจารณ์รุนแรงมากนะครับ แต่ทาง สพท. ทางการใช้ไฟฟ้าฝ่ายผลิตฯ เขาก็รายงานว่าการลงนามในสัญญานี้เป็นส่วนหนึ่งของการเกิดสัญญาตั้งแต่ต้น มีการประกวดราคา มีการคัดเลือก มีการร่างสัญญา ฉะนั้นกระบวนการนี้ต้องเดินไปในะครับ จะหยุดไม่ได้ในะครับ แต่ทางกรมการไฟฟ้าเห็นว่าถ้าขาดไฟฟ้าแล้วไม่จำเป็นต้องใช้นี้ จำเป็นจริงหรือที่ต้องเร่งลงนามแทนนั้นสำหรับสัญญาบ่อนอก อันนี้ก็เป็นการได้มาซึ่งสัญญา สำหรับหน้า ๓ นะครับ ถ้าท่านสมาชิกฯ กรุณาประกอบ หลังจากเกิดสัญญาแล้วนี้สิ่งที่ชัดเจนก็คือว่า มีการทำอีเอชเอ (EIA) นะครับ คือรายงานวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อมที่ต้องใช้เวลา ผมไม่ค่อยเรียกว่า ความล่าช้าในะครับ คือเรื่องต้องกินเวลา และข้อที่ ๒ สันักด้วยการคัดค้านของผู้คนในพื้นที่ในะครับ

ข้อที่ ๓ การให้อนุญาตต่าง ๆ ต้องการหลายใบและก็ต้องกินเวลาเช่นกัน ดังนั้นและที่สำคัญท้ายที่สุดก็คือว่าไฟฟ้าล้น ถ้าปล่อยให้สร้างให้เสร็จตามกำหนดนี้ไฟฟ้าที่ได้ไม่มีทางเอามาใช้ได้ ฉะนั้นด้วยเหตุนี้ในะครับ สัญญาซึ่งกำหนดเป็นล็อก (Lock) ไว้ว่าต้องขออนุญาตให้เสร็จช่วงนี้ต้องพร้อมก่อสร้างช่วงนี้ในะครับ ต้องแสดงแหล่งเงินทุนช่วงนี้และก็ต้องพร้อมจ่ายช่วงนี้ เวลาเหล่านี้ฟิสิกซ์ (Fix) กำหนดไว้อยู่ แต่โดยเหตุผลข้างทั้งหมดที่กล่าวมานี้ครับจึงได้เกิดการเลื่อนกำหนดการเหล่านี้ดังต่อไปนี้ โครงการหินกูดนั้นในะครับเลื่อน ๔ ครั้ง รวมทั้งสิ้นเลื่อนไป ๕๑ เดือน นะครับ จนกำหนดการล่าสุดในะครับ ยื่นอยู่ที่ ๑ มกราคม ๒๕๔๘ ต้องพร้อมจ่ายในะครับ ก็มีเลื่อนครั้งที่ ๑ หินกูดในะครับ เดือนครั้งที่ ๑ ก็เรื่องเงินบาทผันผวนในะครับ ครึ่งนี้ยังการก็เลื่อนให้บริษัทไป ๒ เดือน เดือนครั้งที่ ๒ ในปี ๒๕๔๑ เดือน ๑๓ เดือน ครึ่งนี้น่าจะเกิดในะครับ ก็คือบริษัทบอกว่ารายงานวิเคราะห์ผลกระทบนี้ กรมการของรัฐบาลเข้าถือเป็นเหตุ สุทธิวิชัยจากภาครัฐ จึงขอเลื่อนเวลา และก็เพิ่มค่าพร้อมจ่ายตามสัญญา ซึ่งเขาถือว่าราคาที่เลื่อน ออกไปนี้ทำให้เงินเขาจม เขาต้องเสียดอกเบี้ยเพิ่ม ฉะนั้นต้องเพิ่มค่าพร้อมจ่ายไปแล้ว ครึ่งนี้พอเรื่องมาถึงทางกรมในะครับ ปรากฏว่าทางฝ่าย กฟผ. ไม่ได้ยืนยันตรง ๆ ว่า โอเค. การที่รายงานล่าช้านี้ถือเป็นเหตุสุทธิวิชัยจากภาครัฐหรือเปล่า ก็ไม่ได้ได้แจ้งกันตรงนั้น กลับได้เสนอขายและแนวทางการมาว่าปริมาณความต้องการใช้ไฟฟ้ามันถึงแล้วไม่ได้ใช้ เงินเราก็จะเสียเปล่า จึงเมื่อเทียบเงินที่จะต้องเสียค่าไปไป

ถ้าไฟฟ้าเสรีตามกำหนดค่าความพร้อมจ่ายที่เขาขอมาเนื่องจากเงินเขางบนี้เทียบ ๒ ซึ่งนี้
คุณแล้วยอมเสียค่าพร้อมจ่ายเล็กน้อย ค่ากว่าปล่อยให้เสรีตามกำหนดและที่ส่งจ่ายค่าพร้อมจ่าย
ไปโดยไม่ได้ใช้ไฟ ฉะนั้นก็เลยเกิดการเลื่อนโดยการเจรจาว่า โอเค. ผมจะเลื่อนให้คุณนะ
แต่อย่ามาพูดเรื่องดี โอล่าช้า เลื่อนให้เพราะว่าปริมาณใช้ไฟไม่มีมากจนเคยมที่คิดไว้และผม
จะจ่ายค่าพร้อมจ่ายให้คุณนะครับ เพราะฉะนั้นการต่อสู้ตามสัญญาไม่มีเสีย พอบริษัทเทลม
(Claim) มาบอกว่า มีล่าช้าบอกว่า อย่างถึงกันนะ เสรีทันทีไม่ได้ใช้ไฟแล้ว เพราะฉะนั้น
ผมตกลงเลื่อนให้คุณโดยเหตุปริมาณต้องการไฟฟ้าน้อย ฉะนั้นเลื่อนครั้งที่ ๒ ๑๓ เดือนนี้
บะครบก็เลื่อนให้!! โดยเหตุนี้แล้วก็จ่ายค่าความพร้อมจ่ายเพิ่มให้ร้อยละ ๑ ต่อปีนะครับ
เลื่อนครั้งที่ ๑ ก็เหมือนกัน กับคุณนะครับ ปี ๒๕๔๖ เลื่อนอีก ๑๒ เดือน บริษัทบอกว่า
กรมโยธาออกไปแปลล่าช้า กฟผ. บอก อย่างถึงกันดีกว่า เป็นที่ชัดเจนว่าไฟฟ้าจะไม่ได้ใช้
ฉะนั้นเลื่อนไป แล้วก็ให้ค่าพร้อมจ่ายอีกร้อยละ ๑ เดือนครั้งที่ ๔ อีก ๒๔ เดือนนะครับ
ตรงนี้เลย บริษัทเขาว่าบอกว่า โทษบุญดาล่าช้า ประชาพิจารณาทำให้เวลาล่าช้า กฟผ. ก็บอก
อย่างถึงกันดีกว่า ไฟฟ้ายังไม่พร้อมจ่าย ยังไม่พร้อมจะใช้ก็เลื่อนให้อีก แล้วก็จ่ายค่าพร้อมจ่าย
ให้ร้อยละ ๒.๑๑ นะครับ เพราะฉะนั้นปัญหาการตัดสินใจที่ผ่านมาเลื่อนไปเรื่อย ๆ นั่นครับ
ปรากฏเป็นทงการก็คือว่า เกิดการตกลงขอเลื่อนให้โดยเหตุประเทศยังไม่พร้อมจะให้ครับ
ก็เลื่อนไปอย่างนี้แล้วก็เกิดการผูกพันไปยังผู้บริโภคนอนาคด คือเพิ่มค่าพร้อมจ่ายเป็นร้อยละ
สามไปเรื่อย ๆ จนไม่พอตกลงเหมือนกันครับ เดือน ๓ ครั้ง ๑๖ เดือน จนล่าสุดมีกำหนด
เสร็จวันที่ ๑ เมษายน ๒๕๔๘ นะครับ ก็เลื่อนโดยลักษณะแบบนี้ทั้งนั้น ก็คือบอกว่าไม่พร้อม
จะใช้ เพราะฉะนั้นก็เลื่อนไปเรื่อยและก็เพิ่มค่าพร้อมจ่ายให้เหมือนกันครับ อันนี้คือสภาพการ
บริหารสัญญาที่เกิดขึ้นจนทำให้ปัจจุบันตาม กฟผ. บอก เริ่มเลื่อนอีกใหม่ กฟผ. บอกว่า คูปริมาณ
การใช้ไฟฟ้าแล้ว ปี พ.ศ. ๒๕๔๘ ปี พ.ศ. ๒๕๔๙ คงต้องขึ้นตามนั้น ถึงช่วงนั้นปริมาณ
ความต้องการไฟฟ้าจะขึ้นมาบรรจบพอดี เพราะฉะนั้นถ้าเสรีตามกำหนดแล้วก็ได้ใช้
ไม่จำเป็นต้องเลื่อนนี้ มีอีกคำชี้แจงจาก กฟผ. แต่มีข้อชี้แจงกรมกิจการที่ดินว่า ถ้าเสรีในปี
พ.ศ. ๒๕๔๘ - พ.ศ. ๒๕๔๙ อย่างที่คุณว่า ไฟฟ้าไม่เลื่อนนะ แม้จะหรือเปล่า มีเงื่อนไขอะไร
กฟผ. ก็แจงว่าประมาณการที่เจอพูดอยู่ในสมมุติฐานว่า อัตราการเติบโตของเศรษฐกิจอยู่ที่ร้อยละ
๔.๕ ต่อปี มีข้อเจอบใจของ กฟผ. อันนี้คือการบริหารสัญญาที่เขารายงาน

เข้ามาสู่ส่วนสุดท้าย ความเห็นของคณะกรรมการภายใต้สัญญาที่ให้เอกชน
มาผลิตและมีความเกี่ยวข้องทั้งหลาย รัฐรับไว้หมด ตรงนี้กรรมการเห็นอย่างไร กรรมการ
เห็นว่าไปอะไรว่า สัญญาแบบนี้ควรจะนำมาใช้อีกเป็นอันขาด ในอนาคตถ้ายังจะมีการเอารูป

รัฐวิสาหกิจในกิจการไฟฟ้าจะต้องมีการแข่งขันด้านราคามีใช่เอาค่าลงทุน แล้วทำแปรเปลี่ยนของพลังงานหลักใส่ประชาชน เพราะไม่มีการแข่งขันอะไรเลย ทั้งนี้ในข้อสรุปมองจริง ๆ แล้วของสัญญา ก็คือว่า กฟผ. มีอำนาจผูกขาดในการผลิต ขาย และกำหนดราคา กฟผ. เป็นแต่เพียงแบ่งตลาดมาให้เอกชน โดยประกันราคาไว้ทุกอย่าง เพราะฉะนั้นในอนาคตน่าจะแปรรูปรัฐวิสาหกิจในด้านไฟฟ้า รูปแบบสัญญานี้ไม่น่าที่จะนำมาใช้อีก ๒. การตรวจสอบโครงการการให้เอกชนมาผลิตไฟฟ้าแล้วอะไรกันอะไร ทั้งหลายมีความผิดเรียบร้อยได้เปรียบสูง การตีความของกฤษฎีกาในอดีตซึ่งก็ยอมเปลี่ยนไปแล้วว่าจะต้องมีการตรวจสอบ เพราะฉะนั้นในอนาคตถ้าจะมีอย่างนี้ก็จะต้องมีการตรวจสอบโดยกลไกที่เป็นอิสระจากกลุ่มพลังงาน เพื่อที่จะตรวจสอบคุ้มครองผู้บริโภค

ในเรื่องประมาณการใช้ไฟฟ้าที่เลื่อนมาตลอดโดยอ้างไฟฟ้าผัน แล้ว กฟผ. บอกว่า ครัวเรือนไม่ผ่านแล้ว สร้างโรงไฟฟ้าเพื่อใช้ทางฝ่ายผู้คัดค้านก็ยังเถียงตลอดว่า ประมาณการที่ใช้ที่ปรับปรุงใหม่ ๓ ปีที่ผ่านมาปรากฏว่าไม่เป็นจริงเลย ยอดการฟุ้งของการใช้ไฟฟ้าไม่ได้เป็นตามที่คาดการณ์ เพราะฉะนั้นถ้าปล่อยไว้ ๒ โรงนี้เรื่องก็ยังสุรุ่ยสุร่าย สั้นเปลืองอยู่ดี สร้างโรงไฟฟ้าก็ต้องซื้อโดยไม่มีความต้องการจริง ครึ่งนี้คณะกรรมการเห็นว่า เป็นข้อสำคัญที่รัฐต้องทบทวนให้ชัดเจนว่า ไฟฟ้าก่อนใหม่นี้จำเป็นจริงหรือไม่ ซึ่งทางรัฐบาลก็กำลังยืนอยู่ตรงจุดนี้อยู่พอดีว่า ไฟฟ้าก่อนใหม่จำเป็นไหมที่ต้องได้ในปี พ.ศ. ๒๕๔๘ - พ.ศ. ๒๕๕๘

ข้อที่ ๒ ถ้าพบว่ามีความต้องการไฟฟ้าก่อนใหม่อยู่อ้าง ครึ่งนี้รัฐบาลก็ถามจะมีทางเลือกเหมือนกันว่าจะเพิ่มพลังการผลิตของ กฟผ. ในปัจจุบันได้ไหม หรือจะให้เอกชนไปใช้โรงไฟฟ้าใช้สถานที่เดิมที่มีอยู่ของ กฟผ. ที่จะปิดไปจะได้ไม่ต้องทะเลาะกับชาวบ้าน อันนี้เป็นไปได้ไหม ในกรณีนี้เห็นว่าต้องสร้างโรงไฟฟ้าใหม่ แต่ถ้าพบว่ามีปัญหาที่เกินกว่าก่อนออก ย้ายไปก็ไม่ได้ไหม เพราะมีปัญหาแล้วเอกชนเป็นคนที่เลือกที่พื้นที่เองแล้วเกิดปัญหาอย่างนี้ ถ้าย้ายไปจะหนีปัญหาอะไรได้หรือเปล่า เราก็ชี้ช่องไว้ครึ่งนี้ ปัญหาในโรงไฟฟ้าการใช้สิทธิของ กฟผ. ตามสัญญา ครึ่งนี้คณะกรรมการเห็นในมติทางกฎหมายว่า ภาพรวมทั้งหมดคือสัญญาที่ขายแบบที่จะประกันไว้ให้มั่นคงที่สุด หน้าที่กับเราไปให้ธนาคารต่างประเทศแล้วเห็นชัดเจนว่าไม่มีความเสี่ยงใด ๆ ต้องทำให้นานขึ้น เพราะฉะนั้นจึงได้ประณามรัฐบาลไว้ในสัญญาเรียกว่า เหตุสุดวิสัยจากรัฐบาล ฉะนั้นถ้ารัฐบาลให้เอกชนโดยพลการไปเลิกสัญญาเขา ครึ่งนี้ กฟผ. จะต้องชดเชยความเสียหายทั้งปวงให้กับเอกชน ตามว่าเหตุสุดวิสัยจากรัฐบาลถล่มถึงอะไรบ้าง ครึ่งนี้เดี๋ยวท่านอาจารย์พนัส ในฐานะนักกฎหมายก็จะช่วยวิเคราะห์ให้ แต่จุดใหญ่ที่ผมขอชี้ในขั้นนี้ก็คือว่า กลไกตัวนี้ทำให้เอกชนทั้งสองมีฐานะเหมือนกัน

การไฟฟ้าฝ่ายผลิตฯ รัฐบาลจะไม่เอา จะเลื่อน ให้โอนมูลค่าค่าซื้อไว้ก่อนแล้วแต่ จากฝ่ายอำนาจรัฐ
กฟผ. จะต้องเป็นฝ่ายเคราะห์ร้าย นี่ก็เหมือนกัน เวทีที่บอกเอกชนว่าลงเลยถ้ามีกระแสที่ร้าย
แบบนี้ กฟผ. รับเอง เพราะฉะนั้นพอมีอะไรล่าช้าไปวิธีคิดของเขา กรมโยธาฯ ออกใบอนุญาต
ล่าช้า รายงานอีไอ.อล่าช้า นี่ถือเหตุสุดวิสัยจากภาครัฐ โอบค. คุณต้องแอบซอร์บ (Absorb)
คือรับ อันเสียหายให้มันละ เงินบาทลอยตัวก็บอกเป็นเหตุสุดวิสัยภาครัฐ คุณต้องรับผิดชอบนะ
เขียนสัญญาจนกระทั่งเอกชนมีฐานะเท่ากับการไฟฟ้าฝ่ายผลิตฯ โดยการรวมเป็นอย่างนั้น
เพราะฉะนั้นถ้ามองเหตุสุดวิสัยจากภาครัฐเป็นตัวปัญหาที่แก้กับรัฐบาลอยู่ในปัจจุบัน

ในท้ายที่สุดความเห็นทางกฎหมายของคณะกรรมการบริการ เชิญดูหน้า ๑๒
“หากรัฐบาลเลิกสัญญาโดยพลการ รัฐโยช กฟผ. จะต้องรับผิดชอบค่าเสียหายและประโยชน์
อันพึงได้แก่บริษัท” เพราะฉะนั้นนี่คือการบอกทางสัญญาที่จัดการคิดเงินของรัฐบาลอยู่ว่า
ถ้าไม่เลิกโดยพลการจะต้องจ่ายค่าเสียหายกับบริษัท ขณะเดียวกันถ้าเห็นว่า ไฟฟ้ามันสั้น
ปล่อยให้มันร้างงานเสร็จ แล้วต้องจ่ายโดยไม่ได้ใช้ไฟ นั่นก็เป็นค่าเสียหายอีกอันหนึ่งที่ต้องอยู่
จะมันงานนี้ถ้าพูดยากก็ให้ก็มีมีแค่เจ็ด ถ้าจะเลิกสัญญาเขา หรือจะคืนหน้า ถ้าไฟฟ้าสั้นจริง
เลือกเอาระหว่างค่าเสียหายอย่างไรจะน้อยกว่า ถามว่าที่ท่านประธานฯ ชี้แจงไว้ไม่มีเสียชื้อ
หรือที่จะมีการเลิกสัญญาโดยไม่ต้องเสียค่าเสียหายจากการวิเคราะห์สัญญาที่พบว่า มันเงินไปอยู่
ข้อหนึ่งก็คือ ถ้าเอา ขนล้นเหลวในการกิจอันสำคัญตามสัญญา เรายังรัฐสามารถเลิกได้โดย
ไม่ต้องใช้ค่าเสียหาย ตัวอย่างเช่น ในทางกฎหมายถ้าไม่สามารถระดมแหล่งทุนได้เลย ตรงนี้
ถือว่าคุณไม่มีทางจะทำมาให้ได้สำเร็จ รัฐก็เลิกได้ หรือการเลิกก็เพื่ ที่ ซึ่งจุดนี้เป็นคนเลิกเอง
เลิกไปแล้ว สิ่งแวดล้อมอันไหนมาทำต่อมีปัญหาก็ เลิกไปแล้วไปจับที่สาธารณะ แล้วไม่
สามารถใช้ที่สาธารณะนั้นได้ อันนี้หมายความว่าสถานที่นั้นล้มเหลวที่จะทำให้โครงการ
สำเร็จได้ อันนี้จึงจะเกิดการเลิกสัญญาได้ เพราะฉะนั้นโดยสรุปแล้ว ผมขอสรุปว่า ถ้าถามว่า
รัฐจะเลิกสัญญาแล้วจะมีภาระอะไรไหม คำตอบก็คือว่า เลิกได้ ถ้าไฟฟ้ามันสั้นเลิกคืนหน้า
ต่อไปก็ไม่มีปัญหาใช้เขา เลิกได้ แต่เป็นเหตุผลที่คู่สัญญาเขาไม่ได้คิด คุณต้องใช้ค่าเสียหาย
ให้เขา ถ้ารัฐบาลไม่ยอมคดกับเขากันจะเลิก โอบค. รัฐบาลจะมีเหตุผลอธิบายประชาชนได้
แค่ในฐานะคู่สัญญาเงินเป็นเหตุที่ทำโดยพลการ รัฐต้องรับผิดชอบต่อเขา จะมันจะเลิกสัญญา
ได้จริง ๆ ต้องเป็นความล้มเหลวทางฝ่ายเอกชนเขาเท่านั้น นี่คือโครงสร้างทางสัญญาที่มีอยู่
ขอรายงานจากหน้านี้ แต่ในแง่รายละเอียดทางกฎหมายจะขอให้ท่านอาจารย์ทศพรฯ ฝากเป็น
ปริศนาว่าสัญญาในระหว่างประเทศมา ขอให้ท่านใช้ความสามารถตรงนี้ทำความกระจ่าง
เพิ่มขึ้น ของคุณครับ

(การประชุมดำเนินมาถึงตอนนี้ นายพิษณุ พัฒนโชติ รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง ได้ลงจากบัลลังก์ โดยมอบให้ นายบุญทัน ดอกไธสง รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง ปฏิบัติหน้าที่แทน)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายบุญทัน ดอกไธสง รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : เรียนเชิญท่านอาจารย์พนัสครับ

นายพนัส ทักษิณานนท์ (ประธานคณะกรรมการ) : ท่านประธานฯ ที่เคารพ กระผม พนัส ทักษิณานนท์ อีกครั้งหนึ่งนะครับ ในฐานะกรรมการและเป็นผู้ที่ได้จัดทำบทวิเคราะห์เกี่ยวกับประเด็นปัญหาข้อกฎหมายของสัญญาซื้อขายไฟฟ้าตามโครงการนั้นครับ ดังที่ปรากฏอยู่ตั้งแต่วันที่ ๑๓ ของรายงานฉบับนี้เป็นต้นไป ก็กระผมคงจะไม่ต้องชี้แจงอะไรในรายละเอียดมากมายนัก เพราะอันที่จริงท่านอาจารย์แก้วสรวก็ได้สรุปไว้ชัดเจนอยู่แล้วนะครับ แต่ใคร่อยากจะขอชี้แจงในเบื้องต้นว่า การที่คณะกรรมการสิ่งแวดล้อมได้จะลงไปที่จะพิจารณาศึกษาประเด็นทางด้านเรื่องสัญญานี้ เพราะเนื่องจากคณะกรรมการได้พิจารณาเห็นว่า คำตอบที่จะค้นคว้าหาได้จากการแก้ไขหา ซึ่งเกิดการเผชิญหน้าและจะกังวลเกี่ยวกับเรื่องนี้ในขณะนี้มัน น่าจะอยู่ที่การวิเคราะห์ข้อสัญญาต่าง ๆ เหล่านี้โดยละเอียดว่ามีผลและความผูกพันสัญญากันอย่างไร จะมีที่มันไปในเมื่อมีทางเข้ามาแล้วจะมีทางออกกันไปอย่างไรได้แต่ไหนเพียงใดหรือไม่ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในตอนที่คณะกรรมการการสิ่งแวดล้อมหยิบยกเรื่องนี้ขึ้นมาพิจารณาอีกครั้งหนึ่งนั้นก็ได้อีกว่า เป็นประเด็นสาธารณะที่มีภัยที่สำคัญอย่างยิ่งต่อการตัดสินใจของรัฐบาลเกี่ยวกับเรื่องนี้ ทั้งนี้ก็เพราะเหตุว่าทั้ง ๒ ฝ่าย ต่างฝ่ายก็ต่างขู่กัน แล้วการขู่ก็ย่อมมีผลไปถึงผู้ที่จะใช้อำนาจรัฐในการตัดสินใจด้วยคือรัฐบาล คือฝ่ายบริษัทเจ้าของโครงการเองก็บอกว่า ถ้าหากว่ามีการล้มเลิกโครงการนี้ รัฐบาลตัดสินใจล้มเลิกโครงการนี้ไม่มีทางเลือกอย่างอื่น รัฐบาลต้องจ่ายเงินค่าเสียหายหรือค่าชดเชยให้กับทางบริษัทนั้น ๆ ซึ่งอันนี้ทำให้เกิดความสงสัยขึ้น ผมคิดว่าประชาชนโดยทั่ว ๆ ไปว่าทำไมสัญญาถึงมัดแน่นกันถึงขนาดนั้น ไม่มีช่องอะไรเลยหรืออย่างไร โดยเฉพาะอย่างยิ่งในเมื่อเหตุการณ์ต่าง ๆ ที่ปรากฏมาโดยตลอดนั้นก็จะมีเหตุผล ซึ่งรัฐบาลอาจจะตัดสินใจยกเลิกโครงการนี้ได้ถ้าไม่เหมาะสม แต่ปรากฏว่ามีการยืนยันบอกว่า ถึงอย่างไรก็ต้องจ่าย ซึ่งอันนี้อาจารย์แก้วสรวก็ได้คำตอบไปแล้ว และผมก็ขอยืนยันตามนั้น เพราะทั้งนี้เนื่องจากสัญญาให้หลักประกันอย่างที่ว่าเกินกว่าร้อยละแปดในแง่ประกันความเสี่ยง เพราะฉะนั้นความหมายที่กำหนดไว้ว่าเป็นเหตุสุดวิสัยที่เกิดจากรัฐหรือรัฐบาล ขอให้ท่านดูตรงนี้ก็แล้วกันนะครับ ก็จะถึงบางอ้อเองนะครับ อยู่ในหน้า ๒๖ โดยเฉพาะอย่างยิ่งก็คือสัญญา ข้อ ๑๔.๑.๑ (II) ซึ่งกำหนดไว้ว่าอันนี้

ผมก็แปลออกมานะ โดยขอลิขิตวิสาสะแปลออกมานะ เพราะว่าสัญญาเขาก็ทำกันเป็นภาษาอังกฤษไม่มีภาษาไทย คือแปลมาแล้วก็ได้ความว่า หมายถึงการกระทำหรือละเว้นการกระทำใด ๆ โดยอาศัยอำนาจรัฐบาลที่ส่งผลกระทบต่อบริษัทผู้ผลิตไฟฟ้าเอกชนหรือต่อสิทธิใด ๆ หรือการปฏิบัติราชการะหนึ่บนสัญญาหรือข้อตกลงใด ๆ ที่เกี่ยวกับโรงไฟฟ้า ซึ่งบริษัทผู้ผลิตไฟฟ้าเป็นผู้สัญญา อันนี้ถือว่าเป็นเหตุสุดวิสัยที่เกิดจากรัฐบาล ซึ่งนั่นหมายความว่า ถ้ามีการใช้อำนาจรัฐตัดเงินใจเรื่องใด ๆ ที่เกี่ยวกับโรงไฟฟ้าที่มีผลกระทบ ไม่ต้องถึงขั้นยกเลิก โครงการ ถ้าแค่มีผลกระทบในทางลบกับเขา หรือว่าเป็นเหตุสุดวิสัยที่เกิดจากทางรัฐบาลเลย แล้วทางฝ่ายบริษัทเอง เขาก็ยังมีสิทธิได้รับการชดเชยตามสัญญา โดยเฉพาะอย่างยิ่งถ้าหากว่า เป็นเรื่องถึงขั้นที่จะตัดเงินใจล้มเลิกโครงการ นั่นก็แน่นอน ที่นี้ถ้ารัฐบาลตัดเงินใจมากกว่า ล้มเลิกโครงการ กฟผ. ในฐานะคู่สัญญาต้องชดเชยให้เขาคตามสัญญา ซึ่งกำหนดไว้โดยสรุปง่าย ๆ ก็คือ

๑. ถ้าหากลงทุนในการก่อสร้างโรงไฟฟ้า ซึ่งที่ดินสร้างอาคารอะไรต่าง ๆ นี้ มาแต่ไหนแต่ไรก็ดี แล้วแต่ต้องชดเชยให้เขานะครับ

๒. ถ้าหากไปกู้หนี้ยืมสิน ไประดมทุนมาทำไร ยังค้างชำระหนี้อยู่เท่าไรต้องจ่ายเขาทั้งหมด รวม ทั้งค่าบริการในการที่จะต้องชำระหนี้เงินกู้ยืมด้วยนะครับ

๓. ต้องซื้อบริษัทเขาทั้งหมดตามที่เขาได้มีการชำระค่าหุ้นไว้แล้ว

๔. เขามีรายได้เข้ามาอย่างไร หรือทุนจะมีรายได้เข้ามาจะต้องชดเชยให้เขาด้วยทั้งหมดนะครับ อันนี้ก็ขึ้นข้อสัญญาซึ่งผมขอสรุปสั้น ๆ ง่าย ๆ เพียงแค่นี้ โดยสรุปก็คือว่าเกือบจะทุกอย่างถ้าเป็นการใช้อำนาจตัดเงินใจของรัฐจะเข้าข่ายเป็นเหตุสุดวิสัย ซึ่งเกิดจากรัฐบาลนะครับ แล้วทางทางบริษัทเขาก็ยังมีสิทธิของเขาในการที่จะเรียกร้องให้ชดเชยเขาอย่างเต็มที่อยู่แล้ว แต่ที่อาจจะมียกข้อยกเว้นข้อเดียวเท่านั้นก็คือว่า ถ้าหากว่าบริษัทเองตกเป็นฝ่ายผลิตผลิตสัญญาเสียคงไม่ใช่อุบัติการณ์สัญญาที่ไม่เป็นสาระสำคัญ ซึ่งอันนี้ในสัญญาข้อ ๑๒ กำหนดไว้ว่ากรณีอันว่านี้ทางฝ่ายการไฟฟ้าฝ่ายผลิตเอง กฟผ. เองก็จะมีสิทธิที่จะบอกเลิกสัญญาได้โดยกฟผ. ไม่จำเป็นต้องจะไปศาลใช้ค่าเสียหายใด ๆ ทั้งสิ้นแก่ทางฝ่ายบริษัท อันนี้คือข้อสัญญาอันหนึ่งซึ่งเป็นการกำหนดหลักทั่วไปเท่านั้นเอง ก็คือเอาหลักกฎหมายแห่งฯ ว่าด้วยเรื่องสัญญา ในประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์มากำหนดไว้ ก็คือถ้าฝ่ายใดตกเป็นฝ่ายผลิตผลิตสัญญา ก็แน่นอนจะเรียกร้องใด ๆ ไม่ได้ทั้งสิ้น และจากการศึกษาของคณะกรรมการและคณะกรรมการก็ได้พบว่า มีข้อสัญญาในข้อ ๑๒ ที่ว่านี้มีอยู่ในหลาย ๆ กรณีนะครับ ซึ่งทางฝ่ายบริษัทเองจะต้องปฏิบัติตามสัญญาให้ได้ตามกำหนดเวลาซึ่งข้อ ๑๒ นี้กำหนดไว้ ซึ่งอันหนึ่งก็คือบริษัท

จะต้องแสดงหลักฐานว่าจะมีแหล่งเงินทุน จะเป็นแหล่งเงินทุนอะไรก็ได้แล้วแต่ ไม่ว่าจะเป็นภายในประเทศหรือนอกประเทศก็ตามแต่ที่จะสามารถมาลงทุนจ้างโรงไฟฟ้านี้ได้ แล้วแต่ไลน์ (Dial Line) ของ/ระทานโทพ วันกำหนดตามสัญญาที่เลื่อน ๆ มานี้ในการที่จะต้องแสดงหลักฐานตรงนี้ได้ผ่านไปแล้วก็คือเมื่อวันที่ ๓๐ เมษายนที่ผ่านมา เพราะฉะนั้นถ้าหากว่าบริษัทแสดงหลักฐานตรงนี้ไม่ได้ก็จะเป็นเหตุให้ทางการไฟฟ้าฝ่ายผลิตมีสิทธิบอกเลิกสัญญาได้โดยไม่ต้องชดใช้ค่าเสียหายใด ๆ ทั้งสิ้นนะครับ การศึกษาของคณะกรรมการนี้ไม่ได้มีการตั้งเป้าอะไรอย่างที่ว่าจะมีการกล่าวหากันว่าต้องการที่จะวิเคราะห์ เพื่อที่จะหาทางให้รัฐบาลเลิกล้มโครงการนี้ให้ได้โดยไม่ต้องชดใช้เงินให้แก่ทางฝ่ายบริษัท แต่ที่จริงเป็นการวิเคราะห์ประเด็นข้อกฎหมายอย่างตรงไปตรงมาแล้วพิจารณาจากในแง่ส่วนได้เสีย และเพื่อให้เห็นการพิจารณาอย่างเป็นธรรมที่สุจริตในแง่ของการวิเคราะห์สัญญานะครับ เพราะฉะนั้นถ้าตอบในเบื้องต้นของเราจึงบอกว่ารัฐบาลไม่มีทางเลือกเป็นอย่างอื่นได้เลย ถ้าหากว่าต้องการที่จะล้มเลิกโครงการนี้จะด้วยเหตุผลใดก็แล้วแต่ มีอยู่อย่างเดียวกันก็คือต้องชดใช้เขานะครับ เพราะว่าเข้าข่ายเป็นเหตุสุดวิสัยที่เกิดจากรัฐบาล ยกเว้นอย่างเดียวคือถ้าฝ่ายบริษัทเขาเป็นฝ่ายผิดสัญญา เรื่องนี้ผมคิดว่าเป็นการวิเคราะห์กฎหมายอย่างไม่ได้เข้าข้างใครออกใครทั้งสิ้นนะครับ แต่สิ่งที่เราเป็นห่วงอีกอย่างหนึ่งก็คือว่า เนื่องจากทางฝ่ายราษฎรเองที่คัดค้าน โครงการนี้ก็มีความเดือดร้อนไม่แพ้กัน ในแง่ที่ว่าจะต้องด้านหักด้านโครงการนี้จนถึงที่สุด มีการประกาศถึงขนาดมีงบสร้าง กูเผาคะไรอย่างที่ว่านั้นครับ จะเลือกตกของออกอย่างไรก็ต้องต่อสู้กันไปให้ถึงที่สุดให้ได้ ซึ่งเรื่องนี้กรรมการสิ่งแวดล้อมมีความเป็นห่วงครับ เพราะว่ามันไม่ใช่เป็นการแก้ปัญหาโดยวิธีทางของระบอบประชาธิปไตยตามหลักนิติธรรม เราจึงพิจารณาตรงนั้นด้วยว่า ทางฝ่ายราษฎรเขาจะมีทางเลือกอย่างอื่นหรือเปล่า นี่เป็นการพิจารณาในประเด็นเรื่องสิ่งแวดล้อมโดยเฉพาะ จึงอาจจะมีข้อห่วงกังวลว่า หากไม่มีการพิจารณาสิ่งแวดล้อมบ้างวิเคราะห์สัญญา ไม่ใช่เรื่องของตัวเอง เรื่องนี้ใคร่ขอเรียนนะครับว่า สัญญาโรงไฟฟ้าก็คือสัญญาในการที่จะใช้ประโยชน์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมโดยตรงนะครับ เพราะเรื่องนี้อยู่ในขอบเขตที่คณะกรรมการสิ่งแวดล้อมจะพิจารณาได้อยู่แล้ว และโดยที่พออย่างยังคงตามที่กำหนดไว้ในขอบเขตอำนาจหน้าที่นั้น เราสามารถที่จะติดตามได้ดังสังเกตได้ถ้าเราไปดูปัญหา ยังไม่ได้มีการแก้ไขให้ลุล่วงไปนะครับ เพราะฉะนั้นสิ่งที่เราได้ดำเนินการตั้งที่ปรากฏอยู่ในหน้า ๒๘ หน้า ๒๘ ก็พบว่าถ้าหากว่า ทางราษฎรที่คัดค้านซึ่งขอชดใช้ประเด็นเรื่องสิ่งแวดล้อมคัดค้านมาโดยตลอดคัดค้านในเรื่องอะไรก็แล้วแต่ และต่อมาที่มีการพาข้อมูลและมีปาลาพอะไรต่าง ๆ เข้ามา ผมคิดว่า ถ้าหากว่าราษฎรที่คัดค้านเห็นว่าการทำงานการวิเคราะห์ผลกระทบ

สิ่งแวดล้อมของทางฝ่ายบริษัทเอกชนไม่ถูกต้อง ไม่สมบูรณ์ ไม่ชอบอย่างใดก็ตามด้วยประการใด ๆ ก็ตาม และทางคณะกรรมการผู้ชำนาญการตามกฎหมายสิ่งแวดล้อมไม่ให้ความเห็นชอบไปโดยไม่ถูกต้อง อันนี้วิธีทางทางกฎหมายมิให้อยู่แล้ว ก็กลับไปคัดค้านต่อคณะกรรมการผู้ชำนาญการอีกहरँหนึ่งก็ได้ ขอให้พิจารณาทบทวนใหม่ เพราะเนื่องจากมีผลการพิจารณาและในรายงานนี้ไม่ระบุไว้ รายงานนี้ต้องบกพร่องแน่ ๆ ซึ่งมีสิทธิทำได้ 'ไม่ว่าที่จริงก็เคยทำกันมาแล้วในเรื่องนี้คือในกรณีที่รายงานตอนแรกไม่มีการแจ้ง มีการไปค้นพบปะการังขึ้นมาก็ไม่ขอให้พิจารณาทบทวนใหม่ คณะกรรมการผู้ดำเนินการก็ทบทวน สุดท้ายก็ยอมรับว่า มีปะการัง ซึ่งกรมเข่นนี้ทำได้ และการพิจารณาให้ความเห็นชอบที่ว่านี้ของคณะกรรมการผู้ชำนาญการตามกฎหมายว่าด้วยการส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมซึ่งกระผมเป็นคนร่างเอง ทางคณะกรรมการกฤษฎีกาได้เคยให้ความไว้แล้วว่า ถ้าสำนักงานปลัดกระทรวงมหาดไทยอยู่ภายใต้บังคับของกฎหมายวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง ซึ่งมีผลบังคับใช้อยู่ในขณะนี้ ในเรื่องเป็นคำสั่งทางปกครอง แล้วมีการไปขอให้ทบทวนและทางคณะกรรมการพิจารณาดำเนินการตามมติว่า เขาทบทวนแล้วเขาไม่ยอมรับตามข้อคัดค้าน ข้อคัดค้านของฝ่ายราษฎรผู้คัดค้าน โครงการนี้ อันนี้ก็ย่อมจะทำให้ราษฎรผู้คัดค้านนั้นมีสิทธิตามกฎหมายต่อไป ในการที่จะนำเรื่องไปฟ้องศาลต่อศาลปกครอง อันนี้เป็นการเลี่ยงที่จะไม่ให้การตัดสินใจปัญหาขึ้นโดยการให้ความรุนแรง เพราะฉะนั้นจึงมีข้อเสนอแนะ ทางวิเคราะห์ และความเห็นของกรมการสิ่งแวดล้อมในเรื่องนี้ โดยเขาเป็นอย่างยิ่งในประเด็นนี้ไว้ ณ ที่นี้ด้วย เพราะเราเห็นห่วงอย่างนี้ว่า การคัดค้านโครงการต่าง ๆ ซึ่งเป็นปัญหาข้อขัดแย้งกันมาจนถึงปัจจุบันนี้ในหลาย ๆ เรื่องนั้น สุดท้ายแล้วจะมีการไปสู่การตัดสินใจหาข้อยุติการให้ความรุนแรง ซึ่งย่อมไม่เป็นผลดีต่อการปกครองระบอบประชาธิปไตยบ้านเมืองอย่างแน่นอน ผมคิดว่า ผมมีบทสรุปเพิ่มเติมให้ท่านท่านอาจารย์แล้วควรได้รายงานต่อที่ประชุมแล้วเพียงเท่านี้ ขอกราบเรียนต่อที่ประชุม ขอขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายบุญทัน ลอกโรจง รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : ครับ ท่านประเถียรดิกร ก็ขอขอบคุณท่านกรรมาธิการที่พูดถึงการไม่ใช้กำลัง การไม่ใช้ความรุนแรง เชิญท่านปรอเกียรติครับ

นายประเถียรดิ นาสันมา (ร้อยเอ็ด) : ท่านประธานวุฒิสภาที่เคารพ ผมประเถียรดิ นาสันมา ก็ขอขอบพระคุณประธานท่านกรรมาธิการที่ปรึกษารัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยที่ได้นำเรื่องปัญหาที่เกิดขึ้นและที่ท่านได้ศึกษาโดยละเอียด ที่ได้ฟังมาก็เก็บถำดับที่ที่คำความเข้าใจเป็นอย่างไร ผมเองไม่ได้อ่านเท่าไรตามรายงานแต่ฟังจากท่านรายงานผมก็เข้าใจ ที่นี้ผม

ยกย่องกราบเรียนถามท่านสักนิดหนึ่ง เพราะเป็นปัญหาที่ภาครัฐจะไปเอกลึกสัญญาอะไรก็ไม่ได้ แล้วยังเป็นปัญหาที่รัฐบาลต้องเลื่อนมาอยู่ตลอดเวลาในการดำเนินการเรื่องนี้ ซึ่งอาจารย์แก้วสรรได้กรุณาได้หยิบยกขึ้นว่า ปัญหาการใช้ที่ดินเป็นหน้าที่ของภาคเอกชนหรือไม่ นี่คือนิยาม คือก่อนที่จะมีการประมูล ก่อนที่จะมีการลงนามในสัญญาเช่าไว้ จะต้องมีการเสนอพื้นที่ที่จะใช้ในการก่อสร้าง และพื้นที่ที่จะใช้ในการก่อสร้างนี้เป็นการจัดหาโดยใคร และถ้าสมมุติว่า รัฐบาลได้รับรองพื้นที่ตรงนั้น ได้วิเคราะห์ถึงปัญหาสิ่งแวดล้อมดังที่ได้พูดกันนี้มาก่อนหรือยัง ถ้าหากว่ายังไม่ให้มีการรับรองเช่นนั้น รัฐบาลจะรับผิดชอบในกรณีนี้อย่างไร หรือว่าถ้าภาคเอกชนที่ได้รับคู่สัญญากับรัฐบาลเข้าไปใช้ในพื้นที่ตรงนั้นไม่ได้เพราะปัญหาต่าง ๆ ดังที่อาจารย์พนัสก็ได้พูดถึงเรื่องว่า ถ้าขอให้ศาลได้วินิจฉัยประเด็นปัญหาพวกนี้และเกิดเป็นสิ่งที่ประชาชนนั้นถูกต้อง นั่นคือความรับผิดชอบต่อของภาคเอกชนที่คู่สัญญากับรัฐหรือไม่ อันนี้ผมอยากจะขอกราบเรียนถามครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายบุญทัน ดอกไธสง รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : ท่าน พลเอก ศิริ เชิญครับ

พลเอก ศิริ ทิวะพันธุ์ (พิษณุโลก) : กราบเรียนท่านประธานวุฒิสภาที่เคารพ กระผม พลเอก ศิริ ทิวะพันธุ์ สมาชิกวุฒิสภาจังหวัดพิษณุโลก กระผมได้รับฟังรายงานของคณะกรรมการฯ และรู้สึกประทับใจที่ได้มีการศึกษาอย่างละเอียดถี่ถ้วนแต่อย่างไรก็ตาม ในความคิดของพี่น้องประชาชนทั่วไปนี้เขามีข้อสงสัยอยู่ประการหนึ่งว่า บรรดาผู้ที่คัดค้านโครงการต่าง ๆ นั้นมีความน่าเชื่อถือแค่ไหน ในการที่องค์กรเอกชนต่าง ๆ ที่รวมตัวกันโดยอาศัยประชาชนในพื้นที่เพียงเล็กน้อย แต่ส่วนใหญ่ก็มาจากพื้นที่อื่นได้ต่อต้านโครงการต่าง ๆ ของรัฐบาล แต่ไม่มีใครที่จะตอบกับพี่น้องประชาชนให้ทราบได้เลยว่า องค์การต่าง ๆ เหล่านั้นมีที่มาที่ไป แล้วมีความน่าเชื่อถือแค่ไหน เพราะฉะนั้นเขาก็ไม่มีส่วนร่วมในการที่จะตัดสินใจหรือเห็นชอบในกรณีที่รัฐบาลได้ตกลงใจทำอะไรไป สิ่งเหล่านี้ผมถือว่าเป็นพื้นฐาน กระผมก็อยากจะเรียนถามว่า ทางคณะกรรมการฯ ที่ศึกษาได้ศึกษาไปถึงขั้นนั้นหรือเปล่า และสามารถที่จะตอบในที่ประชุมนี้ได้หรือไม่ ผมไม่ทราบว่าจะเป็นที่มาศึกษาหรือเปล่า เพราะท่านได้ชี้แจงว่าศึกษาเฉพาะประเด็นกฎหมายเท่านั้นครับ ขอบคุณมาก

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายบุญทัน ดอกไธสง รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : ท่านอาจารย์แก้วสรร

นายแก้วสรร อดิโพธิ์ (กรุงเทพมหานคร) : ท่านประธานวุฒิสภาที่เคารพครับ ผม แก้วสรร อดิโพธิ์ ประเด็นเรื่องที่สาธารณชนนั้น โดยพื้นฐานของสัญญานี้เอกชนเป็นคน

ไปเลือกพื้นที่เขาเองว่าจะลงที่ไหนนอก สงหินกรูด เพราะฉะนั้นเขาต้องมีหน้าที่ได้ใบอนุญาตต่าง ๆ มาให้จึงได้ แต่ถ้าเกิดเหตุติดขัด เพราะเป็นที่สาธารณะและใบอนุญาตนั้นตกให้ไม่ได้ ถึงแม้จะพยายามอาศัยช่องทางตามกฎหมายขอให้สาธารณะโดยหาพื้นที่อื่นมาแทน แต่ปรากฏว่าผู้มีอำนาจไม่เห็นควรที่จะยกเลิก ถ้าเหตุเกิดเป็นเช่นนั้นนะครับ ตรงนี้ปัญหาทางกฎหมายก็เกิดขึ้น ถ้าคำว่า “เหตุสุดวิสัยจากภาครัฐ” หมายความว่าอย่างไร ซึ่งตรงนี้ในความเห็นของกรมการที่ดิน เหตุสุดวิสัยจากภาครัฐบาลต้องเป็นการกระทำโดยพลการ แต่ถ้าเป็นเกิดจากข้อขัดข้องตามกฎหมายซึ่งมีอยู่แล้ว คุณไปเลือกสถานที่เอง แล้วทับที่สาธารณะแล้วชาวบ้านเขากัน รัฐดูแลก็ไม่ยอมเพิกถอนสภาพ เพราะเป็นที่สาธารณะอันสำคัญ ถ้าเป็นแบบนี้ก็ต้องถือเป็นความล้มเหลวในการถือกันสำคัญตามสัญญาเป็นฝ่ายผิดเอง นี่ก็ความเห็นทางกฎหมาย แต่ในข้อเท็จจริงถามว่ามีความจำเป็นต้องใช้ที่สาธารณะหรือเปล่า ก็พบว่ามิใช่โครงการหนึ่งพยายามจะขอให้สาธารณะ แต่พอเกิดปัญหาคัดค้านและขอเห็นว่าเป็นปัญหา ก็มีการเพิกถอนการใช้ที่นั้นไป อันนี้เป็นสิ่งที่เราราบ แต่ทางฝ่ายประชาชนในพื้นที่ก็ยังยืนยันว่าเขตของบริษัทเท่าที่แสดงอยู่ในปัจจุบันยังทับที่สาธารณะอยู่ ตรงนี้ก็เป็นประเด็นซึ่งฝ่ายผู้ยกไปอนุญาตต่าง ๆ จะต้องตรวจสอบก็ขอเรียนตอบดังนี้

ในข้อที่ ๒ เรื่องของถักภาคเอกชนนั้น เรื่องนี้ก็ขอเรียนว่า เฉพาะที่เรารับเชิญมาที่มานี้ก็คือตัวแทนชาวบ้านเขาจริง ๆ แล้วท่าน พลตำรวจเอก สุวดี อมรวิวัฒน์ ก็ลงกรมการที่ดินที่ลงพื้นที่ ผมก็ตามไปอีกทีหนึ่ง เพราะสิ่งที่เห็นนี่ก็คือเป็นการปรากฏตัวของชาวบ้านเขาจริง ๆ และก็มีลักษณะไม่ใช่คนโกงงา ไม่ได้ถูกรอรับง่าย ๆ จุดที่เขาซ้อนกันจริง ๆ ก็คือเขาถามว่า ทะเลของเขาจะยังคงความอุดมสมบูรณ์อยู่หรือเปล่า ในรายงานอีไอเอบทบรรณที่สุดคือครั้งนี้ ไบโอมาร์เป็นสภาพความอุดมสมบูรณ์ที่ทรุดโทรมจะสูญสิ้นแล้ว จับได้บ้างไม่ได้บ้าง กุ้งกุลาดำตัวโต ๆ บอกว่าราคาโลกรับละ ๑๑ บาท แต่ไม่ความเป็นจริงดังจะมีการดูน้ำทะเลเข้ามาเพื่อจะหล่อโรงไฟฟ้า จริงอยู่ตอนปล่อยอาจจะนำบัตินจนอุดมสมบูรณ์ได้ แต่ถามว่าสัตว์ทะเลเท่าไรจะต้องสูญเสียเข้าไปสังหารอยู่ในกลไก อันนี้ทุกวัน เกิดผลกระทบอย่างไรบ้างและกรณีท่าเรือที่ขึ้นเข้าไป และมีการขุดลอกร่องน้ำยาว ๒ กิโลเมตร ที่นอก ถ้าขึ้นต้องขุดลอกไปตลอด ถามว่าจะกระทบอะไรทั้งหลายจะกระทบแต่ไหนต่อความอุดมสมบูรณ์ตรงนั้นถามว่าสมบูรณ์จริงไหม ผมก็ขอรายงานข้อเท็จจริงว่าผมเพิ่งไปเมื่อ ๒ อาทิตย์ที่แล้ว ชาวบ้านเขาเรือไกล่ลากหมึกออกไปตั้งแต่ ๑๐ โมงเช้า เพื่อจะรอไกล่ลากหมึกตอนประมาณ ๑ โมง ที่ศาลาคนหลีกไปเพราะอะไรครับ เพราะไปแย่งที่กัน คืนหนึ่งเขาบอกว่า ๑,๐๐๐ กว่าบาท เพราะฉะนั้นสิ่งที่เขาขายก็พออยู่ในประมณณ์ ๆ เพราะถ้าวันนี้นั้นแล้วเขาไม่มีที่จะไป ให้เขาไป

เป็นคนงานเขาไม่รู้จะไปทำไม ชีวิตเขามันคง มีเสรีภาพอยู่แล้ว เพราะฉะนั้นสิ่งที่เขารู้สึก ก็คือตรงนี้ครับว่า นี่คือการทำลายชีวิตของเขาและอนาคตของเขา แล้วเขาถามผมจุก ผมตอบ ไม่ได้ บอกว่า ถ้าเลิกแล้วเสียการลงทุน เป็นการลงทุนของใคร พวกเขาจะเพิ่ม อยากจะลงทุน เปลี่ยนเรือให้โตขึ้นก็ไม่กล้า จะลงทุนทำสวนเกษตรเพิ่มขึ้นก็ไม่กล้า ทุกวันนี้เขาก็ไม่กล้า ลงทุนเสียการลงทุนเสียของใคร อาจารย์ช่วยตอบหน่อย ผมตอบไม่ได้ เพราะฉะนั้นก็เวียนตอบ ท่านหิรินะครับว่า เอ็นจิโอจะเข้ามาครอบงำอะไรหรือไม่ กรรมวิธีการไม่เคยเห็น เห็นการจัดตั้ง เห็นการตัดสินใจ การนำของเขา เป็นคนจากชาวบ้านจริง ๆ อันที่ ๓ จะเป็นเสียงข้างมาก ข้างน้อยนั้นไม่สำคัญ รู้ว่าคนกลุ่มหนึ่งเขาหวงว่าเขาจะไม่ยอมอยู่ที่ไหนในชีวิต ที่ขณะก็เหมือนกัน กลัวแบบนี้เหมือนกัน ที่ปากมดลูกเหมือนกัน คนทำมาหากินอยู่กับปากแม่น้ำเป็นประมง ดอสดรีว์คั้วปู่ตาขาย แล้วหมดสิทธิ์ทำมาหากิน พวกเขาจะนะทางประจวบฯ ก็กลัวแบบนี้ แต่กระบวนการที่ค่อย ๆ คิดหาทางเลือก หาข้อมูลมาช่วยกันตอบแก้ตรงนั้นตรงนี้ ย้ายได้ไหม ไม่มี อยู่ดี ๆ ให้บริษัทย้ายไปยืมที่ดินแผ่นดินไทยขึ้นมา แล้วบอกเอาตรงนี้ละ รัฐไม่ทำอะไรเลย ประเด็นที่เจ้าพวกนี้ที่สุดในงานนี้ที่เกิดขึ้นทั้งหมด ก็คือการเลือกจุดตั้ง ทั้งจะนะที่ดี หินกรูด บ่อนอกที่ดี ไปจนถึงทางสิ่งแวดล้อม ทางสังคมวิทยา ทางอะไรต่าง ๆ ไม่ได้ผ่านการพิจารณาทั้งสิ้น ให้เอกชนมาเลือก รัฐอยู่เฉย เพราะฉะนั้นตอนนี้ก็เกิดเหตุการณ์นี้ ถ้าปล่อยอย่างนี้ต่อไป เกิดไม่หยุด จะนะ ๒ จะนะ ๓ หินกรูด บ่อนอก ๓, ๔ เพราะฉะนั้นในระยะยาว กระบวนการนี้ ให้เกิดขึ้นอีกไม่ได้ ขอบพระคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายบุญทัน ดอกไธสง รองประธาน วุฒิสภา คนที่สอง) : ท่านคำนวณ เชิญครับ

นายคำนวณ เหมาะประสิทธิ์ (อุตรดิตถ์) : กราบเรียนท่านประธานฯ ที่เคารพ ผม ท่านคำนวณ เหมาะประสิทธิ์ สมาชิกวุฒิสภาจากจังหวัดอุตรดิตถ์ เรื่องเกี่ยวกับโรงไฟฟ้าที่ จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ทั้ง ๒ โรง มีปัญหาขัดแย้งกันมาเป็นระยะเวลานาน ซึ่งความจำเป็น ในการที่รัฐบาลจำเป็นต้องสร้างโรงไฟฟ้าหรือไม่สร้าง ผมอยากจะเกริ่นนำเกี่ยวกับเรื่อง ความต้องการพลังงานของประเทศเราสักนิดหนึ่ง ใช้เวลานิดเดียว ๒ - ๓ นาที แต่นั่นเอง ความต้องการการใช้พลังงานของประเทศไทยในปัจจุบันเรากำลังการผลิตอยู่ ปีหนึ่งอยู่ในเกณฑ์ ๒๒,๐๐๐ กว่าเมกะวัตต์ คือรวมโรงไฟฟ้าต่าง ๆ ที่มีอยู่ในประเทศไทยทั้งหมด ไม่ว่าจะเป็นใช้แก๊ส ใช้ถ่านหิน ใช้พลังน้ำ ใช้อะไก็ดี ส่วนปริมาณการใช้ไฟฟ้าในประจวบคีรีขันธ์อยู่ใต้อำเภอ ประมาณ ๑๖,๐๐๐ กว่าเมกะวัตต์ ซึ่งในเดือนเมษายนที่ผ่านมาประมาณ ๑๖,๖๐๐ กว่าเมกะวัตต์ เป็นตัวเลขจากการไฟฟ้าฝ่ายผลิต ถ้าเราจะดูปริมาณสำรองว่าในปัจจุบันประเทศไทยของเรา

ปริมาณสำรองในการผลิตไฟฟ้าอยู่ในเกณฑ์ประมาณ ๓๐ เปอร์เซ็นต์ ซึ่งปริมาณรวมในกำลังผลิตของเรา ๒๒,๐๐๐ กว่าเมกะวัตต์ ถ้าจะพูดถึงก็หมายถึงว่าโรงงานไฟฟ้าทุกแห่งทุกโรงในประเทศเรานั้นเครื่องร้อยเปอร์เซ็นต์เต็มนะครับ ถึงจะได้ ๒๒,๐๐๐ เมกะวัตต์ แต่ในทางปกติแล้วในความเป็นจริงเป็นไปได้ เพราะว่าต้องนำบางส่วนที่ซ่อมบำรุง บางส่วนที่หยุดเพื่อการแก้ไขต่าง ๆ และมีส่วนด้วย ซึ่งไม่ได้เดินเครื่องแล้ว แต่ยังอยู่ในระบบ อาทิเช่น โรงไฟฟ้าที่จังหวัดลำปาง โรงไฟฟ้าที่ ๑, ๒, ๓ ก็มีกำลังผลิตหลายร้อยเมกะวัตต์ แต่ยังไม่ได้ออกจากระบบ แต่ทั้ง ๓ เครื่องนี้ตอนนี้ไม่ได้ผลิตแล้ว เพราะว่าไม่สามารถผลิตได้ เพราะว่าไม่ได้ติดตั้งเครื่องกรองดักจับน่ะครับ ถ้าผลิตกระแสไฟฟ้าเมื่อไรก็จะส่งผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมของชาวบ้าน แล้วก็มีปัญหาหลายอย่างน่ะครับ ก็ถามเขาว่าทำไมเมื่ออยู่แล้วถ้าเกิดใช้ถ่านหินจะมีปัญหานี้ทำไมไม่เปลี่ยนไปใช้แก๊สธรรมชาติครับ ผมอยากจะพูดถึงเรื่องการเปลี่ยนแปลงงานลักษณะหนึ่ง ความจำเป็นในการผลิตไฟฟ้าในประเทศของเรานั้นจำเป็นจะต้องใช้พลังงานหลาย ๆ ด้านมาใช้ในการผลิตกระแสไฟฟ้าครับ ถ้าเราคิดลดงานหนึ่งพลังงานใดนี้ก็จะทำให้เราเอาประเทศของเราไปเสี่ยงกับพลังงานนั้น ๆ น่ะครับ ซึ่งทั้งนี้ทั้งนั้นปัญหาต่าง ๆ ผมคิดว่าอย่างน้อยนี้ทางรัฐบาลก็ควรจะตัดสินใจแล้ว แต่เราก็จะทราบทางสื่อมวลชนที่ดีทั้งทาง ที.วี. ทั้งหนังสือพิมพ์นะครับว่า รัฐบาลที่จะตัดสินใจแบบนี้ก็คิดว่าน่าจะชะลอในการก่อสร้างโรงไฟฟ้าออกไปอีกประมาณ ๒ - ๓ ปี ที่จะเข้าระบบ ซึ่งผมมาดูรายงานการพิจารณาศึกษาของคณะกรรมการสิ่งแวดล้อม ก็ต้องขอขอบคุณทางคณะกรรมการที่ทำได้ละเอียดลออ แสดงว่าท่านก็มุ่งมั่นที่จะศึกษาเรื่องนี้ แต่เท่าที่ดูรายงานผมก็มีประเด็นอยู่ที่ว่ารายงานนี้เหมาะสมไหมที่จะต้องไปเสนอต่อรัฐบาลน่ะครับ

อย่างในประเด็นแรก รายงานฉบับนี้เป็นการศึกษาเหมือนจะต้องให้คำตอบว่า จะต้องให้รัฐบาลยกเลิกสัญญาทั้ง ๒ โครงการ โดยไม่ต้องไปรับผิดชอบกับเงินค่าชดเชยค่าเสียหายให้กับโรงไฟฟ้าทั้ง ๒ โรงนะครับ เป็นรายงานที่ออกมาว่า ถ้าจะยกเลิกอย่างนี้จะต้องทำอย่างนั้นคือเหมือนกับเป็นการชี้ช่องเบาะน่านะครับ แต่เราก็ทราบกันอยู่ดีนะครับว่าทั้งสื่อมวลชนที่ดีว่ารัฐบาลเขาไม่ได้ยกเลิก เขาชะลอ ซึ่งตอนนี้นี้ก็จะทราบแน่นอนชัดเจนตอนนี้ผมคงไม่อาจจะไปพูดแทนรัฐบาลน่ะครับ ซึ่งเท่าที่ดูในรายงานฉบับนี้ ผมก็ไม่เห็นเกี่ยวกับสิ่งแวดล้อมตรงไหน ไม่เห็นมีว่ารายงานนี้มีผลกระทบต่อกับประชาชนที่พูดถึงหรือผลกระทบต่อกับสุขภาพหรือพูดถึงกับความเป็นอยู่หรือวิถีชีวิตชุมชนของเขาแต่ประการใด และอยากจะถามคำถามอีกคำถามหนึ่งครับว่า ในรายงานฉบับนี้ท่านทำขึ้นมา ท่านได้เชิญผู้ที่เกี่ยวข้องมาทราบดีหรือเปล่า ท่านทำรายงานโดยมีอคติหรือเปล่า เพราะว่าในรายงานนี้ไม่ทราบว่าคุณเชียวบรรดา

ผู้ที่เกี่ยวข้องอย่างเจ้าของบริษัทนี้เขามารายงานให้ข้อมูลหรือเปล่า เพราะว่าในเรื่องสัญญาอะไรต่าง ๆ ที่ท่านศึกษาประเด็นนี้ก็เกี่ยวข้องกับเขาโดยตรงทั้งนั้นท่านฟังข้อมูลเท็จจริงจากเขาหรือเปล่า ในเหตุผลต่าง ๆ ผมคิดว่ารายงานฉบับนี้ยังไม่น่าจะเหมาะสมที่จะเสนอต่อรัฐบาลในช่วงนี้นะครับ น่าจะรอให้ฝ่ายนี้เขาคัดสินใจมาก่อนว่าสร้างไม่สร้าง เลิกไม่เลิกอย่างไรค่อยว่ากัน นะครับ ขอบพระคุณครับท่านประธานฯ ครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายบุญทัน ดอกไธสง รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : ท่านอาจารย์พนัส เชิญครับ

นายพนัส ทัศนียานนท์ (ประธานคณะกรรมการกฤษฎีกา) : ขออนุญาตชี้แจงตามที่ท่านคำนวณ เหมะประสิทธิ์ อภิปรายโดยเฉพาะที่ท่านได้ตั้งข้อสังเกตไว้ในตอนท้ายของการอภิปรายของท่านว่า การที่จะส่งรายงานของคณะกรรมการกฤษฎีกาส่งแวดลอมฉบับนี้ไปให้รัฐบาลจะเป็นการเหมาะสมหรือไม่ และที่ตั้งข้อสังเกตดูประหนึ่งว่ากรมการสิ่งแวดล้อมทำการศึกษานี้โดยมีการตั้งเป้าไว้ล่วงหน้าแล้ว อันนี้ผมอยากจะกราบเรียนว่า ขอให้ท่านช่วยอ่านให้ละเอียด แล้วที่ประกอบกับที่ผมชี้แจงไปแล้วก่อนหน้านี้ ประเด็นที่เกิดขึ้นมาเกิดเพราะเหตุว่าทางบริษัทเองได้ปลาน้ำไข่มุกว่า ถ้าหากว่าอิเล็กทรอนิกส์ต้องจ่ายเงินแน่ ๆ อย่างน้อย ๆ ก็หย่อนกว่าหมื่นล้านบาทนิดหน่อยเท่านั้นเอง อันนี้เป็นการทำให้ทุกคนมีความรู้สึกว่าจะอย่างไรก็เลิกไม่ได้โครงการนี้ อันนี้ก็ทำให้เกิดความสงสัยขึ้นมา แล้วผมก็ได้เรียนไว้แล้วว่าสัญญาเกี่ยวกับเรื่องโรงไฟฟ้า เป็นสัญญาเกี่ยวกับเรื่องของพลังงาน เรื่องของพลังงานกับเรื่องของสิ่งแวดล้อมเปรียบเสมือนหนึ่งว่าเป็นด้านหัวหรือด้านท้ายของเหรียญอันเดียวกัน ดังนั้นการศึกษารายละเอียดวิเคราะห์สัญญาเนี่ยมันคือการศึกษานโยบายในประเด็นสิ่งแวดล้อมโดยตรงอยู่แล้ว โดยเฉพาะอย่างยิ่งก็เป็นการศึกษาว่า การที่จะนำทรัพยากรและสิ่งแวดล้อมต่าง ๆ มาใช้ ไม่ว่าจะเป็นที่ดิน ไม่ว่าจะเป็นทะเล ไม่ว่าจะเป็นชายฝั่ง คุณภาพน้ำทะเล คุณภาพอากาศอะไรทั้งหลายมาใช้ในการผลิตไฟฟ้ามันจะเป็นการใช้ประโยชน์จากทรัพยากรที่ยั่งยืนตามหลักการพัฒนาที่ยั่งยืน จะสามารถรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมได้หรือไม่ เพราะฉะนั้นการวิเคราะห์สัญญานี้จึงเป็นการศึกษาในประเด็นปัญหาเรื่องสิ่งแวดล้อม ซึ่งเป็นอีกด้านหนึ่งของเหรียญอันเดียวกันโดยตรงอยู่แล้ว เพราะฉะนั้นถ้าหากว่าจะมีการทักท้วงว่า แล้วทำไมไม่หักล้างไปว่ามีผลกระทบอย่างไรแค่นั้น อันนี้ขอเรียนว่า กรมการไม่จำเป็นต้องไปศึกษา เพราะมีรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อมอยู่แล้ว และในเมื่อฝ่ายที่เขาได้แย้งคัดค้านกันอยู่ ก็ต้องฝ่ายราษฎรที่เขาคัดค้าน เขาบอกว่า รายงานผลกระทบสิ่งแวดล้อมซึ่งทางบริษัททำเสนอไปนั้นไม่ถูกต้อง ไม่สมบูรณ์ ไม่ครบถ้วน ประเด็นในการพิจารณาจึงอยู่ที่ว่ารายงานการวิเคราะห์ผลกระทบ

สิ่งแวดล้อม ซึ่งทางกรรมการผู้อำนวยการตามกฎหมายสิ่งแวดล้อมที่ให้ความเห็นชอบไปแล้ว
ชอบหรือเปล่า ซึ่งขั้นนี้มิใช่ประเด็นนโยบายสู่สัญญา ตามข้อสัญญาบอกว่าทางเรืมิทจะต้องจัดการ
ให้การศึกษาทางด้านสิ่งแวดล้อมผ่านได้รับความเห็นชอบเสียก่อน ถ้าไม่ผ่าน ไม่ได้ได้รับความเห็นชอบ
ถือว่าบริษัทเป็นฝ่ายผิดสัญญาในสาระสำคัญ เพราะฉะนั้นจึงเป็นประเด็นเกี่ยวเนื่องเชื่อมโยง
กันที่จำเป็นต้องทำการศึกษา แล้วส่วนประเด็นที่ว่าจะเกิดมีฝนกรดใหม่ มีปะการัง มีสัตว์น้ำ
มีความอุดมสมบูรณ์ของทรัพยากรอย่างอื่น ซึ่งจะได้รับผลกระทบอย่างที่ว่าอาจารย์แก้วสรพุด
จะพูดเขาถูกทั้ง ดูที่เกาะอะไรเข้ามาใช้ในการหล่อเย็นมากน้อย แต่ไหนอะไรต่าง ๆ อันนี้เป็น
เรื่องราวละเอียด ประเด็นต่าง ๆ ที่เป็นสาระสำคัญอยู่ที่เราทำการศึกษาดังนั้นมา ที่นี้ที่บอกว่า
คณะกรรมการพิจารณาจะมีคดีเรื่องนี้ ก็ยกจะขอเชิญช่วยท่านให้ไปอ่านในหน้า ๑๒ โดยเฉพาะ
อย่างยิ่งในข้อ ๕.๑๓ โดยทางกรรมการชี้แจงว่า “หากรัฐบาลพิจารณาเห็นว่า กรณีมีความ
จำเป็นตามนโยบายพลังงานของชาติที่รัฐบาลจะต้องให้บริษัทผู้ผลิตไฟฟ้าเอกชนทั้งสอง
โครงการดำเนินโครงการต่อไป โดยสามารถชี้แจงแสดงเหตุผลต่อสาธารณชนและราษฎรใน
พื้นที่ที่ผลิตด้านโครงการจนเป็นที่พอใจแก่ทุกฝ่ายได้ รัฐบาลจะต้องให้บริษัทผู้ผลิตไฟฟ้าเอกชน
ทั้งสองโครงการดำเนินโครงการต่อไปโดยเร่งรัดให้มีการปฏิบัติตามขั้นตอนต่าง ๆ ที่สัญญา
กำหนดไว้ในทุกขั้นตอนให้เร็วที่สุด เพื่อป้องกันมิให้บริษัทผู้ผลิตไฟฟ้าเอกชนหยายกเหตุใด ๆ
ขึ้นกล่าวอ้างเพื่อเรียกร้องให้ กฟผ. ขดใช้ค่าเสียหายใด ๆ เพิ่มมากขึ้นอีก ดังที่ฝ่ายบริษัทผู้ผลิต
ไฟฟ้าเอกชนทั้งสององค์กรได้เคยอ้างเหตุจำนอง (GFM) เพื่อขอเลื่อนโครงการและขอปรับ
ค่าความพร้อมจ่ายมาก่อนหน้านี้แล้ว” อันนี้เป็นความเห็นซึ่งกระผมใคร่ขอเรียนว่า ขอบพระทานไทย
ใช้ภาษาบาลานซ์ (Balance) ที่สุด พิจารณาจับประเด็น ซึ่งเขาทั้ง ๒ ฝ่าย ก่อให้เกิดเป็น
ประเด็นสาธารณะ อันนี้ขึ้นมาเอง แล้วก็เป็นการวิเคราะห์ข้อสัญญาตามกรอบที่สัญญากำหนดไว้
วิเคราะห์ตามบทกฎหมาย ซึ่งมีผลบังคับอยู่ตามหลักกฎหมายของไทยเราเองเกี่ยวกับเรื่อง
ผลบังคับของสัญญา เพราะฉะนั้นสิ่งที่ท่านกล่าวหาว่า ทางกรรมการสิ่งแวดล้อมมีคดี
ในเรื่องนี้นั้น กระผมเกรงว่าจะเป็นคดีซึ่งอาจจะเกิดทางฝ่ายท่านเองเสียมากกว่า ที่มองว่า
ทางฝ่ายเรามีคดี การขอทราบเรียนดังที่ประชุมเพียงแค่นี้ครับ ขอขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายบุญทัน ดอกไธสง รองประธาน
วุฒิสภา คนที่สอง) : ท่านปรีดี เชิญครับ

นายปรีดี หิรัญพฤกษ์ : ท่านประธานวุฒิสภาที่เคารพ แต่เดิมกระผมตั้งใจ
จะถามคำถามเพียงสั้น ๆ เกี่ยวกับเงื่อนไขสัญญา แต่เมื่อการอภิปรายต่อมาได้ดำเนินไปสู่การ
ที่ทำให้เกิดความรู้สึกว่า คณะกรรมการสิ่งแวดล้อมของวุฒิสภาดูจะวางสงสัยว่า

คณะกรรมการการได้ดำเนินการพิจารณาและเสนอแนะรายงานนี้ด้วยเจตนารมณ์อย่างใดแน กระหมั้นในฐานะที่เป็นสมาชิกฯ ผู้หนึ่ง ซึ่งได้ติดตามการทำงานของคณะกรรมการสิ่งแวดล้อม มาโดยตลอด อาจจะเขียนทัศนะส่วนตัวว่า กระหมั้นมีความเชื่อมั่นในคณะกรรมการ มีความ แน่ใจว่าผู้ที่ไปเป็นประธานคณะกรรมการและคณะกรรมการทุกท่านมีความตั้งใจอย่างแท้จริง ที่จะทำหน้าที่แทนสภาแห่งนี้ รายงานที่ได้รับมีกระหมั้นเองก็ต้องขอบคุณในการที่คณะกรรมการ แม้จะเป็นคณะสิ่งแวดล้อม สามารถนำเอกสารซึ่งเป็นสัญญาะหว่างรัฐบาล ทางราชการกับ บริษัทเอกชนออกมาให้สมาชิกฯ ได้ทราบ โดยค่อนข้างละเอียด เป็นสิ่งที่ผมเองต้องขอขอบคุณ เพราะว่าได้พยายามที่จะห้การรายละเอียดของสัญญานี้มาเป็นเวลานาน แต่ก็หาเอกสารเหล่านี้ ไม่ได้ สิ่งหนึ่งที่กระหมั้นอยากจะถามแต่ต้นนั้น ผมอาจจะมิได้ตรวจสอบโดยสมบูรณ์แท้ หากมีความผิดพลาดขอประทานโทษด้วยว่า ท่านประธานฯ และคณะได้ชี้แจงชัดเจนว่า หากฝ่ายราชการหรือรัฐบาลเป็นฝ่ายผิดสัญญาแล้ว ประเทศไทยจะต้องเสียค่าใช้จ่ายในการทดแทน และชดเชยอย่างไร แต่ยังไม่มีความที่ผมพบว่า หากฝ่ายบริษัทเป็นผู้ผิดสัญญา หรือขาดจิต ความสามารถในการทำให้โครงการสำเร็จ บริษัทจะต้องจ่ายค่าชดเชย หรือค่าทดแทนในการ ผิดสัญญาอย่างไร กระหมั้นใคร่ขอให้ท่านประธานฯ ได้กรุณาคอบคำตามนี้ก่อนที่จะเราจะได้ อนุมัติไปโดยองค์การของสัญญาและสิ่งแวดล้อมครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายบุญทัน ดอกไธสง รองประธาน วุฒิสภา คนที่สอง) : ขอให้ท่านกรรมาธิการตอบก่อนนะครับ

นายพนัส ทัศนียานนท์ (ประธานคณะกรรมการ) : สำหรับคำถามของ ท่านปรีดิชอเรียนว่า ในตัวสัญญาไม่ได้กำหนดไว้ ในกรณีซึ่งฝ่ายบริษัทตกเป็นฝ่ายผิดสัญญา เมื่อผิดสัญญานั้น ย่อมเป็นเหตุให้ทางการไฟฟ้าฝ่ายผลิตมีสิทธิบอกเลิกสัญญาได้ แต่ถ้าหากว่า ทางการไฟฟ้าฝ่ายผลิตสามารถที่จะพิสูจน์ได้ว่า เนื่องจากการผลิตผิดสัญญาของทางฝ่าย บริษัทนั้น ทำให้การไฟฟ้าฝ่ายผลิตได้รับความเสียหายคิดเป็นจำนวนเงินเท่าใด การไฟฟ้าฝ่ายผลิต ย่อมมีสิทธิตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ในเรื่องที่ว่าด้วยเรื่องสัญญา ที่จะเรียกร้อง ค่าเสียหายดังกล่าวนี้จากบริษัทได้ ขอตอบเพียงแค่นี้ครับ ขอขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายบุญทัน ดอกไธสง รองประธาน วุฒิสภา คนที่สอง) : ท่านสันติภาพ เชิญครับ

นายสันติภาพ อินทรพัฒน์ (ท่าน) : การเรียนท่านประธานวุฒิสภาที่เคารพ ผม สันติภาพ อินทรพัฒน์ สมาชิกวุฒิสภา จังหวัดบ่าน ท่านประธานฯ ครับ ผมได้ดูรายงาน ของกรรมาธิการ เอกสารซึ่งบริษัทร้องมาก็ตามแล้วที่ประชาชนท่านนอกหินกรูดที่ส่งมาก็ตาม

ตัวแทนของประชาชนตำบลนอกกับอำเภอที่มีอยู่ในมือผม ผมเรียนท่านประธานฯ อย่างนี้ครับ คำถามอันแรกก่อนคือว่า โรงไฟฟ้าอยู่นอกกับหिनกรุด รัฐบาลไหนครับ ผมพยายามดูในรายงานเป็นคนลงนาม ในขณะที่เดียวกันมีคนตั้งข้อสังเกตเสมอว่า ถ้าโครงการนั้นในสมัยนั้นแล้ว พยายามให้คนซึ่งเข้าไปเกี่ยวข้องแล้วยกเลิก ไม่ต้องไปลงทุนหรือครับ เสียอย่างเดียวคือเอาค่าปรับก็เหมือนกับค่าโง่ทางด่วน ถ้า ๗,๐๐๐ – ๘,๐๐๐ ล้านบาท ที่จะต้องมีขึ้น แล้วในขณะที่เดียวกัน ๒ โรงต่อไปอีก ๒๐,๐๐๐ ล้านบาท อันนั้นคือข้อสังเกตที่สังคมวิพากษ์วิจารณ์กันว่าเป็นแผนซ้อนแผนหรือไม่ อันนี้ผมพยายามดูในรายงานครับ อันนั้นเรื่องหนึ่ง แต่ที่นี้ท่านประธานฯ ครับ จริง ๆ แล้วผมมองด้วยความเป็นธรรม ถ้าไม่ใช่เหมือนกับที่ผมตั้งข้อสังเกตบ้านเมืองนี้ไม่มาลงทุนนะครับ เพราะถ้าลงทุนแล้วปรากฏว่า ๑. รัฐบาลในหลายสมัยที่ผ่านมา พยายามที่จะให้ประชาชนให้ขาดค่าขาดมาลงทุน ในขณะที่เดียวกันพอลงนามในสัญญาเขาเรียบร้อยแล้ว ปรากฏว่าพอถึงเวลาขึ้นมาก็มีคนกลุ่มหนึ่งไปคัดค้านลงทุนเท่าไรผมไม่ทราบ แต่พอถึงเวลาที่ไม่ค่าเสียหายไม่ได้อีก อะไรกันนักหนาบ้านเมืองนี้ ท่านประธานฯ ครับ ถ้าผมจะด้วยข้อเท็จจริงก็ตาม เรามองเห็นว่าในสิ่งที่เกิดขึ้นในสังคมนี้ผมไม่อยากจะให้มองปัญหาด้านเดียว เมื่อสักครู่นี้คุณท่านมองพูดผมเองไม่อยากจะบอกว่า กระแสไฟฟ้านี้พอไม่พอ ตรงนั้นมีส่วนประกอบ เดียวผมจะลำดับความให้ท่านประธานฯ แะเห็น เพราะเอกสารอยู่ในมือผม แต่ในขณะที่เดียวกันท่านประธานฯ ครับ ปัญหาของสิ่งแวดล้อม ซึ่งกรรมการสิ่งแวดล้อมได้ดำเนินการ ในคราวก่อนผมเคยพูดไปครั้งหนึ่งแล้ว ผมไม่ได้กล่าวหาท่าน แต่ครั้งก่อนผมเคยพูดว่า ที่นั่งอยู่ข้างบนผมจะเชื่อได้อย่างไรว่า ดังตรงคำตอบแล้วท่านสบายใจว่าท่านเดินไปทางเดียว ผมไม่ใช่ว่าอาจารย์พันธุ์ชนะครับ แล้วผมเรียนท่านอย่างนี้ว่า ความรู้สึกของรายงานผมดูบางที่แทบก็ ท่านดูครับในหน้า ๓๓ นี้พอท่านแนบแนะเสร็จ ถ้าอย่างนั้นก็ข้อช่วยก็ไม่ได้ช่วยก็ไม่ได้ เอาละเดี๋ยวถ้อยว่ากัน อาจารย์จะตอบผมว่าข้างล่างอาจจะว่าพวกนักวิจารณ์กังวล ผมไม่ได้กังวลอะไรครับอาจารย์ แต่ผมมองด้วยข้อเท็จจริงอย่างนี้ว่า ในรายงานของคณะกรรมการนั้นะครับ ผมเองก็พยายามจะดู แต่ที่นี้ปัญหาที่ชาวเขานอกกับหिनกรุดดำเนินการตอนนี้ติดกัน ไม่ว่าจะเป็นข้อก้ำอะไรก็ตาม ปัญหาที่เขาสะท้อนมากที่สุดแล้วกังวลมากที่สุดก็คือ ปัญหาสิ่งแวดล้อมแน่นอนครับ ถ้ามีผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม ไม่สมควรเกิด แต่ที่นี้คำถามมีว่า ถ้าการแก้ปัญหาสิ่งแวดล้อมได้แล้ว ในขณะประชาชนในพื้นที่เขาพอใจ ชุมชนเขามีกองทุนสนับสนุนเกิดได้ไหมละครับ ต้องมีคำตอบ จะเอาว่าข้างมากหรือข้างน้อยจะเอาเสียงส่วนใหญ่หรือเสียงส่วนน้อย การที่ประชาชนจะไม่พอใจหรือยกพวกตีกันหรือจะยั่ว ๆ อย่างนี้ก็ตาม นั่นเป็นเรื่องหนึ่ง ถ้ากระบวนการของการอนุญาตการใช้ที่ดินโดยชอบไม่พูดถึงที่สาธารณะครับ ถ้าใครละเมิดกฎหมาย ผมว่า

รัฐบาลจะต้องดำเนินการละครับ ต้องอย่างนั้นจริง ๆ ไม่ใช่ทำท่าย แต่ถ้ากระทำแล้วปรากฏว่ามีผลกระทบกับทั้งบ้านเมืองและราษฎรจริง ๆ เล็กก็เล็ก แต่ถ้าคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมของชาติไม่ใช่คณะกรรมการวิชาการวุฒิสภาวินิจฉัยแล้ว ต้องมีทางเลือก แต่ที่นี้ท่านประธานฯ ครบผมมีเอกสารอยู่ในมือประเภทข้อเท็จจริงที่เกิดขึ้นว่า ถ้าทำอะไรก็ตามรัฐบาลเองทราบข่าวว่า ถ้าปัญหาที่จะแก้ครั้งนี้ก็กลัวถูกฟ้อง เอาละถ้าถูกฟ้องทำอย่างไร ยึดระยะเวลาไปก่อนอย่างนี้ กาดงนี้ เอาหน้ารอดหรือเปล่าผมไม่รู้ ท่านพันธงครับ จะเกิดหรือไม่เกิด คนที่ลงทุนนี้เหมือนเข้าห้องน้ำละครับ ถ้ายกไม่ได้ จะอีกไม่ได้ ท้องอืดอยู่นั้นละครับ เติมน้ำไม่ได้ ถอยหลังก็ไม่ได้ แต่ที่นี้พอเรามามองครั้งนี้ในรายงานของคณะกรรมการด้วยความเคารพของอาจารย์และกรรมการที่อยู่ข้างบน ในขณะที่ชวกันพยายามที่จะหาผลกระทบต่องสิ่งแวดล้อม ผมก็พยายามจะดู แต่เมื่อไม่มีปรากฏให้เห็นก็คือว่า ถ้าในกรณีที่จะอธิบายทั้งหมดให้สอดคล้องกัน ผลกระทบต่องสิ่งแวดล้อมเกิดขึ้นเป็นปัญหาส่วนหนึ่ง ในการของกรรมการต้องเชิญบริษัทมา อาจารย์จะไปตัดสินใจบอกว่า เนื่องจากมีปัญหาเรื่องสัญญาแล้วในเรื่องของการใช้ที่ดินสาธารณะแล้ว เรื่องสิ่งแวดล้อมไม่จำเป็นต้องวินิจฉัยตัดสินก็ได้ครับ ความเป็นธรรมดาต้องเกิดขึ้นกับผู้ประกอบการ อาจารย์ดูแบบนี้ครับ ผมว่ากรรมการเองก็ยังมีหนังสือข่งบริษัทของไผ่ผ่องถึงถึงประธานวุฒิสภา เมื่อวันที่ ๑๐ พฤษภาคม ศด.๑ ร้อน ๆ มีคนเอามาให้ผมแล้วถ้าถามว่าท่านให้คำถามอย่างนี้กรรมการมีท่านตอบให้ด้วยแล้วกัน เขาวิพากษ์มาอย่างนี้ว่า ประการสำคัญคิดว่า การทำการศึกษาในกรณีเสมือนหนึ่งมีทัศนคติที่เป็นอคติต่อโครงการ โดยมีตั้งเป้าหมายกำหนดผลการศึกษาไว้ก่อนที่จะทำการศึกษาเป็นคำตอบว่า ต้องให้รัฐยกเลิกสัญญาทั้ง ๒ โครงการ โดยไม่ต้องรับผิดชอบเงินชดเชยความเสียหายแก่เอกชน นี่เขาว่าอย่างนั้นครับ นี่ไม่ใช่ผมกล่าวเองนะครับ ข้อมูลที่เขาบอก และอันที่ ๒ ก็คือว่า ในกรณีที่ผลกระทบเพื่อเป็นช่องทางในกรณีข้อไอเอ ที่บอกนั้น ปรากฏว่าคณะกรรมการผู้ชำนาญการไม่เพิกถอนคำสั่งของตนเองที่ได้กล่าวมาแล้ว ราษฎรในพื้นที่คนร้องต่อศาลปกครองเพื่อให้ศาลปกครองพิพากษาให้เพิกถอนคำสั่งของคณะกรรมการผู้ชำนาญการต่อไป เพื่อเป็นช่องทางหนึ่ง ที่การไฟฟ้าฝ่ายผลิตอาจหยิบยกขึ้นมากล่าวอ้าง เพื่อบอกเลิกสัญญาในอนาคตต่อไปได้ เขามองว่า ขอบการเรียนท่านประธานวุฒิสภาว่า คณะกรรมการสิ่งแวดล้อมซึ่งทราบคืออยู่แล้วว่า รายงานผลกระทบสิ่งแวดล้อมของบริษัทได้ผ่านการเห็นชอบของคณะผู้ชำนาญการ ตั้งแต่วันที่ ๑๖ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๔๐ สำหรับโครงการไฟฟ้า และวันที่ ๒๗ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๔๑ สำหรับโครงการทำเหมืองแร่ และคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมสมควรกำหนดให้ทางตรงับสิ่งแวดล้อม และกลับไม่เรียกหน่วยงานเขา มา นี่เขาอุทธรณ์มาเขาวิพากษ์วิจารณ์มา เพราะฉะนั้นเสียงข้างน้อยหรือข้างมากก็ตามอาจารย์ต้องรับฟัง กรรมการก็ต้องรับฟัง ในขณะเดียวกัน

คณะกรรมการสิ่งแวดล้อมจึงควรทำการพิจารณาศึกษาในประเด็นผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมของโครงการ แต่ในรายงานฉบับนี้ดังกล่าวไม่ปรากฏว่ามีการศึกษาในประเด็นดังกล่าวของสิ่งแวดล้อม เพราะฉะนั้นท่านต้องไม่ลืมว่า วุฒิสภาก็ศึกษาเรื่องใดก็ตามเข้าสู่นี้ เขาถือว่าเขาเป็นผู้มีส่วนได้เสีย เป็นประชาชนซึ่งมีสิทธิและหน้าที่ตามกฎหมาย เพราะฉะนั้นเราจะรายงานเรื่องใดก็ตามเขามีสิทธิที่จะอุทธรณ์ มีสิทธิที่จะปรากฏเป็นเอกสารและวิพากษ์วิจารณ์ได้ ท่านประธานฯ ครับ แต่ในรายงานฉบับนี้ดังกล่าว ไม่ปรากฏว่ามีการศึกษาในประเด็นดังกล่าวสิ่งแวดล้อม แต่กลับศึกษาปัญหาเฉพาะข้อกฎหมายและสัญญา เป็นเจตนาที่ชี้ชัดว่า เป็นการกระทำที่มุ่งหวังผลอันเป็นการก่อกระแสสังคมเช่นเดียวกับกลุ่มองค์กรพัฒนาเอกชนที่คัดค้านโครงการไฟฟ้า และขอทราบเรียนว่า คณะกรรมการดังกล่าวจะทำการศึกษาเรื่องที่เกี่ยวข้องตรงกับวิวัฒนาการเวลาที่ทำประชุมการพิจารณาไม่เคยเรียกบริษัทเข้าทำการชี้แจงหรือให้ข้อมูลต่อคณะกรรมการแม้แต่ครั้งเดียว อันนี้จึงเท็จแต่ไหนกรรมการก็ตอบเอาเอง นี่ก็ข้อสังเกตครับ อันนี้เรื่องบริษัทที่ส่งมาครับท่านประธานฯ แต่ในรายละเอียดผมข้างหลัง ผมผมไม่มีเวลาอ่าน แต่ที่นี้ท่านประธานฯ ดูนะครับ ในขณะที่ผมเป็นโฆษกของคณะกรรมการตรวจสอบและศึกษากลุ่มองค์กรพัฒนาเอกชน ซึ่งมีท่าน พลเอก วิชา ศิริธรรม สมาชิกวุฒิสภา จังหวัดจันทบุรี เป็นประธานคณะกรรมการวิสามัญ ของอนุภาคย่อยชื่อท่านไปเลยผมได้รับหนังสือฉบับหนึ่งทั้งกรรมการครับ ท่านประธานฯ เพราะฉะนั้นถ้ามีผลกระทบจริง ๆ มีทั้งบวกทั้งลบแล้วละ ในรายงานผมคงใช้เวลาสั้น ๆ แต่คงสรุปในประเด็นสำคัญเขาบอกอย่างนี้ครับ ท่านประธานฯ พอหลังจากที่มีปัญหาเรื่องนี้ ประชาชนส่วนหนึ่งพอใจว่า เขาได้รับความคุ้มครอง เพราะมีกองทุนให้เขาหมู่บ้านละ ๔ ล้านบาท และในรายละเอียดทั้งหมดนี้ เป็นเรื่องที่เขาส่งมาแล้วเขามาชี้แจงกับรัฐมนตรี และในขณะที่เขามาชี้แจงกับท่านต่อประธานคณะกรรมการวิสามัญ เพราะฉะนั้นเรื่องนี้สังคมต้องรับรู้ ผมไม่อยากให้มองปัญหาด้านเดียวและฟังรายงานแต่ด้านเดียว ในหนังสือบอกอย่างนี้ครับ ท่านประธานฯ ว่า คณะกรรมการกองทุนเพื่อพัฒนา ตำบลบ่อนอก และกองทุนเพื่อพัฒนาชุมชน ตำบลอ่าวน้อย เป็นกรรมการที่ได้รับการจัดสรรจากประชาชน ตำบลบ่อนอก และอ่าวน้อย ซึ่งเป็นพื้นที่ตั้งใกล้เคียงของโครงการโรงไฟฟ้าบ่อนอก อำเภอเมือง จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ เพื่อทำหน้าที่ในการบริหารกองทุนเพื่อพัฒนาตำบล ตำบลละ ๔ ล้านบาททั้งนี้ กองทุนดังกล่าวเป็นกองทุนที่โรงไฟฟ้าบ่อนอกได้มอบให้แก่ประชาชนทั้ง ๒ ตำบล โดยไม่มีพันธะผูกพันตลอดระยะเวลาดำเนินการของโครงการ กรณีเกิดขัดข้องได้แย้งและความแตกต่างในเรื่องโรงไฟฟ้าบ่อนอกนั้น คณะกรรมการและประชาชนทั้ง ๒ ตำบล ได้ทำการศึกษาหาความรู้เกี่ยวกับโครงการไฟฟ้าผ่านหินที่จะมาสร้างที่ตำบลบ่อนอก จนเป็นที่เข้าใจชัดเจนดีแล้ว แต่ นี่กล่าวหาคนอื่นนะครับ

ต่อมาได้มีกลุ่มองค์กรพัฒนาเอกชนเอ็นจีโอ (NGO) หลายกลุ่มได้เข้ามาทำการรณรงค์ส่งเสริมให้ชาวบ้านคัดค้านโครงการ โดยวิธีการบิดเบือนข้อเท็จจริงและใช้ความรุนแรงเพื่อเรียกร้องความเห็นใจจากรัฐบาลและผู้คนในสังคม มีการสร้างภาพผ่านสื่อมวลชนว่ามีปัญหาความขัดแย้งเกิดขึ้นในตำบลชุมชนบ่อนอก อันมีเหตุมาจากโครงการ ทั้ง ๆ ที่ข้อเท็จจริงเกิดขึ้นในชุมชนและตำบลบ่อนอกนั้นไม่ได้มีความขัดแย้งตามที่กลุ่มเอ็นจีโากลุ่มนี้ พยายามกล่าวอ้างแต่อย่างใด เพราะคนในชุมชนส่วนใหญ่เป็นญาติพี่น้องกัน เขาว่าอย่างนั้นะครับ แม้จะมีความคิดเห็นที่แตกต่างกันอยู่บ้าง แต่ก็สามารถรวมอยู่กันได้อย่างสันติสุขตลอดมา ในฐานะที่เป็นตัวแทนของตำบลบ่อนอก ตำบลอ่าวน้อย จึงใคร่ขอความกรุณาให้ท่านในฐานะประธานคณะกรรมการตรวจสอบ ดำเนินการว่ากลุ่มนี้เข้าไปรณรงค์ส่งเสริมชาวบ้านในตำบลบ่อนอกว่าเอ็นจีโากลุ่มนี้ทำเพื่ออะไร มีใครสนับสนุนอยู่เบื้องหลัง กระทำการดังกล่าวเกิดประโยชน์ต่อประเทศชาติหรือไม่นี้ ผมสรุปท่านประธานฯ ว่า เมื่อเขามีกองทุนเขาพอใจในสิ่งที่เกิดขึ้น มีคนกลุ่มหนึ่งอาจจะมิประโยชน์หรือไม่ผมไม่ทราบ แต่ผมเรียนท่านประธานฯ ว่าในขณะที่มีปัญหาอนุมัติสร้างหรือไม่ก็สาธารณะที่ว่านั้นะครับ ใช้เวลาไถ่ถึงวัน ทั้งรถแทรกเตอร์ แมคโคร ผมไม่รู้เอามาจากไหน เพราะฉะนั้นข้อมูลตรงนี้ในการก่อสร้างที่ระดมไปวันเดียวเรียบร้อย ท่านประธานฯ ครับ จากหนังสือกลุ่มนั้นะครับ บอกว่า เมื่อเป็นกระแง ๒ ด้าน เขาอยากจะถามกรรมการชุดนี้ว่า ข้อเรียกร้องตัวแทนประชาชนบ่อนอก อ่าวน้อย ญุญบุรีต่อรัฐบาลในกรณีปัญหาโรงไฟฟ้าบ่อนอก ผลกระทบกับท่านประธานฯ เขาบอกว่า ที่กล่าวอ้างกันว่า ประชาชนชาวบ่อนอก อ่าวน้อย ญุญบุรี ต่างห่วงใยและวิตกผลกระทบสิ่งแวดล้อม เช่นเดียวกับที่รัฐบาลและหน่วยงานของรัฐ แต่จากการศึกษารายงานผลกระทบสิ่งแวดล้อม โครงการไฟฟ้าบ่อนอกอย่างรอบคอบแล้ว เรา นี่คือชาวบ่อนอกน่ะครับ เห็นด้วยกับการรายงานศึกษาของมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ที่นำเสนอต่อคณะทำงาน ซึ่งแต่งตั้งโดย ฯพณฯ นายกรัฐมนตรี ว่าผลกระทบด้านสิ่งแวดล้อมโรงไฟฟ้าบ่อนอกเป็นไปตามมาตรฐานและสามารถควบคุมแก้ไขได้ ประกอบกับประชาชนตำบลบ่อนอกและอ่าวน้อย ได้มีการจัดตั้งกองทุนผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม และจัดทำแผนมาตรการในการตรวจสอบควบคุมโรงไฟฟ้าบ่อนอกภายใต้การกำกับดูแลของคณะกรรมการไตรภาคีโรงไฟฟ้าบ่อนอกไว้แล้ว หากรัฐบาลกังวลก็ควรดำเนินการให้บันทึกข้อตกลงการจัดตั้งกรรมการไตรภาคีโรงไฟฟ้าบ่อนอก และกองทุนประกันผลกระทบสิ่งแวดล้อมโรงไฟฟ้าบ่อนอกเป็นส่วนหนึ่งของงานที่เห็นความสำคัญควรรับหรือควรรับท่านประธานฯ ที่นี้ในนี้บอกว่ารัฐบาล ประชาชนชาวจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ขอประกาศว่า หากรัฐบาลเปลี่ยนแปลงชนิดของพลังงานจากถ่านหิน ผมว่าก็เจ็บแสบพอสมควรครับท่านประธานฯ

บอกว่า เป็นเชื้อเพลิงอื่น โดยเฉพาะก๊าซตามที่กลุ่มผลประโยชน์ของก๊าซต้องการ ประชาชน
 ขอคัดค้านอย่างถึงที่สุด และถ้าหากท่านเห็นเป็นเชื้อเพลิงสกปรกก่อผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม
 เป็นอันตรายต่อสุขภาพของประชาชน รัฐบาลต้องออกกฎหมายห้ามนำเข้าหรือสัมปทาน
 เหมืองแร่ถ่านหิน ห้ามใช้ถ่านหินเข้ามาในประเทศเด็ดขาด ทำหิควีน เขาก็พูด ถ่านหิน ไม่ได้
 ก่ออันตราย ทินี่ก็อีกอันหนึ่งครั้ง ท่านประธานฯ บอกว่า หากรัฐบาลตัดสินใจเลิกป้อนนอก
 รัฐบาลต้องรับผิดชอบชดเชยให้แก่ประชาชนตำบลป้อนนอกและถั่วฝัอง ในจำนวนที่เท่ากับ
 กองทุนเพื่อการพัฒนาตำบลป้อนนอกอย่างน้อยปีละ ๔ ล้านบาทต่อตำบล รวม ๒๕ ปี เป็นเงิน
 ๒๓๒ ล้านบาท นี่เป็นเรื่องที่ตัวแทนเขาบอก ข้อสุดท้ายคือรับท่านประธานฯ บอกน่าสนใจ
 เมื่อสักครู่นี้บทสรุปก็คือว่า หากรัฐบาลตัดสินใจยกเลิกโครงการป้อนนอก เพราะเชื่อว่าสำรอง
 พลังงานมีมากเกินไป เขาขอถามว่า ผนพ นายกรัฐมนตรี ประจำสำนักนายกรัฐมนตรี ดูแล
 พลังงานสมัยนั้น คือ คุณจางูรนต์ นายแสง ได้ลงนามสัญญาซื้อขายกระแสไฟฟ้าจากโครงการ
 เขื่อนน้ำมูล จากสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว ซึ่งทำไม แสดงว่าไม่พอซื้อครับ
 เมื่อไม่พอก็ต้องมีทางเลือก จะก๊าซ จะถ่านหินก็ต้องตัดสินใจ เพราะตอนนี้ขณะนี้อย่าว่า
 พอลฯ นี้ ผมเห็นซื้อจากเพื่อนบ้านนะหรืบ มีน้ำแทน น้ำมัน ๒ เพื่อนลาว ซื้อแล้วครับ ทินี่ถ้าคำถาม
 ตรงนี้แล้วบอกว่า และเป็นการเพิ่มภาระให้กับประชาชนหรือไม่ โครงการไฟฟ้าถ่านหินบีเพเลน
 ซีพี (B Plan C.P.) เป็นสัญญาที่เกี่ยวข้องกับโรงไฟฟ้าป้อนนอก ทำไมยังไม่มีการพิจารณายกเลิก
 หากพลังงานสำรองมีมากเกินไป รัฐบาลต้องยกเลิกทั้ง ๒ โครงการดังกล่าว รัฐบาลจะเลือก
 ปฏิบัติไม่เป็นธรรมไม่ได้ เพราะฉะนั้นสิ่งที่ผมกล้าถามความให้ท่านประธานฯ ได้แลเห็น นี่คือ
 การต้องฟังความทั้งสองข้าง ถ้าไม่พอจริง ๆ ท่านประธานฯ ต้องสร้าง แต่ถ่านหินตามทว่านี้
 กฟผ. พยายามที่จะหาพลังงานมาทดแทน ไม่ว่าจะเป็นเรื่องใดก็ตามถ้าไม่พอต้องทำ แต่ถ่านหิน
 ก็หยุด แต่การที่จะขาดสูงแล้วจะลดเพื่อที่จะเอาตัวรอดหรือฟื้นไปวัน ๆ กลัวมีคนถูกขึ้นมา
 ต่อสู้ กลัวในสิ่งที่เกิดขึ้น ผมว่านายกฯ จะต้องมีความกล้าหาญที่เข้มแข็ง ผมเอง
 ผมขอรับรับท่านประธานฯ ว่า สิ่งใดก็ตามถ้ามีผลกระทบต่อแล้วเราให้อำนาจประชาชนตาม
 บทบัญญัติรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๕๒ ดังแต่การปกครองท้องถิ่นและการว่าด้วยการใช้อำนาจรัฐ
 ถัดมา เป็นเรื่องที่ดองทำ แต่ถ่านหินก็ดองทำไปตามกระบวนการของบทบัญญัติรัฐธรรมนูญ
 และตามที่กฎหมายมีอำนาจไว้ อะไรจะเกิดก็ต้องเกิด ผมอยากเห็นผู้บริหารราชการแผ่นดิน
 เล็ดขาด ต้องทำสักอย่างหนึ่งให้ท่านประธานฯ แต่ที่ผมกล้าถามความให้แลเห็น นั่นคือการมอง
 ปัญหาสองด้าน เอกสารข้อมูลตอนนี้อยู่ในกรณีการเองเปิดรับข้อมูล เพราะฉะนั้นข้อมูลจากคน

ในพื้นที่จริง ๆ ข้อมูลไม่ได้ผสมเต็มสี่หรือแต่งเติม แต่เป็นข้อมูลซึ่งประชาชนนำมามอบให้เอง และมีที่อยู่เรียบร้อย วันนั้นชาวบ้านพูดอย่างนี้ครับท่านประธานฯ มาอื่นเอกสารกับรัฐมนตรี ผู้รับผิดชอบ แต่ออกมาเกินเรียบร้อย มากันรถตู้คันหนึ่ง ๑๐ คน รัฐมนตรีไม่ลงมารับ เขาบอกว่า จะให้เอามา ๑๐ คันรถ ๒๐ คันรถ หรือมาเป็น ๑๐๐ คันรถแล้วถึงมารับใช้ไหม เขาอย่างนั้น ก็ได้ ผู้รับผิดชอบถึงลงมารับ เพราะฉะนั้นสิ่งที่หลายทั้งปวงที่ผมกราบเรียนในที่ประชุม นั่นความเป็นธรรม จะต้องเกิดขึ้นกับผู้ประกอบการและประชาชนที่อยู่ในพื้นที่ แต่เมื่อการตัดสินใจสิ่งใดก็ตาม คำฉนวนแล้วเป็นประโยชน์กับงานเมืองเจ็บปวดบ้างก็ยอม เราไม่ได้ปฏิเสธเสียงข้างน้อย แต่ทุกด้าน บวกกลับต้องคิด สิ่งที่ผมรายงานและกราบเรียนท่านประธานฯ ก็ลงมีข้อมูลแล้วหน้า แต่ถ้านี่สิ่งใด ที่กรรมการคิด ว่า ผมยังไม่พูดมีมาก ถ้ากรรมการคิดว่ามีอะไรที่จะให้ข้อมูลท่านได้ ผมพร้อมเสมอ ขอพบพระคุณครับท่านประธานฯ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายบุญทัน ดอกไธสง รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : ท่านไกรศักดิ์ เชื้อครับ

นายไกรศักดิ์ ชุณหะวัณ (นกรราชสีมา) : ท่านประธานฯ ครับ ผม ไกรศักดิ์ ผมอยากจะเรียนที่ประชุมสักคนหนึ่ง ขออนุญาตว่าเมื่อสักครู่นี้มีการอภิปรายว่า รายงานของ กรรมการนี้ไม่มีเรื่องสิ่งแวดล้อม ผมยังจำได้คราวที่แล้วที่รายงานมีแต่สิ่งแวดล้อม แล้วก็บอกว่าไม่มีเรื่องสัญญา ไม่มีเรื่องผลกระทบทางเศรษฐกิจ เพราะฉะนั้นก็โหดกันมาให้ผ่าน ทีนี้พอทำเรื่องเป็นขั้นที่สอง ใส่เรื่องอื่น ๆ ไปก็บอกไม่มีสิ่งแวดล้อม ผมว่าพวกเขางานที่ก็ไม่ให้ความยุติธรรมกับคณะกรรมการสิ่งแวดล้อม เราเหมือนกันครับ ผมอยากถามทาง กรรมการสักคนหนึ่งเพื่อความรู้อของ ผมขอเรียนในที่ประชุมอีกครั้งหนึ่ง ก่อนที่จะมาเป็นสมาชิกวุฒิสภา ผมอยู่ในคณะกรรมการประชาสัมพันธ์ทำเรื่องเกี่ยวกับ ๒ โครงการนี้ ที่ประจวบคีรีขันธ์ คือผมก็ไม่เคยทำเรื่องนี้มา ประธานเองหรือคณะกรรมการ ไม่เคยทำกันมาก่อนเลย เป็นครั้งแรกในชีวิตของสังคมไทยก็ได้ที่ทำ พยายามจะทำประชาสัมพันธ์ให้ละเอียดก่อนมากที่สุด มีคำถามทางนิตยทางกฎหมายหลายเรื่องเหลือเกิน อย่างเช่นผมยกตัวอย่างว่า เวลาเขารายงานดีไซน์ (Design) ของโรงงานมาให้เราดู อย่างเช่นเขาบอกว่าไม่มีปะการังอย่างนี้เป็นรายงานเท็จเลยนะครับ เสร็จแล้วเขาก็กลับไปทำใหม่ ผมถามว่าไอ้เอกสารเขานี้ผิดกฎหมายหรืออย่างไร หรือเขาอ้างข้อคน ๑๐ กว่าคนนี่ว่าเป็นอาจารย์ที่ร่วมวิจัยด้วย เกือบทุกคนเลยมีจดหมายถึงผมว่าเขาปฏิเสธเขาไม่ได้ร่วมทำเลยอันนี้ ข้อเท็จจริงนี้ทำไมเราเอาผิดเขาไม่ได้หรือครับ

อันที่ ๒ ก็คือว่า เขาบอกว่า ซึ่มาในแผนที่อย่างชัดเจนมีพิภคชัดเจนเลยว่
เวลาชุดที่จะทำให้ออกไปนั้นะครับ ไปรับเรื่องจะต้องเอาทราไปฝังที่ไหน อันนี้เป็นเรื่องใหญ่
ปรากฏว่าที่เขเอาไปฝังกรรมาธิกรเราไปสำรวจจริง ๆ ไปเจอไปฝังที่ปะการังอีกแห่งหนึ่งเลย
ไปกลางปะการังอีกแห่งหนึ่งเลย เสร็จแล้วเขาก็มาเปลี่ยนดีไซด์เพียงบอกจะไม่ทำที่นั่นแล้ว
เปลี่ยนทิศแล้วไปทำที่อื่น ตอนที่เขาเข้ามารายงาน ผมตั้งคำถามว่า อย่างนี้เราเอาเรื่องเขาได้ไหมครับ
ในเรื่องเกี่ยวกับรายงานเท็จนี้ คือโกหกเราอย่างซึ่ง ๆ หน้าอย่างนี้ แต่ก็ไม่มีใครเอาเรื่องเอาราว
อะไรนะครับ

อีกเรื่องหนึ่งที่ผมอยากจะเรียนทางกรรมาธิกรด้วยนะครับว่า เมื่อเขารายงาน
มาเหมือนกันบอกว่าซัลเฟอร์ (Sulphur) หรือไดออกซิน (Dioxin) หรือพิษที่จะออกมาจากปล่อง
ในการเผาไหม้นะครับ หลังจากเผาแล้วนี้ เขาบอกว่าของเขาได้มาตรฐานของเขาเลยในแคลิฟอร์เนีย
เราก็ส่งเอกสารไปที่แคลิฟอร์เนีย ผมส่วนตัวเอง ไปถามทางสถานทูต สถานทูตส่งไปที่แคลิฟอร์เนีย
คุณเช็ง ไหมแคลิฟอร์เนียเขาตอบมานะครับ ทางอิมพอสสิบิลิตี (Impossibility) ของแคลิฟอร์เนีย
ตอบมาทางสิ่งแวดล้อมบอกว่า มาตรฐานที่เราส่งไปนี้สูงกว่าเขา ๓ เท่า บอกไม่มีทางที่มาตั้ง
โรงงานที่แคลิฟอร์เนียได้อย่างนี้เป็นต้น ในนัยทางกฎหมายอย่างนี้เราจะทำอะไรกับเขาได้
ผมตั้งคำถามอันนี้ เพราะว่าถ้าเราศึกษา ศึกษาไปอย่างนี้ แล้วเขาให้ข้อมูลเท็จเรามาตลอดเวลา
ผมก็เห็นใจทางกรรมาธิกรเหมือนกันครับ

ประเด็นสุดท้ายครับท่านประธานฯ ครับ ประเด็นสุดท้ายผมในฐานะที่เป็น
ประธานคณะกรรมการการค้าต่างประเทศนะครับ ท่านประธานฯ ครับ ผมเจอกับนักลงทุน
กับเจ้าหน้าที่สถานทูตค่อนข้างจะมาก แล้วผมก็ต้องให้รายละเอียดกับเขา เขาก็ถามเหมือนกัน
ถามว่า โครงการนี้ไปถึงไหน โดยเฉพาะทูตอเมริกัน ทูตญี่ปุ่น ท่านประธานฯ ครับ เขาเข้าใจ
นะครับ เมื่อผมอธิบายไปบอกว่า เราอยู่ในขั้นตอนของการใช้รัฐธรรมนูญอย่างเต็มที่ว่า
ประชาชนจะต้องมีส่วนร่วมในท้องถิ่น เขาก็บอก เขาก็ไม่ปฏิเสธ ไม่กระตือรือร้น หรือไม่ปฏิเสธ
หรือไม่ประท้วงนะครับในสภาของแชนเบอร์ออฟคอมเมิร์ซ (Chamber of Commerce) ของ
อเมริกันแชนเบอร์ ถ้าถามผมเรื่องนี้ เมื่อผมตอบไปว่าตามรัฐธรรมนูญ ประชาชนต้องมีส่วนร่วม
ในการตัดสินใจนี้ แล้วรัฐบาลนั้นต้องเคารพตามรัฐธรรมนูญอันนี้ ทุกคนเข้าใจหมด เพราะว่า
เขามาจากประเทศที่ประชาชนก็มีส่วนร่วม โดยเฉพาะสหรัฐอเมริกาเนะครับ ไม่มีปัญหาครับ
เรื่องเกี่ยวกับบรรยากาศของการลงทุน หรืออะไรที่เขาเข้าใจว่า เราไม่ได้เป็นประเทศเผด็จการ
แล้วว่เราจะไปจับเอาตรงนี้ แล้วบังคับประชาชนให้ได้ะครับ แล้วก็มีผู้ที่ออกมาสนับสนุน
ให้สร้างให้ได้ะครับ อย่างนี้เป็นต้น

ท่านครับประเด็นสุดท้ายจริง ๆ นะครับ ผมไปเจอ ส.ส. หรือเอ็มพี (MP) จากรัฐนิวเซาท์เวล อันนี้สำคัญมากครับ เพราะว่าถ่านหินทั้งหมดที่เราจะซื้อ หรือส่วนใหญ่นี้ นะครับที่เราจะซื้อมาใช้ที่บ้านกรุด และบ่อนอกจะมาจากนิวเซาท์เวล นิวเซาท์เวล ผมถามเขาว่า นโยบายเกี่ยวกับพลังงานของเขานี้เป็นอย่างไรบ้าง ท่านเชื้อไหมครับ เขาบอกผมบอกว่า ปัจจุบันนี้เขาเริ่มที่จะพิจารณากฎหมายไม่ให้มีการใช้ถ่านหินเพิ่มไปกว่าปัจจุบันนี้ แล้วโครงการ ต่อไปในอนาคตมี ๓ โครงการที่ใหญ่ที่สุด ที่แพงที่สุดของเขา ๑. ก๊าซ ๒. ไทเทิลเอนเนอจี (Title energy) ก็คือถ่านหินเหลวเข้ามา แล้วก็สร้างเครื่องรับสำหรับผลิตพลังงาน ๓. ทุกโรงเรียน ในนิวเซาท์เวลจะต้องมีพลังงานแสงอาทิตย์ครับ ผมถามเขาว่า ทำไม เพราะว่าทางบริษัทกอล์ฟ แล้วบริษัท สหยูเนียน อ้างว่ารีเซิร์ฟ (Reserve) ของถ่านหินนี้นะครับก็บูมินัส (Bituminous) ที่เซาท์เวลนี้ อีก ๓๐๐ ปีก็ไม่มีหมด ผมก็ถามเขาว่า คุณทำไมไม่ใช้ละต่อไปนี้ เขาบอกว่า ถ่านหินเป็นพลังงานที่มลพิษมากที่สุด มีการฝังกลบมากที่สุด เขาเลยต้องกำจัดมันในอนาคต ในอนาคตถ่านหินจะลดน้อยลงครับ ขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายบุญทัน ดอกไธสง รองประธาน วุฒิสภา คนที่สอง) : เชิญครับ ท่านข้างหลังสุดครับ

นายโสภณ สุภาพงษ์ (กรรมาธิการนคร) : ขอพระคุณครับ ท่านประธานฯ ครับ กระผม โสภณ สุภาพงษ์ สมาชิกวุฒิสภาคนครับ

ประการแรก ผมอยากจะเรียนว่า ขอคุณคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมที่ได้ ทำการศึกษาเรื่องนี้ ซึ่งกระผมคิดว่าค่อนข้างละเอียดในแง่มุมมองของกฎหมายและสัญญา แล้วก็ต้องใช้เวลาอย่างมาก ผมเข้าใจเลยการดูถล่มไปขณะนี้ และในการศึกษานี้ได้มีการศึกษา ทางด้านสิ่งแวดล้อม และได้มองถึงสาเหตุที่มาของปัญหาที่เกิดขึ้นด้วย ซึ่งถือได้ว่าเป็นการศึกษา ซึ่งทำให้เราเห็นอะไรได้ครบถ้วน และเห็นถึงสาเหตุของมันและจะได้แก้ได้ถูกต้องด้วย แต่อย่างไร ก็ตามนะครับ กระผมมีความเห็นบางประเด็น ซึ่งในรายงานนี้ไม่ได้ครอบคลุมหรือยังไม่ได้ ชัดเจนพอ ซึ่งอยากจะขอเรียนถามกรรมการในประเด็นที่ยังไม่ครอบคลุมหรือชัดเจน เพียงพอนี้บางประการนะครับ คือในประเด็นของเรื่องนี้ กระผมคิดว่าปัญหาที่เกิดขึ้นทั้งหมดนี้ ต้นเหตุมาจากเรื่องของนโยบายและสัญญา โดยนโยบายและสัญญาซึ่งไม่ดีพอ ไม่เหมาะสมพอ ได้พาไปสู่ความไม่เป็นธรรมและความเดือดร้อนของผู้บริโภค คือผู้ที่ใช้ไฟฟ้าเนอจากนั้นก็ไป ทำความเดือดร้อนให้กับชุมชนที่โรงไฟฟ้าไปตั้งด้วย และในขณะที่ตัวกันก็ทำความเดือดร้อน ให้กับเอกชนผู้ที่จะก่อสร้างโรงไฟฟ้าตามสัญญาด้วย เพราะเขาก็ต้องเป็นผู้ที่ปฏิบัติตาม นโยบายและกฎเกณฑ์เหล่านี้ เอกชนเองก็หวังว่าจะได้กำไรเพราะทำธุรกิจ ความไม่ครบถ้วน

ต่าง ๆ ก็ทำให้กำไรที่คาดว่าจะได้ก็อาจจะไม่ได้ ก็เป็นความเดือดร้อนชนิดหนึ่ง กระผม
อยากจะเรียนว่า ในเรื่องของนโยบายไฟฟ้านี้กรมการไฟฟ้าได้พูดเรื่องสัญญา แต่ในความจริงแล้ว
ประเด็นที่น่าจะเน้นหนักขึ้นก็คือว่า นโยบายการซื้อไฟฟ้าจากเอกชนทั้ง ๑ ราย ๕,๕๐๐ เมกะวัตต์นี้
ได้กระทำขึ้นในขณะที่รู้ว่าจะมีการใช้ไฟฟ้าลดลง ๖,๐๐๐ - ๑๒,๐๐๐ เมกะวัตต์ แต่ก็ได้ไปซื้อ
ไฟฟ้าจากเอกชนเพิ่มขึ้น กระผมอยากจะเรียนว่าไม่ใช่ความผิดของภาคเอกชนเป็นความผิด
ของผู้ที่ทำนโยบาย ไปซื้อไฟฟ้าเพิ่มขึ้นในขณะที่รู้ว่าจะมีการใช้ไฟฟ้าลดลง เมื่อปี ๒๕๔๐
เพราะฉะนั้นทันทีที่ได้ลงนามในสัญญาไป สิ่งที่ต้องกระทำทันทีคือ เลื่อนสัญญา เพราะรู้ว่า
สั้น ก็เลื่อนทั้ง ๑ ราย รวมทั้งบอนอก หินกรุดด้วย ป่อนอก หินกรุดก็เลื่อนไปอีก ๕ ปี
นะครับ นั่นเป็นประเด็นแรก

ในประเด็นที่ ๒ ซึ่งเห็นได้ชัดว่า หลังจากเลื่อนแล้วก็ได้มีการทำแผนใหม่
เพราะถึงแม้ว่าเลื่อนแล้วก็ยังสั้นอยู่ ก็ได้ทำแผนใหม่อีก ในแผนใหม่นี้ก็ให้ปลดโรงไฟฟ้าของ
การไฟฟ้าฝ่ายผลิตออก ๒,๕๐๐ เมกะวัตต์ มากกว่าหินกรุด ป่อนอกรวมกันนะครับ ที่ต้อง
ปลดออก การปลดออกนี้ทำหลังจากลงนามในสัญญาแล้ว ทำเมื่อปี ๒๕๔๔ ปีเอง ก็แสดงว่า
มันสั้น อันนี้ก็จะเห็นได้ว่า ในจำนนเวลานี้รัฐบาลก็กำลังหาทางออกอีก ทางออกก็คือเลื่อน
เลื่อนเพราะอะไร เพราะมันสั้น จะเห็นได้ว่าทั้งหมดนี้มาจากการที่ทำนโยบายซื้อไฟฟ้าจาก
เอกชนในขณะที่รู้อยู่แล้วว่ามันสั้น ทีนี้ประเด็นอันนี้ที่ผมอยากจะเรียนว่า มีปัญหาในเรื่อง
นโยบาย ๒ เรื่อง

ปัญหาแรก ในนโยบายที่เกี่ยวกับเรื่องไฟฟ้าและประสิทธิภาพ เรื่องนี้เราได้มี
นโยบายเรื่องของการทำเรื่องของค่าไฟฟ้า โดยกำหนดว่า ค่าไฟฟ้าที่ประชาชนต้องจ่ายนั้นจะขึ้นไป
ตามสูตรปรับค่าไฟฟ้าโดยอัตโนมัติ ที่เรียกว่าเอฟที (FT) จะปรับโดยอัตโนมัติ และในส่วน
เอฟทีนี้ประกอบด้วยอะไร มันต้องประกอบด้วยค่าใช้จ่ายของการไฟฟ้าฝ่ายผลิตและค่าไฟฟ้า
ที่ซื้อจากเอกชน ตอนนี้อยู่ในสัญญาที่ทำกับทางด้านเอกชนก็ได้บอกเรา ในสัญญาที่มีค่าเอฟที (AP)
คือค่าก่อสร้างและค่าไฟ ค่าก่อสร้างและค่าไฟเป็นส่วนหนึ่งในการปรับค่าไฟฟ้าโดยอัตโนมัติ
ดังนั้นค่าเอฟทีก็จะเข้าไปอยู่ในเอฟทีและเก็บเงินจากประชาชนโดยอัตโนมัติ ในรูปแบบของ
โครงสร้างของนโยบายเรื่องของการค่าไฟฟ้าคงจะมีปัญหา นั่นเป็นอันแรก เพราะว่าอะไรครับ
เพราะว่าถ้ามีนโยบายไปซื้อไฟฟ้ามากเกินไปเรื่อย ๆ หรือโครงสร้างไม่คงที่แล้วทั้งหมดนี้
จะมากอยู่ในค่าเอฟทีที่ประชาชนต้องจ่ายทั้งหมดเลยโดยอัตโนมัติ ถึงแม้ว่าไม่จำเกิน ไม่มีใคร
ต้องดูแลเลย ท่านประธานฯ คงทราบใช่ไหมครับ แม้แต่ค่าแก๊ส ซึ่งซื้อมาจากหามาจะนะนี้

ที่ท่าเกือบ ๔๐,๐๐๐ ล้านบาท แล้ว ๑๕ เปอร์เซ็นต์ประชาชนต้องจ่ายและใส่ลงไปในเอฟที โดยอัตโนมัติ ทุกอย่างที่ทำใส่ลงไปในการไฟฟ้าที่ผู้บริโภครู้ต้องจ่ายโดยอัตโนมัติ และในการคุ้มครองบริโภคกำหนดไว้ในมาตรา ๕๑ ตามรัฐธรรมนูญฉบับนี้ แล้วก็เป็นที่ของเรา สมาชิกวุฒิสภาจะต้องดูแลด้วย อันนั้นเป็นนโยบายด้านโครงสร้างราคา ซึ่งมีปัญหาในประเด็นหนึ่งที่คิดเข้ามาเลย ซึ่งเป็นต้นเหตุของเรื่องเหล่านี้ก็คือ นโยบายในการซื้อไฟฟ้า นโยบายในการซื้อไฟฟ้าได้ซื้อไฟฟ้ามากเกินไปในขณะที่ผู้ว่าความต้องการกำลังลดลง และในการซื้อนี้ก็ได้ทำสัญญาเซ็นค่าเอฟทีไว้ทั้งหมด ๗๐๐,๐๐๐ ล้านบาท ความหมายคืออะไรครับ ความหมายก็คือถ้าการซื้อทั้งหมดซื้อเกินกว่าที่ต้องการประชาชนก็ยังต้องจ่ายเงิน ๗๐๐,๐๐๐ ล้านบาท นี่อยู่ดี ซึ่งเป็นค่าก่อสร้างและค่าไฟ จะเห็นได้ว่าสัญญาจะมีลักษณะของการป้องกันทางด้านกำไรของธุรกิจ ผมอยากจะย้ำว่าเอกชนคงไม่ได้คิดเขาก็เป็นคนหนึ่งที่ต้องทำกำไร แต่ผู้ทำนโยบายทำไมถึงทำลักษณะนั้น แล้วนโยบายในการซื้อไฟฟ้าเกินก็เป็นต้นเหตุสำคัญที่ทำให้มีค่าเอฟทีอยู่ ๗๐๐,๐๐๐ ล้านบาท ที่จะเข้ามาโดยอัตโนมัติถ้าไฟฟ้าเกิน ตอนนั้นเมื่อซื้อเข้ามาทั้ง ๗ รายแล้วก็พบว่าเกิน เกินก็ต้องเลื่อน อย่างที่กรรมการทูลนะครับ สำหรับหิโนกรุดได้เลื่อนมา ๔ ครั้งแล้วนะครับก็แสดงว่าเกิน บ่อนอก ก็ได้เลื่อนมา ๓ ครั้งแล้ว ก็แสดงว่าเกินนะครับ แล้วก็ได้เลื่อนโรงอื่น ๆ มาด้วย ตอนนั้น ๔ โรงแรกได้ก่อสร้างแล้ว กระทั่งต่อผู้บริโภครู้แล้ว ผมคงไม่พูดในรายละเอียดนะครับ แต่กระทบเข้ามาแล้ว แล้วเป็นเงินมากกว่าปีละ ๖ - ๗ พันล้านบาท แล้วกระทบมาตั้งแต่ปี ๒๕๔๔ แต่ประเด็นที่สำคัญที่สุดก็คือ ทุกครั้งที่มีการเลื่อนเราก็ได้เพิ่มค่าเอฟทีให้เขาอีก ซึ่งก็จะกระทบค่าไฟฟ้าประชาชนอยู่ดีอีก ทุกครั้งที่มีการแก้ไขสัญญาอะไรก็คือ ประชาชนต้องเป็นผู้จ่าย การเลื่อนสัญญาให้กับบ่อนอก หิโนกรุด ได้ตกลงว่าจะจ่ายค่าเอฟทีเพิ่มขึ้นให้กับโรงไฟฟ้าเอกชน ๑๗,๓๐๐ ล้านบาท ทั่ว อันนี้อยู่ในรายงานของ สพท. เมื่อวันที่ ๕ หน้า ๕๐ ซึ่งจริง ๆ แล้วมากกว่านี้ แต่ได้ตกลงจ่ายให้แล้ว ๑๗,๐๐๐ ล้านบาท แล้วเงินนี้ก็เข้ามาอยู่ในค่าไฟฟ้าอีกเหมือนกันนะครับ ผลจากการมีโครงสร้างราคาไฟฟ้าแบบนี้ ผลจากการซื้อโดยมีนโยบายการซื้อไฟฟ้าในขณะ ซึ่งมีไฟฟ้าเกินก็ได้สร้างผลกระทบต่อผู้บริโภคนะครับ สิ่งที่ผมจะเรียนถามก็คือว่า ถ้าการแก้ไขสัญญานี้ก็ยังไม่ถูกต้อง เพราะว่าเป็นการที่เราไปผิดสัญญา แต่ถึงที่ปรากฏชัดเจนเลยก็คือว่า จริง ๆ แล้วบริษัททั้งสองรายนี้ได้ผิดสัญญามาแล้ว ๖ ครั้ง แต่ทางรัฐได้ไปเลื่อนและแก้ไขให้ เพราะว่าทางบริษัทโรงไฟฟ้าหิโนกรุดนี้ ก็ไม่สามารถหาใบรับรองแหล่งของแหล่งเงินทุนซึ่งจะต้องยื่นนะครับ ในครั้งแรกตั้งแต่วันที่ ๓๑ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๔๑ ก็ไม่สามารถยื่นได้ แต่ก็ได้เลื่อนให้เขา และก็ได้เลื่อนให้อีกตั้ง ๓ ครั้ง ตัวบ่อนอกเองต้องกับครั้งแรกเมื่อวันที่ ๓๐ เมษายน พ.ศ. ๒๕๔๒ ก็ไม่สามารถจะ

ขึ้นได้ แล้วก็ต้องเลื่อนให้เขา ๓ ครั้ง และครั้งสุดท้ายเมื่อวันที่ ๓๐ เมษายน พ.ศ. ๒๕๔๕ นี้ ก็ไม่สามารถขึ้นได้ สิ่งที่ผมจะเรียนถามก็คือว่า ในกรณีของการที่โรงไฟฟ้าทั้งสองแห่งนี้ ไม่สามารถที่จะขึ้นเอกสารรับรองว่ามีแหล่งเงินทุนครบถ้วน โดยเฉพาะเมื่อครั้งสุดท้ายเมื่อวันที่ ๓๐ เมษายน พ.ศ. ๒๕๔๕ อันนี้เป็นข้ออ้างตามสัญญาที่รัฐเองจะถือว่าด้านเอกชนเป็นผู้ผิดสัญญาได้หรือไม่ และการให้ความเป็นธรรมทางด้านเอกชนที่เขาเองต้องทำธุรกิจในรูปแบบของสัญญาที่ศึกษานี้ ให้ความเป็นธรรมเขาได้อย่างไร ผมอยากจะเรียนถามกรรมการที่รับผมอยากจะเน้นประเด็นที่ว่า ดันเหตุจริง ๆ ที่อยากให้รายงานครอบคลุมนี้ก็คือว่า ดันเหตุจริง ๆ นี้เกิดจากนโยบายและสัญญา คำแนะนำของรัฐนี้ควรจะเป็นแนะนำว่าโครงสร้าง ราคา ไฟฟ้าเอฟพีที่ผูกกับค่าเท่ากับทำให้ประชาชนจะต้องจ่ายเงินค่าไฟฟ้าเพิ่มขึ้นโดยอัตโนมัติ ไม่ว่าใครจะไปทำอะไรผิดพลาดมากขึ้นไป เร็วเกินไป ไม่จำเป็น ประชาชนต้องเป็นผู้จ่ายข้างเดียวนี้ ควรจะได้รับการทบทวน เพราะนั่นกระทบต่อผู้บริโภค ในประเด็นที่ ๒ ที่ผมอยากจะเรียนถามก็คือ ในข้อสัญญานี้ ในเมื่อทางฟากเอกชนเป็นผู้ผิดสัญญานี้สามารถบอกเลิกสัญญา และให้ความเป็นธรรมแก่คู่สัญญาได้อย่างไรครับ ขอขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายบุญตัน ดอกโหลง รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : ขอให้ท่านแก้สรรดก่อนนะครับ เชิญครับ

นายแก้วสรร อดิโพธิ์ (กรรมการ) : กราบเรียนท่านประธานฯ ผม แก้วสรร อดิโพธิ์ ขอบเรียนตอบดังต่อไปนี้ครับ ข้อแรกเมื่อได้ฟังท่านสมาชิกฯ ขอบกัยต้องขอบคุณท่านอาจารย์โสภณอภิปรายนี้ ผมไม่เคยยื่นญัตติอะไรเลยนะครับ คงต้องยื่นแล้วนะครับ เพราะถ้าปัญหาบ้านเมืองตอนนี้ไม่ใช่พลังงานขาด เป็นเรื่องพลังงานแพง ถิ่นจนแพง เพราะต้องจ่ายค่าลงทุนให้เอกชนนี้ ถ้าปัญหาที่ท่านกล่าวนั้นมีอยู่จริง เป็นอยู่จริง ตรงนี้เป็นหน้าที่ที่วุฒิสภานี้จะต้องสืบสวนหาความจริงให้กระจ่างให้เร็วที่สุดนะครับ มีเช่นนั้นคงจะต้องยื่นญัตติให้กรรมการพลังงานรีบร้อนนี้ไปทำโดยด่วนที่สุด ถ้าตัวเลขเป็นเช่นนั้น เพราะฉะนั้นในฐานะกรรมการสิ่งแวดล้อมอย่างที่ท่านประธานคณะกรรมการผมนั่งตรงนี้ เรายืนอยู่บนปัญหาสิ่งแวดล้อม เพราะฉะนั้นเรื่องที่พลังงานแพงนี้เราคงจะไปตรงจุดนั้นไม่ได้ แต่จุดที่ยืนอยู่ตามข้อเท็จจริงนี้ บัญชีแบบทำว่าด้วยอำนาจหน้าที่ของกรรมการสิ่งแวดล้อม ข้อ ๓ (๓) คณะกรรมการสิ่งแวดล้อมมีอำนาจให้ข้อคิดเห็น ข้อสังเกต ติดตามการเปลี่ยนแปลงต่าง ๆ เกี่ยวกับการบริหารจัดการ การอนุรักษ์ และฟื้นฟูสิ่งแวดล้อมแบบบูรณาการ ตรงนี้สิ่งที่ผมสังเกตมา แล้วทำงานด้านสิ่งแวดล้อมมานี้ครับ สิ่งแวดล้อมนี้เวลาจะเจอปัญหาหนึ่งนั้นครับ

อันแรกจะเถียงเรื่องข้อมูล จะเถียงกันเรื่องข้อมูลว่า โรงไฟฟ้าเป็นแหล่งสังหารสิ่งมีชีวิต
 ในฐานะทรัพยากรประมงที่สำคัญของประเทศจริงหรือเปล่า เท่าไร อย่างไร เเถียงกันเรื่องข้อมูล
 ซึ่งก็พบว่าการตัดสินใจของส่วนรวม ขณะนี้ทุกฝ่ายทุกส่วนก็เสนอมุมมองต่าง ๆ เกือบหมด
 แต่สิ่งที่ขัดข้องอยู่ที่คือ ข้อมูลในด้านกฎหมาย เพราะฉะนั้นรายงานฉบับนี้สามาริและวัตถุประสงค์
 อยู่ตรงนั้นเท่านั้น เพราะประเทศไม่มีสิทธิตัดสินใจจริงหรือต่อปัญหานี้ ถูกสัญญามัดไว้จน
 กระดิกไม่ได้เลยอย่างนั้น หรือเพราะฉะนั้นงานนี้เป็นการวิเคราะห์ความเห็นทางกฎหมายนะครับ
 ข้อมูลทางกฎหมายไม่ใช่ความเห็นทางกฎหมายนะครับ เราเอามาจากการไฟฟ้าฝ่ายผลิต
 แต่ความเห็นทางกฎหมายนั้นเราต้องยืนอยู่บนดุลพินิจวิจารณ์ญาณของเรา ซึ่งทำงานด้วยกัน
 เราจะไปเอาความเห็นข้างนอกมาพูดไม่ได้ จะไปตามการตีความของบริษัทไม่ได้ ตามการ
 ตีความของ กฟผ. ไม่ได้ของเอ็นจีโอไม่ได้ เพราะฉะนั้นจึงขอเรียนตบท่านสันติภาพ ขออภัย
 ต้องเอ่ยนาม เรื่องนี้ไม่จำเป็นต้องเชิญเอกชนเข้ามา ไม่ต้อง เพราะเป็นความเห็นทางกฎหมาย
 ว่าเหตุผลวิสัยต้องภาครัฐตีความอย่างไร การชดใช้ความรับผิดชอบเป็นอย่างไร ไม่จำเป็น แต่ถ้า
 รายงานฉบับก่อนเกี่ยวกับผลกระทบสิ่งแวดล้อมซึ่งเคยรายงานไว้ในส่วนที่ ๑ นั้น ตรงนั้น
 กรรมการได้ลงพื้นที่และก็ได้พบทั้ง ๒ โรงไฟฟ้า และท่านทราบไหมครับ ชาวบ้านในภาค
 รดของกรรมการสิ่งแวดล้อมบอกว่า คุณไปฟังแต่เฉพาะบริษัทได้อย่างไร ร้องเรียนะครับ
 จะให้กรรมการสิ่งแวดล้อมมาตัวอย่างไรครับ เสนออย่างนี้ เราคิดว่าในข้อกฎหมายขัด ๆ ว่า
 แย้งมแบบอย่างนี้ ที่จะผิดสัญญาได้มีกี่กรณี ก็แค่นั้นเอง นี่คือรายงานฉบับนี้ ซึ่งไม่มีใครทำ
 ความกระฉ่าง ที่นี่อยู่ที่ท่านกรุบ บ่อนอกถ้าฟังอยู่ตรงนี้ผมเชื่อเลยส่วนหนึ่งคำกรรมการแน่
 เพราะเขาต้องการให้ตอบบอกว่าสัญญานี้เลิกได้ ไม่ต้องใช้ค่าเสียหาย ขอมตามเขาเถอะ
 แต่กรรมการเขาอกไม่ใช้ โดยเฉพาะสัญญานี้ผูกมัดไว้พันไว้เป็นกบเลิกโดยผลการ รัฐต้องจ่าย
 ค่าเสียหาย แต่จนกว่ารัฐควรเลิกหรือไม่เลิก เราไม่ร่วมเข้าไป ถ้าค่าเสียหายด้านสังคม ด้านทรัพยากร
 มากกว่าความเสียหายที่ต้องจ่ายให้บริษัท รัฐบาลเห็นการก็ โอเค. ก็เรื่องของรัฐบาล แต่สิ่งที่
 บ้านเมืองขาดที่สุดตอนนี้ก็คือข้อมูลครับ และข้อมูลด้านกฎหมายนี้ขาด เราจึงเสนอมา และ
 การเสนอความเห็นทางกฎหมายต้องพูดให้ครบทุกด้าน ทุกแง่ทุกมุม และเรื่องอะไรที่ทำจะ
 ไปดูว่าเป็นปกติ เป็นการร้องเรียนก็แค่ขอโทษ สิ่งที่ต้องการบอกไปยังทางผู้เคลื่อนไหวในพื้นที่
 ในรายงานฉบับนี้ก็คือรู้จักใช้ศาล รู้จักใช้ระบอบกฎหมายเสียทีต่าง เอไอเอที่เข้ามาท้วงความสมบูรณ์
 ของทรัพยากรมีเต็มไปหมด บอกพร้อม สัตว์น้ำเสียหายมากมายกับการสูบน้ำไปหล่อเย็น ข้อมูล
 เหล่านี้คุณเอามาพูดหนังสือพิมพ์ คุณเอาไปฟ้องที่ศาลเดี๋ยวนี้ บ้านเมืองมีกฎหมายไปตรงนั้น

ไม่ใช่ประกาศว่าถ้าสร้าง จะพา ผมอาจจะเห็นใจในความ ผมนะครับ ไม่ใช่ใช้กรรมวิธีการ อาจจะเห็นใจในความจนมุมและความรู้สึกลึกของเขา แต่ผมเอะละสิ่งนี้มาใส่ในรายงานไม่ได้ แต่ผม ต้องการจะบอกทว่าถ้าคุณเถียงตรงนี้ กรรมวิธีการต้องการจะบอกถ้าเถียงตรงนี้ก็ไปศาลห้ครับ เพราะฉะนั้นสิ่งที่เสนอให้ท่านสมาชิกฯ ดูวันนี้คือข้อมูลทางกฎหมายตัวนี้เป็นกลาง สมดุล พอหรือไม่ และคำว่าเป็นกลางไม่ได้หมายความว่าห้ามชี้ช่อง ตัวสัญญาเป็นอย่างไรมีข้ออย่างนั้น ส่วนนโยบายพลังงานนั้นก็ขอเรียนว่าถ้าว่างเข้าไม่ได้ และขอเลื่อนไปมีปัญหาที่ ๒ ปัญหา สิ่งแวดล้อมนั้นะครับ ต่อให้ท่านสมาชิกฯ พวกเราทั้งหมดนั้นะครับ ข้อมูลเท่ากัน ตรงกัน ท่านเชื่อไหมครับตัดสินไม่ตรงกัน นี่คือนี่สิ่งที่ประหลาดที่สุดของปัญหาสิ่งแวดล้อม ถ้าตอบ ก็คือจากการศึกษาเปรียบเทียบถึงการจัดการสิ่งแวดล้อมนั้นะครับ บ้านเมืองทั่วไปจะพัฒนา จาก ๓ รูป ๓ แบบความคิดด้วยกัน แบบแรกเป็นแบบที่มนุษย์นั้นเชื่อว่าโลกนี้ไม่มีจิตใจเกิด พระเจ้ามอบให้ดินมาเป็นผู้ใช้ เพราะฉะนั้นสิ่งแวดล้อมในสมัยนั้นถ้าเทียบท่านเราก็สมัย จอมพล สฤษดิ์ อย่างงี้ก็จะกลายเป็นอุทกชนสัจชีวไว้ให้ แต่เขาใหญ่มาแล้วผลากันหมด ดังนั้นระยะที่ ๒ สิ่งแวดล้อมจะได้เล่นการเขี่ยยาความฟกซ้ำ จะมาพูดเรื่องมลพิษ มาตราฐาน สิ่งแวดล้อมนั้นะครับ น้ำเสียแก้ไขอย่างไร แต่ยังไม่ตอนอยู่ช่วงสร้างอะไรก็ได้ ทำอะไรกัน ทะเลบ่อนอก หินกรูดก็ได้ และก็มาเถียงกันเรื่องว่าเขี่ยยาอย่างไร เท่าไร แต่ระยะที่ ๓ ซึ่งโลกในส่วนอุตสาหกรรมเขาก้าวไปแล้วและเขาก็กำลังตั้งเกณฑ์หมู่เราอยู่ เขาเอาต้นทุนทาง สิ่งแวดล้อมและสังคมนี้เข้ามาใช้ในการตัดสินใจ พอถึงช่วงนั้นะครับ ทรัพยากรประมงตรงนั้น มีคุณค่าไหม ชีวิตของผู้คนที่ทำมาหากินตรงนั้นก็มีโปรดักทิวิตี (Productivity) มีผลผลิตเท่าไร จะต้องเอามาใช้ในการตัดสินใจเป็นระยะที่ ๓ ระยะที่ ๔ ก็คือเขียนขึ้นไปเลย อยู่เป็นเพื่อนกับ เก่งกาหนามมีสิทธิเท่ากันไปเลยคือพวกที่เขี่ยกว่ากรีนพีซ (Green peace) กรรมวิธีการชุดนี้นะครับ ยืนอยู่ในระยะที่ ๓ เพราะฉะนั้นเราไม่ได้พูดแค่ภาพ ไม่ได้พูดแค่ถ้อย เราพูดถึงว่าการพัฒนานี้ ต้องเอาต้นทุนทางสิ่งแวดล้อมมาร่วมด้วย เรื่องนี้คือความหมายของ (๓) ในบัญชีแบบท้าย ติดตาม ศึกษา บริหารจัดการปัญหาสิ่งแวดล้อมอย่างบูรณาการ นี่คือนี่ความหมายอันนี้ ละเน้น ถ้าถ้อยอย่างนี้ที่ท่านประธานผมบอก ปัญหาพลังงานจึงเป็นเหรียญกันเดียว หน้าหนึ่งเป็น พลังงาน อีกหน้าหนึ่งเป็นสิ่งแวดล้อม ก็ขอเรียนถึงเรื่องกรอบอำนาจเท่านี้ ท่านที่สุกครับ ท่านประธาฯ ครับ ผมอยากจะเรียนว่าในปัญหาสิ่งแวดล้อม ขอบเขตต้องอยู่บนท่านไรศักดิ์ พูดนั้นะครับนำอับชามาก ปรากฏว่าฝรั่งเจ้าของเครื่องจักรนี้มาพูดต่อหน้าประธาพิจารณา ต่อหน้าประชาชนทั้งหมดว่าเครื่องไฟฟ้ามาตรฐานที่ปล่อยอากาศเสียอะไรต่าง ๆ นี่เป็นได้

มาตรฐานเดียวกับสากลที่รัฐแม่เขาคือแคลิฟอร์เนีย ผมไม่ได้แม่เขานะครับ รัฐแคลิฟอร์เนีย ซึ่งเป็นที่ตั้งบริษัทและกรีนพีซไปนอนขวางบริษัทสามารถสร้างด้วยมาตรฐานนี้ได้ ถ้าตอบล่าสุดซึ่งออธริตี คือหน่วยงานแคลิฟอร์เนียยืนยันมาบอกว่าสิ่งที่กล่าวนั้นไม่เป็นจริง ในท้าย ออกไซด์ที่ปล่อยมากในแคลิฟอร์เนีย ๓ เท่า สร้างแคลิฟอร์เนียไม่ได้ นี่แสดงมาตรฐานสิ่งแวดล้อมมีปัญหาแล้ว ฉะนั้นที่เป็นหน้าที่ที่สิ่งแวดล้อมต้องติดตามต่อไป แต่สิ่งที่น่าอาย คืออะไรรู้ไหนครับ เอ็นจีโอเป็นคนเอาความจริงอันนี้ออกมา แสดงว่าภาครัฐไร้หน้า ฉะนั้น เอ็นจีโอในบ้านอื่นเมืองอื่นนะครับ สิ่งที่เขาพูดคือถ้าอยากได้ความรู้ข้อมูลดี ๆ ให้ไปหาเอ็นจีโอ แต่บ้านเราไปอีกอย่างหนึ่ง เอ็นจีโอเราจะไม่เหมือนของฝรั่ง แต่บ้านเราพัฒนาการความร่วมมือนี้ยังไม่เกิดขึ้นครับ ฉะนั้นท้ายที่สุดก็ขอเรียนท่านสมาชิกฯ นะครับว่า รายงานฉบับนี้มีฐานะเป็นเพียงข้อมูลทางกฎหมาย ซึ่งเราเชื่อว่าถูกต้องและเป็นสิ่งที่ได้จากกรอบความคิดของผู้คนหรือรัฐบาลหรือชาวบ้านในการตัดสินใจเท่านั้นเอง ก็เสนอประกอบมา ส่วนเมื่อได้ข้อมูลเท่ากันแล้ว ใครจะเห็นอย่างไร ตรงนั้นกรรมการไม่ถ่วง เพราะถือว่าตรงนั้นเป็นเรื่องทัศนคติในการพัฒนาว่าบ้านเมืองนี้จะอยู่กันอย่างไร จะลุยไปเลย ทำอะไรไปเลย อีกท่านกับออกชีวิตคนสำคัญทำอย่างนั้นไม่ได้ อันนี้เป็นเรื่องน่านำทบทวน ถ้าผมนั่งข้างล่างในฐานะเป็น ศ.ว. เป็นรายบุคคล ผมจะพูดทบทวนผมออกไป แต่ก็คือกรรมการทำงานแทนสภา เส้นที่เดินอยู่ก็คือเส้นกฎหมาย แล้วพูดครบทั้ง ๒ ด้านนะครับ ถ้าเห็นว่าสมควรก็ขอให้นำเสนอประกอบการตัดสินใจของรัฐบาลก็เท่านั้น ส่วนโครงการนี้จะลงอย่างไร ใครเห็นอย่างไรนั้นเราไม่ถ่วงเลย และถ้าท่านจะมาอยู่ข้างล่างและท่านบอกว่าข้างบนมีอคตินะครับ ดังทงเงาอย่างนั้นขอยืนยันว่าไม่ใช่ และเพื่อความกระจ่างพูดตรงนี้เสียเลย ไม่มีใครรู้ผมนี่แหละครับ คิดทำกรีกมาของ ๒ บริษัทนี้ รู้หรือเปล่า โครงการตั้งกองทุนฟื้นฟูอาชีพชาวบ้าน ปล่อยปลาลงทะเล ตั้งกองทุนให้ชาวบ้านไปหาวิศวกรอิสระมาตรวจสอบแล้วก็เบิกเงินจากก้อนนี้ นี่ก็คือความผิดผม ๒ บริษัทนี้ผมมาเมื่อ ๒ ปีที่แล้ว ผมบอกว่าโครงการของคุณนี้จะเหมาะสมหรือไม่ ในพื้นที่ที่ผมไม่เกี่ยวข้อง แต่ถ้ามีแล้วทำอย่างไรจะให้น่าเชื่อถือที่สุด เป็นธรรมกับชาวบ้านที่สุด คุณทำอย่างนี้ นี่ก็สิ่งที่ผมแนะนำไป ๒ บริษัทยังฟังเสียงผมอยู่ตรงนี้ ในทางวิทย์ เชื่อผม จริงหรือเปล่าที่ผมพูด คุณชนที คุณสารรัตน์ ผมนี่แหละครับ แต่ในประเด็นเรื่องสิ่งแวดล้อมนั้นเรื่องเขียวยาคความเสียหาย เรื่องติดตามผลมาที่พิช ประเด็นที่ต้องติดตามก็แรกก็คือ โครงการนี้ควรจะมีหรือไม่ ตรงนี้ ส่วนจะเสียหายเท่าไร เขียวยายอย่างไร ติดตามอย่างไรนั้นว่ากันทีหลัง เพราะฉะนั้นผมยืนยันตรงนี้ในฐานะที่ว่า โครงการนี้สมควรอยู่หรือไม่

มีข้อมูลทางกฎหมายอย่างไร ผมก็ร่วมสร้างกับเพื่อนกรรมาธิการ แต่ถ้านักเลงจะดูแลกัน
อย่างไร ผมก็แหละช่วยทางโน้น พี่น้องหินกรูด ก่อนนอกทราบดีด้วย แต่โครงการนี้จะดี
หรือไม่ อยู่หรือไม่ โอเค อันนี้ผมไม่ได้เถียง ผมไม่ใช่ที่ปรึกษาเขา ถ้าพูดอย่างนี้จะหาว่า
ผมมีอคติหรือไม่ ก็แก้แค้นไว้ตรงนี้เลย ว่า ขอข้อมูลอันนี้ทางกฎหมายถึงรัฐบาล ท่านให้หรือไม่
ขอขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายบุญตัน ดอกโหลง รองประธาน
วุฒิสภา คนที่สอง) : อันที่จริงก็มีการอภิปรายกันพอสมควรแล้ว แต่มีท่านที่ยกมืออยู่ ๔ ท่าน
ผมจะอนุญาตให้ท่านได้อภิปราย ท่านแรก ท่านอานวย เชิญครับ

ร้อยตรี อานวย ไทยานนท์ (ประจวบคีรีขันธ์) : ท่านประธานวุฒิสภาที่เคารพ
ผม ร้อยตรี อานวย ไทยานนท์ สมาชิกวุฒิสภาจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ จริง ๆ ผมก็จะพูด
อย่างที่อาจารย์แก้วสรรพุด ขออภัยที่เอ่ยชื่อ ว่าเงินกองทุนที่ตั้งขึ้นมานั้นเป็นเรื่องที่ภาคเอกชน
เขาคิดแก้ปัญหาช่วยเหลือตัวเองเพราะระบอบทางราชการไม่ได้ ในเมื่อเกิดขัดแย้งกัน ๒ ฝ่ายชนกัน
เขาต้องหาทางช่วยเหลือตัวเองเพราะลงทุนไปแล้ว อันนี้แหละครับเป็นเรื่องที่น่าสงสาร ผมอยากจะ
เรียนไว้ ณ ที่นี้คือท่านประธานฯ ว่า จริง ๆ แล้ว งานนี้ประชาชนไม่ได้มีส่วนร่วมตามกฎหมาย
กฎหมายเอยกครับ แล้วก็ในระยะที่ทางราชการไปทำที่เรียกว่า ประชาพิจารณา โดยอาจารย์ได้
ขออนุญาตเอ่ยชื่อด้วยครับ ตอนนั้นก็เป็นการช่วงชิงทำ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายบุญตัน ดอกโหลง รองประธาน
วุฒิสภา คนที่สอง) : ได้ขอท่านไกรศักดิ์ครับ

ร้อยตรี อานวย ไทยานนท์ (ประจวบคีรีขันธ์) : อาจารย์ไกรศักดิ์ครับ ขออภัย
เป็นการช่วงชิงทำให้ครบองค์ประกอบเท่านั้นเอง แต่ในความเป็นจริงแล้วประชาชนไม่ได้มี
ส่วนร่วมตามกฎหมาย เพราะฉะนั้นหากขัดแย้งในพื้นที่ซึ่งมีสูง กล่าวโดยสรุปนะครับท่านประธานฯ
เรื่องนี้เป็นบทเรียนที่ต้องซื้อด้วยราคามแพง นั่นก็คือมันเดินต่อไป หากทางราชการจะทำเงื้อม
ต้องพูดจาให้ชาวบ้านชาวเมือง ให้ประชาชนพลเมืองในแผ่นดินนี้ให้เขารู้ ให้เขาทราบ ให้เขา
เข้าใจเป็นเบื้องต้นครับ ไม่ใช่รู้แก่อำนาจ อย่างจะทำอะไรก็ทำ แล้วก็ในที่สุดไม่มีคนมา
แก้ปัญหาเลย ท่านประธานฯ ทราบไหมครับ ตอนที่เกิดเรื่องผู้เกิดวุ่นวายกันทางราชการ
ส่งไปมอบให้ผู้ว่าราชการจังหวัดทำความเข้าใจกับประชาชน ผมถามจริง ๆ ผู้ว่าราชการจังหวัด
จะไปให้ความเข้าใจได้อย่างไร ในเมื่อไม่รู้นโยบายของหลวงว่าทำอะไร อย่างไร ไม่ทราบ เพราะฉะนั้น
ทั้งหลายทั้งปวงเหล่านี้จึงส่งแบบมากเข้า ๆ จนบัดนี้ถึงพูดจริงก็ไม่มีใครเชื่อ เพราะฉะนั้นภาวะ

เช่นนี้เป็นเรื่องที่น่ากลัวมาก สรุป ผมขอขอบคุณคณะกรรมการฯ ที่ได้เสียสละได้ทำสิ่งที่มีค่านับนั้นก็คือตัวสัญญาที่เป็นหัวใจที่จะมาชี้ชัดว่า จะตัดสินใจอย่างไร ผมขอแสดงความคิดเห็นแค่เพียงเท่านี้ ขอบอกคุณมากครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายบุญทัน ดอกไรสง รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : ท่านอานวย ไทยานนท์ เป็นเจ้าของพื้นที่จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ใกล้ชิด ท่านอคุลย์ เชิญครับ

นายอคุลย์ วันไชยธนวงศ์ (แม่ฮ่องสอน) : กราบเรียนท่านประธานฯ ที่เคารพ กระผม อคุลย์ วันไชยธนวงศ์ สมาชิกวุฒิสภาจังหวัดแม่ฮ่องสอน กระผมขอกราบเรียนว่า กระผมได้อ่านรายงานของคณะกรรมการฯ สิ่งแวดล้อม ฉบับนี้แล้วท่านทำได้ดี ผมขอกราบเรียนจากใจจริงว่า ท่านทำได้ดีและอดสาหัสมาก แต่กระผมมีข้อที่อยากจะเรียนถามท่านหลังจากที่ได้อ่านรายงานฉบับนี้แล้ว สิ่งที่กระผมอยากจะทราบก็คือว่า หลักการ เนื้อหาสาระที่สำคัญของสัญญาทั้ง ๒ โครงการนี้ คือแตกต่างจากโครงการอื่นๆ ที่เกิดขึ้นจากการรับซื้อไฟฟ้าของการไฟฟ้าฝ่ายผลิตหรือไม่ มีสิ่งใดที่แตกต่างอย่างสำคัญ เพราะเหตุว่าปัจจุบันนี้ที่มีปัญหาที่กระผมขอทราบว่ามีปัญหา เนื่องจากว่าโครงการที่เกิดขึ้นในขณะนั้นเรียกว่า โครงการไอพีพี (IPP) เกิดขึ้นจากสัญญา แต่ที่จริงยังมีโครงการเอสพีพี (SPP) ที่เกิดก่อนหน้านั้นอีก สัญญาที่ใช้กับโครงการเอสพีพีและไอพีพีเหล่านั้น มีความแตกต่างจากโครงการทั้ง ๒ นี้ ในสาระเนื้อหา และหลักการที่สำคัญอย่างไรหรือไม่ ถ้าหากว่าไม่ได้มีการแตกต่างในสิ่งเหล่านั้นเลย สิ่งที่ว่าสัญญาที่มีข้อบกพร่องก็ควรจะบกพร่องทั้งหมด ถ้าหากว่าควรจะแก้ไข ก็ควรจะแก้ไขทั้งหมด ซึ่งเป็นสิ่งที่คิดที่ท่านคณะกรรมการฯ สิ่งแวดล้อมได้ยกขึ้นมา เพื่อจะทำให้เกิดการแก้ไขจุดบกพร่องของสัญญา ซึ่งอาจจะมิใช่ขั้นตอนไปในอนาคต สิ่งที่กระผมอยากจะกราบเรียนท่านกรรมการฯ สิ่งแวดล้อมก็คือรายงานฉบับนี้ ซึ่งถ้าหากว่าทางที่ประชุมวุฒิสภาให้ความเห็นชอบ ก็จะเป็นรายงานของวุฒิสภา ซึ่งจะเป็นความเห็นของพวกเราทุกคนในที่นี้ นั่นก็คือว่าได้ส่งมาให้ตัวกระผมเข้ากันไป รายงานฉบับนี้เหมือนกับเป็นเล่มเล็ก ๆ น่าจะอ่านแล้วไม่ใช้เวลานาน แต่ที่จริงถ้าเกิดอ่านแล้ว แต่ต้องการที่จะรู้ความจริงว่ามีความคลาดเคลื่อนหรือไม่ว่าสิ่งเหล่านี้พูดออกมาดีที่สุดได้มากน้อยเพียงใด โดยเฉพาะจุดที่สำคัญ ๆ น่าจะใช้เวลาพอสมควรถึงจะสามารถที่จะกระทำได้ ดังนั้นกระผมจึงขอเรียนว่า ใช้เวลาน้อยเกินไป หลังจากนั้นที่กระผมได้อ่านดูแล้ว ก็มีข้อสงสัยที่เกิดขึ้นหลายประการ ซึ่งกระผมขอพูดตัวอย่าง เช่น หน้า ๑ ที่บอกว่า “ให้ว่าจ้างเอกชนเข้ามาผลิตไฟฟ้าให้แก่ กฟผ. ในลักษณะสัญญาบีโอโอ (BOO)” ซึ่งปรากฏว่าในความเป็นจริงจากที่เคยได้ศึกษามาก็ถือว่า สัญญาระหว่าง กฟผ. กับโรงไฟฟ้า

ทุกโครงการของไอทีพี เป็นสัญญาซื้อขายไฟฟ้าไม่ใช่เป็นการเข้ามาผลิตไฟฟ้าให้แก่ กฟผ. เป็นการซื้อขายไฟฟ้า ความหมายจะต่างกัน จึงให้เข้ามาผลิต จึงให้เข้ามาผลิตก็เหมือนกับการจ้างทำของ แต่ว่าผลิตแล้วขายให้การไฟฟ้าเพื่อการซื้อไฟฟ้า อันนี้เป็นสิ่งที่จะทำให้ความเข้าใจคลาดเคลื่อนเมื่อมีการใช้ข้อความที่กล่าวถนัดขึ้นนะครับ หรือบรรทัดที่ ๓ และด้วยเหตุที่อ้างกันว่า กฟผ. มีการเงินกู้เต็มเพดานแล้ว กรม. ในปี ๒๕๓๕ จึงมีมติรับหลักการตามข้อเสนอของ กฟผ. ที่มาของโครงการตัวนี้ ปรากฏว่าไม่ใช่เป็นเพราะ กฟผ. มีการเงินกู้เต็มเพดานแล้วนะครับ แต่จากการที่ได้สอบถามในคณะกรรมการวิชาการวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีฯ มา ก็คือเป็นนโยบายของรัฐบาลที่ต้องการส่งเสริมให้ภาคเอกชนเข้ามามีส่วนร่วมในการผลิตไฟฟ้า เพื่อลดภาระการคลังประกันเงินกู้ของรัฐบาล ซึ่งจะทำให้ลดหนี้สาธารณะของประเทศและจะเป็นพื้นฐานนโยบายของการแปรรูปรัฐวิสาหกิจต่อไป อันที่ไม่ว่ากันว่าผมรับฟังและเข้าใจมาคิดหรือว่าทางคณะกรรมการการสิ่งแวดล้อมเห็นว่า ประเด็นที่เขียนมานี้เป็นประเด็นที่สำคัญที่ทำให้เกิดการรับซื้อไฟฟ้าอย่างอิสระ ประเด็นที่ ๓ ก็คือการใส่คำพูดในหน้า ๑ “๑.๑ ความเสี่ยงในด้านปริมาณการใช้ไฟฟ้า ให้ กฟผ. รับไปทั้งหมด” ซึ่งถ้าหากอ่านกันผิด ๆ แล้วก็เหมือนกันว่าสัญญานี้เป็นการที่รัฐเสี่ยงร้อย โดยการทำว่าให้ กฟผ. รับไปทั้งหมด แต่หนังสือเชิญชวนเพื่อเรียกประกวดราคาบอกว่า สัญญาซื้อขายไฟฟ้าระหว่าง กฟผ. กับไอทีพีนั้น ในหนังสือเชิญชวนให้เข้ามาเสนอก็คือต้องขายให้กับ กฟผ. เพียงรายเดียว เป็นการบอกของ กฟผ. ตั้งแต่เริ่มเชิญชวนแล้ว มีโชว์นำเข้ามาเขียนไว้ในสัญญาเพื่อเอาเปรียบ กฟผ. ดังนั้นนี่เป็นตัวอย่งคร่าว ๆ นะครับ ที่ผมเรียบเรียงต่อที่ประชุมแห่งนี้ว่า เอกสารรายงานฉบับนี้เป็นสิ่งที่ตามมาได้อย่างดี แต่ว่ายังน่าจะมีจุดบกพร่องในอีกประเด็นหนึ่งที่ผมอยากจะเขียนไว้แนวก็คือ ข้อ ๑.๓ โครงสร้างสัญญาคือความเสี่ยงในด้านอัตราแลกเปลี่ยน ซึ่งมีการเพิ่มให้เมื่อมีการลดค่าเงินบาท คือเกินจาก ๒๗ บาท ขึ้นไปแล้วรัฐบาลมีการชดเชยให้ ก็คือเริ่มตอนที่ประชุมแห่งนี้ว่า ไม่ใช่เฉพาะชดเชยให้เฉพาะ ๒ สัญญา แต่ว่าเป็นการชดเชยทั้งไอทีพีทั้งเอสพีพีทั้งหมด และนอกจากนั้นรัฐบาลยังให้การช่วยเหลือผู้ที่ก่อสร้างทั่วประเทศ อันนี้เป็นผลกระทบมาจากการลดค่าเงินบาท ซึ่งเกิดความเดือดร้อนทั่วไป รัฐบาลมีนโยบายช่วยเหลือแต่ถ้าถือว่ารวมรวมอยู่ในพื้นที่ที่เดียวกันเหมือนกับรัฐบาลนี้ โดยเฉพาะ กฟผ. เอื้อประโยชน์ให้กับเอกชนเพียง ๒ รายเท่านั้นนะครับ ดังนั้นกระผมจึงขออนุญัตติว่า รายงานฉบับนี้เป็นรายงานที่ดี แต่ว่าการใช้ถ้อยคำ การใช้ภาษาที่เขียนมานี้ควรจะมีความละเอียดรอบคอบ และถ้าหากเป็นไปได้อยากจะขอเวลาที่จะไปศึกษาเพิ่มเติมที่บางข้อความ บางถ้อยคำ หรือสิ่งที่สงสัยบางอย่าง ที่จริงสมาชิกทุกคนน่าจะไปศึกษาเพิ่มเติมได้มากกว่านี้ อาจจะ

ขอเวลาที่จะนำไปให้หมา เพราะมีอยู่มากครับ ผมไม่อยากจะรบกวนสภาแห่งนี้ ผมเห็นมากเลย อย่างเช่น การใช้คำพูดว่าสัญญาณที่กฤษฎีกาตีความออกมา ก็ไม่ต่างกับสัญญาณการจ้างหมา ทำผิดแถวอะไรต่ออะไร พวกนี้ยังมีอีกมาก ผมว่ารายงานของเรานี้เป็นรายงานของวุฒิสภาควรจะมีความเหมาะสมครับ และก็มีหลายอย่างที่อยากจะพิสูจน์ อย่างเช่นว่า กฤษฎีกาได้ตีความสัญญาณอย่างหนึ่ง ไปตีความสัญญาณของการประปาอีกอย่างหนึ่ง นี่เป็นสิ่งที่ผมก็สงสัยว่าจะพิสูจน์กันได้อย่างไรนะครับ

และอีกประการหนึ่งที่ผมอยากจะขอเวลาที่เนื่องจากว่า ตอนที่คณะกรรมการสิ่งแวดล้อมเสนอ ๒ โครงการนี้เข้ามาในสภาแห่งนี้ก็ได้มีการขอให้ถอนออกไป เพื่อที่จะได้นำไปศึกษาทางด้านอื่นด้วย นำไปศึกษาร่วมกับคณะกรรมการวิชาการวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี และการพลังงาน คณะกรรมการการเกษตร การพาณิชย์ และอุตสาหกรรม ตอนนั้นเป็นเรื่องของสัญญาณอีกด้วย ซึ่งที่จริงน่าจะมีคณะกรรมการการยุติธรรมฯ เข้ามาศึกษาด้วยเพื่อความปลอดภัยครับ ดังนั้นกระผมก็อยากจะขอร้องให้ทางคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมขอมติสภาแห่งนี้ถอนออกไปเพื่อทำให้ชัดเจนมากกว่านี้ได้หรือไม่ มีการกำหนดเวลาที่ได้รับ อันนี้แล้วแต่คณะกรรมการ ผมไม่ว่าอะไรนะครับ ขอบขอบคุณครับ

(การประชุมดำเนินมาถึงตอนนี้ นายพิเชฐ พัฒนโชติ รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง ได้กลับมามีขึ้นอีกครั้ง ทำหน้าที่ประธานของที่ประชุมต่อไป)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายพิเชฐ พัฒนโชติ รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ท่านดอกเตอร์วิทยากร

นายวิทยา มะเสนา (มหาสารคาม) : กราบเรียนท่านประธานฯ ที่เคารพ กระผม วิทยา มะเสนา สมาชิกวุฒิสภาจังหวัดมหาสารคาม ก่อนอื่นต้องชื่นชมคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมนะครับที่มาร่วมภาวนาให้หน้าอีกครึ่งหนึ่งบนเวที ตอนที่ท่านได้เสนอรายงานต่อที่ประชุมวุฒิสภาผมอยู่ข้างนอกผมเดินผ่านมามากอยู่บ้างก็เลยได้ยินเสียง เขาว่าอย่างไรครับ เข่าอึ้งแล้ว ค้านอึ้งแล้ว โครงการอะไรดี ๆ คือบ้านเมืองค้านอึ้งแล้ว ไม่รู้ว่าใคร แต่ผมมาพูดให้ฟัง ผมมีอยู่ ๒ - ๓ ประเด็นที่จะมาแชร์ (Share) ความรู้สึก

ประเด็นแรก ผมห่วงความเชื่อมั่นของต่างประเทศที่จะมีต่อประเทศไทย รัฐบาลไทยไม่ว่าในอดีต ปัจจุบัน หรืออนาคตก็คือรัฐบาลที่เป็นตัวแทนของพวกเรา เมื่อเชิญชวน เขามาลงทุน เชิญชวนให้เอกชนเข้ามามีส่วนร่วมในการผลิตพลังงานในประเทศไทย การได้รับข้อไฟฟ้าทั้งไฟฟ้าและไฮโดรเจน ชวนเขามา อนุมัติให้เขาส่งแล้วก็มีมีการทำให้เขายกเลิก ที่มีเสียค่าใช้จ่าย มีผลประโยชน์ที่สังคมสงสัย และเป็นวงจรที่ไม่ค่อยจะสวยงาม ไม่อยากจะเรียกว่า วงจรอุบาทว์ มันจะเกิดอย่างนี้ขึ้นมาตลอดหลาย ๆ โครงการ ก็อยากฝากเป็นข้อคิด

Legislative Institutional Repository of Thailand

ประเด็นที่ ๓ การคัดค้านการสนับสนุน แผนอนครีบ มีฝ่ายสนับสนุนต้องมีฝ่ายคัดค้าน อันนี้เป็นปกติวิสัยของประเทศไทย หนองหญ้าคามักขึ้นมา เคียงกันมา ๓๐-๔๐ ปี รถไฟใต้ดิน รถไฟลอยฟ้าทำกันทั้งหลายจนจำได้เคียงกันมาอยู่นั้นแหละ แต่คนที่ค้านมากก็ใช้มากกว่าเพื่อนทั้งทางด่วนทั้งรถไฟลอยฟ้า ลอยคอกระ ๓๒๘ ปี ยังไม่เรียบร้อยศึกษากันอยู่ยังไม่จบขอต่อเวลาอีก บ่อนอก หินกรูด รวมทั้งจะนะ ก็ลงไปอย่างนี้ก็จะครบ ฝ่ายคัดค้านผมเป็นห่วง ทำนุปรุชานฯ ลับ จะจริงหรือไม่ ผมไม่ทราบผมตามสื่อ ตามหนังสือพิมพ์ ตามสื่อมวลชน มีการตั้งบังเกอร์ (Bunker) ตั้งค่ายอย่างกับไปรบทัพจับศึก มีการตั้งนายกรัฐมนตรีผิดกฎหมายทั้งนั้น ตั้งมหาวิทยาลัยอะไรก็ไม่มี มหาวิทยาลัยเที่ยงคืน มหาวิทยาลัยบ๊า ๆ บอ ๆ อะไรก็ไม่มี ไม่มีในประเทศไทย มีของรัฐ ๒๔ แห่ง ต้องตราเป็นกฎหมาย มหาวิทยาลัยเที่ยงคืนไม่มีนะครับ ผมอาจารย์มหาวิทยาลัยเก่า เหล่านี้ทำให้เกิดความสับสนในบ้านเมือง ท่านศรีประเดินช็อกกฎหมายยาเสพติดสวนสรุป ผมเคารพท่านผู้เชี่ยวชาญกฎหมาย ท่านอาจารย์พนัส ท่านแก้วสรรด้วยความเคารพว่า ท่านมีความเชี่ยวชาญทางกฎหมาย แต่อย่าสวนสรุปท่านทั้งสองแหลมคมมากในความคิดกฎหมาย ตั้งข้อสังเกตแหลมคม ผมชื่นชมตลอดเวลา ผมนี่ไม่ใช่ นักกฎหมายครับ ผมใช้สามัญสำนึกผมคิดความ ถูกทุกครั้งเลย อาจารย์เข้าใจไหม อาจารย์ยัติความอยู่หลาย ๆ เรื่อง พลัดพลกเรื่องเล่นนะครับอาจารย์ ทุกเรื่องนะครับ ไม่เข้าใจแต่ทุกอย่าง เพราะฉะนั้นอย่าเพิ่งสวนสรุป อาจารย์แหลมคมจริง อย่าเพิ่งสวนสรุป ผมศึกษาประวัติศาสตร์ที่ผ่านมา อันนี้อะไรก็ให้ครุ่นคิดอีกนิดหนึ่ง ผมปรารถนาดีต่อบ้านเมือง เช่นเดียวกับพวกเราทุกคน เพียงแต่อดกังนาคะเง่ ในสมัยหนึ่งนายกรัฐมนตรีผู้มีความสามารถคนหนึ่งของเราบอก ว่า ทำสนามรบให้เป็นสนามการค้าได้รับคำชมเชยมาจนปัจจุบันนี้ แต่ตอนนี้เรากำลังจะทำสนามการค้าให้เป็นสนามรบมาทะเลาะกันเอง คนไทยเราทะเลาะกันเอง แล้วก็ไม่ไปถึงไหน แล้วก็เป็นภัยล้างของต่างชาติ จุดนี้แหละคิด ทำไม่ไม่ช่วยกันแก้ปัญหา ประชาชนยากจน เขาแห้งแล้ง น้ำจะดื่มไม่มี มีเขื่อนให้ไม่เต็ม เขื่อนให้เขื่อนให้ท่วมทั้ง น้ำท่วม เดียวกับท่วม คิดไม่ก็เดือนท่วมแล้ว ลอกรับเงินเดิมบ้านเดิมเมือง ทำไม่ไม่ช่วยกันมาแก้จุดนี้ สิ่งที่จะทำประโยชน์ต่อบ้านเมือง ทำไม่ไม่ช่วยกันร่วมกัน ท่านศรีฯ รัฐบาลก็ลดต้นทุนของประชาชน เราปกครองโดยระบอบประชาธิปไตยซึ่งมีรัฐบาลมาจากการเลือกตั้ง

ประชาชนเลือกตัวแทน เลือกรัฐบาล ประชาธิปไตยทุกคนมีเสรีภาพแต่ต้องมีตัวแทน มีผู้ใช้ อำนาจจะถูกใจคนทั้ง ๖๒ ล้านคน เป็นไปไม่ได้ อาจจะมีคนด้านข้าง คนส่วนมากเห็นด้วย ต้องตัดสินใจตามเสียงข้างมาก ผมอยากให้เป็นอย่างนั้น ไม่ใช่จะพ่ายเรือในอ่าง เริ่ม ๑๒๓ ไปถึงเลข ๑๐ กลับมาใหม่ หมุนใหม่เหมือนเข็มนาฬิกา

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายพิเชฐ พัฒนโชติ รองประธาน วุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ท่านวิทยากรครับ ขอให้อยู่ในรายงานหน่อยได้ไหมครับ

นายวิทยา มะเสนา (มหาสารคาม) : ผมก็ว่าเรื่องราวงานนะครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายพิเชฐ พัฒนโชติ รองประธาน วุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : มันอ้อมไปหน่อย อ้อมมากแล้ว

นายวิทยา มะเสนา (มหาสารคาม) : ครับ เพราะว่ารายงานทำให้ผมลำบาก อ่านแล้วทำให้สับสน ๒-๓ ครั้งแล้ว ผมก็เลยต้องมาจุดนี้ เพื่อขจัดความสับสนในตัวผมก่อน ท่านประธานฯ ครับ ไม่ใช่ผมอ่านไม่รู้เรื่องนะครับ ก่อนวันนี้ผมเป็นหัวหน้าภาควิชาทรัพยากร ธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เข้าใจนะครับ โดยสรุป อาจารย์ครับ ขอบคุณที่ศึกษานี้มา แต่อย่าเพิ่ง ปักใจว่า ความเห็นของอาจารย์ถูกต้องที่สุด เราดูความมาหลายครั้งแล้ว ผมว่าครั้งนี้ไม่อยากจะ ให้น้ำหนักอีกครับ ขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายพิเชฐ พัฒนโชติ รองประธาน วุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ท่านวัลลภ ครับ

นายวัลลภ ดังคณานุรักษ์ (กรุงเทพมหานคร) : ท่านประธานวุฒิสภาที่เคารพ ผม วัลลภ ดังคณานุรักษ์ สมาชิกวุฒิสภา ผมจะใช้เวลาไม่เกิน ๕ นาที เข้าประเด็นที่สุด โดยไม่อ้อมนะครับ

ประเด็นที่ ๑ ท่านประธานฯ ครับ จากรายงานของกรมการธิการ เรื่อง สิ่งแวดล้อม เรื่องโครงการก่อสร้างโรงไฟฟ้าพลังงานความร้อนจากถ่านหินที่ระยองศิริจันทร์ ผมเข้าใจว่าเป็นส่วนที่ ๒ ส่วนแรกท่านว่าไปแล้วคราวหนึ่ง ที่ในส่วนที่ ๒ ผมยอมรับว่า ความรู้สึกประการแรกก็คือ ผมคาดการณ์ผิดมาก ๆ เดิมคาดการณ์ว่า รายงานฉบับนี้เมื่อถึงมือผมอ่านไปแล้ว คิดว่าท่านจะมีคำตอบที่เสถียร (Stamp) ขีดฆ่าว่า ไม่เอา เข้าใจอย่างนั้น นะครับ แรก ๆ ผมเห็นค่อนข้างจะเชื่อมั่นว่า ท่านจะประทับตราว่า ไม่เอา นั่นผมคาดการณ์ ผิดค่อนข้างมาก

Legislative Institutional Repository of Thailand

ประเด็นที่ ๒ ที่ เป็นความรู้สึก็คือ ผมรู้สึกว่ เอกสารชิ้นนี้เข้าไป ที่พูดว่า เข้าไป เพราะว่าจะมีการตัดสินเรื่องนี้ภายในภายใน ขณะที่ถูกขึ้นอภิปรายนี้ ผมเข้าใจว่าคงตกลง

ไปแล้วว่าเขาค้นเจออะไรกับกรณีนี้ ที่มีความเข้าใจผิดนั้นครับ ก็เป็นมูลเหตุที่สมจำเป็นต้องถูก
ขึ้นมาก่อปราชญ์ โดยเฉพาะในเรื่องข้อเสนอแนะทั้ง ๔ - ๕ ข้อ ของคณะกรรมการการ พุทธอย่าง
ตรงไปตรงมาที่เชื่อมโยงกับการคาดการณ์ผลก็คือว่า ผมไม่เห็นเลยว่า กรรมการจะมีจุดไหน
ในเอกสารชิ้นนี้ที่คัดค้านโครงการนี้เลยแม้แต่อย่างใด ไม่เห็นเลย อ่านไปอ่านมาหลาย ๆ จะเชียร์
ด้วยเข้าใจ ผมอาจจะจำประเด็นผิด ผมอ่านจากข้อเสนอแนะ ๕ ข้อ ก่อนข้างหน้าไปทางที่
เห็นด้วย ผมอาจจะคาดการณ์ผิด ผมยกตัวอย่างก็ได้ ๕.๑ ๕.๒ นี่เป็นข้อเสนอถึงรัฐบาล
โดยตรง ว่าคิดให้ดีกว่าท่านจะยกเลิก ท่านต้องคำนวณให้จริง ๆ ว่า ท่านจะเสียค่าใช้จ่าย
คิดให้ดี เป็นเชิงบวกหลาย ๆ ว่า ต้องคิดให้ดี คิดให้รอบคอบและต้องบอกให้ประชาชนรู้ด้วยว่า
ถ้าท่านจะเลิก ท่านมีเหตุผลอย่างไร ท่านเสียเงินเท่าไร อะไรเป็นต้น นี่เป็นข้อเท็จจริงที่
ค่อนข้างตรงไปตรงมา แต่ผมไม่แน่ใจว่า รัฐบาลแถลงบายนี้นะคิดถึงข้อนี้หรือเปล่าว่า ท่านคง
ไม่เลิก ท่านบอกท่านอีกออกไป แต่ขอยกท่านบอกว่า ถ้าจะยกเลิกนี้จะต้องคิดคำนวณอะไรบ้าง
ขณะเดียวกันสิ่งที่ผมคิดว่า เป็นข้อเสนอที่แรงและก็ตรงไปยังราษฎรโดยตรง ซึ่งผมไม่แน่ใจว่า
ตามข้อบังคับหรือตามความเป็นจริงของการทำรายงานของกรรมการนี้สามารถเสนอแนะ
ไปถึงราษฎรได้หรือไม่ ผมเชื่อว่าไม่น่าจะได้ เพียงแค่เสนอไปถึงรัฐบาลนี้ได้ แต่ไม่เป็นไรครับ
เมื่อเสนอถึงราษฎรนี้ซึ่งค่อนข้างเป็นข้อเสนอที่ดีต่อราษฎรนะครับ แต่เป็นข้อเสนอซึ่งออกจะ
ทำให้ราษฎรทำงานได้ค่อนข้างยาก เพราะท่านใช้คำที่บอกว่า “ก่อนที่จะราษฎรจะคัดค้าน
โครงการนี้ หากมีข้อมูลและพยานหลักฐานที่สามารถพิสูจน์ได้ว่าดีใจของทั้ง ๒ โครงการ
ยังมีข้อผิดพลาดบกพร่องและไม่สมบูรณ์ในประเด็นใดที่โต้แย้งกัน” แสดงว่าราษฎรต้องทำ
เอกสารอย่างหนักเลย บางครั้งอาจจะต้องถึงทำวิจัยเพื่อเทียบเคียงกับการศึกษาของฝ่าย
โครงการที่เขาทำเสร็จแล้ว ผมเห็นอย่างนั้นนะครับ เพราะฉะนั้นผมคิดว่า เมื่อข้อเสนอถึง
ราษฎรจะเป็นข้อเสนอที่ดี แต่ว่ายาก แต่ข้อเสนอประการหนึ่งซึ่งทำได้และก็เกินไปได้ก็คือ
ยื่นฟ้องคดีต่อศาลปกครอง อันนี้ผมเห็นด้วยกับที่ท่านอาจารย์แก้วสรร พูดยังว่า ช่องที่ท่านเสนอ
คือเรื่องกฎหมาย ไปทางช่องนี้ ผมเห็นด้วยครับ และผมก็เห็นพ้องไปถึงข้อสุดท้ายว่า เมื่อฟ้อง
ไปยังศาลปกครองแล้วรัฐบาลตั้งกรรมการตัดสินใจ แต่ก็กลับมาประเด็นที่ ๒ ที่ผมได้พูด
ตั้งแต่เบื้องต้นก็คือว่า เอกสารชิ้นนี้เข้าใจไป น่าจะเข้ามาตั้งแต่สัก ๒ อาทิตย์ที่แล้ว เพื่ออาจจะ
เป็นประโยชน์สำหรับรัฐบาลที่จะไปใคร่ครวญก่อนจะนับได้ว่า จะเลิกหรือจะบิดโครงการนี้ออกไป
อันนี้ก็เป็นที่ประเด็นที่ผมอยากจะเรียนผ่านท่านประธานฯ ไปยังกรรมการ โดยสรุปก็คือว่า
ผมเองเห็นว่าข้อเสนอเหล่านี้เป็นข้อเสนอที่ค่อนข้างจะเป็นกลาง ออกจะไปเชียร์นิด ๆ ด้วยเข้าใจ
ให้ทำโครงการนี้ต่อ ถ้าผมเข้าใจผิดต้องการขออภัยนะครับ จะนั้นผมคิดว่าไม่มีอะไรเสียหาย
ที่จะส่งไป เพราะว่านี่เป็นข้อเสนอที่ค่อนข้างจะกลางทีเดียว ขอบคุณมากครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายพิเชฐ พัฒนโชติ รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ถกครุได้ไหมครับ ผมคิดว่าคงไม่นานแล้ว กรรมการสรรหาที่เคียวคุณหมอนั้นครับ

นายนิรันดร์ พิทักษ์วัชระ (อุปราชานัน) : ขอบทูลครับ ท่านประธานฯ ผมขออนุญาตพูดใช้เวลาประมาณไม่เกิน ๕ นาที ผมอยากจะเรียนอย่างนี้ว่า ผมอ่านในรายงานแล้ว ผมเห็นด้วยและคิดว่า สิ่งซึ่งกรรมการได้ทุ่มเทเวลาในการศึกษานี้เป็นสิ่งที่มีความประโยชน์ ถึงแม้ว่าจะมีการศึกษาและรายงานในวันนี้ ผมว่าไม่สายหรอกครับ และควรจะต้องตัดสินใจในวันนี้ด้วย เพราะว่าไม่ว่ารัฐบาลจะแถลงออกมาว่าจะเลื่อนหรือว่าจะยกเลิกก็ตาม ชังคิดเห็นดังกล่าวจะเป็นส่วนหนึ่งในการที่จะไปประกอบเพื่อจะต้องไม่ให้เสียค่าใช้จ่าย และเพื่อที่จะทำให้การคิดและตัดสินใจในเชิงของการตีความทางกฎหมายนั้นรักษาผลประโยชน์ของชาติได้ครับ และผมก็ยังเชื่อมั่นในวิสัยทัศน์ของผู้นำรัฐบาลด้วยว่า สิ่งซึ่งกรรมการสิ่งแวดล้อมได้นำเสนอนั้น น่าจะเป็นประโยชน์ครับ ผมมีเหตุผลอยู่ ๓ ข้อครับ

ประการที่ ๑ ผมเองเคยเป็นกรรมการสิ่งแวดล้อมตอนชั้นที่รายงานในเรื่องของปัญหาสิ่งแวดล้อม และผมเองขณะนั้นก็เป็นการมีการมีส่วนร่วมฯ ในอนุกรรมการด้านทรัพยากรธรรมชาติ สิ่งซึ่งเป็นปัญหาที่เราพบว่า เวลาที่เราไปศึกษาในเรื่องปัญหาสิ่งแวดล้อมนั้น คือสิ่งที่เราพบว่า เวลาเราเจอปัญหาสิ่งแวดล้อมหรือที่หลายท่าน เพื่อน ๆ สมาชิก ได้พูดถึงนั้น เรามักไม่ค่อยได้มองไปถึงสิ่งที่ไปกระทบต่อเรื่องของชีวิตของคนในชุมชนท้องถิ่น และชีวิตที่เป็นส่วนของสังคม วัฒนธรรมของเขา ซึ่งในขณะนี้เราพยายามที่จะพูดกันถึงเรื่องเราต้องการให้ชุมชนสังคมเข้มแข็ง เพราะฉะนั้นรากเง้าเรื่องของฐานทรัพยากรธรรมชาติ สิ่งแวดล้อมนั้น อย่างจะย่ำว่า นั่นคือฐานของชีวิตและสังคมของคนในชุมชนที่จะประกอบกันเข้าเป็นประเทศชาติของเราครับ และเราก็เป็นส่วนหนึ่งตรงนั้นด้วย เพราะฉะนั้น

ประการที่ ๒ คือสิ่งที่ผมเองได้สรุป และหลายคนในกรรมาธิการก็คิดว่า น่าจะเห็นตรงกัน ก็คือว่ารากเง้าของปัญหาต่าง ๆ นั้นต้องมาดูว่าในสาระสำคัญของปัญหาต่าง ๆ ที่ได้ทำมา นักการเมือง ผู้บริหารต่าง ๆ ที่เข้าไปรับผิดชอบ หรือหน่วยงานของรัฐ ที่เข้าไปตัดสินใจนโยบายต่าง ๆ และเซ็นสัญญาไปนั้น มีสาระสำคัญอย่างไรบ้าง สิ่งซึ่งเป็นปัญหาของกรรมการของวุฒิสภาหรือแม้กระทั่งผมเองที่ผ่านมาก็ว่า เราเองไม่ค่อยได้รู้หรือมีโอกาสที่รับรู้ในเรื่องรายละเอียดของสัญญาต่าง ๆ เหล่านี้ หรือแม้กระทั่งรู้ แล้วก็ไม่สามารถที่จะตีความหรือทำความเข้าใจได้ ต้องยอมรับว่าตรงนั้นคือปัญหาทางเทคนิค เพราะฉะนั้นผมจึงเห็นด้วยใน ๒ อย่างว่าการที่กรรมการสิ่งแวดล้อมนำเสนอส่วนที่เป็น

รากฐานของปัญหาของฐานทรัพยากรธรรมชาติสิ่งแวดล้อมในสิ่ง ซึ่งเราได้มีการตกลงและเรารู้สึกว่าตรงนั้นเป็นการนำมาสู่สิ่งที่ไม่ชอบธรรมและไม่เหมาะสมนั้น และสามารถเปิดเผยในที่ประชุมมูลนิธิแห่งนี้ ผมคิดว่านั่นคือสิ่งซึ่งทำให้หลายคนได้เข้าใจในรากเหง้าของควมที่ไม่เหมาะสมและไม่ยุติธรรมได้มากขึ้น ผมคิดว่ามูลนิธิแห่งนี้ได้ทำหน้าที่อย่างถูกต้องแล้ว และถ้าผู้บริหารหรือรัฐบาลเองได้ตระหนักถึงความสำคัญตรงนี้ สามารถที่จะเลือกเอาไปใช้ได้ อย่างเหมาะสม นั่นคือสิ่งซึ่งเป็นหน้าที่ของมูลนิธิอยู่แล้วครับ

ประการสุดท้าย ผมคิดว่าเรากำลังอยู่ในบรรยากาศของการมีส่วนร่วมของประชาชน เพราะฉะนั้นผมไม่คิดว่าการที่เราจะไปเชื่อมโยงหรือเกี่ยวข้องกับบรรดานักธุรกิจ ไม่ว่าจะเป็นในประเทศหรือต่างประเทศนั้น ต้องขึ้นอยู่กับสิ่งที่เราต้องสร้างความมั่นคงในชุมชนในประเทศของเราก่อนว่า เราต้องมีน้ำหนึ่งใจเดียวกันในการที่จะรักษาซึ่งผลประโยชน์ของประเทศชาติและชุมชนของเรา เพราะฉะนั้นการที่เราจะมีมติและรับรู้ในสัญญาหรือกฎหมายต่าง ๆ ที่กรมวิชาการตั้งแวดล้อมได้นำเสนอ ผมคิดว่าตรงนี้คือการที่ทำให้ประชาชนได้รู้ว่ามีแนวทางที่ชัดเจนหรือสิ่งซึ่งประชาชนที่รับรู้และเข้าสู่กระบวนการที่ควรจะนำมาใช้ในองค์กรอิสระต่าง ๆ ไม่ว่าจะเป็นศาลปกครองก็ดี หรือผู้ตรวจการฯ ตรงนี้จะทำให้แนวทางในการแก้ไขปัญหาคัดแย้งนำไปสู่ในเรื่องของแนวทางสันติวิธีมากขึ้น แทนที่จะต้องมาใช้นิติของกลาวันรุนแรง เพราะฉะนั้นผมอยากจะสรุปตรงนี้ว่าผมเชื่อมั่นว่าในการประชุมกันครั้งนี้ และในวันนี้น่าจะมีข้อสรุปตามกรมวิชาการได้นำเสนอ และผมเองเป็นคนหนึ่งที่จะเห็นด้วยครับ ขอขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานมูลนิธิสภา (นายพิเชฐ พัฒนโชติ รองประธานมูลนิธิสภา คนที่หนึ่ง) : ท่านสมพรครับ

นายสมพร คำชื่น (แทน) : เรียนท่านประธานฯ ที่เคารพ ผม สมพร คำชื่น สมาชิกวุฒิสภาจากจังหวัดแพร่ ท่านประธานฯ ครับ ผมจะไม่ใช้เวลานานนัก ขอสั้น ๆ แล้วกัน ท่านประธานฯ ครับ ผมได้ศึกษารายงานของคณะกรรมการแล้ว เห็นว่าคณะกรรมการนี้ ได้รายงานเป็น ๒ ส่วน เพราะคราวที่แล้วมารายงานส่วนที่ ๑ เป็นเรื่องเกี่ยวกับสิ่งแวดล้อม ได้พูดถึงสิ่งแวดล้อมในแง่มุมต่าง ๆ ข้อดี ข้อเสียจากปัญหามาถึงวันนี้เป็นส่วนที่ ๒ ส่วนใหญ่แล้วจะเน้นหนักในเรื่องของข้อกฎหมายต่าง ๆ ผมมองในแง่ของวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี และการพลังงาน ในฐานะที่ผมทำงานอยู่กับคณะกรรมการการวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี และการพลังงาน วุฒิสภา ซึ่งทำหน้าที่เป็นรองประธานก็ได้ทำการค้นคว้าเรื่องเหล่านี้มาเมื่อเวลา ๒ ปีแล้ว ตั้งแต่มาเป็น ส.ว. ใหม่ ๆ ก็อยู่ในคณะกรรมการการวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีและ

การพลังงาน ก็ได้เชิญผู้ที่เกี่ยวข้องกับทั้งภาครัฐและเอกชน ทั้งชาวบ้านที่คัดค้าน ผู้ประกอบการ
เจ้าของโรงงานมาชี้แจง ได้ข้อสรุปข้อเท็จจริงเป็นจำนวนมาก แต่คณะกรรมการ
สิ่งแวดล้อม ในครั้งนั้นได้มาทำการศึกษาอีก จริง ๆ แล้วกรรมการของเราทั้ง ๒ คณะนี้
น่าจะได้มีการประสานงานกัน ทำการศึกษาร่วมกัน ก็จะได้เป็นข้อสรุปให้วุฒิสภาในฐานะที่เป็น
องค์กรรวมของพวกเราได้พิจารณาอีกครั้งหนึ่ง แต่ก็ไม่เป็นไรครับ ในฐานะที่คณะกรรมการ
ชุดนี้ได้ทำการศึกษาแล้ว ผมก็เห็นว่าดีกว่าที่จะไม่มีคณะกรรมการชุดใดมาศึกษา ผมเห็นว่า
คณะกรรมการสิ่งแวดล้อมได้ทำการศึกษาด้วยความอุตสาหะ วิริยะ มีข้อมูล ข้อเท็จจริง
ข้อพิจารณาด้านสิ่งแวดล้อมและข้อกฎหมายให้เราได้พิจารณาศึกษาเป็นอย่างดี ดีกว่าเราไม่มี
คณะกรรมการชุดใดได้ศึกษาเพื่อให้วุฒิสภาได้พิจารณา ผมมองในแง่ของการพลังงาน
ผมเป็นห่วงว่าถ้าหากว่าเรามีแต่คัดค้านอย่างเดียว ทางภาคใต้ของเรามีระยะทางยาวพอสมควร
ตั้งแต่จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ไปจนถึงสุราษฎร์ธานีภาคใต้ พลังงานในภาคใต้นั้นเราคิดว่า
เป็นพลังงานที่จะต้องมีการสำรองไว้เพื่อใช้ในยามที่ฉุกเฉิน และเพื่อให้มีเพียงพอสำหรับความ
ต้องการของพี่น้องประชาชนในอนาคต แต่ถ้าเราพิจารณาถึงว่าในส่วนอื่น ๆ ของประเทศไทยนั้น
พลังงานก็อาจจะยังมีภาวะในปัจจุบันนี้คือมีพลังงานที่เหลือเฟืออยู่ ก็อาจจะเห็นว่าไม่สมควร
ที่จะต้องสร้าง เพราะว่ามีปริมาณสำรองตามที่ได้รับรายงานมาจากภาคราชการว่ามีปริมาณ
สำรองมากอยู่ เนื่องจากว่าประเทศอยู่ในภาวะวิกฤตินะครับ ความต้องการอาจจะมีน้อยลงไป
แต่ถ้าถ้าเราพิจารณาถึงความต้องการของพี่น้องประชาชนในภาคใต้นั้น ตรงที่จะสร้าง ๒
โรงไฟฟ้าขึ้น ทั้งป้อนอกและในกรณีนั้นก็มีความจำเป็นที่จะต้องสร้างในแง่ของการสำรอง
พลังงานเพื่อใช้ในอนาคสำหรับพี่น้องในภาคใต้ แต่ผมคิดว่าข้อสรุปและข้อเสนอแนะของ
คณะกรรมการซึ่งมีอยู่ ๔-๕ ข้อ นั้นก็เป็นสิ่งที่เห็นคติเตือนใจ เป็นข้อมูลสำหรับให้
รัฐบาลถือฝ่ายบริหารที่จะได้นำไปพิจารณาในการที่จะตัดสินใจว่าจะสร้างหรือไม่สร้าง หรือจะ
ชะลอโครงการนี้ออกไป ผมคิดว่าในวันนี้ภาคบ่ายคิดว่ารัฐบาลคงจะตัดสินใจว่าจะชะลอ
หรือไม่ รายงานอันนี้ก็ไม่มีข้ออันใดที่วุฒิสภาที่จะต้องทำกรยับยั้ง ผมคิดว่าสิ่งเหล่านี้ที่
คณะกรรมการสิ่งแวดล้อมได้ศึกษมาแล้วก็เป็นรายงานให้ข้อคิดให้ข้อเสนอแนะแก่รัฐบาลนั้น
ก็เป็นสิ่งที่พี่น้องจะได้เป็นสติเตือนใจแก่ฝ่ายบริหารต่อไป อันนี้ผมเห็นด้วยกับรายงานของ
คณะกรรมการที่ส่งข้อเสนอกลาง ๆ ไม่สนับสนุนและไม่คัดค้าน แต่ให้สังเกตข้อเสนอแนะ
ต่าง ๆ ที่เป็นกลางควรแก่การจะนำไปพิจารณาในการที่ฝ่ายบริหารจะดำเนินการต่อไป ขอกราบ
ขอบคุณท่านประธานฯ ครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายพิเชฐ พัฒนโชติ รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : เคียงผมจะให้ท่านโสภณอีกท่านหนึ่ง แล้วกรรมการชี้แจงข้อข้องใจนะครับ ไม่เป็นไรครับ แล้วก็สรุปเสนอครับ เชิญครับ ท่านโสภณขออย่ายาวเกินไปนะครับ เพราะท่านได้อภิปรายไปรอบหนึ่งแล้ว ขอบคุณครับ

นายโสภณ สุภาพงษ์ (กรุงเทพมหานคร) : ขอบพระคุณครับ กระผมโสภณ สุภาพงษ์ ที่ผมต้องขึ้นมาพูดอ้อมๆ เพราะว่าเมื่อคราวที่แล้วผมได้ตั้งคำถามกรรมการแต่ไม่ได้ตอบผมครับ ผมจะพูดไม่เกิน ๓ นาทีนะครับ

ในประเด็นแรก ผมอยากจะเรียนว่าโดยความคิดเห็นผม รายงานนี้จะมีประโยชน์มาก ผมคิดว่ารัฐบาลจะแถลงวันนี้ซึ่งไม่ทราบว่าจะแถลงหรือยัง ผมไม่คิดว่ารัฐบาลจะแถลงว่าให้ยกเลิกหรือเลื่อน เพราะรัฐบาลจะต้องดำเนินการตามสัญญาและกฎหมาย เพราะฉะนั้นรัฐบาลยังต้องการความเห็น เพื่อดำเนินการตามกฎหมายอย่างถูกต้องและเป็นประโยชน์ต่อประชาชน เพราะฉะนั้นรายงานนี้มีประโยชน์แน่นอน รัฐบาลจะไม่แถลงว่ายกเลิกหรือให้เลื่อน เพราะนั่นเป็นอะไรที่ไปละเมิดสัญญานะครับ รัฐบาลจะต้องหาช่องทางกฎหมายที่จะดำเนินการให้เป็นประโยชน์ต่อประชาชน ผมคิดว่ารัฐบาลที่ดีควรจะทำอย่างนั้นนะครับ

ในประเด็นที่ ๒ คำถามที่ผมถามก็คือว่า บริษัทเอกชนทั้ง ๒ บริษัทนี้ได้ผิดสัญญา และได้ขอเลื่อนการเสนอความร่วมมือทางการเงินหรือแหล่งเงินได้ผิดสัญญาบริษัทละ ๓ ครั้งแล้ว และก็ได้อัดเงินให้ การผิดสัญญาครั้งสุดท้ายคือเมื่อวันที่ ๓๐ เมษายน เป็นเหตุผลให้สามารถเลิกสัญญาได้ไหม และเมื่อเลิกสัญญาในลักษณะนี้การให้ความเป็นธรรมทั้งทางด้านเอกชน และทางด้านของรัฐบาลหรือคู่สัญญาในสัญญาที่ตกลงกันนี้มีทางออกอย่างไร นั่นเป็นคำถามนะครับ

ในประเด็นที่ ๓ ซึ่งเป็นประเด็นที่ครูวิมลบอกได้กรุณาให้ข้อสังเกตนะครับ อันนั้นเป็นประเด็นที่ผมเรียนว่า ในรายงานนี้พูดถึงผู้บริโภคอาจจะน้อยไป เพราะจริง ๆ แล้วการเลื่อนสัญญา ๒ โรงไฟฟ้าที่มีผลอย่างนี้ครับ ถ้าไม่เลื่อนสัญญาคือให้เขาต่อร่าง แล้วก็จ่ายไฟแล้วเมื่อไฟเกินประชาชนต้องจ่ายค่าเอฟที ๆ โดยไม่ได้ใช้ไฟไปละ ๑๒,๐๐๐ ล้านบาท แต่ถ้าให้เลื่อนเขาก็ขอรับค่าไฟฟ้าเพิ่มขึ้น ๖,๐๐๐ ล้านบาท เสียทั้ง ๒ ทาง คือ ถ้าไม่เลื่อนประชาชนไม่ได้ไฟหรือกรอกรับมันเกินก็ต้องจ่ายค่าเอฟที ๑๒,๐๐๐ ล้านบาท เหยย ๆ แต่ถ้าให้เลื่อนเขาขอปรับค่าไฟฟ้าขึ้นอีก ๖,๐๐๐ ล้านบาท เพราะฉะนั้นถ้าเลื่อน ๒ ปี ประชาชนก็อาจจะต้องให้ปรับค่าไฟฟ้าขึ้นอีก ๑๒,๐๐๐ ล้านบาท แต่ถ้าไม่เลื่อนก็มีกำลังผลิตเกิน ประชาชนก็ต้องจ่ายเงินค่าไฟฟ้าเพิ่มขึ้น ๑๔,๐๐๐ ล้านบาท เพราะฉะนั้นรัฐบาลจะต้องเลือก ๒ ทางนี้ เพราะฉะนั้น

ความเห็นผลกระทบต่อผู้บริโภคสำคัญครับ เพราะว่าคราวที่แล้วที่ได้เลื่อนมา ๔ จี รัฐบาล
ต้องให้เขาปรับค่าไฟฟ้าเพิ่มขึ้น ๑๗,๐๐๐ ล้านบาท ในสัญญาแลกกับการที่ไม่ต้องจ่ายค่าเอฟ
๓๐,๐๐๐ กว่าล้านบาท เสียทั้งคู่ครับ เพราะฉะนั้นในประเด็นของผู้บริโภค ถ้ามีโอกาส
อย่างไรใส่เข้าไปในรายงานด้วยก็จะประโยชน์กว่า การเลิกสัญญาอาจจะโดนค่าปรับ แต่ไม่ต้อง
จ่ายค่าเอฟ อันนี้ควรจะให้ข้อมูลทั้ง ๒ ข้าง ส่งไป ผมคิดว่าวันนี้เราควรจะลงมติ เพราะว่า
รัฐบาลยังต้องการความเห็นทางด้านกฎหมายเพื่อดำเนินการต่อ อันนี้แน่นอนมากครับและ
ต้องการเร็วด้วย ขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายพิเชฐ พัฒนโชติ รองประธาน
วุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ยังมีอีกหลายท่านนะครับ เพราะฉะนั้นในช่วงนี้ผมให้กรรมการ
ก่อนนะครับ เชิญกรรมการครับ

นายแก้วสรร อติโพธิ (กรรมการ) : เรียนท่านประธานฯ ผม แก้วสรร
อติโพธิ เรื่องของสิ่งแวดล้อมเวลาตัดสินใจ มีข้อแรกคือตรวจสอบ ข้อ ๒ คือช่วงตรง
ประเด็นในเรื่องการตรวจสอบข้อมูลหลายด้านก็เอามาใช้ กรรมการเสนอรายงานวันนี้ต้องการ
เพิ่มข้อมูลด้านกฎหมายเท่านั้น นี่ก็จุดขึ้น อาจจะเรียนตอบคำถามในทางกฎหมาย ซึ่งได้มี
การถามมา

คำถาม ของกัยที่ต้องเอ่ยมาน ท่านโสภณ สุภาพงษ์ ในข้อสัญญานั้นมีตาราง
เวลาอยู่ว่าต้องทำอะไรบ้าง เสร็จในเวลาเท่าไร มีกำหนดเวลาหนึ่งก็คือการเสนอหลักฐาน
ในทางการเงินว่ามีแหล่งเงินทุนใดที่จะสนับสนุนโครงการนี้บ้างแล้ว มีกำหนดเวลาแน่นอน
กำหนดเวลาตัวนี้ไม่เคยถึงสักทีว่า มีการเลื่อนทั้งแผนไปตลอดเวลา มีโอกาสถึงอยู่ครั้งเดียว
คือ ๓๐ เมษายน ที่ต้องส่งไฟแนนเชียลสเตตเมนต์ (Financial statement) ว่ามีธนาคาร มีแหล่ง
เงินทุนไหนบ้างสนับสนุนโครงการนี้ ท่านถามว่าจะถือเป็นการคิดสัญญา เลิกสัญญาได้หรือไม่
ตรงนี้ในข้อสัญญาระบุไว้ว่า ถ้าตั้งแต่เพียงการคลาดเคลื่อนทางเวลายังไม่ถือเป็นการคิดสัญญา
การผิดสัญญาจริง ๆ ต้องเป็นความล้มเหลวในการทำการกิจสำคัญให้สำเร็จผูกพันอีกต่อมผลิต
เมล็ดที่เรียกแพฟลิเคชัน (To fail to act complete material application) หนึ่งอันหนึ่งที่เป็
สาระสำคัญคือการหาเงินมาสนับสนุนโครงการให้ได้ เพราะฉะนั้นถ้าพ่วงจะเป็นการคลาดเคลื่อน
เวลาโดยอัตโนมัติ (Automatic) อัตโนมัติไม่ผิด ถ้าจะเลิกสัญญากับเขาโดยชี้ว่าเขาผิดสัญญา
ในเรื่องนี้ต้องชี้ให้เห็นว่าเขาไม่มีแหล่งเงินทุนใดเลย ไม่มีโอกาสความเป็นไปได้อะไรเลยที่จะ
มีเงินทุนมาสนับสนุนโครงการของคุณ เพราะฉะนั้นถ้ารัฐบาลจะไปเลิกสัญญากับเขาโดยเหตุนี้
ต้องมีหลักฐานมากกว่านี้ มากกว่าการคลาดเคลื่อนไปตามพระอาทิตย์ขึ้น พระอาทิตย์ตก อันนี้
คือข้อที่ขอเรียนตอบ

ข้อที่ ๒ ที่ท่านอคุลย์ วันไชยธนวงศ์ ถวายมา ก็ขอเรียนให้ทราบว่า สัญญาตัวนี้ที่ไปเขียนว่าสัญญาสร้างถนน ซึ่งคิด อันนั้นเข้าใจง่าย ก็เลยเขียนไว้ ชื่อคิดมาแล้วก็แก้ไปแล้ว อันนี้ไม่ใช่สัญญาซื้อขายครับ สัญญานี้เป็นเรื่องว่าให้สร้างแล้วถือกรรมสิทธิ์ความเป็นเจ้าของแล้วก็ช่วยผลิตไฟฟ้าตามที่ผมต้องการ ไม่ใช่ซื้อขายเกิดเรื่อง เรื่องว่าลงทุนแล้วผลิตไฟฟ้าให้ได้แบบนี้ มาตรฐานอย่างนี้ ๆ เป็นเวลาเท่านี้ ๆ จึงเขียนว่าเป็นสัญญาบีโอไอ ซึ่งอันนี้ในคำชี้แจงของบริษัทที่มาแจ้งกับเราก่อนบอกว่าสัญญาบีโอไอจะไปคิดแบบสัญญาซื้อขายไม่ได้ ต้องผ่านการตรวจสอบ เพราะเป็นเรื่องเอาหลักประกันความมั่นคงพลังงานของประเทศไปให้เอกชน แล้วส่วนที่ถามว่าถูกฎีกาเปลี่ยนความเห็นนั้น คำตอบก็คือเป็นคำวินิจฉัยของคณะกรรมการกฤษฎีกาเอง สัญญาเหมือนกันอย่างนี้ ก็คือผลิตน้ำประปาแล้วส่งการประปาส่วนภูมิภาค แล้วประปาไปส่งชาวบ้าน กฤษฎีกาชี้ชัดว่า จริงอยู่ บริษัทไม่ได้ขายน้ำตรงให้ชาวบ้าน ผ่านการประปาส่วนภูมิภาคก็จริง แต่อันนี้ไม่ใช่สัญญาซื้อขาย เป็นสัญญาให้บริการสาธารณะ บริการสาธารณะไม่ใช่รวมแต่ขายต้องรวมถึงผลิตด้วย ต้องมีความมั่นคง เพราะฉะนั้นต้องผ่านกรรมการกฤษฎีกาของประเทศ นี่คำตอบข้อที่ ๒ ที่ขอชี้แจง แล้วตรงนี้ก็เป็นประเด็นทางกฎหมาย

ส่วนเรื่องที่ท่านอาจารย์ไกรศักดิ์ถามว่า ถ้ารายงานสิ่งแวดล้อมคิด ผิดแล้วก็แก้ แก้ไปเรื่อยแล้วเอาโทษเอาผิดอะไรกันอย่างไร คำตอบก็คือว่าทำได้ไหมครับ ในการอภิปรายนโยบายผลงานรัฐบาลคราวที่แล้ว ท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีและสิ่งแวดล้อมได้แถลงไว้แล้วว่า บริษัทที่ปรึกษาใดที่ทำรายงานผิดพลาดจะต้องถูกบทลงโทษ แต่ถ้ามาตรฐานสิ่งแวดล้อมรายงานที่ทำไปผิดพลาดอยู่ในตัวของมันเอง ถ้าชาวบ้านเห็นว่ายังคิดอยู่ก็ไปศาลปกครอง ศาลปกครองก็ชี้ได้ว่า การผ่านความเห็นชอบนี้ไม่ชอบด้วยกฎหมาย นี่คือข้อกฎหมายทั้งหมดที่ขอชี้แจง นี่เขาเรียกว่าคำตรวจสอบ ส่วนถามว่านักกฎหมายอย่างเรารัดสรุปพลาดกันได้ ใช่ สามัญสำนึกคิดว่าผมขอโทษ กฎหมายนั้นแหละครับ คือสามัญสำนึก แต่เป็นสามัญสำนึกที่ไม่ใช่ของสามัญที่ใครจะมีได้ เพราะฉะนั้นต้องมีสำนึกที่เข้าใจธรรมชาติของสัญญาตามวัตถุประสงค์ออก แล้วก็สรุปออกมาเป็นหนึ่งต่าง ๆ เป็นความสัมพัทธ์ต่าง ๆ อันนี้ขอยืนยันว่าได้ใช้สามัญสำนึกเต็มที่แล้ว แล้วถ้าที่ดูสามัญสำนึกของกฤษฎีกาก็ตรงกับรายงานตัวนี้ อันนี้ก็ถึงสิ่งที่ขอชี้แจงไว้

Legislative Institutional Repository of Thailand

ท้ายสุดที่บอกว่าคัดค้านอีกแล้ว อะไรก็คัดค้านก็ขอภัย สิ่งแวดล้อมโลกนี้เขาไม่ใช่คำว่า “คัดค้าน หรือ ถอนสนับสนุน” เขาพูดถึงเรื่องการชั่งตวงกับท่านโลกนี้มันแพงเสียมากมายน ถ้าไม่ต้องการให้ชาวบ้านเดือดร้อน อยากให้เขาจับปลาอยู่แล้วไม่ยาก

ปะทะง่ากัน ทางเลือกมีมากมาย เลือกได้ ทางเลือกทางการเงินทางวิศวกรรมอะไรก็ได้
 ทั้งนั้น ก็แล้วแต่คุณค่าที่เราจะให้ แต่ถ้านั้นว่าไฟฟ้าจะขาดจริง ๆ ทางเลือกอื่น รีพาวเวอร์ริ่ง
 (Repowering) สร้างโรงไฟฟ้าใหม่เป็นไปไม่ได้ ถ้าเป็นอย่างนั้นก็จำเป็นต้องพูดคุยกับ
 ประชาชน เลือกได้ทั้งนั้นแล้วแต่สถานการณ์เงินมูมอะไรแค่ไหน แล้วในท่ามกลางการเลือก
 ต่าง ๆ ข้อกฎหมายขวางอยู่เราก็ช่วยผลักดันไป เพราะฉะนั้นสิ่งที่รัฐบาลถ้าจะตัดสินใจให้
 ถูกต้อง คือต้องชี้ทางเลือกให้ครบ แล้วประเมินว่าในบรรดาทางเลือกเหล่านี้รัฐบาลเลือกอะไร
 เพราะฉะนั้น ไม่ใช่เรื่องการคัดค้าน หรือหนุ่ยยันคัดค้านขึ้น คือการชี้ตรงตรง ที่กรรมการยื่นอยู่
 ตรงนี้คือการชี้ตรงตรง เพราะฉะนั้นกรุณาอย่ามาขัดปากว่า กรรมการนี้คัดค้านอย่างเดียว
 ขอกันที่ใช้คำนี้แล้วไม่ถอนด้วย เพราะทุกที่เจออย่างนี้ทุกที่ เพราะฉะนั้นอะไรที่กรรมการ
 ไม่คิดไม่ได้พูดกรุณาอย่ามาพูดแทน ในฐานะส่วนตัวผมพูดได้เลย ผมบอกแล้วผมให้คำปรึกษา
 ทางโน้นว่า ถ้าโครงการคุณอยู่จะเสียหายความเสียหายอย่างไรผมช่วย ช่วยเพราะผมอยากให้
 ชาวบ้านได้ของที่มีหลักประกันมากที่สุดเท่าที่เขาจะมีได้ แต่ประเด็นว่าโครงการนี้สมควร
 หรือไม่ ตรงนี้อีกเรื่องหนึ่งซึ่งผมมีสิทธิที่จะชี้จะเห็นแล้วผมก็ไม่พูด แต่ผมมาในนาม
 กรรมการที่รายงานความคิดทางกฎหมาย พูดเสร็จก็เสร็จจบแค่นี้ แต่กรุณาอย่ามาพูดแทนว่า
 คัดค้านอย่างเดียว โลกนี้มีแค่คนคัดค้านประเทศไม่เจริญ ประเทศที่เจริญจริง ๆ เขารู้จักชี้ตรงตรง
 ประเทศที่ค้านอย่างเดียวหนุ่ยอย่างเดียวประเทศนั้นเงิง

แล้วท้ายสุดในทางกฎหมายก็ขอเรียนสักนิดหนึ่งนะครับ ถ้าบ้านเมืองเศรษฐกิจ
 เเงิงไปถ้าวอย่างนี้ สัญญาที่มีไว้เดินหน้าต่อไปประเทศล่มจมเป็นจาเงินดิรร์ ถ้าเป็นเอกชน
 ถ้าฐานะทางเศรษฐกิจเขาแย่สัญญาอะไรเขารับไม่ได้ เขาจ่ายค่าเสียหาย ถันใดก็ถันนั้นรัฐก็มี
 หลักกฎหมายอันนี้ แล้วในนานาสากลประเทศเขาไม่ถือว่าเป็นการทำลายการลงทุน จะทำลาย
 การลงทุนหรือไม่อยู่ที่ว่ายกเลิกโดยมีเหตุผลหรือเปล่า แล้วจ่ายค่าเสียหายคุ้มให้ค่าเขาหรือเปล่า
 ฉะนั้นอย่าเอาสัญญามาผูกมัดอำนาจอธิปไตยจนกระทั่งพาประเทศล่มจมไปเลย ถ้าข้อเท็จจริง
 บอกว่าล่มจมไปพื้นที่เหลือแล้วก็ไม่ได้อะไรเสียหายอย่างนี้น้อยกว่า รัฐมีสิทธิตัดสินใจ แต่ต้องใช้
 ความเสียหายของเขา หลักกฎหมายข้อสัญญาเป็นอย่างนี้ ที่มันอยู่ประชาชนที่คำนวณดูแล้ว
 ต้องดูไว้ด้วย จะมาบอกว่าไม่ต้องกลัวไม่ต้องเสียไม่จริง ตรงนี้ครับที่ขอชี้ว่าประเด็นอยู่ที่เล็ก
 เล็กได้ แต่เล็กโดยสาเหตุอะไร แล้วให้ค่าเสียหายเขาหรือเปล่า ก็เขาขอคืนไปประกอบแล้ว
 ผมก็เชื่อตรงกับ ๒-๓ ท่าน เรื่องนี้ยังอีกยาวครับ เพราะรัฐบาลมาที่หลัง กรอบในการตัดสินใจ
 มีค่านอยู่มาก ขอบพระคุณครับ ส่วนประเด็นที่ท่านขอว่า ขอให้ถอนไปเถอะ เสนอมาแล้ว ก็ขอ
 ถอนทบทวนอะไรต่าง ๆ เทียวให้ท่านประธานฯ ผมพูดแทนดีกว่าครับ ขอบพระคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายพิเชฐ พัฒนโชติ รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ท่านภิกขุญญครี

นายภิกขุญา ช่วยปลอด (สุราษฎร์ธานี) : กราบเรียนท่านประธานวุฒิสภาที่เคารพ กระผม นายภิกขุญา ช่วยปลอด สมาชิกวุฒิสภา จังหวัดสุราษฎร์ธานีครับ ผมขอร่วมอภิปรายสักคน โดยไม่มองถึงเรื่องกฎหมายและมองเรื่องสิ่งแวดล้อม ผมมองถึงความคุ้มหรือไม่ ท่านประธานฯ ผมบอกตรง ๆ ตรงนี้ว่าผมไม่อยากจะอภิปราย แต่ผมเชื่อว่า สพช. นั้น ถ้าฉนวนผิวดังนั้น สพช. ถ้าฉนวนผิวดังนั้น อย่างไรก็ดี ผมไม่ยึดสมมุติฐานตอนเสร็จธุรกิจกำลังรุ่งเรืองกำลังบูม (Boom) ทุกอย่างกำลังขึ้น และไปคำนวณว่า ๕ ปีข้างหน้าไฟฟ้าต้องขาดแคลนอุตสาหกรรมต้องเกิดมากมาย สิ่งเหล่านี้ใครผิดชอบตรงนั้นเพื่อความกลัวเกินเหตุครับ โดยมีสมมุติฐานที่ผิดพลาดแล้วจึงคำนวณสิ่งเหล่านี้ขึ้นมาเป็นตัวเหตุให้บอกว่า ต้องมีการสร้างโรงงานขึ้นมาโรงไฟฟ้าขึ้นมาเพื่อชดเชยทดแทนและเสริมในการขาดไฟฟ้าในภาคอุตสาหกรรมต่าง ๆ นานา ท่านประธานฯ ที่เคารพ ผมยังคิดว่ายามนี้ ความกลัวผมนะครับ ผมอยากให้เห็น ยามเศรษฐกิจขาตกขาขึ้นถึงถึงตกจนหยุดก่อน ไฟฟ้าสำรองไม่ได้ขาดแคลนเลยครับ ผมถึงบอกว่าถ้าอย่างนี้เราเลือกได้ไหม ผมไม่มองถึงกฎหมาย ไม่มองถึงเรื่องสิ่งแวดล้อม ท่านประธานฯ ครับ

ประการที่ ๒ ที่บอกหนักบอกหนาว่าใกล้ได้จะใช้ ๙๐ เปอร์เซ็นต์ ไม่จริงครับ ไม่มีทางผลิตไฟฟ้าส่งไปยังมืองเล็ก ๆ ซึ่งไม่มีภาคอุตสาหกรรมอยู่ไม่กี่แห่ง ไฟฟ้า ๙๐ เปอร์เซ็นต์ต้องส่งมาภาคกลางครับ ต้องลงนิคมอุตสาหกรรม ต้องลงส่วนนี้ครับไม่ไปภาคใต้ ผมกลัวขึ้นขึ้นตรงนี้ว่าไม่จริง จากภาครัฐมาพูด บอก ผลิตได้ไม่จริง ไม่มีทางผลิตไฟฟ้าไปส่งให้กับภาคที่ไม่มีอุตสาหกรรมนิคมเลย แล้วประชากน้อย ต้องเบนมาทางภาคกลางครับ เบนมาทางนิคมอุตสาหกรรม อันนั้นแน่นอนไม่ได้ใช้ภาคใต้หรอกครับ ผมเชื่อว่าตรงนี้ถ้าพูดอย่างนี้ไม่จริงนะครับ ท่านประธานฯ ครับ คู่หม เมื่อสักครู่นี้ท่านอาจารย์แก้วสรุปดูจากชนิด มีพาวเวอร์ริง (Powering) ครับ ยามนี้ทำไมไม่ไปใช้ของเก่า ไฟฟ้าที่สร้างใหม่ ๒ โรงนั้น ท่านประธานฯ ทราบไหม ๒๕ ปี ใช้ถ่านหินเท่าไรครับ ๑ แสนล้านบาท ถึง ๔ แสนล้านบาท ๕ แสนล้านบาท ทุกบาททุกสตางค์ส่งกลับต่างประเทศหมดนะครับ ไม่ใช่ถ่านหินแต่ละก้อนจากของเมืองไทยเลยไม่มีครับ ตรงเขียนว่าคุ้มหรือไม่คุ้มตรงนี้ครับ ในยามนี้ถ้าในยามปกติปรับปรุงแก้ไขอย่างอื่นไปสร้างฉักรับไฟฟ้า วันแรกลงเมื่อจะสร้างขึ้นมารัฐบาลรับผิวดอกไฟฟ้าผิวดอกต้องรับผิวดอกนะครับ ชื่อเขาหมดถึงจะขาดไม่ขาดเขาเกินมาอย่างใดต้องให้เงินเขา ฉะนั้นผมจึงมองตรงนี้ว่าความไม่คุ้มตรงนี้ในยามภาวะเศรษฐกิจอย่างนี้ไม่ควรสร้าง เลื่อนไปก่อนไม่ค้ำ แต่เลื่อนไปไว้ภาวะที่ราคาตลาดจริง ๆ ๕ ปี รีพาวเวอร์ริง (Re-Powering) ยังใช้ได้อยู่ใช้แก๊สชักครับ

บางคนบอก โอบ ใช้แก้สทำให้ถ่านหินนี้ ถ้าใช้ถ่านหินจะมาถ่วงดุลระหว่างแก๊ส ผมถามว่า แก๊สถ่านหินเมืองไทยหรือครับ ถ่านหินที่สร้าง ๒ โรงนี้จากเมืองนอกหลายแสนล้านบาท ฉะนั้นผมจึงของสรุปสั้น ๆ ว่า ผมยังคิดว่า ๑. ควรชะลอ ในขณะนี้เรารู้ว่า การคำนวณตรงนั้น สหข. พิลพลาต ผมพูดตรงนี้ว่าพิลพลาต เพราะไปเบสออน (Base on) กับเหตุการณ์คอนนั้น เศรษฐกิจกำลังขาขึ้น แล้วไปนั่งเทียบบอก เอาละ ทฤษฎีฉันถูกมันต้องขาดแคลน ความจริง ไม่ใช่ ๒. เราต้องมาหยุดโรงงานเก่า ๆ ของเรา ซึ่งยังได้อยู่ ถ้าบอกว่า โอบ ต้องโรงงานเก่า การใช้เครื่องจักรเครื่องมือต้องใช้วัตถุดิบมากขึ้น ค่าแรงแผ่นทุนซึ่กรับ เรามีโรงงานอยู่แล้ว เราไม่ต้องเสียคอสต์ (Cost) ในการสร้างโรงงาน แม้ตัววัตถุดิบจะแพงขึ้นนิด แต่ยังคุ้มกว่า ในยามบ้านเมืองเศรษฐกิจอย่างนี้ ผมฟันธงเลยว่าเลื้่นดีกว่าครับ ขอบขอบคุณ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายพิเชฐ พัฒนโชติ รองประธาน วุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ท่านปรีดีครับ

นายปรีดี หิรัญพฤกษ์ (ปทุมธานี) : ท่านประธานฯ ที่เคารพ กระผม ปรีดี หิรัญพฤกษ์ สมาชิกวุฒิสภาจากจังหวัดปทุมธานี ขออนุญาตเรียนต่อจากที่ผมนั่งคำถาม คณะกรรมาธิการไว้ในตอนต้น ไม่ทราบครับ รายงานฉบับนี้ได้เสนอความคิดเห็นหลายประการ แต่มิได้มีข้อความในส่วนที่เกี่ยวกับว่าคณะกรรมาธิการเห็นอย่างไรว่า สมควรสร้างหรือไม่ สร้างหรือควรชะลอหรือไม่ ด้วยคณะกรรมาธิการก็มีเหตุผลของท่าน ผมก็จะไม่วิพากษ์วิจารณ์ ในส่วนนี้ แต่อยากจะเรียนว่า ด้วยวิสัยทัศน์สำนักของสมาชิกวุฒิสภาเป็นผู้แทนของปวงชน ซึ่งสะท้อนความคิดเห็นของประชาชนโดยส่วนรวมที่ท่านกรรมาธิการแล้วสรร คงจะเรียกว่า สามัญสำนึกของประชาชนได้ กระผมคิดว่าเราในฐานะที่เป็นสมาชิกวุฒิสภาและรายงานนี้ จะเป็นรายงานของรัฐสภาความจริงมีสิทธิอันชอบทำและสมควรที่จะเสนอความคิดเห็น ดังกล่าวได้ แต่อย่างไรก็ตาม กระผมก็ไม่ขัดข้องถ้าหากคณะกรรมาธิการจะเสนอรายงานนี้ไป โดยปราศจากความเห็นอันชัดเจนดังกล่าว ผมมีความเชื่ออย่างยิ่งเวลาที่รัฐบาลในฐานะตัวแทนของประเทศและประชาชนที่จะตัดสินใจ หากเห็นความจำเป็นว่า โรงงานทั้ง ๒ นี้ สมควร จะได้รับการก่อสร้างต่อไป ก็น่าที่จะตัดสินใจได้ และชี้แจงให้ประชาชนเข้าใจถึงเหตุผลและความจำเป็นนั้น แต่หากเห็นว่ายังไม่สมควรที่จะก่อสร้างด้วยเหตุผลต่าง ๆ กันก็ควรจะตัดสินใจได้เช่นเดียวกัน และชี้แจงให้ผู้ลงทุนเข้าใจแต่ภายใต้เงื่อนไขว่ารัฐบาลจะต้องใจ ที่จะให้ความดูแลแก่บริษัทเอกชน ซึ่งเข้ามาลงทุนเป็นเงินจำนวนมาก และเขาได้ใช้เวลาเป็น เวลานานปีในการเตรียมการ ค่าใช้จ่ายก็คงมีอยู่ไม่น้อย ประเทศไม่ใช่ว่าเอกชนที่จะขัดข้อง ถ้าหากสถาบันไปเสียหมดในเรื่องงบประมาณ หากจำเป็นจะต้องใช้จ่ายเพื่อการอันก่อให้เกิด

ความเป็นธรรมแก่ภาคเอกชนก็เป็นสิ่งที่ประชาชนย่อมจะเข้าใจได้ ที่พูดทั้งหมดนี้ไม่ได้หมายความว่า ผมว่าเห็นสมควรที่รัฐบาลจะยอมเสียเงินจำนวนมาก โดยปราศจากเหตุผลในการชดเชยให้แก่เอกชนตามสัญญา ซึ่งผมมองเห็นว่า มีสิ่งซึ่งน่าสงสัย น่าแปลกใจอยู่หลายอย่างหลายประการ โดยเฉพาะอย่างยิ่งการที่ได้ทำสัญญาขึ้นในลักษณะ ซึ่งได้ให้ความหวังโดยตรงแก่เอกชนผู้ลงทุนอย่างมากมาขณะเดียวกันหมดว่า หากมีความเสียหายประการใดก็จะต้องได้รับการชดเชย คู่กับสิ่งซึ่งสูญเสียไป แต่ในภาครัฐกลับเป็นการตรงกันข้าม หากมีความเสียหายถึงขั้นที่ไม่สามารถปฏิบัติตามสัญญาได้ ไม่สามารถที่จะสร้างโรงงานได้ให้ทันต่อความต้องการไฟฟ้า ซึ่งอาจจะเกิดขาดแคลนขึ้น และจะเป็นความเสียหายใหญ่หลวง กลับไม่มีข้อหาใดในสัญญาที่ระบุชัดเจนว่า รัฐได้รับการชดเชยและประชาชนได้รับการตอบแทนอย่างไร กระผมจึงอยากจะเรียนคณะกรรมการว่า ในส่วนนี้สมควรหรือไม่ที่จะตั้งข้อสังเกตเพิ่มเติมว่า สัญญานี้เป็นสัญญาที่เป็นธรรมต่อประชาชนแล้ว หรือในการที่มิได้ระบุข้อหาความใด ๆ ไว้ นอกจากอภัยกฎหมายแห่งและพาณิชย์ในการที่จะเรียกร้องค่าชดเชยกันตามกฎหมายแห่งธรรมดา กระผมอยากขอตั้งข้อสังเกตนะครับว่า ผมมองว่าสัญญาที่ไม่เป็นสัญญาที่เป็นธรรมตามสมควรต่อประชาชน และสิ่งที่สำคัญอีกประการหนึ่งก็คือ สัญญากับภาคเอกชนดังกล่าวนี้ทำเหมือนกับสัญญาอื่น ๆ ที่รัฐหรือรัฐวิสาหกิจทำกับภาคเอกชนเป็นสัญญาขนาดใหญ่ เงินจำนวนนับหมื่นนับแสนล้าน แต่เป็นสัญญาที่ปกปิด มิได้เปิดเผยต่อประชาชนตั้งแต่ต้นกว่าที่ประชาชนหรือคนที่สนใจจะหาข้อหาในเอกสารสัญญามาดูได้นั้น เป็นเรื่องยากเย็นแสนเข็ญเหลือเกิน อย่างที่ผมเรียนขอคณะกรรมการไปตั้งแต่ต้นว่า ได้นำเรื่องราวนี้นามาเปิดเผยต่อที่ประชุมนี้เป็นสิ่งที่น่าขอบคุณเป็นอย่างยิ่ง กระผมจึงอยากขอให้ที่ประชุมพิจารณาในเรื่องข้อสังเกตดังกล่าวนี้ คณะกรรมการจะเห็นอย่างไรก็ไม่ว่ากันนะครับ ในท้ายที่สุดอยากขอสนับสนุนให้ที่ประชุมให้ความเห็นชอบต่อรายงานของคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมในเรื่องนี้ เพื่อเสนอต่อไปยังรัฐบาลทั้ง ๒ ส่วน คือในส่วนที่เกี่ยวข้องกับสิ่งแวดล้อมในทันทีแรกเมื่อหลายเดือนที่แล้ว กับส่วนที่ ๒ ว่าด้วยข้อหาที่เกี่ยวกับสัญญาเป็นส่วนใหญ่ที่เสนอต่อสภาในวันนี้ ขอขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายพิเชฐ พัฒนโชติ รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ท่านบุรินทร์ครับ

นางสาวบุรินทร์ ต๊ะไพรัช (เชิงราษฎร์) : กราบเรียนท่านประธานฯ ที่เคารพ ตัน บุนนทร์ ต๊ะไพรัช สมาชิกวุฒิสภา จากจังหวัดเชียงราย ขอเสนอปิดอภิปรายต่อขอผู้รับทรงด้วยค่ะ

(มีสมาชิกฯ ยกมือขึ้นรับรอง)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายพิเชฐ พัฒนโชติ รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : มีผู้รับรองถูกต้องจนครบ จะมีผู้เสนอเป็นอย่างอื่นไหมครับ ท่านสมบุรณ์ เสนอ

นายสมบุรณ์ ทองบุราณ (ยโสธร) : ท่านประธานฯ ที่เคารพ ผม สมบุรณ์ ทองบุราณ จากจังหวัดยโสธร ความจริงผมยกมือจะขอท่านประธานฯ แคน่าที่ครั้งเท่านั้น ท่านบุรินทร์ผมจะพูดได้ไหมครับ เพราะว่าท่านถอนไปก่อนให้ผมสักนาทีเดียวก็ได้ไหมครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายพิเชฐ พัฒนโชติ รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ไม่เป็นอะไรครับท่านสมบุรณ์ครับ ผมคิดว่าก็พอสมควรแล้ว ผมเข้าใจ

นายสมบุรณ์ ทองบุราณ (ยโสธร) : ท่านประธานฯ สมควรก็จริงนะครับ ก็ผมแจ้งคณะครับ ท่านบุรินทร์ครับ ตอนที่ผมมาจะเอาโรงไฟฟ้าไปที่ผาไซไหมครับ คณะกตัญญูครับ ผมตอบมือให้ครับ ขณะเดียวกันทางปักหมุดได้ ท่านประธานฯ ครับ แม้แต่ท่านอำนาจท่านก็ไม่เห็นด้วย แต่ทางสภาฯ ท่านประธานฯ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายพิเชฐ พัฒนโชติ รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ท่านสมบุรณ์เดี๋ยวจะไปไกล ผมเข้าใจ

นายสมบุรณ์ ทองบุราณ (ยโสธร) : ก็ไม่ไกลหรอกครับ ผมขอพูดสักนาทีเดียวได้ไหมครับ แต่ถ้าไม่ได้ก็แล้วแต่ท่านนะครับ ขอสักหน่อยได้ไหมครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายพิเชฐ พัฒนโชติ รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ท่านบุรินทร์ขึ้นอันนะครับ ขอบคุณมากท่านสมบุรณ์ครับ ถ้าไม่มีท่านผู้ใดเห็นเป็นอย่างอื่นนะครับ ก็ถือว่าอภิปรายมาพอสมควรแล้วนะครับ ปีก่อภิปรายท่านกรรมาธิการจะชี้แจงสรุปสุดท้ายนะครับ เชิญประธานคณะกรรมการฯ ครับ

นายพนัส ทัศนียานนท์ (ประธานคณะกรรมการฯ) : ท่านประธานฯ ที่เคารพ ผม พณัส ทัศนียานนท์ ในฐานะประธานคณะกรรมการกึ่งภาคีธรรมนะครับ ก็ใครขอขอบคุณเพื่อนสมาชิกทุกท่านที่ได้ให้ความสนใจ และอภิปรายเสนอข้อคิดเห็นมีทั้งดีและข้อขมะครับ ซึ่งทางคณะกรรมการกึ่งภาคีธรรมก็ขออวยพรไว้ด้วย ความขอบคุณและยินดีครับ สำหรับการจัดทำรายงานนำเสนอต่อวุฒิสภาเกี่ยวกับเรื่องนี้ ผมคิดว่าทางคณะกรรมการกึ่งภาคีธรรมก็ได้พยายามดำเนินการอย่างดีที่สุดเท่าที่จะกระทำได้ ภายใต้

เงื่อนไขและข้อจำกัดหลายอย่างเท่าที่มีอยู่ขณะนี้ แต่อย่างไรก็ตามทางคณะกรรมการการ โดยเฉพาะอย่างยิ่งกรมเองในนามของคณะกรรมการ ไร่ขอยืนยันว่า จากรายงานที่ได้ กระทำและนำเสนอแนะทางคณะกรรมการมิได้ มีการตัดสินใจไว้ล่วงหน้าครับ หรือว่า มีการตั้งประเด็นไว้โดยเฉพาะเจาะจง โดยเฉพาะอย่างยิ่งคือตั้งคำถามไว้ก่อนแล้วถึงตั้งประเด็น ขึ้นมาเพื่อที่จะหาทางนำไปสู่คำตอบนั้นให้ได้ ซึ่งนั่นหมายความว่าในการที่มีอคติในการ ทำการให้คำแนะนำและจัดทำรายงานในครั้งนี้ ขอยืนยันด้วยเกียรติของกรรมการสิ่งแวดล้อมทุก ท่านว่า ทางคณะกรรมการการสิ่งแวดล้อมมิได้มีเจตนาและไม่เคยคิดว่าจะทำเช่นนั้นครับ

ทีนี้สำหรับข้อเสนอแนะของคณะกรรมการการสิ่งแวดล้อมเท่าที่ได้เสนอไว้ โดยเฉพาะอย่างยิ่งใน ๒ หน้าสุดท้าย หน้า ๓๓ และหน้า ๓๔ นั้น ก็ได้มีสมาชิก หลายท่าน ขึ้นมาแสดงความคิดเห็นสนับสนุน และโดยเฉพาะอย่างยิ่งก็ช่วยยืนยันว่า ความเห็นตามที่ เสนอแนะนี้ทางคณะกรรมการการสิ่งแวดล้อมได้ให้ความเห็นไป โดยตรงความเป็นกลาง ในการเสนอความคิดเห็นนี้อย่างเต็มที่ และว่าอันที่จริงแล้วความเห็นที่เสนอนี้ก็มีความเห็น ในทางกฎหมาย ซึ่งถ้ามีประเด็นใดเกิดขึ้นมานะครับ ก็จะต้องมีคำตอบในประเด็นนั้น ๆ ทุกประเด็น ทั้งนี้ทั้งนั้นก็เพื่อที่จะให้สิ่งนี้เป็นสิ่งที่เมื่อมีการเสนอต่อรัฐบาลแล้ว ซึ่งรัฐบาลเอง เท่านั้นที่จะต้องเป็นผู้ตัดสินใจ เพราะอำนาจตัดสินใจอยู่ที่นั่น อำนาจตัดสินใจไม่ได้อยู่ที่ บริษัทเจ้าของโครงการโรงไฟฟ้านี้ ไม่ได้อยู่ที่ราษฎรผู้คัดค้านโครงการนี้ ไม่ได้อยู่ที่วุฒิสภา การเสนอความเห็นนี้ไปก็เป็นการเสนอเพื่อที่จะให้มีคุณภาพ มีความสมมูลมากที่สุดเท่าที่จะ มากได้ เป็นการสะท้อนความเห็นของทุกฝ่าย เพราะฉะนั้นในส่วนที่เกี่ยวกับข้อเสนอแนะที่ ไปสู่ราษฎรผู้คัดค้านโครงการนั้นไร่ขอเรียนว่า แท้ที่จริงเป็นข้อเสนอแนะต่อรัฐบาล คือให้ผ่าน ไปยังราษฎรเอง และถ้าหากว่าเราจะแก้ปัญหาท่านโดยสันติวิธี และโดยวิถีทางของกฎหมาย ถ้ามีปัญหาข้อขัดแย้งในเรื่องใดและคิดว่าปัญหาเรื่องนั้น ยังไม่ยุติก็ควรที่จะต้องใช้วิถีทาง ในทางกฎหมายและอาศัยศาลให้เป็นผู้ตัดสินในเรื่องนี้ ข้อขัดแย้งดังกล่าวนี้ก็จะสามารถ รับฟังได้โดยสันติวิธี

ท้ายนี้ผมใครที่จะขอยืนยันต่อวุฒิสภาแห่งนี้ว่า จากการที่เราได้ร่วมกันพิจารณา เรื่องนี้แล้ว และจากผลงานของคณะกรรมการสิ่งแวดล้อม ซึ่งนำเสนอต่อท่านนี้ก็อยากจะ ขอให้อวุฒิสภาลงมติ ท่านจะเห็นด้วยหรือไม่เห็นด้วยกับรายงานฉบับนี้ของทางกรรมการ การสิ่งแวดล้อมหรือไม่อย่างไร ก็ให้ขึ้นอยู่กับพิจารณาของเพื่อนสมาชิกทุกท่าน ณ ที่นี้ ขอบทูลครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายพิเชฐ พัฒนโชติ รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ผมจะขอมติในะครับ จะขอมติจากที่ประชุมว่าจะเห็นสมควรส่งรายงานฉบับนี้พร้อมข้อเสนอแนะของคณะกรรมการการไปยังคณะรัฐมนตรี เพื่อประกอบการพิจารณาหรือไม่ ถ้าท่านสมาชิกฯ เห็นชอบที่จะให้ส่งรายงานไปยังคณะรัฐมนตรีให้เกิดขึ้นด้วย ถ้าท่านผู้ใดไม่เห็นชอบที่จะส่งไป ให้กดไม่เห็นด้วย ลงคะแนนได้ครับ ถ้าลงคะแนนหมดแล้ว เจ้าหน้าที่รวมคะแนนครับ

(มีสมาชิกฯ เห็นด้วย ๑๒๔ คะแนน ไม่เห็นด้วย ๑๔ คะแนน)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายพิเชฐ พัฒนโชติ รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : สมาชิกฯ เห็นด้วย ๑๒๔ ไม่เห็นด้วย ๑๔ ไม่ลงคะแนน ๑ ก็เป็นอันว่าที่ประชุมนี้เห็นด้วยกับกรรมการให้ส่งรายงานของกรรมการไปยังคณะรัฐมนตรี ก็เป็นอันจบระเบียบวาระที่ ๕ ขอบขอบคุณกรรมการทุกท่านครับ

เรื่องต่อไปในะครับ เรากลับมาในระเบียบวาระที่ ๒ รับรองรายงานการประชุมไม่มี

ต่อไปเรื่องด่วน ร่างพระราชบัญญัติธุรกิจน้ำมันและผลิตภัณฑ์ (ฉบับที่ ...) พ.ศ. ซึ่งคณะกรรมการร่วมกันพิจารณาเสร็จแล้ว

รายงาน
ของ
คณะกรรมการร่วมกันเพื่อพิจารณา
ร่างพระราชบัญญัติการนำเที่ยวและมัคคุเทศก์ (ฉบับที่ ...) พ.ศ. .

รัฐสภา

ด่วนที่สุด
ที่ ๒๙๒๑/๒๕๕๕

(สำเนา)

รัฐสภา

ถนนอุทธรณ์ใน กทม. ๑๐๓๐๐

๒๙ เมษายน ๒๕๕๕

เรื่อง ร่างพระราชบัญญัติธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์ (ฉบับที่ ...) พ.ศ.

กราบเรียน ประธานวุฒิสภา

สิ่งที่ส่งมาด้วย ร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวข้างต้น พร้อมด้วยรายงานของคณะกรรมการร่วมกัน
จำนวน ๑ ชุด

ตามที่ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎร และวุฒิสภา ได้ลงมติตั้งบุคคลสภาละ ๑๒ คน ประกอบ
เป็นคณะกรรมการร่วมกันเพื่อพิจารณาร่างพระราชบัญญัติธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์ (ฉบับที่ ...) พ.ศ. ตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ มาตรา ๑๗๕ (๓) มีรายงาน
แต่ละสภา ดังนี้

สภาผู้แทนราษฎร

๑. นางกนกวรรณ กุลจรรยาวิวัฒน์
๒. นางกุลมาลวดี ศิริโกมุท
๓. นายจาตุรงค์ เพ็งนรพัฒน์
๔. นายธีระชัย ศิริจันทร์
๕. นายนิทัศน์ ศรีนนท์
๖. นายไพศาล จันทรักดี
๗. นางมุกดา พงษ์สมบัติ
๘. นายสมเจตน์ ลิ้มปะพันธุ์
๙. นายสันติชัย เอื้อจงประสิทธิ์
๑๐. นายสุรสิทธิ์ นิตติวรรักษ์
๑๑. นายสุวิทย์ เสริมกุล
๑๒. นางณัฐติ วาณิช เทพบุตร

วุฒิสภา

๑. นายจรูญ ยิ่งประกาศ
๒. นายจรรพผล เรืองเกตุ
๓. นายณรงค์ นุ่นทอง
๔. นายประสิทธิ์ ปทุมรักษ์
๕. นายปรีชา ปิตานนท์
๖. พลโท ปัญญา อยู่ประเสริฐ
๗. นายไพฑูรย์ อุดิตถรงค์
๘. นายสมบูรณ์ ทองบุราณ
๙. นายสมสิทธิ์ ศิริเจริญไชย
๑๐. นายสุรเดช ยะสวัสดิ์
๑๑. นายอดุลย์ วันไชยธนวงศ์
๑๒. พลโท โสภาส รัตนบุรี

LIRT

- ๒ -

บัดนี้ คณะกรรมาธิการร่วมกันได้พิจารณาร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้เสร็จแล้ว
จึงกราบเรียนมาเพื่อโปรดเกล้าฯ เสนอที่ประชุมวุฒิสภาพิจารณาต่อไป

ขอแสดงความนับถืออย่างยิ่ง

ลงชื่อ นายสุรเดช ยะสวัสดิ์

(นายสุรเดช ยะสวัสดิ์)

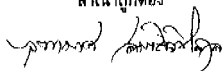
ประธานคณะกรรมาธิการร่วมกัน

กองกรรมาธิการ ๑

โทร. ๐-๒๒๔๔-๑๖๒๓, ๐-๒๒๔๔-๑๗๑๖

โทรสาร ๐-๒๒๔๔-๑๖๒๑, ๐-๒๒๔๔-๑๖๒๗

สำเนาถูกต้อง

(นางสาวจุฑามาศ สมากิจวิไลกุล)

หัวหน้าฝ่ายประมวล ๕

กองกรรมาธิการ ๑

รักษา/พิมพ์
บำรุง/แทน

LIRT

Legislative Institutional Repository of Thailand

เว็บไซต์ : www.lirt.go.th
ศูนย์เก็บ รักษา

รายงานของคณะกรรมการร่วมกัน

ตามที่ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๑ ปีที่ ๒ ครั้งที่ ๑๒ (สมัยสามัญทั่วไป) วันที่ ๒๐ มีนาคม ๒๕๔๔ และในที่ประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๑๐ (สมัยสามัญทั่วไป) วันที่ ๒๒ มีนาคม ๒๕๔๔ ได้ลงมติตั้งบุคคลตามละ ๑๒ คน ตามจำนวนที่สภาผู้แทนราษฎรกำหนด ประกอบเป็นคณะกรรมการร่วมกันเพื่อพิจารณาร่างพระราชบัญญัติธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์ (ฉบับที่ ...) พ.ศ. นั้น บัดนี้ คณะกรรมการร่วมกันได้ดำเนินการแล้วปรากฏผลดังนี้

๑. ที่ประชุมคณะกรรมการร่วมกันได้มีมติเลือก

๑.๑ นายสุรเดช ยะสวัสดิ์	เป็นประธานคณะกรรมการ
๑.๒ นายไพศาล จันทระภักดิ์	เป็นรองประธานคณะกรรมการ
๑.๓ นายสันติชัย เอื้อจงประสิทธิ์	เป็นเลขานุการคณะกรรมการ

๒. ผู้ซึ่งคณะกรรมการร่วมกันได้เชิญมาชี้แจงแสดงความคิดเห็น คือ เลขาธิการคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน แต่เลขาธิการคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินมอบหมายให้ พันตำรวจเอก ยุทธบุล ติสสะมาน รองเลขาธิการคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน มาชี้แจงแทน

๓. ผลการพิจารณาของคณะกรรมการร่วมกัน

๓.๑ มาตรา ๓ วุฒิสภาได้แก้ไขร่างของสภาผู้แทนราษฎร เป็นดังนี้

“มาตรา ๖ ให้มีคณะกรรมการธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์ ประกอบด้วย ประธานกรรมการการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยเป็นประธานกรรมการ ผู้ว่าการการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยเป็นรองประธานกรรมการ เลขาธิการคณะกรรมการพิเศษผู้ป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน ผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ ผู้ว่าการธนาคารแห่งประเทศไทย อธิบดีกรมทะเบียนการค้า อธิบดีกรมประชาสัมพันธ์ อธิบดีกรมป่าไม้ อธิบดีกรมศิลปากร อธิบดีกรมศุลกากร อธิบดีกรมเศรษฐกิจ อธิบดีกรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน เป็นกรรมการ และกรรมการอื่นที่คณะกรรมการการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยแต่งตั้งจำนวนสิบสองคน ในจำนวนนี้ให้แต่งตั้งจากผู้แทนของสมาคมผู้ประกอบธุรกิจนำเที่ยวจำนวนสามคน ผู้แทนของสมาคมมัคคุเทศก์จำนวนสามคน ผู้แทนของสมาคมผู้ประกอบการท่องเที่ยวจำนวนสองสามคน และผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งเป็นหรือเคยเป็นอาจารย์ในสถาบันอุดมศึกษามาแล้ว ไม่น้อยกว่าสามปีสอนวิชาการท่องเที่ยวหนึ่งคน และวิชามัคคุเทศก์หนึ่งคน และวิชาสื่อสารมวลชน หนึ่งคน และให้นายทะเบียนธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์กรุงเทพมหานครเป็นกรรมการและเลขานุการ

(๒)

การได้มาซึ่งผู้แทนของสมาคมผู้ประกอบธุรกิจนำเที่ยว ผู้แทนของสมาคม
มัคคุเทศก์และผู้แทนของสมาคมผู้ประกอบอุตสาหกรรมท่องเที่ยวที่จะได้รับแต่งตั้งเป็นกรรมการ
ตามวรรคหนึ่ง ให้แต่ละกลุ่มสมาคมเช่นว่านั้นตกลงกันเสนอรายชื่อผู้แทนในส่วนของตนตามจำนวน
ที่จะพึงมีได้"

คณะกรรมการการร่วมกันพิจารณาแล้ว มีมติให้แก้ไขเพิ่มเติม เป็นดังนี้

"มาตรา ๖ ให้มีคณะกรรมการธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์ ประกอบด้วย
ประธานกรรมการการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยเป็นประธานกรรมการ ผู้ว่าการการท่องเที่ยว
แห่งประเทศไทยเป็นรองประธานกรรมการ ผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ ผู้ว่าการธนาคาร
แห่งประเทศไทย อธิบดีกรมทะเบียนการค้า อธิบดีกรมประชาสัมพันธ์ อธิบดีกรมป่าไม้
อธิบดีกรมศิลปากร อธิบดีกรมศุลกากร อธิบดีกรมเศรษฐกิจ อธิบดีกรมสวัสดิการและ
คุ้มครองแรงงาน เป็นกรรมการ และกรรมการอื่น ซึ่งคณะกรรมการการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย
แต่งตั้งจำนวนสิบสองคน ในจำนวนนี้ให้แต่งตั้งจากผู้แทนของสมาคมผู้ประกอบธุรกิจนำเที่ยว
จำนวนสามคน ผู้แทนของสมาคมมัคคุเทศก์จำนวนสามคน ผู้แทนของสมาคมผู้ประกอบอุตสาหกรรม
ท่องเที่ยวจำนวนสามคน และผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งเป็นหรือเคยเป็นอาจารย์ในสถาบันอุดมศึกษามาแล้ว
ไม่น้อยกว่าสามปีสอนวิชาการท่องเที่ยวหนึ่งคน วิชามัคคุเทศก์หนึ่งคน และวิชาสื่อสารมวลชนหนึ่งคน
และให้นายทะเบียนธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์กรุงเทพมหานครเป็นกรรมการและเลขาธิการ
การได้มาซึ่งผู้แทนของสมาคมผู้ประกอบธุรกิจนำเที่ยว ผู้แทนของสมาคมมัคคุเทศก์
และผู้แทนของสมาคมผู้ประกอบอุตสาหกรรมท่องเที่ยวที่จะได้รับแต่งตั้งเป็นกรรมการตามวรรคหนึ่ง
ให้แต่ละกลุ่มสมาคมเช่นว่านั้นตกลงกันเสนอรายชื่อผู้แทนในส่วนของตนตามจำนวนที่จะพึงมีได้"

๓.๒ มาตรา ๖ วุฒิสภาแก้ไขเพิ่มเติมร่างของสภาผู้แทนราษฎร เป็นดังนี้

"ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๔ มาตรา ๒๐ และมาตรา ๒๑ แห่งพระราชบัญญัติ
ธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์ พ.ศ. ๒๕๓๕ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"มาตรา ๑๔ ในกรณีที่มีผู้ประกอบธุรกิจนำเที่ยวหรือผู้ประกอบอุตสาหกรรมท่องเที่ยว
วางหลักประกันเป็นเงินสดไว้ว่าทั้งหมดหรือแต่บางส่วน ให้การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยเป็น
ผู้รับผิดชอบในการเปิดบัญชีเงินฝากประเภทออมทรัพย์ในนามผู้ประกอบธุรกิจนำเที่ยวหรือ
ผู้ประกอบอุตสาหกรรมท่องเที่ยวแต่ละราย รวมทั้งการเบิกจ่ายเงินฝากกับธนาคาร ทั้งนี้
ตามระเบียบที่คณะกรรมการกำหนด สำหรับดอกเบี้ยที่เกิดจากเงินฝากที่เป็นเงินสดนั้น ให้ตกเป็น
ของผู้ประกอบธุรกิจนำเที่ยวหรือผู้ประกอบอุตสาหกรรมท่องเที่ยวที่วางหลักประกัน

มาตรา ๒๐ ในกรณีที่มีผู้ประกอบธุรกิจนำเที่ยวหรือผู้ประกอบอุตสาหกรรมท่องเที่ยว
วางหลักประกันเป็นหนังสือค้ำประกันของธนาคาร หนังสือค้ำประกันของธนาคารให้เป็นไปตามแบบ
ที่กำหนดในกฎกระทรวง

(๓)

มาตรา ๒๑ ในกรณีที่ว่าปรากฏต่อนายทะเบียนจากการรายงานของพนักงานเจ้าหน้าที่หรือการร้องเรียนของนักท่องเที่ยวหรือมีบุคคลที่หรือผู้ประกอบการอุตสาหกรรมท่องเที่ยว หรือความปรากฏต่อนายทะเบียนโดยประการอื่นว่านักท่องเที่ยวหรือมีบุคคลที่หรือผู้ประกอบการอุตสาหกรรมท่องเที่ยวได้รับความเสียหายจากการที่ผู้ประกอบการธุรกิจนำเที่ยวไม่ปฏิบัติตามข้อตกลงเกี่ยวกับธุรกิจนำเที่ยวหรือข้อตกลงเกี่ยวกับการจ้างที่ได้ทำไว้กับบุคคลดังกล่าว ให้นายทะเบียนดำเนินการดังต่อไปนี้

(๑) ในกรณีที่ผู้เสียหายเป็นนักท่องเที่ยวซึ่งไม่มีภูมิลำเนาหรือถิ่นที่อยู่ในราชอาณาจักรไทย เมื่อนายทะเบียนได้ทำการสอบสวนแล้วปรากฏว่าเป็นจริงตามนั้น และผู้ประกอบการธุรกิจนำเที่ยวผู้นั้นยังไม่ยินยอมปฏิบัติตามข้อตกลงเกี่ยวกับธุรกิจนำเที่ยวที่ผู้ประกอบการธุรกิจนำเที่ยวทำไว้กับนักท่องเที่ยวหรือไม่ยินยอมชดเชยค่าเสียหายให้แก่นักท่องเที่ยวผู้นั้น โดยไม่มีเหตุผลอันสมควร

(ก) ถ้าจำนวนเงินค่าเสียหายไม่เกินวงเงินที่คณะกรรมการได้กำหนดไว้ให้อยู่ในอำนาจของผู้ว่าการที่จะพิจารณาอนุมัติสั่งจ่ายได้ ให้นายทะเบียนเสนอเรื่องให้ผู้ว่าการพิจารณาอนุมัติสั่งจ่ายเงินค่าเสียหายดังกล่าวจากหลักประกันที่ผู้ประกอบการธุรกิจนำเที่ยวผู้นั้นได้วางไว้ตามมาตรา ๑๙ ให้แก่นักท่องเที่ยวโดยไม่ชักช้า แล้วแจ้งผลการดำเนินการให้คณะกรรมการ และผู้ประกอบการธุรกิจนำเที่ยวผู้นั้นทราบ หรือให้ผู้ว่าราชการจังหวัดหรือหัวหน้าเขตจังหวัด

(ข) ถ้าจำนวนเงินค่าเสียหายเกินวงเงินที่คณะกรรมการได้กำหนดไว้ให้อยู่ในอำนาจของผู้ว่าการที่จะพิจารณาอนุมัติสั่งจ่ายได้ ให้นายทะเบียนเสนอเรื่องให้ผู้ว่าการพิจารณาอนุมัติสั่งจ่ายเงินค่าเสียหายในส่วนที่ไม่เกินวงเงินดังกล่าวให้แก่นักท่องเที่ยวผู้นั้นก่อน ส่วนค่าเสียหายในส่วนที่เกินวงเงินนั้นให้นายทะเบียนเสนอเรื่องให้คณะกรรมการพิจารณาให้ความเห็นชอบ แล้วแจ้งผลการดำเนินการให้ผู้ประกอบการธุรกิจนำเที่ยวผู้นั้นทราบโดยเร็ว

(๒) ในกรณีที่ผู้เสียหายเป็นนักท่องเที่ยวหรือผู้ประกอบการอุตสาหกรรมท่องเที่ยวซึ่งมีภูมิลำเนาหรือถิ่นที่อยู่ในราชอาณาจักรไทย หรือเป็นมีบุคคลที่ เมื่อนายทะเบียนได้ทำการสอบสวนแล้วปรากฏว่าเป็นจริงตามนั้น ให้นายทะเบียนมีหนังสือแจ้งให้ผู้ประกอบการธุรกิจนำเที่ยวผู้นั้นชดเชยค่าเสียหายให้แก่บุคคลดังกล่าวตามจำนวนและภายในระยะเวลาที่นายทะเบียนกำหนด ถ้าผู้ประกอบการธุรกิจนำเที่ยวไม่มีหนังสือโต้แย้งมาภายในระยะเวลาที่กำหนด ให้นายทะเบียนดำเนินการตาม (๑)

(ก) หรือ (ข) โดยอนุโลม แต่ถ้าผู้ประกอบการธุรกิจนำเที่ยวมีหนังสือโต้แย้งมาภายในระยะเวลาที่กำหนดให้ผู้ว่าการเจรจาความตกลงกับผู้ประกอบการธุรกิจนำเที่ยวและผู้เสียหาย ถ้าตกลงกันได้ให้ผู้ว่าการจ่ายเงินจากหลักประกันให้แก่ผู้เสียหายตามที่ตกลงกัน ถ้าตกลงกันไม่ได้ให้ผู้เสียหายและผู้ประกอบการธุรกิจนำเที่ยวตั้งคณะไต่สวนการเป็นอิสระ และให้นำหลักฐานมาวางตัวอยู่บนไต่สวนการมาซึ่งบังคับหากกรณีที่เกิดลงกันไม่ได้เป็นกรณีผู้ประกอบการธุรกิจนำเที่ยวเสนอจำนวนเงินที่จะชดเชยค่าเสียหาย

(๙)

ให้แก่ผู้เสียหายน้อยกว่าจำนวนเงินที่นายทะเบียนกำหนด ให้ผู้ว่าการจ่ายเงินจากหลักประกันให้แก่ผู้เสียหายตามจำนวนเงินที่ผู้ประกอบธุรกิจนำเที่ยวเสนอที่จะชดใช้หนี้โดยให้ถือว่าจำนวนเงินที่เหลือเป็นค่าเสียหายที่ตกลงกันไม่ได้

ในกรณีที่ผู้เสียหายเป็นมัลคูลเทรท์ ค่าเสียหายตาม (๒) ให้หมายถึงเงินค่าจ้างที่ผู้ประกอบธุรกิจนำเที่ยวค้างจ่าย ค่าตอบแทน เงินตรองจ่ายล่วงหน้าที่มีคูลเทรท์ได้จ่ายไปตามความเป็นจริงในการปฏิบัติหน้าที่ตามข้อตกลงเกี่ยวกับธุรกิจนำเที่ยวหรือข้อตกลงเกี่ยวกับการจ้าง และให้หมายความรวมถึงค่ารักษาพยาบาลหรือค่าเสียหายอื่นใดที่เกิดจากการปฏิบัติหน้าที่นั้นด้วย

เมื่อได้ดำเนินการตามวรรคหนึ่ง (๑) หรือ (๒) แล้ว ให้นายทะเบียนพิจารณาดำเนินการตามมาตรา ๓๒ แก่ผู้ประกอบธุรกิจนำเที่ยวผู้ใดตามควรแก่กรณี”

คณะกรรมการร่วมกันพิจารณาแล้ว มีมติเห็นชอบตามร่างของวุฒิสภา

๓.๓ มาตรา ๙ วุฒิสภาได้แก้ไขเพิ่มเติมร่างของสภาผู้แทนราษฎร เป็นดังนี้

“ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๒๑/๑ และมาตรา ๒๑/๒ แห่งพระราชบัญญัติ

ธุรกิจนำเที่ยวและมัลคูลเทรท์ พ.ศ. ๒๕๓๕

“มาตรา ๒๑/๑ ในกรณีที่ปรากฏต่อนายทะเบียนจากการร้องเรียนของผู้ประกอบ

ธุรกิจนำเที่ยวที่ได้รับการเสียหายจากการไม่ปฏิบัติตามข้อตกลงเกี่ยวกับธุรกิจนำเที่ยวที่ผู้ประกอบอุตสาหกรรมท่องเที่ยวมีอยู่กับผู้ประกอบธุรกิจนำเที่ยวนั้น เมื่อนายทะเบียนได้ทำการสอบสวน

แล้วปรากฏว่าเป็นจริงตามนั้น ให้นายทะเบียนมีหนังสือแจ้งให้ผู้ประกอบอุตสาหกรรมท่องเที่ยวนั้น

ชดใช้ค่าเสียหายแก่ผู้ประกอบธุรกิจนำเที่ยวตามจำนวนเงินและภายในระยะเวลาที่นายทะเบียนกำหนด

ถ้าผู้ประกอบอุตสาหกรรมท่องเที่ยวไม่มีหนังสือโต้แย้งมาภายในระยะเวลาที่กำหนด ให้นายทะเบียน

ดำเนินการตามมาตรา ๒๑ วรรคหนึ่ง (๑) (ก) หรือ (ข) โดยอนุโลม แต่ถ้าผู้ประกอบอุตสาหกรรม

ท่องเที่ยวมีหนังสือโต้แย้งมาภายในระยะเวลาที่กำหนด ให้ผู้ว่าการเจรจาความตกลงกับผู้ประกอบ

อุตสาหกรรมท่องเที่ยวและผู้เสียหาย ถ้าตกลงกันได้ให้ผู้ว่าการจ่ายเงินจากหลักประกันให้แก่ผู้เสียหาย

ตามที่ตกลงกันได้ ถ้าตกลงกันไม่ได้ให้ผู้เสียหายและผู้ประกอบอุตสาหกรรมท่องเที่ยวตั้งอนุญาโตตุลาการ

เป็นผู้ชี้ขาด และให้นำกฎหมายว่าด้วยอนุญาโตตุลาการมาใช้บังคับ หากกรณีนี้ตกลงกันไม่ได้เป็น

กรณีที่ผู้ประกอบอุตสาหกรรมท่องเที่ยวเสนอที่จะชดใช้ค่าเสียหายให้แก่ผู้เสียหายน้อยกว่า

จำนวนเงินที่นายทะเบียนกำหนด ให้ผู้ว่าการจ่ายเงินจากหลักประกันให้แก่ผู้เสียหายตามจำนวนเงิน

ที่ผู้ประกอบอุตสาหกรรมท่องเที่ยวเสนอที่จะชดใช้หนี้โดยให้ถือว่าจำนวนเงินที่เหลืออยู่เป็นค่าเสียหาย

ที่ตกลงกันไม่ได้

มาตรา ๒๑/๒ การหักเงินชดใช้ค่าเสียหายจากหลักประกันกรณีการร้องเรียนระหว่างผู้ประกอบธุรกิจนำเที่ยวกับผู้ประกอบอุตสาหกรรมท่องเที่ยว ให้หักได้ไม่เกินวงเงินประกันของฝ่ายที่วางหลักประกันไว้น้อยกว่า”

คณะกรรมการร่วมกันพิจารณาแล้ว มีมติเห็นชอบตามร่างของวุฒิสภา

(๕)

๓.๔ มาตรา ๘ วุฒิสภาได้แก้ไขเพิ่มเติมร่างของสภาผู้แทนราษฎร เป็นดังนี้

“ให้ยกเลิกความในมาตรา ๒๒ มาตรา ๒๓ และมาตรา ๒๔ แห่งพระราชบัญญัติ
ธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์ พ.ศ. ๒๕๓๕ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๒๒ นักท่องเที่ยว มัคคุเทศก์ ผู้ประกอบอุตสาหกรรมท่องเที่ยวหรือผู้ประกอบ
ธุรกิจนำเที่ยวผู้ใดไม่เห็นด้วยกับการดำเนินการของนายทะเบียนหรือของผู้ว่าการตามมาตรา ๒๑ หรือ
มาตรา ๒๑/๑ มีสิทธิอุทธรณ์ต่อคณะกรรมการได้ และให้นำมาตรา ๓๑ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

มาตรา ๒๓ ในกรณีหลักประกันตามมาตรา ๑๘ หรือมาตรา ๑๘/๑ มีจำนวนลดลง
เพราะได้ใช้จ่ายไปตามมาตรา ๒๑ หรือมาตรา ๒๑/๑ ผู้ประกอบธุรกิจนำเที่ยวหรือผู้ประกอบ
อุตสาหกรรมท่องเที่ยว แล้วแต่กรณี ต้องนำหลักประกันมาวางเพิ่มเติมให้ครบภายในระยะเวลา
ที่ผู้ว่าการกำหนด

กรณีที่ผู้ประกอบอุตสาหกรรมท่องเที่ยวไม่วางหลักประกันเพิ่มเติมให้ครบตามวรรคหนึ่ง
ให้ถือว่าสิทธิหรือเรียนตามมาตรา ๑๘/๑ ของผู้ประกอบอุตสาหกรรมท่องเที่ยวเป็นอันระงับ
นับแต่วันครบระยะเวลามาตรวรรคหนึ่ง และผู้ประกอบอุตสาหกรรมท่องเที่ยวผู้นั้นจะมาใช้สิทธิ
ร้องเรียนอีกไม่ได้

มาตรา ๒๔ ให้ผู้ว่าการคืนหลักประกันที่ผู้ประกอบธุรกิจนำเที่ยววางไว้ตามมาตรา ๑๘
หรือที่ผู้ประกอบอุตสาหกรรมท่องเที่ยววางไว้ตามมาตรา ๑๘/๑ ให้แก่ผู้ประกอบธุรกิจนำเที่ยว
หรือผู้ประกอบอุตสาหกรรมท่องเที่ยว ภายในสามสิบวันนับแต่วันที่เลิกถอนใบอนุญาตหรือไม่ต่อ
อายุใบอนุญาต หรือนับแต่วันที่ได้รับหนังสือแจ้งการบอกเลิกการประกอบธุรกิจนำเที่ยวจากผู้ประกอบธุรกิจ
นำเที่ยว หรือนับแต่วันที่ได้รับหนังสือแจ้งการบอกเลิกการใช้สิทธิหรือเรียนจากผู้ประกอบอุตสาหกรรม
ท่องเที่ยว หรือนับแต่วันที่สิทธิหรือเรียนระงับตามมาตรา ๒๓ วรรคสอง แล้วแต่กรณี

ในหนังสือแจ้งการบอกเลิกการประกอบธุรกิจนำเที่ยวตามความในวรรคหนึ่ง ผู้ประกอบ
ธุรกิจนำเที่ยวต้องรับรองว่าตนไม่มีหนี้เกี่ยวกับธุรกิจนำเที่ยวที่จะต้องชำระให้แก่นักท่องเที่ยว
มัคคุเทศก์ หรือผู้ประกอบอุตสาหกรรมท่องเที่ยว

ในหนังสือแจ้งการบอกเลิกการใช้สิทธิหรือเรียนตามความในวรรคหนึ่ง ผู้ประกอบ
อุตสาหกรรมท่องเที่ยวต้องรับรองว่าตนไม่มีหนี้ที่เกี่ยวกับธุรกิจนำเที่ยวที่ต้องชำระให้แก่ผู้ประกอบ
ธุรกิจนำเที่ยว

ในกรณีที่ผู้ว่าการได้รับแจ้งจากนักท่องเที่ยว มัคคุเทศก์ ผู้ประกอบธุรกิจนำเที่ยวหรือ
ผู้ประกอบอุตสาหกรรมท่องเที่ยวว่า ผู้ประกอบธุรกิจนำเที่ยวหรือผู้ประกอบอุตสาหกรรมท่องเที่ยว
ตามความในวรรคหนึ่ง ยังมีหนี้เกี่ยวกับธุรกิจนำเที่ยวที่จะต้องชำระให้แก่บุคคลดังกล่าวอยู่ ให้ผู้ว่าการ
รอกำหนดหลักประกันไว้ก่อน”

Legislative Institutional Repository of Thailand
คณะกรรมการร่วมกันพิจารณาแล้ว มีมติเห็นชอบตามร่างของวุฒิสภา

(๖)

๓.๕ มาตรา ๑๓ วุฒิสภาได้แก้ไขเพิ่มเติมร่างของสมาชิกผู้แทนราษฎร เป็นดังนี้

“ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑/๑ มาตรา ๑/๒ และมาตรา ๑๓ แห่งพระราชบัญญัติ
ธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์ พ.ศ. ๒๕๓๕ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๑๑ ถ้าผู้ยื่นคำขอรับใบอนุญาตมีคุณสมบัติครบถ้วนตามมาตรา ๑๐ แล้ว
นายทะเบียนต้องออกใบอนุญาต และแจ้งให้ผู้ขอรับใบอนุญาตทราบโดยเร็วภายในสามสิบวันนับแต่
วันที่ได้รับคำขอใบอนุญาต

ให้นายทะเบียนมีหนังสือแจ้งการออกใบอนุญาตให้ผู้ขอรับใบอนุญาตเป็นมัคคุเทศก์
ตามมาตรา ๓๕ ให้ผู้ขอรับใบอนุญาตทราบภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับคำขอรับใบอนุญาต

ในกรณีที่นายทะเบียนไม่ออกใบอนุญาต ให้นายทะเบียนแสดงเหตุผลในหนังสือ
แจ้งการไม่ออกใบอนุญาตให้ผู้ขอรับใบอนุญาตทราบด้วย

ในกรณีที่นายทะเบียนออกใบอนุญาต ให้ผู้ขอรับใบอนุญาตมารับใบอนุญาต
เป็นมัคคุเทศก์จากนายทะเบียนภายในสามสิบวันนับแต่วันที่รับใบอนุญาต
ในหนังสือแจ้งการออกให้มารับใบอนุญาตแสดงเหตุผล

ถ้าผู้ขอรับใบอนุญาตไม่มารับใบอนุญาตเป็นมัคคุเทศก์ภายในเวลาที่กำหนด
โดยไม่แจ้งเหตุผลหรือข้อขัดข้องให้นายทะเบียนทราบ ให้สันนิษฐานว่าผู้ขอรับใบอนุญาต
ไม่ประสงค์จะรับใบอนุญาตดังกล่าว และให้นายทะเบียนยกเลิกการออกใบอนุญาตนั้น

มาตรา ๑๒ มัคคุเทศก์ต้องปฏิบัติตามกฎกระทรวงว่าด้วยการปฏิบัติหน้าที่
การแต่งกาย และความประพฤติของมัคคุเทศก์ และต้องติดใบอนุญาตเป็น
มัคคุเทศก์ในขณะปฏิบัติหน้าที่ และพร้อมที่จะให้พนักงานเจ้าหน้าที่ตรวจลงได้ เว้นแต่
ในกรณีที่ใบอนุญาตเป็นมัคคุเทศก์ชั่วคราว สูญหาย หรือถูกทำลายในสาระสำคัญในปฏิบัติ
หน้าที่นั้น และได้แจ้งการชั่วคราว สูญหาย หรือถูกทำลายดังกล่าวให้พนักงานเจ้าหน้าที่ทราบ
ทันทีตามวิธีการที่นายทะเบียนประกาศกำหนด

ถ้าใบอนุญาตเป็นมัคคุเทศก์ชั่วคราว สูญหาย หรือถูกทำลายในสาระสำคัญ
ให้มัคคุเทศก์ผู้นั้นยื่นคำขอรับใบแทนใบอนุญาตต่อนายทะเบียนภายในสิบห้าวันนับแต่
วันที่ทราบถึงการชั่วคราว สูญหาย หรือถูกทำลายดังกล่าว

การขอรับใบแทนใบอนุญาต และการออกใบแทนใบอนุญาต ให้เป็นไปตาม
หลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๑๓ ใบอนุญาตเป็นมัคคุเทศก์ให้มีอายุสิบปีนับแต่วันที่ออกใบอนุญาต
เว้นแต่ใบอนุญาตที่ออกให้ครั้งแรกและใบอนุญาตที่ต่ออายุครั้งแรกให้มีอายุสองปีนับแต่วันที่
ออกใบอนุญาตหรือต่ออายุใบอนุญาต แล้วแต่กรณี

(๗)

มัตकुเทห์ซึ่งประสงค์จะต่ออายุใบอนุญาตเป็นมัตकुเทห์ ต้องยื่นคำขออนุญาต
ต่อนายทะเบียนก่อนใบอนุญาตสิ้นอายุ และเมื่อได้ยื่นคำขอต่ออายุใบอนุญาตแล้ว ให้เป็น
มัตकुเทห์ต่อไปได้จนกว่าจะได้รับแจ้งการไม่อนุญาตจากนายทะเบียน

ถ้าผู้ขอต่ออายุใบอนุญาตมีคุณสมบัติครบถ้วนตามมาตรา ๔๐ นายทะเบียน
ต้องต่ออายุใบอนุญาตให้ ทั้งนี้ ผู้ขอต่ออายุใบอนุญาตจะต้องเข้ารับการตรวจสุขภาพ
เพื่อตรวจสอบคุณสมบัติตามมาตรา ๔๐ (๔) ทุกปีตามหลักเกณฑ์ที่นายทะเบียนกำหนด
การขอต่ออายุใบอนุญาตและการอนุญาต ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการ
ที่กำหนดในกฎกระทรวง

มัตकुเทห์ผู้ใดไม่ขอต่ออายุใบอนุญาตก่อนใบอนุญาตสิ้นอายุ ให้เลิกเป็น
มัตकुเทห์ตั้งแต่วันที่ใบอนุญาตสิ้นอายุ และให้ส่งคืนใบอนุญาตเป็นมัตकुเทห์ต่อนายทะเบียน
ภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ใบอนุญาตสิ้นอายุ”

คณะกรรมการวิชาการร่วมกันพิจารณาแล้ว มีมติเห็นชอบตามร่างของวุฒิสภา

๓.๖ มาตรา ๑๕ วุฒิสภาได้แก้ไขเพิ่มเติมร่างของสภาผู้แทนราษฎร เป็นดังนี้

“ให้ยกเลิกความในวรรคสองของมาตรา ๔๖ แห่งพระราชบัญญัติ

ธุรกิจนำเที่ยวและมัตकुเทห์ พ.ศ. ๒๕๓๕ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“ให้นายทะเบียนมีอำนาจสั่งเพิกถอนใบอนุญาต และมัตकुเทห์ผู้นั้นต้อง
ส่งคืนใบอนุญาตต่อนายทะเบียนภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ทราบคำสั่งเพิกถอนใบอนุญาต
ในกรณีที่มีการอุทธรณ์ตามมาตรา ๔๘ ให้ถือว่าเป็นการทุเลาการบังคับตามคำสั่งเพิกถอน
ใบอนุญาต และให้ส่งคืนใบอนุญาตภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ทราบคำวินิจฉัยของ
คณะกรรมการให้เพิกถอน”

คณะกรรมการวิชาการร่วมกันพิจารณาแล้ว มีมติเห็นชอบตามร่างของวุฒิสภา

๓.๗ มาตรา ๑๗ วุฒิสภาได้แก้ไขเพิ่มเติมร่างของสภาผู้แทนราษฎร เป็นดังนี้

“ให้ยกเลิกความในมาตรา ๖๔ แห่งพระราชบัญญัติธุรกิจนำเที่ยวและ

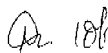
มัตकुเทห์ พ.ศ. ๒๕๓๕ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๖๔ มัตकुเทห์ผู้ใดไม่ส่งคืนใบอนุญาตต่อนายทะเบียนภายในเวลาที่กำหนด
เนื่องจากใบอนุญาตสิ้นอายุเพราะไม่ได้ขอต่ออายุใบอนุญาต หรือเมื่อครบกำหนดสิบห้าวันนับ
การฝ่าฝืนมาตรา ๔๓ วรรคห้า หรือมาตรา ๔๖ วรรคสอง ต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งพันบาท
ถ้าผู้กระทำความผิดตามวรรคหนึ่งได้กระทำการจากถูกเพิกถอนใบอนุญาต
อันเป็นการฝ่าฝืนมาตรา ๔๖ วรรคสอง ต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท”

คณะกรรมการวิชาการร่วมกันพิจารณาแล้ว มีมติเห็นชอบตามร่างของวุฒิสภา

(๔)

๔. ได้เสนอร่างพระราชบัญญัติตามมติของคณะกรรมาธิการร่วมกันพร้อมกับ
รายงานนี้ด้วยแล้ว

(นายสันติชัย เอื้อจงประสิทธิ์)
เลขาธิการคณะกรรมาธิการร่วมกัน

ร่าง
พระราชบัญญัติ
บูรณกิจนาถเทวและมัตตุเทศก์ (ฉบับที่ ...)
พ.ศ.

โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยธุรกิจจำนองและนิติบุคคล
พระราชบัญญัตินี้มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของ
บุคคล ซึ่งมาตรา ๒๙ ประกอบกับมาตรา ๓๓ มาตรา ๓๔ มาตรา ๓๕ และมาตรา ๔๐ ของรัฐธรรมนูญ
แห่งราชอาณาจักรไทย บัญญัติให้กระทำได้โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย

มาตรา ๑๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า "พระราชบัญญัติธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์
(ฉบับที่ ...) พ.ศ."

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศใน
ราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๖ แห่งพระราชบัญญัติธุรกิจน้ำเหี่ยวและมัตตุเทศก์ พ.ศ. ๒๕๓๕ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๖ ให้มีคณะกรรมการธุรกิจที่เกี่ยวข้องและมิติพิเศษ ประกอบด้วย ประธานกรรมการการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยเป็นประธานกรรมการ ผู้ว่าการการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยเป็นรองประธานกรรมการ ผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ ผู้ว่าการศุลกากรแห่งประเทศไทย อธิบดีกรมทะเบียนการค้า อธิบดีกรมประชาสัมพันธ์ อธิบดีกรมป่าไม้ อธิบดีกรมศิลปากร อธิบดีกรมอุตสาหกรรม อธิบดีกรมเศรษฐกิจ อธิบดีกรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน เป็นกรรมการ และกรรมการอื่น ซึ่งคณะกรรมการการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยแต่งตั้งจำนวนสิบสองคนในจำนวนนี้ให้แต่งตั้งจากland

ผู้แทนของสมาคมผู้ประกอบธุรกิจนำเที่ยวจำนวนสามคน ผู้แทนของสมาคมมัคคุเทศก์จำนวนสามคน ผู้แทนของสมาคมผู้ประกอบอุตสาหกรรมท่องเที่ยวจำนวนสามคน และผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งเป็นหรือเคยเป็น อาจารย์ในสถาบันอุดมศึกษามาแล้วไม่น้อยกว่าสามปีสอนวิชาการท่องเที่ยวหนึ่งคน วิชามัคคุเทศก์หนึ่งคน และวิชาสื่อมวลชนท่องเที่ยวหนึ่งคน และให้นายทะเบียนธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์กรุงเทพมหานครเป็น กรรมการและเลขานุการ

การได้มาซึ่งผู้แทนของสมาคมผู้ประกอบธุรกิจนำเที่ยว ผู้แทนของสมาคมมัคคุเทศก์ และผู้แทนของสมาคมผู้ประกอบอุตสาหกรรมท่องเที่ยวที่จะได้รับแต่งตั้งเป็นกรรมการตามวรรคหนึ่ง ให้แต่ละกลุ่มสมาคมเห็นว่านี่คถลงกันเสนอรายชื่อผู้แทนในส่วนของตนตามจำนวนที่จะพึงมีได้"

มาตรา ๑๔ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๔ แห่งพระราชบัญญัติธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์ พ.ศ. ๒๕๓๕ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"มาตรา ๑๔ ผู้ประกอบธุรกิจนำเที่ยวต้องวางหลักประกันซึ่งได้แก่เงินสด หนังสือค้ำประกันของธนาคาร พันธบัตรรัฐบาลไทยหรือพันธบัตรรัฐบาลกิจที่รัฐบาลไทยค้ำประกัน เงินและดอกเบี้ยอย่างใดอย่างหนึ่งหรือหลายอย่างรวมกันต่อผู้ว่าการ เพื่อประกันความเสียหายที่อาจเกิดขึ้นจากการไม่ปฏิบัติตามข้อตกลงเกี่ยวกับธุรกิจนำเที่ยวหรือข้อตกลงเกี่ยวกับการจ้างที่ผู้ประกอบธุรกิจนำเที่ยวมีอยู่กับนักท่องเที่ยว มัคคุเทศก์ และหรือผู้ประกอบอุตสาหกรรมท่องเที่ยว ทั้งนี้ ตามจำนวนเงินประกันที่กำหนดในกฎกระทรวง

การจัดเก็บเกี่ยวกับดุลยของหลักประกันและการเปลี่ยนหลักประกันให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง"

มาตรา ๑๕ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๑๕/๑ แห่งพระราชบัญญัติธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์ พ.ศ. ๒๕๓๕

"มาตรา ๑๕/๑ ผู้ประกอบอุตสาหกรรมท่องเที่ยวที่ประสงค์จะใช้สิทธิร้องเรียน ผู้ประกอบธุรกิจนำเที่ยว ต้องมีถิ่นที่อยู่ในราชอาณาจักรไทยและต้องวางหลักประกันซึ่งได้แก่ เงินสด หนังสือค้ำประกันของธนาคาร พันธบัตรรัฐบาลไทยหรือพันธบัตรรัฐบาลกิจที่รัฐบาลไทยค้ำประกัน เงินและดอกเบี้ยอย่างใดอย่างหนึ่งหรือหลายอย่างรวมกันต่อผู้ว่าการ เพื่อประกันความเสียหายที่อาจเกิดขึ้นจากการไม่ปฏิบัติตามข้อตกลงเกี่ยวกับธุรกิจนำเที่ยวที่ผู้ประกอบอุตสาหกรรมท่องเที่ยวมีอยู่กับนักท่องเที่ยว ทั้งนี้ ตามจำนวนเงินประกันที่กำหนดในกฎกระทรวง

กรณีที่ผู้ประกอบอุตสาหกรรมท่องเที่ยวได้วางหลักประกันไว้ตามวรรคหนึ่ง หากประสงค์ขอลงบันทึกหลักประกันนั้นจะต้องมาแจ้งความประสงค์ขอยกเลิกการใช้สิทธิร้องเรียนต่อนายทะเบียน และเมื่อได้รับหลักประกันแล้ว ผู้ประกอบอุตสาหกรรมท่องเที่ยวผู้นั้นจะมาแจ้งความประสงค์ใช้สิทธิร้องเรียนอีกไม่ได้

การแจ้งความประสงค์ใช้สิทธิร้องเรียนและการออกเลิกการใช้สิทธิร้องเรียน การจัดการเกี่ยวกับดอกผลของหลักประกัน และการเปลี่ยนแปลงหลักประกันให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง"

มาตรา ๖ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๙ มาตรา ๒๐ และมาตรา ๒๑ แห่งพระราชบัญญัติธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์ พ.ศ. ๒๕๓๕ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"มาตรา ๑๙ ในกรณีที่มีผู้ประกอบการธุรกิจนำเที่ยวหรือผู้ประกอบการอุตสาหกรรมท่องเที่ยว วางหลักประกันเป็นเงินสดไม่ทั่วทั้งหมดหรือแต่บางส่วน ให้การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยเป็นผู้รับผิดชอบในการเปิดบัญชีเงินฝากประเภทออมทรัพย์ในนามผู้ประกอบการธุรกิจนำเที่ยวหรือผู้ประกอบการอุตสาหกรรมท่องเที่ยวแต่ละราย รวมทั้งการเบิกจ่ายเงินจากบัญชีเงินฝากกับธนาคาร ทั้งนี้ ตามระเบียบที่คณะกรรมการกำหนด สำหรับดอกผลที่เกิดจากเงินฝากที่เป็นเงินสดนั้น ให้ตกเป็นของผู้ประกอบการธุรกิจนำเที่ยวหรือผู้ประกอบการอุตสาหกรรมท่องเที่ยวที่วางหลักประกัน

มาตรา ๒๐ ในกรณีที่ผู้ประกอบการธุรกิจนำเที่ยวหรือผู้ประกอบการอุตสาหกรรมท่องเที่ยว วางหลักประกันเป็นหนังสือค้ำประกันของธนาคาร หนังสือค้ำประกันของธนาคารให้เป็นไปตามแบบที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๒๑ ในกรณีที่ปรากฏต่อนายทะเบียนจากการรายงานของพนักงานเจ้าหน้าที่ หรือการร้องเรียนของนักท่องเที่ยวหรือมัคคุเทศก์หรือผู้ประกอบการอุตสาหกรรมท่องเที่ยว หรือความปรากฏต่อนายทะเบียนโดยประการอื่นว่านักท่องเที่ยวหรือมัคคุเทศก์หรือผู้ประกอบการอุตสาหกรรมท่องเที่ยวได้รับความเสียหายจากการที่ผู้ประกอบการธุรกิจนำเที่ยวไม่ปฏิบัติตามข้อตกลงเกี่ยวกับธุรกิจนำเที่ยวหรือข้อตกลงเกี่ยวกับการจ้างที่ได้ทำไว้กับบุคคลดังกล่าว ให้นายทะเบียนดำเนินการดังต่อไปนี้

- (๑) ในกรณีที่ผู้เสียหายเป็นนักท่องเที่ยวซึ่งไม่มีภูมิลำเนาหรือถิ่นที่อยู่ในราชอาณาจักรไทย เมื่อนายทะเบียนได้ทำการสอบสวนแล้วปรากฏว่าเป็นจริงตามนั้น และผู้ประกอบการธุรกิจนำเที่ยวผู้นั้น ยังไม่ยินยอมปฏิบัติตามข้อตกลงเกี่ยวกับธุรกิจนำเที่ยวที่ผู้ประกอบการธุรกิจนำเที่ยวทำไว้กับนักท่องเที่ยวหรือไม่ยินยอมชดเชยค่าเสียหายให้แก่นักท่องเที่ยวผู้นั้น โดยไม่มีเหตุผลอันสมควร
 - (ก) ถ้าจำนวนเงินค่าเสียหายไม่เกินวงเงินที่คณะกรรมการได้กำหนดไว้ให้
- อยู่ในอำนาจของผู้ว่าการที่จะพิจารณาอนุมัติสั่งจ่ายได้ ให้นายทะเบียนเสนอเรื่องให้ผู้ว่าการพิจารณาอนุมัติสั่งจ่ายเงินค่าเสียหายดังกล่าวจากหลักประกันที่ผู้ประกอบการธุรกิจนำเที่ยวผู้นั้นได้วางไว้ตามมาตรา ๑๙ ให้แก่นักท่องเที่ยวโดยไม่ชักช้า แล้วแจ้งผลการดำเนินการให้คณะกรรมการและผู้ประกอบการธุรกิจนำเที่ยวผู้นั้นทราบ

(ข) ถ้าจำนวนเงินค่าเสียหายเกินวงเงินที่คณะกรรมการได้กำหนดไว้ให้อยู่ในอำนาจของผู้ว่าการที่จะพิจารณาและอนุมัติส่งจ่ายได้ ให้นายทะเบียนเสนอเรื่องให้ผู้ว่าการพิจารณาอนุมัติส่งจ่ายเงินค่าเสียหายในส่วนที่ไม่เกินวงเงินดังกล่าวให้แก่พนักงานท่งที่เกี่ยวข้องก่อน ส่วนค่าเสียหายในส่วนที่เกินวงเงินนั้นให้นายทะเบียนเสนอเรื่องให้คณะกรรมการพิจารณาให้ความเห็นชอบ แล้วจึงผลการดำเนินการให้ผู้ประกอบธุรกิจนำที่เกี่ยวเนื่องทราบโดยเร็ว

(๒) ในกรณีที่ผู้เสียหายเป็นพนักงานท่งที่เกี่ยวข้องกับผู้ประกอบอุตสาหกรรมท่งที่เกี่ยวข้องมีภูมิสำเนาหรือถิ่นที่อยู่ในราชอาณาจักรไทย หรือเป็นมิชคฤหบดี เมื่อนายทะเบียนได้ทำการสอบสวนแล้วปรากฏว่าเป็นจริงตามนั้น ให้นายทะเบียนมีหนังสือแจ้งให้ผู้ประกอบธุรกิจนำที่เกี่ยวเนื่องนำส่งค่าเสียหายให้แก่บุคคลดังกล่าวตามจำนวนและภายในระยะเวลาที่นายทะเบียนกำหนด ถ้าผู้ประกอบธุรกิจนำที่เกี่ยวเนื่องไม่มีหนังสือแจ้งมายังภายในระยะเวลาที่กำหนด ให้นายทะเบียนดำเนินการตาม (๑) (ก) หรือ (ข) โดยอนุโลม แต่ถ้าผู้ประกอบธุรกิจนำที่เกี่ยวเนื่องมีหนังสือแจ้งมายังภายในระยะเวลาที่กำหนด ให้ผู้ว่าการเจรจาทำความตกลงกับผู้ประกอบธุรกิจนำที่เกี่ยวเนื่องและผู้เสียหาย หากตกลงกันได้ให้ผู้ว่าการจ่ายเงินจากหลักประกันให้แก่ผู้เสียหายตามที่ตกลงกัน ถ้าตกลงกันไม่ได้ให้ผู้เสียหายและผู้ประกอบธุรกิจนำที่เกี่ยวเนื่องอนุญาโตตุลาการเป็นผู้ชี้ขาด และให้นำกฎหมายว่าด้วยอนุญาโตตุลาการมาใช้บังคับ หากกรณีที่เกิดข้อพิพาทกันไม่ได้เป็นกรณีที่ผู้ประกอบธุรกิจนำที่เกี่ยวเนื่องเสนอจำนวนเงินที่จะชดใช้ค่าเสียหายให้แก่ผู้เสียหายน้อยกว่าจำนวนเงินที่นายทะเบียนกำหนด ให้ผู้ว่าการจ่ายเงินจากหลักประกันให้แก่ผู้เสียหายตามจำนวนเงินที่ผู้ประกอบธุรกิจนำที่เกี่ยวเนื่องเสนอที่จะชดใช้โดยไม่ถือว่าจำนวนเงินที่เหลืออยู่เป็นค่าเสียหายที่ตกลงกันไม่ได้

ในกรณีที่ผู้เสียหายเป็นมิชคฤหบดี ค่าเสียหายตาม (๒) ให้นายทะเบียนเงินค่าจ้างที่ผู้ประกอบธุรกิจนำที่เกี่ยวเนื่องจ่าย ค่าตอบแทน เงินทดรองจ่ายล่วงหน้าที่มีคฤหบดีได้จ่ายไปตามความเป็นจริงในการปฏิบัติหน้าที่ตามข้อตกลงเกี่ยวกับธุรกิจนำที่เกี่ยวเนื่องหรือข้อตกลงเกี่ยวกับการจ้าง และให้หมายรวมรวมถึงค่ารักษาพยาบาลหรือค่าเสียหายอื่นใดที่เกิดจากการปฏิบัติหน้าที่นั้นด้วย เมื่อได้ดำเนินการตามวรรคหนึ่ง (๑) หรือ (๒) แล้ว ให้นายทะเบียนพิจารณาดำเนินการตามมาตรา ๓๒ แก่ผู้ประกอบธุรกิจนำที่เกี่ยวเนื่องตามสมควรแก่กรณี

มาตรา ๗ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๒๗/๑ และมาตรา ๒๗/๒ แห่งพระราชบัญญัติธุรกิจนำที่เกี่ยวเนื่องและมิชคฤหบดี พ.ศ. ๒๕๓๕

“มาตรา ๒๗/๑ ในกรณีที่ปรากฏต่อนายทะเบียนจากการร้องเรียนของผู้ประกอบธุรกิจนำที่เกี่ยวเนื่องได้รับความเสียหายจากการไม่ปฏิบัติตามข้อตกลงเกี่ยวกับธุรกิจนำที่เกี่ยวเนื่องกับผู้ประกอบอุตสาหกรรมท่งที่เกี่ยวข้องมีภูมิสำเนาที่อยู่ในราชอาณาจักรไทย เมื่อนายทะเบียนได้ทำการสอบสวนแล้วปรากฏว่าเป็นจริงตามนั้น ให้นายทะเบียนมีหนังสือแจ้งให้ผู้ประกอบอุตสาหกรรมท่งที่เกี่ยวข้องนำส่งค่าเสียหายแก่ผู้ประกอบธุรกิจนำที่เกี่ยวเนื่องตามจำนวนเงินและภายในระยะเวลาที่นายทะเบียนกำหนด ถ้าผู้ประกอบอุตสาหกรรมท่งที่เกี่ยวข้องไม่มีหนังสือแจ้งมายังภายในระยะเวลาที่กำหนด ให้นายทะเบียน

ดำเนินการตามมาตรา ๒๑ วรรคหนึ่ง (๑) (i) หรือ (ข) โดยอนุโลม แต่ถ้าผู้ประกอบการอุตสาหกรรม
ท่องเที่ยวมีหนังสือโต้แย้งมายากในระยะเวลาที่กำหนด ให้ผู้ว่าการเจรจาทำความตกลงกับผู้ประกอบ
อุตสาหกรรมท่องเที่ยวและผู้เสียหาย ถ้าตกลงกันได้ให้ผู้ว่าการจ่ายเงินจากหลักประกันให้แก่ผู้เสียหาย
ตามที่ได้ตกลงกัน ถ้าตกลงกันไม่ได้ให้ผู้เสียหายและผู้ประกอบอุตสาหกรรมท่องเที่ยวตั้งอนุญาโตตุลาการ
เป็นผู้ชี้ขาด และให้ฝ่ายกฎหมายว่าด้วยอนุญาโตตุลาการมาใช้บังคับ หากกรณีที่ได้ตกลงกันไม่ได้เป็น
กรณีที่ผู้ประกอบอุตสาหกรรมท่องเที่ยวเสนอจำนวนเงินที่จะชดเชยค่าเสียหายให้แก่ผู้เสียหายน้อยกว่า
จำนวนเงินที่นายทะเบียนกำหนด ให้ผู้ว่าการจ่ายเงินจากหลักประกันให้แก่ผู้เสียหายตามจำนวนเงิน
ที่ผู้ประกอบอุตสาหกรรมท่องเที่ยวเสนอที่จะชดเชยในนั้นโดยให้ถือว่าจำนวนเงินที่เหลืออยู่เป็นค่าเสียหาย
ที่ตกลงกันไม่ได้

มาตรา ๒๑/๖ การหักเงินชดเชยค่าเสียหายจากหลักประกันกรณีการร้องเรียนระหว่าง
ผู้ประกอบการเกี่ยวกับผู้ประกอบอุตสาหกรรมท่องเที่ยว ให้หักได้ไม่เกินวงเงินประกันของฝ่ายที่
วางหลักประกันไว้ดังกล่าว

มาตรา ๘ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๒๒ มาตรา ๒๓ และมาตรา ๒๔ แห่งพระราชบัญญัติ
ธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์ พ.ศ. ๒๕๓๕ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๒๒ นักท่องเที่ยว มัคคุเทศก์ ผู้ประกอบอุตสาหกรรมท่องเที่ยวหรือผู้ประกอบ
ธุรกิจนำเที่ยวผู้ใดไม่เห็นด้วยกับการดำเนินการของนายทะเบียนหรือของผู้ว่าการตามมาตรา ๒๑ หรือ
มาตรา ๒๑/๑ มีสิทธิอุทธรณ์ต่อคณะกรรมการได้ และให้นำมาตรา ๓๓ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

มาตรา ๒๓ ในกรณีที่หลักประกันตามมาตรา ๑๔ หรือมาตรา ๑๔/๑ มีจำนวนลดลง
เพราะได้ใช้จ่ายไปตามมาตรา ๒๑ หรือมาตรา ๒๑/๑ ผู้ประกอบธุรกิจนำเที่ยวหรือผู้ประกอบ
อุตสาหกรรมท่องเที่ยว แล้วแต่กรณี ต้องนำหลักประกันมาวางเพิ่มเติมให้ครบภายในระยะเวลา
ที่ผู้ว่าการกำหนด

กรณีที่ผู้ประกอบอุตสาหกรรมท่องเที่ยวไม่วางหลักประกันเพิ่มเติมให้ครบตามวรรคหนึ่ง
ให้ถือว่าสิทธิร้องเรียนตามมาตรา ๑๔/๑ ของผู้ประกอบอุตสาหกรรมท่องเที่ยวเป็นอันระับ
นับแต่วันครบระยะเวลาตามวรรคหนึ่ง และผู้ประกอบอุตสาหกรรมท่องเที่ยวผู้นั้นจะมาใช้สิทธิ
ร้องเรียนอีกไม่ได้

มาตรา ๒๔ ให้ผู้ว่าการคืนหลักประกันที่ผู้ประกอบธุรกิจนำเที่ยววางไว้ตามมาตรา ๑๔
หรือที่ผู้ประกอบอุตสาหกรรมท่องเที่ยววางไว้ตามมาตรา ๑๔/๑ ให้แก่ผู้ประกอบธุรกิจนำเที่ยว
หรือผู้ประกอบอุตสาหกรรมท่องเที่ยว ภายในหกสิบวันนับแต่วันที่ได้รับถอนใบอนุญาตหรือไม่ต่อ
อายุใบอนุญาต หรือนับแต่วันที่ได้รับหนังสือแจ้งขอยกเลิกการประกอบธุรกิจนำเที่ยวจากผู้ประกอบธุรกิจ
นำเที่ยว หรือนับแต่วันที่ได้รับหนังสือแจ้งการยกเลิกการใช้สิทธิร้องเรียนจากผู้ประกอบอุตสาหกรรม
ท่องเที่ยว หรือนับแต่วันที่ได้รับสิทธิร้องเรียนะวังตามมาตรา ๒๓ วรรคสอง แล้วแต่กรณี

ในหนังสือแจ้งการบอกเลิกการประกอบธุรกิจนำเที่ยวตามความในวรรคหนึ่ง ผู้ประกอบธุรกิจนำเที่ยวต้องรับรองว่าตนไม่มีหนี้เกี่ยวกับธุรกิจนำเที่ยวที่ต้องชำระให้แก่นักท่องเที่ยว มัคคุเทศก์ หรือผู้ประกอบการท่องเที่ยว

ในหนังสือแจ้งการบอกเลิกการใช้สิทธิขั้วเรียงเรียนตามความในวรรคหนึ่ง ผู้ประกอบอุตสาหกรรมท่องเที่ยวต้องรับรองว่าตนไม่มีหนี้เกี่ยวกับธุรกิจนำเที่ยวที่ต้องชำระให้แก่ผู้ประกอบธุรกิจนำเที่ยว

ในกรณีให้ผู้ว่าการได้รับแจ้งจากนักท่องเที่ยว มัคคุเทศก์ ผู้ประกอบธุรกิจนำเที่ยวหรือผู้ประกอบอุตสาหกรรมท่องเที่ยวว่า ผู้ประกอบธุรกิจนำเที่ยวหรือผู้ประกอบอุตสาหกรรมท่องเที่ยวตามความในวรรคหนึ่ง ยังมีหนี้เกี่ยวกับธุรกิจนำเที่ยวที่จะต้องชำระให้แก่บุคคลดังกล่าวอยู่ ให้ผู้ว่าการออกการขึ้นหลักประกันไว้ก่อน"

มาตรา ๔ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๒๗ แห่งพระราชบัญญัติธุรกิจนำเที่ยวและมััคคุเทศก์ พ.ศ. ๒๕๓๕ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"มาตรา ๒๗ การเปลี่ยนแปลงบริการนำเที่ยวจะต้องได้รับความยินยอมจากนักท่องเที่ยว ในกรณีที่ไม่วางจัดให้มีการนำเที่ยวรายการใดได้เนื่องจากเหตุสุดวิสัย ผู้ประกอบธุรกิจนำเที่ยวต้องคืนค่าบริการตามสัดส่วนแห่งรายการนั้นให้แก่นักท่องเที่ยว

ในกรณีที่จำเป็นจะต้องเปลี่ยนแปลงรายการหนึ่งรายการใดของบริการนำเที่ยวตามวรรคหนึ่ง หากการเปลี่ยนแปลงรายการดังกล่าวเป็นบริการที่ด้อยกว่าหรือไม่เท่าเทียมหรือใกล้เคียงกับที่ได้ตกลงกันไว้ ผู้ประกอบธุรกิจนำเที่ยวต้องคืนค่าบริการตามสัดส่วนของรายการนั้นให้แก่นักท่องเที่ยว"

มาตรา ๑๐ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๓๑ แห่งพระราชบัญญัติธุรกิจนำเที่ยวและมััคคุเทศก์ พ.ศ. ๒๕๓๕ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"มาตรา ๓๑ ในกรณีที่นายทะเบียนไม่ออกใบอนุญาตหรือใบอนุญาตให้ต่ออายุใบอนุญาต ผู้ซื้อรับใบอนุญาตหรือผู้ประกอบธุรกิจนำเที่ยวมีสิทธิอุทธรณ์คำสั่งของนายทะเบียนต่อคณะกรรมการ โดยยื่นเป็นหนังสือต่อนายทะเบียนภายในหกสิบวันนับแต่วันที่ได้รับการไม่ออกใบอนุญาตหรือการไม่อนุญาตให้ต่ออายุใบอนุญาตจากนายทะเบียน และให้นายทะเบียนเสนอหนังสืออุทธรณ์ต่อคณะกรรมการภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ได้รับหนังสืออุทธรณ์ดังกล่าว

คำวินิจฉัยของคณะกรรมการใช้เป็นที่สุด"

มาตรา ๑๑ ให้ยกเลิกความในวรรคสองของมาตรา ๓๓ แห่งพระราชบัญญัติธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์ พ.ศ. ๒๕๓๕ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“ให้นายทะเบียนมีอำนาจสั่งเพิกถอนใบอนุญาต และให้ผู้ประกอบธุรกิจนำเที่ยวผู้นั้นส่งคืนใบอนุญาตต่อนายทะเบียนภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ทราบคำสั่งเพิกถอนใบอนุญาต ในกรณีมีการอุทธรณ์ตามมาตรา ๓๕ ให้ถือว่าเป็นการทูลเกล้าทูลกระหม่อมตามคำสั่งเพิกถอนใบอนุญาต และให้ส่งคืนใบอนุญาตภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ทราบคำวินิจฉัยของคณะกรรมการให้เพิกถอน”

มาตรา ๑๒ ให้ยกเลิกความในวรรคสามของมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์ พ.ศ. ๒๕๓๕ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“การอุทธรณ์ได้ตามวรรคหนึ่ง ในกรณีนายทะเบียนมีคำสั่งเพิกถอนใบอนุญาตตามมาตรา ๓๓ (๒) ไม่เป็นการทูลเกล้าทูลกระหม่อมตามคำสั่งเพิกถอนใบอนุญาต”

มาตรา ๑๓ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๔๑ มาตรา ๔๒ และมาตรา ๔๓ แห่งพระราชบัญญัติธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์ พ.ศ. ๒๕๓๕ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๔๑ ถ้าผู้ขึ้นคำขอรับใบอนุญาตมีคุณสมบัติครบถ้วนตามมาตรา ๔๐ แล้ว นายทะเบียนต้องออกใบอนุญาต และแจ้งให้ผู้ขอรับใบอนุญาตทราบภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับคำขอใบอนุญาต

ให้นายทะเบียนมีหนังสือแจ้งการไม่ออกใบอนุญาตเป็นมัคคุเทศก์ตามมาตรา ๓๕ ให้ผู้ขอรับใบอนุญาตทราบภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ได้รับคำขอรับใบอนุญาต

ในกรณีที่นายทะเบียนไม่ออกใบอนุญาตให้นายทะเบียนแสดงเหตุผลในหนังสือแจ้งการไม่ออกใบอนุญาตให้ผู้ขอรับใบอนุญาตทราบด้วย

ในกรณีที่นายทะเบียนออกใบอนุญาต ให้ผู้ขอรับใบอนุญาตมารับใบอนุญาตเป็นมัคคุเทศก์จากนายทะเบียนภายในสามสิบวันนับแต่วันที่นายทะเบียนกำหนดไว้ในหนังสือแจ้งให้มารับใบอนุญาต

ถ้าผู้ขอรับใบอนุญาตไม่มารับใบอนุญาตเป็นมัคคุเทศก์ภายในเวลาที่กำหนดโดยไม่แจ้งเหตุผลหรือชักช้าต้องให้นายทะเบียนทราบ ให้สันนิษฐานว่าผู้ขอรับใบอนุญาตไม่ประสงค์จะรับใบอนุญาตดังกล่าว และให้นายทะเบียนยกการออกใบอนุญาตนั้น

มาตรา ๔๒ มัคคุเทศก์ต้องปฏิบัติตามกฎกระทรวงว่าด้วยการปฏิบัติหน้าที่ การแต่งกาย มารยาท และความประพฤติของมัคคุเทศก์ และต้องติดใบอนุญาตเป็นมัคคุเทศก์ในขณะที่ปฏิบัติหน้าที่ และพร้อมที่จะให้พนักงานเจ้าหน้าที่ตรวจสอบได้ เว้นแต่ในกรณีที่ใบอนุญาตเป็นมัคคุเทศก์ชำรุด สูญหาย หรือถูกทำลายในสาระสำคัญขณะปฏิบัติหน้าที่นั้น และได้แจ้งการชำรุด สูญหาย หรือถูกทำลายดังกล่าวให้พนักงานเจ้าหน้าที่ทราบทันทีตามวิธีการที่นายทะเบียนประกาศกำหนด

ถ้าใบอนุญาตเป็นมัลกุเทศก์ชำระ สุธัญ หรือถูกทำลายในสาระสำคัญ ให้มัลกุเทศก์ผู้นั้นยื่นคำขอรับใบแทนใบอนุญาตต่อนายทะเบียนภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่มีการพบถึงการชำระ สุธัญ หรือถูกทำลายดังกล่าว

การขอรับใบแทนใบอนุญาต และการขอใบแทนใบอนุญาต ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๔๓ ใบอนุญาตเป็นมัลกุเทศก์ให้มีอายุสี่ปีนับแต่วันที่ยื่นคำขอใบอนุญาต เว้นแต่ใบอนุญาตที่ออกให้ครั้งแรกและใบอนุญาตที่ต่ออายุครั้งแรกให้มีอายุสองปีนับแต่วันที่ยื่นคำขอใบแทนหรือต่ออายุใบอนุญาต แล้วแต่กรณี

มัลกุเทศก์ซึ่งประสงค์จะต่ออายุใบอนุญาตเป็นมัลกุเทศก์ ต้องยื่นคำขออนุญาตต่อนายทะเบียนก่อนใบอนุญาตสิ้นอายุ และเมื่อได้ยื่นคำขอต่ออายุใบอนุญาตแล้ว ให้เป็นมัลกุเทศก์ต่อไปได้จนกว่าจะได้รับแจ้งการไม่อนุญาตจากนายทะเบียน

ถ้าผู้ขอต่ออายุใบอนุญาตมีคุณสมบัติครบถ้วนตามมาตรา ๔๐ นายทะเบียนต้องต่ออายุใบอนุญาตให้ ทั้งนี้ ผู้ขอต่ออายุใบอนุญาตจะต้องเข้ารับการตรวจสุขภาพเพื่อตรวจสอบคุณสมบัติตามมาตรา ๔๐ (๔) ทุกปีตามหลักเกณฑ์ที่นายทะเบียนกำหนด

การขอต่ออายุใบอนุญาตและการอนุญาต ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง

มัลกุเทศก์ผู้ใดไม่ขอต่ออายุใบอนุญาตก่อนใบอนุญาตสิ้นอายุ ให้เลิกเป็นมัลกุเทศก์ตั้งแต่วันที่ใบอนุญาตสิ้นอายุ และให้ส่งคืนใบอนุญาตเป็นมัลกุเทศก์ต่อนายทะเบียนภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ใบอนุญาตสิ้นอายุ"

มาตรา ๔๔ ให้ยกเลิกความในวรรคสามของมาตรา ๔๔ แห่งพระราชบัญญัติธุรกิจนำเที่ยวและมัลกุเทศก์ พ.ศ. ๒๕๓๕ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"มัลกุเทศก์ซึ่งถูกสั่งพักใช้ใบอนุญาต จะเป็นมัลกุเทศก์ในระหว่างที่ถูกพักใช้ใบอนุญาตไม่ได้ เว้นแต่จะได้อุทธรณ์คำสั่งพักใช้ใบอนุญาตต่อคณะกรรมการตามมาตรา ๔๔"

มาตรา ๔๕ ให้ยกเลิกความในวรรคสองของมาตรา ๔๖ แห่งพระราชบัญญัติธุรกิจนำเที่ยวและมัลกุเทศก์ พ.ศ. ๒๕๓๕ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"ให้นายทะเบียนมีอำนาจสั่งเพิกถอนใบอนุญาต และมัลกุเทศก์ผู้นั้นต้องส่งคืนใบอนุญาตต่อนายทะเบียนภายในสามสิบวันนับแต่วันที่มีการคำสั่งเพิกถอนใบอนุญาต ในกรณีที่มีการอุทธรณ์ตามมาตรา ๔๔ ให้ถือว่าเป็นการอุทธรณ์การบังคับตามคำสั่งเพิกถอนใบอนุญาต และให้ส่งคืนใบอนุญาตภายในสามสิบวันนับแต่วันที่มีการคำสั่งวินิจฉัยของคณะกรรมการให้เพิกถอน"

มาตรา ๑๖ ให้ยกเลิกความของมาตรา ๘๘ แห่งพระราชบัญญัติธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์ พ.ศ. ๒๕๓๕

มาตรา ๑๗ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๖๘ แห่งพระราชบัญญัติธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์ พ.ศ. ๒๕๓๕ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๖๘ มัคคุเทศก์ผู้ใดไม่สังกัดในใบอนุญาตต่อนายทะเบียนภายในเวลาที่กำหนดเนื่องจากใบอนุญาตสิ้นอายุเพราะไม่ได้ขอต่ออายุใบอนุญาต อันเป็นการฝ่าฝืนมาตรา ๔๓ วรรคห้า ต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งพันบาท

ถ้าผู้กระทำความผิดตามวรรคหนึ่งได้กระทำเนื่องจากถูกเพิกถอนใบอนุญาต อันเป็นการฝ่าฝืนมาตรา ๔๖ วรรคสอง ต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งพันบาท”

มาตรา ๑๘ ให้ยกเลิกอัตราค่าธรรมเนียมท้ายพระราชบัญญัติธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์ พ.ศ. ๒๕๓๕ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“อัตราค่าธรรมเนียม

(๑) ใบอนุญาตประกอบธุรกิจนำเที่ยว	ฉบับละ	๒,๐๐๐ บาท
(๒) ใบอนุญาตเป็นมัคคุเทศก์	ฉบับละ	๒๐๐ บาท
(๓) ใบแทนใบอนุญาตประกอบธุรกิจนำเที่ยว	ฉบับละ	๑,๐๐๐ บาท
(๔) ใบแทนใบอนุญาตเป็นมัคคุเทศก์	ฉบับละ	๑๐๐ บาท
(๕) การต่ออายุใบอนุญาตครั้งละเท่ากับค่าธรรมเนียมสำหรับใบอนุญาต		

LIRT

Legislative Institutional Repository of Thailand

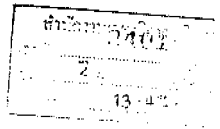
ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายพิเชฐ พัฒนโชติ รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ขอเชิญคณะกรรมการเข้าประจำที่ครับ

(คณะกรรมการเข้าประจำที่)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายพิเชฐ พัฒนโชติ รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ในระหว่างที่กรรมการเรียงกฎหมายมีคุณเหตุก็จะเข้ามารับ เนื่องจากว่าที่ท่านคำนวณเสนอเมื่อเช้า ขอเดชะระเบียบวาระการประชุม ๗.๑ ขึ้นมาด้วย ขึ้นมาพิจารณาก่อนเรื่องขยดเวลา แล้วท่านได้ทำหนังสือถึงประธานวุฒิสภาเรียบร้อยแล้ว แล้วก็เอกสารได้ส่งให้ท่านสมาชิก ที่นั่นห้อง ผมคิดว่าเพื่อความสะดวกแก่การพิจารณาของท่านสมาชิก อันที่ ๑ ผมขออย่างนี้ว่า ที่ท่านคำนวณจะขอเดชะระเบียบวาระขึ้นมาพิจารณาเรื่องขยดเวลา จะมีสมาชิก ท่านใดเห็นเป็นอย่างอื่นหรือไม่ครับ

(ไม่มีสมาชิก มีความเห็นเป็นอย่างอื่น)

ที่ ๒๔๓๐๘/๒๕๕๕

วุฒิสภา

ถนนสุทโธใน กทม. ๑๐๓๐๐

๒๕๖๑ เมษายน ๒๕๕๕

เรื่อง คณะกรรมการการศึกษามิวนเพื่อศึกษาความเป็นไปได้ของโครงการชุดคอคอดกระ
ขอขยายเวลาการศึกษาพิจารณาศึกษา

กราบเรียน ประธานวุฒิสภา

ตามที่ที่ประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๑๕ (สมัยสามัญทั่วไป) เป็นพิเศษ เมื่อวันที่ ๑๗ พฤษภาคม ๒๕๕๕ ที่ประชุมได้พิจารณาญัตติ เรื่อง ขอให้ตั้งคณะกรรมการการศึกษามิวนเพื่อศึกษาความเป็นไปได้ของโครงการชุดคอคอดกระ ซึ่งนายคำณวน ขโลปถัมภ์ เป็นผู้เสนอ และมีมติตั้งคณะกรรมการการศึกษามิวน เพื่อพิจารณาการศึกษาเรื่องดังกล่าวตามมาตรา ๑๘๙ ของรัฐธรรมนูญฯ โดยกำหนดระยะเวลาการศึกษาพิจารณา ๑ ปี จากการพิจารณาการศึกษาเรื่องดังกล่าวระยะหนึ่ง คณะกรรมการการศึกษามิวนฯ ได้พิจารณาเห็นว่ายังมีข้อมูลสำคัญอีกหลายประการที่สมควรจะต้องศึกษาเพิ่มเติม เช่น สภาพพื้นที่ที่มีความเหมาะสม รวมทั้งผลกระทบและสิ่งแวดล้อม จำนวนเงินลงทุนและแหล่งเงินทุนจากต่างประเทศ ประมาณการผลประโยชน์ที่จะได้รับ รวมทั้งด้านอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง

ในการนี้ เพื่อให้การพิจารณาข้อมูลที่มีความสำคัญดังกล่าวข้างต้นเป็นไปด้วยความรอบคอบ คณะกรรมการการศึกษามิวนฯ จึงมีมติขอขยายเวลาการศึกษาพิจารณาเรื่องดังกล่าวออกไปอีก ๑ ปี ทั้งนี้ นับตั้งแต่วันที่ ๑๗ พฤษภาคม ๒๕๕๕ เป็นต้นไป

จึงกราบเรียนมาเพื่อให้โปรดนำเสนอให้ที่ประชุมวุฒิสภาเพื่อพิจารณาต่อไป

ขอแสดงความนับถืออย่างยิ่ง

(นายคำณวน ขโลปถัมภ์)

ประธานคณะกรรมการการศึกษามิวน

เพื่อศึกษาความเป็นไปได้ของโครงการชุดคอคอดกระ วุฒิสภา

สำนักกรรมการการ ๒

โทร. ๐ ๒๒๖๔ ๑๕๗๖

โทรสาร ๐ ๒๒๖๔ ๑๕๗๖

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายพิเชฐ พัฒนโชติ รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ถ้าไม่มี ก็ถือว่าเลื่อนขึ้นมามากับ ผ่านกร มานิติภาขอไว้ ๑ ปี แล้วที่ประชุมสรุปวันก่อน เป็นข้อสรุปหรือยังทราบว่า ๖ เดือน ขอเชิญท่านคำนวณครับ

นายคำนวณ ขิลุปัตติก (สิงห์บุรี) : กราบเรียนท่านประธานวุฒิสภาที่เคารพ ในวันนั้นยังไม่ได้มีการสรุป เพียงแต่ท่านสมาชิก ผู้มีเกียรติเสนอ ผมในฐานะคณะกรรมการการศึกษาที่ผ่านกร มานิติภาขอไว้ตามกฎหมายก็การวุฒิสภามเสนอ ๑ ปี แล้วก็มีสมาชิก ผู้มีเกียรติเสนอ ๖ เดือนครับ ท่านประธานฯ ก็ทูลถามเพื่อทวนเข้าใจว่าที่เสวมา ๑ ปี ได้ทำอะไรไปบ้าง ให้คณะกับคณะได้รายงานต่อท่านประธานฯ ก็ได้ทำหนังสือกราบเรียนต่อท่านประธานฯ และท่านสมาชิก ตามที่ได้กราบเรียนแล้ว ก็เหลือแต่ประเด็นสั้น ๆ นะครับผมว่าจะสมควร ๖ เดือน หรือ ๑ ปี ครับที่ค้างพิจารณาไว้ ขอกราบเรียนเพิ่มเติมสั้น ๆ ว่า ที่ต้องรบกวน ๑ ปี ก็เพราะเหตุว่าสิ่งที่กำหนดที่ได้ให้กำหนดค่อนข้างใกล้จะสมบูรณ์แล้ว เพียงแต่ต้องทำการศึกษานในพื้นที่จริง แล้วก็ติดต่อต่างประเทศไว้ก่อน ๒ ประเทศ ที่จะต้องดำเนินการต่อ แล้วนอกจากนั้นที่สำคัญที่สุดหลังจากนี้แล้วทั้ง ๒ อย่างนี้คิดว่า ในเวลา ๖ เดือนน่าจะเสร็จ แล้วก็จะต้องทำประโยชน์ซึ่งเป็นเรื่องสำคัญมากน่าจะเสร็จภายใน ๖ เดือน จึงขอกราบเรียนท่านประธานฯ ว่า จะขออนุญาต ๑ ปีครับผม

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายพิเชฐ พัฒนโชติ รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ยังเป็น ๒ ประเด็นครับ ท่านคำนวณครับ ก็คืออันที่ ๑ เห็นสมควรที่จะขอระยะเวลาหรือไม่ ถ้าเห็นสมควรว่าประเด็นที่ ๒ ว่า ๖ เดือน หรือ ๑ ปี อย่างนั้นนะครับ ผมจะขอมติแบบนี้ครับ ถ้าท่านสมาชิก เห็นด้วยกับกรณีที่กร มานิติภาขอไว้ขอระยะเวลาศึกษาเรื่อง กองกอลระดไปดิโกให้ลด เห็นด้วย ถ้าท่านสมาชิก เห็นว่าไม่ควรจะขอระยะเวลาไว้ถ้ากร มานิติภาขอไว้เพื่อจะศึกษา กรณีกองกอลระดไปดิโกให้ลด ไม่เห็นด้วยลงคะแนนได้ครับ เชิญถามคะแนนครับ

(ท่านสมาชิก เห็นด้วย ๕๔ คะแนน ไม่เห็นด้วย ๒๒ คะแนน)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายพิเชฐ พัฒนโชติ รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : เห็นด้วย ๕๔ ไม่เห็นด้วย ๒๒ กองกอลระดไปดิโก ๒ ไม่ลงคะแนน ๑ ก็เป็นว่าเห็นด้วยที่จะขอระยะเวลา ลงเห็นด้วยนะครับ ท่านคำนวณยังจะแนบว่า เห็นด้วยท่านทองใบเห็นด้วยนะครับ ก็เป็น ๕๖ นะครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายพิเชฐ พัฒนโชติ รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ต่อไปเป็นประเด็นที่ ๒ ถ้าท่านสมาชิก เห็นด้วยกับข้อเสนอของ

คณะกรรมการการขยายเวลาเป็นเวลา ๑ ปี ให้คิด เห็นด้วย ถ้าท่านเห็นด้วยกับสมาชิก
ที่เสนอระยะเวลาให้ศึกษา ๖ เดือนให้คิด ไม่เห็นด้วย ลงคะแนนได้ครับ รวมคะแนนครับ

(มีสมาชิก เห็นด้วย ๖๓ คะแนน ไม่เห็นด้วย ๔๕ คะแนน)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายพิเชฐ พัฒนโชติ รองประธาน
วุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : เห็นด้วย ๖๓ คะแนน ไม่เห็นด้วย ๔๕ คะแนน จดออกเสียง ๔
คะแนน ไม่ลงคะแนน ๒ ก็เป็นอันว่าขยายเวลา ๑ ปีนี้ครับ ขอบคุณสมาชิก ครับ เชิญ
ท่านประธานคณะกรรมการครับ

นายสุรเดช ยะสวัสดิ์ (ประธานคณะกรรมการ) : กราบเรียนท่านประธาน
วุฒิสภา และเพื่อนสมาชิก ผู้ทรงเกียรติทุก ๆ ท่านนะครับ กระผม นายสุรเดช ยะสวัสดิ์
สมาชิกวุฒิสภาจังหวัดพะเยา ในฐานะประธานคณะกรรมการร่วมตามที่ที่ประชุมสภา
ผู้แทนราษฎรและวุฒิสภาได้ลงมติตั้งบุคคลสถานะ ๑๒ คน ประกอบเป็นคณะกรรมการ
ร่วมกันเพื่อพิจารณาร่างพระราชบัญญัติธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์ (ฉบับที่ ...) พ.ศ.
ตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ มาตรา ๑๖๕/๓ มีรายนามแต่ละ
สภาดังนี้ครับ

รายนามของวุฒิสภามี

๑. นายจรูญ ยิ่งประกาศกร
๒. นายจรรพผล เรืองเกตุ
๓. นายณรงค์ นุ่นทอง
๔. นายประสิทธิ์ เปี่ยมรักษ์
๕. นายปรีชา ปิตินนท์
๖. พลโท ปัญญา อยู่ประเสริฐ
๗. นายไพบูรณ์ อุทัยพิทักษ์
๘. นายสมบุรณ์ ทองบุราณ
๙. นายสมณสิทธิ์ ศิริเจริญไชย
๑๐. นายสุรเดช ยะสวัสดิ์
๑๑. นายอดุลย์ วันไชยธนวงศ์
๑๒. พลโท โสภณ รัตนบุรี

ส่วนของสภาผู้แทนราษฎรมี ๑๒ ท่านเหมือนกันครับ

๑. นางกนกวรรณ ฤกษ์จรยาวิวัฒน์
๒. นางวุฒมาลย์ เสรีโกมุท
๓. นายภาตพงศ์ เพ็งนรพัฒน์
๔. นายธีระชัย เสรีจันทร์
๕. นายนิทัศน์ ช้วนนท์
๖. นายไพศาล จันทรวงศ์
๗. นางนุกตา พงษ์สมบัติ
๘. นายสมเจตน์ ลิ้มปะพันธุ์
๙. นายสันติชัย เอื้อจงประสิทธิ์
๑๐. นายสุรสิทธิ์ นิติวุฒิวรภัทร์
๑๑. นายสุวิทย์ ศรีจอมกุล
๑๒. นางอัญชลี วานิชภพบุตร

ที่ประชุมคณะกรรมการร่วมกันได้มีมติเลือกกรรมการ คือ นายสุรเดช ยะสวัสดิ์ เป็นประธานคณะกรรมการ ท่านที่ ๒ นายไพศาล จันทรวงศ์ เป็นรองประธานคณะกรรมการ และท่านที่ ๓ นายเอสันติชัย เอื้อจงประสิทธิ์ เป็นเลขานุการคณะกรรมการ

ตามที่ที่ประชุมคณะกรรมการร่วมกันพิจารณาว่าร่างพระราชบัญญัติชูงกึง นำที่ฮวและมัลลทพท์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. นั้น ซึ่งได้พิจารณาทางที่วุฒิสภาได้ลงมติให้แก้ไขเพิ่มเติมร่างพระราชบัญญัติชูงกึงนำที่ฮวและมัลลทพท์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. มาตรา ๓ มาตรา ๖ มาตรา ๗ มาตรา ๘ มาตรา ๑๓ มาตรา ๑๕ และมาตรา ๑๖ โดยมีผู้แทนราษฎรเห็นชอบแล้ว และวุฒิสภาส่งคืนให้สภาผู้แทนราษฎร เมื่อวันที่ ๕ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๕๕ และในคราวประชุมสภาผู้แทนราษฎร เมื่อวันที่ ๒๐ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๕๕ ได้ลงมติไม่เห็นชอบกับการแก้ไขเพิ่มเติมขงวุฒิสภา และที่ประชุมของสภาผู้แทนราษฎรและวุฒิสภา จึงได้ลงมติตั้งคณะกรรมการร่วมกันตามกลุ่หมายรัฐชรวรพญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ มาตรา ๑๓๕/๓ บัดนี้คณะกรรมการร่วมกันได้ดำเนินการแล้ว ซึ่งปรากฏผลดังนี้กระนี้

มาตรา ๓ แก้ไขมาตรา ๖ โดยคณะกรรมการร่วมกันได้ลงมติให้ตัดเลขาธิการคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินออก เพื่อให้เป็นไปตามเจตนารมณ์ของพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน มาตรา ๕๑ ซึ่งกำหนดคุณสมบัติเอาไว้ว่า เลขาธิการ คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน “(๔) ไม่เป็นกรรมการ ผู้จัดการ ที่ปรึกษา หรือดำรงตำแหน่งอื่นใดที่มีลักษณะงานคล้ายกันหรือมีผลประโยชน์

เกี่ยวข้องในห้างหุ้นส่วน บริษัท สถาบันการเงินหรือประกอบอาชีพ หรือวิชาชีพอย่างอื่น หรือประกอบกิจการใด ๆ อันขัดต่อการปฏิวัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้” และคณะกรรมการกิจการร่วมกันได้แก้ไขเพิ่มเติมขอให้เพิ่มอธิบดีกรมศุลกากรเข้าไป เพราะว่าตำแหน่งทางกรมการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินถูกคัดออกไปซะแล้ว ก็ขอให้อธิบดีกรมศุลกากรซึ่งวุฒิสภาได้ลงมติให้คัดออกที่แรกนั้นครับ เพื่อให้เกิดความสมดุลและครบตามจำนวนของคณะกรรมการธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์ ส่วนมาตรา ๗ มาตรา ๘ มาตรา ๑๓ มาตรา ๑๕ และมาตรา ๑๗ ที่คณะกรรมการกิจการร่วมกันพิจารณาแล้ว มีมติเห็นชอบตามร่างของวุฒิสภานั้นครับ

ก็สรุปให้ท่านประธานฯ ทราบว่า แก้ไขแค่มาตราเดียว คือมาตรา ๓ แก้ตัด “เลขานุการคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน” ออก และแทนที่ด้วย “อธิบดีกรมศุลกากร” ก็กราบเรียนให้ทราบในเบื้องต้นครับผม ขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายพิเชฐ พัฒนโชติ รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ท่านวุฒิสภา

นายวัลลภ ตังคณานูรักษ์ (กรุงเทพมหานคร) : ท่านประธานฯ ที่เคารพครับ ผม วัลลภ ตังคณานูรักษ์ เดิมทีตอนที่ร่างกฎหมายฉบับนี้เข้ามาสู่ขั้นตอนของสมาชิกวุฒิสภา พวกเราลงได้แก้ไขเพิ่มเติมไปหลายมาตรา แล้วผมก็ได้ตามไปฟังการพิจารณาของสภาผู้แทนราษฎร ก็พบว่าสภาผู้แทนราษฎรนั้นไม่เห็นพ้องต้องกันรายละเอียดมาก จึงขอใช้สิทธิในการตั้งคณะกรรมการกิจการร่วม ทั้งนี้เมื่อตั้งคณะกรรมการร่วมขึ้นมา ผมก็พยายามจะอ่านรายงานก็พบว่า การแก้ไขทั้งหมดนี้ ๖ มาตรานั้น ๕ มาตรา เห็นด้วยกับสมาชิกวุฒิสภาทั้งสิ้น ยกเว้นเพียงมาตราเดียว คือมาตรา ๖ ซึ่งในมาตรา ๖ เดิมเท่าที่ผมจำได้เราไปตัดเลขานุการคณะกรรมการกฤษฎีกาออกแล้วไปเพิ่มเป็นเลขานุการคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินแทน อันนี้คือเดิมที่เราแก้แล้วครับ เฉพาะจุดสำคัญนะครับ ส่วนศุลกากรนั้นเพิ่มมา ผมไม่คิดใจ ที่นี้ถ้าถามผมอยากจะถามอย่างนี้ครับ คือผมเข้าใจครับว่า สาเหตุที่คณะกรรมการร่วมนั้นให้คัดคำว่า “เลขานุการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน” ออก เพราะว่าตามกฎหมายแล้วท่านเป็นอย่างไรไม่ได้ อันนี้ผมเห็น แต่ผมมีคำถามว่า แล้วทำไมกรรมการกฤษฎีกาไม่เพิ่มมาด้วย เพราะฉะนั้นผมจำได้ว่าในที่ประชุมเราถกกันมากว่า ต้องการผู้ทางกฎหมายพอสมควรทีเดียวที่จะเข้ามาสู่การพิจารณา แต่ในขั้นนี้หาไปด้วยเหมือนกับแลกกันหรือเปล่าผมไม่แน่ใจ ผมอยากจะฟังเหตุผลเพื่อความสบายใจครับ แม้จะมีความเห็นเพียงมาตราเดียวก็ตาม ขอบคุณครับ

ผู้ ใ้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายพิเชฐ พัฒนโชติ รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : เชิญกรรมการกิจการ

นายสุรเดช อะสวัสดิ์ (ประธานคณะกรรมการ) : ขอลงญัตติครับ เรื่องนี้ผมขอให้ท่านกรรมการกิจการ ท่านประสิทธิ์ ปทุมารักษ์ ได้ชี้แจงจนครบ ขอบขอบคุณ

ผู้ ใ้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายพิเชฐ พัฒนโชติ รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : เชิญท่านประสิทธิ์ครับ

นายประสิทธิ์ ปทุมารักษ์ (กรรมการ) : การเขียนท่านประธานฯ ที่เคารพ กระผม นายประสิทธิ์ ปทุมารักษ์ สมาชิกวุฒิสภาจังหวัดนครปฐม ในฐานะกรรมการร่วมเหตุผลในชั้นกรรมการได้มีการพิจารณาเกี่ยวกับเรื่องตำแหน่งของเลขาธิการคณะกรรมการกฤษฎีกาว่า ควรจะมีอยู่ในคณะกรรมการชุดนี้หรือไม่ อันเนื่องจากว่าตามอำนาจหน้าที่ของ พ.ร.บ. คณะกรรมการกฤษฎีกาว่า เลขาธิการคณะกรรมการกฤษฎีกานั้นทำหน้าที่ในการให้คำแนะนำทางด้านกฎหมาย แล้วเป็นที่ปรึกษาทางด้านกฎหมายให้ทางคณะรัฐมนตรีและทางฝ่ายรัฐบาล มีหน้าที่ต้องรับผิดชอบเป็นจำนวนมากมาย ถ้าหากว่าให้มาทำหน้าที่ตรงนี้ด้วยก็เกรงว่า คงจะเป็นแนวทาง จะเป็นตัวอย่างว่ากรรมการต่าง ๆ บอร์ด (Board) ต่าง ๆ ซึ่งมันอยู่เป็นจำนวนมากมายก็จะต้องมีเลขาธิการคณะกรรมการกฤษฎีกาเข้าไปประกอบอยู่เป็นจำนวนมาก เพียงพอให้คำแนะนำทางด้านกฎหมายเท่านั้นคณะกรรมการนี้ ผมเห็นว่าสามารถที่จะตัดหรือให้เจ้าหน้าที่ที่มีความรู้ทางด้านกฎหมาย ไม่อาจจะเป็นนักนิติศาสตร์ หรือว่าผู้เชี่ยวชาญทางด้านกฎหมายก็ได้ สามารถให้คำแนะนำได้ แล้วจะ การสอบถามทางกฤษฎีกาและทางคณะกรรมการเดิมว่า เลขาธิการคณะกรรมการกฤษฎีกามีส่วนพัวพันในการที่จะเข้ามาให้คำแนะนำหรือว่ามีความพร้อมในการที่จะมาร่วมประชุมได้มากน้อยแค่ไหนไม่สามารถตอบตรงนี้ได้ว่า ความพร้อมนี้สามารถจะทำได้อย่างร้อยละเท่าใด จึงเห็นว่าในชั้นนี้ ถ้าหากว่าต้องมีเลขาธิการคณะกรรมการกฤษฎีกาเข้ามาร่วมประชุมด้วยก็เกรงว่า คือไปบอกรับการรับไทยกิติ บอกรับการให้เฟ้ บอร์ดประจำคดี หรือว่าบอร์ดอื่น ๆ ไม่อาจจะเป็นการสื่อสารหรืออะไรต่าง ๆ ก็ต้องมีเลขาธิการคณะกรรมการกฤษฎีกาไปร่วมประชุมด้วยทุกครั้ง ซึ่งเป็นไปไม่ได้ที่จะไปประชุมในลักษณะนี้ เพราะฉะนั้นในเมื่อถ้าบัญญัติไปแล้วก็คงจะไม่เกิดประโยชน์แต่อย่างใด เพราะในทางปฏิบัติไม่ร่วมประชุมก็ไม่ได้ จึงเห็นว่าน่าที่จะให้ทางเลขาธิการคณะกรรมการกฤษฎีกานั้นได้ทำหน้าที่ได้อย่างสมบูรณ์ และเดิมทีก็กับทางด้านงานของคณะกรรมการกฤษฎีกา แล้วทำงานทางด้านกฎหมายให้กับทางฝ่ายบริหารต่อไปที่ความจำเป็นที่มันน้อยมาก จึงเห็นว่าเลขาธิการคณะกรรมการกฤษฎีกาควรจะให้ท่านอยู่ในที่เดิมครับ เป็นเหตุผลเพียงเท่านี้ครับ ขอบขอบคุณ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายพิเชฐ พัฒนโชติ รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ท่านวุฒิสมาชิก

นายวิมลภัก ตั้งคณานุรักษ์ (กรุงเทพมหานคร) : ท่านประธานฯ ครับ ผมวิมลภัก ตั้งคณานุรักษ์ สมาชิกวุฒิสภา ต้องขอบคุณนะครับที่ท่านกรรมาธิการได้ให้ความกระจ่าง ผมเองต้องขอคุณอีกครั้ง เพราะว่าสิ่งที่ท่านได้อธิบายไปนั้นจะถูกบันทึกเอาไว้เป็นสาระสำคัญในสารบบ ผมพูดเช่นนั้นผมมีเหตุผลครับ เพราะมีเช่นนั้นคือไปนี้ เกิดมีการตั้งกรรมาธิการอะไรขึ้นมาอีกมากมาย โดยเฉพาะกรรมาธิการที่มีเกียรติประมุขจำนวนมากบ่อยครั้ง ครั้งละเป็นพันเป็นหมื่น ผมเกรงว่าถ้าเป็นอย่างนั้นท่านเลยอาจจะมาเป็น แต่ถ้ากรรมาธิการไหนที่เกี่ยวข้องประชุมบ่อย ๆ ท่านไม่อยากจะมาเป็น เพราะฉะนั้นผมอยากให้เป็นหลักการนะครับ ถึงที่ท่านพูดนี้แสดงว่าในกฎหมายฉบับต่อไปนี่ มีเพียงมีเลขานุการกรรมาธิการอยู่ ถ้าอย่างนี้ผมรับได้ขอขอบคุณครับ ท่านประธานฯ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายพิเชฐ พัฒนโชติ รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ถ้าท่านสมาชิกฯ ไม่มีความเห็นนะครับ กรรมาธิการคงไม่มีอะไรแล้ว ผมจะขอมตินะครับ ผมจะขอมติจากที่ประชุมว่า จะเห็นชอบด้วยกับร่างพระราชบัญญัติการกึ่งนับถือและมรดกสุทธิ (ฉบับที่ ...) พ.ศ. ตามร่างที่คณะกรรมาธิการร่วมกันเสนอหรือไม่ ถ้าท่านสมาชิกฯ เห็นชอบกับร่างของคณะกรรมาธิการร่วมกันให้กด เห็นด้วย ถ้าท่านสมาชิกฯ ไม่เห็นชอบด้วยกับร่างของคณะกรรมาธิการร่วมกันให้กด ไม่เห็นด้วย ลงคะแนนได้ครับ รวมคะแนนครับ

(มีสมาชิกฯ เห็นด้วย ๑๑๓ คะแนน ไม่เห็นด้วย ไม่มี)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายพิเชฐ พัฒนโชติ รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : เห็นด้วย ๑๑๓ คะแนน ไม่เห็นด้วย ๐ คะแนน ไม่ลงคะแนน ๐ คะแนน จดออกเสียง ๐ คะแนน ก็เห็นด้วยทั้งหมดนะครับ ขอขอบคุณกรรมาธิการทุกท่านครับ ก็เป็นอันจบระเบียบวาระเรื่องผ่าน

ต่อไประเบียบวาระที่ ๕ เรื่องที่ค้างพิจารณา

๕.๑ พฤศจิกายน เรื่อง ขอให้ตั้งคณะกรรมการวิสามัญพิจารณาปัญหาการแต่งตั้งผู้บริหารของบริษัทรถไฟฟ้าน้ำไทยจำกัด (มหาชน) ซึ่งคุณหญิงจิตนา สุขมาด เป็นผู้เสนอ
ขอเชิญคุณหญิงจิตนา สุขมาด คุณหญิงชดนิชเบ็งศรี คุณหม่อมประสิทธิ์มิ
อะไรครับ

นายประสารต์ พืชรักงา (นครสวรรค์) : ท่านประธานฯ ที่เคารพครับ ผม นายแพทย์ประสารต์ พืชรักงา สมาชิกวุฒิสภาจากจังหวัดนครสวรรค์ครับ ท่านประธานฯ ครับ ผมขอปรึกษาหารือกับท่านประธานฯ และเพื่อนสมาชิก ครับ เนื่องจากวุฒิตี ๖.๒ ที่ว่า เรื่อง ขอสถกษณ์คดีให้วุฒิสภามีมติให้รัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรี (นายสมศักดิ์ เทพสุทิน) เข้าร่วมประชุมวุฒิสภา ตามมาตรา ๒๑๐ ของรัฐธรรมนูญ เพื่อชี้แจงในวุฒิตี เรื่อง การตรวจสอบการดำเนินงานตามนโยบายด้านการท่องเที่ยว ซึ่งเราได้มีการอภิปรายกัน ในวันที่ ๒๖ เมษายน เมื่อวันศุกร์ที่ราวที่ผ่านไปแล้วครับ ซึ่งเรื่องนี้เป็นเรื่องที่อยู่ในความสนใจ

(คุณหญิงจินดา สุขมาก ได้ยืนและยกมือขึ้น)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายพิษณุ พัฒนโชติ รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : เชิญครับ คุณหญิงจินดาประจักษ์ครับ

คุณหญิงจินดา สุขมาก (นนทบุรี) : กราบเรียนท่านประธานฯ ละ ดิฉันขอพูดก่อนเป็นเดิม ไม่แทนหรอกค่ะ ลือท่านประธานฯ เรียกดิฉันแล้วนะคะ ก็ขอให้พูดให้จบก่อน เป็นเดิมเท่านั้น ไม่นานค่ะ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายพิษณุ พัฒนโชติ รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : เอาอย่างนั้นคุณหมอบุรุษรักครับ คุณหญิงเชิญครับ

คุณหญิงจินดา สุขมาก (นนทบุรี) : เรียนท่านประธานฯ ที่เคารพ ดิฉันจินดา สุขมาก สมาชิกวุฒิสภาจังหวัดนนทบุรี ตามที่ดิฉันได้เสนอญัตติ เรื่อง ขอให้ตั้งคณะกรรมการการวิจัยปัญหาและศึกษาปัญหาการแต่งตั้งผู้บริหารของมหาวิทยาลัยในประเทศไทย จำกัด (มหาชน) ดิฉันได้เสนอญัตตินี้มาตั้งแต่วันที่ ๘ กุมภาพันธ์ จนถึงตอนนี้ ก็ ๓ เดือนเศษแล้ว บัดนี้ญัตตินี้ดิฉันก็ส่งท้ายกันไปละ สวยมาก ๆ เลยทีเดียว เพราะเหตุการณ์ที่จะให้ตรวจสอบและหาผู้แทนที่เขารับศึกษา นั้น ปัญหาต่าง ๆ ที่เรากลัวว่า จะเกิดขึ้นก็เกิดขึ้นเรียบร้อยแล้ว เกิดขึ้นตามความคาดหมายที่ดิฉันคิดว่า ปัญหาอย่างนั้นจะต้องเกิดขึ้นแน่ ๆ เลย เราก็แก้ไขอะไรไม่ทันแล้วละค่ะ จนทำให้ผู้บริหารของมหาวิทยาลัยไทยต้องลาออก แต่ก็ยังทิ้งปัญหาเอาไว้ในะค่ะ ก็ยังมีปัญหาไว้ให้แก้ไขอย่างไรก็ตามปัญหาที่หาสาเหตุออกไปแล้วแล้วก็ทิ้งปัญหาเอาไว้เนี่ย บัดนี้ก็มีหน่วยงานและมีเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องกำลังกำลังแก้ไขปัญหานี้และสถานการณ์ที่กำลังจะคลี่คลายไปในทางที่ดีขึ้นก็อาจจะเป็นไป ในทางที่ดีนะค่ะ อีกทั้งท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย ท่านวันรัตน์ ขอสถกษณ์ที่เรียนมา ท่านก็ได้มีบัญชาให้กระทรวงผู้ว่าราชการใหญ่ไปทบทวนเรื่องทั้งหมดที่ไม่ถูกต้องและให้แก้ไขให้ถูกต้อง ดิฉัน

จึงขออนุญาตที่ประชุมเพื่อที่จะขอลอนญัตตินั้นจะ แต่ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับความเสียหายของการท่องเที่ยว นั้น ดิฉันก็คิดว่าดิฉันจะขอมอบให้คณะกรรมการการการท่องเที่ยวได้ศึกษาพิจารณาและตรวจสอบต่อไป ดิฉันขอลอนญัตตินี้แล้วก็ขอผู้รับรองจากที่ประชุมค่ะ

(มีสมาชิกฯ ยกมือขึ้นรับรอง)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายพิเชฐ พัฒนโชติ รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ครับ ผู้รับรองถูกต้องนะคะ

คุณหญิงจันทนา สุขมาก (นนทบุรี) : ขอบพระคุณค่ะ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายพิเชฐ พัฒนโชติ รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : จะมีสมาชิกฯ ผู้ใดคัดค้านไหมครับ

(ไม่มีสมาชิกฯ ยกมือ)

วุฒิสภา

ถนนอุททองใน กทม. ๑๐๑๐๐

3 พฤษภาคม ๒๕๕๔

เรื่อง ขอเสนอญัตติให้วุฒิสภามีมติให้รัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรี (นายสมศักดิ์ เทพสุทิน) เข้าร่วมประชุมวุฒิสภา ตามมาตรา ๒๑๐ ของรัฐธรรมนูญ เพื่อชี้แจงในญัตติเรื่อง การตรวจสอบการดำเนินการตามนโยบายด้านการท่องเที่ยว

กรณเวียน ประธานวุฒิสภา

สำนักงานฯ	14
เลขรับ	14
วันที่	3 พ.ค. 2554
เวลา	14.05

อ้างถึง ญัตติเรื่อง การตรวจสอบการดำเนินการตามนโยบายด้านการท่องเที่ยว

ตามที่ข้าพเจ้าได้เสนอญัตติ เรื่อง การตรวจสอบการดำเนินการตามนโยบายด้านการท่องเที่ยว เพื่อขออภิปรายในที่ประชุมวุฒิสภาใน ๔ ประเด็นหลักด้านการท่องเที่ยว ทั้งนี้ คมข้อยังกับฯ จข ๑๑ รายละเอียดตามญัตติที่อ้างถึง นั้น ในการนี้เพื่อให้การพิจารณาญัตติดังกล่าวเป็นไปอย่างครบถ้วนสมบูรณ์ จึงมีความจำเป็นที่รัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรี (นายสมศักดิ์ เทพสุทิน) ในฐานะผู้รับผิดชอบงานด้านการท่องเที่ยวจะต้องมาเข้าร่วมประชุมเพื่อชี้แจงถึงปัญหาดังกล่าวในที่ประชุมวุฒิสภา

ดังนั้น ข้าพเจ้าตามตามมาตรา ๒๑๐ ของรัฐธรรมนูญ และข้อบังคับการประชุมวุฒิสภา พ.ศ. ๒๕๔๔ ข้อ ๑๕ ข้าพเจ้าและคณะ จึงขอเสนอญัตติให้วุฒิสภามีมติให้รัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรี (นายสมศักดิ์ เทพสุทิน) เข้าร่วมประชุมวุฒิสภาเพื่อชี้แจงข้อเท็จจริงในญัตติเรื่อง การตรวจสอบการดำเนินการตามนโยบายด้านการท่องเที่ยว สำหรับเหตุผลและรายละเอียดเพิ่มเติมจะชี้แจงในที่ประชุมต่อไป

ขอแสดงความนับถืออย่างยิ่ง

(นายสุรเดช ชะสวัสดิ์)

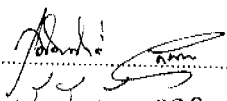
สมาชิกวุฒิสภาจังหวัดพะเยา

(นาย) วุฒิสภา
(นาย) วุฒิสภา ๐๑๔

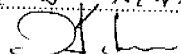
(นาย) วุฒิสภา
(นาย) วุฒิสภา ๑๔

(นาย) วุฒิสภา ๑๕
Legislative Institutional Repository of Thailand
(นาย) วุฒิสภา ๑๕

ผู้รับอนุญาตเรื่อง ให้วุฒิสภามีมติให้รัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรี (นายสมศักดิ์ เทพสุทิน)
เข้าร่วมประชุม วุฒิสภา ตามมาตรา ๒๑๐ ของรัฐธรรมนูญ เพื่อชี้แจงในญัตติเรื่อง
การตรวจสอบการดำเนินการตามนโยบายด้านการท่องเที่ยว

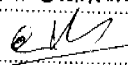
Blank!
(..... ๐๙๓.....)

.....
(..... ๑๘๗.....)

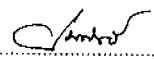

(..... ๐๕๘.....
..... ๑๒.....)

(.....
..... ๑๙๖.....
..... ๑๙๗.....)

.....
(..... ๑๙๒.....)

(..... ๘๑.....)

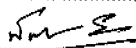
(.....
.....
.....)

 1/3
(..... ๑๙๗๐.....)

(..... ๑๕๒.....)

.....
(..... ๑๙๗๑.....)

.....
(..... ๑๒.....)

(..... ๑๕๕.....)

.....
(..... ๑๙๗๑.....)

.....
(.....)

(.....)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายพิเชฐ พัฒนโชติ รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ถ้าไม่มี ถือว่าที่ประชุมอนุมัติให้คุณหญิงจินตนาดอนผู้ตัดสินคดีรับเชิญคุณหมอประสัทธ์ครับ

นายประสัทธ์ พิฑูรกิจจา (นทรสวรรค์) : ขอบขอบคุณท่านประธานฯ ครับ ท่านประธานฯ ครับ ถัดคือเรื่องที่จะขอให้ท่านรัฐมนตรีประจำสำนักนายกฯ นั้นมาชี้แจงต่อที่ประชุมวุฒิสภาตามรัฐธรรมนูญมาตรา ๒๑๐ นะครับ คือเรื่องผอ.วิญ ได้มีการพูดกันในวัตุกร์ในวันแถลงนโยบายผลงานในรอบ ๑๐ ปีของรัฐบาล และก็พวกเราในฐานะกรรมการการทองเที่ยวได้พูดเรื่องการกระจายงบประมาณกระตุ้นเศรษฐกิจเกี่ยวกับการทองเที่ยวไปในแต่ละจังหวัดนั้นครับ ทั้งหมด ๘๖ จังหวัด ก็มีหลายจังหวัดครับที่เพื่อนสมาชิก ได้ถามมาด้วย ถามมาด้วยว่าทำไม ๑๑ จังหวัด จึงไม่ได้งบประมาณเลย ทั้ง ๆ ที่แต่ละจังหวัดเขามีสถานที่ทองเที่ยวในแต่ละจังหวัดนั้น ๆ นะครับ ไม่ว่าที่ผอมยกตัวอย่างมาแล้ว ไม่ว่าจังหวัดสิงห์บุรี จังหวัดสระบุรีของท่านประธานฯ เอง จังหวัดอุทัยธานี

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายพิเชฐ พัฒนโชติ รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : คุณหมอประสัทธ์ครับ ขอให้เข้าในจุดที่จะหารือ

นายประสัทธ์ พิฑูรกิจจา (นทรสวรรค์) : ครับ เรื่องนี้เป็นเรื่องที่อยู่ในความสนใจของพี่น้องประชาชน และก็เป็นเรื่องที่รัฐมนตรีว่าตามข้อซักถามของเพื่อนสมาชิก นั้นด้วยเวลาจำกัด และการที่เรารถามนั้นะครับ บางเรื่องก็ตอบไม่ตรง กันครับ และไม่กระจำเลยละก็บางแค่จะถามว่าไปกองก็ไม่ไปโรงโกลนเป็นเหตุให้เราสังหาไปครับ ก็เดอนั้นเรื่องมาประชุมในคณะกรรมการการทองเที่ยวของวุฒิสภา เมืองส่วนใหญ่ก็เห็นด้วย กรรมการหลายท่านไม่ว่าตั้งแต่ท่านองคมนตรี ท่านสมาชิก ท่านพลเอก วิภา และที่ทรงเจริญ ยังประกาศะครับ ในคณะกรรมการการทองเที่ยวหลายท่านครับ ยังไม่ได้ซักถามหลายประเด็น ไม่ว่าจะเป็นประเด็นโครงการจัดการขยะแขวงชาติโครงการสามเหลี่ยมมรกต โครงการเรืองเกาะช้างหรือโครงการกระตุ้นเศรษฐกิจไปบางจังหวัด บางจังหวัดได้ ๒๐๐-๓๐๐ ล้านบาท บางจังหวัดได้ ๑๐๐ กว่าล้านบาท บางจังหวัดได้ไม่กี่แสนบาท บางจังหวัดไม่ได้เลยรวม ๑๑ จังหวัดเพราะฉะนั้นก็เดอนั้นถามว่า อาจจะต้องการให้ท่านรัฐมนตรีนั้นมาตอบข้อซักถามของเพื่อนสมาชิกให้หายข้องใจครับ เพราะฉะนั้นก็เดอนั้นจะเรียนว่า ขอหาว่าผู้ดูแลนั้นขอถามเป็นเรื่องที่พิจารณาเป็นวาระแรกก็เลย อาจจะผ่านเวียนเพื่อนสมาชิก ครับที่ถามจะผ่านแล้วหรือก็ไปถามคณะกรรมการว่าเรื่องอย่างนี้เป็นเรื่องที่จะต้องมีการพูดกันในที่ประชุมวุฒิสภาครับ ก็เลยขอหาว่าท่านประธานฯ ว่าขอระเบียนวาระ เบ็ดดี ๖.๒ มาพิจารณาเป็นประเด็นแรกครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายพิเชฐ พัฒนโชติ รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ครับ อาจารย์ว่างผมครับ

นายวัลลภ ตังคณานุก์ (กรุงเทพมหานคร) : ท่านประธานฯ ที่เคารพ ผม วัลลภ ตังคณานุก์ สมาชิกวุฒิสภา เมื่อสักครู່ก่อนที่ท่านอาจารย์มอบประสิทธิ์จะเสนอให้ตั้งเอวาระที่ ๖ ผู้ติของกรท่งเกี่ยวข้องี่มาพิจารณา่อนั้น คุณหญิงจินตนา สุวมกก็ได้ขออนุญาต ๕.๑ ว่าไปแล้วนะครับ ตามขั้นตอนจะต้อง ๕.๒ ผมมี ๕.๒ นี้ บังเอิญเป็นญัตติที่ผมเป็นผู้เสนอ ผมเรียนท่านประธานฯ อย่างนี้ครับ ผมเสนอตั้งแต่ ๑๑ พฤษภาคม ๒๕๔๔ ถึงวันนี้ ๓๖๔ วัน วันพุงนี้ครบ ๑ ปีแล้ว ครบ ๑ ปีวันพุงนี้ครับ ผมถามถึงวันนี้ ๓๖๔ วัน ท่านประธานฯ และญัตตินี้ไม่ใช่เป็นญัตติตั้งกรรมาธิการวิสามัญนะครับ เป็นญัตติที่ให้ที่ประชุมร่วมกันพิจารณาตามข้อบังคับเดิมในปี ๒๕๔๑ ผมไม่เห็นด้วยครับ มีเช่นนั้นแล้ว ท่านประธานฯ ครับ โกรธเอามาไม่ใช่ญัตติด่วนก็เข้าไปเรียนะครับ ผมคิดว่าญัตติอื่นก็มีความสำคัญไม่แพ้กัน ฉะนั้นผมคิดว่าควรจะเป็นไปตามวาระของมันเป็นเพราะอะไรครับ ท่านประธานฯ ครับ นอกจากเหตุผลที่ผมเสนอตั้งแต่ ๑๑ พฤษภาคมแล้วนี้ ผมเองยังมีฐานะเป็นอนุกรรมาธิการพิจารณาญัตติและกระฐของคณะกรรมการกิจการวุฒิสภาด้วยนะครับ แต่ญัตติของคุณหมอบประสิทธิ์ผมไม่ได้พิจารณาเลย ไม่ได้ผ่านอนุกรรมาธิการเลยนะครับ ผมเข้าใจว่าเป็นอำนาจของท่านประธานฯ ที่ะบรรจุเข้าไปได้ แต่ว่าที่ผ่านมานั้นทุกญัตติและทุกกรฐี่ต้องผ่านอนุกรรมาธิการชุดนี้ ท่านองค์กรนั้นมันเป็นประธานอยู่ ผมไม่เข้าใจอีกอะไรจ้ะ ฉะนั้นผมคิดว่าควรจะไปตามวาระ ผมขอขึ้นยันกับท่านประธานฯ ครับ เมื่อไป ๕.๑ แล้วควรจะไป ๕.๒ นะครับ ท่านประธานฯ ครับ ขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายพิเชฐ พัฒนโชติ รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : คุณหมอบประสิทธิ์ครับ

นายประสิทธิ์ พิฑูรกิจจา (นครสวรรค์) : ท่านประธานฯ ที่เคารพครับ เฌอญเรื่องญัตตินี้ความจริงของท่านวัลลภนี้ที่สำคัญ เรื่องเด็กคือโอกาสนี้แหละครับ แต่ตอนนี้เรื่องที่ผมจะเรียนนี้ะครับเป็นเรื่องที่ว่า เราจะต้องเรียนให้รู้ผ่านรัฐมนตรีแจ้งขึ้นอาจจะต้องเกินเอกาติดยหรืออีกสองอาติดย แล้วเรามีเวลาประชุมแค่อีก ๓ อาติดย จะปัดสมัยประชุมครับ ในวันที่ ๓ มิถุนายน แล้วถ้าสมัยหน้าเป็นสมัยดับญัตติซึ่งไม่สามารถที่จะเอาญัตตินี้เข้าได้ด้วยครับ เพราะฉะนั้นถ้าไม่พูดในวันนี้ว่าจะขออนุญาตให้ท่านรัฐมนตรีแจ้งเมื่อไรก็ตามที่ท่านว่าก็จะไม่มีโอกาสนะครับ เมื่อปัดสมัยประชุมแล้วต้องรอสมัยหน้า เมื่อไม่สามารถจะยื่น

ญัตตินี้ได้ก็ถือว่าผ่านไปแล้วนะคะ ต้องเป็นปีหน้าไปแล้ว เรื่องนี้ถ้าไม่มีปัญหาแล้วครับ ผมเรียน
เสนอในที่ประชุมถ้าท่านไม่เห็นด้วยก็ไม่เป็นไร แต่ถ้าท่านเห็นด้วย ตอนที่ผมต้องขอผู้รับรอง
ก่อนครับ ของผู้รับรองในการที่ผมเสนอญัตติเดี๋ยวนี้นะครับ

(มีสมาชิกราย ยกมือขึ้นรับรอง)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายพิเชฐ พัฒนโชติ รองประธาน
วุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ครับ ผู้รับรองถูกต้องนะครับ จะมีท่านสมาชิก เห็นเป็นอย่างอื่นไหมครับ
เชิญอาจารย์วัลลภ

นายวัลลภ ตั้งกณานุกัณฑ์ (กรุงเทพมหานคร) : ท่านประธานฯ ผมยัง
ยืนยันว่าควรจะเป็นไปตามระเบียบวาระการประชุมที่วางไว้ ผมก็เห็นครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายพิเชฐ พัฒนโชติ รองประธาน
วุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ครับ ท่านเห็นด้วย

นายเกษม รุ่งชนเกียรติ (สุรินทร์) : ขอบทูลครับท่านประธานฯ กระผม
เกษม รุ่งชนเกียรติ (ส.ว. จากจังหวัดสุรินทร์) ท่านประธานฯ ครับ ผมขอแสดงเหตุผลในการ
จะสนับสนุนท่านหมอประสิทธิ์นั้นครับ ที่ท่านจะขอเลื่อนระเบียบวาระ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายพิเชฐ พัฒนโชติ รองประธาน
วุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ท่านเกษม ขออย่างนี้ได้ไหมครับ ผมคิดว่าตอนนี้คุณหมอประสิทธิ์
เสนอและมีผู้รับรองถูกต้อง ท่านอาจารย์วัลลภนะครับ ไม่เห็นด้วยนะครับขอให้ไปตาม
ระเบียบวาระ ผมจะขอมติครับ

นายเกษม รุ่งชนเกียรติ (สุรินทร์) : ท่านไม่ไปแสดงเหตุผลประกอบ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายพิเชฐ พัฒนโชติ รองประธาน
วุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ผมคิดว่าไม่เป็นไร เพราะว่าทางคุณหมอประสิทธิ์เสนอ ถ้าแสดงเหตุผล
คุณเกษม ด้วยความเคารพจริง ๆ นะครับ จะมีทั้งฝ่ายสนับสนุนฝ่ายคัดค้านกันนะครับ ซึ่งผมว่า
ตรงนี้อาจว่าสมาชิก มีดุลพินิจ ผมเชื่อมั่นอย่างนั้นนะครับ และจะอนุมัติเลยก็ว่าน่าจะครับ
คงไม่ต้องถกแล้วครับ ผมขอมติครับ ไม่ได้ครับ อาจารย์วัลลภ เพราะว่าถ้าคุณหมอประสิทธิ์
ผมเห็นว่าแล้วจะมีคนสนับสนุนด้วย คนคัดค้านด้วยก็จะมีมาก มาเอามาดีเถิด ๆ พอแล้วครับ
ท่านเสนอท่านแสดงเหตุผลแล้ว ไม่ครับ ผมไม่อนุมัติครับ

นายวัลลภ ตั้งกณานุกัณฑ์ (กรุงเทพมหานคร) : ผมจะขออนุญาต ท่านไม่อนุญาต
กันแล้วไปครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายพิเชฐ พัฒนโชติ รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : อ้อ ท่านจะถอนใจใหม่ครับ ได้ครับ อย่างนั้นอนุญาตให้ท่านถอน

นายวัลลภ ตังคณานุกาญ์ (กรุงเทพมหานคร) : ท่านประธานฯ อนุญาตให้ถอนไม่ได้หรือครับ แต่ผมจะถอน ผมมีเหตุผลเล็กน้อยครับ ถือท่านประธานฯ เมื่อสักครู่นี้ที่ผมยืนขึ้น ผมต้องการจะให้เป็นที่ไปตามขั้นตอน ก็นี้ผมก็ไม่สบายใจ ท่านประธานฯ ว่าต้องขอมติ ผมไม่อยากจะให้ที่ประชุมเสียเวลามากครับ ไม่มีปัญหาครับ ได้ครับ ขอขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายพิเชฐ พัฒนโชติ รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : หมายความว่าอย่างไรครับ

นายวัลลภ ตังคณานุกาญ์ (กรุงเทพมหานคร) : นำญัตติท่านขึ้นมาได้เลยครับ ของผมต้องต่อญัตตินี้ ต้องยืนยันนะคร้าว่า คราวหน้าญัตติต้องเข้านะคร้า ไม่มีญัตติอื่นแล้วข้ามไปอีก

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายพิเชฐ พัฒนโชติ รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : คืออย่างนี้ท่านวัลลภ ผมเรียนผ่านไปถึงท่านสมาชิกฯ ทุกท่านนะครับ ถ้าดีบวระการประชมเราก็จัดไปตามลำดับ แต่ข้อบังคับก็เปิดช่องให้สมาชิกฯ เสนอญัตติโดยไม่จำเป็นต้องทำเป็นหนังสือให้เลขาธิการประชมได้ ก็ขึ้นอยู่กับที่ประชมวินิจฉัยเท่านั้นเอง เมื่อไม่มีการเสนอญัตติแบบนี้ขึ้นมาเกี่ยวกับญัตติก็ต้องเป็นของท่าน หรือวันนี้ญัตตินี้เสร็จก็ของท่านต่อ เรื่องนี้ปกติอยู่แล้วครับ ท่านสุนทรครับ

นายสุนทร จินดาอินทร์ (กำแพงเพชร) : กราบเรียนท่านประธานวุฒิสภาที่เคารพ ผม สุนทร จินดาอินทร์ สมาชิกวุฒิสภาจากจังหวัดกำแพงเพชร ผมสงสัยข้อใดไว้นิดหนึ่งครับว่า ตามที่กฎหมายประสิทธิของเดือนญัตติ ๖.๒ ที่ในการปฏิบัติตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๐ มาตรา ๒๑๑ เขาบอกว่า “รัฐมนตรีย่อมมีสิทธิเข้าประชุมและแสดงข้อเท็จจริงหรือแสดงความคิดเห็นในที่ประชุมสภา แต่ไม่มีสิทธิออกเสียงลงคะแนน ในกรณีนี้สภาผู้แทนราษฎรหรือวุฒิสภามีมติให้เข้าประชุมในเรื่องใด รัฐมนตรีต้องเข้าร่วมประชุม” เข้าร่วมประชุมในเรื่องใด คืออะไรครับ ผมขอทราบตรงนี้ก็อันที่ละมุนดี เพราะถ้าเดือน ๖.๒ ขึ้นมาขอไปพูดเรื่องอะไรครับ ต้องมีเรื่องใดเสียก่อนครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายพิเชฐ พัฒนโชติ รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ท่านสุนทรเป็นอย่างนั้นะครับ เป็นเรื่องตามญัตติ ผมจะอ่านญัตติให้ฟังนิดหนึ่ง

นายสุนทร จันทาคินทร์ (ท่านเพชร) : ท่านประธานฯ ครับ ผมขออีกนิดเดียว แล้วผมจะไม่ถูกขึ้นอีกแล้วครับ คือหมายความว่า ถ้าไม่เลื่อน ๖.๑ ไปก่อน ยังไม่มีเรื่องใดครับ เพราะฉะนั้นการขอตามมาตรา ๒๑๐ ทำไม่ได้ ผมยืนยันว่าทำไม่ได้ ขอขอบคุณท่านประธานฯ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายพิเชฐ พัฒนโชติ รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : อาจารย์วัลลภครับ

นายวัลลภ ดังคณาภิรัตน์ (กรุงเทพมหานคร) : ท่านประธานฯ ที่ผมพูดเมื่อสักครู่นี้ ผมห่วงเรื่องขั้นตอนเท่านั้นครับท่านประธานฯ มีฉะนั้นจะมีระเบียบปฏิบัติที่เป็นปัญหาในอนาคต ที่ผมพูดว่า ถ้าญัตติผ่านแล้วผมถอนออกมา ตอนเพื่อไปรื้อกราวหน้า มีเหตุผลดังนั้นก็ครับ เพราะผมยืนยันว่า ทุกครั้งที่ญัตติหรือกระทู้จะเข้าต้องผ่านอนุกรรมการพิจารณา ผมไม่อยากให้เกิดเหตุการณ์นี้เกิดขึ้นอีก แล้วผมมีครับที่ผมขอคำยืนยันครับท่านประธานฯ ถ้าทำตามขั้นตอนผมจะไม่ว่าเล็กน้อยเลย ผมคิดว่าเราขัดหลักการครับ มีฉะนั้นผมคิดว่าจะไปกันใหญ่ในอนาคตข้อนี้จะกลับจะไม่มีความหมายเลย ขอขอบคุณท่านประธานฯ ครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายพิเชฐ พัฒนโชติ รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ขอขอบคุณครับ ท่านสมพร เจริญครับ

นายสมพร คำชื่น (แพร่) : ท่านประธานวุฒิสภาที่เคารพ ผม สมพร คำชื่น สมาชิกวุฒิสภาจังหวัดแพร่ ด้วยความเคารพทบทวนถ้อยคำของท่านวัลลภที่เสนอเมื่อสักครู่นี้จริง ๆ แล้วไม่ใช่ไปเสกโองคำหรืออยู่ในรัฐธรรมนูญนะครับ ญัตติจะเข้าได้จะต้องผ่านอนุกรรมการจริง ๆ แล้วเป็นอำนาจของประธานวุฒิสภาที่จะบรรจุขึ้นมา เมื่อบรรจุมาแล้วก็ถือว่าสมบูรณ์ถูกต้อง แล้วที่ที่เรารับทราบของอนุกรรมการต้องพิจารณาจนกว่าก็เป็นการจัดระเบียบภายในเท่านั้นเอง แต่ตามข้อบังคับหรือว่าตามรัฐธรรมนูญไม่มีครับ ผมคิดว่าที่กลั่นกรองประสิทธิภาพแล้วท่าน ประธานฯ ได้กรุณาบรรจุในระเบียบวาระนั้นเป็นการถูกต้องแล้ว ขอขอบคุณท่านประธานฯ ครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายพิเชฐ พัฒนโชติ รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ผมขออนุญาตให้ผมอย่างนี้ว่า ญัตติที่ ๖.๑ เป็นญัตติเรื่องการตรวจสอบการดำเนินการตามนโยบายด้านการท่องเที่ยว ขณะเดี๋ยวก่อนทางผู้เสนอต้องไปปฏิบัติตามมาตรา ๒๑๐ ของรัฐธรรมนูญที่ท่านสุนทรกล่าวถึงคือว่า ต้องเป็นมติของสภาที่ต้องให้รัฐมนตรีเข้ามาชี้แจง เพราะฉะนั้นเขาตรงนี้ก่อนว่า ประเด็นที่ ๑ เวลานี้คือว่า คุณหมอประสิทธิ์ขอเลื่อนระเบียบวาระจาก ๖.๒ ขึ้นมาก่อน แล้วผมถามว่าจะมีผู้คัดค้านหรือไม่ ซึ่งเดิมท่านวัลลภก็

ไม่เห็นด้วย เสร็จแล้วตอนนี้ท่านถอนใจ เพราะฉะนั้นครั้งนี้ถ้าไม่มีสมาชิก เห็นเป็นอย่างอื่น ผมขอถามอีกครั้งนะครับเพื่อให้ทุกฝ่ายสบายใจ จะมีสมาชิก เห็นเป็นอย่างอื่นไหมครับ ตามที่ คุณหมอประสิทธิ์เสนอ ท่านสุนทรครับ

นายสุนทร จินดาอินทร์ (กำแพงเพชร) : กราบเรียนท่านประธานฯ ผม สุนทร ครับ ถ้าหากว่าคุณหมอประสิทธิ์ยืนยันจะถอนเฉพาะ ๖.๒ ผมคิดว่าทำไม่ได้ เพราะฉะนั้นผมเห็นเป็นอย่างอื่นครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายพิเชฐ พัฒนโชติ รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : คุณหมอประสิทธิ์ครับ

นายประสิทธิ์ พิพิธกิจจา (นครสวรรค์) : ท่านประธานวุฒิสภาที่เคารพ ผม นายแพทย์ประสิทธิ์ พิพิธกิจจา ดังกขอบคุณท่านวัลลภ ดังคนบุรีรักษ์ ขอบคุณท่านสุนทร จินดาอินทร์ เผลอingly่าเพื่อนสมาชิก ให้เลื่อนมาแล้วผมจะขอรวมเป็นเรื่อง ๖.๑ ด้วยครับ เป็นญัตติเกี่ยวกับเรื่อง การตรวจสอบการดำเนินการตามนโยบายด้านการท่องเที่ยว ควบไปเลยครับ เพื่อจะได้เป็นการตรวจสอบการปฏิรูมนครีฯลฯ สมศักดิ์ เทพสุทิน ไม่มาชี้แจงตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๐ เรื่อง การตรวจสอบการดำเนินการตามนโยบายด้านการท่องเที่ยว

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายพิเชฐ พัฒนโชติ รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ท่านวิสิษฐ์ครับ

นายวิสิษฐ์ เดชะธีราวัฒน์ (เชียงใหม่) : ท่านประธานฯ ที่เคารพ ผม วิสิษฐ์ เดชะธีราวัฒน์ สมาชิกวุฒิสภาจากจังหวัดเชียงใหม่ ท่านประธานฯ ครับ ที่ท่านประธานฯ วินิจฉัยเมื่อสักครู่นี้ผมเห็นว่าถูกต้อง การที่คุณหมอประสิทธิ์ ขออนุญาตที่เขยื้อนมา ท่านยกญัตติในวาระที่ ๖.๒ ขึ้นมานั้น ญัตตินี้เพียงแค่ขอมติในที่ประชุมเท่านั้นเองว่า เราจะดำเนินการญัตติในเรื่องนี้คือให้ฯลฯ รัฐมนตรีสมศักดิ์ เทพสุทิน มาชี้แจงในที่ประชุมหรือไม่เท่านั้น เมื่อที่ประชุมแห่งนี้มีมติก็แสดงว่า มีความผูกพันถึงฯลฯ รัฐมนตรีสมศักดิ์ก็จะต้องมาชี้แจง ส่วนในวาระ ๖.๑ เป็นอีกเรื่องหนึ่งครับท่านประธานฯ ๖.๑ จะเข้าวาระเมื่อไรก็อยู่ที่ประชุมแห่งนี้ ไม่ใช่ว่าจะพิจารณาในวันนี้ได้ หรือจะพิจารณาในคราวต่อไป สมมติว่า ๖.๑ จะไปบรรจุในวาระการประชุมสมัยประชุมในวันถัดไป ก็เป็นอีกเรื่องหนึ่ง เพราะฉะนั้นวันนี้ ๖.๒ แยกกันได้ครับ ขออนุญาตที่เห็นต่างกับท่านสุนทรที่บอกว่า ๖.๒ ไม่สามารถลงมติได้ ผมคิดว่าลงได้ เมื่อเราลงได้ ๖.๑ ก็ไปว่กันอีกทีว่า จะบรรจุวาระเมื่อไร เมื่อเราบรรจุวาระ ๖.๑ แล้วฯลฯ รัฐมนตรีสมศักดิ์ก็ต้องมาชี้แจงตามที่เรากำหนดไว้คือ ๖.๒ ขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายพิเชฐ พัฒนโชติ รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ท่านสุนทร ครับ

นายสุนทร จินดาอินทร์ (กัปเพงเพชร) : กราบเรียนท่านประธานฯ ได้รับ
 ก็สมควรจะให้ตกลงอย่างอยู่ในขั้นตอน ถ้าท่านจะเลื่อนขึ้นไป ท่านเลื่อน ๖.๑ ขึ้นไปก่อน แล้ว
 “เรื่องใด” ในมาตรา ๒๑๐ คือ ๖.๑ ตอนนี้อยู่มีเรื่องใด ท่านจะบอกว่า ขอให้รัฐมนตรีรับผิดชอบ
 มาขึ้นจง ขึ้นแจงเรื่องใด ต้องเลื่อน ๖.๑ ขึ้นไปก่อน แล้วก็เอา ๖.๑ เข้าไป เพื่อจะทำตาม
 ๖.๑ อย่างนี้ก็ได้อีก ถ้าท่านจะเลื่อน ๖.๒ ด้วย ผมไม่เห็นด้วย

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายพิเชฐ พัฒนโชติ รองประธาน
 วุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ท่านสุนทรครับ พอดีเมื่อสักครู่นี้ขอประสิทธิสิทธิ์ขอ เพียงแต่ที่ประชุม
 ยังไม่ได้รับรองทั้งหมื่นว่า ขอ ๖.๑ พร้อมกับ ๖.๒ ขอให้รัฐมนตรีมารับเรื่อง ถ้าไม่มีผู้คัดค้าน
 ก็จะดำเนินการต่อไปโดยครับ

นายประสิทธิ์ พิพิธภักดี (นครสวรรค์) : ถ้าเพื่อนสมาชิกฯ ไม่มีผู้คัดค้าน
 ก็ขออนุญาตนำเรื่อง ๖.๑ ที่ยื่นผู้คัดค้านขอ เรื่อง การตรวจสอบการดำเนินการตามนโยบาย
 ด้านการท่องเที่ยว เป็นวาระที่จะตั้งพิจารณาในการที่จะเชิญฯ ฝากฯ สมศักดิ์ เทพสุทิน
 มาขึ้นจนครบรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๐ ขอผู้รับรองครับ

(มีสมาชิกฯ ยกมือขึ้นรับรอง)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายพิเชฐ พัฒนโชติ รองประธาน
 วุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ขอบคุนครับ ท่านณรงค์ เชิญครับ

นายณรงค์ นันททอง (นครศรีธรรมราช) : ท่านประธานฯ ที่เคารพ ผม ณรงค์
 นันททอง สมาชิกวุฒิสภาจังหวัดนครศรีธรรมราช ถึงที่จริงเมื่อสักครู่นี้ ท่านประธานฯ
 ดำเนินการไปก่อนแต่จะเรียนหรืออยู่แล้ว เนื่องจากว่า ๖.๑ เปรียบได้ ๖.๒ เปรียบได้
 ได้กรุณาสงวนไว้ ๖.๒ เปรียบได้ ๖.๑ เปรียบได้ให้วุฒิสภามีมติให้รัฐมนตรีประจำสำนัก
 นายกรัฐมนตรี (นายสมศักดิ์ เทพสุทิน) แล้วว่าประชุมวุฒิสภาตามมาตรา ๒๑๐ ของรัฐธรรมนูญ
 เพื่อเรื่องใดของท่านสุนทรก็ขึ้น เพื่อขึ้นในญัตติ เรื่อง การตรวจสอบการดำเนินการตาม
 นโยบายด้านการท่องเที่ยว ที่นี้ถ้าท่านเลื่อน ๖.๑ ขึ้นมาพิจารณาด้วย ก็แปลว่า ถ้าที่ประชุม
 ลงมติให้เลื่อน เราต้องพูดเรื่องตรวจสอบด้วยนี่แหละ พอเลื่อนขึ้นมาตั้งพูดเลย ๖.๑ ท่านประธานฯ
 โปรดพิจารณาครับ พอดีประสิทธิ์ทำไปถึงใจยังไม่รู้ คิดว่าเลื่อน ๖.๑ ถ้าที่ประชุมลงมติ
 ให้เลื่อน ๖.๑ จะต้องพิจารณาเรื่องตรวจสอบการดำเนินการตามนโยบายด้านการ
 ท่องเที่ยว แต่ในขั้นนี้เรายังตราขอไม่ได้ เพราะว่าถ้าในทวิภาควิจารณ์จะรวมกัน
 ในวันไหน เราจะต้องพิจารณา ๖.๑ คือเลื่อนขึ้นมา เพื่อขอมาแต่ท่านเอง ถ้าที่ประชุมเสียง
 ข้างมากลงมติว่า เห็นชอบด้วยกับญัตติ เพื่อดำเนินการตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๐ เพื่อตั้ง

ท่านรัฐมนตรีมาชี้แจงในที่ประชุมวุฒิสภา ก็แปลว่าจนบัดนั้น แล้วจะมารุฐีปลากีโบน วันศุกร์โบนก็คล้ายว่ากัน เมื่อทางนี้บรรจุจากจะวันศุกร์หน้า เราก็ต้องแจ้งไปที่รัฐมนตรีว่า เราบรรจุแล้วที่ประชุมลงมติให้ท่านมาชี้แจง ก็ต้องรอกันชั่วคราว สุจริตต์ไปไม่ได้ สุจริตต์ไปไม่ได้ ผมว่าต้องเป็นอย่างนี้ แล้วที่ท่านบอกว่า เรื่องใดไม่มี ก็เขาบอกไว้แล้ว เพื่อชี้แจงเรื่องการตรวจสอบการดำเนินการตามนโยบายด้านการท่องเที่ยว ผมขอกลับที่เห็นแย้งท่านสุนทรครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายพิเชฐ พัฒนโชติ รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ท่านสุนทร ครับ

นายสุนทร จินดาอินทร์ (กานเพงเพชร) : กราบเรียนท่านประธานฯ ครับ ผมคิดว่าคำว่า เรื่องใด ต้องมีอยู่ในสถานแล้วครับ ไม่ใช่จะมากล่าวอ้างกันลอย ๆ นะครับ ถ้าอย่างนั้นก็ขอรัฐมนตรีว่าทั้งคณะเลย บอกเอาไว้เรื่องใด แล้วว่าไปเรื่อย ๆ จะต้องมียอยู่ในสถานแล้ว คำว่า เรื่องใด แล้วก็วันนั้นยังอยู่ท่านยังไม่มา เรื่องนั้นเราก็เลื่อนไปใช้ครับ ยุติติ ๖.๑ เพราะว่าท่านรัฐมนตรียังไม่ได้รับชี้แจง เพราะเรายังไม่ได้แจ้งท่าน แต่มีมติไปแล้ว เรื่องใดต้องมีอยู่ในสถานแล้วครับ ขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายพิเชฐ พัฒนโชติ รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : เอาอย่างนี้ได้ไหมครับ สมาชิกฯ ครับ ผมขออนุญาตนะครับ ยุติตินี้เรื่องการตรวจสอบการดำเนินการตามนโยบายมีอยู่แล้ว เป็นเรื่องที่เสนอเข้ามาใหม่ ท่านประธานฯ ได้จัดลำดับวาระการประชุมไว้เป็นสิ่งที่เสนอมาพิจารณาใหม่พร้อมกัน ๒ เรื่องก็คือ เรื่องตรวจสอบการดำเนินงานตามนโยบายด้านการท่องเที่ยว และยุติติที่ขอให้ที่ประชุมมีมติที่จะเชิญท่านรัฐมนตรีเพื่อมาชี้แจงในยุติตินี้ เพราะฉะนั้นยุติติที่ ๖.๑ ยังมีอยู่ในวาระการประชุมก็ให้อยู่ไป วันนี้จะขอมติจากที่ประชุม โดยการเสนอของคุณหมอบุระสิทธิ์ว่า ให้มีมติเชิญรัฐมนตรี ถ้าที่ประชุมมีมติเช่นไร สมมติว่าวันนี้เราลงมติว่า ให้เชิญรัฐมนตรี ก็เชิญไปให้มาชี้แจงตามวาระการประชุมที่มีอยู่เดิม นั่นแหละ แต่การจัดระเบียบวาระการประชุมใหม่ ท่านประธานฯ ก็จะจัดเมื่อรัฐมนตรีตอบว่า พร้อมที่จะมาชี้แจงในวันที่เท่าใด ก็จัดวาระเข้าไป เช่น ที่ท่านทรงเห็นว่าถ้าเป็นวันศุกร์หน้า ก็จัดเข้าวันศุกร์หน้าเลย เอาอย่างนี้ครับ ท่านสุนทรครับ

นายสุนทร จินดาอินทร์ (กานเพงเพชร) : ผมขอกลับไปอีกความถูกต้องท่านนั้นเองครับ ผมไม่ได้เถียงอะไรเลยครับ ถ้าเกิดว่าวันหลัง ยุติติ ๖.๑ สภาไม่รับจะทำอย่างไรครับ ต้องไปถามลำดับขั้นตอนอย่างนี้ครับ น่าจะถูกต้องกว่า ถ้ายุติติ ๖.๑ วันนั้นยังไม่ได้เข้าสภา ยุติติ ๖.๑ สภาไม่รับ เราคิดจะเชิญรัฐมนตรีแล้วสภายังไม่รับ เพราะฉะนั้นเรื่องใดต้องมีในสภาก่อนครับ ท่านจะมาเขียนไว้เลย ๆ อย่างนี้ไม่ได้ อันนี้ผมยังติดอันอยู่นะครับ แต่ว่าผมจะไม่ถกอีกแล้วครับ ท่านจะทำอย่างไรก็ท่านจะครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายพิเชฐ พัฒนโชติ รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ท่านประสิทธิ์ครับ

นายประสิทธิ์ ทุพบุรุษ (นภราทุม) : ขอบคุณครับ ท่านประธานฯ ครับ กระผม ประสิทธิ์ ทุพบุรุษ สมาชิกวุฒิสภาจังหวัดนครปฐม ผมตามมาตรา ๒๑๑ แล้วจะกลับในรัฐธรรมนูญในช่วงแรกเขาบอกว่า รัฐมนตรีย่อมมีสิทธิ ถ้าว่า ย่อมมีสิทธิ หมายความว่า เป็นสิทธิของตัวรัฐมนตรีที่ท่านจะเข้ามาชี้แจงหรือไม่ก็ได้ ในกรณีที่เข้ามาชี้แจงหรือแถลงข้อเท็จจริง ก็เป็น ๒ กรณีเท่านั้น เพราะเหตุว่าตรงนี้ต้องมีบัญญัติรองรับไว้ เนื่องจากว่าอยู่คณะหมวดกับหมวดการประชุมร่วมกันของรัฐสภา เพื่อที่จะได้รับเอกสิทธิ์ตามมาตรา ๑๕๔ คู่กันครกด้วย ถามว่าท่านประธานวุฒิสภาจะเชิญรัฐมนตรีให้เข้ามาประชุมได้ไหม ถ้าเชิญท่านไม่มาก็ได้ แต่ว่าความที่เพราะว่าเป็นสิทธิของท่านที่จะเข้าหรือไม่เข้าก็ได้ แต่ถ้าเข้ามาแล้วแล้วถ้ารัฐมนตรีทำไม่ถูกไม่ควรอย่างนั้นอีกเรื่องหนึ่ง ท่านอาจจะบอกว่า ไม่ปฏิบัติตามเงื่อนไขตามระเบียบข้อบังคับก็เชิญออก อย่างนั้นสามารถทำได้ หรือไม่มีข้อเท็จจริงหรือไม่มีอะไรที่จะแถลงถึงแล้วก็เชิญออก เหมือนกับเมื่อสัปดาห์ก่อน ๆ สัปดาห์ที่ผ่านมาที่พอจบแถลงรายงานประจำปี ท่านประธานวุฒิสภาท่านก็เชิญออก เพราะหมดแล้ว ไม่มีความจำเป็น แต่กรณีนี้ก็เป็นเรื่องที่เราจะต้องให้รัฐมนตรีท่านมาแถลงข้อเท็จจริงหรือแสดงความคิดเห็น ในเมื่อ ๒ กรณีนี้เรายังไม่ทราบเลยว่าจะแถลงข้อเท็จจริงอะไร แล้วแสดงความคิดเห็นเรื่องอะไร ผมเห็นด้วยกับท่านสุนทร เพราะว่าลักษณะอย่างนี้เป็นลักษณะข้อกล่าวหา ข้อกล่าวหาต้องมีความชัดเจนพอเพื่ออะไร เพื่อมาชี้แจง จะได้ใช้ประกอบเป็นดุลพินิจในการที่จะวินิจฉัยว่าจะอะไรเป็นอะไร แล้วเพียงสัปดาห์เศษ ๆ ที่ผ่านมา เราได้มีการพูดคุยกันอภิปรายกันไปแล้วเกี่ยวกับการทำงานหรือผลงานในรอบปีที่ผ่านมาของรัฐมนตรีได้น่าจะน่าชี้แจง กระผมขอเรียนว่าสภาแห่งนี้ เป็นวุฒิสภา วุฒิสภาฉะนั้นต้องคำนึงด้วย สมมติว่าท่านครับ และจะฟังท่านมาไม่นาน ขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายพิเชฐ พัฒนโชติ รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ท่านประสิทธิ์ครับ คืออย่างนี้ เขาเป็นประเด็นว่าเราจะลงมติครั้งนี้ดีกว่านะครับ ส่วนเหตุผลลงกับเขาหรือไม่ลงกับเขา คือผมเรียนว่าทั้งผลดีทั้งเสียมันดูพินิจของสมาชิก เองจะครับ ว่าอภิปรายกันไปแล้วอะไรไปแล้วก็ว่ากันไป ท่านสมาชิกฯ เห็นด้วยท่านก็ลงมติว่าเห็นด้วย ท่านไม่เห็นด้วยก็ลงมติไม่เห็นด้วยก็ทำนองนั้นครับ ผมจะออกอีกนิดเดียวเพื่อจะได้จบตรงนั้นครับ ท่านวงษ์พันธุ์ก่อนครับ

นายวงศ์พันธ์ ณ ตะกั่วทุ่ง (พิจาง) : ขอบทูลมากท่านประธานฯ ครับ ประเด็นเรื่องมาตรา ๒๑๐ นี้ครับเมื่ออยู่ ๒ ตอน ตอนแรกเป็นเรื่องสิทธิของรัฐมนตรีที่จะเข้าประชุมหรือไม่เข้าประชุม แต่ตอนสุดท้ายนี้ก็บอกว่ารัฐมนตรีต้องเข้าไว้ร่วมประชุม เขียนไว้ชัดเจนนี่เป็นหน้าที่ของรัฐมนตรีที่ต้องเข้าประชุมครับ ท่านประธานฯ ครับ เมื่อเรามีมติ สภานี้มีมติว่าให้เขามาร่วมประชุมดังกล่าวก่อน ถ้าไม่มาก็ขัดรัฐธรรมนูญนะครับ

อีกประเด็นหนึ่งครับ ประเด็นที่มีข้อความว่า เข้าประชุมในเรื่องใดนะครับ สมอลักษณ์ถามเรียนคำว่า “เรื่องใด” ในที่ไม่มีปรากฏอยู่ในญัตติอยู่แล้วครับ ในญัตติข้อ ๖.๒ นี้ก็บอกว่า ญัตติให้วุฒิสภามีมติให้รัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรี (นายสมศักดิ์ เทพสุทิน) เข้าร่วมการประชุมวุฒิสภา ตามมาตรา ๒๑๐ ของรัฐธรรมนูญ เพื่อชี้แจงญัตติเรื่อง การตรวจสอบการดำเนินการตามนโยบายการท่องเที่ยว เรื่องใดตรงนี้ก็ข้อข้อความปรากฏชัดอยู่ข้างหลังแล้ว เพราะฉะนั้นการที่ท่านประธานฯ สภาเมื่อสักครู่นี้ ถูกต้องแล้วครับ ขอบพระคุณมากครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายพิเชฐ พัฒนโชติ รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ท่านเสรีครับ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (กรุงเทพมหานคร) : กราบเรียนท่านประธานฯ ที่เคารพครับ กระผม เสรี สุวรรณภานนท์ สมาชิกวุฒิสภา ท่านประธานฯ ครับ ผมคิดว่าปัญหาทางญัตติว่าจะเลื่อนญัตติใน ๖.๑ หรือ ๖.๒ มาหรือไม่ครับ เพียงแต่ว่าสมาชิกฯ ก็อาจจะคิดว่าเรื่องอะไร จริงๆ แล้ว ๖.๑ และ ๖.๒ นี้เป็นพวงกันอยู่ครับ ถ้าจะว่ากันแล้วนี่นะครับ จะเลื่อนหรือไม่นี้ก็เลื่อนมาทั้ง ๒ ญัตตินี้ละครับ แต่พอเลื่อนมาแล้ว ก็จะพิจารณาใน ๖.๒ ก่อนว่าประเด็นดังกล่าวนี้เห็นควรจะให้รัฐมนตรีมาหรือไม่ ถ้าหากว่าเห็นควรให้มาก็ต้องบอกว่ากันใหม่ครับ แต่ถ้าหากว่าไม่มาญัตติ ๒ ญัตตินี้ผ่านไปหมด ว่างไปพร้อมกันเลยนะครับ ก็เอามาพร้อม ๆ กันนี้ละครับ เพราะว่าเป็นพวงติดพันกันอยู่ครับ ขอบทูลครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายพิเชฐ พัฒนโชติ รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ท่านกรกฎครับ

นายกรกฎ โสภณ (บุรีรัมย์) : ท่านประธานฯ ครับ ผมการณครับ จากบุรีรัมย์ที่จริงถ้อยคำถ้าเราดูญัตติทั้ง ๒ นี้ให้ชัด ก็ท่านต้องดูญัตติ ๖.๑ แล้วท่านต้องดูญัตติ ๖.๒ ให้ละเอียดในข้อความของถ้อยกระทงความของญัตติทั้ง ๒ นี้ให้ชัดเจนก่อน วิธีการเลื่อนเรากับมานานแล้วละครับ นี่แหละเขาเรียกว่า “กระชู้หนุ่ย” นี่แหละวิธีการที่เรียกว่ากระชู้หนุ่ยที่ผมเคยบอกว่าคุณตอนที่ท่านประธานคณะกรรมาธิการวิสามัญกิจการวุฒิสภาเสนอ เรื่อง การสร้าง

คดีวุฒิสภา สร้างครีรัฐสมานัน ทำไมไม่ทำอย่างนี้ ทำไมไม่ใช้ข้อบังคับ ข้อ ๓๓ มาใช้ ข้อบังคับ ข้อ ๓๕ ด้วยสิ ทำเป็นกระทุหมุ่ กระทุหมุ่จะได้ให้รัฐมนตรี ให้นายกรัฐมนตรี ที่เกี่ยวข้องมานั่งชี้แจง เรื่องนี้แหละคือคำร่าเดียวกันที่เรียกว่า กระทุหมุ่ วิธีการพิจารณาเขา ไม่พิจารณา ๒ ชุดติดพร้อมกันหรือกรับ ชุดนี้เมื่อท่านประธานฯ บรรจุเข้าวาระแล้วไม่มี เลือกว่าวุฒิสภาได้รับหรือ ไม่รับชุดติดนี้กรับ เมื่ออยู่ในวาระแล้วก็ต้องพิจารณาตามลำดับไป เมื่อพิจารณาตามลำดับตอนนี้ขณะนี้ก็คืออยู่ในขั้นตอนที่ว่า เรากำลังเลื่อนวาระการประชุมเอา ๖.๒ มาพิจารณาก่อน ซึ่งถูกต้องแล้วในการทำอะไรที่หมกหมุ่นทำนั้นถูกต้องตามระบอบแล้ว เรามาพิจารณากันก่อนว่า ๖.๒ นี่คือชุดติดมาข้อบังคับ ข้อ ๓๕ อาศัยรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๐ รัฐมนตรีที่ทางวุฒิสภามีมติให้มาต้องเชิญมานั้นนะครบรัฐมนตรีต้องมา ไม่ใช่มีสักชื่อมา หรือไม่มีสักชื่อมาก็ได้ ต้องมาที่นี้ถ้ารัฐมนตรีไม่มาก็ถือว่ารัฐมนตรีขัดรัฐธรรมนูญ อันนี้ชัดไป ท่านองมนตรีรับ เพราะฉะนั้นวิธีการพิจารณาก็คือ พิจารณา ๖.๒ ก่อน ๖.๑ นั้นยังไม่พิจารณา ถ้า ๖.๒ มันติดมาว่า ให้รัฐมนตรีมาชี้แจง ๖.๑ ต้องรอไว้ก่อน ไม่ได้พิจารณาในวันนี้และไม่มี สักชื่อมาเสนอรวมพิจารณา ต้องรอไว้ก่อน รอจนกว่าจะได้รับคำตอบเมื่อท่านประธานฯ นำมตินี้ ไปแจ้งให้รัฐมนตรีสมศักดิ์ บอกว่า คุณจะมาได้วันไหน แล้วภายในวาระไหน เดือนไหน เราจะได้บรรจุตามวาระนั้นไป แล้วถึงเวลาวันนั้นก็จะได้พิจารณา ๖.๑ เมื่อรัฐมนตรีเข้ามั่งแล้ว นี่คือการบวนการ วิธีการ ขั้นตอนเป็นอย่างนี้กรับ เพราะฉะนั้นไม่ใช่รวมพิจารณา ๖.๑ กับ ๖.๒ ด้วยกัน ๖.๒ มีความชัดเจนในตัวว่า เรียกรัฐมนตรีมานั่งเพื่อมาพิจารณา ๖.๑ ข้อ กล่าวหา ๖.๑ ท่านอย่าไปสงสัย ท่านอ่านดูให้ชัดเจน ข้อกล่าวหา ๖.๑ เขามีอยู่แล้ว เรื่องที่ฟ้องของ ๖.๑ คือ ว่าด้วยเรื่องการตรวจสอบ การดำเนินการตามนโยบายด้านการท่องเที่ยว ด้วยเหตุผล ประหารใดในนี้มีเรื่องความชัดเจน มี ๑ มี ๒ มี ๓ มี ๔ ซึ่งประเด็นต่าง ๆ นี้จะได้พิจารณา ในรายละเอียดต่อไป ที่คราถ้วนแล้ว ก็ขอให้รัฐมนตรีมาตอบตามคำถามเหล่านี้ เรื่องต่าง ๆ ที่ตั้งข้อสงสัยไปประเด็นคำฟ้อง คำกล่าวหาทั้งหมดอยู่ในนี้ ๖.๑ ครับ เพราะฉะนั้นวิธีการ ในวันนี้คือ พิจารณา ๖.๒ เท่านั้น

ผู้ปฏิบัติหน้าที่โฆษณประธานวุฒิสภา (นายพิษณุ พัฒนโชติ รองประธาน วุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : กรับ เข้าใจแล้วครับ

นายกรฐ โสงาม (บุรีรัมย์) : อีกนิดท่านประธานฯ ถ้ากล่าวถึงประเด็นนี้ มีคำว่า ไม่ต้องให้รัฐมนตรีมา ถามว่า ๖.๑ ตกไหม ไม่ตก ต้องพิจารณา ๖.๑ อยู่ดี อย่างจะ กันวันนี้หรือในวันถัดต่อไป ๖.๑ ไม่มีทางตกตกใดที่วาระการประชุมวุฒิสภาและประธานฯ แต่งบรรจุแล้วไม่มีทางตกพ้นที่ที่ยังไม่มีการพิจารณา ต้องพิจารณาให้เขา แต่ผลการพิจารณา

จะเป็นประการใดนั้นอีกเรื่องหนึ่ง เช่น ผลการพิจารณาบอกว่า พิจารณาแล้วไม่รับฟังพิจารณา
แล้วยกทิ้งไป พิจารณาแล้วไม่เข้าทำ พิจารณาแล้วคัดค้าน พิจารณาแล้วมีข้อสังเกตว่า
ไปตอนนั้น แต่จะเอาของข้างทิ้งไปไม่ได้ครับ เว้นแต่ที่ประชุมจะมีมติให้เอาทิ้งไปเท่านั้นละครับ
ถ้าไม่มีมติเด็ดขาดต้องพิจารณาให้เขา

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายพิษณุ พัฒนโชติ รองประธาน
วุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ท่านบรรจรรย์ครับ

นายบรรจรรย์ เกริกพิทยา (สระบุรี) : ท่านประธานวุฒิสภาที่เคารพครับ
กระผม บรรจรรย์ เกริกพิทยาจากจังหวัดสระบุรี ท่านประธานฯ ครับ ตามที่ท่านประสิทธิ์
พิฑูรกิจจา ได้เสนอญัตติเพื่อเลื่อน ๖.๒ ขึ้นมาพิจารณาขอมติในวันนี้นั้น เป็นประเด็นเดียว
เท่านั้นเองว่า จะให้เลื่อนขึ้นมาหรือไม่ โดยลงมติว่า ถ้ารัฐมนตรีจะมา สถานะจะให้รัฐมนตรี
มาตอบข้อซักถามในที่ประชุมหรือไม่ ดังนั้นญัตติ ๖.๒ นั้นผมจึงเห็นด้วยกับท่านสุนทร
จินดาอันทร์ และท่านประไพภัทร์ ปทุมรักษ์ ต้องขออภัยที่เอ่ยนามท่านทั้งสอง เนื่องจากว่า
ในญัตติ ๖.๒ นั้น เป็นเรื่องที่หลุดลุลุมเลย ๆ ว่า เพื่อที่จะในเรื่องการตรวจสอบการดำเนินงาน
ตามนโยบายด้านการท่องเที่ยว ซึ่งเราไม่เคยพูดถึง ๖.๑ เลขว่า ๔ ข้อนั้นก็อะไร แล้วที่
ไม่ได้พูดถึง ๖.๑ เลข พูดแต่ ๖.๒ ดังนั้นการพิจารณาตามรัฐธรรมนูญมาตรา ๒๑๐ เป็นมติ
ที่จะให้เข้าประชุมในเรื่องใด อย่างที่ท่านสุนทรนั้น ได้กล่าวถึงก็เห็นชอบแล้ว ดังนั้นการจะเลื่อน
ขึ้นมาแล้วก็ขอขมวดให้ท่านรัฐมนตรีมาชี้แจงนั่น คงจะต้องให้ความว่าให้เข้ามาชี้แจงเรื่องอะไร
ที่ชัดเจน ขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายพิษณุ พัฒนโชติ รองประธาน
วุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ครับท่านสมาชิกฯ ผมจะขออย่างนั้นครับ ผมจะขอมติว่า จะให้สถานี
มีมติให้รัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรีร่วมประชุมกับวุฒิสภาหรือไม่

นายเกษม รุ่งธนเกียรติ (สุรินทร์) : ท่านประธานฯ ครับ ถ้าท่านจะสรุป
อย่างนั้น ท่านต้องฟังเหตุผลของสถานแห่งนั้นครับ ถ้าสรุปอย่างนั้นไม่ได้ ถ้าท่านจะสรุปว่า
ศาลจะเงี่ย ๖.๑ หรือ ๖.๒ ทั้ง ๒ หรืออย่างใดอย่างหนึ่ง ท่านถามไม่ได้ แต่ท่านจะสรุปว่า
วันนี้เราจะมีมติเชิญรัฐมนตรีหรือไม่เชิญรัฐมนตรีท่านต้องฟังเหตุผลผลพวงด้วยครับ
ใช่ไหมครับ ท่านประธานฯ ท่านทำหน้าที่ที่ประชุมครับ ถูกไหมครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายพิษณุ พัฒนโชติ รองประธาน
วุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ใช่ครับ

นายเกษม รุ่งธนเกียรติ (สุรินทร์) : ท่านอย่าตัดสินใจให้ผมพูดอีกนะครับ
ผมพูดต้องมีเหตุผลครับ เพราะฉะนั้นอย่าใช้อำนาจเผด็จการครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายพิเชฐ พัฒนโชติ รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ท่านจะพูดหรือเปล่าครับ

นายเกษม รุ่งชนเกียรติ (สุรินทร์) : ไม่ครับ ท่านยังถามไม่ได้

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายพิเชฐ พัฒนโชติ รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : โอเค. เข้าใจครับ ขอขอบคุณ ไม่อภิปรายอะไรใหม่ครับ

นายเกษม รุ่งชนเกียรติ (สุรินทร์) : เมื่อท่านนั้นเปิดให้การอภิปรายผมจะอภิปรายแค่เมื่อสักครู่นี้ ท่านจะสรุปอย่างนี้ท่านสรุปไม่ได้ครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายพิเชฐ พัฒนโชติ รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ขอขอบคุณครับ ท่านสมพรครับ

นายสมพร คำชื่น (แพร่) : ท่านประธานวุฒิสภาที่เคารพ ผม สมพร คำชื่น สมาชิกวุฒิสภาจังหวัดแพร่ ที่เรากำลังพิจารณาอยู่นี้เกี่ยวข้องกับข้อบังคับ ข้อ ๑๕ ของเราแล้วประเด็นที่กำลังถกเถียงกันเสียเวลาเสียเวลานี้ผมฟังแล้วคิดว่าเหลือเกิน ประเด็นมีเพียงแต่ว่ามีผู้เสนอให้เลื่อนระเบียบวาระ ๖.๒ ขึ้นมาแทนระเบียบวาระที่คุณหญิงเสนอไป ของกัญจน์เองผมบะครับ เท่านั้นเอง ประเด็นอยู่ตรงนี้ ตรงนี้จะต้องหามติจากที่ประชุมเสียก่อน ตอนแรกผมก็เห็นท่านประธานฯ มีคำที่พูดต้องแล้วว่า จะลงมติว่าสมาชิกฯ ของเราจะให้เลื่อนหรือไม่เลื่อนถ้าให้เลื่อนขึ้นมาก็ต้องหามติฟังเหตุฟังผลของสมาชิกฯ ก่อนว่าจะเลื่อนหรือไม่ อันนี้ผมคิดว่าท่านประธานฯ ควรจะดำเนินการไปตามระเบียบวาระว่า ที่สมาชิกฯ เสนอให้เลื่อนขึ้นมาในที่ประชุมจะมีมติให้เลื่อนหรือไม่เอาตรงนี้ก็ก่อนครับท่านประธานฯ จะได้ชัดเจน ขอขอบคุณท่านประธานฯ ครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายพิเชฐ พัฒนโชติ รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ท่านประเกียรติครับ

นายประเกียรติ นานิมมา (ร้อยเอ็ด) : ท่านประธานวุฒิสภาที่เคารพ ผม ประเกียรติ นานิมมา สมาชิกวุฒิสภาจังหวัดร้อยเอ็ด คือประเด็นอยู่ที่ท่านประธานฯ กำลังถามมติที่ประชุมอยู่ว่า จะเลื่อนวาระการประชุมเรื่องใหม่ วาระที่ ๖ นั้นขึ้นหรือไม่ ตามที่ท่านมอบประสิทธิ์ได้เสนอ ก็ปรากฏว่ามีผู้รับรองและไม่มีผู้คัดค้านก็ถอนแล้ว แสดงว่าท่านประธานฯ บอกว่า โอเค. เลื่อนได้ ที่นี้ผมเลื่อนได้ แล้วเรากำลังพิจารณากันว่า จะอภิปราย ๖.๑ ก่อนหรือจะอภิปราย ๖.๒ ก่อน คุณหมอบประสิทธิ์ท่านก็จะขอให้อภิปราย ๖.๒ ก่อนที่นี้ประเด็นการอภิปราย ๖.๒ ผมเห็นพ้องกับหลายท่าน ตรงนี้กำลังอภิปรายว่าจะเลื่อน ๖.๒

ขึ้นมาแทน ๖.๑ ก่อนใหม่ ซึ่งต้องลงมติตรงนี้เสียก่อน ถ้าเราไม่เข้าใจในเรื่องวาระ ๖.๑ เสียก่อน เรื่องใดในสภานี้จะยังไม่มี ถ้าไม่รู้ ๖.๑ เสียก่อน ครบนี้เราก็กาลังอภิปรายกันอยู่ว่าจะเลื่อน ๖.๑ ขึ้นมาเพื่อที่จะขอให้รัฐมนตรีเข้ามาชี้แจงหรือไม่ ตามที่ท่านสุนทรพุดถึงเรื่องใด เป็นความสำคัญของสภา เพราะหากว่าเราจะพูดถึงนโยบายการทองที่เกี่ยวข้อง ๆ แนนตอน ผลงานของรัฐบาลก็มาชี้แจง เราก็ทราบเท่านั้นอยู่แล้ว และก็ทราบว่ารัฐมนตรีบางท่านอาจจะต้องมีความคิดและก็ทราบอยู่เช่นกัน แต่เรื่องใดที่เราจะถามรัฐมนตรีต่อไปที่เราควรจะชี้แจงอยู่ในสภานี้เสียก่อน สมาชิกฯทุกท่านควรจะรู้เสียก่อน เราก็อภิปรายจุดนี้ว่า ถ้าเราในวาระที่ ๖.๑ เข้ามาอภิปรายกันเสียก่อนในวันนี้ ทุกคนจะได้รู้ว่าเรื่องใดที่เชิญรัฐมนตรีเข้ามาในวันนี้จะชัดเจนแล้วเราจะไปอภิปรายเรื่อง มาตรา ๒๑๐ ได้ชัดเจนด้วยว่า เราสมควรที่จะเชิญรัฐมนตรีเข้ามาหรือไม่ เพราะฉะนั้นครั้งนี้ผมจึงขอให้อยู่ในวาระที่เราจะอภิปรายว่าจะเลื่อนวาระที่ ๖.๒ ขึ้นมาแทนวาระที่ ๖.๑ หรือไม่เสียก่อน ขอบขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายพิเชษฐ พัฒนโชติ รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ท่านนักปณิธิครับ

นายนิพนธ์ วิถีสมุทรศาสตร์ (อ่างทอง) : กราบเรียนท่านประธานฯ ที่เคารพ ผม นิพนธ์ วิถีสมุทรศาสตร์ สมาชิกวุฒิสภาจังหวัดอ่างทอง ผู้ดัดที่กำลังพิจารณาญัตตินี้ขึ้น คือถ้าเข้าของญัตติเจตนารมณ์ที่จะให้มีการใช้รัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๐ แล้ว จำเป็นต้องทำเป็น ๒ ญัตติด้วยกัน คือจะต้องมีเจาภาพหรือเนื้อหาสาระในญัตติตามข้อบังคับข้อ ๓๓ เสียก่อน ขณะเดียวกันจะต้องใช้ข้อบังคับ ข้อ ๓๕ ในกรณีที่จะให้รัฐมนตรีมาร่วมประชุมเพื่อรับฟังหรือมาชี้แจงตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๐ จำเป็นจะต้องยื่นเป็น ๒ ญัตติด้วยกัน แต่ญัตติทั้ง ๒ นั้นได้มีการบรรจุไปแล้ว แต่ในวันนี้ถ้าหากเจตนารมณ์ของเจ้าของญัตติต้องการเชิญรัฐมนตรีมาตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๐ เพราะฉะนั้นประเด็นแรกที่ต้องพิจารณาก็ต้องพิจารณาญัตติที่ ๒ ก่อน ถ้าสมมุติที่ประชุมมีมติจะยกไปอย่างใดอย่างหนึ่ง มีทามเห็นอย่างใดก็ค่อยไปว่ากันในญัตติที่ ๑ ประเด็นจะชัดเจนนี้ เพราะว่าเจตนารมณ์ต้องการเชิญมา แต่ถ้าสมมุติว่าที่ประชุมมีมติอย่างใดอย่างหนึ่งไปแล้ว เราก็อ่ยดำเนินการตามญัตติที่ ๑ ถึงข้อบังคับ ข้อ ๓๓ เพราะว่าตามญัตติที่ ๒ นั้นได้มีการเกี่ยวข้องไปตามข้อบังคับ ข้อ ๓๓ ด้วย รายละเอียดเพราะฉะนั้นญัตติที่ ๒ ที่ใช้ข้อบังคับ ข้อ ๓๕ ไปจนถึงข้อ ๓๓ เพราะฉะนั้นคงมีมติเห็นอยู่ แต่เมื่อชัดเจนแล้วคงจะต้องถามความเห็นของที่ประชุมว่า ควรจะให้มาหรือไม่ คงจะต้องถามกันประเด็นนี้และมีมติกันประเด็นนี้ ถ้าสมมุติว่าที่ประชุมมีมติให้เชิญรัฐมนตรีมาตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๐ ก็กำหนดวัน แล้วแต่ทางประธานฯ จะประสานทางรัฐมนตรี

หรือมันจะมาถึงเมื่อไร ก็เป็นเรื่องที่กำหนัด แต่ในกรณีสมมุติที่ประชุมไม่เห็นด้วยที่จะเชิญมา ยุติคดีที่ ๑ ซึ่งบรรจุอยู่ยังคงอยู่ ยังอยู่ในส่วนจะพิจารณาอย่างไรต่อไปคงต้องมาว่ากัน แล้วจะพิจารณาวันนี้หรือไม่พิจารณา ก็คงต้องเป็นอีกเรื่องหนึ่งแล้ว แล้วแต่ที่ประชุม เพราะฉะนั้น วันนี้คงจะต้องพิจารณาถึงยุติคดีที่ ๒ เพราะเจตนาจริง ๆ ต้องการให้รัฐมนตรีมาตามยุติคดีที่ ๑ ขอบพระคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายพิเศษ พัฒนโชติ รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ท่านนันทพรครับ

นายนันทพร ศรีสรรพพงศ์ (ราชบุรี) : กราบเรียนท่านประธานฯ ครับ ผม นันทพร ศรีสรรพพงศ์ สมาชิกวุฒิสภาจากจังหวัดราชบุรี ตามยุติคดีที่ ๖.๑ นั้น เชียนชัดเจนว่า เรื่องการตรวจสอบการดำเนินการตามนโยบายด้านการท่องเที่ยว ซึ่งมีผู้รับรองอย่างถูกต้อง ๕ ท่านด้วยกัน และบรรจุเข้าสู่ยุติคดีเป็นที่เรียบร้อยแล้ว เป็นหน้าที่ของรัฐบาลจะต้องมาตอบข้อซักถาม นี้อือยุติคดีที่ ๑ ยุติคดีที่ ๒ ใช้อำนาจตามข้อบังคับ ข้อ ๓๕ มีผู้รับรอง ๑๐ ชื่อถูกต้อง โดยเฉพาะจงทำให้รัฐมนตรีสมศักดิ์ เทพสุทิน ซึ่งได้พูดเรื่องน้ำตกตกล้นมาตามยุติคดี ๖.๑ ท่านประธานฯ ครับ การพิจารณาในวันนี้พิจารณาได้เพียง ๖.๒ เท่านั้นเอง เราจะเลื่อน ๖.๑ ขึ้นมาไม่ได้ เพราะวันนี้ไม่มีใครมาตอบ ไม่มีสักคนหนึ่ง ถ้าที่ประชุมลงมติว่า ไม่จำเป็นต้องรัฐมนตรีสมศักดิ์ แล้วเลื่อน ๖.๑ มา แล้วใครจะมาตอบ ไม่มีครับ ท่านประธานฯ ดำเนินการเมื่อสักครู่นี้ถูกต้องทุกอย่างแล้ว เมื่อเฉพาะ ๖.๒ ความหมายใน ๖.๒ นั้นชัดเจน ที่ประชุมมีมติอย่างไรก็ว่าไปตามนั้น รัฐมนตรีพร้อมเมื่อไรท่านก็บรรจุเข้ามาในวาระต้น ๆ เพื่อให้รัฐมนตรีมาตอบ ๖.๑ เลื่อนขึ้นมาแล้ว ถ้าแก้ว่าที่ประชุมลงมติเห็นว่าไม่จำเป็นจะเป็นรัฐมนตรีสมศักดิ์ เทพสุทิน ตอบ เราต้องพิจารณา ๖.๑ ต่อในวันนี้ เราพิจารณาได้ไหมครับ พิจารณาไม่ได้ ท่านประธานฯ ดำเนินการทุกอย่างมาเบื้องต้นเมื่อสักครู่นี้ถูกต้องหมดทุกอย่างแล้วครับ ขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายพิเศษ พัฒนโชติ รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : อย่างนี้ครับ ท่านสมาชิกฯ ครับ โดยคุณพิเชษฐพงศ์จะมา ๖.๒ ขึ้นมาเรื่องเดียว เดี่ยวสมาชิกฯ จะกล่าวหาว่าผมผิดจึงการ เพราะว่าในสมาชิกฯ เสนอ ๖.๑ ขึ้นด้วย ถ้าอย่างนั้นผมคงต้องระวังมากขึ้นกับคนที่จะมีวิสัยบางอย่างว่าจะดำเนินการกันอย่างไร อย่างนี้ได้ไหมครับอาจารย์ถนัดผมจะขอแก้ไข ถ้าที่ประชุมเห็นว่าควรจะทำ ๖.๒ ขึ้นมาเพียงเรื่องเดียว เลื่อนวาระ ๖.๒ ขึ้นมา จะลงมติตรงนี้ หรือจะเลื่อนวาระ ๖.๑ กับ ๖.๒ ขึ้นมาพร้อมกันทั้ง ๒ อัน สุดท้ายแล้วสมาชิกฯ จะวินิจฉัย เพราะไม่อย่างนั้นเราจะไม่มีข้อสรุปอีก

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายพิเชฐ พัฒนโชติ รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : เรียนนายชวรัตน์

นายวัลลภ ตังคณานุกีร์ (กรุงเทพมหานคร) : ท่านประธานฯ ครับ ผมวัลลภ ตังคณานุกีร์ สมาชิกวุฒิสภา ผมเห็นด้วยกับท่านประธานฯ เพียงครั้งเดียวก็คือครั้งแรกที่ท่านพูดว่าจะขอติดต่อก่อนว่าควรจะเอา ๖.๒ ขึ้นขึ้นมาหรือไม่ ส่วนท่านบอกว่าประเด็นที่ ๒ เอา ๖.๑, ๖.๒ ขึ้นมาพร้อมกันหรือไม่ เป็นไปไม่ได้ครับ ผมยืนยันว่าสาเหตุที่ผมถอนก็เพื่อให้ ๖.๒ เข้ามาเลข แล้วก็มีผู้รับรองถูกต้อง และเรื่องนี้เป็นประเด็นสำคัญที่ผมคิดว่าที่ประชุมคงสนใจ ผมก็สนใจ และผมว่า ๖.๑ ว่าไปแล้วเป็นรายละเอียด ถ้า ๖.๒ มา ๖.๑ ไม่หนีไปไหน แต่ถ้า ๖.๒ ที่ประชุมมีมติไม่ให้ ๖.๑ ท่านไปทำเอง ในกรรมาธิการตามญัตติ ทำได้ เป็นอำนาจของท่านอยู่แล้ว มีแค่เรื่องเดียวเท่านั้นคือ ๖.๒ ขอนิดว่าควรเอา ๖.๒ ขึ้นมาแทนของผมหรือไม่ เป็นประเด็นเดียวเท่านั้นครับ ขอขอบคุณท่านประธานฯ ครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายพิเชฐ พัฒนโชติ รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ท่านสมควรครับ

นายสมควร จิตแสง (ขอนแก่น) : กราบเรียนท่านประธานฯ ที่เคารพครับ กระผม นายสมควร จิตแสง สมาชิกวุฒิสภาจังหวัดขอนแก่น ผมก็ตั้งข้อสงสัยกองกลาง ๆ กับท่านวัลลภ สอดคล้องกับท่านวัลลภ คือ ๖.๑ นี่ถ้างไรก็ตามอาจจะไม่เป็นท่านรัฐมนตรีสมศักดิ์ เทพสุทิน มาชี้แจงก็ได้ ถ้าญัตตินี้ผ่านที่ประชุมเขาก็ศึกษาไปโดยกรรมาธิการสามัญหรือวิสามัญก็ได้ แต่ ๖.๑ เรื่อง การตรวจสุขภาพการดำเนินการตามนโยบายด้านการท่องเที่ยวที่จะมีมติให้ท่านสมศักดิ์มาชี้แจงนี้ ถ้ารายการ ๖.๒ ขึ้นมาพิจารณาก็ต้องให้เหตุผลว่าทำไมถึงต้องมาพูดในเรื่องนี้ ประเด็นนโยบายด้านการท่องเที่ยว มีปัญหาอะไรต่างคนต่างชี้แจง ก็จะลงมติว่าจะต้องให้มาหรือไม่ให้มาเป็นเรื่องที่ประชุม เพราะฉะนั้นผมอยากให้พิจารณาเรื่อง ๖.๒ ขึ้นมาก่อน เพราะเรื่องนี้จะเป็นเรื่องที่สามารรถทำได้ครับ ไม่ต้องพิจารณา ๖.๑ ก็ได้ครับ ขอขอบคุณมากครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายพิเชฐ พัฒนโชติ รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ครับ เข้าใจท่านสมควร ก็อย่างนี้ท่านสมาชิกฯ ครับ เมื่อคุณเสนอสิทธิเสนอญัตติว่า ๖.๒ ขึ้นมาพิจารณาก่อนครับ แล้วผมถามว่า มีท่านผู้ใดเห็นเป็นอย่างอื่น ท่านอาจารย์วัลลภเห็นเป็นอย่างอื่น แล้วท่านก็ถอน แต่ขณะเดียวกันท่านสุนทร ท่านก็ไม่เห็นด้วยนะครับ ท่านบอกว่าคุณ ๖.๒ มาพิจารณาขึ้นมา เดือนมาอย่างเดียวไม่ได้ เพราะไม่มีประเด็นว่าอะไร ก็คือ ๖.๑ นะครับ ท่านสุนทรก็ยืนยัน ๒ - ๓ ครั้ง ท่านยืนยัน

ในการอภิปราย ผมก็กำลังจะวินิจฉัยว่าจะพิจารณาอย่างนี้เพียงแต่ผมใช้คำพูดผิดไปนิดหนึ่ง ก็คือใช้คำว่า เดือน แล้วผมไปพูดว่าเพื่อจะเชิญท่านรัฐมนตรีมาชี้แจงตามฉัฎติ ผมอ่านตาม ญัตตินะครับ ท่านเกษมก็คิดว่าผมจะให้ผมฟังสมาชิกฯ ผมก็ฟังสมาชิกฯ เวลาที่ผมจะขอมติ เดี่ยวท่านเกษมครับ

(นายกเลาณ รุ่งชนเกียรติ ได้ยื่นและยกมื่อขึ้น)

นายเกษม รุ่งเกษยนิติ (สุรินทร์) : ผมประหลาดใจท่านประธานฯ ครับ ท่านประธานฯ พุฒเมื่อสักครู่นี้กับคนที่ผมทักท่านประธานฯ ไม่เหมือนกัน ท่านประธานฯ สรุเมื่อสักครู่นี้คนที่ผมทักทั้งนี้ ท่านกลัวว่าจะสรุปว่าให้ที่ประชุมลงมติว่าจะเชิญรัฐมนตรีหรือไม่เชิญรัฐมนตรี นั้นท่านสรุป ซึ่งผมไม่เห็นด้วย

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายพิษณุ พัฒนโชติ รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ผมเข้าใจครับ

นายทณม รุ่งชนเกียรติ (สุรินทรี) : เพราะท่านสรุปอย่างนั้นไม่ได้ ท่านต้องฟังเหตุผล แต่เมื่อสักครู่ท่านมาสรุปอีกทีหนึ่ง ท่านสรุปผิดไปจากที่ท่านพูดครั้งแรกแล้วผมจริง ๆ ไม่อยากกลั้อล่ด้อยกว่าท่านกับผมพวกกัน ผมไม่อยากกลั้อล่ด้อยของท่านเลย แต่จริง ๆ ต้องมาชี้แจง เพราะว่าท่านกำลังสรุปให้ผมเสียหาย ผมท้วงท่านครับ ไม่ใช่ว่าผมอยากจะพูดในสภานี้ทั้งนี้ ถกกันเรื่อง ๖.๑, ๖.๒ ผมไม่พูดเลย แต่ท่านสรุป ท่านสรุปผิด

ผู้ปฏิบัติงานที่แทนประธานวุฒิสภา (นายพิษณุ พัฒนโชติ รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : สบายๆ ใจหายแล้วครับ

นายเกษม ชูธรรมเกียรติ (สุรินทร์) : ท่านสรุปกำลังทำลายสิ่งทีพวกคุณกำลังจะพิจารณาเกิน ผมถึงท้วงท่าน เมื่อสักครู่นะผมบอกว่าท่านแค่จกาว เพราะว่าท่านกำลังสรุปไปให้พวกผมพูด ถูกไหมครับ ท่านต้องยอมรับจักรับ

ผู้ปฏิบัติงานที่แทนประธานวุฒิสภา (นายพัชเรศ ชุมนิธิ รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ผมขอรับอย่างเต็มที่ ผมยืนยันว่าผมสรุปครั้งแรก

นายเกษม รุ่งชนเกียรติ (สุรินทร์) : กราบ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายพิเศษ พัฒนาโชติ รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ตอนที่ท่านเกษมมาทางผมตอนนั้นผมรอคดีจริง

นายเกษม รุ่งธนเกียรติ (สุรินทร์) : นำท่านเยี่ยมชมไร่ โอเอช อรัญ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายพิเชฐ พัฒนโชติ รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ผมกำลังจะเห็นว่า ทิมสปรูนีเพิ่งแถลงผมไม่ได้ใช้ว่าพูดว่าเดือนวาระนี้ข้ามมาครบ แต่เพราะเนื้อหาของการเดือนนี้ก็ถือว่ากรเชิญหรือไม่เชิญเท่านั้นเอง ผมข้ามขั้นตอน

ไป ๑ ขึ้นตอน อันนี้ยอมรับนะครับ ท่านเกษมเข้าใจนะครับ เพราะฉะนั้นตรงนี้เมื่อเห็น
ความเห็น ๒ ความเห็นในสภาแห่งนี้ ผมจะขอมติในเบื้องต้นนี้ก่อนนะครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายพิเชฐ พัฒนโชติ รองประธาน
วุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ท่านประสิทธิ์ เชิญครับ

นายประสิทธิ์ ปทุมารักษ์ (นครราชสีมา) : ขอลาคุณครับท่านประธานฯ ผม
ประสิทธิ์ ปทุมารักษ์ ครับ ขอเวลาคิดด้วย ท่านประธานฯ อย่างเพิ่งตัดสินใจครับ เพราะเมื่อสักครู
่ตัดไปแล้วมีหลายท่านเข้าใจว่า ผมพูดอาจจะเสียดาย ตามมาตรา ๒๑๐ เพราะตอนแรกผมพูด
บอกว่า มาตรา ๒๑๐ มีช่วงแรก เพราะฉะนั้นช่วงหลังผมยังไม่เห็นพูด ท่านประธานฯ ตัดไป
แล้วผมยกหลายครั้งไม่มีโอกาสพูด แต่ว่าจะกลายเป็นว่าผมอ่านรัฐธรรมนูญแล้วไม่เข้าใจ
เพราะฉะนั้นกรณีมาตรา ๒๑๐ ในช่วงหลังนี้คำว่า “ต้อง” ในเมื่อ “ต้อง” รัฐมนตรีก็มีมติแล้ว
รัฐมนตรีต้องมา ที่นี้ผมต้องการจะทราบ ว่า ถ้ารัฐมนตรีต้องมาแล้วมีเหตุผลอะไรที่ท่าน
จะต้องมาชี้แจงเกี่ยวกับเรื่องอะไรบ้างเท่านั้นเองว่า มีเหตุผลอะไรไหม เพราะถ้ามีเหตุผล
ผมก็เห็นด้วย เพราะยังมีบางเรื่องว่าทำไมอย่างนี้อัยการประชุมไม่มีเงินลงไปลงเลยเงินการ
ท่องเที่ยวก็ต้องการทราบเหมือนกัน แล้วขอทราบเหตุผลนโยบายเป็นอย่างไร ต้องการทราบ
เหตุผลเท่านั้นครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายพิเชฐ พัฒนโชติ รองประธาน
วุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ผมขออย่างนั้นครับ จะขอมติแทนที่ผันทวนครั้งที่สุดท้ายได้ไหมครับ
เพราะไม่อย่างนั้นเดียวจะมีปัญหา เดียวผมถามอย่างนี้ก่อนดีกว่า ท่านสุนทรท่านยังยืนยันว่า
จะเอา ๖.๑ ขึ้นมาด้วยไหมครับ

นายสุนทร จินดาอันธ์ (กำแพงเพชร) : อย่างนี้ครับท่านประธานฯ เพื่อไม่ให้
เสียเวลา ผมไม่ได้ติดใจอะไรมาก ผมอยากจะทำทุกอย่างให้เป็นไปตามขั้นตอน แต่ผมก็ยัง
คิดว่าผิดอยู่นั้นแหละครับ แต่ว่าผมไม่ติดใจ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายพิเชฐ พัฒนโชติ รองประธาน
วุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ขอคุณครับ ถ้าอย่างนั้นมติที่กฤษฎีกาประกาศเสนอข้อให้เลื่อน
ระเบียบวาระการประชุม ๖.๒ ขึ้นมาพิจารณา ก่อน ผมขอถามอีกทีจะมีผู้ใดคัดค้านไหมครับ
หรือเห็นเป็นอย่างอื่นไหมครับ

Legislative Institutional Repository of Thailand

(ไม่มีสมาชิก มีความเห็นเป็นอย่างอื่น)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายพิเชฐ พัฒนโชติ รองประธาน
วุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ไม่มีนะครับ ถ้าไม่มีก็แปลว่ามติ ๖.๒ ขึ้นมาพิจารณา

๖.๒ เรื่อง ขอเสนอญัตติให้วุฒิสภามีมติให้รัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรี (นายสมศักดิ์ เทพสุทิน) เข้าร่วมประชุมวุฒิสภาตามมาตรา ๑๑๐ ของรัฐธรรมนูญเพื่อชี้แจง โฆญัตติ เรื่อง การตรวจสอบการดำเนินการตามนโยบายด้านการท่องเที่ยว ซึ่งเห็นว่าป็นเรื่อง ที่เกี่ยวเนื่องกันและมีผู้เสนอรายเดียวกัน จึงจะขอมติจากที่ประชุมแห่งนี้พิจารณาที่จะนำเรื่อง ๖.๒ ขึ้นมาพิจารณาว่าจะลงมติว่า นิยมให้รัฐมนตรีเข้าร่วมประชุมหรือไม่

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายพิเชฐ พัฒนโชติ รองประธาน วุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ท่านสุรเดชครับ เชิญขึ้นเิจงครับ

นายสุรเดช ยะสวัสดิ์ (ประธานคณะกรรมการธิการ) : ท่านประธานฯ ที่เคารพ เพื่อนสมาชิกฯ ผู้ทรงเกียรติทุกท่าน กระผม นายสุรเดช ยะสวัสดิ์ สมาชิกวุฒิสภาจังหวัด พะเยา ได้รับมอบหมายจากคณะกรรมการธิการการท่องเที่ยว เสียงส่วนใหญ่ให้กระผมในฐานะ ประธานคณะกรรมการให้เสนอญัตติ ข้อที่ ๖.๒ ตามที่กระผมได้เสนอญัตติ เรื่อง การตรวจสอบ การดำเนินการตามนโยบายด้านการท่องเที่ยวเพื่อของกำไรของกำไรในที่ประชุมวุฒิสภาใน ๔ ประเด็นหลัก ด้านการท่องเที่ยว ประเด็นที่ ๑ เรื่องโครงการท่องเที่ยวทำนกระยะยาว หรือที่ภาษาอังกฤษ เชนรียกว่าลองสเตย์ (Long stay) ประเด็นที่ ๒ โครงการพัฒนาเกาะช้าง ประเด็นที่ ๓ โครงการสามเหลี่ยมมรกต แล้วก็ประเด็นที่ ๔ ก็คือการใช้จ่ายของกระสุนเศรษฐกิจด้านการ ท่องเที่ยว ทั้งนี้ตามข้อบังคับ ข้อ ๑๓ รายละเอียดตามญัตติที่อ้างถึงนั้น ในการนี้เพื่อให้การ พิจารณาญัตติดังกล่าวเป็นไปอย่างทรมถ้วนสมบูรณ์ จึงมีความจำเป็นต้องเชิญท่านรัฐมนตรี ประจำสำนักนายกรัฐมนตรี คือท่านสมศักดิ์ เทพสุทิน ในฐานะผู้รับผิดชอบงานด้านการท่องเที่ยว จะต้องมาเข้าร่วมประชุมวุฒิสภา เพื่อชี้แจงถึงปัญหาดังกล่าว ดังนั้นอาัยมาตรา ๑๑๐ ของ รัฐธรรมนูญ และข้อบังคับการประชุมวุฒิสภา พ.ร. ๒๕๔๔ ข้อ ๓๕ กระผมและคณะจึงขอ เสนอญัตติให้วุฒิสภามีมติให้รัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรี คือท่านสมศักดิ์ เทพสุทิน เข้าร่วมประชุมวุฒิสภาเพื่อชี้แจงต่อเพ็จจริงในญัตติ เรื่อง การตรวจสอบการดำเนินการตาม นโยบายด้านการท่องเที่ยวสำหรับเหตุผล และรายละเอียดเพิ่มเติมจะได้ชี้แจงในที่ประชุม ต่อไปครับ

(การประชุมดำเนินมาถึงตอนี่ นายพิเชฐ พัฒนโชติ รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง ได้ลงจากบัลลังก์ โดยมอบให้ นายบุญทัน ดอกไธสง รองประธานวุฒิสภาคนที่สอง ปฏิบัติหน้าที่แทน)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายบุญทัน ดอกไธสง รองประธาน วุฒิสภา คนที่สอง) : ท่านอนุบมนตรีครับ เชิญครับ

นายเกษม รุ่งชนเกียรติ (สุรินทร์) : ขอลาจุดครึ่งท่านประธานฯ ตกลงเรา
เลื่อนมาพิจารณา ๖.๒ ว่าเราจะเชิญรัฐมนตรี ไม่เชิญรัฐมนตรีครับ ท่านประธานฯ ครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายบุญทัน ดอกไธสง รองประธาน
วุฒิสภา คนที่สอง) : ใช่ครับ

นายเกษม รุ่งชนเกียรติ (สุรินทร์) : ผม เกษม รุ่งชนเกียรติ ศ.ว. จาก
จังหวัดสุรินทร์ครับ ท่านประธานฯ ครับ ผมจำได้ว่าวันที่เราได้รับทราบการดำเนินงานของรัฐบาล
ครบรอบ ๑ ปี ผมได้พูด ๘ นาที ได้รับการไว้วางใจจากคณะกรรมการการคลังฯ ให้ทำ
หน้าที่ตรวจสอบรัฐบาลในเรื่องนโยบายเร่งด่วน ๘ นาที ครบท่านประธานฯ ผมทำหน้าที่
เสนอเรื่องนโยบายเร่งด่วนแล้ว ๆ ผมเห็นเรื่องนโยบายการท่องเที่ยว ซึ่งผมอยากจะวิพากษ์
อยากจะแสดงความเห็น อยากจะพูดคุยและอยากจะวิพากษ์ให้รัฐมนตรีที่กำกับดูแลเรื่องนี้
ได้รู้ว่าสิ่งที่ท่านทำมีปัญหา มีอุปสรรค แต่ผมไม่สามารถนำเสนอได้ เพราะผมถูกจำกัด
ด้วยเงื่อนไขเวลาในกติกาที่พวกเรากำหนดกัน เพราะฉะนั้นวันนี้เราจะมีโอกาสที่จะเชิญท่านรัฐมนตรี
เข้ามาฟังถกแถลงกันเรื่องนโยบายท่องเที่ยว ผมว่าเป็นเรื่องที่ดีมาก ผมอยากจะพูดกับรัฐมนตรี
ตัว ๒ - ๓ เรื่องกับท่านประธานฯ ผมยกตัวอย่างให้เห็นว่า

๑. เรื่องนโยบายท่องเที่ยว รัฐมนตรีพยายามกระจายงบประมาณของ
รัฐมนตรีมีส่วนแบ่ง ซึ่งเราได้รับข้อมูลข่าวสารจากสาธารณชนที่ออกมาว่า มีความขัดแย้งในพรรค
ของท่านรัฐมนตรี มี ศ.ส. บางส่วนแสดงความไม่เห็นด้วยว่า รัฐมนตรีได้เองบประมาณด้านการ
ท่องเที่ยว ซึ่งเป็นงานพื้นฐานด้านเศรษฐกิจ ท่านนายก กันไว้ ๕๘,๐๐๐ ล้านบาท เอาไปให้
พรรคพวกและบริวารในกลุ่มของท่านทำประโยชน์เท่านั้นเอง คนในพรรคไทยรักไทย ๒๐๐
กว่าคน ไม่ได้รับหมดหรอกครับ ศ.ส. พรรคไทยรักไทยไม่ได้รับทั้งหมด ๒๐๐ คน ได้รับ
เพียงบางส่วน ซึ่งยังกักอยู่ในกลุ่มของรัฐมนตรี ผมเรียนท่านประธานฯ ว่า ในอดีตผมเคย
เป็นนักการเมือง ผมเคยเป็นผู้แทนราษฎร ในอดีตสังคมไทยคิดว่าเรื่องอย่างนี้เป็นเรื่องปกติ
วันนี้คุณเป็นรัฐมนตรีก็ทำไป วันหน้าฝ่ายค้านเป็นรัฐมนตรีก็ทำไป ที่ใครที่ขึ้น สังกมไทย
เคยคิดกันแบบนี้ บอกว่าผมเชื่อว่าเมืองขบวนการปฏิรูปการเมืองเกิดขึ้นในประเทศแห่งนี้คือ
ประเทศไทยแนวคิดอย่างนี้ต้องเปลี่ยนไป แนวคิดที่ว่ามีโอกาสได้ถืออำนาจบริหารรัฐบาล
แล้วมีงบประมาณ แล้วแจกพรรคพวกไปหาเลี้ยงหาผลประโยชน์ในพื้นที่อย่างนี้ต้องเปลี่ยนไป

ถามว่าเราทำผิดกฎหมายไหม ไม่ผิดหรอกครับ เราผ่านหน่วยงานราชการของรัฐ เราใช้รัฐ
เป็นเครื่องมือ เพราะเขาถืออำนาจรัฐ แต่เขาชอบธรรมชาติการเมืองหรือเปล่า ตรงนี้ถือคำถาม
ที่สังคมต้องถกเถียง ผมว่าสังคมวันนี้เห็นพฤติกรรมอย่างนี้ต้องไปหาธรรมชาติ ผมไม่เชื่อว่า

ถึงทว่าวันนี้ยังคิดเหมือนเดิมว่า การที่รัฐมนตรีมีอำนาจแล้วอาจงบประมาณแจกจ่ายให้พวกห้องของตัวออกไปทำมาหากินหรือไปสร้างสรรกิจจังหวัดตัวเองเพื่อให้ได้เสียงได้คะแนนนิยม ผมเชื่อว่าสังคมว่าพฤติกรรมอย่างนี้ไม่ชอบธรรมทางการเมือง แต่ถามว่าผิดกฎหมายไหม ถ้าตอบว่าไม่ผิดหรอกครับ เพราะใช้รัฐเป็นเครื่องมือ ใช้ข้าราชการบางส่วนเป็นเครื่องมือในการทำงบประมาณ ไม่ผิด แต่ไม่ชอบธรรมทางการเมือง เราอยากจะทำรัฐมนตรีที่กำกับดูแลการท้องถิ่นที่ว่า ท่านทำอย่างนี้ไม่ได้แล้ว วันนี้การปฏิรูปการเมืองเกิดขึ้นแล้ว สังคมไทยเปลี่ยนแปลงแล้ว ท่านทำไม่ได้หรอก ถ้าท่านยังทำอย่างนี้ท่านจะอยู่เป็นรัฐมนตรีไม่ได้ ผมเห็นวันนี้ท่านลูกท่านมาตอบพวกเราได้เฉย ท่านอธิบายถึงสาเหตุจังหวัดที่ท่านเคยเป็นผู้แทนราษฎรแล้วปัจจุบันภรรยาท่านเป็นผู้แทนราษฎร ท่านอธิบายเลยครับ สุโขทัยให้บ้านท่านอย่างนั้นอย่างนี้ ผมเสียใจ ผมเสียความรู้สึกมาก ผมไม่คิดว่าเสนาบดีคนเป็นรัฐมนตรีประเทศไทยคิดแค่จังหวัดตัวเอง คิดแค่สร้างจังหวัดตัวเอง ผมบอกว่างบประมาณท้องถิ่นยาว งบประมาณกระตุ้นเศรษฐกิจว่าขึ้นกับกับดูแลท้องถิ่นต้องไปดูว่า วันนี้สิ่งลึกลับหรืออย่างไรเรื่องท้องถิ่น มาเฉลยคิดอย่างไรเรื่องท้องถิ่น เขาทำอะไรบ้าง เราเองงบประมาณตรงนั้นไปแข่งขันกับสังคมไปแข่งกับกัมพูชาเวียดนาม แข่งขันกับฮ่องกง ประเทศไทยต้องทำอย่างนี้ คนเป็นรัฐมนตรีอย่าไปคิดสร้างจังหวัดตัวเองสมัครใจ การสร้างจังหวัดตัวเองเป็นหน้าที่ของ อบต. อบจ. แล้วที่เทศบาลไม่ใช่คนเป็นสมณศักดิ์ คนเป็นรัฐมนตรีจะไปคิดอย่างนั้น คนเป็นรัฐมนตรีต้องคิดใหม่ ท่านต้องไปดูต่างประเทศที่รอบบ้านเราว่าวันนี้ทำอะไร เรื่องท้องถิ่นมาทำอะไรกันบ้าง แล้วเรามีงบประมาณเราจะแข่งขันกับเขาอย่างไร งบประมาณไปทำ ต้องสร้างชาติ ไม่ใช่สร้างจังหวัด คนสร้างจังหวัดต้องเป็น อบจ. อบต. เทศบาล นำสร้างจังหวัด คนสร้างชาติต้องเป็นรัฐมนตรี คนเป็นรัฐมนตรีคิดสร้างจังหวัด ประเทศไทยแข่งขันกับต่างประเทศไม่ได้ เราถึงบอกว่าเรื่องอย่างนี้ต้องเชิญมาคุยกัน มาพูดกันว่าสมาชิกวุฒิสภาคุณนั้นคิดอย่างไร เขาคิดว่าเรางบประมาณให้พรรคพวกพวกท้องถิ่นไปทำประโยชน์ในจังหวัดไม่ชอบธรรม ไม่ชอบธรรมทางการเมืองผิดกฎหมายไหม อาจจะไม่ได้ แต่ไม่ชอบธรรม เป็นรัฐมนตรีต้องคิดอย่างไร ต้องคิดเพื่อชาติ ไม่ใช่คิดเพื่อจังหวัด ส.ว. คิดอย่างนั้นนั่น รัฐบาลต้องเปลี่ยนความคตินักการเมืองปัจจุบันต้องเปลี่ยนความคิด ผมไม่อยากจะเห็นรัฐมนตรีที่กำกับดูแลการท้องถิ่นที่ว่าท่านจะเป็นโคโนสาร์ดีนัสสุดที่เขาคิดต้องดลยกับพรรคพัฒนาประเทศผมไม่เคยถนัดสิ่งนี้ๆ เปลี่ยนแนวคิดเถอะครับ เราถึงอยากรจะเชิญท่านมาพูดคุยกับพวกเรา แล้วเอาความเห็นแลกเปลี่ยนกัน ขอขอบคุณครับ ท่านประธานฯ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายบุญทัน คอกไชยสง รองประธานวุฒิสภา คนที่สาม) : ท่านอรรถธูรา สุงนิช เชิญครับ

นางอรรถธูรา สุงนิช (หนองคาย) : กราบเรียนท่านประธานวุฒิสภา ดิฉันอรรถธูรา สุงนิช สมาชิกวุฒิสภาจังหวัดหนองคาย ท่านประธานฯ คะ ดิฉันก็เป็นหนึ่งในคณะกรรมการการท่องเที่ยว คงจะเป็นเสียงข้างน้อยที่ดิฉันไม่เห็นด้วยในการที่จะนำมาตรา ๒๑๐ มาบังคับให้ท่านรัฐมนตรีมาชี้แจงในสภา ถามว่าดิฉันอยากจะให้ท่านมาใหม่ ดิฉันอยากกะท่านประธานฯ คะ แต่ดิฉันไม่เห็นด้วยที่จะต้องใช้มาตรานี้ไปบังคับรัฐมนตรีให้มาชี้แจงในสภา ขณะที่ปัจจุบันนี้ท่านรัฐมนตรี ท่านก็ออกมาโต้ตอบว่า ท่านพร้อมที่จะมาชี้แจงในสภาของเราแห่งนี้ ท่านบอก เราถึงจะต้องเอารัฐธรรมนูญนี้ไปบังคับให้ท่านมาทำไม เรายังไม่ใช้รัฐธรรมนูญแล้ว ก็เชิญท่านมาคุยว่า ท่านจะมาหรือไม่ว่า ที่ดิฉันไม่อยากจะให้ใช้รัฐธรรมนูญมาตรานี้ ก็เพราะว่าตลอดเวลา ๘๐ ปีที่ผ่านมา และรัฐธรรมนูญทุกฉบับไม่เคยมีมาตราบัญญัติไว้ในช่วงระยะเวลา ๘๐ ปีที่ผ่านมา เพราะฉะนั้นจึงเป็นของใหม่กะ ท่านประธานฯ คะ ในเมื่อเป็นของใหม่ การใช้เร่ก็เหมือนกับเราใช้ครั้งแรก ถ้าการใช้พรั้งเรื่องเกินไปก็จะทำให้รัฐธรรมนูญมาตรานี้ไม่ศักดิ์สิทธิ์ เพราะฉะนั้นดิฉันเห็นว่าเราควรจะให้มาตรการที่ว่าเสนอญัตติธรรมมาให้ท่านมาตอบในสภาของเราแห่งนี้ ดิฉันเห็นว่าท่านก็จะมา เพราะท่านได้ออกมาตลอดว่า ท่านพร้อมที่จะมา ดิฉันจึงไม่เห็นด้วยที่จะใช้มาตรานี้ไปบังคับให้รัฐมนตรีชี้แจงในสภาอยากจะฟังอย่างที่ท่านยกมพูดเหมือนกัน อยากให้รัฐมนตรีมาชี้แจงในสภาของเราแห่งนี้ แต่อย่างไรก็ตาม ดิฉันไม่เห็นที่จะต้องใช้รัฐธรรมนูญไปบังคับให้รัฐมนตรีมาชี้แจงในสภา ในขณะที่ท่านได้ออกมาโต้ตอบตลอดว่า ท่านพร้อมที่จะมาชี้แจงในสภาของเราแห่งนี้ ไม่จำเป็นที่จะต้องใช้รัฐธรรมนูญให้พรั้งพริ้ว ขอพระองค์ท่านประธานฯ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายบุญทัน คอกไชยสง รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : ท่านวิจิต เชิญครับ

นายวิจิต พูลสาธ (พิจิตร) : ท่านประธานวุฒิสภาที่เคารพ กระผม วิจิต พูลสาธ สมาชิกวุฒิสภาจังหวัดพิจิตร เรื่องญัตติตามมาตรา ๒๑๐ และข้อบังคับ ๓๕ ของคณะกรรมการการท่องเที่ยว เป็นที่เสนอเป็นญัตติว่านั้น ด้วยความเคารพรับในมติของกรมการการท่องเที่ยว โดยเฉพาะอย่างยิ่งท่านประธานวุฒิสภาแล้วที่เสนอพระราชบัญญัติให้พรั้งใจจริงผมก็เห็นด้วยขออยากจะให้รัฐมนตรีที่มาชี้แจงอีกครึ่งหนึ่งในที่ประชุมนี้ แต่ผมเห็นว่ารัฐมนตรีท่านนั้นกบฏฯ ถึงสมศักดิ์ เทพสุทิน ก็ได้มาชี้แจงในวันแถลงผลการดำเนินงานของรัฐบาล เป็นเวลาถึง ๒ วันแล้ว ข้อเท็จจริงก็ปรากฏอยู่ละครับว่า จัดสรรงบประมาณการ

ท่องเที่ยวไม่เป็นตามกำหนดของคลองธรรมไม่ไปโรงโสมมีเปอร์เซ็นต์อะไรกัน ก็เป็นที่ทราบกันดีอยู่แล้ว แต่ในวันนั้นรัฐบาลก็เอาใจใส่ต่อสภาได้มาชี้แจง รวมทั้งไม่ใช่เฉพาะรัฐมนตรีท่านนั้น ก็มาทุกท่านเรารู้กันอยู่แล้ว และประชาชนชื่นชมในสมาชิกรัฐสภาเป็นอย่างมากที่ได้อภิปรายเมื่อวันที่ ๒๖ และ ๒๗ ถ้าสภาแห่งนี้ลงมติตามรัฐธรรมนูญให้รัฐมนตรีชี้แจง ผมอีกครั้งหนึ่งผมเกรงว่าจะเป็นการซ้ำซ้อน ท่านประเทืองก็เป็นดาวแล้วดาวเด่นกล้าพูดกล้าทำผมเองถ้ามาพูดอีก มาอีกครั้งหนึ่งผมก็เกรงว่าท่านจะไม่เด่นไม่ดังเหมือนเดิมจะรักษาความเด่นดังไม่ได้เดี๋ยวกลายเป็นดาวอย่างอื่นซะครับ ก็อยากจะเอาไว้ก่อนและฝ่ายค้านก็จะได้อินอยู่แล้วครับ ขึ้นอยู่ตลิดอภิปรายไม่ไว้วางใจ และยื่นถอดถอนรัฐมนตรี เราเป็นสภาสูง เราขอไหวไหม รอให้เขาอภิปรายไม่ไว้วางใจ ถ้ามีฝ่ายค้านมีหลักฐานชัดเจนแน่นอน ชัดแจ้งต่อส่ง ป.ป.ช. เราเป็นสภาสูงเราขอพิจารณา รอที่ ป.ป.ช. ส่งมาว่ามีมูลกระทกการไม่สุจริต ไม่โปร่งใส เราใช้มาตรา ๓๐๗ ดีไหมครับ เราใช้มาตรา ๓๐๗ ผมอยากจะใช้จริง ๆ ครับ ไม่อยากจะเชิญรัฐมนตรีมาทำนั่น อยากจะใช้มาตรา ๓๐๗ ถ้าผิดจริงไม่โปร่งใสจริง ได้ถอดถอนกันเสียก็ ไรจะเป็นรายแรกรัฐมนตรีอยากจะให้เขาเข้ามาถึงจุดนั้น อยากให้วุฒิสภาใช้มาตรา ๓๐๗ มากกว่าที่จะมาใช้ มาตรา ๒๑๐ นี่ครับ ท่านประธานฯ ที่เคารพครับ ผมเกรงทำนั้น ที่ผมเรียนไปแล้วว่าประชาชนสรรเสริญวุฒิสภา ยุคนี้ในการอภิปรายเมื่อ ๒ วันที่ผ่านมาก่อนหน้านี้ ผมเกรงว่าเขาจะว่าเราทำหน้าที่ดีแล้ว และทำหน้าที่ซ้ำซ้อน ทำหน้าที่วุฒิสภาในฐานะสภาสูงหรือไม่ หรือเป็นการเอาใจส่วนตัว เอาใจส่วนตัวเหมือนจะมองว่าเป็นทางการเมืองค้ำคานล่า ผมไม่อยากจะให้ประชาชนมองอย่างนั้น เราดีอยู่แล้วก็อยากจะรักษาความดี อันนี้ให้ไปเถอะครับ รอเถอะครับ อย่าให้ประชาชนเหนื่อย ท่านประธานฯ มองหน้าผมอยากจะให้ผมสรุปชีวิตครับ สรุปก็คือว่าอยากจะให้รอ ส.ส. อภิปรายไม่ไว้วางใจและรอ ส.ส. ยื่นถอดถอนมาก่อนเพื่อให้ ส.ว. ใช้รัฐธรรมนูญตามมาตรา ๓๐๗

และข้อสุดท้ายก็คือว่า มาตรา ๒๑๐ นั้นควรใช้กรณีที่จำเป็นวิกฤติเห็นหลักฐานชัดเจนว่า รัฐมนตรีท่านใดท่านหนึ่งกระทำมิชอบ จึงใช้ ๒๑๐ เพื่อให้มาคานนี้หักค้ำชีวิตครับ ขอบขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายบุญทัน ดอกไธสง รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : ท่านปราโมทย์ จิตต์ถาวร (Relative Institutional Repository of Thailand)

นายปราโมทย์ โพชนันท์ (ราชบุรี) : กราบเรียนท่านประธานสภาที่เคารพ กระผม ปราโมทย์ โพชนันท์ สมาชิกวุฒิสภาจังหวัดราชบุรี ขอรบกวนเรียนสนับสนุนนโยบายคุณอดีตรัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรี ดิฉัน นายสมศักดิ์ เทพสุทิน มาตอบเปิดหา

ดังกล่าว ด้วยหลักการและเหตุผลดังนี้ ผมเชื่อมั่นเพราะเห็นว่านโยบายด้านหารายได้เข้าประเทศ และทำประเทศไทยให้เป็นที่ยอมรับของนักท่องเที่ยวมาประเทศนั้น คือการท่องเที่ยว การท่องเที่ยวต้องเป็นรายได้หลักและรายได้เงิน ๆ ของประเทศ ดังนั้นการบูรณะหรือการจัดสรรงบประมาณเกี่ยวกับการท่องเที่ยว รัฐมนตรีที่มีหน้าที่รับผิดชอบก็ต้องมีวิสัยทัศน์ที่ก้าวไกล กระผมขอยกตัวอย่างให้ท่านเห็นชัด ๆ ว่า ทำไมจึงหวังวิสัยทัศน์ซึ่งเป็นมรดกโลกแห่งหนึ่งคือ ตมดน้ำคั่นเนินไม้ได้รับจัดสรรจากงบประมาณดังกล่าวนี้ ประการที่ ๒ สิ่งที่เราเห็นว่าต้องยิ่งในอุตสาหกรรมแห่งนี้ คือหาอย่างไรให้ประเทศชาติของเราก้าวหน้าไปข้างหน้า การเคลื่อนเคล่งสงสัยในเรื่องการทุจริตคอร์รัปชันนั้น ผมถือว่าเป็นภาระร้ายแรงที่สุดของความเจริญก้าวหน้าในอนาคต จากกรณีที่กระผมไม่มีโอกาสอภิปรายในวันดังกล่าวนี้ ผมเคลื่อนเคล่งสงสัยเฉพาะอย่างยิ่ง คือ นโยบายการท่องเที่ยวอย่างนี้ เพราะเหตุอะไร เพราะเหตุว่าผมถือว่าการเริ่มต้นที่จะหารายได้เข้าประเทศนั้น แต่นำเงินอย่างมหาศาลเป็นพัน ๆ ล้านบาท นั้นไปละลายในที่ต่าง ๆ และในกระทุ้งตาม ลูตติคต่าง ๆ หรือการอภิปรายของนายแพทย์ ประสิทธิ์ พิพิธกิจจานัน ผมว่าเป็นการตอบโต้ไปต่าง ๆ ยังไม่ขัดแย้ง ควรจะนำมาซัก มาถาม มาอภิปรายในหลายประเด็น ทำไมในบางจังหวัดซึ่งมีแหล่งท่องเที่ยวที่ต่างประเทศยอมรับ และน่าจะสนับสนุนแหล่งท่องเที่ยวที่มีอยู่เช่นให้เจริญ ให้เป็นที่มาเที่ยวของต่างประเทศนั้นจึงไม่ได้รับงบประมาณเหล่านี้ นอกจากนั้นแล้วการเคลื่อนเคล่งสงสัยในเรื่องงบการท่องเที่ยวนั้น ผมคิดว่าเป็นเรื่องหนึ่งที่ว่าในเรื่องของการเมืองขึ้นกันก็ ในเรื่องต่าง ๆ ถัดนั้น ผมคิดว่าไปเน้นหนักในเรื่องของงานที่ต้นและที่จะก่อสร้าง ผมคิดว่าน่าจะผิดหลักนโยบายในเรื่องของการท่องเที่ยว และท่านประธานฯ ที่เคารพครับ สิ่งสำคัญท่านประธานฯ ก็ทราบอยู่แล้วว่า ในอนาคตนั้นการปฏิรูปราชการหรือกระทรวง ทบวง กรม นั้นจะมีขึ้น แต่การท่องเที่ยวนั้นทำไมไปอยู่ในการกีดกันอันหนึ่ง ซึ่งมีท่านเคลื่อนเคล่งสงสัยเรื่องนี้อยู่แต่อย่างไรก็ตามครับ ผมคิดว่าในการจัดสรรงบประมาณของผู้รับผิดชอบในเรื่องการท่องเที่ยวนี้ ยังไม่กระจำและไม่น่าพาวางการจะอภิปรายอย่างไรก็ตาม แต่ผมคิดว่าเป้าหมายของสมาชิกวุฒิสภา ซึ่งเป็นวุฒิสภาที่ทรงคุณวุฒิ เป็นสภาสูงที่จะควบคุมตรวจสอบในเรื่องนี้ จึงเป็นประโยชน์ที่มีความสงสัยในการที่รัฐบาลแถลงผลงานประจำปีของรัฐบาลในปี ๒๕๕๕ ที่ผ่านมาเพราะฉะนั้นด้วยเหตุการณ์ดังกล่าวนี้ กระผมคิดว่าเมื่อท่านจัดไหน เพื่อควบคุมตรวจสอบเคลื่อนเคล่งสงสัยหรือเพื่อการบำรุงของประเทศ ซึ่งมีจำนวนจำกัดนั้นไปในเรื่องการท่องเที่ยวนี้ จะเป็นผลไม่คุ้มค่าแก่การลงทุน เพราะฉะนั้นกระผมจึงเห็นว่าควรที่จะให้รัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรีได้มาตอบเพื่อความกระจ่างในเรื่องนี้ ขอกราบขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายบุญทัน ดอกไธสง รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : ท่านบรรจบุรี เจริญศรี

นายบรรจบุรี เจริญศรี (สราบุรี) : ท่านประธานฯ ที่เคารพ กระผม บรรจบุรี เจริญศรี จากจังหวัดสระบุรีครับ ท่านประธานฯ ครับ ผมเห็นด้วยกับที่รัฐมนตรีต้องมาตอบในญัตติของสมาชิก ในสถานแห่งนี้ แต่ในญัตตินี้กระผมไม่เห็นด้วยที่จะต้องใช้สถานี่ลงมติ เพื่อให้รัฐมนตรีต้องมาตอบญัตติของท่านผู้เสนอในครั้งนี้ เหตุที่เป็นเช่นนี้เพราะอะไรครับ ท่านประธานฯ เราเพิ่งฟังการแถลงผลการดำเนินการของคณะรัฐมนตรีมา และมีการอภิปรายเมื่อวันที่ ๒๖ และวันที่ ๒๘ เมษายน ที่ผ่านมา ซึ่งคณะกรรมการการทบทวนได้ส่งตัวแทนขึ้นอภิปรายผลงานของคณะรัฐมนตรีมาทุกคณะกรรมการ การกระทำเช่นนั้นถือว่าการการแถลงของคณะรัฐมนตรีต่อสภาแห่งนี้ การที่มาถึงถึงเรื่องการทอ่งเกี่ยวกับคณะกรรมการการทอ่งเกี่ยวกับไม่ได้พูดถึงเรื่อง ๔ ประเด็นหลัก ไม่ว่าจะเป็นการทอ่งเกี่ยวกับพาณิชย์นาวีหรือสองสเคย์ หรือการพัฒนาเกาะช้าง โครงการสามเหลี่ยมมรกตหรือการใช้ว่างบนกระดุมเศรษฐกิจด้านการทอ่งเกี่ยว ถึงเหล่านี้คณะกรรมการการทอ่งที่ขอขบที่จะสอบถามรัฐมนตรีในขณะนั้นก็สามารถทำได้ แต่ไม่มีการสอบถามเรื่องนี้เกิดขึ้นในสภา กลับนำเรื่องของงบประมาณที่จังหวัดสุโขทัยมาพูดเสียเป็นส่วนใหญ่ เราจึงเห็นได้ว่าคณะกรรมการการทอ่งที่ขอว่าจะไม่คิดใจเสียเลยก็ได้ใน ๔ หัวข้อที่ตั้งคำถามขึ้นมาในญัตติที่จะเรียกรัฐมนตรีมาสอบถาม แต่อย่างไรก็ตามคณะกรรมการการทอ่งที่ขอขบที่จะเชิญท่านรัฐมนตรีมาตอบหรือมาแถลงในที่ประชุมของคณะกรรมการการทอ่งที่ขอขบก็ได้อยู่แล้ว และแจ้งให้สมาชิกวุฒิสภาทุกท่านที่สนใจเข้าร่วมสอบถามก็สามารถทำได้ ไม่มีเหตุผลอย่างอื่นเลยที่ต้องเชิญหรือต้องบังคับโดยสภาแห่งนี้ เพื่อให้รัฐมนตรีมาแถลงต่อสภา นั่นคือเหตุผลประการแรก

ต่อมาคณะกรรมการการทอ่งที่ขอ คณะกรรมการการร่างงบประมาณ คณะกรรมการการต่างประเทศ ผมจำไม่ได้มีอีกกี่คณะ ก็ได้เคยเชิญท่านรัฐมนตรีมาตักติเทพสุทัน มาสอบถามถึงโครงการต่าง ๆ ไม่ว่าจะเป็น ๔ โครงการที่ท่านผู้เสนอญัตติได้เสนอมาก็ได้สอบถามหมดแล้วในที่ประชุมของคณะกรรมการร่วมกันที่สภาแห่งนี้ ท่านมาตอบแล้วครับ มาพูดคุยหมดแล้ว และนอกจากนี้ท่านก็ไม่เคยปฏิเสธว่า ท่านจะไม่มาผออ่านข่าวคำพูดอยู่เสมอว่าท่านพร้อมที่จะมาชี้แจงต่อคณะกรรมการการทอ่งทุกครั้ง ดังนั้นการที่จะใช้มติของสภาไปบังคับมาครั้งนี้ ผมมองว่าคงจะไม่เป็นธรรมกับรัฐมนตรี

ประการที่ ๓ ครับท่านประธานฯ ครับ ตามญัตติที่ท่านผู้เสนอได้เห็นข่าวโครงการต่าง ๆ ทั้ง ๔ โครงการมานั้นนี้ไม่โปร่งใส ไม่โปร่งใสเรื่องอะไร ไม่มีการแสดงในญัตติตามข้อ ๖.๑ หรือข้อ ๖.๒ ที่เสนอมานี้ ซึ่งใคร ๆ ก็อ้างได้ เราเป็นสมาชิกวุฒิสภา

หากเห็นเหล่านั้นไม่ชอบด้วยกฎหมาย ไม่ชอบด้วยความถูกต้องโปร่งใสอย่างไร เรามีอำนาจหน้าที่ในการดูแลอยู่แล้ว ใช้อำนาจการออกอรรถก็สามารถกระทำได้ ไม่ต้องมาแถลง หากเราเห็นว่าเป็นการกระทำที่ผิดอย่างชัดเจน ท่านประธานฯ ครับ ในเหตุผลต่าง ๆ อย่างนี้ กระผมจึงไม่เห็นด้วยที่ท่านผู้แทนวุฒิสภานั้นจะต้องให้สภาแห่งนี้เชิญรัฐมนตรีมาครับ ขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายบุญทัน คอกลีทอง รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : ท่านสุรชัย เชิญครับ

นายสุรชัย คณบดีังตระกูล (ร้อยเอ็ด) : ขอบคุณครับ ท่านประธานฯ ครับ ผม สุรชัย คณบดีังตระกูล จากจังหวัดร้อยเอ็ดครับ ผมดูขี้เมาอีกปราชัยในวันนี้ในฐานะฝ่ายสนับสนุนในญัตติที่ขอให้ท่านรัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรีจะต้องมาตอบข้อซักถามของวุฒิสภาเรา ตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๐ นะครับ ก่อนที่ผมจะให้เหตุผลในการสนับสนุน ผมต้องขออนุญาตพูดถึงคณะกรรมการธิการการท่องเที่ยวฯ เป็นที่น่าเสียใจนะครับ ผมนั่งอยู่ข้างหลังท่านประธานฯ ดูขณะนี้ ผมเองก็พยายามที่จะให้ทางคณะกรรมการธิการการท่องเที่ยวฯ ได้อธิบายต่อที่ประชุมแห่งนี้ว่า ก่อนที่ท่านจะมายื่นญัตติแห่งนี้ ก่อนที่ท่านจะมอบหมายให้คุณหมอประสิทธิ์ได้อีกปราชัยในวันนี้เองเวลานี้ ท่านได้ทำอะไรไปบ้าง กรรมการธิการการท่องเที่ยวฯ ได้ดำเนินการอย่างไร การที่ท่านมายื่นญัตติในวันนี้ ท่านมีเรื่องส่วนตัวกับทางรัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรีหรือไม่ ผมบอกท่านไป บอกทางสมาชิกฯ ของกรรมาธิการไปหลายท่าน ก็หวังว่าจะได้รับคำตอบ นั่นเป็นประการแรกที่ยากจะพูดในวันนี้ครับ แต่ขณะเดียวกันในส่วนที่ผมสนับสนุนญัตตินี้ผมมองในแง่ของสมาชิกวุฒิสภา สมาชิกวุฒิสภาเรามีหน้าที่ตรวจสอบการทำงานของรัฐบาล กสททหนึ่งซึ่งทางรัฐธรรมนูญกำหนดให้รัฐบาลเสนอผลงานต่อวุฒิสภาเกี่ยวกับการตรวจสอบ กรรมการธิการการท่องเที่ยวฯ ที่มีการตรวจสอบในขั้นตอนของกรรมการธิการสามัญ ซึ่งเป็นมือปืนในของวุฒิสภาแห่งนี้ ทำงานในนามของวุฒิสภาหมดเลย ในส่วนตัวผมติดตามการทำงานของกรรมการสามัญผ่านทางหน้าสื่อมวลชน ผมทราบว่า ท่านได้เชิญท่านรัฐมนตรีสมศักดิ์มาตอบข้อซักถามหลายครั้ง "ได้รับความร่วมมือบ้าง ไม่ได้รับความร่วมมือบ้าง" ได้รับความร่วมมืออย่างมีขึ้นเชิงเทคนิคของนักการเมืองที่ร่ำพลัดในสภาแห่งนี้ ผมทราบ ผมต้องขอพระคุณกรรมการธิการการท่องเที่ยวฯ ที่เอาน้ำแดงงานของท่าน ซึ่งยังไม่สมบูรณ์ในการตรวจสอบมาพูดในวันนี้แถลงนโยบายของรัฐบาล ผมมองว่าก่อนที่รัฐมนตรีจะมาตรา ๒๑๐ ภายใต้ข้อบังคับ ข้อ ๓๕ มาขึ้นญัตติต่อวุฒิสภาของเราในวันนี้ เป็นมติใหม่ของสมาชิกวุฒิสภาที่มาจากกรณีดังกล่าว ผมไม่ได้สนับสนุนในการที่ว่าพวกเขาจะไม่ทำร้าย ไม่กล่าวโทษ ไม่เอาเป็นเอาตายกับรัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรีโดยส่วนตัว ผมสนับสนุนในฐานะที่พวกเขา

กำลังทำหน้าที่ของผู้มาจากการเลือกตั้งสมาชิกวุฒิสภา ซึ่งมีอำนาจที่สำคัญที่สุดอำนาจหนึ่ง ซึ่งพวกเราจะต้องใช้ก็คืออำนาจการตรวจสอบรัฐบาล ผ่านประธานฯ ครับ การที่กรรมการ การท่องเที่ยวได้ยื่นญัตตินี้ขึ้นมา สมาชิกวุฒิสภาแห่งนี้ ๒๐๐ ท่านจะต้องสนับสนุนกรรมการ สาธิตของเรา กรรมการการท่องเที่ยว เราได้แต่งตั้งขึ้นจากวุฒิสภาแห่งนี้ กรรมการ การท่องเที่ยวกำลังก้าวย่างขยับขยับขึ้นกับของวุฒิสภาทำงานเพื่อชาติบ้านเมือง ในทางตรงกันข้าม รัฐมนตรีที่จะมาตอบตามมาตรา ๒๑๐ ท่านไม่ได้มาขึ้นเขียง ท่านไม่ได้มาถูกแทงจากแก้วไทย อย่างเดียว สิ่งที่ท่านได้ประโยชน์ก็คือว่า ท่านสามารถที่จะชี้แจงให้สมาชิกวุฒิสภาแห่งนี้ ทราบว่าข้อกล่าวหาที่ดี สิ่งที่มาจากวุฒิสภาของเราต้องการคำอธิบายที่ดี ข้อเท็จจริงเป็นอย่างใด ซึ่งผลพลอยได้ที่จะได้รับคือประชาชนที่ติดตามข่าวสารบ้านเมืองอยู่ทั้งหมดจะได้รับ ผลประโยชน์โดยตรง ผมจึงขออนุญาตขอพระคุณกรรมการการท่องเที่ยวที่ได้ทำญัตตินี้ ขึ้นมา ผมขอสนับสนุนเต็มที่ครับ ขอพระคุณครับท่านประธานฯ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายบุญทัน ดอกไธสง รองประธาน วุฒิสภา คนที่สอง) : ท่านประเกียรติเชิญครับ

นายประเกียรติ นาสีมา (ร้อยเอ็ด) : ท่านประธานฯ ที่เคารพ ผม ประเกียรติ นาสีมา สมาชิกวุฒิสภาจังหวัดร้อยเอ็ด ตามที่ผมได้ฟังท่านผู้เสนอญัตติได้ทำญัตติให้ที่ ประชุมนี้ฟัง ได้ทราบว่าคณะกรรมการการท่องเที่ยวที่ได้ตรวจสอบนโยบายของรัฐบาล เรื่องการท่องเที่ยวนี้ยังทำได้ไม่เต็มที่ จึงยื่นญัตติมาเพื่อที่จะขอให้ท่านแห่งนี้ทั้งสภาช่วยตรวจสอบ แต่ประเด็นที่สื่อลงไปให้ผมฟังเหตุผลจากฝ่ายสนับสนุนญัตติ ก็คือว่าจากการแถลงนโยบาย ที่ผ่านมา ๑ ปีของรัฐบาลเกี่ยวกับเรื่องนี้ ปรากฏให้เห็นชัดว่า มีข้อไปไม่ทางทุจริตประพฤติ มิชอบหรือความไม่ชอบธรรมดังที่ท่านเกษม รุ่งทศเกียรติ ได้กล่าวได้ จอประธานโททที่ เอ่ยถาม ท่านกล่าวแต่เพียงว่าเกิดความไม่ชอบธรรมในการจัดสรรงบประมาณ ผมว่าโดย รัฐธรรมนูญ แล้วหน้าที่ของสมาชิกวุฒิสภา มีหน้าที่ตรวจสอบ มีหน้าที่ศึกษากระบวนการ ทูจริตและประพฤติมิชอบของหน่วยงานราชการ แม้กระทั่งของรัฐมนตรีซึ่งมีอยู่ในมาตรา ต่าง ๆ ในรัฐธรรมนูญที่เราได้ศึกษากันเรียบร้อยแล้ว จริง ๆ แล้วผมเองขอพบที่จะเห็น ป.ป.ช. มีมติ เห็นว่ามีผิดในรัฐมนตรีบางคนได้ตามที่ถูกเสนอให้ถอดถอนมีมูล แล้วส่งมาที่สภา แห่งนี้ ผมคนแรกครับที่จะลงมติถอดถอน เพราะมีเป็นต้นฉบับที่เราจะดูเอกสารหลักฐานการ แ่แผ่นดิน ถ้าจัดคนชั่วออกจากแผ่นดินนี้ไม่เข้าบริหารราชการแผ่นดินต่อไป แต่ท่านสมาชิกฯ ท่านประธานฯ ที่เคารพ มาตรา ๒๑๐ เป็นตาบ ๒ สมทรับ เป็นตาบ ๒ สมจริง ๆ เราต้องการ ให้สภานี้ชักฟอกรัฐมนตรีให้เขามาอภิปรายแก้ตัว หรือว่าเราจะค้นให้ตาย ขอโทษนะครับ

ที่ผมได้กราบเรียนต่อสภาในคำพูดที่ผ่านมาเมื่อสักครู่นี้ การที่จะจะดันให้เขาตายว่า เขาทุจริตนั้น หรือประพฤติดีชอบ หรือดำเนินการบริหารไม่ชอบธรรมนั้น ผมว่าสภาแห่งนี้ไม่มีอำนาจที่จะ ทำอย่างนั้น เพราะเราใช้เอกมเพียงไม่กี่ชั่วโมงในการที่จะซักฟอกเขา เพื่อที่จะหาข้อเท็จจริง ทารายละเอียด เราไม่มีความชำนาญพอที่จะใช้เวลานั้น ที่จะเข้ามาหาข้อเท็จจริงว่าเขาไป ทุจริตที่ตรงไหน ผู้ที่ขบวนการของเราที่ไม่สามารถที่จะไปหาพยานหลักฐานมามัดตัวเขาได้ พอที่จะส่งไปแจ้ง ป.ป.ช. หรือส่งไปที่ผู้ตรวจการแผ่นดินของรัฐสภา เพื่อพิจารณาแล้วส่งไปหา ป.ป.ช. เพื่อพิจารณาความผิดของเขา แล้วส่งย้อนกลับมาที่สภาแห่งนี้ เพื่อลงมติถอดถอนเขา ต่อไป ถ้าผมตรงคงไม่ถึงขนาดนั้น และตามความสามารถของสภาแห่งนี้คงไม่ถึงขนาดนั้น แต่ผม เห็นด้วยอย่างยิ่งนะครับว่า การมาทำการฟ้องที่จะเห็นว่าเรื่องนี้อย่าไป น่าจะศึกษา ต่อไปให้ได้ความถึงพยานหลักฐานและข้อเท็จจริง ที่รัฐมนตรีคนที่เรากำลังกล่าวถึงสอไป ในทางทุจริตประพฤติดีชอบ เมื่อได้พยานหลักฐานและข้อเท็จจริงที่ชัดเจนแล้วมาแถลงต่อสภา ซักถาม สภาลงมติส่งไปผู้ตรวจการแผ่นดินของรัฐสภาซักถาม แล้วจะส่งไป ป.ป.ช. ให้ ป.ป.ช. ตัดกันว่านิรโทษหรือไม่ผิด แล้วส่งกลับมาหาเรา ถ้ามีมูลคนหนึ่งคนแรกได้กราบเรียนแล้วว่า จะลงมติ ถอดถอน แต่กรณีที่จะเปิดการซักฟอกถามที่ได้เสนอญัตตินี้ ถ้าเป็นอย่างที่ผมกราบเรียน โดยเหตุผลอย่างที่ผมกราบเรียนมานั้น ผมยังไม่เห็นด้วยครับ เพราะจะเป็นการแก้ตัวของ รัฐมนตรี เป็นการประชาสัมพันธ์โครงการของรัฐมนตรีอย่างใหญ่หลวงแทนที่จะจับทุจริต กลายเป็นมาแสดงความชอบธรรม อย่างที่คุณบรรจบุรี ขอบพระทานโทษท่าน สว. จังหวัด สระบุรี ท่านได้พูดไปว่าอาจจะมีความไม่เป็นธรรมแก่รัฐมนตรี ผมไม่เห็นด้วยหรือครับ ผมบอกว่าไม่เป็นธรรมต่อสังคม ไม่เป็นธรรมต่อสภา ไม่เป็นธรรมต่อแผ่นดินนี้ ที่สภาจะเรียก เขามาเพื่อซักฟอกและให้เขาแก้ตัวครับ เพราะฉะนั้นในขั้นนี้ผมจึง ไม่เห็นด้วยที่จะเชิญ รัฐมนตรีมาแก้ตัวตามมาตรา ๒๑๑ ในเรื่องที่จะแก้ตัวนี้เป็นเรื่องสำคัญเสียด้วย เพราะอย่าง เหตุผลว่าส่งไปในทางทุจริต ถ้าแก้ตัวในที่นี้เสียแล้ว แล้วประชาชนจะได้รับความเสียหายอะไรก็จึ้นครับ ขอบพระคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายบุญทัน คอกลีสง รองประธาน วุฒิสภา คนที่สอง) : ท่านดำรง เชิญครับ

นายดำรง พุฒตาล (กรรมาชิกวุฒิสภา) : (รับฟังเสียงปรบมือ) ขอเรียนต่อประธานวุฒิสภา ที่เคารพ กระผม ดำรง พุฒตาล ซึ่งมีประวัติหลายประเด็นที่จะอภิปราย แต่ว่าสมาชิกวุฒิสภา หลายท่าน ขออนุญาตย่อแบบ คุณพิชิต คุณบรรจบุรี คุณอรรถวิทย์ และผู้ที่เพิ่งพูดไปเมื่อสักครู่นี้ ได้เอางี้ถึงที่กระผมจะพูดไปหมดแล้ว ในความคิดของกระผม กระผมคิดว่า โดยเฉพาะ

อย่างยิ่งกระผมอยู่ในแวดวงการท่องเที่ยว กระผมคิดหนักกว่ากรมการการท่องเที่ยวเสียอีกว่า รัฐมนตรีผู้กำกับดูแลการท่องเที่ยวน่าจะมาให้พวกเราหรือกรมการการท่องเที่ยวได้ซักใช้ ได้เสียงสักเดือนละครั้ง เพราะเนื่องจากว่าเดี๋ยวนี้ทั่วโลก ถือว่าการท่องเที่ยวเป็นรายได้หลัก เข้าประเทศ แต่สิ่งที่ผมเห็นว่ายังไม่ควรที่จะเชิญท่านมาในช่วงนี้ กระผมมองในแง่รอบเวลา และช่วงเวลาอย่างเดียวครับท่านประธานฯ เมื่อสำโดห์ที่ที่แล้วที่รัฐบาลมาแถลงผลงานกรมการ การท่องเที่ยวได้ทำผลงาน และร่างชี้แจงให้กับวุฒิสภาในเรื่องการตรวจสอบ ได้ขึ้น หนังสือพิมพ์หน้า ๑ ทุกฉบับ ถือว่าได้สร้างคุณภาพการให้ประชาชนได้เห็นงานของวุฒิสภา ในภาพรวมด้วย แต่ถ้ากระผมมองในเชิงของคนที่ทำประชาสัมพันธ์ กระผมคิดว่าถ้าทำอีก ไม่คุ้มเหมือนเก่าแล้วครับ ในแง่ของการประชาสัมพันธ์ กระผมอาจจะมองการประชาสัมพันธ์ ของวุฒิสภาช่วงเวลาครชนเวลาใกล้ๆ ครบ เวลาไหนที่ควรจะทำประชาสัมพันธ์ หรือเวลาไหน ควรจะทำหรือไม่ทำ กระผมว่าในขณะที่กระบวนการเข้าไป แล้วที่สภาผู้แทนราษฎรก็ขอ ออกไปโดยไม่ไว้วางใจรัฐบาลผู้ใด และถ้าให้มีการถอดถอน พอมีการถอดถอนเรื่องนี้จะหมด ที่คณะกรรมาการ ป.ป.ช. พอถึงเวลานั้นแล้วครับ เรากำลังเรียนเสมือนศาลคือผู้ตัดสิน ถ้าเราทุกคน เห็นเหมือนอย่างท่านสมาชิก ที่กล่าวไปเมื่อสักครู่ว่าควรจะต้องถอนก็จริงจะไม่แก่ ๑๒๐ คน กระผมว่าคงจะเกิน ๑๒๐ คน จะถอดถอน เพราะฉะนั้นกระผมคิดว่า ผมเห็นด้วยที่จะเชิญมา แต่ผมไม่เห็นด้วยที่ในช่วงนี้ เพราะอีกไม่กี่วันทางสภาผู้แทนราษฎรก็จะปฏิบัติการแล้ว กระผมกลัวคิดว่า ทำไมไม่เชิญมาในคณะกรรมการสามัญของการท่องเที่ยวเลย แล้วยังซักใช้ ได้เสียงกัน ไม่ควรที่จะให้ที่ประชุมใหญ่ของเรา กระผมขออนุญาตตั้งข้อสังเกตไว้คนเดียวเป็น ประเด็นสุดท้ายครับว่า โดยเหตุที่คณะกรรมาการการท่องเที่ยวหรือคณะกรรมาการอื่น ๆ มีเวลาซักใช้รัฐบาลคณะ ๒๕ นาทีเท่านั้น คณะกรรมาการการท่องเที่ยวที่ทำงานทั้งหมด ๒๕ - ๒๖ นาที เป็นเรื่องเดียว คือเรื่องงบประมาณ ที่นี้ชาวบ้านเขาก็มีสิทธิคิด เขาก็คิดว่า ทำไมทำเหมือน ส.ส. ทำไมถามงบประมาณ จะเอางบประมาณไปลงจังหวัดแล้วไม่ได้ หรืออย่างไร อันนี้ชาวบ้านมีสิทธิคิด กระผมก็ติดตามชาวบ้านได้เหมือนกัน แต่กระผมกลัว คิดว่า ถ้ามีโอกาสฝากคณะกรรมาการการท่องเที่ยวเอาไว้ว่า ทำไมท่านไม่พูดถึงเรื่องชุดช้อน ในด้านกฎหมาย การตลาด เทคนิคการประชาสัมพันธ์ กลยุทธ์ในการที่จะแข่งขันกับท่องเที่ยว จากต่างประเทศไม่ให้ไปมาเลเซีย ไม่ให้ฟิลิปปินส์หรือไม่ให้ไปฮ่องกงอย่างนี้ คณะกรรมาการ การท่องเที่ยวไม่ได้ทำ ไม่ได้ซักใช้ได้เสียงรัฐบาล จึงขออนุญาตฝากไว้ กระผมฝากเอาไว้โดย นะครับ กระผมเพิ่งกลับมาจากอังกฤษครับท่านประธานฯ ครับ ที่อังกฤษเขาขายมาเที่ยว เมืองไทยนี้ ๕๐๐ ปอนด์ ๓๐,๐๐๐ บาท ค่าอาหาร ค่าเรื่องบินไปฮ่องกงอีก ๒ คืน อยู่จะอึดด้วย

กระผมไม่เข้าใจว่า ๓๐,๐๐๐ บาท นั้น เงินจะถึงไทยสักเท่าไร จะตกลงกันไทยหรือการ
ท่องเที่ยวไทยสักเท่าไร อันนี้เป็นประเด็นที่คณะกรรมการการท่องเที่ยวมาศึกษา กระผม
ยังหาคำตอบไม่ได้ครับ กระผมเลยฝากไว้ แล้วขอสรุปว่า กระผมไม่เห็นด้วยที่จะให้รัฐมนตรีมา
ในช่วงนี้ครับ ขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายบุญทัน ดอกไธสง รองประธาน
วุฒิสภา คนที่สอง) : คุณหญิงจินดา เชิญครับ

คุณหญิงจินดา สุขมาก (นันทบุรี) : เรียนท่านประธานฯ ดิฉัน จินดา
สุขมาก สมาชิกวุฒิสภาจากนันทบุรี ดิฉันมีความประสงค์อยากจะให้ท่านรัฐมนตรีมาตอบละ
เพราะว่าวันที่แถลงนโยบายนั้นฟังแล้วยังไม่กระจ่างไม่ชัดเจนละ อีกประการหนึ่งที่ท่านสมาชิก
ต้องการที่จะให้ตอบในคณะกรรมการนั้น ดิฉันไม่เห็นด้วย เพราะว่าวันที่ท่านรัฐมนตรี
มาตอบนั้นตอบในสภาใหญ่ เพราะฉะนั้นสภาใหญ่ก็ควรจะได้รับรู้ ไม่ใช่ไปตอบในคณะกรรมการ
นะละ และอีกประการหนึ่งดิฉันคิดว่า ถ้าท่านรัฐมนตรีมีความโปร่งใสก็เป็นการดีสำหรับ
ตัวท่านเองที่ท่านจะไม่ต้องต่อประชาชน แล้วท่านรัฐมนตรีเองก็คงจะพอใจที่ได้มีโอกาสชี้แจง

สำหรับเรื่องมาตรา ๒๑๐ นั้น ดิฉันคิดว่าผู้ที่มีความประสงค์ที่จะนำมาใช้
ก็คงจะต้องการตัวท่านรัฐมนตรีโดยตรง ไม่ใช่ต้องการให้ท่านส่งท่านอื่นมา อันนี้ดิฉันคิดว่า
ถ้าเพื่อไม่ให้มาตรา ๒๑๐ แล้ว ท่านอาจจะส่งคนอื่นมาก็ได้ ดิฉันมีความเห็นแต่นี้ละ
ขอขอบพระคุณค่ะ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายบุญทัน ดอกไธสง รองประธาน
วุฒิสภา คนที่สอง) : ท่านพลเอก ศิริ เชิญครับ

พลเอก ศิริ ทิวะพันธุ์ (พิษณุโลก) : การเรียนท่านประธานฯ ที่เคารพ
กระผม พลเอก ศิริ ทิวะพันธุ์ สมาชิกวุฒิสภาจังหวัดพิษณุโลก กระผมได้ฟังมาโดยตลอด
แล้วก็มีความเห็นว่า ในช่วงระยะเวลานี้ยังไม่เหมาะในการที่จะเรียกรัฐมนตรีมาชี้แจง
เพราะเนื่องจากว่าเราในฐานะเป็นผู้กำกับ เป็นผู้ดูแลการแถลงของรัฐบาลและฝ่ายค้าน เราจะลง
ไปเล่นกับฝ่ายรัฐบาลเสียเอง โดยฝ่ายค้านยังไม่ได้แสดงเลยยังไม่ถึงเวลาละครับ ผมคิดว่า
เราควรจะติดตาม กระผมก็ขอชมเชยคณะกรรมการการท่องเที่ยวที่ได้มีความพยายามในการที่
ติดตาม ในการที่จะใช้งบประมาณของแผ่นดินในทางที่มิชอบ แต่อย่างไรก็ตามกระผมคิดว่า
จากการตอบของรัฐมนตรีประจำสำนักงานนายกรัฐมนตรีในวันอภิปรายใหญ่ในวันนั้น เราไม่สามารถ
ที่จะได้รับทราบชัดเท็จจริงอะไรมาเลย และผมคิดว่าทางคณะกรรมการการท่องเที่ยวก็
สามารถจะมีหลักฐานชัดเจนพอที่จะเอาผิดอย่างแท้จริงได้ สิ่งเหล่านี้เองเป็นสิ่งที่ผมคิดว่า

ถ้าเราเชื่อมาอีกครั้งหนึ่ง ถ้าเราไม่มีหลักฐานชัดเจนว่า ปรากฏเหตุการณ์ความผิดที่ไหน ๆ ตรงไหนชัดเจนก็เหมือนเดิม ประชาชนเขาก็เกิดความรู้สึกว่า เรามีสืบพยานที่ไม่เหมาะสม เพราะฉะนั้นผมก็อยากจะขอให้ใจเย็นสักนิดหนึ่ง แล้วถ้าเน้นการขึ้นตอนและถ่วงน้ำหนักหลักฐานพยานอะไรต่าง ๆ ไว้ แล้วถ้าหากว่า พุทธจริยวัตรช่วยกันอย่างเต็มที่ ผมก็มีความมั่นใจว่าบรรดาสมาชิกวุฒิสภาของเรา ๒๐๐ คน คงไม่ใช่ว่าคนที่ไม่ซื่อสัตย์ต่อแผ่นดินอย่างแน่นอนที่สุดครับ ขอพบพระคุณมากครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายบุญทัน ดอกไธสง รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ท่านวงศ์พันธ์ เชื้อตรีวัธ

นายวงศ์พันธ์ ณ ตะกั่วทุ่ง (ฟัง) : ท่านประธานฯ ที่เคารพครับ ผม วงศ์พันธ์ ณ ตะกั่วทุ่ง สมาชิกวุฒิสภาของจังหวัดพังงา แล้วก็เป็นคณะกรรมการการท่องเที่ยวของวุฒิสภาครับ ผมเป็นคนหนึ่งที่เห็นชื่อและโหวตสนับสนุนให้มีการใช้มาตรา ๒๑๐ ตามรัฐธรรมนูญทุกที่ที่เจอจนครับ ท่านประธานฯ ที่เคารพครับ ก่อนที่เราจะยื่นญัตติตามข้อ ๖.๒ นั้น ไม่ใช่อยู่ ๆ เราะยื่น เราได้ติดตามการทำงานของท่านรัฐมนตรีสมศักดิ์มาเป็นเวลา ๑ ปีครับ ทุกเรื่องที่ท่านคิด ๔ โครงการคือ เรื่องน้ำน้กระยะยาว พัฒนาเกาะช้าง สามเหลี่ยมมรกตรวมทั้งการใช้งบประมาณนั้นเราติดตามท่านมาตลอดครับ แล้วเราก็เชิญท่านหลายครั้งให้มาชี้แจง ท่านมาครับแต่มานั่งเก้าอี้เดียวและกักลับ แต่ท่านมอบหมายให้เจ้าหน้าที่อีกกลุ่มหนึ่งเจ้าหน้าที่ระดับล่างมาชี้แจง ซึ่งเจ้าหน้าที่ระดับล่างเขาบอกว่า ทางเรื่องเป็นเรื่องนโยบาย เราก็ไม่เข้าใจ เช่น เรื่องการใช้ ผลถามว่าโครงการเกาะช้าง ทำไปถึงได้ ๕๐๐ ล้านบาท มีหลักฐานมีพิมพ์เขียวครบไหม เขาบอกว่าไม่มีพิมพ์เขียว แต่เป็นนโยบายของรัฐมนตรีสั่งทำโดยตรงเลย อย่างนี้จะให้เราอย่างไรครับว่า ทำไมท่านมีเหตุผลอะไรถึงไม่พัฒนาเกาะช้างถึง ๕๐๐ ล้านบาท เอากันง่าย ๆ เราตอบไม่ได้ครับ ท่านก็ไม่มาชี้แจงเอง แล้วในวันนั้นที่ตอบจากที่คุณหมอประสิทธิ์ใช้เวลาเพียงไม่กี่นาที โกรธจะไปรู้ละครับโครงการอื่น ๆ ท่านประธานฯ ที่เคารพครับ งบประมาณ งบกระตุ้นเศรษฐกิจ ซึ่งมีจำนวนประมาณ ๖,๐๐๐ ล้านบาท วันนั้นท่านรัฐมนตรีสมศักดิ์ตอบอย่างนี้ครับว่า ท่านควบคุม ททท. มีหน้าที่ดูแล ททท. เพียง ๑,๒๐๐ ล้านบาท ท่านพูดอย่างนั้นถูกไหมครับ ถูกครับ แต่ท่านประธานฯ ที่เคารพครับ งบประมาณทั้งหมดนั้นท่านเป็นคนดูแล ท่านต้องควบคุมทั้งหมดไม่ใช่ปล่อยให้รับผิดชอบเพราะตั้งกรรมการมาแล้วนี้ ท่านไม่ต้องรับผิดชอบไม่ได้ งบประมาณทั้งหมดนี้ถ้าดูให้ละเอียดครับ ถ้าแยกจำแนกออกมาผมอยากจะแยกจำแนกอีกครั้งหนึ่ง เป็นจังหวัดอย่างเดียวก็พอ เป็นงบประมาณ ๖,๐๐๐ ล้านบาทแยกเป็นจังหวัดที่ได้รับงบประมาณดังกล่าว งบประมาณที่ไม่ถึง ๑๐ ล้านบาท มี ๑๐ จังหวัด

ผมไม่เอ่ยชื่อชนะครับ งบประมาณที่ ๑๐ ล้านบาท ถึง ๒๐ ล้านบาท มี ๑๔ จังหวัด งบประมาณที่ ๑๐ ล้านบาท ถึง ๔๐ ล้านบาท มี ๑๓ จังหวัด งบประมาณ ๔๐ ล้านบาท ถึง ๖๐ ล้านบาท ๖ จังหวัด งบประมาณ ๖๐ ล้านบาท ถึง ๘๐ ล้านบาท มี ๕ จังหวัด งบประมาณ ๘๐ ล้านบาท ถึง ๑๐๐ ล้านบาท มี ๒ จังหวัด และงบประมาณที่เกินกว่า ๑๐๐ ล้านบาท มี ๑๐ จังหวัด แต่ท่านประธานฯ ที่เคารพครับ มีอีก ๑๓ จังหวัดที่ไม่ได้รับงบประมาณเลย ผมอยากจะอ่านตรงนี้ครับ คือจังหวัดพังงาบ้านผมเอง จังหวัดภาคใต้มี ๑๔ จังหวัด มีจังหวัดพังงาจังหวัดเดียวไม่ได้ จังหวัดนุควาหารไม่ได้ จังหวัดสิงห์บุรีไม่ได้ จังหวัดสระบุรีไม่ได้ จังหวัดสมุทรสาคร ไก่ ๆ นี่เองไม่ได้ จังหวัดพิจิตรไม่ได้ จังหวัดเลยซึ่งเป็นแหล่งท่องเที่ยวใหญ่แต่ไม่ได้ จังหวัดชัยภูมิไม่ได้ จังหวัดหนองบัวลำภูไม่ได้ จังหวัดอุทัยธานีไม่ได้ จังหวัดอุทัยธานีมีห้วยขาแข้งนะครับท่านประธานฯ ไม่ได้ จังหวัดเพชรบูรณ์ก็ไม่ได้ จังหวัดนนทบุรีก็ไม่ได้ จังหวัดนครปฐมไม่ได้ ผมคิดว่าคนในจังหวัด ๑๓ จังหวัดคงทราบดีว่าจังหวัดของเขาทำไม่ถึงไม่ได้ ผมคิดว่า เขาอยากสู้ชนะครับ เพราะฉะนั้นในคราวที่แล้วท่านไม่ได้ตอบตรงนี้ เพราะมีเวลาไม่เกินไป ผมคิดว่าท่านควรจะมาตอบตรงนี้ให้ชัดเจนว่า ทำไมถึงไม่ได้ การจัดสรรงบประมาณดังกล่าวนี้ ทำไมถึงจัดสรรไปกระจุกตัวอยู่ที่บางจังหวัด ท่านประธานฯ ที่เคารพครับ การที่จัดสรรงบประมาณโดยการกระจุกตัวนั้น เป็นการสะท้อนการบริหารงานราชการแผ่นดินว่า กระทำไปโดยไม่ชอบ ไม่ถูกต้อง งบประมาณเป็นตัวเครื่องจักรกระทำที่ปล่อยกลับมาสู่จังหวัดที่มีการท่องเที่ยวขนาดใหญ่ ที่จะทำให้รายได้ของประเทศจำนวนมาก

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายบุญทัน ดอกไธสง รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : อยากจะให้ท่านวงศ์พันธุ์สรู่นะครับ เพราะมีหลายมือที่ยกอยู่นะครับ

นายวงศ์พันธุ์ สดะกั่วทุ่ง (พังงา) : ท่านประธานฯ ที่เคารพครับ ผมเป็นปกติเลยครับ พอผมได้พูดไปนิดหนึ่งท่านก็บอกให้สรุปนะครับ เมื่อสักครู่นี้จากมานะครับ มีคนหลายคนถามเกี่ยวกับว่าทำไม เดี่ยวผมจะชี้แจงว่า ทำไมเราถึงจะต้องมาขึ้นตรงนี้ เราต้องขึ้นตามมาตรา ๒๑๐ ผมอยากชี้แจงเพิ่มเติมอย่างนี้ครับ ท่านประธานฯ ครับ จังหวัดภาคใต้ในทะเลอันดามัน มี ๓ จังหวัดที่ทำรายได้หลักของประเทศ คือจังหวัดภูเก็ต จังหวัดกระบี่ และจังหวัดพังงา ท่านประธานฯ ครับ การจัดสรรงบประมาณคราวนี้ จังหวัดภูเก็ตได้ ๑๕ ล้านบาท จังหวัดกระบี่ได้ ๔๖ ล้านบาท จังหวัดพังงาไม่ได้เลยครับ ๓ จังหวัดนี้เป็นรายได้หลัก ทำไมรัฐบาลถึงไม่ให้งบประมาณเท่านี้ การจัดสรรเกี่ยวกับงบประมาณดังกล่าวคราวนี้มาพูดถึงเรื่องมาตรา ๒๑๐ ท่านประธานฯ ที่เคารพครับ มาตรา ๒๑๐ นี่เป็นเรื่องใหม่ในวุฒิสภา แต่อาจจะเป็นเรื่องเก่าในสภาผู้แทนราษฎร ผมอยากเรียนอย่างนี้ว่า ในมาตราที่

ทางฝ่ายด้านเขาถิ่นญัตติ หรือเขาจะขอลงถดถอน หรือจะอภิปรายไม่ไว้วางใจแก่รัฐมนตรีนั้น เป็นเรื่องของสภาผู้แทนราษฎรเขา ไม่เกี่ยวข้องกับเราเลย เราไม่จำเป็นต้องไปทำตามเขา เราอาศัย สิทธิของเรามามาตรา ๒๑๐ เป็นวิธีของเรา ทำให้เราต้องไปพึ่งคนอื่นครับ เวทีของเรามีอยู่แล้ว เราก็ใช้เวทีของเรานี้ครับ เราอย่าไปกลัวเลย ว่าเขาจะมีตัวอย่างอะไร เขาจะสอพลอสวนกันว่า อย่างไร อย่าไปกลัว ในเมื่อเราสงสัย ในเมื่อเราเห็นว่าท่านรัฐมนตรีสมควรคัดค้านไม่ไปร้องอะไร เราก็ถามเขาได้ครับ และผมเห็นว่าโอกาสอันนี้เองนะครับ ที่ท่านรัฐมนตรีควรจะออกมาชี้แจง เป็นประโยชน์กับท่านรัฐมนตรีเอง เป็นประโยชน์กับท่านที่ควรจะมาชี้แจง ส่วนผลทางการเมือง จะเป็นอย่างไรนั้น ก็เป็นเรื่องของท่านไม่จำเป็นต้องมาพาดพิงถึงเรา เราเป็นวุฒิสภาครับ ท่านประธานฯ ที่เคารพ ก็กรณหนึ่งครับที่ผมอยากจะชี้แจงก็คือว่า ในโครงการต่าง ๆ ที่พูดไป ถึงนั้นคือโครงการสองสัปดาห์ ท่านประธานฯ ครับ เรื่องสองสัปดาห์ไม่มีการพูดกันเลย ไม่มีใคร ทราบเลยว่า สองสัปดาห์คืออะไร สองสัปดาห์ในฐานะของท่านรัฐมนตรีคืออะไร ผมอยากขอพูด ถั่ว ๆ อย่างนี้ครับว่า โดยปกติแล้วโครงการสองสัปดาห์นั้นก็คือการที่ให้คนที่มีความรู้ที่โดดเด่นแล้ว ในประเทศที่เจริญแล้วที่เขามีรายได้มาก ๆ นั้นเขามาพักในประเทศไทย เขามาพักเพื่อ อะไรครับ เพราะเหตุว่าในบ้านเขามันค่าครองชีพสูง บ้านเราค่าครองชีพต่ำ ให้เขามาพัก ประเทศไทยเพื่อประเทศไทยจะได้มีรายได้ นี่คือการที่เป็นหลัก แต่สองสัปดาห์ของท่าน รัฐมนตรีสมควรคัดค้านคืออะไรครับ คือการให้เขาเข้ามาเหมือนกัน แต่ว่าเข้ามาทุกอย่างแยกกัน มาเล่นกีฬาได้ มาจับ รักกันป่วยกันได้ก็ได้ มาอยู่นาน ๆ ก็ได้ โดยตั้งกฎระเบียบอย่างนี้ครับว่า บุคคลที่แต่เดิมมาครับ ท่านประธานฯ ครับ แต่เดิมนี่มีหลักเกณฑ์อยู่แล้วว่า บุคคลที่เข้ามา สองสัปดาห์นั้นจะต้องมีเงิน ๑ ล้านบาท ฝากไว้ในประเทศไทยถึงจะเข้ามาได้ แล้วก็มาเข้าได้ ในระยะสั้นประมาณ ๖ เดือน หรือ ๑ เดือน แล้วแต่กรณี แต่ปรากฏว่าท่านไปแก้ไขระเบียบ ทั้งหมดนี้ไม่ต้องนำเงินเข้ามาในประเทศไทยเลย ไม่ต้องนำเงินสดแม้แต่บาทเดียวเข้าประเทศไทย เพียงแต่ถ้าเอกสารหลักฐานของต่างประเทศ ฝากเงินประมาณ ๘ แสนบาทในต่างประเทศ แล้วเข้ามาอยู่ในประเทศไทย นั่นกรณีที่ ๑

กรณีที่ ๒ เมื่อเข้ามาแล้วนี้แทนที่จะกลับออกไปนะครับ ไม่ได้ครับ ท่านกลับ ให้อยู่ในประเทศไทยได้เป็น ๑ ปี และสามารถอยู่ได้ต่อ ๆ ไปอีกทุกปี การอยู่ต่อไปทุก ๆ ปี ของท่านนั้น ประธานฯ ที่เคารพครับ มาวิธีที่ชัดเจนครับ มีวิธีที่ท่านตั้งขึ้นมาโดย ททท. นั้นแหละครับเป็นคนจัดการดำเนินการเพื่อจะต่อว่าทุก ๆ ปีออกไป แล้ววิธีที่นั่นเป็นวิธีที่ ของเอกชนคือหุ้นเป็นส่วนใหญ่ ท่านประธานฯ ที่เคารพครับ เรื่องสองสัปดาห์นี้เป็นเรื่องที่น่า กลัวมากครับ อันตราย ถ้าคนเหล่านั้นเข้ามาประเทศไทยนาน ๆ นะครับ แบ่งกันทำงาน แบ่งกันทำมาหากินกับคนไทย แล้วอีกอย่างหนึ่งจะกินแหล่งเพาะชาาญกรรมอีกด้วยครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายบุญทัน ดอกไธสง รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : ยากให้ท่านสรุปครับ

นายวงศ์พันธ์ ณ ตะกั่วทุ่ง (พิจา) : ผมก็ขอสรุปอย่างนั้นครับ ท่านประธานฯ ที่เคารพครับว่า การที่เรายื่นตามมาตรา ๒๑๐ นั้นมิได้มีการถ่วงถ่วง ท่านรัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรีครับ แต่เราต้องการที่จะให้ท่านมาแสดงความโปร่งใสของท่านว่าท่านได้ดูแลการท่องเที่ยวของประเทศไทย ซึ่งท่านรายได้หลักของเรานั้นอย่างไรครับ ขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายบุญทัน ดอกไธสง รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : ขอบคุณครับ ท่านวิมลฤกษ์ครับ

นายวิมลฤกษ์ ดังคณานุรักษ์ (กรุงเทพมหานคร) : ท่านประธานฯ ที่เคารพ กระผม วิมล ดังคณานุรักษ์ สมาชิกวุฒิสภา ผมเข้าใจว่าถ้อยแถลงที่ผมจะอภิปรายต่อไปนี้จะเข้าสู่ประเด็นว่า กระผมเห็นด้วยหรือไม่เห็นด้วยกับญัตติที่เสนอในเรื่องของการให้เชิญรัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรี คือท่านสมศักดิ์ เทพสุทิน เข้าร่วมประชุมตามมาตรา ๒๑๐ ของรัฐธรรมนูญ ผมเองก็อยากรับว่า ท่านประธานฯ ครับ ถ้าโดยหลักการแล้วนั้นะครับ ผมพยายามที่จะทำความเข้าใจกับญัตติที่คณะกรรมการเลียงช้างมากของการท่องเที่ยวได้เสนอเข้าสู่เวทีแห่งนี้ ผมพยายามทำความเข้าใจว่าโดยหลักการนั้นะครับ ผมพยายามนึกโยงไปถึงบรรยากาศของวันนั้นก็คือว่า สมาชิกฯ ที่ลุกขึ้นอภิปรายตอนที่รัฐมนตรีมาแถลงผลงานใน ๑ ปีนั้น สมาชิกฯ ได้ใช้เวลากันท่านละ ๘ นาทีบ้าง ๙ นาทีบ้าง ส่วนรัฐมนตรีท่านก็ตอบได้ยาว อันนี้เป็นลักษณะธรรมชาติของการประชุม ตรงนี้ผมเข้าใจว่า หลักการแห่งความไม่สมดุลนั้นมันจริง ก็คือไม่สมดุลก็คือว่าฝ่ายเราซึ่งหมายถึง คณะกรรมการการท่องเที่ยวใช้เวลาสั้นในการที่จะชี้แจงตอบหรือข้อพิพาทต่าง ๆ ที่ท่านมีหลักฐานเท่าที่หาได้ โยงไปถึงรัฐมนตรี รัฐมนตรีก็ตอบได้ยาว ซึ่งเป็นความไม่สมดุลผมเข้าใจหลักการนี้ครับ และผมก็ยังเข้าใจหลักการต่อไปอีกว่า เพื่อให้เกิดความสมดุลและเกิดเวทีที่จะอภิปรายกันจริง ๆ ระหว่างฝ่ายหนึ่งซึ่งมีข้อคำถามหรือข้อพิพาทหรือข้อสงสัยถามไปยังรัฐมนตรี รัฐมนตรีก็จะใช้เวลาตอบมาแล้วได้แย้งกันไป ได้แย้งกันมาครับ แล้วให้ที่ประชุมรวมทั้งประชาชนได้รับฟัง แล้วดูว่า จะเห็นคล้อยต้องกับฝ่ายใด ซึ่งจะมีข้อมูลหรือข้อคำถามมากกว่านั้น นี่เป็นหลักการที่ผมคิดว่าหลักการนี้กระผมเห็นว่าควรจะมี แต่คำถามต่อมาคือว่าหลักการที่ควรจะมีนี้ควรจะมีในเวทีแห่งใด ตรงนี้แหละครับที่ผมคิดว่าผมจำเป็นต้องถูกขึ้น อธิบายต่อสภาแห่งนี้ ผมเห็นอย่างนี้ครับ ท่านประธานฯ ที่เคารพครับ ผมเห็นว่าเวทีที่จะได้แย้งกันนั้นะครับไม่จำเป็นต้องใช้ตามมาตรา ๒๑๐ เสมอไป นี่เป็นความเห็นของผม ผมมีเหตุผล ๒-๓ ประการครับที่จะอธิบายเพื่อให้เหตุผลผมนั้นมีน้ำหนักมากขึ้น ประการที่ ๑ ท่านประธานฯ ครับ ถ้าเราดูช่วงเวลานี้

ให้ดูเราจะเห็นได้ชัดว่าช่วงเวลา ณ วันนี้เป็นช่วงเวลาซึ่งไม่สอดคล้องกับความเป็นจริง วันนี้คือวันที่ ๑๐ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๔๕ ถ้าที่ประชุมแห่งนี้มีมติว่าเห็นด้วยกับให้รัฐมนตรีมาตามมาตรา ๒๑๐ ของรัฐธรรมนูญ ท่านก็จะมาในวันที่ ๑๑ พฤษภาคม หลังจากนั้นค่อยไปอีกไม่กี่วัน ก็วันที่ ๒๒ ๒๓ พฤษภาคม ก็จะเข้าสู่ขั้นตอนการอภิปรายไม่ไว้วางใจของสมาชิกพรรคฝ่ายค้านต่อรัฐมนตรีท่านนี้ ซึ่งขณะนี้ได้มีการยื่นเสนอถอดถอนและยื่นขออภิปรายไปแล้ว ช่วงเวลาตรงนี้ต้องดูให้ละเอียดครบ ๑๐ คือ วันนี้ ๑๑ คือคราวหน้าถ้าเรเริ่มมติท่านจะมาถึง แต่ ๒๒ ๒๓ นี้ผู้แทนราษฎรเขาจะมีการอภิปรายกัน ซึ่งตรงนี้จะโยงกับอะไรที่ท่านประธานฯ ในเรื่องช่วงเวลา โยงกับเรื่องเนื้อหาสาระ เนื้อหาสาระจะต้องยอมรับความเป็นจริงว่าทางสมาชิกวุฒิสภาได้อภิปรายสาระไปส่วนหนึ่งแล้ว ขณะนี้สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรกำลังจะนำเสนอสาระของการไม่ไว้วางใจต่อรัฐมนตรีท่านนี้ ซึ่งผมเชื่อว่าในวันนั้นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรเขาจะมีโอกาสมากกว่าเรา ต้องยอมรับความจริงเรามีโอกาสมากกว่าเรา เพราะ ๑. เขาฟังข้อมูลเราไปส่วนหนึ่งแล้ว เขาอาจจะไปตามต่อติดก็ได้ ซึ่งผมไม่ทราบว่าเขาตามต่อติดไปหรือไม่ แต่ผมเชื่อว่าในวิสัยของสมาชิกพรรคฝ่ายค้านนี้เขาจะต้องติดตามต่อติดแน่ และก็จะต้องถามไปดูเขาข้อมูลซึ่งเราได้ชี้ข้อของส่วนหนึ่งไว้แล้ว ในเหตุผลครั้งนี้แหละครับที่ผมคิดว่าโยงมาสู่ประเด็นที่ผมคิดว่า สำคัญมากคือเรื่องวิธีการ ผมเห็นด้วยกับการใช้มาตรา ๒๑๐ ในสภาแห่งนี้ เพราะอย่างนี้ครับ วิธีการที่สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรพรรคฝ่ายค้านกำลังใช้วิธีการอภิปรายในสภาด้วยการอภิปรายไม่ไว้วางใจ ซึ่งมีน้ำหนักมากกว่าเรานะครับ ถ้าว่า ไม่ไว้วางใจ นี่มีน้ำหนักมากกว่าเรา เพราะว่าเราสามารถจะลงมติไม่ไว้วางใจได้ แม้เขาจะเพิกเฉยข้างน้อยก็ตาม และขณะนี้เขาได้ยื่นถอดถอนไปแล้ว เขาได้ใช้วิธีการในการไม่ไว้วางใจและยื่นถอดถอน จึงวิธีการแบบนี้เขาทำร้องไปแล้ว เขาขอเพียงแต่จะให้สาระและเนื้อหาในวันนั้นมีน้ำหนักมากขึ้นโดยการอภิปรายในสภาแห่งนี้ นี่ของเรายกตัวอย่างไรครับ ของเราต้องเล็งแก่นี้ครับ ในความเห็นของผมครับ ด้วยความเคารพต่อกรรมวิธีการจริง ๆ ผมคิดว่าของเราเนี่ย เรามีเวทีและมีคำพูด ๒ คำนะครับ ๑. เรามีเวทีของคณะกรรมการสามัญของการท่องเที่ยวอยู่แล้ว และเรามีคำพูดของท่านรัฐมนตรีที่ประกาศต่อสื่อมวลชนว่าเชิญมา ผมจะไป ฉะนั้นน่าจะพูดในสภาแห่งนี้ว่า เมื่อท่านบอกว่าเชิญมา ผมจะไป กรรมวิธีการทุกวันนี้เชิญเลย ครับ ว่าตั้งแต่วันจันทร์ที่จะถึงนี้จนกระทั่งถึงวันศุกร์ ๕ วัน ท่านเชิญมาเลยวันไหนท่านพร้อมจะมาเจอกรรมการเชิญมาพบเราหน่อย ใช้คำพูดของท่านนี้บอกเลยครับใน ๕ วันจันทร์ถึงศุกร์ในสัปดาห์หน้า เชิญมาพูดในหอรัษฎการสามัญของการท่องเที่ยวไม่ได้พูดในห้องธรรมดาที่ท่านประธานฯ ที่เคารพ วิธีการต้องเปิดกว่านั้น ก็คือพูดในห้องใหญ่ครับ ๓๐๓ - ๓๐๔ พูดเชิญเกือบทุกคนก็ฟัง เชิญประชาชนก็ฟัง ให้ตอบกันครั้งนั้น เป็นการใช้

กลไกของกรรมาธิการสามัญของวุฒิสภาทำหน้าที่ของเราไปตามปกติ มันได้ไปทำหน้าที่ที่อาจจะซ้ำซ้อนกับเวทีของพรรคฝ่ายค้าน นี่เป็นวิธีการที่ ๑

วิธีการที่ ๒ ท่านประธานฯ ที่เคารพ ผมคิดว่าเมื่อสมาชิกพรรคฝ่ายค้านได้ยื่นถอดถอนและเรื่องกำลังไปสู่ขั้นตอน ผมเห็นชอบกับสมาชิกฯ หลายท่านที่พูดถึงเรื่องของการตัดบทสุดท้าย ซึ่งเป็นหน้าที่ของเราครับ ผมคิดว่า ความศักดิ์สิทธิ์ของเราน่าจะมีความศักดิ์สิทธิ์มากกว่ามาตรา ๒๑๐ ก็คือใช้มาตรา ๓๐๓ และมาตรา ๓๐๔ ในการลงมติถอดถอนสิ่งที่จะตามมาในอนาคต เพราะฉะนั้นโดยสรุปท่านประธานฯ ครับ ผมเห็นว่าด้วยช่วงเวลาที่ดีด้วยวิธีการที่ดี เรามีทางเลี่ยงทางออกที่พอจะไปได้ก็คือ เลี่ยงไปใช้กรรมาธิการสามัญภายใต้คำพูดที่ออกจะทำลายของรัฐมนตรีสมศักดิ์ ว่ายินดีจะไปทุกเวทีเราให้ท่านเลือกวันเลยครับ ตั้งแต่จันทร์ถึงศุกร์ และใช้ห้องประชุม ๓๐๓ - ๓๐๔ เป็นห้องประชุมใหญ่ แล้วเปิดให้ประชาชนเข้าฟัง สื่อมวลชนเข้าฟัง การรณรงค์ซึ่งกันและกันก็จะได้ตามหลักการที่เราต้องการ

ประการที่ ๒ ก็คือว่า เรายังมีคาบเกี่ยวสิทธิในเรื่องการถอดถอนตามมาตรา ๓๐๓ มาตรา ๓๐๔ ซึ่งรออนุมัติตรงนั้นมีความศักดิ์สิทธิ์กว่ามาตรา ๒๑๐ ครับ ขอขอบคุณท่านประธานฯ ครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายบุญทัน ดอกไธสง รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : ผมมีข้อจำกัดก็ถือเหลืออยู่ ๗-๘ ท่านนะครับ อยากจะให้ท่านสมาชิกฯ ขวบวประเด็นว่า จะเห็นด้วยหรือไม่เห็นด้วยที่จะให้มาชี้แจงเท่านั้น ไม่ควรอภิปรายมากกรณีเมื่อสักครู่นี้เป็นการให้ความรู้ที่ตีชนเดียวกัน เชิญท่านสงวน เชิญครับ

นายสงวน นันทาดี (พะเยา) : ท่านประธานวุฒิสภาที่เคารพ ผม นายสงวน นันทาดี สมาชิกวุฒิสภาจังหวัดพะเยา ขอเสนอปิดอภิปรายครับ ขอผู้ให้การรับรอง (มีสมาชิกฯ ยกมือขึ้นรับรอง)

นายสงวน นันทาดี (พะเยา) : ขอขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายบุญทัน ดอกไธสง รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : มีท่านผู้ใดเห็นเป็นอย่างอื่นไหมครับ (มีสมาชิกฯ ยกมือ)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายบุญทัน ดอกไธสง รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : มีเห็นเป็นอย่างอื่น พอไหมครับ อย่างนั้นผมขอมติครับ เพราะว่ามีเห็นเป็นอย่างอื่นก็แสดงว่าจำเป็นต้องมีคนเสนออีกแล้วก็ต้องมีคนเสนออีกใช่ไหมครับ แล้วผมก็ถามว่า จะให้ปิดหรือจะให้เปิด เชิญท่านสันติภาพครับ

นายสันติภาพ อินทรพัฒน์ (น่าน) : กราบเรียนท่านประธานวุฒิสภาที่เคารพ
 ผม สันติภาพ อินทรพัฒน์ สมาชิกวุฒิสภาจังหวัดน่าน ท่านประธานฯ ครับ ผมเรียนอย่างนี้ครับ
 การที่เราใช้บทบัญญัติของรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๐ เป็นเรื่องซึ่งรัฐธรรมนูญบัญญัติไว้ เราไม่เคย
 ใช้กันมาก่อนเลย เพราะฉะนั้นกระบวนการครั้งนี้ต้องทำความเข้าใจให้คนทั้งบ้านทั้งบ้านเมือง
 ในขณะเดียวกันแม้กระทั่งพวกเราเองก็เถอะครับ เพราะฉะนั้นการเสนอกฎีการะชุมก่อนข้าง
 จะไว้อีกไป หลายท่านดูรายละเอียดกับเหตุผล เพราะฉะนั้นการเชิญรัฐมนตรีมามีเหตุผละครับ
 ท่านประธานฯ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายบุญทัน ดอกไธสง รองประธาน
 วุฒิสภา คนที่สอง) : ให้เหตุผลว่าเสนอเปิด

นายสันติภาพ อินทรพัฒน์ (น่าน) : ผมเสนอเปิดอยู่แล้วครับ จะแพ้ชนะ
 ไม่เกี่ยว แต่อยากเปิดครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายบุญทัน ดอกไธสง รองประธาน
 วุฒิสภา คนที่สอง) : คำถามนะครับ ท่านผู้ใดเห็นว่าสมควรปิดการอภิปรายกวด เห็นด้วย
 ท่านผู้ใดเห็นสมควรว่าควรจะได้เปิดอภิปรายกวด ไม่เห็นด้วย โปรดลงคะแนนครับ ถ้าเรือบร้อยแล้ว
 เจ้าหน้าที่รวมคะแนครับ

(มีสมาชิกฯ เห็นด้วย ๑๐ คะแนน ไม่เห็นด้วย ๒๓ คะแนน)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายบุญทัน ดอกไธสง รองประธาน
 วุฒิสภา คนที่สอง) : เห็นด้วย ๑๐ ไม่เห็นด้วย ๒๓ งดออกเสียงและไม่ลงคะแนนอย่างละ
 ๐ ครับ ต่อไปผมจะขอให้ที่ประชุมลงมติว่า จะเห็นชอบให้รัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรี
 นายสมศักดิ์ เทพสุทิน เข้าร่วมประชุมวุฒิสภาเพื่อชี้แจงญัตติ เรื่อง การตรวจสอบการดำเนินการ
 ตามนโยบายการท่องเที่ยวหรือไม่ ท่านผู้ใดเห็นชอบกดปุ่มเห็นด้วย ท่านผู้ใดไม่เห็นชอบ
 กดปุ่ม ไม่เห็นด้วย โปรดลงคะแนนครับ เจ้าหน้าที่รวมคะแนครับ

(มีสมาชิกฯ เห็นด้วย ๒๘ คะแนน ไม่เห็นด้วย ๖๘ คะแนน)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายบุญทัน ดอกไธสง รองประธาน
 วุฒิสภา คนที่สอง) : เห็นด้วย ๒๘ คะแนน ไม่เห็นด้วย ๖๘ งดออกเสียง ๒ ไม่ลงคะแนน
 เสียง ๐ เป็นอันจบการพิจารณาระเบียบวาระที่ ๖.๒

วันนี้มีการประชุมมาทั้งหมดแล้ว ผมขอกราบขอบคุณ ปิดประชุมครับ

วุฒิสภา (สมัยสามัญทั่วไป)

ครั้งที่ ๒๐

ผู้ช่วยงานการประชุม

ธีรวรรณ	นราพงศ์	ภาวนา	ภักดิ์ตรัน
จิตต์มา	แก้วงาม	สุชาดา	ภมระภาภา
ลัดดาวัลย์	รัตนบุรี	ดวงทิพย์	อินบุญนะ
สำรวม	ผลประสิทธิ์	รุจิรา	เนตรบุตร
ฤภาภรณ์	มาลัยศักดิ์	ละไม	สุวรรณพิทักษ์
ทิพรัตน์	แก้วสุขใจ	สมบูรณ์	จำกระแสน์
สวฤทธ	ปลื้มถนอม	ทิพวรรณ	พูนทรัพย์
นันทพร	แก้วมะเรง	ศุภลักษณ์	โอภาสพินิจ
สรัญญา	ศตะภัก	ธีรวรรณ	โชติพันธุ์
วิมล	แจ้งอัคตะ	นุรี	แก่นสาร

กลุ่มงานเลข สำนักการประชุม

วุฒิสภา (สมัยสามัญทั่วไป)

ครั้งที่ ๒๐

คณะกรรมการตรวจสอบรายงานการประชุมและติดตามมติของวุฒิสภา

ลำดับที่	รายชื่อคณะกรรมการ	ลายมือชื่อ
๑.	นายสราวุธ นิยมทรัพย์ ประธานคณะกรรมการ	
๒.	นายสมัย สมแสน รองประธาน คนที่หนึ่ง	
๓.	นายสุทัยพันธุ์ สวงเสริมศรี รองประธาน คนที่สอง	
๔.	นายบุญอิน สุขเกษมพร รองประธาน คนที่สาม	
๕.	พลตำรวจตรี วีระ อนันตกุล รองประธาน คนที่สี่	
๖.	นายเกษม มาลัยศรี โฆษกคณะกรรมการ	
๗.	นายลำพอง พิลาสมบัติ ที่ปรึกษาคณะกรรมการ	
๘.	พลตำรวจตรี ย้ำพล จามจิตร์ ที่ปรึกษาคณะกรรมการ	
๙.	พลตำรวจตรี สมนาม คงเมือง ที่ปรึกษาคณะกรรมการ	
๑๐.	พลตำรวจเอก สมชาย ไชยเวช	
๑๑.	นางจิตพร อยู่ประเสริฐ	
๑๒.	นางพรหมจารี รัตนเศรษฐ์	
๑๓.	นงเยาว์ เกียรติไชยากร	
๑๔.	นายสมบุญ ท่องปราง	
๑๕.	นายอุบล เกื้อศรี	

ตรวจแล้ว วันที่ ๒๐ เดือน สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๕๕

สภาขึ้นรองในคราวประชุม

ครั้งที่ ๒๐ สมัยสามัญทั่วไป

วันที่ ๒๐ สิงหาคม ๒๕๕๕

ประธานวุฒิสภา